

ANALECTA
VETERUM POETARUM
GRAECORUM.

EDITORE

RICH. I. R. PHIL. BRUNCK

TOM. I.

ARGENTORATI.
IPUDIO GOTHOF B. BAUER & SOCIUM
BIBLIOPOLAS

x omnibus antiqui ævi monumentis , quæ abolevit odiosa barbaries , vix ullum extitisse reor, quod periisse tam acerbo luctu nobis dolendum sit , quam nativi Græcorum ingenii multiplicem illum fœtum , fœrraginem illam Odarum , Epigrammatum , Elegiarum , aliorumque Idylliorum , quæ passim memoriæ hominum commissa , lapidibus insculpta , aut fugitivis chartis mandata collegit olim MELEAGER Syrus. In eam poetarum , quotquot ab ultima fuerunt poetices origine usque ad suam ætatem optimi , selectos congesterat flores , veraque ΑΝΘΟΛΟΓΙΑΣ conditor , quum singulos poetas singulis contulisset floribus , opus ipsum CORONÆ insignivit titulo. Quali hac in re judicio fuerit usus facile existimabit , qui poetæ ipsius elegantis & arguti reliquias legerit. Illius inductus exemplo CL. circiter post annos PHILIPPUS Thessalonicensis , quum ad senectutem quidem jam vergeret Græcia , sed vegeta adhuc , felicitumque ingeniorum ubertate nondum effœta , veteris saporis retineret sermonem , a poetis , qui post Meleagræum vixere , quidquid fuit in eodem genere excellentius prolatum conquisivit , iisque florum similibus distinctis insignibus , CORONAM alteram texuit , quæ , ut post vernos flores autumnalibus etiam sua constat gratia , priori illi subnecti meruit.

Has carminum collectiones si quis alicubi latitantes reperiret, næ ille quantivis pretii thesaurum nancisceretur. In iis integra legerentur Idyllia nobilissimorum fingend⁹ & dicendi artificio poetarum, quos mirata est & in deliciis habuit omnis antiquitas, quorumque cum ob veterem famam veneramur nomina, tum ob pauca quæ supersunt fragmenta, quæ partim majori vel minori diligentia collecta, partim adhuc in veterum philologorum & grammaticorum scriptis sparsa, deperditorum magis accendunt desiderium, quam æstimandi, quanti sit illa jactura, modum suppeditant. Mythologiæ, historiæ, geographiæ, sacris profanisque antiquis ritibus quam splendidam illæ lucerent faciem! quam multa ibi scitu digna & jucunda de artibus, quæ tanto studio tantaque cum laude apud veteres excultæ, de iis, quæ ad ipsarum artium & artificum notitiam spectant, reperirentur! Græcæ linguæ, cui cum Musis eadem est origo, qua sola illæ cantare amarunt, & ut divas decet, cecinere, cujus e deplorando naufragio collectæ tabulæ paucas veteris gazæ servarunt divitias, quam late extenderent fines illæ CORONÆ!

His recentiores Græci, si sua novissent bona, contenti fuissent: assidue lectitata hæc carmina, *nocturna versatu manu, versata diurna*, sapiendi & scribendi, quem a natura edocti veteres arte expolierant modum stitissent. Sed ita comparatum est humanum ingenium, ut optimarum rerum satietate defatigetur, unde fit artes necessitatis vi quadam crescere aut decrescere semper, & ad summum fastigium evectas ibi non diu posse consistere. Quingentis & amplius post Philippum annis, sub finem scilicet VI. seculi, novorum poetarum carmina collegit AGATHIAS. Hæc, si cum illis prioribus conferantur, parvi facienda, majori tamen in pretio fuisse habita inde manifestum est, quod e sola Agathiæ collectione plura ætatem tulerint, quam e duabus Coronis, quæ tamen singulæ poetarum & carminum numero illam superabant. Id vero nemini mirum accidere debet. Temporum mutata con-

ditione, mutata etiam ingenia. Qui Agathiæ ævo hominum erat status quantum ab illo diversus sit, quo a quis legibus utentes Græci liberi plerique vivebant, ex historia fatis notum; nec præsentis mei instituti est in multiplices inquirere causas, quarum impressione recentior illa ætas, ut a veterum in plurimis aliis dignitate & præstantia degeneraverat, sic in artibus a veri & recti iudicio & sensu plane desciverat. Sermo præterea multa infectus erat corruptela e Romanorum, & quam maxime Barbarorum commercio, paucique, nisi qui forte se totos grammaticis addixerant studiis, adeo reperiebantur eruditi, ut veteres poëtas, Lyricos præsertim, intelligerent, unde etiam factum, ut non magno post intervallo poëtæ quoque, quorum molliori limite curierent carmina, non amplius ipsi vulgo legerentur, sed eorum interpretationes politicis versibus aut soluta oratione expiessæ, quales deperditorum poematum *μεταφράσεις* aliquot etiam nunc extant.

Ex his facile intelligitur, sæculo VII. paucos habuisse lectores neglectasque jacuisse veteres illas Coronas, quarum quum nova non amplius describerentur exemplaria, magis autem magisque in dies petirent antiqua, variis casibus, inter quos nullus dubito, quin primo loco ponenda sit pia illa quorundam *ἀνθολογία*, quæ veteres poëtæ in amores lussissent, eorum memoriam abolere studentium, intercidissent illæ penitus, ni consilium cepisset nescio quis pro ævi, quo vixit, modo doctus, **CONSTANTINUS CEPHALAS**, novæ condendæ Anthologiæ. Is e tribus supra memoratis collectionibus ea delibavit, quæ supra hominum suæ ætatis captum non essent, iisque placere possent; unde fere factum, ut, quo antiquiores essent meliorisque notæ poëtæ, eo pauciora ex illorum carminibus seligeret, sicque in suam Anthologiam e Meleagri & Philippi Coronis non pauca, at ex Agathiæ collectione multo plura contribuerit. Constantinum illum circa medium sæculum X. vixisse verisimile est. E poetarum, qui post Agathiam extitere, infelici proventu,

carminibus aliquot novam suam collectionem adauxit, inter quæ sunt pauca illa Imperatoris Leonis Sapientis, unde Constantini colligitur ætas. Huic homini vitio ne aſſi laudi vertendum sit hoc conſilium dubius hæreo. Iſtud videtur certiffimum, nova hac Anthologia in eorum manus tradita, qui poëticen ſtudio aliquo excolebant, antiquiorum memoriam paulo poſt fuiſſe penitus oblitteratam, quod ſi abſque Constantini ſedulitate etiam accidere debuit, gratiæ illi debentur maximæ, quod Meleagri & Philippi Coronarum partem aliquam ab integritu ſervavit. Non alia epigrammatum collectione quinque fere ſæculis uſi ſunt litterati homines. Ex illa tot decerpta fragmenta, quæ Suidas in lexico ſuo protulit, e quibus plurimorum diu latuit ſedes, quum in vulgata Anthologia non reperirentur carmina, ad quæ pertinerent.

Quid autem ineunte ſæculo XIV. MAXIMUM PLANUEDEM, monachum Conſtantinopolitanum, eo induxerit, ut Cephalæ collectionem interpolaret, nondum ad liquidum perductum eſt. Quæ propenſiori, quam par erat, benignitate de hoc homine prædicat, vitæ quod ſectatus eſt inſtitutum laudandi, ut credo, ſtudio, Joſephoque Scaligero obloquendi, quæque de illius conſilio perquam eleganti ſtilo tradit in libro de Epigrammate *Fr. Vavaſſor*, pleraquea vero longiſſime ſunt remota. Obſcœna reſecandi conſilium in homine illius profeſſionis culpandum non fuiſſet. Sed tenuis circa Anthologiam ſuſcipiendi laboris hanc Planudi cauſam fuiſſe non arbitror. Multa quidem reliquit, ſed non tam pudoris quam compendii habita ratione; quod veriſſimum eſſe duplici ex argumento palam eſt. Brevitati ſtudiuit præſertim, Cephalæque volumen ad minorem redigere molem voluit: ideo epigrammata dedicatoria permulta ſummæ elegantix, eaque valde pudica omiſit: tum ex obſcœnorum acervo non pauca quædam tulit, quæ ſi cum relictis comparerentur, flagitii & turpitudinis palmam ſibi vindicant. Integrum amatoriorum carminum conſarcinavit librum, in quo, ut ma-

nifestum deprehenditur illud brevitatis studium nullo directum iudicio, ita non adeo perspicua sunt illius verecundiæ, cujus nomine tantis effertur laudibus, indicia. Nam quod ad prius attinet, si in hoc monacho fuisset aliquis elegantiae sensus, quum se certis quibusdam arctasset limitibus, spatium, quod sibi præfinierat, Meleagri, Philodemi, aliorumque similis venæ poetarum carminibus amatoriiis implere poterat, quibus non magis pudicæ sunt Agathiæ, Pauli, Macedonii, aliorumque hujus farinae, quas prætulit quisquiliæ. Alterum autem, quod dixi, non minus verum esse sciunt, quibus lecta & probe intellecta septimi illius Anthologiæ libri carmina omnia. In eo sicubi se verecundum ostendit monachus, ne sinceram quidem ullaque reprehensione admixtam laudem apud justos rerum æstimatores referre potest. Nam nonne satius fuisset, ubi minus castum occurrebat carmen, quale illi visum est Rufini Epigr. II. illud omnino præterire, quam ultimum assumere distichon a præcedentibus seclusum & interpolatum, ita ut nullum in eo lumen fulgeat, nihilque præter inanem verborum sonitum remanserit? Non deest profecto materia, cujus delectu distichi illius jacturam rependeret. Idem statuendum est de carminibus non paucis, quale est Stratonis Epigr. XCVI. in quibus arguti sensus concinno & profluente rhythmo, elegantibus verbis expressi, quos ille ineptis sententiis elumbi conclusis versu permutavit. Illa sani quis judicii omisisset, qui præsertim non omnia, sed e multis selecta, dare constituisset.

At præter manifestam illam voluntatem Cephalæ Anthologiam in angustum cogendi, aliud fuit ei adhuc propositum, scilicet epigrammatum mutandi ordinem, & illa disponendi ad modum, qui collectaneorum & *χρησολογίων* conditoribus probatus, a talium operum indole & natura non plane abhorret, sed integrorum carminum in collectione si adhibeatur, nihil illo excogitari poterat ineptius. Finis enim legentibus propositus est eruditio cum oblectatione, quem non facile assequetur,

qui Planudeam Anthologiam in manus sumferit. Tædiosum est tot ejusdem argumenti carmina continua serie legere, & ex illa per capita & locos communes dispositione fit, ut, qui varietate refectus & reparatus fuisset animus, satietate & fastidio earundem sententiarum, quas pene similia consecrantur verba, fatiscat. Tum discerpti per omnes libri partes poetæ non jam singuli cognoscuntur. Cunctis non idem est stilus, suus cuique color: aliis alia placuerunt argumenta; quidam in uno alterove, quidam in pluribus, pauci in omnibus se exercuerunt. Quam libi & aliis similes aut dissimiles, quantum & qua in parte singuli excellant, animadvertisse non jucundum est modo, sed in hoc non minima est hujus lectionis utilitas. Denique sic commixta sunt carmina, novis cum veteribus confusis, ut si plures in idem argumentum luserint poetæ, pejora sæpe, utpote recentioris ævi, priora legas; ut quid quisque primus excogitaverit, quid sibi imitandum juniores semserint, non dignoscas, nec proinde observare pollis, quæ fuerint peculiaris artificii, quod in epigrammate obtinet, incrementa, ingeniorum & linguæ gradus, seriem velut historicam rerum ipsarum, quæ in epigrammatis tractatæ, quorum omnium observatione neglecta, qui semel tantum Anthologiam illam legerit, nec multiplici studio eam in omnes versaverit partes, præter verba, quæ tanti nosse non est, nihil fere didicerit.

Planudem nihil aliud habuisse in animo, quam breviarium epigrammatum in capita per locos communes digerere, mihi persuasum est, quæ quum unico ex libro, Cephaleæ collectione, excerpserit, ne diligentia quidem laus ei contribuenda est. Par ea fuit in hoc homine doctrinæ & ingenio, quibus illum carere potuisse, tanquam non necessariis ad istud opus subsidiis, miro sane judicio asserit Fr. Vavassor. Carmina hic animadvertet lector non pauca, quæ vulgo vel in fine, vel media sui parte mutila circumferebantur non aliam ob causam, quam quia monachus, quum ea e libro parum emendato describeret,

omnia, quæ legendi difficultate festinanti moram injiciebant, prætermittebat, confutis hiulcis & incohærentibus distichis, cujus rei inigne exemplum est in Philodemi epigr. XVIII. At seduli & diligentis hominis fuisset alia conquirere & conferre exemplaria, quorum tum in urbe non adeo magna penuria esse debuit

Toto hoc male feriatî monachi consiliô nihil litteris & posteritati damnosius esse potuit. Quod enim multis aliis scriptoribus contigerat, quorum opera sic fuerant in epitomen redacta, ut ipsa negligenterentur & interciderent, brevitaria vero, librariis emptoribusque compendium lucri facientibus, describerentur, & in manus hominum traderentur, id Cephala collectioni epigrammatum accidit. Penitus illius oblitterata fuit memoria, nec tribus integris sæculis quisquam de illa fando audivit.

Lateret adhuc incognita, ni suæ ætatis eruditorum principem, cuique parem vix sequentes tulere, CLAUDIUM DESAUMAISE, superioris sæculi anni VI. circa finem fortuna Heydelbergam adduxisset. Ibi tres annos inoratus est, vivæ adolescentiam ingressus, sed jam tum incredibili doctrina instructus, codices optimos, quos servabat Serenissimorum Palatinorum Principum Electorum Bibliotheca, non multis post annis, magno rei litterariorum damno, Germaniæ erepta, curiose & assidue tractavit, indefessoque labore collatis cum illis veterum operibus editis, quæ inedita erant, descriptis, eruditionis antiquæ largissimas collegit opes, e quarum thesauro tot postea variis in operibus depromptit auctorum illustrationes & emendationes. Omnia, quum excuteret solertissimus adolescens, in veteres incidit membranas, quas quidem ante eum attigerant viri aliquot docti, sed supine, & non eo, quo par erat, studio investigaverant & perscrutati fuerant, ita ut, licet cognosceretur græca in iis haberi epigrammata, non satis tamen perspectum esset, quantum ab editis cum numero, tum singulorum integri-

tate differrent. Salmasio nostro reservatum erat, ut pretiosissimas illas veteris ævi reliquias e tenebris erueret, hocque incremento rem litterariam bearet, qui diligenter exolutis his membranis, quum primum comperisset veterem illam ibi contineri Anthologiam, cujus summam fecerat Planudes, omnia sedulo, quæ edita erant, ad exemplar editionis Wechelianaë anni MDC. contulit, cujus in oris varietates membranarum adnotavit, quæcunque autem essent anecdota, separatim descripsit in chartis, e quibus orta est ANTHOLOGIA illa INEDITA, quæ solius CLAUDII SALMASII studio debetur, quo nomine summo Viro immortales gratiæ habendæ sunt.

Non his Salmasius solus frui voluit, sed reperti thesauri excellentes tum eruditione viros liberaliter participes fecit. Hæc est paucorum apographorum ex ipsius schedis descriptorum origo, fons hic unicus. Ex illis longo temporis intervallo alia derivata ἀντίγραφα plurima, in quorum plerisque multæ mendæ, multæ corruptelæ, quales scribarum aut ignorantia aut prava corrigendi scdulus invehere solet. Prioribus autem non eadem omnibus insunt, nec eodem ordine: alia aliis uberiora, prout variis temporibus a Salmasio communicatum fuit exemplar, quod habebat in manibus, & assiduo studio in dies ornabat magis. Horum quum quædam in Bibliothecas publicas migrarint, eo facilior fuit eruditibus ad ineditam illam Anthologiam aditus. Apographum, quod descripsit *Fr. Guicetus*, unus e primis, quocum communicatæ fuerunt Salmasianæ schedæ, cujusque notitiam dedit JO. BOIVIN, Academiae Parisiensis Actorum Tomo II, ex quo Bibliothecæ Regiæ fuit illatum, multorum eruditiorum cum nostratum, tum peregrinorum manibus versatum fuit, & ex illo plurima propagata ἀντίγραφα. Sunt autem ista omnia minus integra. Nam præterquam quod hinc inde carmina desunt aliquot, & in fine plurima, quæ in autographum, cujus copiam Guiceto fecit, nondum retulerat Salmasius, illius festinatione & inconsiderantia factum est, ut, quum duo simul

vertisset folia, primo disticho epigrammatis Stratonis LXXVII. duo ultima disticha subjunxerit epigrammatis ejusdem poetæ LXXVII. unde multis lectum carmen ἀσέλγον, quod profecto qui voluerunt interpretari, ludibrium debent, & quæ media interjacent carmina XII. præter illorum alterius finem, alterius initium, omiserit. Hac eruditissimo Jo. Boivin, quum in Academicorum confessu elegantem illam legeret commentationem, incomperta erant, de quibus non ita multo post certior factus est ex integrioris codicis comparatione, quem e Bibliotheca Amplissimi BUCHERII illi commodavit BERNARDUS DE LA MONNOYE, cui quum rescriberet die 26. Julii anni 1708. hoc de illis codicibus interposuit judicium: "Le manuscrit de M. Boucher est beaucoup plus riche que celui du Roi en epigrammes obscenes, il en contient pour le moins une trentaine de plus, *divitias infinitas!* il a encor de plus tout ce qui est contenu dans les derniers feuillets, à commencer par la page 185., Buheriano illo apographo, quo usus fui, cujusque mox notitiam dabo, quadam alia extare adhuc integriora certum est. Nam epigrammata aliquot vulgavit, quæ in eo non leguntur, Vir eximius JAC. PHIL. D'ORVILLE, & alia ante cum vulgaverat aliquot ipse Salmastus.

Ad archetypum codicem sæpe provocatum fuit, eruditorumque multi, quum carmina hæc tractarent, membranas illas olim Palatinas, nunc Vaticanas crepuere: at paucissimis pernotuisse reor, quamnam in eis habeantur, quibus insignita titulis, quo ordine descripta. Idcirco de litterariæ historiæ studiosis bene meriturum me confido, si elenchum, seu indicem eorum, quæ codex ille continet, ut in ipsius fronte scriptus est, hic exhibuero.

Τὰ δὲ ἔντεςιν ἐν τῇδε βίβλῳ τῶν ἐπιγράμμάτων.

- I. Νόννη ποιητῇ Πανοπιδίτῃ ἑκφρασις τῆ κατὰ Ἰωάννην ἀγίης εὐαγγελίου.

- II. Παύλος ποιητὴ Σιλεντιαρίας Κύριε ἔκτρεψας εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, εἴτε τὴν ἀγίαν Σοφίαν.
- III. Συλλογαὶ ἐπιγραμμάτων χριστιανικῶν εἰς τε ναῖς, καὶ εἰκόνας, καὶ εἰς διέφερα ἀνθρώπων.
- IV. Χριστοῦ πεινῶν Θεοῦ ἔκτρεψας τῶν ἀγαλλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τῶ ἐπισκελθεμένων Ζευξίπτε.
- V. Μελεόγρε ποιητὴ Παλλιδίου ἐξέειπεν διαφόρων ἐπιγραμμάτων.
- VI. Φιλίππε ποιητὴ Θεσσαλονικίως ἐξέειπεν ὁμοίων καὶ διαφόρων ἐπιγραμμάτων.
- VII. Αγαθὸς Σχολαστικὸς Ασικὸς Μουσικὸς συλλογὴ νέων ἐπιγραμμάτων ἐκτελέων ἐν ΚΠ. πρὸς Θεόδωρον Δεκλείωνα τὸν Κοσμῶ.
- (VIII.) ἔτι δὲ ἡ τλῆξ ἐπιγραμμάτων, ἥγυν διαίρεσις, ἕτως.
- α'. μὲν ἡ τῶν χριστιανικῶν.
- β'. δὲ Χριστοῦ περιέχει τῶ Θεοῦ κα. τ. λ.
- * γ'. δὲ αὐτὴν μὲν ἐκτελεῖ, τὴν τῶν ἐρατικῶν ἐπιγραμμάτων ὑπόθεσιν.
- * δ'. τῶν ἀνθρώπων.
- * ε'. ἡ τῶν ἐπισημοῦν.
- * ς'. ἡ τῶν ἐπισημοῦν.
- ζ'. ἡ τῶν πρὸς τὸν
- * η'. ἡ τῶν σκωπτικῶν καὶ διαφόρων.
- * θ'. ἡ τῶν Στρατῶν τῶ Σαρδισίων.
- * ι'. διαφόρων μέτρων διέφορα ἐπιγράμματα.
- α'. ἀριθμητικὰ καὶ γριφώδη σύμμετρα.
- ιβ'. Ιωάννης Γραμματικὸς Γάζης ἔκτρεψας τῶ κοσμικῶ πίνκε τῶ ἐν χειμερίῳ λῆξε.
- * ιγ'. Σύριγγες Φεοκρίτης, καὶ Πτέρυγες Σιμμίης, Δωσιόδα Βυμός.
- * ιδ'. Βησαντίνος Ωον καὶ Πέλεκυς.
- ε'. Ανακρέοντος Τηὸς συμποσιακὰ ἡνίαμνα, καὶ Ανακρέοντος, καὶ τριμέτρων. τῶ ἀγίου Γρηγορίου τῶ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐπὶ ἐκλογαὶ διάφοροι, ἐν αἷς καὶ τὰ Ἀρετῶν... καὶ Ἀναστασίας, καὶ Ἰωννίτης, καὶ Κωνσταντ... καὶ Θεοφάνους κεινταὶ ἐπιγράμματα.
- * ις'. Ἀκίφριος Ρήτορος ἐπισημοὶ τινες.
- * ιζ'. Ἀριστοτέλης Βίος.

In hunc indicem quædam animadvertisse juvat.

His sectionibus, quibus asteriscum apposui, constat codex sæpe mihi laudatus Bibliothecæ Buherianæ, in quo tamen poemata ipsa sectionum 17' & 18', quia jam edita erant, non tueri descripta, sed in illa scholiorum pars tantum. Alciphronis epistolæ numero sunt VIII. quæ in Bergleri editione libri III. initio extant : harum ultima in codice mutila est. Aristotelis vitam edidit Menagius in notis ad Diogenem Laertium.

Inspecto hoc indice mirabitur quis forsan elegantissimi & cultissimi ingenii virum, tersique & acris judicii Amplissimum Buherium Meleagri & Philippi Coronas neglexisse, meliorique illius thesauri parte peculium suum non auxisse. At nemini fraudi esse debent elenchi illius tituli V. & VI. ut in eam adducatur opinionem, veteribus in membranis integras haberi decantatas illas carminum collectiones. Præter proœmia singulis præposita nihil earum amplius superest. Male autem istorum titulorum concepta verba, in quibus non ΣΤΕΦΑΝΟΣ, sed ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ scribi debuisset. Proœmia illa, quum a Fr. Vavassore, qui ea Menagio accepta tulerat, edita fuissent, recte Buherius omisit.

Idem de sequentis sectionis titulo ferendum iudicium. Non enim Agathiæ novorum epigrammatum collectio in membranis reperitur, sed illius tantum in eam præfatio. Quæ vero post illam descripta sunt, partim a Constantino Cephala, partim ab aliis conquesta & collecta fuerunt. Præfationem Agathiæ, cujus excerpta solummodo, eaque parum emendate, vulgavit Fr. Vavassor, doleo integram in Buheriano codice non extare. Ex illis autem excerptis liquet ista, quæ tanquam Agathiæ Anthologia proponuntur, longe ab illa, quam concinnaverat, diversa esse. *Nota* enim collegerat epigrammata, id est poetarum, qui maxime sua ætate & post Philippum vixerant: at vero in istis quæ habemus amatoriiis, anathematicis, sepulchralibus, & ad ingenii ostentationem factis, multa sunt poe.

tarum antiquiorum, immo vetustissimorum, quæ e Philippi & Meleagri Coronis excerpta sunt, in quo versatam fuisse scimus Constantini Cephale importunam & exiosam sedulitatem. Ideo quæ male in hoc elencho conjuncta erant separavi, numerumque, qui in codice adscriptus non est, (VII.) suo loco posui.

Ego, qui Romani non adii, membranas ipsas non inspexi; at ita, ut dixi, rem se habere cum aliis ex argumentis certus sum, tum e testimonio *Leonis Allatii*, Pontificiæ Bibliothecæ Præfecti, qui Palatinos libros Heydelberga Romam transferri curavit, & codicem hunc non incuriosè tractavit. Is autem de eo in *Liatribe de Patria Homeri* p. 249. sic verba facit: "In manuscripto antiquissimo, qui e Palatina in Vaticanam Bibliothecam allatus est, in quo Corona Meleagri, Philippi, & Agathiæ sylloge epigrammatum græcorum a Constantino Cephala in capita secundum materiam reducta, hoc &c.," Lucæ igitur Holstenio non habenda fides, referenti extare in Francisci Cardinalis Barberini Bibliotheca MELEAGRI STEPHANON. Codicem illum Barberinianum e Palatino derivatum fuisse, extra controversiam positum est: ubinam vero & a quo scriptus fuerit, non liquet. Equidem suspicor ipsius Holstenii manu exaratum fuisse, qui, dum Parisiis versabatur, Salinasiani apographi facile copiam habere potuit, hujusque cimelii dono gratiam illum patroni sui, Cardinalis Barberini, iniisse, cujus Bibliothecæ curam habuit, antequam Vaticanæ præficeretur. Hoc non uno ex argumento mihi videtur verisimillimum. Alias fieri posuit, ut, quum e Palatinis libris, qui, claves tenente Urbano VIII. Romam advecti fuerunt, omnium pretiosissimus e & epigrammatum ille codex, cui unico rerum edax tempus percerat, hujus *ignavia* in partem venire voluerit Fr. Barberinus, vir litterarum studiis, eruditorumque, quibus impense favebat, commercio excultrissimus: nec defuere, qui Pontificis fratris filii susceptæ hac de re voluntati subservirent.

Quæ tertio loco occurrit epigrammatum res Christianas

ſpectantium ſylloge, utrum omnino eadem ſit cum ea, quæ infra in Cephalæ collectaneis primo loco conſpicitur, an diverſa, dicere nequeo. Chriſtianica illa, quin Salmaſius deſcripſerit, dubitare non licet, quæ, ut ſecum communicaret, flagitabat Joſ. Scaliger epiſtola ad illum ſcripta menſe decembris anni 1607. “utinam Χριςτιανι α, quæ ſunt ἀνέκδοτi, nobis „aliquando mittas.” Miſiſſe Salmaſium veriſimile eſt, ut & ex illo habuiſſe Scaligerum Joannis Gazenſis Ecphraſin, quam ſequenti epiſtola ſe optare ſignificat, quamque e Scaligeri bibliotheca vulgavit Jānus Rutgerſius Var. Lect. p. 95. Hanc, prout jam editam, in Buheriano codice omiſſam non miror: de Chriſtianicis ſecus ſentio, quæ omnia, an vulgata ſint ignoro. Ex his procul dubio depromptum eſt Agathiæ epigr. XX XVIII.

In Cephalæ collectaneorum parte, quæ inſcripta eſt τῶν περιſεπικῶν, fieri poteſt nihil occurrere, quod Planudes omiſerit, & hanc eſſe cauſam, cur deſcribendi tædio ſuperfederit Salmaſius. Enimvero in vulgaris Anthologiæ Libri II. capite, cui titulum fecit monachus Συμπλινὰς Αῤῥιſτμῶν, hujus generis ſunt carmina bene multa. Sed ἀριθμητικὰ καὶ γριφῶν ἐνύμνημα deſcripſerat, quæ in Buheriano codice omiſſa, quia priora edita ſceant a Meziriaco, & γριφῶν vulgaverat in fratrum Guijoniorum vitis PHILIBERTUS DE LA MARE, qui non parvam a nobis, qui Davi ſumus, non Oedipi, gratiam iniiſſet, ſi ſcirpis iſtis litteras Joannis Lacurnæ ſubjunxiſſet, quibus eos. pauciſ exceptis, enodavit, quaſque ſibi ſcriptas Salmaſio miſit Jac. Guijonius, cujus hac de re lectu digna eſt Epiſtola XI. in vero in his libris omnia habeantur problemata & ænigmata, quibus conſtat hæc codicis ſectio, & an fatiſ e chirographi Salmaſiani fide edita fuerint, dicere nequeo. Vellem proſecto apographum ex illo derivatum habuiſſem, quo factuſ fuiſſem certior, quænam e problematibus Metiodori ſint, quænam aliorum auctorum, quod ad ſingula carmina notare omiſit Meziriacus.

Constantini collectaneorum pars nona est ἡ τῶν Στρατῶν
 τῶ Σαρδιανῶ. Epigrammata ista, quæ omnia sunt in puerorum
 amores, pleraque e Meleagri & Philippi Græonis petita, ad-
 ditis suis multis, collegit Strato, de quo nihil aliud comper-
 tum habeo, quam Diogene Laertio, qui illius meminit, ætate
 fuisse priorem. Partem hanc, quod integram ediderim, apud
 cordatos & incensæ castitatis viros nullius excusationis indigere
 me reor. Scio quale circa hanc olim consilium Salmasio de-
 derit Scaliger, cujus epistolam adeat lector CCXLV. Ab his
 prætextatis nihil publicis moribus timendum est, quorum cor-
 ruptelam non augebunt duodecim circiter pathicissima quidem,
 sed *græca* carmina, de quibus legendis non cogitabunt adoles-
 centes nostri, nisi quos forte Salmasio pares hæc ætas tulerit.
 Hos assidua studia, & cum doctrina Mulisque commercium tu-
 tos a libidine præstabunt. Præterea, ne quidquam refecarem,
 duæ me aliæ impulerunt causæ. Non hoc quo vivimus ævo tam
 verecundi sumus, nec tam facile nobis, quam patribus nostris,
 rubor offunditur. Horum enim ἱεργικῶν quædam in libris non
 ita pridem vulgatis passim jam occurrunt, & quin, absque mea
 opera, cætera etiam pro nata occasione depromenda fuissent,
 nullus dubito. Tum, ut ingenue sententiam meam profitear,
 iis non magis carere liberalibus studiis deditos debere arbitror,
 quam obscænis illis Catulli, Martialis, Ausonii, Apuleji, alio-
 rumque, quorum ita contemptæ jacent editiones, quas *purga-
 tas* vocant, ut eas de trivio tollere, nedum unius allis emere,
 nemo sanior & elegantior velit.

Integram græcorum epigrammatum editionem molitum
 fuisse, sæpiusque promississe Salmasium, neminem eorum laetæ,
 qui ejus opera evolverint. Cur autem præclarus hic labor, cui,
 quæ forte defuissent, non erant tanti, quin publica luce di-
 gnissimus haberetur, in eam prolatus non fuerit, quum vulgo
 non sit notum, id lectorem docebo disertissimis *Philberti de
 la Mare* in Salmasii vita inedita verbis.

“Ex omnibus Salmasii lucubrationibus, nulla magis illum
„exercuit, quam veteres illæ græcæ antiquitatis reliquæ;
„Epigrammata &c. Thesaurum quippe hunc nactus semel Sal-
„masius nunquam e manibus dimisit: sed perpolendo & illu-
„strando, nullum pene vacuum ab ejus lectione d’em abire
„patiebatur, quo in ea aliquid non adnotaret, certus extare
„nullibi vetustius antiquitatis græcæ monumentum. Auctor
„primum Salmasio fuerat Scaliger, ut, si hæc epigrammata
„vulgaret . . . Sed Salmasium minime præverterat Scaliger,
„& jam uberem commentandi materiam paraverat, quum a
„Fræderatis Belgicæ Ordinibus Leydam vocatus est. Quo tem-
„pore Levdensibus typographis absque versione latina opus illud
„vulgare renuentibus, & Salmasio circa alia occupato, obtulit
„se Henricus Valesius, vir græce latineque doctus, qui tantam
„in se provinciam reciperet. Salmasius quidem, nisi intra men-
„ses aliquot otii sibi satis esset, ut horum epigrammatum edi-
„tioni vacare posset, totam hujus rei curam simul & gratiam
„transmissurum se in Valesium promiserat. Sed ut postea id esse
„Valesio consilii cognovit, ut proprium nomen operi præfige-
„ret, Salmasius, qui & apographum sedulo & diligenter re-
„coenitum, & uberiore in illud notas obtulerat, tum ad Sa-
„muelelem Bochartum conversus est, qui & græca latine ver-
„tendi, & editonis curam sibi assumpsit. Quod tamen frustra
„fuit, seu Bocharto arduum illud, quod postea edidit, sacræ
„Geographiæ opus meditante; seu quod vertendi, illustrandi,
„publicandique illius thesauri gloria Joannem Baptistam Lan-
„tinum, Senatorem Divionensem, maneret, qui una mecum
„supremæ Claudii Salmasii, Claudii, cujus vitam scribimus, filii
„voluntatis curator, & librariæ illius suæ collectis hæres institu-
„tus, hanc sibi curam imposuit, qua, ut spero, brevi, & ma-
„gno rei litterariæ honore defungetur.”

Qui harum Salmasii & Lantini lucubrationum casus postea
extiterint, in quas devolutæ manus, & apud quos servantur.

ut resciscam, operam propediem dabo, nec, si potis est tam longo situ obsitas litterariæ rei reddere, in eo studium meum deerit. Quæ aliæ promissæ fuerunt editiones, quum de iis nihil novi quod dicam habeam, sileo. Longam præfationem longum esse malum experto me nemo scit melius. Ideo absolutam Anthologiæ hystoriam instaurare nolui: quæ ab aliis accurate tradita fuissent aut omisi, aut attigi quam potui levissime; si quæ erant obscuriora, iis facem præferre conatus sum. Nec enumerandis Planudeæ editionibus, quarum notitia e bibliographis petenda, lectorem obtundam; de hac, quam adornavi, paucis dicam.

Quum cam exorsus sum, abundabam otio, cujus si non diuturniorem usuram mihi usurpandam esse præcivissem, ab hac cogitatione avertissem animum, aut in aliud distulissem tempus. Quod enim intra secundum annum absolvi debuerat opus, fere ad sextum protractum est: nec, quod facile apparebit, is fuit moræ fructus, quem sæpe alias ferre solet, ut, quo meditator cura, eo perfectior evadat labor. Nam cur hiee sæpius intermitteretur, quæ extiterunt causæ, eæ ab his studiis avocatum, aliisque gravioribus districtum sollicitudinibus diu detinuerunt. Una tamen ex iis nanciscendi subsidii occasionem dedit, cujus ope non spernendas emendationes aliquot proposui, adiutoremque obtulit studii, quod in hanc editionem impendendum supererat. Nam quum me CELSISSIMUS AURELIANENSIS DUX procuratorem negotiorum suorum Vin-dobonæ constituisset, illucque sub autumnii anni MDCCLXXII. initium profectus fuisset, qui se mihi comitem itineris adjunxerat *Jo. Laur. Bleßig*, verbi divini apud Augustanæ Confessionis addictos in hac civitate Minister, codices Mss. Cæsareæ Bibliothecæ aliquot in meam gratiam contulit cum formis expressis libris, e quibus, quæ horum spectant, eorum memini in lectionibus ad Theocritum & Moschum. Quum autem mense Majo sequentis anni Galliam remeans Göttingam divertissem,

divertissem, ibique dies aliquot moratus summa cum voluptate celeberrimam studiis doctrinaque florentissimam Germaniæ Academicam viferem, forte fortuna in litteratissimum juvenem incidi, *Jo. Gottlob Schneider*, de cujus ingenio præcepta mihi jam tum erat opinio, delato paulo ante in manus meas libello, quo epigrammata quædam græca tractaverat. Illi, quum videndi multa & noscendi flagraret cupiditate, facile persuasi, ut spes suas suæque studia in hanc urbem transferret, ubi tres integros annos commoratus plurima diligentia eruditionisque edidit specimina, quibus non is habitus honor, non ea decreta præmia, quæ, si res in meum arbitrium venisset, consecuta fuissent.

Tertii ab inchoata hac editione anni initio alterum mihi Parisios iter suscipiendum fuit, unde sub auspicia felicissimi hujus regni domum me reducem exercuere aliæ ex aliis enatæ curæ. Jam vero in eo eram, ut abruptum refumerem hoc studium, sed ecce brumæ tempore, quum gelu omnia constricta essent, intempesta nocte subito incendio ardere meæ ædes, quo conflagrarunt & tectum fere omne, & conclavis, in quo dormiebam, lacunaria. Flammæ fulgore, crepitantium tignorum fragore, decidentium tegularum & titionum sonitu tota excitata erat longe vicinia, necdum quisquam in ædibus meis senserat malum, vixque fores fenestrasque pulsantium clamor altum famulorum meorum soporem excussit. Mox tumultu tota perfonuit urbs, opemque ferentium concursu facto, machinis & magna vi aquæ, summa civium alacritate & industria, eaque disciplina, qua nobilitatæ hujusce civitatis constitutiones, sequialtera hora restinctum fuit incendium. Sed interea, dum quousque grassaretur, præsentiri non poterat, raptim e summis ædibus convasata & ablata omnia, quæ sursum deorsum versata, in acervos, prout fors tulit, congesta fuere, nec fieri potuit, quin diutissime res meæ in summa confusione & perturbatione jacerent. Ipse etiam dum fabrùm opera incendii damna repararentur, ædibus meis profugus ad amici hospitium

diverti, a quo benigne exceptus sexto post mense postliminio domum redii. Ad exitum properanti mihi, nec de me quidquam ambiciosius prædicare cupienti, quod lectoris nosse non interfit, ista narrare eo magis visum est necessarium, quo minus opellam hanc dignam esse sentio, quam quis existimet integri quinquennii assiduo labore excultam fuisse.

Non alius mihi fuit animus, quam Græca Epigrammata, quantum poteram, *omnia, integra, & emendata*, edere. His quædam diversi quidem generis, ab Anthologia tamen non alieni, adjunxi, qualia sunt Theocriti, Bionis & Moschi Bucolica varique Idyllia, Anacreontia & Lyrica quædam, Callimachi, Cleanthis & Procli Hymni, fragmentaque aliorum aliquot poetarum, quorum integra carmina in Meleagri collectione olim lecta fuisse certum est. Quæ desideratissimæ illius coronæ temporum invidia & hominum socordia periire, eorum aliquatenus refarciendum erat damnum; & plura addidissem, ni, serius suscepto hoc consilio, accuratiorem poeticorum fragmentorum investigationem exclusissent temporum angustia. Nam ista ut infererem cogitavi & decrevi primum, postquam tardius ad me pervenit Theocriti editio nuper e prelo Oxoniensi emissâ. Librum ut accepi, confestim oculis avide perlustravi, quumque extrema in mole thesaurum variarum lectionum conspexissem, his ad examen revocatis, cumque edito textu collatis, parum abfuit, quin editori subirascerer, quod tam præclaris subsidiis instructus Theocritum nobis recudisset nihilo sinceriorem purioremque, quam antea fuerat lectus, gratiamque ab antiquarum venerum studiosis initurum me speravi, si eis Theocritum in manus traderem emendatum, nitido expreſsum typo, quem viæ & ambulationis comitem facile secum portarent, & cum voluptate legerent. De aliis admonuit Theocritus, quo recepto, facile se insinuarunt quoscunque fors hujus confortii participes obtulit. Paucis, inter quos ut censear, quam parum dignus sim, & mecum agnosco & ingenuè fateor, da-

tum est, ut, quam in se receperint operam, primo molimine perfectam numerisque suis absolutam e manibus dimittant. De Theocrito non cogitarem quidem, si mihi exploratum fuisset criticorum hujus ætatis principem, virum ingenii & doctrinæ laude celeberrimum, quo florebat, omnesque super alias eminet Academia Lugduno-Batavæ studium, LUDOVICUM CASPARUM VALCKENAER, venusti illius poetæ editionem parare, cujus speciminis loco prodire nuper selecta quædam Idyllia. Immo, ut ab expertis accepi in hoc viro non magis suspiciendam admirandamque esse raram eruditionem, quam omni amoris affectu dignam humanitatem, comitatem, morumque suavitatem, quæ, præter illa nobis communia, subsidia habui, ultro & lubens ei obtulissem.

Carminum, quæ in his Analectis leguntur, pars non exigua, pudore intercedente, nullo pacto verti debuit. Multa, quæ lusum in verbis habent, versionem omnino non admittunt. De omnibus vere affirmo nihil inutilius futurum fuisse, quam iis latinam adjunxisse versionem. Quæ soluta oratione ita expressæ sunt, ut verbum verbo reddant, tironibus quidem adjumento esse videntur, sed damnofo, quum supine græca legentes, versionis ope universum sensum intelligere opinentur, verborum singulorum vim & proprietatem perspectas non habeant. Sed eadem illæ doctioribus, elegantiaque sensu præditis, licet accuratæ, nauseam movent. Integræ Planudæ versio latina extat *Eilhardi Lubini*: alterius maximam partem vertere *Jo. Jacobus Reiske*, *Jo. Christianus Wolfius*, & alii quidam. Harum versionum, quorum stomachus ita comparatus est, ut totam paginam legere sustineant, illis auctor sum, ut a libris & omni lectione plane abstineant. Qui jam longo ævo mos invaluit poetæ ita edendi, ut latina verba græcorum ad latus posita sint, eo græcæ eruditioni, litterisque in universum nihil excogitari potuit noxiosius. Inde tot falsa de optimis antiquitatis poetis judicia, a viris alias ingeniosis prolata, quo-

rum ridiculo fuit sapientibus inconsiderata temeritas , dum quid de Homero & universa illius poesi sentiendum esset audacter decernerent, cujus ne unum quidem versum græce legere poterant , totiusque notitiam haulissent ex inepta & putida illa *ad verbum* versione , quæ, licet in ea emendanda tempus suum perdiderint viri aliquot docti , non magis Homerum refert, quam umbra, quam homo in sole facit, hominis illius imago est. Eam prudenter excellentique cum judicio omiserunt Professores Glasguenses, qui Principis Poëtæ editionem omnium pulcherrimam curarunt *Jac. Moor & Georgius Muirhead*. Græcum autem carmen, inprimis epigramma, eleganti simul & accurata versione latinis alligare numeris, leniter & canore profluente versu, id paucissimorum est hominum. Aliorum in hoc genere solertiam longe superavit HUGO GROTIUS, qui ludens epigrammata vertit omnia, qua in opera, cui ultima lima defuit, quum præsertim in Græcis multa essent corrupta & valde obscura, mirum non est, si non eodem semper ingenii acumine, versuumque nitore floreant. At de eo verum est, quod de Lucilio agebat Horatius :

Quum flueret lutulentus, erat quod tollere velles.

Roterodamum cum multis aliis calamo exaratis libris migrasse ajunt codicem illius Epigrammatum versionis, quo insigniebatur Parisiensium Jesuitarum Bibliotheca, quemque, postquam dissolutum fuit hoc institutum, distractæque collegiorum Bibliothecæ, si forte in Gallia lateret, diu sed frustra quæsi. Illuc concedere mihi grave non erit, si hujus cimelii possessor describendi codicis veniam mihi concessurus sit. Talem, me iudice, aut nullum græca epigrammata postulant interpretem.

Harum similiumque rationum momentis inductus Salmasius Anthologiam Græcam absque latina versione edere voluit, cujus consilii non assensorem modo, sed suaforem etiam habuit amicum tum suum, olim præceptorem *Jac. Gujonium*, cujus hæc extant in *Epist. XII.* ad Salmasium verba: "Quod ita mo-

„rosos typographos habes, ut solide græcum aliquid reculent
 „mandare suis formulis, doleo Anthologiæ tuæ vicem: recte
 „enim judicas multum gratiæ abscissurum Callimacho, Mele-
 „agro, Rhiano, cæteris illis, si per interpretes balbutiendum
 „illis erit, quorum in rotundo illo ore & labris ipsa Παιθω &
 „Suada, ipsæ gratiæ sessitent; sed non aliter quam si ipsi ἀπο-
 „στρέψαντες ἀγορεύουσιν; audiantur.”

Si quo tempore apud Batavos florebat quam maxime celeberrimorum typographorum industria, qui nullo alio magis quam laudis excitati stimulo eo splendoris artem promoverunt, docta SALMASII manu elaboratum opus neminem eorum alligere potuit, quo me fastu, nullius in litteris nominis hominem, quove cachinno excepisset librorum in hac urbe institor, cui, nulla pacta mercede, quod a me alienissimum est, librum hunc edendum obtulissem? Profecto si fuisset expectandum, donec hujus rei periculum subiret bibliopola aliquis, caruisset, careretque adhuc diu res litteraria Epigrammatum Græcorum editione integra, quam duobus fere abhinc sæculis expetunt litteratorum vota. Ne igitur publico deessem bono, cujus ardentissimum in me est studium, quodque in majoribus etiam rebus promovendi, si quæ par in me facultas esset, quam libentissime arriperem occasionem, utque, quum tot præstantissimorum virorum magni hac in re labores incassum cecidissent, eorum desiderium ni restingerem, minuerem saltem lenirenique aliquantulum, totum hoc negotium in me suscepi, pecuniamque omnes in sumtus faciendos erogavi, quæ, si eo, quem spero, favore excipiat hic liber, redibit, absque ullo tamen fœnore; sin minus, nummorum jactura id consecutus fuero, ut meam de litteris bene merendi voluntatem testificatam reliquerim.

Quæ hujus editionis sint vitia, quid in ea desiderandum sit & probe scio & recenserem enucleate, ni fatius ducerem istud judicium eruditorum arbitrio permittere. Hoc tamen mo-

nebu illius dotem non minimam futuram fuisse, si ea serie, quamnectere destinaveram, cujusque quantum sit momentum, superius declaravi, attentiori cura carmina hæc disposita fuissent; quod non solum de iis, quæ suis auctoribus tributa sunt, intelligi volo, sed de iis etiam, quorum ignoti auctores, quæ pleraque non magno labore ad eundem temporum ordinem digeri possent. Hoc quin, ut mihi constitutum fuerat, exequerer, obstitere partim nimia festinatio, inductaque rerum oblivio e frequentibus diuturnioribusque operis intermissionibus, tum quia defuit mechanica quædam industria, quæ ad præfiniendum ordinem adhibenda erat, cujusque rationem, multo quam res postulabat serius, adverti. Facta mihi novorum subsidiorum spe satis certa, unde nunc promantur incognita quædam, hæc saltem jam nunc vulgata emendari poterunt, si consilio meo faverint eruditi aliquot viri, quorum benevolentiam pro hujus moliminis præmio mihi conciliatum iri vehementer opto, editionem hanc aliquando instaurabo. Tum, divisis jam explicatifque liciiis, telam ordiri, & ex animi sententia detexere facile erit: quod autem nunc emitto nihil aliud censeatur, quam quod Callimachus ait, ΔΙΑΣΜΑΤΑ ΦΑΡΕΟΣ ΑΡΧΗ.

Ea est hujus collectionis natura, ut rite factis in eam indicibus non parum variis in studiis juvari possent qui litteris operam dant. Multiplices autem deberent esse illi indices, vocabulorum scilicet, quæ in græcis lexicis non occurrunt, nominum propriorum omnium, rerum ad historiam pertinentium, quales sunt fere ii, quos Jos. Scaliger confecit in Gru-teri Inscriptiones. Si quid in hoc labore tædii est, id non desidia subterfugi; sed præterquam quod ultra tertium volumen opellam hanc progredi ægre patiebar, ab illis in præsens curam meam avertit suscepta de instauranda olim editione cogitatio, ne si augeatur, ut futurum spero, hæc collectio, meliorique, quod spondeo, ordine disponatur, omnis hic conficiendorum indicum labor frustra exantlatus fuisset.

Nunc de subsidiis superest ut dicam, quibus adjutus editionem hanc molitus sum.

Quum primum mihi constitutum fuit Anthologiam adornare, id latere non passus sum virum mihi amicissimum, moribus non minus quam verbis scriptisque Philosophiæ studia professum, quocum mihi jam inde ab adolescentia conjunctissima intercedit familiaritas, M. *DU SAULX*, qui ante hos proximos annos, quibus nullum magis tempus satiram deliderasse videtur, acrem vitiorum, quæ semper eadem, licet dissimili vultu, se produnt ubicunque luxu & deliciis diffuunt homines, insectatorem, generosumque poetam, *JUVENALEM*, primus nostratum graviter, ornate, falsè loquentem induxit. Is quum in ambulatione obviam forte factum adiisset virum illum optimum, quem venerantur & amant litterati omnes, qui, ut Homericus Nestor, *παλαιά τε πολλά τε εἰδώς*, nihil gratius auribus percipit, quam si nova quædam referantur molimina, quæ res litteraria incrementum accipere possit, quoque tum nemo promptior & alacrior non consilio solum, sed & ingenii doctrinaque opibus stadium hoc, quod tanta cum laude confecit, currentes juvare, ut inter confabulandum varii injiciuntur sermones, aliquid de meo in Anthologiam studio narrat. Insperato hoc nuntio gavissus amabilis senex, cujus ut nomine postremæ hujus libelli insignitæ chartæ, sic frons ipsa nullo, quod mihi majori sit laudi, decorari potest ornamento, M. *DE FONCEMAGNE*, amico meo ait se olim dum floreret annis, idem Epigrammarum Græcorum, sin omnium, saltem plerorumque & optimorum edendorum suscepisse consilium, quod quin exitum habuerit, intercessisse graviores curas, severiora studia, munerisque administrationem, quo civilius non aliud esse credo, quum ut imperii dignitatis, ita felicitatis civium nihil magis intersit, quam optima bonorum Principum proponi exempla; sed condita servare, quæ illuc facerent non pauca, collectanea Epigrammatum, in quibus inedita quædam,

variasque observationes, quæ si inspexisse e re mea esse arbitrarer, usibus meis ultro offerebat. Id mihi quum amicus meus renunciaffet, significassetque simul, quænam esset viri, non aliunde mihi tum quam e publice editis scriptis noti, dignitas, qualis honor, quanta apud omnes existimatio, summisque modestiam, liberalitatem, urbanitatem extulisset laudibus, nihil prius habui, quam debitas humanissimo viro persolvere grates, eaque omnia flagitare, quæ sua sponte obtulerat. Nulla interjecta mora fasciculum accepi pretiosissimarum schedarum, quarum subinde, pro singulis in frequenti litterarum commercio natis occasionibus, dumque interea Parisiis versato mihi inter omnia hospitalitatis officia fui penitus cognoscendi comiter facultatem daret, fugitivis e thesauri sui angulis retractis foliis, adauxit numerum, e quibus quot & quanta ad excolendam Anthologiam depromi possint, aliquando apparebit, quum laxioribus evagato spatiis, non jejunis notulis, sed uberiori commentario hæc illustrare contigerit. Indicavit mihi etiam fratrum Guignoniorum opera, qui quum his in oris non cognitus esset liber, ultro mihi illius e sua bibliotheca transmissit exemplar, apud me quidem non diu retentum: paulo post enim mihi dono alterum oblatum est a viro generosissimo THYARDEO BISSIADA, cujus ab antiquissima memoria illustre apud Burgundos nomen carminibus celebravit fratrum illorum natu maximus, *Jacobus*. At quod præcipuum est, siquidem nihil optabilius esse potest, quam a bonis & laudatis viris nosci & diligì, amicitiam mihi conciliavit excellentis viri, plurimisque in rem litterariam meritis celeberrimi, JOANNIS ANTONII RIGOLEY DE JUVIGNY, Senatoris Metensis, cui pro iniunctis in me collatis beneficiis totus devinctus sum, quorum istud non minimum est, quod operam & fidem suam illo interponente, Divionensis Senatus tum Præses amplissimus, Buherianarum opum dignissimus hæres, M. le MARQUIS DE BOURBONNE, codicem illum optimum supra memoratum mihi

concrepiderit. Præter illa, quæ membranarum, unde derivatus est, index in eo contineri ostendit, illi adjunctus erat chartarum fasciculus, centum priora Musæ Stratonis Epigrammata continens, cum latina JO. BUHERII versione, illiusque & BERN. MONETÆ notis, summorumque illorum virorum de his carminibus mutuas epistolas, e quibus, quæ in lectionum fine paucula propinavi, iis salivam movebunt, quorum non torpet palatum. Vir fuit Bernardus Moneta castissimæ vitæ morumque integerrimorum: ea ætate, qua divinus Plato *sub capite Sophronis Mino habuisse fertur*, his parum pudicis carminibus illustrandis vigiles in lectulo ducebat horas, scilicet τέρψιν οἰκείαν τὴν ἀπαγγελίαν τῶν ἐπιγρᾶμμάτων, ἔ τὸν νῶν, ποιέμε.Ⓞ, exemploque suo comprobans, quam vera sit hæc Euripidis sententia, cujus auctoritate se tuebatur etiam Constantinus Cephalas, e cujus notula, Stratonis carminibus subjecta, superiora græca verba petita sunt:

— — — ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' αἰεί.
τῷτο σκοπεῖν χρεῖ* καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
ἔσ' ἢ γε τῶφρων ἔθνα φθαρήσεται.

Eadem Buherius in juventæ vigore vertebat, emendabat, & quidquid in his ad eruditionem spectat, inquirebat, vir Monetæ similis, eorumque morum, quales illis esse solent, qui totos se studiis adseruerunt, quibus, ut idem Tragicus ait,

— — — ἔδὲ ποτ' αἰχρῶν
ἔργων μελίττι κα προσίξει.

Hi sunt *severioris illi ordinis viri*, quos alicubi, si bene recordor, in critica Vanno innuit Orvillius. Accepta illa omnia e Buheriana Bibliotheca in mei gratiam & me coram accurate & nitide descripsit Schneiderus meus.

Aliquot annis ante ipse, quum Parisiis versarer, & uterer familiaritate viri optimi, cujus apud omnes litteratos summo in honore memoria est, CAPPERONERII, concessit ille mihi e Bi-

bibliotheca Regia, cui præfectus erat, Guieti codicem, de quo supra egi, quem subsecivis horis integrum descripsi. Antequam horum edendorum initium fieret, nactus fueram aliud ineditæ Anthologiæ exemplar, quod e Buheriano descriptum fuisse sciebam, quodque, quum hoc Vindobona redux accepi, cum eo collatum, archetypo in omnibus concinere deprehendi: sed in eo nihil aliud est præter Epigrammata. Habebam etiam Musæ Stratonis peculiare apographum e Salmasii schedis primoribus descriptum, in cujus oris pauciores quædam notulæ ab illis Salmasii & Guieti diversæ, textum autem e membranarum fide accurate exhibens, quod in plerisque conspirare animadverti cum apographo illo Gaulmini, cujus variæ lectiones quædam in ora Buheriani codicis adscriptæ: in fine præterea habet *ovum, aram primam, securim & alas* cum veteribus scholiis. Fuit olim hoc apographum Medici doctissimi *Camilli Falconet*.

De quibusdam ad poetas bucolicos, quæ habui subsidii, dixi supra & in lectionibus ad Theocriti Idyllium XXIII. Præter illa collationem duorum Theocriti Idylliorum, Bionis & Moschi quorundam, cum Regiis codicibus instituit, & *aram secundam* ex eorum altero in meam gratiam descripsit vir rerum antiquarum omnium peritissimus, cujus propensam in me voluntatem multis documentis compertam habeo, *M. LARCHER*. Neminem novi, cujus in litterarum studiis, quibus totus incumbit, constantior fuerit, quam probi illius viri assiduitas, quæ ad eum quem postulabat imbecillior natura modum, quum non exigeretur, difficillimo implicitus est morbo, quo dum conflictaretur, a serioribus abstinere coactus, ne penitus defraudaret ingenium, & ut temporis falleret moras, commemorationem de Veneris apud veteres cultu scripsit, qua lauream academicam meruit; at ut brevi, confirmata valetudine, majoris momenti quod molitur opus, quodque pene ad umbilicum perductum esse scio, edere possit, lubens vota facio.

Sed hæc omnia nihil cum Planudea commune habent, .

Quod Augiæ stabulum non perpurgassent criticorum omnium labores, cujusque corruptelæ plurimæ hariosos omnes, vates & conjectores semper elusissent. Hanc ne attingere quidem satius fuisset, quam e codicibus post Planudis interpolationem scriptis edere. Nihil in eis esse momenti certior factus sum, quum e pluribus quos servat Regia Bibliotheca quatuor mihi¹ transmiserit optimus CAPPERONERIUS, quos diligenter parvo cum fructu contuli. Memineram in catalogo Bibliothecæ viri celeberrimi CLAUDII GROS DE BOZE indicem libri legisse, quo mihi tum visum fuerat publice aliquem moneri & invitari ad Anthologiæ editionem: is erat editionis Wechelianiæ illud exemplar, quo Salmasium usum fuisse, supra dixi, quod his verbis descriplit, qui catalogum illum confecit. „Cet exemplaire de l'Anthologie a appartenu a Saumaïse, qui y a ajouté de sa main „un tres-grand nombre d'autres epigrammes grecques anciennes, tirees de différens manuscrits, particulièrement de celui „d'Heidelberg: il y a joint des variantes, des notes, un nouveau commentaire, enfin tout ce qu'on peut desirer pour une „nouvelle edition de cet ouvrage.” Facile fuit indagare in cujus manus post Bozii fatum pervenisset hic liber, quumque illum in museo viri amplissimi, Regi a Sanctionibus Consiliis, M. BOUTIN, extare rescivissem, quo in rebus arduis confugere solebam, ad virum optimum me converti, adhuc meum, FRANCISCUM MARIAM GAYOT, qui maxima cum laude in publicarum rerum administratione transito ævo, ætati munus concussa vacatione, Parisiis utile sibi & amicis otium non sine litteris ducebat, ea florens existimatione, qua nemo unquam sanctior fuit habitus, cui par sui desiderium ante hos decem menses extinctus reliquit. Is, qua apud bonos omnes valebat gratia, liber ut sibi concederetur, non ægre obtinuit, quem mihi nulla intercedente mora huc transmilit. Ex eo, quidquid Salmasius marginibus adleverat, & paucis foliis, quæ decoris gratia a bibliopægis in librorum fronte & calce addi

solent, inscripserat, in aliud exemplar sedulo transtuli. At de eo multo plura quam par erat prædicasse Bozianæ Bibliothecæ descriptorem deprehendi, cujus, etiamsi huius libro Mf. codicem in catalogo proximo loco recensitum adjunxisset, non usquequaque tamen verum esset iudicium, nec illi accurate datæ notitiæ laus esset deferenda. In exemplari enim Wechehianæ, præter varias membranarum lectiones, titulos & lemmata epigrammatum, versus in iis a monacho omisso, nihil fere marginibus inscripsit Salmasius: paucissimæ sunt notæ, & pauciora adhuc nova epigrammata, pleraque in additiis illis foliis scripta, quæ in lectionibus indicavi: liber autem manu exaratus, quem non petieram, sed, quo propensiori est erga litteratos favore, sua sponte amplissimus Butinius comitem alteri adjunxerat, descriptus fuit e codice Gujeti Bibliothecæ Regiæ. Verum etsi spe minora præstiterit ille liber, ad ea tamen iuvat, quæ maxime flagitabant opem, scilicet infinitum quantum ad Planudeæ emendationem contulit.

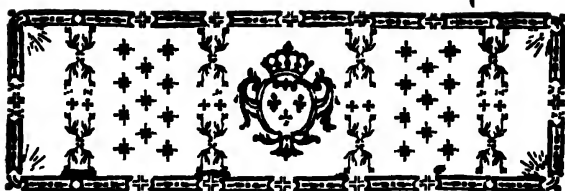
Denique, quod primo loco memorare debuissim, nisi in his videretur usus potius, quam temporis habenda ratio, quum ad hæc animum appellerem, dudum mihi innotuerat Clarissimi Reiskii Græcorum Epigrammatum editio, quam partim e vitioso apographo, partim ex edito & mendis scatente Jenii exemplari, festinato nimium & præcipiti paucorum mensium studio emiserat, quamque, si non magni faciendam esse dixerim, ab ipsius optimi, & inter eruditos hujus ævi non ultimo loco censendi viri, iudicio non discefferim, qui opellam istam pro infecta haberi se non ægre ferre mihi significavit. Quum vero in illius libri præfationis fine apparatus cuiusdam ad universam Anthologiam mentionem injectam animadvertissem, sciremque omnem de his in publicum promendis abjecisse cogitationem Cl. Reiskium, eorum ut mihi concederet usum, interpolitis Rev. ELIÆ STOEBERI, in hujus urbis Academia Theologiæ Professoris, officiis, facile impetravi, quæ

humanissimi viri liberalitas eo majori cum laude prædicanda mihi est, quo minus facilem malignioremque aliorum cum sæpe expertum fuisse morositatem scio. Ex illo apparatu quædam distraxerat vir eximius: in iis vero, quæ ad me transmisit, epigramma reperi ineditum, de quo in lectionibus monui, indicem satis accuratum Planudeæ, ad Stephani editionem accommodatum, & quod præcipuum est, exemplar editionis Stephani cum infinitis emendationibus, quarum quas admiserim erudito viro acceptas tuli, aut si forte alicubi illius non memini, non eo hoc factum consilio, ut ei aliquid sublegerem, alienaque pro meis venditarem, sed quia quum emendationem aliquam mox in unum mox in alterum, ut fors ferebat, eorum tam scriptorum quam impressorum exemplarium, quæ mihi ad manum erant, transferrem, oræque adscriberem, sæpe laboris quadam impatientia festinationeque mea accidit, ut auctorem & librum, unde petita esset, adnotare omiserim.

Atque hæc fere sunt omnia, quibus te monitum, ERUDITE LECTOR, oportebat, nec te pluribus detinebo: his frui, quantulacunque sunt, & nostro labori in publicum rei litterariæ commodum absque ambitione suscepto boni consule. Vale. Dabam Argentorati die XVIII. Decembris MDCCLXXVI.

INDEX POETARUM,
quorum Carmina aut fragmenta in hæc Analecta re-
lata. Numerus Romanus Volumen indicat:
Arabicus paginam: L. lectiones.

A blabius	II, 451.	Antipater <i>Sidonius</i> II, 6. 527.
Aceratus	II, 189.	Antipater <i>Theſſalonic.</i> II, 109.
Addæus	II, 241.	Antiphanes II, 204. III, 331.
Admetus	II, 308.	Antiphilus II, 169.
Æmilianus	II, 275.	Antistius II, 284.
Æschines	I, 175.	Antonius II, 240.
Æschrio	I, 189.	Anyte I, 197.
Æschylus I, 148.	II, 523.	Apollinarius II, 283.
Æſopus	I, 76.	Apollonidas II, 132.
Agathias	III, 33.	Apollonius II, 358.
Agis	I, 185.	Arabius III, 109.
Alcæus <i>Meſſenius</i>	I, 486.	Aratus I, 253.
Alexander	I, 418.	Arceſilaus II, 62.
Alpheus	II, 128.	Archelaus II, 58. III, 330.
Ammianus	II, 385.	Archias II, 92. 528.
Ammonius	II, 448.	Archilochus I, 40. L. 236
Anacreon	I, 79.	Archimelus II, 64.
Andronicus	II, 399.	<i>M.</i> Argentarius II, 266. 529.
Antagoras	I, 260.	Arion III, 327.
Antigonus	II, 244.	Ariphron I, 159.
Antimachus	I, 167.	Ariſto II, 258.
Antiochus	II, 305.	Ariſtoctes II, 108.

Aristodicus	II, 260.	Crates <i>Grammaticus</i>	II, 3.
Aristoteles	I, 177.	Grinagoras	II, 140.
Artemidorus	I, 263.	Cometas	III, 15.
Artemo	II, 79.	Cosmas <i>Monachus</i>	III, 127.
Asclepiades	I, 211.	Christodorus	II, 456.
Asclepiodotus	II, 490.	Cyllenius	II, 282.
Asinius <i>Quadratus</i>	II, 299.	Cyrillus	II, 491.
Astydamas	III, 329.	Cyrus	II, 454.
Athenæus	II, 257.		
Automedon	II, 207. III, 331.	Damagetas	II, 38. III, 331.
		Damascius	II, 475.
Bacchylides	I, 149.	Damocharis	III, 69.
Joannes Barbucallus	III, 11.	Damostratus	II, 259.
Lollius Bassus	II, 160.	Daphitas	III, 330.
Bianor	II, 154.	Demetrius	II, 65.
Bias	I, 154.	Democritus	II, 260.
Bio	I, 383.	Démodocus	II, 56.
Boëthus	II, 127.	Diocles	II, 182.
		Diodorus <i>Zonas</i>	II, 80. III, 331.
Callias	II, 3.	Diodorus <i>Junior</i>	II, 185.
Calliæter	II, 294. 529.	Diogenes <i>Episcopus</i>	II, 492.
Callimachus	I, 423.	Dionysius	II, 253. 529.
Callinus	I, 39.	Diophanes	II, 259.
Callistratus	I, 155.	Diophantus	II, 307.
Capito	II, 199.	Dioscorides	I, 493.
Carphylides	II, 401.	Diotimus	I, 250.
Cerealis	II, 345.	Dorieus	II, 163.
Chæremon	II, 55.	Dosiadas	I, 412.
Chœrilus	I, 185.	Duris	II, 59.
Claudianus	II, 447.		
Cleanthes	L. 225.	Empedocles	I, 163.
Cleobulus	I, 76.	Epigonus	II, 306.
Crates <i>Thebanus</i>	I, 186.	Eratothènes <i>Cyrenæus</i>	I, 477.

Eratoſthenes <i>Scholaſticus</i>		Hermocreon	II, 252.
	III, 123.	Hermodorus	I, 262.
Erinne	I, 58.	Herodes Atticus	II, 300.
Erycius	II, 295.	Herodicus	II, 65.
Etrufcus	II, 307.	Hippias	II, 57.
Euclides	I, 168.	Hippo	III, 330.
Evenus	I, 164.	Hybrias	I, 159.
Eugenēs	II, 453.		
Euodus	II, 288.	Ion	I, 161.
Euphorion	I, 256.	Irenæus	III, 10.
Eupithius	II, 402.	Iſidorus Ægeates	II, 473.
Euripides	II, 57.	Iſidorus Scholaſticus	II, 474.
Eutolmius	III, 8.	Julianus Imp.	II, 403. III, 332.
		Julianus Ægyptius	II, 493.
Statilius Flaccus	II, 262.	Julianus Antceſſor	III, 9.
Fronto	II, 346.		
		Tullius Laurea	II, 102.
Gabrias	L. 311.	Leo Philoſophus	III, 128.
Gabriel	III, 7.	Leonidas Tarentinus	I, 220.
Cn. Lentulus Gætulicus	II, 166.	Leonidas Alexandrin.	II, 190.
Ælius Gallus	II, 106.	Leontius	III, 103.
Gauradas	II, 440.	Libanius	II, 404.
Tullius Geminus	II, 279.	Corn. Longinus	II, 200.
Germanicus	II, 159.	Lucianus	II, 308.
Glaucus	II, 347.	Lucillius	II, 317.
Glyco	II, 278.		
		Macedonius	III, 111. 312.
Hadrianus	II, 285.	Q. Mæcius	II, 236. III, 333.
Hedylus	I, 483. II, 256.	Magnus	II, 304.
Hegesippus	I, 254.	Marcellus	II, 302.
Heliodorus	II, 306.	Marianus	II, 511.
Helladius	II, 438.	Marinus	II, 446.
Heraclides	II, 261.	Matron	II, 245.

Meleager	I, 1.	Panyasis	III, 328.
Menander	I, 203.	Parmenion	II, 201.
Menecrates	I, 476.	Parrhasius	II, 60.
Mefomedes	II, 292.	Paulus	III, 71.
Metrodorus	II, 476.	Peisēs	II, 4.
Michael	III, 124.	Phædimus	I, 261.
Minnermus	I, 60. II, 522.	Phaennus	I, 257.
Mnafalcas	I, 190.	Phalæcus	I, 421. II, 525.
Mofchus	I, 394.	Phanias	II, 52.
Munatius	II, 240.	Phanocles	I, 414.
Mucius <i>Scævola</i>	II, 265.	Philemon	II, 61.
Myrinus	II, 107.	Philetas	I, 189. II, 523. L. 234.
Myro	I, 202.	Philias	III, 39.
		Philippus <i>Rex</i>	I, 492.
Nestor	II, 344.	Philippus <i>Theſſalonicus</i>	
Nicænetus	I, 416.		II, 211.
Nicander	II, 2.	Philiscus	I, 184.
Nicarchus	II, 349.	Philo	II, 401.
Nicias	I, 248.	Philodemus	II, 83.
Nicomachus	II, 283.	Philoftratus	II, 400.
Nicomedes	II, 382.	Philoverus	II, 58.
Nilus	III, 14.	Phocylides	I, 77. II, 522.
Noſſis	I, 194.	Pindarus	II, 523.
Numenius	II, 346.	Pinytus	II, 288.
		Pisander	II, 294.
Ocnomaus	II, 402.	Pifo	II, 108.
Oneſtes	II, 289.	Pittacus	I, 154.
Orpheus	III, 1.	Plato <i>Philofophus</i>	I, 169.
		Plato <i>Junior</i>	I, 175.
Palladas	II, 406. III, 332.	Polemo	II, 184.
Pamphilus	I, 258.	Pollianus	II, 439.
Pancrates	I, 259.	<i>Julius</i> Polytenus	II, 237.
Panteleus	II, 404.	Polyſtatus	II, 1.

Pompejus	II, 105.	Thallus	II, 164.
Pofidippus	II, 46. 528.	Theætetus	II, 251. III, 131.
Praxille	I, 157.	Theætetus <i>Scholasticus</i>	II, 514.
Proclus	II, 441.	Themistius	II, 404.
<i>Michael</i> Pfellus	III, 127.	Theo	II, 405. III, 4.
Ptolemæus	II, 66.	Theocritus <i>Chius</i>	I, 184.
Pytheas	II, 244.	Theocritus <i>Syracusanus</i>	I, 264.
		Theodoretus	II, 450.
Quintus <i>Smyrnaus</i>	II, 475.	Theodoridas	II, 41.
		Theodorus	III, 6.
Rhianus	I, 479. II, 526.	Theosebia	II, 450.
Rufinus	II, 390.	Thomas <i>Patricius</i>	III, 124.
Rufus	II, 490.	Thomas <i>Scholasticus</i>	III, 125.
		Thucydides	II, 236.
Sabinus	II, 304.	Thymocles	II, 259.
Sanius	I, 485.	Tiberius <i>Illuftris</i>	III, 7.
Sapho	I, 54.	Timocreon	I, 148.
Satyrius <i>Thyillus</i>	II, 276.	Timon <i>Misanthropus</i>	I, 153.
Scythinus	II, 104.	Timon <i>Phliasius</i>	II, 67.
Secundus	III, 5.	Trajanus	II, 265.
Seleucus	II, 527.	Troilus	II, 450.
Serapio	II, 291.	Tryphon	II, 451.
Simmias <i>Thebanus</i>	I, 168.	Tymnes	I, 505.
Simmias <i>Rhodium</i>	I, 204. II, 525.	Tyrtæus	I, 48.
Simonides	I, 120.		
Solon	I, 64. L. 236.	Xenocrates	II, 59.
Sophocles	I, 163.	Xenocritus	II, 256.
Sophronius	III, 125.		
Sosipater	I, 504.	Zelotus	II, 400.
Speusippus	I, 176.	Zenobius	II, 402.
Strato	II, 359.	Zenodotus <i>Ephefius</i>	II, 61.
Synefius <i>Philofophus</i>	II, 449.	Zenodotus <i>Stoicus</i>	II, 78.
Synefius <i>Scholasticus</i>	III, 11.	Zofimus	II, 452.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ

ΓΑΔΑΡΗΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I.

Μαῦσα Οἶλα, τίς τὰνδε Φόρτις πᾶντοσων ἀοιδά;
ἢ τίς ὁ καὶ τεύξας ὑμῖοῖται σκεφανον;
αἴνυσε μὲν Μελέαγρος· ἀνδάλου δὲ Διούλι
μναμόσυνον, ταύταν ἐξεπείσει χέριον.
Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Αὐτῆς κρίνα, περὶ δὲ Μυροῦς
λείρια, καὶ Σαπφους βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ρόδα.
νάοκισσόν τε τορῶν Μεναλεωπίδου ἔκλειε ὕμνων,
καὶ νέον οἰανέθης κληῖμα Σιγρανίδου·
σὺν δ' ἀναμῖξ πλεῖστος μυτιόωνον ἐκείνην, ἥν
Νησσιδος, ἧς δέλτοις κηρὸν ἔτιζεν Φωίος·
τῇ δ' ἅμα καὶ σάμψυχον ἄνδ' ἡλύττοιο Ρισιῶν,
καὶ γλυκὺν Ἡρίνης παῖδ' ἐπὶ τῷ ὄρει,
Αλκαίου τε λάληθρον ἐν ὕμνοπόλοισι κακίοις,
καὶ Σαμίου δάφνης καὶ αὐτῆς μελάνκροτονος,
ἐν δὲ Λεωνίδου θαλαροῦς κισσῶν καὶ ἰμῶντος,
Μνασάλκου τε κόμας ὀφρυπόωνι τρυφῶν.

βλαιοσὴν τε πλατάνισον ἀπέβρισε Παμφίλου, ὕγροῖς
 σύμπλεκτον καζύης ἔριεσι Πατρίκратεος,
 Τύμνέω τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερὸν τεσσίσυμβρον
 Νικίου, Εὐσήμεου τ' ἀμμότιον πάραλον
 ἐν δ' ἄρα Δαμάγειον, ἴον μέλαν, ἠδὲ τε μύθον
 Καλλιμάχου, συτeloύ μεσὸν αἰὲ μέλιτος,
 λυχνίδας τ' Εὐφορίωνος, ἰδὲ ἐν Μούσαισιν ἄμεινον
 ὃς Διὸς ἐκ κούρων ἔσχεν εἰωνυμίην.
 τῆσι δ' αἶμ' Ἠγῆσιππῶν ἐνέπλεκε, μακράδα βότρυν,
 Πέρσου δ' εὐώδη χυλὸν ἀμψάμειος,
 σὺν δ' ἄμα και γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
 καὶ ροιῆς ἀνθη πρῶτα Μενεκράτεος,
 σμυρναίους τε κλάδους Νικαινέτου, ἠδὲ Φαέινου
 τέμμεζον, βιβλίην τ' ἀχράδα Σιμμίεω
 ἐν δὲ και ἐκ Λεωνῶνος Αἰωμήτοιο σέλινα,
 βασιὰ δὲ και κινζῶν ἀνθεα Παρβενίδος,
 λείψανά τ' εὐκαυπεῦδα μελισσάκηλον ἀπὸ Μουσῶν,
 Ξανθούς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω σάχχας
 ἐν δ' αἶμ' Ανακροσίῃ, τὸ μὲν γλυκὺ κένο μέλισμα
 νέκταρος, εἰς δ' ἐλέγους εὐσπαρον ἀνθέμιον
 ἐν δὲ και ἐκ Σεβείης σκολιότοιχος ἀνθὸς ἀκωνὴς
 Αρχιλόχου, μικρὰς σφράγγας ἀπ' Ἀκραιῶν
 τοὺς δ' αἶμ' Αλεξάνδροιο νέους ὀρωπῆας ἐλαίης,
 ἠδὲ Πολύκλειτου πορφυρεῖν κυανοί.
 ἐν δ' αἶμ' ἀμάραιον ἦκε, Πολύστρατον, ἀνθεα αἰσιδῶν,
 Κοινισσάν τε νέαν κύστην ἀπ' Αἰτωάτιδος
 και μὴν και Συρίαν σαχλοτέρηχα Σηκαλίον νάριδον,
 ὕμνοέταν, Εὐμεῦ δῶρον αἰετόμενον
 ἐν δὲ Ποσειδῶνῶν τε και Ἠδύλον, ἀγχι ἀρούρης,
 Σικελίδεω τ' ἀνέμοις ἀνθεα Φυόμενα

ναὶ μὴν καὶ χρύσειον αἰεὶ θείοιο Πλάτωνα
 κλῶντα, τὸν ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λομπώμενον.
 ἄσπερον τ' ἰδὼν Ἀράλιν ὁμοῦ βάλεν, οὐραιομάκευς
 Φοίνικος κείρας πρωτογόνους ἔλικας,
 λυτὸν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος ἐν Φλογὶ μίξας
 παιδίμου, Αἰλαδοῦ τ' εὐστροβὸν ὄμμα βοῶς,
 τὸν τε Σιλάκην Θεοδωρίδω νεοθαλῇ
 ἔρπυλλον, κυάνων τ' ἄνθεα φανίω,
 ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ ἐόγραφαί τοις δ' ἅμα Μούσης
 καὶ σφετέρης ἐτι ποῦ πρώτα λευκοῖα.
 ἀλλὰ οἷοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἐστὶ δὲ μῦσαις
 κοινὸς ὁ τῶν Μουσέων ἡδυεπὴς σέφανος.

II.

Πάγκαρπὸν σοι, Κύπρι, κατήνεμοσε, χειρὶ τρυγῆσας
 παίδων ἄνθος, Εἰρας ψυχασώτης σέφανοι.
 ἐν μὲν γὰρ κρίον ἡδὺ κατέπλεεν Διοδώρον,
 ἐν δ' Ἀσκληπιάδην τὸ γλυκὺ λευκοῖον.
 ναὶ μὲν Πυάκλειον ἐνέπλεκεν, ὅς ρ' ἄνω ἀκάνθης
 ἦν ῥόδον· οἰνάζει δ' ὥς τις ἐθαλλε Δίων·
 χιυσάνθη δὲ κόμαισι κρόκον, Θήρωνα, συνῆψεν,
 ἐν δ' ἔβαλ' ἔρπυλλου κλωνίον, Οὐδιδωδην,
 ἀεὶ-κόμην δὲ Μυισκον, αἰθαλὲς ἐριος ἐλαιης,
 ἡμερίους ἀρετῆς κλῶνας ἀποδέπεται.
 ὀλβιστὴ νήσων ἱερὰ Τύρος, ἣ τὸ πυρίπνου
 ἄλσος ἔχει παίδων Κύπριδος ἀνθοφόρον.

III.

Ἀ Κύπρις θήλεια γυναικομανῇ σλόγα βάλλει
 ἀρσενα δ' αὐτὸς Ἐρως ἡμεῖον ἀνοχέει.

ποῖ ρέψω; ποτὶ παῖδ' ἢ ματίρα; Οἶαμι δὲ καὺτὰν
Κύπρην ἐρεῖν· Νικά τὸ Θρασὺ παιδάφρον.

IV.

Ὡς προδύται Ψυχῆς, παῖδων κύνες, αἰὲν ἐν ἱεῶ
Κύπριδος ὀφθαλμοὶ βλέμματα χιόμενοι,
ἤνυσαν αἶνον ἱεῶν, αἰεὶς λυκαί, οἷα κορώνη
σκορπιον, ὡς τέτρη πυρ υποθαλάσμιον.
δραῖθ' ὅ τι καὶ βέλεσθε. τί μιν νεοβισμένω χῆτε
δάκρυα, πρὸς δ' ἰκέτην αὐτομολεῖτε τάχος,
ὁπταῖσθ' ἐν κάμει, τύχεσθ' υποκαϊόμενοι νῦν,
ἄκρος ἐπὶ Ψυχῆς ἐσὶ μαγνίος ἔρας.

V.

Εἰ σε Πόθοι σείγουσι, φιλοκλέες, ἢ τε μυζήπιους
Πειθῶ, καὶ κλέους ἀνέλιγοι λαοίτιες,
ἀγκὰς ἐχέεις Διόλῳ, ὃ δὲ γλυκὺς ἀνιὸς εἶδη
δαμότεος, κείτω δ' εἰς γοῦν Καλλικιάτης.
ἰαῖνοι δὲ Δίῳ, τὸ σε γ' εὐτεχρον ἐν χεῖρσι τεινῶν
σὸν κέρας Οὐρανίης αὐτὴ τισημίσει,
δοίη δ' ἠδὲ Οὐλημν φίλων, ἐλπίων ἡε λαιεῖσαι,
Θλιβοῖς δ' εὐήμιον τυτῆν ἐπὶ χλινύδῃ.
εἰ γάρ σοι ταῖς τετραπὰς τοῖσι δυνέ, ὦ μαλ' ἡ, οἷαν
ἀρβύσεις παιδων Γωμικήν λωπάδα.

VI.

Ζωροπότει δύσεως, καὶ τοῦ Φλόγῳ τὰν Φιλόπαιδα.
κοιμάσσι λαβὰς δωρεδοῖας βρόμιος.
Ζωροπότει, καὶ πλῆρες αἰχμασμένοις σκύζος οἶνας
ἐκκρουτον συγεράν ἐκ κραδίας ὁδύναν.

VII.

Ουριος εμπενέυσας ναύταις Νότος, ὦ δυσέρατες,
 ἥμισυ μευ ψυχᾶς ἄρπασεν Ανδράγαθον.
 τρεῖς μάκαρες νᾶες, τρεῖς δὲ ὄλβια κύματα πόντου,
 τέτρακι δὲ εὐδαίμων παιδοΐορῶν ἄνεμος.
 εἴθ' εἴην δελφίς, ἵν' ἐμοῖς βασικλὸς ἐπ' ὤμοις
 προβμευθεὶς ἐσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ρόδον.

VIII.

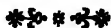
Αρνεῖται τὸν Ερωτα τεκεῖν ἡ Κύνρις, ἰδῆσα
 ἄλλον ἐν ἡϊθέοις Ἰμερον Αντίοχον.
 ἀλλὰ νέοι σέρυγοιτε νέον Πόθον· ἡ γὰρ ὁ κῆρος
 εἴηται κρείσσων ἔτος Ερωτος Ερως.

IX.

Εἰ χλαμύδ' εἶχεν Ερως, καὶ μὴ πτερά, μηδ' ἐπὶ νώτων
 τόσσα τε καὶ Φαρέτραν, ἀλλ' ἐΦόρει πέτασον,
 καὶ μὰ τὸν ἄβροῦν ἔφησον ἐπ'όμινυμαι, Αντίοχος μὲν
 ἦν ἄρ' Ερως, ὁ δὲ Ερως τοῦμπααλιν Αντίοχος.

X.

Διψῶν ὡς ἐΦίλησα θέρους ἀπαλόχροα παῖδα,
 εἶπα τότε αὐχμηρὰν δίψαν ἀποσπασσομένην
 Ζεῦ πάτερ, ἄρα Φίλημα τὸ νεκτάρεον Γανυμήδεος
 πίνεις, καὶ τόδε σοι χεῖλεσιν οἰνοχοεῖ;
 καὶ γὰρ ἐγὼ τὸν καλὸν ἐν ἡϊθέοισι Φιλήσας
 Αντίοχον, ψυχῆς ἡδὺ πέτωκα μέλι.

XI.

Εἰς ὦραίην τινα νέον ἔ' ὄνομα Πραξιτέλης

Εἰκόνα μὲν Παρίην ζωογλύφος αἶυσ' ἔρωτος
 Πραξιτέλης, Κύπριδος παῖδα τυπώσαμειος
 ἔ' ἔν δ' ὁ θεῶν κάλλιστος ἔρωτος ἐμψυχον ἀγαλμα,
 αὐτὸν ἀπεικοίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην·
 ὅφρ' ὁ μὲν ἐν θνατοῖς, ὁ δ' ἐν αἰθέρι Οἰλίηρα βραβεύη·
 γας θ' ἅμα καὶ μακίρων σκηπηροφύρωσι Ποβοί.
 ὀλβίση μερόπων ἱερὰ πόλις, α θεόπαιδα
 καινὸν ἔρωτα νέων θρεψεν ὑψαγεμόνα.

XII.

Πραξιτέλης ὁ πάλαι ζωογλύφος αἰετὸν ἔρωτα
 αἰψυχον, μορῶας κωφὸν ἔτευξε τύπον
 πέτρῳ εἰς τρυφερῶ· ὁ δὲ ἔ' ἔν ἐμψυχα μαγεύων
 τὸν τριπαναργον ἱρωτ' ἔπλασεν ἐν κραδίᾳ.
 ἡ τάχα τειομ' ἔχει ταυτὲν μόνον, ἔργα δὲ κούσσαν
 ἔ' λίθον, ἀλλὰ σρενῶν πνεῦμα μεθαρρυσίσας.
 ἱλαος πλάσσοι τὸν ἐμὸν τρύπον, ἔσρα τυπῶσας
 ἐντὸς ἐμῆς ψυχῆς ναὸν ἔρωτος ἔχη.

XIII.

Σιγῶν Ἡράκλειτος ἐν ὄμμασι τῆτ' ἔπος αὐτῶ·
 Καὶ Ζηνὸς σλέξω πῦρ τὸ κεραυνοβόλοι.
 ναὶ μὴν καὶ Διοδώρος ἐνὶ στέροισι τόδε ζωνεῖ·
 Καὶ τέτρον τήκω χρωτὶ χλιαινόμενον.
 δύσανος πικίδων ὃς ἐδεξάτο, τῆ μὲν αἰψ' ὄσσαν
 λαμπάδα, τῆ δὲ πόθοις τυφόμενον γλυκὺ πῦρ.

XIV.

Οὐκ ἐθέλω χαρίδ' αἶμον· ὁ γὰρ καλὸς εἰς Δία λεύσσει,
 ὡς ἤδη νέκτωρ τῷ θεῷ οἶνοχρῶν.
 οὐκ ἐθέλω. τί δ' ἔμοι τὸν ἐπουραίων βασιλῆα
 ἀϊαθλον νίκης τῆς ἐν ἔρωτι λαβεῖν;
 αἰρηῖμαι τότ' ἐ μοῦνον ὁ παῖς ἀνῶν ἐς Ολυμπον,
 ἐκ γῆς νύπ' ῥα ποδῶν δακρυα τὰ μὰ λάβοι,
 μιαιμότυνον σοργᾶς· γλυκὺ δ' ὀμματι νεῦμα δίυγρον
 δοίη, καὶ τι Φιλημὶ ἀρπάσαι ἀκροθιγές.
 ταῖλα δὲ πάντ' ἐχέτω Ζεὺς, ὡς θέμις. εἰ δὲ θελήσοι,
 ἦ τάχα που κ' ἔγω γεύσομαι ἀμβροσίας.

XV.

Ἦδη μὲν γλυκεὺς ἥρως· ὁ δ' ἐν προθύρῃσιν αὐτοῖος
 δάμης ἀπολύχει πνεῦμα τὸ λειπθὲν ἔτι,
 αἰχέλιος Ἡράκλειον ἰὼν· ἐστὶ γὰρ ὑπ' αἰγὰς
 ὀφθαλμῶν, βληθεὶς κηρὸς ἐς ἀνθρακιν.
 ἀλλὰ μοι εἴρεο δάμιν δυσάμμορον. καὶ τὸς ἐκώλωτο
 ἔλκος ἐχῶν ἐπὶ σοῖς ὀστέοις ὀσφυρεσσιν.

XVI.

Ἦν τι πάῳ, κλεόεσσε, τὸ γὰρ πλεόν ἐν πυρὶ παίδων
 βαλλόμενος κίμαι λείψαιον ἐν σποδῇ·
 λίσσομαι, ἀκλήτω μέγιστον, πρὶν ὑπὸ χθόνα θεῖσθαι,
 κάλῳ, ἐπιγράψας· Δῶρον Εὐρως Αἰδῆ.

XVII.

Εἰ μὴ τόξον Εὐρως, μηδὲ πτερά, μηδὲ Σαρπέτραν,
 μηδὲ περιδελήτους εἶχε Πόδων ακιδας,

οὐκ, αὐτὸν τὸν πλανὸν ἐπόμενυμαι, οὐποτ' ἂν ἔγνωσ
ἐκ μορφᾶς, τις ἔφυ Ζωϊλος, ἢ τί, ἔρωσ.

XVIII.

Ψυχροπύεται δυσέρωτες, ὅσοι φλόγα τὴν φιλόπαιδα
οἶδατε, τοῦ πικροῦ γευσάμενοι μέλιτος,
ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι, ψυχρὸν, τάχος, ἄρτι τακείσης
ἐκ χιόνος τῇ μὴ χεῖτε περὶ καρδίῃ.
καὶ γὰρ ἰδεῖν ἐτλην Διονύσιον. ἀλλ' ὁμόδουλοι,
πρὶν ψαῦσαι σπλάγχων, πῦρ ἀπ' ἐμεῦ σθέσατε.

XIX.

Ωθροῦται βωβήϊτε, τὸν ἐκ πελάγους ἐπὶ γαῖαν
ἄρτι με πρῶτόωλουν ἰχνος ἐρεϊδόμενον
ἔλκει τῇδ' ὁ βίαιος ἔρωσ· φλόγα δ' οἷα προΐαιων
παιδὸς ἀπασφράπτει κάλλος ἐρασὸν ἰδεῖν.
βαίνω δ' ἰχνος ἐπ' ἰχνος, ἐν αἰέρι δ' ἡδὺ τυτωδὲν
εἶδος ἀΐαυπάζων χεῖλεσιν ἡδοναῖω.
ἄρ' ἄγε τὴν πικρὰν προΐυγαν ἄλλα, παλὺ τι κείνης
πικρὸν χέρω κυμῶ περὶ Κύπριδος;

XX.

Οἰνοπύεται ἰεῖαοθε τὸν ἐκ πελάγους ἅμα πότῃον
καὶ κλώπαις προΐυγοί, ἐν χόρῃ δ' ὀλλύμενον.
ἄρτι γὰρ ἐκ νηὸς με μόιον πόδα θίγ' ἐπὶ γαῖαν
αἰγείσας· ἔλκει τῇδ' ὁ βίαιος ἔρωσ,
ἐν' ἀδ' οὐοὺ τὸν παῖδα διασείχοντι ἐνόησα.
αὐτόματις δ' ἄκων πασσὶ ταχὺς φερομαι.
καμιάω δ' εἰς οἶνον ὑπὸ στήνα, πῦρ δὲ γεμιοθεῖς.
ἀλλὰ, φίλοι, ξείνω βαιὸν ἐπαρκεσάτε,

αἰρέσασθε, ξείνοι, καὶ μὲ Ξενίου πρὸς Ερωτος
δέξασθ' ὀλλύμενον τὸν Φιλίας ἰκέτην.

XXI.

Σοὶ με Πόθων δέσποινά θεῇ πόρε, σοὶ με, Θεόκλης,
αἶθροπέδιλος Ερως γυμνὸν ὑπεσώρεσεν,
ξείνον ἐπὶ ξείνης, δαμάσας αἰλύτοισι χαλινοῖς·
ἡμεῖρῳ δὲ τυχεῖν ἀκλινέος Φιλίας.
ἀλλὰ σὺ τὸν ξέροντ' ἀπαναΐναι, οὐδέ σε θέλγει
οὐ χρόνος, οὐ ξυνῆς σύμβολα σωφροσύνης.
ἰλαθ', ἀνάξ', ἰλαθί· σέ γάρ θεὸν ὤρισε Δαίμων·
ἐν σοὶ καὶ ζωῆς πείρεσθαι καὶ θανάτου.

XXII.

Ὡς καλὸς Ἡράκλειος, ὅτ' ἦν ποτέ. νῦν δὲ παρ' ἥβην
κηρύσσει πόλεμον δέρις ἐπωδοσάταις.
ἀλλὰ, Πολυξενίδη, τάδ' ἔραῶν, μὴ γαῦρα Φρυάσσου.
ἔστι καὶ ἐν γλαυκίῃς Συομένη Νέμεσις.

XXIII.

ὦ Χάριτες, τὸν καλὸν Λριταγόρην ἐσιδούσαι,
αντίον εἰς τρυφεραῖς ἡῖκαλίσαδε χέρας,
οὔνεκα καὶ μορφαῖ βάλλει σλόγα, καὶ γλυκυμυθεῖ
καίρια, καὶ σιγῶν ὄμμασι τετρωνὰ λαλεῖ.
τηλόβι μοι πλάζοιτο. τί δὲ πλέον; ὡς αἶψ' Ολύμπῳ
Ζεὺς, ἰέον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν.

XXIV.

Ὡς τί μοι διὰ νυκτὸς ἐνύπσιον, αἶθρα γελῶντα
ἐκπλακνυμένη πᾶσι μετ' ἀκαλίσι

ἤγαγ' Ἐρως ὑπὸ ἁλαινᾶν. ἐγὼ δ' αἰπαλῶ τερὶ χρωτὶ
 τέρενα βαλὼν κενεῖς ἐλπίδας ἐτρεφόμην.
 καὶ μευ νῦν θάλλπει μνήμην πόθος ὄμμασι δ' ὕπνον
 αἰγρεῦ' ἤν πῆν' Φάσματος αἰὲν ἔχω.
 ὦ δύσερως ψυχῇ, παῦσαί ποῖ· καὶ δι' ὀνείρων
 εἰδώλοισι κάλλευσ κωπὰ χλαινομένη.

XXV.

Ἡρκαί μευ κραδίας ψαύειν πόθος ἡ γὰρ αλύων
 ἀκρονυχὶ ταύτων ἔκτισ' ὁ θερμὸς Ἐρως.
 εἶπε δὲ μειδήσας. ἔξεις ταχὺ τὸ γλυκὺ κραῖμα,
 ὦ δύσερως, λάβρω πτόμενος μέλιτι.
 ἐξ ἧ δὴ νέον ἔρνος ἐν ἡθέοις Διόφρων
 λεύσσω, ἔτε φυγεῖν, ἔτε μένεειν δύναμαι.

XXVI.

Εἰνὸδιος σείχων τὸ μεσαμβρινὸν εἶδον Ἀλεξιν,
 ἀρτικόμαν καρπὸν κειρομένον θέρους.
 διπλαῖ δ' αἰκτῖές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἐρώτος,
 παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἡελίος.
 ἀλλ' ἄς μὲν νύξ αὐθις ἐκοίμισεν. ἄς δ' ἐν ὀνείροις
 εἰδῶλον μορφῆς μᾶλλον ἀνεφλόγισεν.
 λυσίπνοος δ' ἑτέροις ἐπ' ἐμοὶ πόνον ὕπνος ἔτευξεν,
 ἔμπνην πῦρ, ψυχῇ κάλλος ἀπεικονίσας.

XXVII.

Αἰπολικάι σύριγες ἐν ἔρσι μηκέτι δάφνιν
 φωνεῖτ', αἰγιόατη Πανὶ χαριζόμεναι.
 μηδὲ σὺ τὸν σερχθέντα λύση Φοῖβος, περὶ δ' ὧτι
 δάφνη παρθένη, μέλφ' ἑταῖοι ἐτι.

ἦν γὰρ ὅτ' ἦν Δάφνις μὲν ἐν ἕρσει, σοὶ δ' Ἰ Τάκινθος
τερπνός· νῦν δὲ Πόθων σκῆπτρα Δίων ἐχέτω.

XXVIII.

Κεῖμαι. λάξ' ἐπίβαινε κατ' αὐχένος, ἄγριε Δαῖμον.
οἶδά σε, ναὶ μὰ θεῆς, καὶ βαρὺν ὄντα φέρειν.
οἶδα καὶ ἔμπυρα τόξα. βαλὼν δ' ἐπ' ἐμὴν Σρένα πυρσὺς,
ὃ φλέξεις ἤδη· πᾶσα γὰρ ἐστὶ τέφρη.

XXIX.

Κύπρις ἐμοὶ ναύκληρος, Ἔρως δ' οἶακα φυλάσσει
ἄκρον ἔχων ψυχῆς ἐν χερὶ πηδάλιον.
κυμαίνει δ' ὁ βαρὺ πνεύσας Πόθος, ἔνεκα δὴ νῦν
Παμφύλῳ παίδων νήχομαι ἐν πελάγει.

XXX.

Ἡδὺ μὲν ἀκρότῳ κεράται γλυκὺ νᾶμα μελισσῶν,
ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν καὐτὸν ἑόντα καλόν,
οἶα τὸν ἀβροκόμην σέργει Κλεόβελον Ἀλέξιν·
ὄντως ευκματον Κύπριδος οἰνόμελι.

XXXI.

Λευκανθῆς Κλεόβελος. ὁ δ' ἀντία τῷδε μελίχρως
Σάπολις, οἱ δισσοὶ Κύπριδος ἀνθοφόροι.
ἔνεκά μοι παίδων ἔπεται πόθος. οἱ γὰρ Ἐρωτες
ἐκ λευκῷ πλέξαι Ὀασί με καὶ μέλανος.

XXXII.

Λίσσομ', Ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον Ἡλιοδώρου
κοίμισον, αἰνιδεύεις Μοῦσαν ἔμην ἱκέτιν.

ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα, τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλει
 ἄλλον, αἰεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
 εἴ κεν ἐμὲ κτείνης, λείψω Ψωνεῦντ' ἐπὶ τύμβῳ
 γράμματ'· Ἐρωτος ὄρα ξεῖνε μαιῶνιν.

XXXIII.

Ὡς ἰσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ· ἦν δὲ τὰ πάντα
 βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, τερμασλιν εὖεν ὁρῶ.

XXXIV.

Ἐφθέγγω, ναὶ Κύπριν, αἰ μὴ Θέμις, ὦ μέγα τολμαῖν
 θυμὲ μαθῶν' Θήρων σοὶ καλὸς ἐκ' Ἑσάνη
 σοὶ καλὸς ἐκ' Ἑσάνη Θήρων. ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστης,
 εἰδὲ Διὸς πῆξας πῦρ τὸ κεραυνοβόλον.
 τοίγαρ, ἰδὲ, τὴν πρόσθε λάλον πρῆβηκεν ἰδέσθαι
 δεῖγμα θρασυτομῆς ἢ βαρύνων Κεμεσις.

XXXV.

Ἀβρῆς, ναὶ τὸν Ἐρωτα, τρέφει Τύρος· ἀλλὰ Μυῖσκος
 ἐσβέσεν ἐκλάμψας ἀστέρας ἥελιος.

XXXVI.

Ἡγρεῦθην καὶ πρόσθεν ἐγὼ ποιε τοῖς δυσέρωσι
 κώμοις ἡιθέων πολλάκις ἐγχελάσας,
 καί μ' ἐπὶ σοῖς ὁ πτανὸς Ἐρως προθυροῖσι, Μυῖσκε,
 ᾔσῃσεν ἐπιγράψας. Σκυλ' ἀπὸ σωφροσύνης.

XXXVII.

Τὸν με Πόθρις ἄτρωτον ὑπὸ ζέρονισι Μυῖσκος,
 ὀμματι τοξεύσας, τῆτ' ἐβόησεν ἔπος·

• Τὸν θρασυὶ εἶλον ἔγώ· τὸ δ' ἔπ' ὀφρύσι κείῳ ὀφράγμα
 σκηπτοφόρου σοφίας ἠνιδέ ποσσὶ πατῶ.
 τῷ δ', ὅσον ἀμυγνέουσας, τόδ' ἔειπεν· φιλε κῆρε, τί θάμβος;
 καυτὸν ἀπ' Οὐλύμπων Ζήνα καθελεν Εἰως.

XXXVIII.

Ἡστράψε γλυκὺ κάλλος· ἰδὲ Ὀλόγας ὄμμασι βαλῆαι.
 ἄρας κεραυνομάχαν παῖδ' ἀνέδειξεν Εἰως;
 χαίρει Πότνει ἀκτινα Θέρων θνατοῖσι, Μυισκε,
 καὶ λάμπουσιν ἐπὶ γὰ πυρσὸς ἔμοι Σωλιος.

XXXIX.

Εν καλὸν οἶδα τὸ πᾶν. ἔν ἔμοι μόνον οἶδε τὸ λῆχον
 ὄμμα, Μυισκον ὄραν· τάλλα δὲ τιφλὸς ἔγώ.
 πάντα δ' ἑκαῖος ἔμοι φαντάζεται· αὐτ' ἰσορῶσιν
 ὀφθαλμοὶ ψυχῆς πρὸς χάριν, οἱ κόλακες;

XL.

Εἰ Ζεὺς κείνης ἔτ' ἔστιν, ὃ καὶ Γανυμήδεος ἀκρὴν
 ἀρπάξας, ἦν ἔχῃ νέκλεας σινισχόν,
 κῆμοι τὸν καλὸν ἔστιν ὑπὸ σπλάγχχοις Μυίσκον
 κρύπτειν, μή με λάθῃ, παῖδι βαλὼν πτίρυγας;

XLI.

Στήσομαι ἔγώ καὶ Ζηνὸς ἑναιτίον, εἴ σε, Μυισκε,
 αἰσπασιν ἑθέλοι νέκλεας οἰοχόον.
 καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἔμοι τάδ' ἔλεξεν· τί ταιριεῖς;
 καὶ σε βαλῶ ζήλεις· οἶδα παθὼν ἑλεεῖν.
 χά μὲν δὴ τάδε σπῆσιν ἔγώ δ', ἦν μῆα παραπτήξω,
 ταῦτά μιν, μὴ ψευτὴς Ζεὺς ἔπ' ἔμοι γέγοιεν.

XLII.

Τί κλαίεις, Φρενολησά, τί δ' ἄγνοια τίς καὶ ἰαὶς
 ἔρριψας, δι' οὗ ταρσὸν ἀνείς πηρύγων;
 ἦ ῥά γε καὶ σε Μυῖσκος ὁ δύσμιχος ὄμμασιν αἰθεῖ;
 ὡς μόλις, οἱ ἔδρας πρόωθε, πασῶν ἑμαυτες.

XLIII.

Ἡδὺς ὁ παῖς, καὶ τ' ἔνομ' ἔμοι γλυκὺς ἔστι Μυῖσκος,
 καὶ χαρίεις, ὃν ἔχω μὴ ἔχι Φιλῆιν πρόσασιν.
 καλὸς γάρ, ναὶ Κύπριν, ὅλος καλός· ἦν δ' ἀνηρὸς,
 οἷδ' ἐπὶ τὸ πικρὸν ἔρωσ' συγκεράσσει μέλιτι.

XLIV.

Εν σοὶ τὰ μὰ, Μυῖσκε, βίη πρυμνήσι ἀνήτῃαι
 ἐν σοὶ καὶ ψυχῆς πνεῦμα τὸ λειπρὸν ἔτι.
 ναὶ γὰρ δὴ τὰ σὰ, κῶρε, τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα
 ὄμματα, ναὶ μὰ τὸ σὸν Φαιδρὸν ἐπισκύνιον,
 ἦν μοι συννεῖς ὄμμα βάλης ποτὶ, χεῖμα δέδορκα
 ἦν δ' ἱλαρὸν βλέψης, ἡδὺ τέτληεν ἑαυρ.

XLV.

Χαιμέριον μὲν πνευμα. Φέρει δ' ἐπὶ σοὶ με, Μυῖσκε
 ἀπατὸν κώμος ὁ γλυκύδακρυς ἔρωσ.
 κυμαίνει δὲ βαρὺ πιεύτας Πόθος. ἀλλά μ' ἔς ὄρμον
 δέξω, τον ναύτην Κυπρίδος ἐν πελάγει.

XLVI.

Τεορνος μὲν Διωδοτος, ἐν ὄμμασι δ' Ἡράκλειτος,
 ἡδυεπὴς δὲ Δίων, ὁσούι δ' Οὐδιδάδης.

- ἀλλὰ σὺ μὲν ψαύοις ἀπαλόχροος ὥδ᾽ φιλοκλεῖς,
 ἔμβλεπε, τῷ δὲ λάλει, - τὸν δὲ... τὸ λειπόμενον.
 ὡς γινῶς οἷς ἑμὲς νῦν ἄφθονος ἦν δὲ Μυίσκῳ
 λίχρος ἐνὶ ἐλέψῃς, μηκέτ' ἰδοῖς τὸ καλόν.

XLVII.

Εἰς Δάφνιν τελευτήσαντ' Ἄρτος Πανός.

Οὐκέθ' ὁμῶς χιμάροισιν ἔχεν βίον, ἐκέτι ναίεν
 ὁ τραγόπας ἐβέλω Πὰν ἑρέων κορυθαί.
 τί γλυκύ μοι, τί περ θεινὸν ἐν ἔρεσιν; ὤλετο Δάφνης,
 Δάφνης ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
 ἄστυ τόδ' οἰκήσω· θηρῶν δὲ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
 τελλέσθω. τὰ πάροιθ' ἐκέτι Πανὶ φίλα.

XLVIII.

Οὐ μοι παιδομανῆς κραδίᾳ. τί δὲ τερπνὸν ἐρῶντι
 ἀνδροβατεῖν, εἰ μὴ δῆς τι λαβεῖν ἐθέλοι;
 αἱ χεῖρ γὰρ τὰν χεῖρα καλαμείνῃ παρὰ κοίταις
 εἰν — παρ' ἀρσῆν ἀρσενικαῖς λαβίσιν.

XLIV.

Οὐκέτι μοι Θήρων γράφεται καλός· οὐδὲ πυρραυγῆς
 πρὶν ποτε, νῦν δ' ἤδη δαλός, Ἀπολλόδοτος.
 σέργω θῆλυν ἔρωτα. δασυτρώγλων δὲ πῖσμα
 λασαύρων μελέτω ποιμήσιν αἰγὸβάταις.

L.

Τί ξένον, εἰ βροτολοι; ὃς ἔρωις τὰ πυρίπνοα τόξα
 βάλλει, καὶ λαμνεῶς ὀμμασι πικρὰ γελαῖ;

οὗ μᾶτ' ἔργει μὲν Ἀρη, γαμέτις δὲ τέτυται
 Ἀΐσις, κοινὰ καὶ πυρὶ καὶ ξίφεσιν,
 μαλ' ὅς δ' ὁ μᾶτ' ἀνέμῳ μάτιζι θάλασσαν
 τραχὺ βοᾷ, γενέτας δ' ἔχτε τις, ἔτε τίος.
 τούνεκεν Ἀΐσις μὲν ἔχει λόγον, κυμασι δ' ὄργαν
 ἔρ' ἔν' ἴσαν, Ἀέρος δ' αἰμαῖο θυρτα βελη.

LI.

Δειὸς Ἔρως, δειός. τί δὲ το πλόν, ἦν τάλιν εἶπω.
 καὶ πάλιν, οἰμάζον πολλοί, ἔρως Ἐρως;
 ἦ γὰρ ὁ παῖς τέτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὴ κακιδεὶς
 ἰδέται ἦν δ' εἰ γὰρ λοιπὴν, κοὶ τρέφεται.
 θαῦμα δ' ἔμοι πῶς αἶς διὰ γλυκεροῦ Φανίσα
 κύματος, ἔξ ὕγης, λύττι, σὺ τῷρ τέτοκας.

LII.

Ναὶ ταν Κυτριν, Γωός, λέω τῷ σι. τάλα τυρόσας
 τόλα τε, καὶ Σκυθικὴν ἰοδόκον ἦν εἶπν.
 φλέξω ναί. τι ματσία γελᾷ, καὶ σιμὴν τεστὴν
 μυχθίς, τάλα τε σαλῶν γελᾷσις
 ἦ γὰρ σευ τὰ τοδὴγὰ Ποθων κυττῆια κοῦσας,
 χαλκίδετον σφ., ὧ σεις περὶ τῶσσι πεδὴν.
 καίτοι καυσιον κῆτος οἰσόμεν, εἰ σε τῷ ρικον
 ψυχι συέύς, θῆρας περὶ αἰπολοῖς.
 ἀλλ' ἴθι ἔνσιν, λαβὼν δ' ἐπὶ κῶσα πεδὴλα
 ἐκπέτατον ταχυνὰς εἰς ἑτέρας πλῆρ' ἔργας.

LIII.

Αἰέ μοι δέ σ' ἐν ἴσσω ἵχθους Γρατος,
 ὄμμα δὲ σιγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ Φέρει.
 οὐδ'

ἔσθ' ἢ νύξ, ἔφ' ἐγὼς ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ Φίλιππων
 ἤδη πεπικραδία γνωστὸς ἐνέσι τύπος.
 ὦ πῆλαιοι, μὴ καὶ ποτ' ἐΦίπλιασθαι μὲν, Ερωτες,
 οἶδατ', ἀποσωπῆναι δ' ἔσθ' ὅσον ἰσχύετε.

LIV.

Τρισσαὶ μὲν Χάριες, τρεῖς δὲ γλυκυπαρθένοι Ωραι·
 τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰσερολῶσι πόθοι.
 ἦ γὰρ Ερως τρεῖς τόξα κατείρυσεν, ὥς ἄρα μέλλων
 ἔχει μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας;

LV.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πεπρωμένον Ερωτος
 τραῦμα διὰ σπλάγχνων αὐτὶς ἀναφλέγεται;
 μὴ, μὴ, πρὸς σε Διὸς, μὴ, πρὸς Διὸς, ὦ Φιλάεσλε,
 κηΐσης τέθεικ' ἄρ' ὑποδαλπόμενον.
 αὐτίκα γὰρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε Φυγῆσαν
 λήψεται Ερως, εὐρῶν δραπέτιν, αἰκίσεται.

LVI.

Βεβλήθω κύεος· ἄπῃ, πορεύσομαι. ἦνιδε, τόλμα.
 οἰνοβαρὲς, τίς ἔχεις Φροντίδα; κωμάσομαι.
 κωμάσομαι; πῇ θυμὲν τρέπῃ; τί δ'; ἐρωτι λογισμός;
 ἄπῃ τάχος. πᾶ δ' ἢ πρόθε λόγων μελέτη;
 ἐρρίφθω σοφίας ὁ πολὺς πόνος· ἐν μόνον οἶδα
 τῷδ', ὅτι καὶ Ζηνὸς λῆμα καθεῖλεν Ερως.

LVII.

Οἶσω, ναὶ μά σε, Βάκχε, τὸ σὸν θράσος· ἄγεο, κώμων
 ἄρχε, θεὸς θνατὰν ἀνιόχει κραδίαν.
 B

ἐν πυρὶ γενναθεὶς σέργεις Ὡλόγα τὰν ἐν Ερωτι,
καί με πάλιν δῆσας τὸν σὸν ἄγεις ἱκέτην.
ἣ προδότας καὶ πιστὸς ἔφυς, τεὰ δ' ὄργια κρύπτει
αὐδῶν, ἐκφαίνειν τὰμὰ σὺ νῦν ἐθέλεις.

LVIII.

Ὅ σοι ταῦτ' ἐβόων, ψυχὴ, Ναὶ Κύπριν, αἰλώσει
ὦ δύσερως, ἱξῶ πυκνὰ προσωπιαμένη;
ἐκ ἐβόων; εἰλεν σε πάγη. τί μάτην ἐνὶ δεσμοῖς
σπαιρεις; αὐτὸς Ερως τὰ πλερά σε δέδεκε,
καί σ' ἐπὶ πῦρ ἔστησε, μύροις δ' ἔρραине λιπώπωναν,
δῶκε δὲ διψώσῃ δάκρυα θερμά πιεῖν.
αἶ ψυχὴ βαρύνοχθε, σὺ δ' ἄρτι μὲν ἐν πυρὸς αἰθῇ,
ἄρτι δ' ἀναψύχεις, πνεῦμ' ἀναλεξαμένη.
τί κλαίεις; τὸν ἀτεγκτὸν ὅτ' ἐν κόλπωοισιν Ερωτα
ἔτρεπες, ἐκ ἥδεις ὡς ἐπὶ σοι τρέφετο;
ἐκ ἥδεις· νῦν γινῶθι καλῶν ἀλλαγμὰ τροφείων,
πῦρ ἅμα καὶ ψυχραὶν δεξαμένη χιόνα.
αὐτὴ ταῦθ' εἶλε· φέρε τὸν πόνον. ἄξια πάχεις
ὦν ἔδρασας, ὁπλῶ καιομένη μέλιτι.

LIX.

Τὴν πυρὶ νηχομένην ψυχὴν ἂν πολλάκι καίης,
Φεῦξετ', Ερως· αὐτὴ, χέτλι', ἔχει πτέρυγας.

LX.

Οἶδ' ὅτι μοι κενὸς ὄρκος, ἐπεὶ σέ γε τὴν φιλάσῳεν
μηνύει μυρόπωνος ἀντιβρεχῆς πλόκαμος.
μηνύει ἀγρυπνον μὲν ἰδὲ βεβαρημένον ὄμμα,
καὶ σφίγκτὸς σεφάνων ἀμφὶ κόμαισι φίτος.

ἐσκυλῖαι δ' ἀκόλαστα πεφυρμένοις ἄρβι κίνινος,
 πάντα ~~βλ~~ ὑπ' ἀκρήτε γῆα σαλευτὰ Φορεῖς.
 ἔρρε, γύναι πάσκεινε, καλεῖ σε γὰρ ἡ Φιλόκωμος
 πηκτὶς, καὶ κροτάλων χειροτυγῆς πάταγος.

LXI.

Αγγειλον τάδε, Δορκάς· ἰδὲ πάλι δεύτερον αὐτῇ
 καὶ τρίτον ἄγγειλον Δορκὰς ἄπαυλα· τρέχε.
 μηκέτι μέλλε, σέτετε — βραχὺ μοι, βραχὺ Δορκὰς ἐπίσχες.
 Δορκὰς, ποῖ σπαεύδεις, πρὶν σε τὰ πάντα μαθεῖν;
 πρόσθε δ' οἷς εἶρηκα πάλαι — μᾶλλον δ' ἔτι ληρῶ.
 μηδὲν ὅλως εἰσῆς — ἀλλ' ἰθὺ πάντα λέγε·
 μὴ Φεῖδς σὺ τὰ πάντα λέγειν — καίτοι τί σε Δορκὰς
 ἐκπέμπτω; σὺν σοι καὺτὸς, ἰδὲ, προάγω.

LXII.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκάς· ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα Φιλῶσα
 ἤλως· ἔ κρύπτει πλασὸν ἔρωτα χρόνος.

LXIII.

Εγνων, ἔ μ' ἔλαθες. τί θεός; ἔ γὰρ με λέληθας.
 ἔγνων· μηκέτι νῦν ὄμνυε· πάντ' εμαθον,
 ταῦτ' ἦν, ταῦτ' ἐπώορκε; μόνῃ σὺ πάλιν, μόνῃ ὑπνοῖς;
 ὦ τόλμης· καὶ νῦν, νῦν ἔτι Φησι, μόνῃ.
 ἔχ' ὁ περιέλευτος παρεκέκλιτο, καὶ μιν ἐπείδω;
 ἔρρε κακὸν κοίτης Θηρίον, ἔρρε τάχος.
 καίτοι σοι δώσω τερτωνὴν χάριν. οἶδ' ὅτι βέλεαι
 κῆνον ὀράν. αὐτῷ δέσμιος ὧδε μενεῖ.

LXIV.

Ασρα, καὶ ἡ Φιλέρωσι καλὸν Φαίνεσθαι Σελήνη,
καὶ Νύξ, καὶ κώμων σύμπλωνον ὀργάνιον,
ἀρά γε τὴν Φιλάσωλον ἐτ' ἐν κοίταισιν ἀβήσω
ἀγρυπνον, λύχνω πολλὴ ἀποδαιομένην;
ἢ τιν' ἔχει σύγκοilon; ἐπὶ προδύροισι μαρμαίρας
δάκρυσιν ἐκδήσω τῆς ἰκέτας σεφάνης,
ἐν τόδ' ἐπιγράψας· Κύπρι, σοὶ Μελέαγρος, ὁ μύσησ
σῶν κώμων, φοργῆς σκυῖλα τάδ' ἐκρέμασε.

LXV.

Ω πλόκαμον Δημῆς, ὦ σάνδαλον Ηλιοδώρας,
ὦ τὸ μυρόρραλλον Τιμαρίε πρόδυρον,
ὦ τρυφερὸν μείδημα βοάτωδος Αἰλικλείας,
ὦ τῆς ἀρτιθαλεῖς Δωρεθέας σεφάνης.
ἔκεί σοι χρυσέη Φαρέτση πτερόεντης οἰσῆς
κρύπτει, Εἰως· ἐν ἔμοι πάντα γὰρ ἐσι βέλη.

LXVI.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμῆς Φιλέρωϊα κίκινον,
καὶ μυρόπτην Δημῆς χερῶτα τὸν ὑπαναπάτην,
ναὶ πάλιν Ἰσιάδος Οἶλα ταίγνια, ναὶ Φιλάγρυπτον
λύχνον ἐμῶν κώμων πολλὰ πτόνῃα μέγη,
Βαιὸν ἔχω τό γε λειφθέν, Εἰως, ἐπὶ χεῖλεσι τραῦμα·
εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ τῆτ', εἰπὲ, καὶ ἐκπύσομαι.

LXVII.

Κῶμα τὸ πικρὸν Εἰωός, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
Ζήλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος, ·

ποῖ Φέρομιν; πάντα δὲ Ορενῶν οἶακες ἀΰεϊνται.
ἢ πάλ᾽ τὴν τρυφερὴν Σκύλλαν ἐπιψόμεθα;

LXVIII.

Ναὶ τὰν νηξαμέναν χαροπῶϊς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
ἔστι καὶ ἐκ μοιζῆας ἡ Τρυφερά τρυφερά.

LXIX.

Αφίλεώς· χαροπῶϊς Ασκληπιάς, οἷα γαλήνης,
ὄμμασι συμπαίβει πάλλας ερωτοπλοεῖν.

LXX.

Γυμνὴν ἣν ἐσίδῃς Καλλίσιον, ὦ ξένε, Φήσεις·
ἤλλακται διπλᾶν γράμμα Συρηκόσιον.

LXXI.

Νῦν ἱερὴ, καὶ λύχνη, συνίστορας ἔτινας ἄλλας
ὄρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἰλόμεθ' ἀμώτεροι.
χωὶ μὲν ἐμὲ σέρξεν, κείνον δ' ἐγὼ ἔποτε λείψεν
ῶμοσάμεν· κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν ὄρκια Φησὶν ἐν ὕδασι κείνα Οἰρεσθαι·
λύχνη, σὺ δ' ἐν κόλποισι αὐτὸν ὀρεῖς ἐτέρων.

LXXII.

Ορθοβοῶς δυσέρωσι κακὰ γέλε, νῦν τρισάλαστε,
εἰνύχιος κραζέεις πλευροῖσιν κέλαδον,
γαῦρος ὑπὲρ κοίτας, ὅτι μοι βραχὺ τῆτ' ἔτι νυκλὸς
καὶ το Σιλεῖν, ἔω' ἐμαῖς δ' αἰδὺ γελᾶς ὀδύνας.
αὐε Σίλα θρέψῃσιν χάρις; καὶ τὸν βαβὺν ὀρῶν
ἐλάχατα γαυροῖς ταῦτα τὰ πικρὰ μέλη.

LXXIII.

Ματρός ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρβρινὰ παίζων
ἀσφαγάλοις, τῆμόν Πνεῦμ' ἐκύβευσεν Ερως.

LXXIV.

Ηοῦς ἄγγελε χαῖρε Φαεσφόρε, καὶ ταχύς ἔλλοις
Εσπερος, ἣν ἀπάγεις, λάθριος αὐθις ἄγων.

LXXV.

Εἰς Τιμάριον ἐταίρην.

Καὐτὸς Ερως ὁ πλανὸς ἐν αἰθέρι δέσμιος ἦλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι, Τιμάριον.

LXXVI.

Οτρυφερὸς Διόδωρος ἐς ἡθέης Ολόγα βάλλων
ἤγρευται λαμυροῖς ὄμμασι Τιμαρίᾳ,
τὸ γλυκύπικρον Ερωτος ἔχων βέλος. ἥ τόδ᾽ ἐκκαίνον
θάμβος ὀρῶ φλέγεται πῦρ πυρὶ καϊόμενον.

LXXVII.

Οὐκέτι Τιμάριον τῷ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
πῆγμα φέρει πλωτὸν Κύπριδος εἰρεσίῃ.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν νώτοιο μέλαφρονον, ὡς κέρας ἰσῶ,
κυρτῆται, πολὺς δ' ἐκλέλυται πρότονος.
ἰστία δ' αἰωρητὰ χαλαρὰ σπαδονίσματα μασῶν,
ἐκ δὲ σάλος σρεπῆλας γαστρός ἔχει ρυτίδας.
νέβη δὲ πάνθ' ὑπὲρανῖλα νεῶς, κοίλῃ δὲ θάλασσα
πλημμύρει, γόνασιν δ' ἐντρομός ἐστι σάλος,
θύσανός γ' ὅς ζῶος ἔτ' ὦν Αἰχερυσίδα λίμνην
πλεύσεται ἄνωθ' ἐπιβάς γραὸς ἐπ' εἰκοσόρῳ.

LXXVIII.

Εἰς Φανίον ἑταίραν.

Οὐ μὲν ἔτρωσεν Ερως τόξοις, ἔλampaδ' ἀνάψας,
 ὥς πάρος, αἰθομένην θῆκεν ὑπὸ καρδίᾳ!
 σύγκωμον δὲ Πόθοισι φέρων Κύπριδος μοροφείγες
 Φανιοι, ἄκρον ἑμοῖς ὄμμασι πῦρ ἔβαλεν.
 ἐκ δὲ με φέγγος ετηξέ. τὸ δὲ βραχὺ Φανίον ὤφθη
 πῦρ ψυχῆς τῇ μῇ καίόμενον καρδίᾳ.

LXXIX.

Εσπευδον τὸν Ερωτα Ουγεῖν. ὁ δὲ βαιὸν ἀνάψας
 Φανίον εκ τέφρης, εὔρε με κρυπτόμενον.
 κυκλώσας δ' ἔτόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχας δισσά,
 κνίσμα πυρὸς θραύσας, εἰς με λαβὼν ἔβαλεν.
 ἐκ δὲ φλογὸς πάϊλῃ μοι ἐπέδραμεν. ὦ βαρὺ φέγγος
 λάμψαν ἑμοι. μέγα πῦρ Φανίον ἐν καρδίῃ.

LXX X.

Εὐφροῖοι ἰᾶες πελαγίτιδες, αἱ πόρον Ἑλλης
 πλεῖτε, καλὸν κόλποις δεξάμεναι Βορέαν,
 ἣν πρὶ ἐπ' ἡϊόνων Κώαν κατὰ νᾶσον ἰδῆτε
 Φανίον ἐς χαροπὸν δερκομέναν πέλαγος,
 τῆτ' εὔπος ἀγγείλασθε· Καλὴ νυὲ, σὸς με κομίζει
 ἡμερος ἔν ναύταν, ποσσὶ δὲ πεζοπόρον.
 εἰ γὰρ τῆτ' εἰπωῖτ', εὖ ἐς τέλος αὐτίκα καὶ Ζεὺς
 χρισὸς ὑμέτερας πνεύσειαι εἰς ὁμόνας.

LXXXI.

Εἰς Δημῷ ἐταίρην.

Ορθρε, τί μοι δυσέρασε, ταχύς περὶ κοῖτον ἐπέστης,
 ἄρτι Φίλας Δημῷ χρωτὶ χλαιομένῳ;
 εἶθε πάλιν σρέψας ταχινὸν δρόμον Εσπερος εἰς,
 ὦ γλυκὺ Φῶς βάλλων εἰς ἐμὲ πικροτάλῳ.
 ἦδη γὰρ καὶ πρόοθεν ἐπ' Αλκμήνην Διὸς ἦλθες
 αἰγίως, ἐκ ἀδαῆς δ' ἐσσι παλινδρομῆς.

LXXXII.

Ορθρε, τί νῦν, δυσέρασε, βραχὺς περὶ κόσμον ἐλίσσῃ,
 ἄλλος ἐπει Δημῷ θάλασσαν ὑπὸ χλανίδι;
 ἀλλ' ὅτε τὰν ῥαδινὰν κολποῖς ἔχον, ὠκύς ἐπέστης,
 ὡς βάλλων ἐπ' εμοὶ Φως ἐωιχαίμεθακον.

LXXXIII.

Δημῷ λευκοπαρεῖε, σε μὲν τις ἔχων ὑπὸ χιῶτα
 τέρωλει· αἱ δ' ἐν ἐμοὶ νῦν σενάχει κραδία.
 εἰ δέ σε σαββαϊκὸς κατέχει πόθος, ἔμμεγα θαῦμα·
 ἐςὶ καὶ ἐν ψυχροῖς σάββασι θερμὸς Ερως.

LXXXIV.

Εἰς Ζηνοφίλαν ἐταῖρον

Ζηνοσίλα κάλλος μὲν Ερως, σύγκοιλα δὲ Φίλτρα
 λυτῆρις ἔδωκεν ἔχειν, αἱ Χάριτες δὲ χάριν.

LXXXV.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίαν παρέδειξεν ἐταῖραν;
 τίς μ' αἰ ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι Χάριτα;

ῥ' ἐτύμως ὁδῷ ἀνὴρ κεχαρισμένον ἄνυσεν ἔργον
δῶρα δίδως, καὶ τὰν τὰν Χάρειν ἐν χάριτι.

LXXXVI.

Αδυμελῆς μῆσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν Πειρῶι, καὶ Εἰως καλὸς Ὑψηλόχῳ,
Ζηνοφίλα, σοι σκῆπτρον Πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοι
αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρεῖς ἔδωσαν χάριτας.

LXXXVII.

Αδὺ μέλος, καὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις,
Ζηνοφίλα, τι λίγαι, αἰδὺ κρέκεις τι μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντα με περισεύχουσιν Εἰωτες,
ἔδῃ ὅσον ἀμπνεύσται βαιὸν ἐῷσι χρόνον.
αἱ γὰρ μοι μορφαὶ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μῆσαι,
ἢ χάρις, ἢ... τί λέγω; πάντα. πυρὶ φλέγομαι.

LXXXVIII.

Εὐδεις Ζηνοφίλα, τιτυερὸν θάλος. εἴθ' ἐπὶ σοι νῦν
ἄπειρος εἰσῆειν ὕψους ἐπὶ βλεφάροις,
ὥς ἐπὶ σοι μῆδ' ἔτος, ὁ καὶ Διὸς ὀμμαῖα θέλγων,
σοιτήσαι, καθάβῃ δ' αὐτὸς ἐγὼ σε μόνος.

LXXXIX.

Αἱ τρισσαὶ Χάριτες τρισσὸν σεφάνωμα συνεύνα
Ζηνοφίλα, τρισσὰς σύμβολα καλλασύνας·
αἱ μὲν ἐπὶ χρωτὸς θεμένα πόθον, αἱ δ' ἐπὶ μορφαῖς
ἡμέρον, αἱ δὲ λόγοις τὸ γλυκύμυθον ἔπος.
τρισσάκι σεῦ δὲ μόνας καὶ αἱ Κύρις ὥπλισεν εὐνὰν,
καὶ Πειρῶ μύχης, καὶ γλυκὺ κάλλος Εἰως.

XC.

Πταιῆς μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος, ἔ'ασι δ' ἄκροις
 Ζηνοφίλας ψαύσας προσψιθύριζε τάδε·
 Ἀγρυπνὸς μῖμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε Φιλέντων
 εὐδεις. εἴα, πέτευ· ναὶ Φιλόμυσε, πέτευ.
 ἤσυχ' αὖθις θεγξαί, μὴ καὶ σύγκοιλον ἐγείρας
 κινήσεις ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπως ὀδύνας.
 ἦν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷ σείψω σε λέοντος,
 κώνωψ, καὶ δώσω χεῖρ' ὅπως φέρειν ῥόπαλον.

XCI.

Κηρύσσω τὸν ἔρωτα, τὸν ἄγριον. ἄρ' ἰδὲ γὰρ ἄρ' ἰ
 ὀρθρινὸς ἐκ κοίτας ὥχετ' ἀποσπῶμενος.
 ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, αἰεταλός, ὠκύς, ἀθαμβῆς,
 σιμὰ γελῶν, πλερόεις νῶτα, Φαρετροφόρος.
 παῖρ' οὖν δ' ἔκ' ἐχὼ φράζειν τίνας· ἔτε γὰρ Λιθῆρ,
 οὐ χθὼν Φησι τεκνέειν τὸν θρασύν, ὃ Πέλαγος.
 πάντῃ γὰρ καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται. ἀλλ' ἐσοράτε
 μή περ νῦν ψυχᾷς ἄλλα τίθησι λῖνα.
 καίτοι κείνος, ἰδὲ, περὶ Φωλεόν. οὐ με λέλθας
 τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

XCII.

Ἦδη λευκὸν ἴον θάλλει, θάλλει δὲ Οἰλομβρος
 νάρκισσος, θάλλει δ' ἔρσιφοῖτα κρίνα.
 ἦδη δ' ἡ Φιλέρασος, ἐν ἀνθεσιν ὠρίμον ἄνθος,
 Ζηνοφίλα, Πειθῆς ἠδὲ τέτληε ῥόδον.
 λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἐπὶ Φαιδρὰ γελᾶτε;
 αἱ γὰρ παῖς κρέσσων ἀδυπνόνων σεφάνων.

XCIII.

Ο ξυβόαι κωνώπες, ἀναιδέες, αἵμαλις ἀνδρῶν
 σίῳνες, νυκτὸς κνώδαλα διωτέρυγα,
 βαιὸν Ζηνοφίλαν, λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνῳ
 εὐδέν, τὰμὰ δ' ἰδὲ σαρκεφαγεῖτε μέλη.
 καὶ τί πρὸς ἡλακάτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἀτεγκτοὶ
 τέρπονται τρυφερῶ χρωτὶ χλαινώμενοι.
 ἀλλ' ἔτι νῦν πωλέγω, κακὰ θρέμματ' αἶμα, λήγῃε τόλμης,
 ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

XCIV.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε· λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
 Ζηνοφίλας ψαύει τῷ λαλίᾳ σόματι.
 ὄλβιον· εἰβ' ὕπ' ἐμοῖς νῦν χεῖλεσι χεῖλεα θείσας
 ἀπνευσί ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προσωπίοι.

XCV.

Πωλείσθω, καὶ ματρός ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων.
 πωλείσθω. τί δ' ἐμοὶ τὸ θρασὺ τῷ τρέφειν;
 καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ καὶ ὑπόπτερον· ἄκρα δ' ὄνυξι
 κνίζει· καὶ κλαῖον πολλὰ μεῖλαξὺ γελαῖ.
 πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν ἄτρεσον, αἰεταλον, ὃξὺ δεδορκός.
 ἀγριον, ὃ δ' αὐτῇ μητρὶ Φίλῃ τιθασόν·
 πάντα τέρας. τοίγαρ πεπράσθαι. εἴ τις ἀπόπλες
 ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλει, προσίτω.
 καίτοι λίσσετ', ἰδὲ, δεδακρυμένος. ἔτι σε πωλῶ,
 θάμνοσι Ζηνοφίλα σύντροφος ὥδε μένε.

XCVI.

Εἰς Ηλιοδώραν ἐταίραν.

Εντὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὐάλων Ηλιοδώραν
 ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς Ἐρως.

XCVII.

Σφαιριστὰν τὸν Ἐρωτα γρέζω· σοὶ δ᾽, Ηλιοδώρα,
 βάλλει τὰν ἐν ἔμοι παλλομένην καρδίαν.
 ἀλλ' ἄγε συμπαίκελαι δέξαι Πόδον· εἰ δ᾽ ἀπὸ σεῦ με
 ῥίψαις, ἔκ οἷσω τὰν ἀπάλαιστον ὕβριν.

XCVIII.

Εγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ηλιοδώρας·
 εἰπὲ, σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.
 καὶ μοι τὸν βρεχθέντα μύροισ καὶ χρίζον ἐόητα,
 μναμόσυνον κείνας, ἀμφιτίθει σέφανον.
 δακρυεὶ Φιλέρασον ἰδὲ ρόδον, ἔνεκα κειναν
 ἄλλοθι, καὶ κόλποις ἡμετέροις ἐσσεῖται.

XCIX.

Εγχει τὰς Πειθῆς καὶ Κύπριδος Ηλιοδώρας,
 καὶ πάλι τὰς αὐτὰς ἀδυλόγω Χάρμιτος.
 αὐτὰ γὰρ μί' ἐμοὶ γράφεσαι θεός, ἅς το πῶθενόν
 ἔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πόμοι.

C,

“ - - - - - ”

“ - - - - - ”

ἄρπαται· τίς τότ' ὅσον ἐναιχμάσαι ἄγριος ἦ,
 τίς τ' ὅσον ἀντᾶραι καὶ πρὸς Ἐρωτα μάχην;

ἀπ' ἑ τὰχος περὶ κας, καὶ... τίς κλύπος; Ηλιοδώρας.
βαίνει πάλιν σέρνων ἐντὸς ἐμῶν, κραδίᾳ.

CI.

Τρηχὺς οὔτις ὑπ' Ερωῖος ἀνέτραφες Ηλιοδώρας.
ταύτης γὰρ δύνει κνίσμα καὶ εἰς κραδίην.

CII.

Εν τῷδε, παρμήτερά θεῶν, λίτομαί σε, Οἴλη Νύξ,
ναί λίτομαι, κώμων σύμπλανε, πότνια Νύξ,
εἴ τις ὑπὸ χλαίνῃ βεβλημένος Ηλιοδώρας
θάλλεπται, ὑπναπάτῃ χλωτὶ χλωανόμενος,
κοιμάσθω μὲν ὁ λύχνος· ὁ δ' ἐν κόλποισιν ἐκείνης
ρίπτασθεις κείσθω δεύτερος Εἰδυμίων.

CIII.

Ω Νύξ, ὦ Οἰλάγρυπνος ἐμοὶ πόθος Ηλιοδώρας,
καὶ σκολιῶν ὄρθων κνίσματα δηξιχαρῆ,
ἄρα μένει σοργῆς μοι λείψανα, χ' ὅτι Οἴλητα
μνημόσυνον ψυχρᾷ θάλλετ' ἐν οἰκισίᾳ;
ἀρὰ γ' ἔχει σύκοιτα τὰ δάκρυα, καμὸν ὄνειρον
ψυχαπάτην σέρνοις ἀμφιβαλῆσα φιλεῖ;
ἢ νέος ἄλλος ἔρως, νῆα παίγνια; μήποτε λύχνε
ταῦτ' ἐσίδοις, εἴης δ' ἥς παρῑδάκα φυλάξ.

CIV.

Ὁ σέφανος περὶ κρατὶ μαραινέσθαι Ηλιοδώρας.
αὐτὴ δ' ἐκλάμπει τῷ σέφάνῳ σέφανος.

CV.

Πλέξω λευκοίον, πλέξω δὲ αἶπαλὴν ἅμα μύρτοις
 νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,
 πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐπιπλέξω δὲ ὑάκινθον
 πορφυρέην, πλέξω καὶ Φιλέρασα ῥόδα,
 ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβότρυος Ἡλιοδώρας
 εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ σέφανος.

CVI.

Ναὶ τὸν Ερωτα, θέλω τὸ παρ' ἔασιν Ἡλιοδώρας
 φθέγμα κλύειν, ἢ τὰς Λατοίδεω κιθάρας.

CVII.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὐλαλον Ἡλιοδώραν
 νικάσεν αὐτὰς τὰς Χάριτας χάρισιν.

CVIII.

Ανθοδίαίτε μέλισσα, τί μοι χροὸς Ἡλιοδώρας
 ψαύεις, ἐκπρολιπῶς· εἰαρινὰς κάλυκας;
 ἢ σύ γε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δυσύποισον
 πικρὸν αἰεὶ κραδίᾳ κένηρον Ερώτος ἔχει;
 ναὶ δοκέω, τῷτ' εἶπας· ἴθι Φιλέρασε, παλίμπρος
 σεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἶδαμεν ἀγέλην.

CIX.

Δάκρυά σοι καὶ νέμει διαὶ χθονός, Ἡλιοδώρα
 δωρεῖμαι, φοργῆς λείψανον εἰς Αἶδαν,
 δάκρυα δυσδακρυῖα· πολυκλαύτῳ δὲ ἐπὶ τύμβῳ
 σπένδω ναμα πόθων, μνάμα Σιλοφροσύνας.

οἰκτραὶ γὰρ, οἰκτραὶ Οἴλαν σε καὶ ἐν Φθιμένοις Μελέαγρος
αἰάζω, κενεὰν εἰς Αχέροϊα χάριν.
αἰ αἰ, πῶ τὸ ποθεῖνόν ἐμοὶ θάλος; ἄρπασεν Αἰδας,
ἄρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθρωπος ἔφυρε κόνις.
ἀλλὰ σε γενῶμαι, γὰρ πανηρόφει, τὰν πανόδυρτον
ἡρέμα σοῖς κόλποις, μάτερ, ἐναγκάλισαι.

CX.

Εἰς τὸ Εαρ. εἰδυλίον.

Χείμαλός ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρὴν μείδῃσε Θερανθέος εἶαρος ὥρη.
γαῖα δὲ κυανὴν χλοερὴν ἐσέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλάσαντα νέοις ἐκόμησε πετῆλοις.
οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀέξιφύτῃ ὄρόσον Ἡῷς
λειμῶνες γελῶσιν, ἀνοιγομένοιο ρόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λυγαίων,
καὶ πολιαῖς ἐρίφοις ἐπιέρπεται αἰπόλος αἰγῶν.
ἦδη δὲ πλώσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
πνοιῇ ἀπημαίλῳ Ζεφύρῳ λῖνα κολπώσαντες.
ἦδη δ' εὐάζουσι Φερεταφύλῳ Διονύσῳ
ἀνθεὶ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσῶ.
ἔργα δὲ τεχνήνια βοηγενέεσσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλῃα κηρῶ.
πάντη δ' ὀρνίθων γενεῇ λυγύφωνον αἰείδει
αἰκυόνας περὶ κῆμα, χελιδόνες ἀμῶδι μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμῶ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδῶν.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθλε,
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπειαι εὐκόμα μῆλα,

καὶ ναῦται πλώσσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεηνά, καὶ ὠδίνσσι μέλισσαι,
πῶς ἔχρη καὶ αἰοδὸν ἐν εἰαρι καλὸν αἶσαι;

CXI.

Ἡ χήεις τέτλιξ ὀροσεραῖς σαγόνεσσι μέθυοις,
ἀγρονόμον μελπεις μᾶσταν ἐρημολόλος.
ἄκρα δ' ἐξεζόμενος πεταλοῖς πριονώδετι κώλοισ,
αἰθιοπι κλέζεις χρωτι μέλισμα θύρας.
ἀλλὰ, Φίλος, Φέγι' εἰς τι νέον δεινρώδεσι Νύμφαις
παίγνιον, ἀντῶδὸν Πανὶ κορέκων κέλατον,
ἔφρα συγῶν τὸν Εὐρώα, μεσημέριον ὕπτιον ἀγρεύτω
εἰςθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνω.

CXII.

Ἀκρίς, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρίς, ἀρχαίη Μᾶσα, λιγυπτερυγε,
αὐτοφύες μίμημα λύρας, κούκε μοι τὶ παθεῖνόν,
ἐγκυρῆσα Φίλοις ποσσὶ λάλως πτέυγας,
ὥς με πόνων ρύσαιο παναγούπιοιο μαρίμνις,
αἰεὶ, μιτωσαμένη Φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δάουα δέ σοι γήτειον αἰεθαλὲς ὀρθρινὰ δάσω,
καὶ ὀροσερὰς στοματι ριζιζμένας ψεκάδας.

CXIII.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἤλαθ' ὁ κῆρος,
νύσαν ὑπὲρ τέφρης ἄσπι κυλινδόμενον.
τῆνεκα σὺν Νύμφαις Βαύμιος Φίλος. ἦν δέ νιν εἰργῆς
μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καϊόμενον.

CXIV.

CXIV.

Αἰθερά' σοὶ Μελέαγρος ἐὼν συμπαίλαρα λύχρον,
κύπρι Φίλη, μύσῃν σῶν θετο παινουχίδων.

CXV.

Τίς τάδε μοι θητὰ περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψα
σκῦλα, παναισχίστην τέρεψιν Εὐναλίσ;
ἔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, ἔτε τι πῆληξ
ἄλλοφος, ἔτε Φόνω χροανθὲν ἀρηρε σάικος.
ἀλλ' αὐτως γανόων' αἰα καὶ ἀστυδέλικτα σιδάρω,
οἷά περ ἐκ ἐνοπαῖς, ἀλλὰ χροῶν ἑναρὰ
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. ὅπλα δὲ λυθρῶ
λειζόμενα βροτέω σηκὸς Ἀρης ἔχοι.

CXVI.

Αὐτὸς ὁ βῆς ἱκέτης ἐπιβώμιος, αἰθέριε Ζεῦ,
μυκάται, ψυχὴν ῥύόμενος θανάτῃ.
ἀλλὰ μέθες, Κρονίδη, τὸν ἀροτρεῖα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
προβήμεὺς Εὐρώπῃς ταῦρος, ἄναξ, ἐγένε.

CXVII.

Ταῖναλὶ παῖ, Νιόβη, κλύ' ἐμὰν Θάτιν, ἄγγελον ἄτας
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.
λῦε κόμης ἀνάδεσμον, ἰὼ, βαρυπενθέσι φοῖβῃ
γενναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.
ἔ σοι παῖδες ἔτ' εἰσὶν. ἄταρ τί τόδ' ἄλλο; τί λεύσω;
αἰ, αἰ, πλημμύρει παρθενικαῖσι Οὔνοιο.
αἰ μὲν γὰρ ματρὸς ἐπὶ γένασιν, αἰ δ' ἐνὶ κόλποις
κέκλυται. αἰ δ' ἐπὶ γᾶς, αἰ δ' ἐπιμασιδίοιο.

ἄλλα δ' ἂν τωπὸν θαμβεῖ βέλος· αἱ δ' ἐπ' οἷσις
 πλώσσει· τὰς δ' ἐμπιπὼν ὁμῶς ἔτι ζῆσ' ὁράα.
 αἱ δὲ λάλον σέβξασα πάλαι σόμα νῦν ὑπὸ θαμβέως
 μάτηρ σαρκωπαγῆς οἷα πέπηγε λίος.

CXVIII.

Ὠὐρωο·, Ἡράκλειος ἐγὼ σοῖα μῆτις αἰετῶν,
 σῆμι τάδ' ἐς πάτρην κρείσσονα καὶ σοφίης.
 λαῖξ γὰρ καὶ κοτέω, Ἀσία, ξένε, δύσθμονας ἀνδρίας
 ὑλάκτευν· λαμπρὰ θρεψαμένοισι χάρις.
 ἐκ αὖτ' ἐμεῦ; μὴ τοιγύς· ἐπεὶ τάχα καὶ σὺ τι πείσῃ
 τρηχύτερον. πάτρης χαίρει σὺ δ' ἐξ Ἰφέσχ.

CXIX.

Ἔς τὴν Λυκαίδος.

Δεξιτερὴν Αἶδαο θεῶ χεῖρα, καὶ τὰ κελαϊὰ
 ὀμνυμὲν ἀφρίτῃ δέμνια φερσεφόρης,
 παρθένους ὡς ἐσμέν καὶ ὑπὸ χθονί· πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
 αἰοχρὰ κατ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
 Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν Φάτιν ἐκ ἐπὶ καλὰ
 ἔργα, γυναικείον ἔτραπεν εἰς πέλυσμον.
 Πιερίδης, τί κλέητιν ἐπ' ὑβρισηῆας ἰάμβους
 ἐτράπετ', ἐχ' ὅσιω ζωτὶ χαρίζεσθαι;

CXX.

Τὸν ταχύπαυον, εἰ παῖδα συναρπασθέντα τεκνέης
 ἄρτι μ' ἀπὸ σείρων, ἑατόνῃ λαγῶν
 ἐν κόλπαις σέβξασα διέτρεφεν αἱ γλυκερόχρως
 φανίον, εἰαρινῶς ἀνθεσι βοσκόμενον.

ἔδ' ἐ με μητρὸς) ἔτ' εἶχε πόδες θηήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
 ἀπλήγῃς, πολλὰ δαυτὶ παχυνόμενος.
 καὶ με πρὸς κλισίαις κούφει νέκυν, ὡς ἐν ἐνείροισι
 αἰὲν ὄραν κοίτης γεγονέοιλα τάφον.

CXXI.

Παμμῆτορ γῇ χαῖρε, σὺ τὸν πάρος εἰ βάρυν εἰς σέ
 Αἰσιχέην καυτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

CXXII.

“Εἰπὼν αἰειρομείω τίς καὶ τίος ἐσσί. Ἐφίλαυλος
 Ευκραιίδεω. ὅ ποδαπὸς δ' εὐχέ' ἔμεν; Ἐθριασεύς.
 “ἐξίσας δὲ τίνα στέγων βίον; Ἐτὸν ἀρότρεα,
 ἔδ' ἐ τὸν ἐκ νηῶν τὸν δὲ σοφῶϊς ἔταρον.
 “γῆραι δ', ἢ νέστω βίον ἔλλιπας; Ἐῆλυθον Αἰδαν
 αὐτῆςελεῖ, κείνων γινουσιμενος κυλίκων.
 “ἢ πρέσβυς; Ἐκαὶ κείντα. “λαΐζει νύ σε βῶλος ἐλαφρῇ
 σύμφωνον πινυτῶ χόντα λόγῳ βίοντα.

CXXIII.

Εἰς τὸν τάφον Ἀλκυονίδος Σιδωνίας ποιητῆ, ὃς ὦ τὸνθημα ἦν ἀλέκτωρ,
 καὶ φωνικὸς κλέει, καὶ ἀσφάλας.

Ασάλα, σύνθημα τί σοι γοργωπὸς ἀλέκτωρ
 ἔπει, καλλαιὶα σκαπτοφῶρες πτέρυγι;
 ποσσὶν ὕψαρπάζων Νίκας κλαῖον· ἀκῆα δ' ἐπ' αὐταῖς
 βαβυμίδος προπεσῶν πέκλιται ἀσφάγαλος;
 ἢ ῥά γε νικαίντα μαχα σκαπτοῦχον ἀνακῆα
 κούπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀσφάγαλος;
 πρὸς δὲ, τί λυγρὸς ὁ τύμβος; ἐπιπαρῆται ἀνδρὶ πενιχρῶ
 οὐκίβος κλαυθαῖς νυκτὸς ἀνεγιομένῳ.

ἔ' δοκέω· σκάπτρον γὰρ ἀναίνεται, ἀλλὰ σὺ κεύθεις
 ἀθλοφόρον, νίκαν ποσσὶν ἀειράμενον.
 ἔ' ψεύω καὶ τῆδε· τί γὰρ ταχύς ἐκεῖλος ἀνὴρ
 ἀτραγάλῳ; ἵν' δὴ τῶτρεκὲς ἐΦρασάμαν.
 Φοῖνιξ ἔ' νίκαν ἐνέπει, πάτρην δέ, μεγαυχῇ
 ματέρα Φοινίκων, τὰν πολύπαιδα Τύρον·
 ὅςινι δ', ὅτι γεγωνὸς ἀνὴρ, καὶ παρὰ Κύπριν
 πρῶτος, κῆν Μῦταις ποικίλος ὕμνοβέτας.
 σκάπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγῳ θνατόκειν δὲ πεσόντα
 οἰνοβρεχῇ, προπετὴς ἐννέπει ἀτραγάλος.
 καὶ δὴ σύμβουλα ταῦτα, τὸ δ' ἔνομα πέτρος αἰεῖδι,
 Ἀντίπατρον, προγόνων οὖντ' ἀπ' ἐριδενέων.

CXXIV.

Οἰκτρότατον ματὴρ, σε, Χαρίζενε, δῶρον ἐς Αἶδαν,
 ὀκτωκαιῆκετην ἐσόλισε χλαμυδί.
 ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστηεν, αἰὶκ' ἀπ' οἴκων
 ἄλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχέοφόρου.
 πένθος δ', ἔχ' ἑμνέαιον ἀνωρύσιο γυναικας,
 αἰ αἰ, τὰς μαισῶν ψευδομένας χάριτας,
 καὶ κενεὰς ὠδῖνας, ἰὼ κακοπαθεῖε Μοῖρα
 Σπείρογονος, σοῦ γὰν ἐπτυσας εἰς ἀνέμους.
 τοῖς μὲν ὀμιλήσασι τοδεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
 πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνώως πευθομένοις ἐλεεῖν.

CXXV.

Οὐ γάμον, ἀλλ' Αἶδαν ἐπινομήσιον κλεαοῖσα
 δέξατο, παρ' ἐνείας ἄμματα λυομένα.
 ἄρτι γὰρ ἐσπέρειοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχουν
 λωτοὶ, καὶ θαλάμων ἐπ' ἀλαταγεῦν' ὅθι θύραι·

ἥϊός δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγεν, ἐν δ' ἱμέναιος
 σιγαθεὲς γοερὸν Θέγμα μεθαρμόσατο.
 αἱ δ' αὐταὶ καὶ Θέγῳ ἐδάδρχεν παρὰ πασῶ
 πύλαι, καὶ ζυμέναια νέρθεν ἔβαινον ὄδρῳ.

CXXVI.

Ἀλγέμας, ὦ ξένη, βᾶνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
 εὐδαι, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
 Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυον ἔρωτα
 καὶ Μῆσας ἱλαραῖς συσολίσας Χάρισιν·
 ὃν θεόπαις ἠνδρώσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών·
 Κῶς δ' ἐρατὴ Μερόπων πρέσβυς ἐγηροτρόφει.
 ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, ΣΕΛΟΜ'· εἰ δ' ἔν σὺ γε φοῖνιξ,
 ΑΥΔΟΝΙΣ'· εἰ δ' Ἑλλήν, ΧΑΙΡΕ. τὸ δ' αὐτὸ Φράσον.

CXXVII.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρας δ' ἐμὲ τεκνοῖ
 Ατθίς ἐν Ασσυρίαις ναιομένη Γαδάροις.
 Εὐκράτεω δ' ἔβλασον ὁ σὺν Μῆσαις Μελέαγρος,
 πρῶτα Μενιπείαις συντροχάσας χάρισιν.
 εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένη, πατρίδα, κόσμον
 ναιομεν· ἐν θνατοῖς πάντας ἔτικτε Χάος.
 πολυειτὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
 γήϊος γὰρ γείτων, καὶ γυῖόν Αἰδῶ.
 ἀλλὰ με τὸν λάλιον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπῶν
 χαίρειν, εἰς γῆρας καυτὸς ἴκαιο λάλων.

CXXVIII.

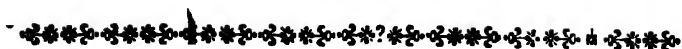
Λιηνγματῶδες. ὅτι διὰ τὴν ὀυνωνίαν τῇ παλαιᾷ ἤρας Μετάρχου τὸν
ἐαυτῷ τάφον ἔως ἐνόημιν σιζύνη καὶ κάρη δέρυχι.

Πτανέ, τί σοι σιζύνη, τί δὲ καὶ σοὺς εὐαθε δέσμα;
καὶ τίς ἑὼν, σάλας σύμβολον ἐσσί τῆος;
ὃ γὰρ Ερωτὶ ἐνέπω σε. τί γάρ; νεκύισσι πάροις
ἡμερος; αἰάζειν ὁ Θυμῶς ἐν ἐμῷ.
ἔδὲ μὲν ἔδῃ αὐτὸν ταχύπῳ Κηροῖον. ἐμῶσι γὰρ δὴ
κείνες μὲν τριγέμων· σὲ δὲ τέβηλ' ἐμέλῃ.
ἀλλ' ἄρα, καὶ δεκέω γάρ, ὁ γὰρ μὲν ἐνείκε, σοφιστὰς
ἐστὶ σὺ δῖ, ὁ περὶ εἰς, τ. οὐα τῶν λίγες.
ἐν προβολῇ δῖ ἀριστικὸς χρεὶς γέρας, ἐς τε γελωτα
καὶ σπᾶδου, καὶ τῶν μύτρων τῶν λίγες.
καὶ μὲν δὲ Μελέαγρον ἐρωτῶν Οἰκίς ἐν
σύμβολα σιζύνη καὶ ταυ σοφιστῶν.
χαῖρε καὶ εἰ Θύμῳσι, ἐπὶ κα. Μῶσαν Γρωτὶ,
καὶ Λυκίῳσι Σοφίῳσι ἐμῶν ἡμῶσαο.

CXXIX.

Απύματον καμπύνηα καταγέλλεσσα κορωνίς,
ἐκείνη γλαυκῶς πιστάτα οἴλισι,
Φαμὶ τὸν ἐκ παλίων ἡρώισιν εἰς ἐν ἄμφοτον
ὕμνοβεται βύβλω τᾷδ' ἐνελεξάμενον
ἐκτελέσει Μελέαγρον, ἀείμνησον δὲ Διοκλεῖ
ἀνδρῶσι συμπλέξαι μεσοπόλον σέφανον.
ἔλα δῖ ἐγὼ καμπύνηα δρακοντείοισιν ἀώτοις
σύνθετος ἰδρυμαί τέμασιν εὐμαλίας.

Κ Α Λ Λ Ι Ν Ο Υ

Ε Φ Ε Σ Ι Ο Τ.

Μέχρ' ἔτι καλᾷ κείθε; πόκ' ἄλκιμον ἔξετε θυμὸν,
ὦ νέοι; ἔδ' αἰδέϊσθ' ἀμφοτερικλίονας,
ὥδε λήν μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι· ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

καί τις ἀποθνήσκων ὕσας ἀκοντισάτω.
τιμῆν τε γάρ ἐσι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι, καὶ παίδων, κεριδίης τ' ἀλέχῃ,
δυσμενέσι· θάνατος δέ ποτ' ἔσσεται, ὅσῳ τότε κεν δὴ
μοῖρα ἐπικλώσῃσ'. ἀλλ' ἄ τις ἰθὺς ἰτω
ἔλχος ἀναρχόμενος, καὶ ὕπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἔλσας, τοπρεῶτον μιγνυμένα πολέμῃ.
ἔ γάρ κως θάνατόν γε Φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
ἀνδρ', ἔδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηιότητα Φυγῶν καὶ δ' ἄποιον ἀκόντων
ἐρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτῃ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔμπας δῆμῳ φίλος ἔδ' ἐ ποθεινός·
τὸν δ' ὀλίγος σενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ.
λαῶ μὲν σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
θιήσκοντος· ζῶων δ', ἄξιος ἡμιθέων.
ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν
ἐρθεῖ γὰρ πολλῶν ἄξιον μῆνος ἔων.

---

* Hiatum supplevit CAMERARIUS hoc versu :

ἢ νυ τις ἀσπίδα θ' αἶω ἐν ἀντίκτοις πολεμίζων,

ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

ΠΑΡΙΟΥ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Κήδεαι μὲν τρονόεντα, Περίκλεες· ἔδ' ἑ τις αὐτῶν
 μεμνόμενος, θαλίσ τέρψεται ἔτε πόταις.
 τοίγες γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἔκλυσεν· οἰδαλέες δ' ἄμ' ὀδύνῃ ἔχομεν
 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
 ᾧ Οἴλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔβεσαν
 Φάρμακον. ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
 ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστρέφει.
 ἐξαῦτις δ' ἐτέρως ἐπαμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα
 τλήτε, γυναικῆιον πένθος ἀπωσάμενοι.

II.

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Εὐναλίοιο ἀνακτός,
 καὶ Μασσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιψάμενος.

III.

Ασπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
 εἰτὸς ἀμώτητον κάλλιπον ἐκ ἐθέλων.
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτῳ τέλος. ἀσπὶς ἐκείνῃ
 ἔρρετω. ἐξαῦτις κλήσομαι ἐ κακίῳ.

IV.

Οὐ τοι πῆλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται, ἐδὲ θάμειαι
 σφενδόναί, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἀρης συνάγῃ
 ἐν πεδίῳ· Ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον.
 ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
 δεσπότης Εὐβοίας ἀγρικλυτοί,

V.

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλμαϊα ἱπὸς
 φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
 ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός, ἐδὲ γὰρ ἡμεῖς
 νήφειν ἐν ζυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

VI.

Θρηῶν δ' τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχεῖν
 νομίμα τάφας, λέγει μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνέκειν,

Εἰ κείνῃ κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
 ἠφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπολήθη.

VII.

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι· ἔτε κάκιστον
 θήσω, τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

VIII.

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέβηκε καλύπτειν
 Ἥρῃ, κεριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

IX.

Οὐ Οἰλέω μέγαν στρατηγόν,
 ἐδὲ διαπεπλεγμένον,

ἔδ' ἐ βοτρυχοῖσι γαῦρον,
 ἔδ' ὑπεξυημένον.
 ἀλλὰ μοι εἴη ραιβὸς,
 ἀσφαλῶς βεβηκώς,
 καὶ ἐπινοήμασι δασύς.

X.

Οὐ μοι τὰ Γύγῳ τῷ πολυχρούστῳ μέλει.
 ἔδ' εἴλ' ἐ πω με ζήλος, ἔδ' ἀγχοίνομαι
 θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' ἐκ ἐρῶ τυραννίδος.
 ἀπόπρεβεν γὰρ ἐστὶν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

XI.

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε Λεωτίηνῳ παῖ,
 γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην αἰεῖ.

XII.

Καὶ φρονεῦσι τοῖ, ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργομασι.

XIII.

Γλαῦκε ὄνα, βαβὺς γὰρ ἤδη κύμασι ταρασσεται
 πόντος, ἀμῶν δ' ἄκρα γυρεὸν ὀπίθιον ἰσάται νύξος,
 σημα χειμῶνος. κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίης φόος.

XIV.

Θυμὲ, θυμὲ ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
 ἀνεχε, δυσμενῶν δ' ἀλέξ' ἐυ προσθαλὼν ἐναντίον
 φερνον, ἐν δοκασίῃ ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
 ἀσφαλῶς. καὶ μήτε νικῶν ἀμείλιχον ἀγᾶλλεο,

μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο.
ἀλλὰ χαρτοῖτ' ἴν' τε χαῖρε, καὶ κακοῖσιν ἀρχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυθμὸς ἀνθρώπως ἔχει.

XV.

Τοῖς θεοῖς τίθει τὰ πάντα. πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἀνδρας ὀρθῶσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί·
πολλάκις δ' ἀνατρέψουσιν, καὶ μαλ' εὖ βεβηκότας
ὕψιζος κλίνουσ'. ἔπειτα πολλὰ γίνεται καλὰ.
καὶ βίη χρηζὼν πλανᾶται, καὶ νόε παρήγορος.

XVI.

Χορημάτων ἀελπτον ἔδέν ἐσιν, ἔδ' ἀπώμωτον,
ἔδ' θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ οὐλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ', ἀποκρύψας Σάος
ἡλίε λαμπωντος· λυγρὸν δ' ἦλδ' ἐπ' ἀνθρώπως δέος.
ἐκ δὲ τῶ ἐκ ἀπίστα πάντα ἀπώελπτα γίνεται
ἀνθρώποις; μηδὲς ἔξ ὑμῶν εἰσορῶν θαυμάζετω,
μηδ' ἵνα δολφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
εἰναλιον, καὶ σφι θαλάσσης ἡχίεντα κύματα
ζήλτερ' ἢ πείρες γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

XVII.

Ὡ Ζεῦ, σὸν μὲν εὐανθεῖ κράτος, σὺ δ' ἔργα
ἐπ' ἀνθρώπως ῥεῖς λεωργά τε κατέμειπα.

XVIII.

Οὐ γὰρ ἐοθλὰ κατ' ἱμενέσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

XIX.

Οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν καί περ εὐφήμεος θανῶν
γίνεται. χάριν δὲ μάλλον τῷ ζωῷ διώκομεν
ζωοὶ ἀνθρώπων. κάκισα δὲ τῷ θανόντι γίνεται.

XX.

Κλυθ' ἀναξ Ἡφαιστε, καὶ μοι σύμμαχος γενεμένω
ἔλαος γενῶ, χαρίζου δ' οἷά περ χαρίζεαι.

XXI.

Ἀρχίλοχος τῆς Θάσσε τὰ καρποφόρα καὶ εἰνόπεδα πατρῶν, διὰ τὸ
τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών,

Ἦδε δ' ὥς' ὄνυξ ῥάχιδι
ἔστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεῖλης.

XXII.

Ἀρχίλοχος ὑπερθεθαύμασε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν.
περὶ γὰρ τῆς Θάσσε, ὡς ἦσσανος, φητίν·

Οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, ἔδ' ἐφίμερος,
ἔδ' ἐρατὸς, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

XXIII.

Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς τάναντία φρονέσεως ἢ κακῶς εἶπε·

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφέρει δρολοφρονέεσσα χεὶρ,
τῇ ἐτέρῃ δὲ πῦρ.

XXIV.

Τοῖος γὰρ Φιλότῃτος ἔρως ὑπὸ καρδίῃν ἐλυαθεῖς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
κλέψας ἐκ σπητέων ἀπαλαῆς φρένας.

XXV.

Εἰ γὰρ ὥς
ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβέλης θιγενί,

XXVI.

Ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

XXVII.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χρόα, κάρῳ εἶαι γὰρ ἤδη.

XXVIII.

Εμεῦ δ' ἐκεῖνος ἔκαταπρεξίζει.

XXIX.

Ερέω πολὺ σίλταθ' ἐταίρων· τέρψαι δ' αἰχῶν·
σιλέειν συγλόν περ ὄντα, μηδὲ διαλέγεσθαι.

XXX.

Ἡμελακον, καὶ περ τιν' ἄλλον ἢ δ' ἄτη κιχήσατο.

XXXI.

Ε'ρξω·
εστητυμένον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἀρης.

XXXII.

Νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

XXXIII.

Ἀλλ' ἄλλος ἄλλω καρδίην ἰαίνεται.

XXXIV.

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἡλείφειο.

XXXV.

Εσμυρισμένας κόμας
καὶ σῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἡράσσατο.

XXXVI.

Διωνύσοιο ἄνακτος
καλὸν ἐξάρξαι μέλος οἶδα, διθύραμβον, οἶνω
συγκεραυνώεις Ορένας.

XXXVII.

Εχχσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρωπτο,
ρῶγ, τε καλὸν αἰῶος.

XXXVIII.

Αἷός τις ἔστ' αρχαῖος ἀνθρώπων ὅδε,
ὡς ἂν ἀλώπηξ κερούλη τε καίετος
ξυνωιήν ἐβειτο.

XXXIX.

Εμῶ τιν' ὑμῶν αἶον, ὦ Κηρυκίδη,
αχρυμένη σκυτάλη

- - - - -

πίθηκος καὶ θηρίων ἀποκριθεῖς
μῆνος ἂν ἐχατῆν.

ταῦ δ' αὖ ἀλώπηξ κερούλη συνήντετο
πυκνὸν ἐχχσα νόον.

XL.

Βῆς ἔστιν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἰδοίς.

XI.I.

Ἰση κατ' ἡκὴν κύματός τε καίνεμα.

XLII.

Ελπωμαι,
πολλὰς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ
ὄξυς ἐλάμπωι.

XLIII.

Μηδ' οἱ Ιστυαλὸς λυδὸς
ὑπερκεμέαδω τησδε νήσῃ.

ΤΥΡΤΑΙΟΥ

Λ Ε Ι Ψ Α Ν Α.

Ι.

Τεχνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμήχοισι πεσόντῃα
 ἀνδρὶ ἀγαθόν, περὶ ἧ πατρίδι μαρνέμενον.
 τὴν δ' αὖτ' ἑὸν προλιπὼντα πόλιν καὶ πτόνας ἀγρὰς
 πτωχεύειν, πάντων ἐς ἀνιηράτατον,
 πλαζόμενον σὺν μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι,
 παισὶ τε σὺν μικροῖς κηριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
 ἔχθιστος γὰρ τοῖσι μετέσσεται, ἔς κεν ἵκηται,
 χηρismoσύνη τ' εἰκὼν καὶ συγερῇ πενίῃ
 αἰχρύνει τε γένος, κατὰ δ' ἁγλαὸν εἶδος ἐλείχει,
 πᾶσα δ' αἰτιμία καὶ κακότης ἔσσεται.
 εἴθ' ἔτις ἀνδρὸς τοι ἀλωμένε εὐδεμὶ ὥση
 γίνεται, ἔτ' αἰδᾷς εἰσοπίσω τελέσει.
 θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θυνοσκᾶμεν, ψυχῶν μηκέτι Φειδόμενοι.
 ὦ νέεσι, ἀλλὰ μαχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ θυγῆς αἰχρῶς ἀσχετε, μηδὲ φόβῳ.
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν ὄρεσσι θυμόν,
 μιν οὐ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαυνοῦμενοι.
 τὰς δὲ παλαιότερας, ὧν ἔκτετι γένεατ' ἐλαφρά,
 μὴ καταλείποντες σεύγετε τὰς γεραίρας.
 αἰχρῶν γὰρ οὐδὲ τῷτο, μετ' ἐπὶ τρεμιάχοισι πεσόντῃα
 κισύωσι πρόθε νέωι ἀνδρὶ παλαιότερον,

ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολίων τε γένειον,
 θυμὸν ἀποσπνέοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 αἱματόεντ' αἰδοῖα Φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδὲν)
 καὶ χροὰ γυμνωθέντα. νέεσι δὲ πάντ' ἐπέεικεν·
 ὃ φρ' ἄρα τῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη,
 ἀνδράσι μὲν θνητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς τε γυναῖξι
 ζωὸς ἔων, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλὰ τις εὖ διαθεὰς μείετω ποσὶν ἀμφοτέροισι
 σφριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδῶσι δακνών.

II.

Αλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτε γένος ἐσέ·
 θαρσεῖτ', ἔγωγε Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν διμυαίνετε, μήδ' ἐφειδῆθε,
 ἱθὺς δ' εἰς προμάχους ἀσπίδι ἀνὴρ ἐχέτω,
 ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτῳ δὲ μελαίνας
 κῆρας, ἴσ' αὐγαῖσιν ἑλίοιο, Φίλας.
 ἴτε γὰρ ὡς Ἀρεως πολυδακρύς ἐργ' ἀρίδῃλα,
 εὖ δ' ὀργὴν ἔδαητ' ἀργαλέα πολέμῳ.
 καὶ μετὰ Τευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγείεσθε,
 ὦ νέεσι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἡλάσατε.
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 ἐς τ' αὐτοσχεδὴν καὶ προμάχους ἵεναι,
 ταί, στερροὶ θνητοῖσι, σάασι δὲ λαὸν ὁπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετῇ.
 εἴεις κ' ἴσως ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ἴσσοι, ἀν' αἰσχρὰ παθῇ, γίνεται ἀνδρὶ κακά.
 αἰγυγέων γὰρ ὅπως μετὰ Φρενὸν ἐς δαίξειν
 αἰὶδ' ὅς Τευγόντος δηῖω ἐν πολέμῳ.

αἰσχρὸν δ' ἐς νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι
 νῶτον ὀπιοῖτο αἰχμῇ δαυρὸς ἐληλαμένος.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροισι
 σπριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδῶσι δακνών,
 μηρὺς τε κνήμας τε κάτω, καὶ σῆμα καὶ ὤμους
 ἀσπίδος εὐρέως γαστρὶ καλυψάμενος.
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα, διδασκείδω πολυμήζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐσάτω ἀσπίδ' ἔχων.
 ἀλλὰ τις ἔργυς ἰὼν, αὐτοαχεδὸν ἔῃχει μακροῶ
 ἢ ξίει ἐτάζων, δῆϊον ἀνδρ' ἐλέτω·
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θεῖς, καὶ ἔω' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφω, καὶ κυνέην κυνέη,
 καὶ σῆμον σῆμον, πεπαλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφειος κώπῃ, ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 ὑμεῖς δ' ὦ γυμνήτες, ὑπὸ ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
 πῶσσοντες, μεγάλοις σφάλλεξε χερμαδίοις,
 δέμασί τε ξέοισιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτὰς,
 ταῖσι πανοπλῖαις πλησίον ἰσάμενοι.

III.

Οὐτ' ἂν μνησαίμην, ἔτ' ἐν λόγῳ ἀνδρα τιθείμην,
 ἔτε ποδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαισμοσύνης,
 ἐστ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θεῶν Ὀρηίκιον Βορέην·
 ἐστ' εἰ Τιβωνοῖο Φυὴν χαριέστερος εἴη,
 πλετοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρῳ Βάθιον·
 ἐστ' εἰ Ταηαλίδῳ Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστῃ μειλιχόγηρυν ἔχοι,

ἐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν Θέριδος αἰκῆς.
 ὃ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὀρῶν Φόνον αἱματόεντα,
 καὶ δειῶν ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰσάμενος.
 ἢ δ' αὖρετ' ἡ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν αριστον.
 κάλλιστόν τε Φέρειν γίνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 ξυγὸν δ' ἐσθλὸν τῷτο πόλῃ τε, παντί τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη
 νωλεμέως, αἰσχυρὰς δὲ Φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάβηται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρβέμενος,
 θαρσύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεσῶς.
 ἔτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ·
 αἰψά δὲ δυσμινέων ἀνδρῶν ἔτρεψε Φαλαγγας
 τρηχείας, σπασθὲ τ' ἔρχετο κύμα μάχης.
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν ἦλον ὤλεσε θυμὸν,
 ἄστυ τε καὶ λαὸς καὶ πατέρ' εὐκλεισας,
 πολλὰ διὰ σέβριο καὶ ἀσπιδοῦ ὀμνυσαλοῦσσης
 καὶ διὰ θάψης πρὸθεν ἐληλαμένους.
 τὸν δ' ὀλοφύροισι μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 ἀνγαλέω τε πόθῳ πᾶσα κίχηδε πόλις.
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν αἰεσί τοις ἀρίστημοι,
 καὶ παῖδων πεινῶν, καὶ γενοῦς ἐξοπισσω.
 ἐδέπεθε κλέος ἐσθλὸν ἀπολλυται, ἐλὶ ὅισι αὐτῶν
 αἰ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίνεται ἀθάνατος,
 ὃν τιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μακρόμενον τε
 γῆς πέρι καὶ παιδων, ἔτος Ἀρης ὀλέσῃ.
 εἰ δὲ Φύγη μὲν κῆρα ταιηλεγέος θανάτοιο,
 νικῆσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλη,
 πάντες μιν τμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τετραπὰ παλίων ἐμχεταὶ εἰς Αἰθήνη.

γηρασκων δ' ἄστοῖσι μέλαιπρόπων, ἔδ' τις αὐτὸν
 βλάβῃεν, ἔτ' αἰδῆς, ἔτε δικῆς ἐθέλει.
 πάντες δ' ἐν οἴκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν,
 εἰκασ' ἐκ χώρης, οἱ τε παλαιότεροι.
 ταύτης νυν τις αἰὲρ ἀρετῆς εἰς αἶνον ἰκέσθαι
 πειράσθω θυμῷ, μὴ μέδεις πόλεμον.

IV.

Ἀμὲν αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκα ἔτη
 νωλεμέως, αἰε. ταλασίφρονι θυμὸν εχοντες,
 αἰχμηταὶ πατέρων ἰμπεριῶν πατέρες.
 εἰκοσὶ δ' οἱ μὲν κατα πῖονα εὐγα λιπόντες
 Σεύγον Ἰωμαιῶν ἐκ μεγάλαν ὀρέων.

V.

Αὐτος γὰρ Κρονίων καλλυψάειν πόσις Πηχης
 Ζεὺς Πηακλειδαῖς τήϊοδ' εὐίωκε πύλιν,
 οἷσιν ἅμα προλιπόντες Εἰνηεὸν ἠνεμόντα,
 ευρεῖαν Πέλοπος ἤησον ἀΐκομέεα.

VI.

Ὡσπερ ὅιοι μεγάλοις αἰθέσι τειρόμενοι,
 δεσποσύνοσι φέροιτες ἀναΐκαίης ὑπὸ λυγμῆς
 ἥμισυ πᾶν καρπῶν ἔσπερ' ἄρσενά φέρει
 - - - - -
 - - - - -
 δεσπώτας οἰμώζοντες, ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
 εὐτέ τιν' ἐλομένη Μῆδρα κίχοι θανάτῃ.

VII.

Ἡμετέρῳ βασιλῇ θεοῖσι φίλῳ ὁσιότῳ
ἐν δια Μεσσήνῃν εἰλομεν εὐρύχορον.

VIII.

Φεῖδ' ἀκῆσαντες Πυθωνόθεν οἰκάδ' ἔνεικαν
ματιέας τε θεῶ καὶ τελέεντ' ἔπεια·
ἄρχιν μὲν βελῆς θεοτιμήτης βασιλῆας,
οἷσι μελεῖ σπᾶίτας ἱμερόεστας πόλιν,
πρεσβύτας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας,
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους.

IX.

Ἀγετ' ὦ σπᾶίτας εὐάνδρας
κῆροι πατέρων πολιῆται.
λαῖᾶ μὲν ἵπυν προβαλέεθι,
δόρυ εὐτόλμως βάλλοντες,
μὴ σφιδόμενοι τᾶς ζωᾶς.
εἰ γὰρ πατρὶον τᾶς σπᾶίτας

X.

Αλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς (βιβλίοις ὁ Χρύστιππος) τοτὲ μὲν τῷ Ἀνιοθένης
ἰπαινῶν περὶ τῆς τοῦ ἑῷ κλιθεῖν νῆν, ἢ βρόχον
καὶ τῷ Τριτάτῃ τὸ,

Πρὶν γ' ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν, ἢ θανάτῳ.

XI.

Αἰώνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.

Σ Α Π Φ Ο Υ Σ.

I.

Ποικιλόβρον', ἀθάνατ' Αἰροδίτα,
 παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί τυ,
 μή μὲ ἄσαισι, μηδ' ἀνίαισι δάρμνα,
 πότνια Θῦμον.
 ἀλλὰ τυίδ' ἐλθ', αἰ ποκα κατέρωτα
 τᾶς ἐμᾶς αὐδαί, αἰόιστα πολλύ
 ἔκλυες, πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα,
 χρύσειον ἦλθες
 ἄρμ' ὑποζεύξασα, κίλοι δέ σ' ἄγον
 ὠκέες ἑρῆθαι περι γᾶς μελαίνας
 πυκνά δινῦντες πτερ' ἀπ' ὠραν αἰθέ-
 ρος διὰ μέσσω·
 αἰψ' ἀλλ' ἐξικοίτο· τὸ δ' ὦ μάκαιρα
 μειδιάσας ἀθανάτων προσώπῳ
 ἔρε' ὅτ' ἵ γ' ἦν τὸ πέπονθα κ' ὅτ' ἵ
 φῆ τυ κάλημμι,
 κῶτ' τι γ' ἐμῷ μάλισ' ἐθέλω γενέσθαι
 μαινόλα Θύμῳ, τίνα δ' αὖτε πεύδημ-
 μι σαγηνέσσαν Φιλόταϊα, τίς σ', ὦ
 Σαπφοῖ ἀδικῇ;
 καὶ γὰρ αἱ Σεύγει, ταχύως διώξει
 αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·
 αἱ δὲ μη Φιλῇ, ταχύως Φιλάσει,
 ἢ ἐκὶ ἐδέλοισι.

ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπῶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνῶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
Θυμός μ' ἐρέει, τέλεσον, τὸ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

II.

Παιδὴν ἄφρονος εἰσα τάδ' ἐννέπω, αἳ τις ἔρηται,
Φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν.
Αἰδοῦναι με κόρη Λατῆς ἀνέβηκεν Αἰγῶ
Ερμολκείδασ τῷ Σαοναιάδα,
σὰ πρόωλος, δέσποιναι γυναικῶν ἃ σὺ χαρῆϊσα
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείσον γενεάν.

III.

Τῷ γριπῆϊ Πελάγωνι πατὴρ ἐνέβηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κῶπαν, μῆμα κακοζῶιας.

IV.

Τιμᾶδος ἄθε κόνις, τὰν οὐ πρὸ γάμοιο θανοῖσαν
δέξατο φερσεφόνας κυάειος θαλαμῆς,
ἅς καὶ ἀποσθιμέναις πᾶσαι νεοβάγι σιδήρῳ
ἀλικες ἡμερτὰν κρατὸς ἔβηντο κόμαν.

V.

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
εἰμὲν ὠκὴρ, ὅς τις ἐναντίος τοι
ἰσχνεῖ, καὶ πλασιον ἀδύ' ὦνευ-
σαί σ' ὑπακχεί,
καὶ γελαῖς ἡμερόν. τό μοι ἴμᾶν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπέοικεν.

ὥς γὰρ εἶδ'ω σε, βροχέως με Φωνᾶς
 εὐδὲν ἔτ' εἴκει·

ἀλλὰ καμμέν γλῶσσα ἔαγε. λεπλὸν δ'
 αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδεδύομακεν,
 ὁππᾶτεςσιν δ' εὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρομ-
 θεῦσι δ' ἀκχαί·

καὶ δ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
 πᾶσαν ἀγρῆι, χλωροτέρα δὲ ποίας
 ἐμμί· τεθνάκην δ' ὀλίγω ᾗδιδεύσῃ
 φαίνομαι ἄωνος.

ἀλλὰ πᾶν τολμαλὸν, ἐπεὶ πένηλα

- - - - -
 ' - - - - -
 - - - - -

VI.

Ελθέ, Κύπρι, χουσεΐαισιν
 ἐν κυλίκεσσιν ἄβροις
 συμμεμιγμέιον θαλίαισι
 νέκταρ οἰνοχοῶσα
 τῆτοις τοῖς ἐταίροις
 ἐμοῖς γε καὶ σοῖς.

VII.

Γλυκεῖα μάτερ, ἔ τι δύναμαι κρέκειν τὸν ἰσὸν,
 τόθ'ω δαμῆϊσα παιδὸς, βραδινὰν δι' Ἀφροδίταν.

VIII.

Δέδυκε μὲν αἰ Σελάνα
 καὶ Πληγιάδες, μέσαι

νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὥρᾱ·
ἐγὼ δὲ μόνᾳ καθευδῶ.

IX.

Ἀλλ' ἐὼν φίλος ἄμμι, λέχος ἄρυσσο νεώτερος·
ὃ γὰρ τλάσομ' ἐγὼν συνοικῆν νέ' εὔσα γεραιτέρῳ.

X.

Ἐφ' οὗ δ' αὐτὴ μ' ὁ λυσιμελής δονεῖ,
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρωϊον.
Ατθίς, σοὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο
Φροντὶς δὴν· ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν ποτὲ...

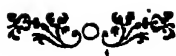
XI.

Πρὸς τινὰ πλυσίαν, ἀλλ' ἀμαθῆ καὶ ἄμυσον γυναῖκα.

Καίθανοῖσα δὲ κείσεται
ὃδὲ τι μναμοσύνα σέθεν
ἔσσεται, ὃδὲ ποκ' ὕστερον·
ὃ γὰρ πεδέχεις ῥόδων
τῶν ἐκ Πιερίας. ἀλλ' ἀφανὴς
κὴν Αἶδα δόμοις Φοιτάσεις.
ὃδεῖς δέ σε βλέψει παῖδ', ἀμαυρῶν
νεκύων ἐκπεποταμέναν.

XII.

Ὅτι Διὸς παῖς ὁ Χρυσὸς,
κῆνον ὃ σῆς ὃδὲ κίς δάπτει,
Βροτέαν Φρένα κάλῃς· εὐφραίνων.

Η Ρ Ι Ν Ν Η Σ.

I.

Εξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματ'α. λῶτε Προμαθεῦ,
 ἐντι καὶ ἄνθρωποι τὴν ὀμαλοὶ σοφίαν.
 ταύταν γῶν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅσις ἔγραψεν,
 αἰκ' αὐδᾶν ποτέθηκ', ἥς κ' Ἀγαθαρχὺς ὅλα.

II.

Εἰς Βαυκίδα τὴν Μίθυληναίην Ἡρίνης συνεταιρίδα.

Στάλαι, καὶ σειρῆνες ἐμαὶ, καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 ὅσις ἔχεις Αἰδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοσι παρ' ἡρίον εἶπατε χαίρην,
 αἰὶ' αἰσὶ τελέθοντ', αἰθ' ἑτεροπτόλιες,
 χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τὸ,
 ὅτ'ι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χῶτι γένος
 τήνῳ εὐγενὲς ἐντὶ, καὶ ὅτ'ι μοι ἄ συνεταιρίς
 Ἡριν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

III.

Εἰς Βαυκίδα τὴν νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ τελεῖταισαν.

Νύμφας Βαυκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
 σάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τῷτο λέγοις Αἰδα·
 ΒΑΣΚΑΝΟΣ ΕΣΣ' ΑΙΔΑ. τὰ δέ τοι καλὰ μευ ποθορῶντι
 ὠμοτάταν Βαυκῆς ἀγγελέοντι τύχαν,
 ὡς τὰν παῖδ' Ἰμμέναιος ὕφ' αἶς δόμον ἀγετο πεύκας
 ταῖδ' ἐπὶ καδισαῖς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς, .

καὶ σὺ μὲν, ᾧ τρέναιε γάμων μολπαῖαν αἰοδᾶν
 ἐς θρήνων γοερόν φθέγμα· μεθηρμόσας.

IV.

Εἰς τὴν Ρώμην.

Χαῖρέ μοι Ρώμα θυγάτηρ Ἀρης,
 χρυσεομίτρα, δαιφρων ἀνασσα
 σεμνὸν ἂ νάιεις ἐπὶ γᾶς Ολυμπων
 αἰὲν ἄβραυτον.

σοὶ μόνᾳ πρεσβίτα δέδωκε Μοῖρα
 κύδος ἀρρήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς,
 ὄφρα κοιρανῇον ἐχοῖσα κάυτος
 ἀγεμονεύης.

σᾶ δ' ὑπὸ σθεύγλα κρατερῶν λεπιδῶν
 σέβρα γαίης καὶ πολιάς θαλάσσης
 σφίγγεται. σὺ δ' ἄσφαλέως κυβερνᾷς
 ἄσπεα λαῶν.

πάνηα δὲ σφάλλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
 καὶ μετὰ πλάσσω βίον ἄλλοι ἀλλως,
 σοὶ μόνᾳ πλησίσιον ἔχρον ἀρχᾶς
 ἔ μεταβάλλει.

ἦ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνᾳ κρατίζεις
 ἀνδρας αἰχματὰς μεγάλως λοχεύεις,
 εὖσταχυν Δαματρός ὅπως συνιοῖσης
 καυτὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτεο χουστῆς Ἀφροδίτης;
 τεθναίνειν, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι.
 κρυπταδίῃ Φιλότης, καὶ μέλιχα δῶρα καὶ εὐνή,
 ἄνδρα τῆς ἥβης γινεται ἀσπαλέα
 ἀνδράσιν ἢ γυναιξίν. ἔπει δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
 γῆρας, ὃ τ' αἰχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τίθει,
 αἰεὶ μὲν Φρένας ἀμῶϊ κακαὶ τέρψει μέρειναι,
 ἔθ' αὐγὰς προσορῶν τέρωται ἡελίς.
 ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν,
 ἔτῳς ἀργαλέον γήρας ἔθηκε θεός.

II.

Ἡμεῖς δ' οἷά τε Οὐλ्ला Φύει πολυαίνεμος ὦρη
 ἥρος, ὅτ' αἰψ' αὐγὴ αὐξέει ἡελίς,
 τοῖς ἴκελαι, πῆχμον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
 τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες ἔτε κακὸν,
 ἔτ' ἀγαθόν. Κῆρες γὰρ παρεσήκασι μέλαινας,
 ἡ μὲν ἔχασα τέλος γήματος ἀσπαλέα,
 ἡ δ' ἐτέρη θανάτοιο. μίνυνθα δὲ γίνεται ἥβης
 καρπὸς, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδνυται ἡελίος.
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τῷτο τέλος παρσμεύεται ὥρης,
 αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον, ἢ βίωτος.

πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται, ἄλλοτε δ' οἶκος
 τρυχᾷται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει.
 ἕλλος δ' αὖ παῖδαν ἐπιιδεύεται, ὣν τε μάλιστα
 ἰμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἴδην.
 ἕλλος νῆσυν ἔχει θυμοθύον, ἐδέ τις ἐστὶν
 ἀνθρώπων, ὃ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδῷ.

III.

Τοπριν ἐὼν κῆρυξος, ἐπὴν παραμείνεται ὥρη,
 εὐὸς πατὴρ παισὶ τιμιος, ἔτε Οἴλος.

IV.

Τῶνιῳ μὲν ἔδωκεν ἔχει κακὸν ἀσθιτὸν ὁ Ζεὺς,
 γῆρας, ο καὶ θανάτῃ ρίγιον ἀργαλέα
 - - - - -
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἔει τιμήσσοι, τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμμορον
 γίγναι ὑπὲρ κεφαλῆς ἀντίχ' ὑπερκεμαῖαι,
 χθρὸν ομᾶς καὶ ατιμεν, ὃ τ' ἀγνωστον τίθει αἰδοῖα,
 βλάπτει δ' ὁ σβαλμὰς καὶ νοσὶν ἀμψιχυέει.

V.

Οἷα δὴ σιλῶσιν οἱ ἱατροὶ λέγειν
 τὰ σαύλα μινῶ, καὶ τα δεῖν ὑπὲρ σόξον,
 πυγαντες αὐτῆς.

VI.

Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ
 ζῶντι φρονῆσαι, κατθανόντῃ δ' αἰνέσαι.

VII.

Τὴν σαυτῷ Φρένα τέτυπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τις σὲ κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

VIII.

Αἱ γὰρ ἄτερ νῆσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδῶνων
ἐξηκοιταῖη μοῖρα κιχοὶ θανάτῃ.

IX.

"

Ἐν γῇ Νανναί.

Ἡ ἥλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόον ἡματα πάντα
ἐδὲ ποτ' ἀμπαυσίς γίνεται ἐδεμία
ἴστωποσίν τε καὶ αὐτῷ, ἐτῶν ῥοδοδάκτυλος Ἡὼς
ᾠκετινὸν πρῶλι πῆσ' ἔρανον εἰσαναβῆ.
τὸν μὲν γὰρ διὰ κύμα Φερεὶ πολυῥατος εὐνὴ
κοίλῃ, Πῶσις χερσιν ἐληλαμένη
χρυσῆ τιμῆτος, ὑπὸ πτερν, ἀκρον ἐπ' ὕδωρ,
εὐλόον ἀμπαλεως χῶμα αὖτ' Ἐσπερίδων
γαίαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἡα οἱ θοὸν ἄρμα καὶ ἴστωποι
εἶσας ὅτ' Ἡὼς ἡγιγένεια μόλη.
ἐνθ' ἐπέεθι ἐτέρων ὀχέων Ἰσπεριονος ἥος.

X.

Ἐν τῇ Νανναί.

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον, Νηλίου ἄστυ, λιπόντες
ἱμερτην Ἀσιν νηυσιν ἀσικόμεθα.
εἰς δ' αὖτα τὴν Κολοσσῶνα, βίχην ὑπέροπλον ἔχοντες,
ἐξομεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόεις.
κεῖθεν δ' Ἀσθένιος ἀπαρνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βεβλη σμύναν εἰδομεν Αἰολίδα.

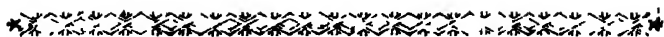
XI.

Οὐδ' ὁκόταν μετὰ Κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
 ἐξ Αἰγῆς, τελέσας ὠλυμπόεσσαν ὁδὸν,
 ὕψιστ' ἢ Πελὶν τελέων χαλεπῆμεν ἄεθλον,
 ἐδ' ἂν ἐπ' ὠκεανῷ καλὸν ἱκόντο ῥόον.

* * *

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἡελίοιο
 ἀκτῖνες χυσέω κείαται ἐν θαλάμῳ,
 ὠκεανῷ παρὰ χεῖλεσ', ἢ ὥχετο θεῖος Ἰήσων.

Σ Ο Λ Ω Ν Ο Σ.

I.

Παῖς μὲν ἄνηθος ἔων ἔτι νήπιος ἔρκος οὐδὲν ἔτι
 ζύσας, ἐκδύλλει πρῶτον ἐν ἑσπέρῃ ἔτεσιν·
 τὰς δ' ἑτέρας ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἑσπέρῃ ἐνιαυτὸς,
 ἥθεος ἐκθαίνει σημάσια γνωμένης.
 τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον, ἀέρομενον ἐπὶ γῆριν,
 λαχνᾷται, χροῖης αἵματος ἀμειβεσμένης.
 τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἐβδόμαδ' ἔστιν ἄριστος
 ἰαχὺν, οἱ τ' αἰῶρες σῆματ' ἔχουσ' ἀνιπτῆς.
 πέμπτῃ δ' ὥμιον ἀνδρα γάμος μίμνημενον εἶναι,
 καὶ τὴν δὲ ζήτησιν εἰσοπίσαι γυναικῶν.
 τῇ δ' ἑκτῇ τρεῖς καὶ καταρτίεταί τις ἀνδρῶν,
 ἔσθ' ἐφύειν ἐφ' οἷον ἐγ' ἀπὸ δαίμονος ἔλκει.
 ἑπτά δὲ νῦν καὶ γλωσσάων ἐν ἐβδόμαδι μέγ' αἰετός,
 οὐκ ἔτι, ἀμειβεσμένων τίσσασθαι καὶ δὴ ἔτι.
 ἡ δ' ἐνιαυτὸς δυνάμει μὲν ἔτι, μελακωτέρῃ δ' αὐτῇ,
 πρὸς μεγαλήν ἀφελὴν, σωμὲν τε καὶ σοφίῃ.
 τῇ ὀκτατῇ δ' ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἑσπέρῃ ἐνιαυτὸς,
 ἐκ τῶν αὐτῶν ἔων μοῖρην ἔχει ἑσπέρῃ.

II.

Περὶ Μίμνερμου, ὡς ἐκ τῆς ὀκτατῆς ἐστὶν (supra in Mimnermi
 fragmentis VIII.) ἐκ τῶν ἐν τῇ

Αλλ' εἰ μοι καὶ νῦν ἐτι πείσεται, ἐξέλε τῶτον
 μήτις μέγαλιν' ὅτι σεῦ λαῶν ἐφ' ἡσασμένην.

καὶ

καὶ μεταποίησον λυγέως ταδὶ, ᾧδε δ' αἶεθε·
 ὀγδωκονταέτη Μοῖρα κίχοι θανάτῃ.
 μηδὲ μοι ἀκλαυτος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοις
 καλλείπομαι θανῶν ἄλγεια καὶ σوناχάς.

III.

Εὖδ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
 μερῶν ἰμεύρων καὶ γλυκερῷ σόματος.

IV.

Εργα δὲ Κυπριγενῆς νῦν μοι Φίλα καὶ Διονύσῃ
 καὶ Μεστέων, ἀ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

V.

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

VI.

Μνημοσύνης καὶ Ζηγὸς Ολυμπίῃς ἀγλαὰ τέκνα
 Μῆσται Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω.
 ὅλβον μοι τρὸς θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχεν ἀγαθήν.
 εἶναι δὲ γλυκὺν ᾧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν·
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χεῖρματα δ' ἰμεῖρω μὲν ἔχεν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
 ἐκ ἐβέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε Δίκη.
 πλῆστον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοὶ, παραγίγνεται ἀνδρὶ
 ἔμπροσθεν ἐκ νεάτῃ πυλμένος εἰς κορυφήν·
 ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν, ὅφ' ὕβριος, εἰ κατὰ κόσμον
 ἐρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἐργμασι πειθόμενος

ἐκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ.
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγῃ γίγνεται, ὥστε πυρὸς,
 Φλαύρῃ μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιερῇ δὲ τελευτᾷ.
 ἔ γάρ δ' ἅν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος. ἐξαπίνης δέ,
 ὥς' ἄνεμος νεφέλας αἰψὰ διεσκέδασεν
 ἡρινὸς, ὃς πόντῃ πολυκύμοις ἀτρυγέτοιο
 πυθμένα κινήσας γῆν κατὰ πυροφόρον,
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἕδος, αἰπὴν ἰκάνει
 ἔρανόν, αἰθρίην δ' αὖτις ἔθηκεν ἰδεῖν,
 λάμπει δ' ἡλιομο μένος κατὰ πύονα γαῖαν
 καλόν, ἀτὰρ νεφέων ἔδρ' ἐστὶν ἰδεῖν.
 τοιαύτῃ θνητὸς πέλεται τίσις, ἔδ' ἐὼ' ἐκάσῳ,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος.
 αἰεὶ ἔτε λέλθε διαμπερές, ὅς τις ἀλγυρὸν
 θυμὸν ἔχει. πάντως δ' εἰς τέλος ἐξεΐσῃ.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισιν, ὁ δ' ὕστερον. εἰ δὲ Οὐγῶσιν
 αὐτοῖ, μηδὲ θεῶν Μοῖρ' ἐπίσσει κίχη,
 ἤλυθε πάντως· αὐτίκ' ἀναίτιοι ἔργα τίνασιν
 ἢ παῖδες τέτων, ἢ γείρας ἐξοπίσω.
 θνητοὶ δ' ὥδε νοεῦμεν, ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε.
 ἐσθλὴν δ' εἰς αὐτᾷ δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 πρῖν τι παθεῖν· τότε δ' αὖτις ὀδύρεται. ἄχρι δὲ τότε
 χάσκοντες, κέφαίς ἐλπίσι τερπόμεθα.
 χ' ὅσις μὲν νήσοισιν ὑπ' αὐγαλέῃσι πιεσθῇ,
 ὥς ὑγῆς ἔσαι, τὶτο κατεθράσατο.
 ἄλλος δειλὸς ἐὼν, ἀγαθὸς δοκεῖ ἐμμεναι ἀνὴρ·
 καὶ καλὸς, μορῶν ἔ χαρίεσσαν ἔχων.
 εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κίρσασθαι πάντως χυήματα πολλὰ δοκεῖ

σπαυέδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος. ὁ μὲν κατὰ πόονον αἰλάται
 ἰν ἱησὺν, χορήγων οἴκαδ' ἐκείδος ἀγειν,
 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
 Φειδωλὴν ψυχῆς ἐδεμήην φέμενος.
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον, εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἀροῖσα μέλει.
 ἄλλος Αθηναίης τε καὶ Ἱφαιῖσ' πολυτέχνῳ
 ἐργασίῃς χειροῖν ξυλλέγειν βίοτον.
 ἄλλος Ολυμπιασίων Μεσῶν πάρα δῶρα διδάχθη
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρων ἐπιστάμενος.
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἐγνώ δ' αἰδοῖ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ὃ συνομαρτήσωσι θεοί. τὰ δὲ μύροισι παύσας
 ἔτε τις οἰωνὸς ῥύσσει, ἔθ' ἱερά,
 ἔθ' οἱ Παιῶνος πολυφαρμάκ' ἔργον ἔχοντες
 ἱητροί, καὶ τοῖς ἐδὲν ἔπεισι τέλος.
 πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ἐδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
 καὶ ἂν τις λυσαι ἥπια Σαρμακα δῆς.
 τὸν δὲ κακαῖς νύκτοισι κυκώμενον ἀργαλείαις τε,
 αἰψάμενος χειροῖν, αἰψά τίθησ' ὕγν.
 Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει, ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
 δάουα δ' αἰσχύλα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
 πᾶσι δέ τοι κίχυιός ἐσ' ἐργασιν, ἐδὲ τις εἶδεν
 ἢ μέλλει στήσιν χεῖματις ἀρχομένης.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἐρδεῖν πειρωμένος, ἔκ προνοήσας
 εἰς μεγάλην αἶτην καὶ χαλεπὴν ἔπεισε·
 τῷ δὲ κακῶς ἐρρόντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι
 συντυχίην ἀγαθὴν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης.
 πλέττε δ' ἐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
 οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλείστον ἔχουσι βίον,

διπλάσιον σπαυέουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖς ὥπασαν ἀθάνατοι·
 Ἀτὴ δ' ἐξ αὐτῶν ἀνασταίνεται, ἣν ὁπότεν Ζεὺς
 πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

VII.

Οὐδὲ μάκαρ ἔδεις πέλεται βροτός· ἀλλὰ πόνηρα
 πάντες, ὅσας θνητὸς ἥελις καθομαῖ.

VIII.

Εργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπὸν.

IX.

Γνωμοσύνης δ' αἰσάνες χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῆεν ἔχει.

X.

Πάμπαν δ' ἀθανάτων αἰσάνης νόος ἀνθρώποισι.

XI.

Τίκτηι γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν πολὺς ὄλβος ἔπιηται.

XII.

Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς ἔσσοι ὀλεῖται
 μισοῖν, καὶ μακάρων θεῶν θρένας ἀθανάται.
 τοίῃ γὰρ μεγάλυμος ἐπίσκοπος, ὀβριμοπάτρη
 Παλλὰς Ἀθηναίη, χειρὸς ὑπερβεν ἔχει.
 αὐτοὶ δὲ θείουσι μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
 αἴσοι βελούλαι, χηρήμασι πειθόμενοι,

δήμα θ' ἡγεμόνων ἀδικος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.
 ἔ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον, ἔδὲ παρέστας
 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

- - - - -
 πλεῖστοι δ' ἀδικοῖς ἔργμασι πειθόμενοι,
 - - - - -

ἔθ' ἱεράων κτεάων, ἔτε τι δημοσίων
 Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' αἰσπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἔδὲ συλάσσονται σεμνὰ Δίκης δέμεθλα,
 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τα γιγνόμενα, πρό τ' ἐόντα
 τῷ δὲ χροίῳ παίτωσ ἥλβ' ἀποτισομένη.
 ταύτῃ δὴ πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἀφυκτον,
 εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δελοσύνην,
 ἢ εἰσὶν ἐμφύλον, πόλεμόν θ', εὐδυντ' ἐπεγείρει,
 ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην.
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήμιστοι αἴστυ
 τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικῆσι Φίλκς.
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ συνέζεται κακὰ· τῶν δὲ πενιχοῶν
 ἰκνῶνται πολλοὶ γαῖαν εἰς ἄλλοδ' ἔπει,
 πράξιτες, δεσμοσὶ τ' ἀκελεύεσι δύναντες.

- - - - -
 ἔγω δημόσιον κακὸν εἰχεται οἰκιστὴ ἐκ τῶν
 εὐλεοὶ δ' ἵπ' ἐχέειν ἐκ εἰλεοσ. θιραί,
 ἡλὸν δ' ὑπὲρ εἰκος ὑπέρβουρεν, ευρε δὲ πάντας,
 εἰ γέ τις ἢ Τευγῶν ἐν μυχαῶ, ἢ θαλάμῳ.
 ταυτα διδξαί θυμὸς Αἰθναίης με κελεύει,
 ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει Δυσνομία παρέχει
 Εὐνομία δ' εὐνομία καὶ ἀστυς πάντ' ἀποσθάνει,
 καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμειλίβοι πέδας,

τραχέα λαιαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 αὐαίνει δ' Ἀτῆς ἀνθεα Φυόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς, ὑπερὶ Δανά τ' ἔργα
 πραύνει, παύει δ' ἔργα διχოსασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης Εἰριδος χόλον. ἔστι δ' ὕπ' αὐτῆς
 πάντα κατ' ἀνθρώπων ἄρτια καὶ πινυτά.

XIII.

Ἰσόν τοι πλετῶσιν, ὧ καὶ πολὺς ἀεγυρός ἐστι
 καὶ χρυσὸς, καὶ γῆς πυριφόρος πεδία,
 ἔστωσι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧ μόνα ταῦτα πάρεςι,
 γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν,
 παῖδές τ' ἠδὲ γυναῖκες· ὅταν δέ κε τῶνδ' ἀφίκηται,
 ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἀρμοδία·
 τῷτ' ἀφενος θνητοῖσι. τὰ γὰρ περιώσια πάντα
 χρήματ' ἔχων ἑδείς ἐρχεται εἰς Αἰθρῶν
 ἐστ' αὖν ἀπώινα λίδες θάνατον φύγοι, ἑδὲ βαρείας
 νύκτες, ἑδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

XIV.

Πολλοὶ γὰρ πλετῶσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται.
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς ἐ διαμεψόμεθα
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλεῆτον· ἐπὶ τὸ μὲν ἔμπροδόν ἐστι,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

XV.

Ἐκ τῆς ἐλεγείας ἣ ἐπεγένετο Σαλαμῖς.

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀπ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,
 κόσμον ἐπέων ὠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

εἶην δὴ τότε ἐγὼ φολεγάνδριος, ἣ Σικινίτης
 ἀντί γ' Ἀθηναίᾳ, πατρίδι' ἀμειψάμενος.
 αἶψα γὰρ ἂν Φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
 Ἀττικὸς ἔτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμῖν' ἀφένλων

- - - - -
 ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νῆσθ
 ἡμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἶχος ἀπώσόμενοι.

XVI.

Δεῖξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀσσοῖς,
 δεῖξει, ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

XVII.

Ἐξ ἐλεγείας τινὸς περὶ τῆς τῷ Πεισιπτεῖα τυραννίδος

Ἐκ νεφελῆς φέρεται χιόνος μένος, ἠδὲ χαλάζης,
 βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς·
 ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταρασσέμεναι· ἦν δέ τις αὐτὴν
 μὴ κινῆ, πάντων ἐς δίκαιστατη.
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλεις ὀλλύται· εἰς δὲ μονάρχῃς
 δῆμος αἰδοῖς ἐὼν ὀχλοσύνην ἔπασεν.

XVIII.

Περὶ τῆς αὐτῆς τυραννίδος, ἐξ ἄλλης τινὸς ἐλεγείας,

Εἰ δὲ πεπώθητε δεινὰ δι' ὑμετέστην κακότητα,
 μὴ τι θεοῖς τέτων μεῖζαν ἐπαμφοέρετε.
 αὐτοὶ γὰρ τέτρες ηυξήσατε, ῥύσια δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔχετε δαλοσύνην.
 ὑμῶν δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἰχνεσι βαίνει,
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἐνεσι νόος.

εἰς γὰρ γλῶσσαν ὀράτε, καὶ εἰς ἔπη αἰμύλῃ ἀνδρός·
εἰς ἔργον δ' ἔθδεν γιγνόμενον βλέπετε.

XIX.

Τῶν πολιτικῶν πολλὰ συγκατέπλεξε τοῖς ποιήμασιν . . . . ἀπολογισμὸς τε
τῶν πεπραγμένων ἔχοντα . . . . ἐπιστημαίνεται δ' αὐτὰς
αὐτῷ τὴν ἐξίσωσιν ἔτως·

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος ὅσον ἐπαρκεῖν,
τιμῆς ἔτ' ἀφελὼν, ἔτ' ἐπορεξάμενος.
οἱ δ' εἶχον δύναμιν, καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγῆτοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικές ἔχειν.
ἔσῃην δ' ἀμυνθαλὼν κρατερόν σάκος ἀμφοτέροισι
νικᾶν δ' ἐκ εἵας ἔδετέρως ἀδίκως.

XX.

Καὶ τῷτο δ' ἔοικε συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων, ἔτι δῆμος,

Ω δ' αὖν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἐποίησιν,
μήτε λήην ἀνεθεῖς, μήτε πιεζόμενος.

XXI.

Α δὲ φυγόντος αὐτοῦ (τε Σόλωνος) τὴν τυραννίδα τελευτῶν
κατακλῶντες ἔλθοι, γίγχεσθιν ἔτως·

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων, ἐθὲ βεβλήεις ἀνὴρ.
ἐδῶλ' γὰρ θεῶ διδόντος, αὐτὸς ἐκ ἐδέξατο.
περιθαλὼν δ' ἄγρην, ἀγαοθεὶς ἐκ ἀνέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμῷ δ' ἀμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς.
ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλῆστον ἀφθοιον λαβῶν
καὶ τυραννίσας Αθηνῶν μῆνον ἡμέραν μίαν,
ἀσκότος ὕστερον δεδῶσθαι, καὶ πωτερίῳ γένος.

XXII.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσατο, νῦν δέ μοι χολόμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι πάντες ὥς τε δήιον.

XXIII.

Εκ τῆ πρὸς Φῶκεν.

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχης
καθηψάμην, μιάνας καὶ κατακχύνας κλέος,
ἔδεν αἰδέσμαι. πλέον γὰρ ὧδε νικήσεν δοκῶ
πάντας ἀνθρώπους.

XXIV.

Συμμαρτυροῖη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χερόν
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
αἰψα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
ὄρεας ἀνείλον πολλαχὴ πεπηγότας·
πρόωδε δὲ θαλεύσασα, ἵν' ἐλευθέρῃ.
πολλὰς δ' Ἀθῆνας πατρίδ' εἰς θεοκτινὴν
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδικῶς,
ἄλλον δικαίως, τὰς δ' ἀναγκαίης ὑπο
χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν ἑκέρ' Ἀττικὴν
ιέντας, ὥς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους.
τὰς δ' ἐνθάδ' αὐτῇ θαλείην ἀεικέα
ἔχοιτας, ἤδη δασώσας τρυμευμένους,
ἐλευθέρους ἔβηκα. ταῦτα μὲν κρατεῖ,
ὅμῃ βίαν τε καὶ δίκην συναρμέσας,
ἔρεξα, καὶ διπλῶν ὡς ὑπερχόμην.
θεομῆς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε καὶ αγαθῷ,

εὐθεΐαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος, ὡς ἐγώ, λαβὼν
 κακοφραδῆς τε καὶ Φιλοκλήμων ἀτήρ,
 ἔκ ἀν κατέχευε δῆμον, ἔτ' ἐπαύσατο
 πρὶν ἀν ταράξας, πῖαρος ἐξέλη γάλα.

* * *

εἰ γὰρ ἤθελον,

ἀ τοῖς ἐναντίοισιν ἠνδάνεν τότε,
 αὐτῆς δ' ἀ τοῖσιν αἰτέροις, δρᾶσαι, διὰ
 πολλῶν ἀν ἀνδρῶν ἢ δ' ἐχηρώβη πόλεις.
 τῶν ἔνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυκεύμενος,
 ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

XXV.

Αμα γὰρ ἄελπῖα σὺν θεοῖσιν ἤνυσα,
 ἅμα δ' ἔ μάτην ἔρδον.

XXVI.

Ἐνία δέ Φασιν ὅτι καὶ τῆς νόμης ἐπεχείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος
 ἐξελκεῖν, καὶ διαμνημονεύει τὴν ἀρχὴν ἔτως ἔχουσαν,

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
 Θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

XXVII.

Πρῶτον μὲν ἄν εἰς Αἴγυπτον ἀφίκομαι, καὶ διέτρεψεν, ὡς καὶ
 πρότερον αὐτός Φησι,

Νεῖλε ἐπὶ προχοῇσι, Κανωβίδος ἐγύθην ἀκτῆς.

XXVIII.

Πρὸς Φιλόκυπρον τινὰ τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων.

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
τὴν τε πόλιν ναίοις, καὶ γένος ὑμέτερον.
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ Θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσῃ
ἀσκηθῇ πέμπτοι Κύπρῳ ἰοσέφανος·
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάσοι
ἐσθλόν, καὶ νόσον πατρίδ' ἐς ἡμετέρεην.

XXIX.

Ἰᾶρος ὅτι πλανήντος εἶδος, ὁ Σόλων ἐν τοῖς ἰάμοις φησὶ·

Πίνεσι καὶ τρώγεσιν, οἱ μὲν ἱτρία,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γέρας Φακοῖσι. κείθι δ' ἔτε πεμμάτων
ἄπεισιν ἔθεν, ἄσ' ἂν ἀνθρώποισι γῇ
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀσθόνως πάρα.

XXX.

Σ Κ Ο Λ Ι Ο Ν.

Πεφυλαγμένος αἶδμα ἔκασον,
ὄρα μὴ κρητὸν ἔγχος ἐχων
κραδίῃ, Φαιδρῷ προσενέπῃ προσώπῳ·
γλῶσσαι δὲ οἱ διχόμυθος
ἐκ μελαίνης Ἰρενὸς γεγωνῆ.

Κ Λ Ε Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ

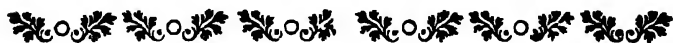
Λ Ι Ν Δ Ι Ο Υ.

I.

Χ αλκῇ παρθένος εἰμι, Μίδης δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 ἔς' ἂν ὕδωρ τε ρέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλῃ,
 καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
 ἡελιός τ' ἀνιῶν Φαίη, λαμπρὰ τε σελήνη,
 αὐτὲ τῇδε μένῃσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀγγελέω παριῆσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

II.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δώδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ
 κῆραι ἐξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
 αἱ μὲν λευκαὶ ἑσιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι,
 ἀθάναται δὲ τ' εἶσαι ἀποφθινύουσιν ἅπασαι.

Α Ι Σ Ω Π Ο Υ

Π ὥς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γὰρ σε
 λυγρὰ· καὶ ἔτε Ουγεῖν εὐμαρές, ἔτε φέρειν.
 ἡδέα μὲν γὰρ σε τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
 ἄστυ, σεληναίης κύκλα καὶ ἡελίς·
 τᾶλλα δ' ἅπαντα, φόβοι τε καὶ ἄλγεα. κῆν τι πάθῃ τις
 ἐδφλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

Φ Ω Κ Υ Λ Ι Δ Ο Υ

Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Υ.

I.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
 τῆς ἡ κακῆς διόλῃ πάντας ἀποστρέφομαι.
 εὖνεα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· ἔς δ' ἄρα τιμῶ,
 τᾶτας ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

II.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώπος αὐθαίρετα ἴηματ' ἔχοντας
 τλίμενες, οἱ τ' ἀγαθῶν πέλας ἔντων ἐκ ἐσοῶσιν,
 εἴτε κλυεσι, λυσιν ὅε κακῶν παῦροι συνίσασιν.

III.

Χρηζὼν πλέτε μελέτην ἔχε πίοιος ἀγρῶ.
 ἀγρὸν γὰρ τε λέγουσιν Ἀμαλγῆαιας κύρας εἶναι.

IV.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω. τετόρων ἀπὸ τῶνδε γίνονται
 Φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνὸς, ἡ δὲ μελίσσης,
 ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἰώπων χαιτηέσσης.
 εὖφορος ἦδε, ταχεῖα, περίδμομος, εἶδος ἀρίστη.
 ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἔτ' αὖ κακῇ, ἐδὲ μὲν ἐσθλή.
 ἡ δὲ κυνὸς, χαλεπὴ τε καὶ αἰγρῖος. ἡ δὲ μελίσσης,

οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ, καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι,
ἥς εὐχῃ, Φίλ' ἐταῖρε, λαχεῖν γάρ μιν ἡμερόεντος.

V.

Καὶ τόδε Φωκυλίδῃ, τοπωλέον γένος εὐγενὲς εἶναι
οἷς ἔτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις, ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

VI.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσι ἄλλοτε ἄλλοι.
οἱ μὲν, ἐπερχομένῃ κακὸν ἀνέρος, ἐκλύσασθαι . . .

VII.

Παῖδ' ἔτ' ἔοντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα.

VIII.

Πολλ' ἀπαληθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

IX.

Καὶ τόδε Φωκυλίδῃ. πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ, κρείσσων Νίνῃ ἀφραινέσσης.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Λ Τ Ρ Ι Κ Α.

I.

Θέλω λέγειν Ατρείδας,
 , θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
 αἱ βάμβιτος δὲ χορδαῖς
 Ερωτα μῦνον ἤχει.
 ημεῖψα νεῦρα πρώην,
 καὶ τὴν λύσιν ἀπασαν,
 καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄβλες
 Ηρακλῆες· λύρη δὲ
 Ερωτας ἀντεδῶνει.
 χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
 ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
 μόνος Ερωτας ἀδῶει.

II.

Φύσις κέρατα ταυροῖς,
 σπλαγὲς δ' ἔδωκεν ἰωπαῖσι,
 ποδωκίην λαγωαῖς,
 λέεσι χάσμι' ὀδόντων,
 τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκλὸν,
 τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 τοῖς ἀνδράσι Φρόνημα.
 γυναιξὶν ἔκ' ἔτ' εἶχεν.
 τί ἔν δίδωσι; κάλλος,

ἀντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 ἀντ' ἐσχέων ἀπάντων.
 νικᾷ δὲ καὶ σιδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις ἔσα.

III.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
 σοέζεται ὅτ' Ἀρκτος ἤδη
 κατὰ χεῖρα τὴν βοῶτε, ,
 μερόπων δὲ φύλα πάντα
 κέαται κόπῳ δαμέντα,
 τότ' Ἔρως ἐπισαθείς μεν
 θυρέων ἔκοπ' ὀχῆας.
 τίς, ἔφην, θύρας ἀράτσει;
 κατὰ μεῦ χισσεῖς ὀνειρέες.
 ὁ δ' Ἰρως, αἰοιγε, φησὶ,
 βρέφος εἰμὶ, μὴ θόβησαι,
 βρέχομαι δὲ, κασέληνον
 κατὰ νύκτα πεπλάιημαι.
 ἐλέησα ταῦτ' ἀκῆσας,
 ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἀψας
 ἀνέωξα, καὶ βρέφος μὲν
 ἐσορῶ Θέροισι τόξον
 πτερυγὰς τε καὶ σαρτέτην.
 παρὰ δ' ἰτίην καθίξας,
 παλάμαισι χεῖρας αὐτῷ
 ἀνέβαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
 ἀπέβλισον ὑγρὸν ὕδωρ.
 ὁ δ' ἔπει κρύος μεθήκε,
 θέρε, φησὶ, πειράσωμεν

τόδε τόξον, ἐς τί μοι νῦν
 βλάβεται βραχεῖστα νευρή·
 τανύει δὲ, καί με τύπτει
 μέσον ἥπαρ, ὥσπερ οἷστος·
 ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
 ξένε δ', εἴπω, συγχάρηθι·
 κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἐστὶ,
 σὺ δὲ, καρδίην πονήσεις.

IV.

Ἐπὶ μυρσίμυς τερεΐναις.
 ἐπὶ λωτίαις δὲ ποίαις
 φορέσας θέλω προσωπίειν.
 ὁ δ' ἔρως χιτῶνα δήσας
 ὑπὲρ αὐχένιος παπύρῳ,
 μέθυ μοι διακονεῖτω.
 τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα
 βίος τρέχει κυλιθεῖς·
 ὀλίγη δὲ κεισόμεθα
 κόνις, ὅσων λυθείῃων.
 τί σε δεῖ λίον μυρίζειν;
 τί δὲ γῇ χεῖν μάταια,
 ἐμὲ μᾶλλον, ὥς ἐτι ζῶ,
 μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶττα
 πύκασον, κάλει δ' ἐταίρην.
 πρὶν, ἐρῶ σε, δεῖ μὲ ἀπελθεῖν
 ὑπὸ νεότερων χορείας,
 σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

V.

Τὸ ρόδον τὸ τῶν Ερώτων
 μίξωμεν Διονύσω·
 το ρόδον τὸ καλλίφυλλον
 κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 πίνωμεν ἄβρὰ γελῶντες.
 τὸ ρόδον Φέριον αἴνος,
 ρόδον ἔαρος μέλημα·
 ρόδα καὶ θεοῖσι τερπιά,
 ρόδοι, τοῖς ὁ παῖς Κυθήρης
 τέθεται καλὰς ἰάλους
 χαίτεσσι συγχορεύων.
 τεφώμεθ' ἔν. λυρίζων
 παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
 μετὰ κέρης βαβυκόλῳ,
 ροδίνοισι τεφανίσκοις
 πεπυκασμένος, χορεύσω.

VI.

Στεφάνης μὲν κροτάφοισι
 ροδίνης συναρμόσαντες
 μεθύμεν ἄβρὰ γελῶντες·
 ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κερὰ
 κατακίσσοισι βρεμοντάς
 πλοκάμοις Φέρυσσας θυρτάς
 χλιδανόσφυρος χορεύει.
 ἄβροχαίτας δ' ἅμα κῆρος,
 σομάτων αἰθὺ πνεοῦγων,
 κατὰ πηκτιδῶν αἰθύρων
 προχέει λιγείαν ὀμφάν.

ὃς Ἐρως ὁ χρυσοχαίτας
μετὰ τῇ καλῇ Λυαίᾳ,
μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπῆρατον γεραιοῖς
κῶμον μέτεισι χαίρων.

VII.

Υακινθίνη με ράξδω
χαλεπῶς Ἐρως βαδίζων
ἐκέλευσε συνήμοχάζειν.
διὰ δ' ὅξέων μ' ἀναύμων
ξυλόχων τε καὶ φαραγῶν
τροχάοντα τεῖρεν ἰδρῶς,
κραδίῃ δὲ ῥινὸς ἄχρῃς
ἀνέβαινε, κὼν ἀπώεσθην.
ὃ δ' Ἐρως μέτωπα σείων
ἀπαλοῖς πλεροῖσιν, ἔγωγε
σὺ γὰρ εἰ δύνῃ φιλήσαι.

VIII.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδωι
ἀλιπορῶμοις ταπησι
γεγανυμένος Λυαίῳ,
εὐόκην ἄκρῃσι ταρσοῖς
δρομον ὠκυν ἐκλανύειν.
μετὰ παρθένων αἰγύρων.
ἔπεκερτόμεν δὲ παῖδες
ἀπαλώτεροι Λυαίᾳ,
ὁακέθυμά μοι λέγοντες.
δια τὰς καλὰς ἐκείνας.

ἐθέλοντα δὲ φιλήσαι
 Φύγον ἔξ ὑπὸν με πάντες.
 μεμοιωμένος δ' ὁ τλήμων
 πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

IX.

Ερασμὴ πέλεια,
 πόθεν; πόθεν πέτασαι;
 πόθεν μύρων τοσγτων
 ἐπ' ἡέρος θέεσσα
 πνέεις τε καὶ ὑεκάξεις;
 τίς ἐσσί; μοὶ μέλαι δέ.
 Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
 πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 τὸν αὐτὶ τῶν ἀπάντων
 κρατῆντα καὶ τύραννον.
 πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
 λαβῶσα μικρὸν ὕμνον·
 ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 διακονῶ τοσαῦτα·
 καὶ εὔν, ὄραῖς, ἐκείνῃ
 ἐπιτολὰς κομίζω.
 καὶ φησιν εὐδέως με
 ἐλευθέρην ποιήσειν.
 ἐγὼ δὲ, κῆν ἀΦῇ με,
 δέλη μενῶ παρ' αὐτῶ.
 τί γὰρ με δεῖ πέτασθαι
 οὐη τε καὶ κατ' ἀγρῆς,
 καὶ δεινόμεσιν καθίζειν,
 θαγέταν ἀγριόν τι;

τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
 ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτῆ.
 πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 τὸν οἶνον ὃν προπίνει.
 πιῆσα δ' ἂν χορεύσω,
 καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 πλεῖοισι συγκαλύψω.
 κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
 τῷ βαρβιτῷ καθεύδω.
 εχεις ἄπραντ' ἄπαλθε.
 λαλιτέραν μ' ἔθηκες,
 ἀνδρῶπε, καὶ κορώνης.

X.

Ερωτα κήρινόν τις
 νεηνίης ἐπώλει·
 ἐγὼ δέ οἱ παμασᾶς,
 πόσχι θελεις; ἔφη, σοὶ
 το τευχδὲν ἐκπρίωμαι;
 ὃ δ' εἶπε δωριαζών·
 λάβ' αὐτὸν ὅπως ὅσχι λῆς·
 ὅπως δ' ἂν ἐκμάθης πᾶν,
 ἐκ εἰμὶ κηροέχνης·
 ἀλλ' ἔθέλω συνοικεῖν
 ἐρωτι παιδοέκτα.
 δὸς ἔν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 δεσυχμῆς, καλὸν σύννευιον.
 Ερως, σὺ δ' εὐδέως με
 πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
 κατὰ φλογὸς τακῆστη.

XI.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες·
 Ανακρέων γέρον εἶ,
 λαβὼν ἔσοπλον ἄβρει
 κόμας μὲν ἐκέτ' ἔσας,
 ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
 ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν
 εἶτ' εἰσὶν, εἶτ' ἀπῆλθον
 ἐκ οἶδα· τῷτο δ' οἶδα,
 ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 πρέπει τὰ τερπνὰ παίξειν,
 ὅσω πέλας τὰ Μοίρης.

XII.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
 τί σοι, λάλη χελιδών;
 τὰ ταρσά σευ τὰ κῆφα
 θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
 ἢ μᾶλλον ἔνδοθεν σευ
 τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
 ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
 τί μευ καλῶν ὀνείρων
 ὑπερβρίαισι Φωναῖς
 ἀφημῶσας Βάθυλλον.

XIII.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
 τὸν ἡμίθελον Αἴτῳ
 ἐν ἔρεσι βοῶντα
 λέγουσιν εκμανῆναι.

οἱ δὲ κλάρῃ παρ' ὄχθαις
 δαφνηφόροιο φοίβῃ
 λάλον πιόντες ὕδωρ
 μεμνηότες βοῶσιν.
 ἐγὼ δὲ τῷ Λυαίῃ
 καὶ τῷ μύρῃ κορεσθεῖς
 καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης,
 θέλω, θέλω μανῆναι.

XIV.

Ⓜ ἐλω, θέλω φιληῆσαι·
 ἔπειθ' ἔρωις φιλεῖν με·
 ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
 ἄβυσλον, ἐκ ἐπέοδον.
 ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
 καὶ χρυσέην Φαρέτρην,
 μάχη με πρὸςκαλεῖτο.
 καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεὺς,
 καὶ δόρα, καὶ βοεῖν,
 ἐμαρνάμην ἔρωτι.
 ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔΦευγον·
 ὡς δ' ἐκέτ' εἶχ' οἰσῶς,
 ἤγαλλεν, εἴθ' ἑαυτὸν
 ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον·
 μέσος δὲ καρδίας μευ
 ἔδυσε, καὶ μ' ἔλυσε.
 μάτην δ' ἔχω βοεῖν.
 τί γὰρ βαλόμεθ' ἔξω,
 μάχης ἔσω μ' ἐχέσης;

XV.

Οὐ μοι μέλει Γύγας
 τῷ Σαρδίων ἀνακτος·
 ἔθ' αἰρέει με χρυσός,
 ἔδ' Ὀθωνῶ τυράννοισ·
 ἐμοὶ μέλει μύροισι
 καταβρέχειν ὑπὸ νῆην·
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 κάλασέθειν κάρηνα.
 τὸ σήμερον μέλει μοι·
 τὸ δ' αὖριον τίς οἶδεν;
 ὡς ἔν' ἔτ' εὐδι' ἐστὶ,
 καὶ πῖνε καὶ κύβευ,
 καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
 μὴ νῆστος, ἣν τις ἔλθῃ,
 λέγῃ, μὴ δεῖ σε πίνειν.

XVI.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 ὃ δ' αὖ φρυγῶν αὐτάς·
 ἐγὼ δ' ἐμας αἰλώσεις.
 ἔχ' ἰώπας ὠλεσέν με,
 ἔχ' πεζὸς, ἔχ' νῆες·
 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 ἅπ' ὀμμάτων βαλὼν με.

XVII.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
 ἠΨάξέ μοι ποιήσον,
 παιοπλίαν μὲν ἔχί·

τί γὰρ μάχαισι κἄμοί;
 ποτήριον δὲ κοῖλον
 ὅσον δύη βάθυνον.
 ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ
 μήτ' ἄσπρα, μήθ' αἰμάξας,
 μὴ συγνὸν ὠρίωνας·
 τί Πλειάδων μέλει μοι,
 τί δ' ἄστέρος βοώτεω;
 ποιήσον ἀμπέλως μοι
 καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
 καὶ χρυσέας πατῆνας
 ὁμῶς καλῶ λυαίῳ
 Ερωτα καὶ Βάθυλλον.

XVIII.

Καλλιτέχνας τόουεσον
 Εαρος κύπελλον ἡδύ.
 ταπρῶτα τερπνὰ ἡμῖν
 ῥήδα Φέρεσαν Ὄρην·
 τὸν ἀργυρον δ' ἄπαλώσας
 ποτὸν ποίει μοι τερπνόν.
 τῶν τελετῶν παραινῶ
 μή μοι ξένον τορεύσης,
 μὴ Θευκτὸν ἰσόρημα.
 μάλλον ποίει Διὸς τε
 γονὴν Εὐιον ἡμῖν,
 Μνηστὺν θ', ἅμα τε Κύπριν
 Ὑμεναίοις κροτῆσαν,
 καὶ Ερωτας ἀνόπλους,
 καὶ Χάριτας γελώσας

ὕπ' ἄμπελον εὐπότησσιν,
 εὐτότρουον, κομῶσαν·
 σύναπτε κέρχας εὐπρεπεῖς,
 ἀν' μὴ φοῖβος ἀθύρη.

XIX.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν.
 πίνει θάλασσ' ἀναύχης,
 ὃ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
 τί μοι μάχεσθ' ἑταῖροι,
 καὐτῷ θέλοντι πίνειν;

XX.

Ἡ ταντάλῃ ποτ' ἔση
 λίθος φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
 καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἑστῇ
 Πανδίονος χελιδῶν.
 ἐγὼ δ' ἔσοπλον εἶην,
 ὅπως αἰεὶ βλέψῃς με·
 ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
 ὅπως αἰεὶ φορῇς με.
 ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
 ὅπως σὲ χρῶτα λήσω.
 μύρον, γύναι, γενοίμην,
 ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
 καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
 καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
 καὶ σάνδαλον γενοίμην,
 μόνον ποσὶν πατεῖν με.

XXI.

Δότε μοι, δέτ' ὦ γυναῖκες
 Βρομὴν πιεῖν ἄμυσί·
 ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
 προσωθεῖς ἀνασθενάζω.
 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνης·
 σεφάνης δ', οἰοῖς πυκάζω
 τὰ μέτωπά μιν, ἵπικαίω.
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Εὐρώων,
 κραδίη, τίνι σκεπάζω;

XXII.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάβυλλε
 κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
 ἀπαλὰς σίει δὲ χαίτας
 μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·
 παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει
 πηγὴ ρέχσας πειθῆς.
 τίς αν' ἔν ὁρῶν παρέλθοι
 καταγώγιον τοῖχτο;

XXIII.

Ὁ πλῆτος εἴ γε χρυσῶν
 τὸ ζῆν παυῆγε θνητοῖς,
 ἐκαυτέρων σολάτιων,
 ἢ, ἀν' θανεῖν ἐπέλθῃ,
 λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
 εἰ δ' ἐδὲ τὸ πρῖαοθαι
 τὸ ζῆν ἔνεσι θνητοῖς,
 τί καὶ μάτην σεναζώ,

τί καὶ γόας προπέμψω;
 θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
 ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 πiónτι δ' οἶνον ἠδὺν
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 τελεῖν τὰν Αφροδίταν.

XXIV.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην
 βίότῃ τρίβον ὁδεύειν,
 χρόνον ἔγνων ὃν παρήλθον,
 ὃν δ' ἔχω δραμεῖν οἶδα
 μέθετέ με φροντίδες,
 μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔσω.
 πρὶν ἐμὲ θθάσῃ τὸ τέλος,
 παίξω, γελάσω, χορεύσω
 μετὰ τῷ καλῷ Λυαίῃ.

XXV.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
 εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.
 τί μοι πόνων, τί γόων μοι,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 θανεῖν με δεῖ, καὶ μὴ θέλω.
 τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
 πινόμεν ὦν τὸν οἶνον,
 τὸν τῷ καλῷ Λυαίῃ.
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.

XXVI.

Οταν ὁ Βάκχος ἐσέλθῃ,
 εὐδῶσιν αἱ μέριμναι.
 δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσκῃ
 θέλω καλῶς αἰεῖδειν.
 κισσοσεφῆς δὲ κείμεναι,
 πατῶ δ' ἄπαιλα θυμῶ.
 ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω·
 σέρε' μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
 μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
 πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

XXVII.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
 ὁ λυσίφρων Λυαῖος·
 ὅταν φρένας τὰς ἐμὰς
 εἰσέλθῃ μεθυδότης,
 διδάσκει με χορεύειν.
 ἔχω δὲ καὶ τι τερπνόν
 ὃ τὰς μέθας ἐραστὰς
 μετὰ κρότων, μετ' ὠδᾶς
 τέρπει με ἡ Ἀφροδίτα,
 καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

XXVIII.

Αγε ζωγράφων ἄριστε,
 γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
 Ῥοδῆς κοίρανε τέχνης,
 ἔπευσαν, ὡς ἂν εἰπω·

γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 γράφε μοι τρίχας το πρῶταν
 ἀπαλας τε καὶ μελαίνας·
 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 γράφε καὶ μύρξ πιέσσας.
 γράφε δὲ ἐξ ὅλης παρειᾆς
 ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
 ἐλεοάντινον μέτωπον.
 τὸ μετόφρυον δὲ μὴ μοι
 διάκοψῃ, μήτε μίσγε.
 ἐχέτω δὲ, ὅπως ἐκείνη,
 τολεληβότως σύιοφρυον
 βλεφάρων ἱτυν κελαίνην·
 τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 ἀπὸ τῆς πυρὸς ποίησον,
 ἅμα γλαυκὸν, ὡς Αθῆνης,
 ἅμα δὲ ὑγρὸν, ὡς Κυβήρης.
 γράφε ῥίνα καὶ παρειῶς,
 ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
 γράφε χεῖλος, οἷα Παιδῆς,
 προκαλέμειον Σίλημα.
 τρυφερῇ δὲ ἔσω γενεῖῃ
 περὶ λυγρῖνῳ τραχήλῳ
 χαριτεὺς πέτοιτό πᾶσαι.
 τρύλισον τολοιπὸν αὐτὴν
 ὑποπομφύροις πέπλοις·
 διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
 ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
 ἀπέχει βλέπω γὰρ αὐτήν·
 τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

XXIX.

Γράφε μοι Βαθύλχον ἔτω,
 τὸν ἐταῖρον, ὡς διδάσκω.
 λιπαρὰς κόμας ποιήσον,
 τὰ μὲν ἔνδοθεν, μελαίνας,
 τὰ δ' ἑς ἄκρον, ἡλιώσας·
 ἑλικας δ' ἐλευθέρας μοι
 πλοκάμων, ἄτακτα συνθεῖς,
 ἄφεσ ὡς θ' ἔλυσσι κεισθαι.
 ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 στεφένω μέτωπον ὀφρὺς
 κυανωτέρῃ δρακόντων.
 μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔσω,
 κεκερασμένον γαλήνῃ,
 τὸ μὲν ἐξ Ἀρης ἔλκον,
 τὸ δὲ, τῆς καλῆς Κυθήρης,
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
 τὸ δ' ἅπα' ἐλπίδος κρεμάται.
 ῥοδίνην δ', ὅποῖα μῆλον,
 χνοῖην ποίει παρειήν·
 ἐρύθημα ὡς ἂν Αἰδῶς
 δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.
 τὸ δὲ χεῖλος, ἐκέτ' οἶδα
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις . . .
 ἀπαλὸν, γέμον τε Πειθῆς.
 τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
 ἐχέντω λαλῶν σιωπῇ.
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔσω
 τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν
 ἐλεφάντινος τράχηλος.

μεταμάζιον δὲ ποίει
 διδύμας τε χεῖρας Ἑρμῆ ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρῆς ,
 Διονυσίην δὲ νηδύν .
 ἀπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν ,
 μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων ,
 ἀφελῇ ποιήσον αἰδῶ ,
 Παφίην θέλῃσαν ἤδη .
 Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην ,
 ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω .
 τί με δεῖ πόδας διδάσκειν ;
 λάβε μισθὸν ὅσον εἴπῃς .
 τὲν Ἀπολλῶνα δὲ τῆτον
 κατέλων , ποίει Βάβυλλον .
 ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς ,
 γραφεῖ φρεσὶν ἐκ Βαβυλῆς .

XXX.

Αἰ Μῆσαι τὸν Ἑρωτα
 ὀήσασαι σεφάνοισι ,
 τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν .
 καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
 ζῆτεῖ , λύτρα φέρεσσαι ,
 λυσασθαι τὸν Ἑρωτα .
 καὶ λύσῃ δέ τις αὐτὸν ,
 ἐκ ἔξεισι , μενεῖ δέ·
 δελεεύειν δεδίδακται .

XXXI.

Αφες με τοῖς θεοῖσι
 πιεῖν, πιεῖν ἀμυσί.
 θέλω, θέλω μανῆναι.
 ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,
 χ' ὁ λευκόπους Ορέστης,
 τὰς μητέρας κτανόντες.
 ἐγὼ δὲ μηδένα κλῆς.
 πικρὸν δ' ἐρυθρόν οἶνον
 θέλω, θέλω μανῆναι.
 ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν
 δεινὴν κλοιῶν Φαρέτην,
 καὶ τόξον ἰφίτειον
 ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
 μετ' ἀσπίδων κραδαίῳ
 τὴν Ἑκτορος μάχαιραν.
 ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλος,
 καὶ σέμμα τῷτο χαίταις,
 ἔ τόξον, ἔ μάχαιραν,
 θέλω, θέλω μανῆναι.

XXXII.

Εἰ οὐλα πάντα δένδρων
 ἐπίσασσαι κατεπεῖν,
 εἰ ἡμαθῶδες εὐρεῖν
 τὸ τῆς ὕλης θαλάσσης,
 σὲ τῶν ἐμῶν Ερώτων
 μόνον ποιῶ λογισήν.
 πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
 Ερώτας εἰκοσὶν θές,

καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλης.
 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
 θεὸς ὀρμαθὲς Εἰώτων·
 Αἰαίης γὰρ ἐστίν,
 ὅπως καλαὶ γυναῖκες.
 τίθει δὲ Λεσβίης μοι,
 καὶ μέχροι τῶν Ἰώνων,
 καὶ Καρίας, Ρόδου τε
 διαχιλίας Εἰώτας.
 τί Φῆς; — αἰὲ κηρῶ θεός.
 ἔγωγε Σύρου ἐλέξα,
 ἔγωγε Πόθου Κανώου,
 καὶ τῆς ἅπαντ' ἐχέσσης
 Κρήτης, ὅπως πόλεσσι
 Εἰώας ἐποργιάζει.
 τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
 τὰς ἐκτὸς αὐτοῦ Γαδεύρων,
 τῶν Βακτρίων τε καὶ Ἰνδῶν
 ψυχῆς ἐμῆς Εἰώτας;

XXXIII.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
 ἐτησίη μολῶσα,
 θέρει πλέκεις καλὴν
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαιτος
 ἢ Νεῖλον, ἢ περὶ Μέμνιν.
 Εἰώας δ' αἰὲ πλέκει μευ
 ἐν καρδίῃ καλὴν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πλεῖσται,
 ὁ δ' ὧν ἐστὶν ἀκμήν.

ὁ δ' ἤμίλεπτος ἤδη.
 βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ
 κεχηνότων νεότηϊν.
 Ερωτιδεῖς δὲ μικρὰς
 οἱ μείζονες τρέφουσιν·
 οἱ δὲ τραδέντες εὐθύς
 πάλιν κύχουσιν ἄλλας.
 τί μῆχος ἔν γένηται;
 ἔ γάρ οἱ δένω τοσάχτας
 Ερωτας ἐκβοῆσαι.

XXXIV.

Μή με Φύγης ὀρώσας
 τὰν πολιὰν ἐθειμαν
 μηδ', ὅτι σοι πάρεσσι
 ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας,
 τὰ μὰ Φίλτρα διώξης.
 ὄρας καὶ σεφάνοισι
 ὅπως πρέπει τὰ λευκα
 ῥόδοις κρινα πλακένια.

XXXV.

Ὁ ταῦρος ἔτος ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
 Φέρει γὰρ ἀμφι νώτοις
 Σιδωίην γυναῖκα·
 περὰ δὲ πόντον εὐρύν,
 τέμνει τε κῦμα χηλαῖς.
 ἔκ αὖν δὲ ταῦρος ἄλλος
 ἔξ ἀγέλης ἐλαοδῆς

ἔπαυσε τὴν θάλασσαν
εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

XXXVI.

Τί με τὰς νόμους διδάσκεις
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
τί δ' ἐμοὶ λόγων τοσούτων
τῶν μηδὲν ὠφελόντων;
μᾶλλον δίδασκε πίνειν
ἀπαλὸν πόμα λυαῖα·
μᾶλλον δίδασκε παίζειν
μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
ποταὶ σέφῃσι κάραν.
δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,
τὴν ψυχὴν με κάρωσον.
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

XXXVII.

Ἴδε πῶς ἔαρος Σανέντος
Χάριτες ῥόδα βρύχσιν.
Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.
Ἴδε πῶς γέρανος ὑδεύει.
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν·
νεφελῶν σκιαὶ δονῶνται·
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
καρπῶς ἰτέας προκύπτει,
καρπῶς ἐλαίας προκύπτει,
βρομίς σρέφεται νάμα·
κατὰ σύλλον, κατὰ κλῶνα
καβελῶν ἤνθισε καρπός.

XXXVIII.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
 νέων πλεόν δὲ πίνω.
 καὶν δεήσῃ με χορεύειν,
 σκῆπτρόν ἔχω τὸν ἀσκόν.
 ὁ νάρθηξ δ' ἔδέν ἐστιν.
 ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
 παρέστω καὶ μαχέσθω.
 ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
 μελιχρὸν οἶνον ἡδὺν
 ἔγκεράσας, ὀρήσον.
 ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
 Σειληνὸν ἐν μέσοισι
 μιμνήμενος χορεύσω.

XXXIX.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 τότε μευ ἦτορ ἰανθὲν
 λιγυρίνειν ἀρχεται Μῆσας.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 ἀπορίσσειναι μέριμναι,
 πολυτροντιδές τε βχλαὶ
 ἐς ἀλικτύων ἀήτας.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 λυσιστήμων τότε Βάκχος
 πολυανθέσιν μ' ἐν αὖραις
 δονέει, μέθη γανώσας.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 σεφάνης ἀνθεσι πλέξας,

ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρῆνῳ,
 βιώτῃ μέλω γαλήνῃ.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 μύρῳ εὐώδει τέγξας
 δέμας, ἀϊκάλαις δὲ κέρην
 κατέχων, Κύπριν αἰείδω.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
 τὸν ἐμὸν νόον ἀπαλώσας,
 θιάσω τέρωμαι κέρων.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 τόδε μοι μόνον τὸ κέρδος,
 τόσῃ ἐγὼ λαδῶν ἀποοίσω.
 τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντα.

XL.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοις
 κοιμωμένην μέλιτταν
 ἔκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
 τὸν δ' ἀκίυλον παταχθεὶς
 τᾶς χειρὸς, ὠλόλυξε.
 δραμῶν δὲ καὶ πεταοθεὶς
 πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
 ὄλωλα, μάτερ, εἶπεν,
 ὄλωλα, καὶ ποθνήσκω.
 ὄφιν μ' ἔτυψε μικρὸς,
 πλερωτὸς, ὃν καλῆσι
 μέλιτταν οἱ γεωργοί.
 αἱ δ' εἶπεν εἰ τὸ κέντρον
 πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,

πόσον δοκεῖς πονῆσω,
 ἔρως, ὅσας σὺ βάλλεις;

XLI.

Ἰλαροὶ πίωνμεν οἶνον,
 ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
 τὸν ἑφευρεῖαν χορείας,
 τὸν ὅλας ποθόντα μολῶτας,
 τὸν ὁμότροπον ἔρωτι,
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
 δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
 δι' ὃν ἀμπαύεται Λύπα,
 δι' ὃν εὐνάζετ' Ἀνία.
 το μὲν ἔν πόμα κεράσθην
 ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
 τὸ δ' ἄχος πέφυγε μιχθὲν
 ἀνεμοτρόπῳ θυέλλῃ.
 τὸ μὲν ἔν πόμα λάβωμεν,
 τὰς δὲ Ὀροντίδας μεθῶμεν.
 τί γὰρ ἐσί σοι τὸ κέρδος
 ὀδυρωμένῳ μερίμναις;
 πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
 μεθύων θέλω χορεύειν,
 μεμυρισμένος δὲ παίζω
 - - - - -
 μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
 μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
 ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.

ἱλαροὶ πῖωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

XLII.

Ποθέω μὲν Διονύσῃ
Φιλοπαίγμοις χορείας·
Φιλέω δ' ὅταν ἐΦήβῃ
μετὰ συμπότην λυρίζω.
σεφανίσκῃς δ' ὑακίνθων
κροταφοῖσιν ἀμΦιπλέξας
μετὰ παρθένων αἰθύρειν
Φιλέω μάλιστα πάντων.
Φθόγον ἐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
Φθόγον ἐκ οἶδα δαικτόν.
Φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωΐα.
συγέω μάχας παροίνες
πολυκώμῃς κατὰ εἰαίτας,
νεοθηλές' ἅμα κέραις
ὑπὸ βαρβιτῷ χορεύων.
βίον ἥσυχον φέρωμεν.

XLIII.

Μακαρίζομέν σε τέτλιξ,
ὅτι δεινόμεν ἐπ' ἄκρων
ὀλίγην δρόσον πεπωκάς,
Βασιλεύς ὅπως, αἰετῆς.
σὰ γὰρ ἐστὶ κείνα πα.τα
ὅπωςα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
χὲρ ὅπωςα φέρουσιν ὦραι.

σὺ δὲ φίλιος γεωργῶν ,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι ,
 θέρεος γλυκὺς προφήτης.
 Φιλέεσσι μὲν σε Μῆσαι ,
 Οἰλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς ,
 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 τὸ δὲ γῆρας ἔ σε τείρει ,
 σοφὴν γηγεινής , Φίλυμνε ,
 ἀπαθής , ἀναιμύσαρκε·
 σχεδὸν εἴ θεοῖς ὅμοιος.

XLIV.

Ἐδόκην ὄναρ τροχάζειν ,
 πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
 ὃ δ' Ἐρως ἔχων μόλυβδον
 περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
 ἐδίωκε καὶ κίχανε.
 τί θέλει ὄναρ τόσ' εἶναι ;
 δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 ἐν Ἐρωσί με πλακέντα
 διολιθάνειν ἐν ἄλλοις ,
 ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

XLV.

Ὁ ἀνὴρ ὃ τῆς Κυθήνης ,
 παρὰ Λημνίαις καμύοις ,
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ερῶτων
 ἐποίει λαβὼν σίδηροι·
 αἰκίδας δ' ἔβαπτε κύπρις ,

μέλι τὸ γλυκὺ λαβῆσαι·
 ὃ δ' Ἐρως χολὴν ἔμισγεν.
 ὃ δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
 σιβαρὸν δόρυ κραδαίνων
 βέλος ἠύτελιζ' Ἐρωτος.
 ὃ δ' Ἐρως, τόδ' ἐστίν, εἴπω,
 βαρὺ· πειράσας νοήσεις.
 ἔλαβεν βέλεμνον Ἀρης·
 ὑπεμειδίασε Κύπρις·
 ὃ δ' Ἀρης ἀνασενάξας,
 βαρὺ, Φησὶν ἄρον αὐτό.
 ὃ δ' Ἐρως, ἔχ' αὐτὸ, Φησί.

XLVI.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
 χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
 χαλεπώτερον δὲ πάντων
 ἀποτυγχάνειν φιλῆντα.
 γένος ὅδ' ἐν εἰς ἔρωτα·
 σοφίῃ, τρόπος πατεῖται·
 μόνον ἄργυρον βλέπασιν.
 ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός,
 ὃ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
 διὰ τῆτον ἢ ἀδελφός,
 διὰ τῆτον ἢ τακῆς·
 πόλεμοι, φόνοι δὲ αὐτόν.
 τὸ δὲ χεῖρον, ὀκλύμεθα
 διὰ τῆτον οἱ φιλῆντες.

XLVII.

Φιλῶ γέροντα τεσσάνον ,
 Σιλῶ νέον χορυταν.
 γέρων δὲ ὅταν χορεύῃ ,
 τρίχας γέρον μέν ἐσι ,
 τὰς δὲ Συνας ισαίνει.

XLVIII.

Δ' ὅτε μοι λυγρὴν Ομήρῃ ,
 Θονίῃς αἰεὺτε χορῶδῃς.
 Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν ,
 Φέρε μοι νόμους κεράσσω ,
 μεθύων ὅπως χορεύσω ,
 ὑπὸ σωφρονος δὲ λύσσης
 μετὰ βαρβύτων αἰείδων
 τὸ παρόντιον βοήσω.

XLIX.

Ἀγε ζωγιάζων ἄριστε ,
 λυρικήσ' ἀκχε Μίσσης ,
 φιλοπαίγμοιός τε Βάκχῃ
 ἑτεροπυνόχῃ ἐναύλῃς.
 γράφε τὰς πόλεις τοπρωῶτον
 ἱλαράς τε καὶ γελώσας ,
 ὁ δὲ κηρὸς ἀν' δύναιτο ,
 γράφε καὶ νόμους Φιλίσσας.

L.

Ὁ τὸν ἐν πότοις ἀτειρῇ
 νέον , εἰ πότοις ἀταρβῇ ,

καλὸν ἐν πότοις χορεύτην
 τελέων θεὸς κατήλθεν,
 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
 πότον ἄσνον κομίζων,
 γόνον ἀμώελα, τὸν οἶνον,
 πεπεδημένον ὀπώραις
 ἐπὶ κλημάτων φυλάττων·
 ἴν', ὅταν τάμωσι βότρυν,
 ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 ἄνοσοι δέμας θεητὸν,
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
 εἰς ἔκτερ Φανέντος ἄλλα.

LI.

Εἰς ὄσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.

Αρα τις τόρευσε πόντον,
 ἄρα τις μανῆσα τέχνα
 ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ,
 ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;
 ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν
 ἀπαλὰν χάραξε κύπριν
 νόος εἰς θεὸς αἰερθεῖς,
 μακάρων φύσιος ἀρχάν;
 ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὰν,
 χ' ὅσα μὴ θέμις ὀρᾶσθαι,
 μόνον κῦμα συγκαλύπτει.
 ἀλαλημένη δ' ἐπ' ἀκτὰν,
 βρύον ὡς ὑπερθε λευκὸν
 ἀπαλοχρὸν γαλήνας,
 θέμας εἰς πλόον φέρεσσα,

ῥόθιον πάροιθεν ἔλκει.
 ροδέων ὑπερθε μαζῶν,
 ἀπαλῆς ἐνερθε δειρῆς
 μέγα κύμα πρῶτα τέμνει
 μέσον αὐλακος δὲ κύπρις,
 κρῖνον ὡς ιοῖς ἐλιχθὲν,
 διαφαίνεται γαλήνας.
 ὑπὲρ ἀργύρῳ δὲ ὀχῶνται
 ἐπὶ δελφίοισιν χορευταῖς,
 δολευὲν νοον μ' ἐρώντων
 ἔρως, ἱμερος γελῶντες.
 χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς
 ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
 Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
 ἵνα νήχεται γελώσῃ.

LII.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
 ταλάροις Σέροντες ἄνδρες
 μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων.
 κατὰ ληνὸν δὲ βεβλόντες
 μόνον ἄρσενες παῖδασι
 σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
 μέγα τὸν θεὸν κροτάζετε
 ἐπιληνίοισιν ὕμνις,
 ἔρατὸν πίβοις ὀρῶντες
 νέον ἐς ζέοντα βάκχον,
 ὃν ὅταν πῖη γερμαίς.
 τρομεροῖς ποσὶν χορεύετε
 πολίᾳς τρίχας γινάσσαν.

ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
 ἐρατὸς νέος ἐλυαθεῖς,
 ἀπαλὸν δέμας χυβεῖσαν
 σκιερῶν ὑπερθε Φύλλων,
 βεβαρημένην ἐς ὕπνον.
 ὁ δ' Ἐρως ἄωρα θέλγων
 προδότιν γάμων γενέσθαι,
 ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
 τότε μὴ θέλησαν ἄλχει.
 μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 μεθύων ἀτακτὰ παίζει.

LIII.

Στεφανηφόρος μετ' ἦρος
 μέλωμαι ρόδον θερνόν.
 σὺ δ' ἔταιο' ἀέξε μέλπειν.
 τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
 τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάσμα,
 Χάρισίν τ' ἀγαλμ' ἐν ὥραις
 πολυανθέων Ερώτων,
 Ἀφροδισιὸν τ' ἀθυρμα.
 τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
 χαμένον Φυτὸν τε Μισῶν
 γλυκὺ καὶ ποιῶντι πείραν
 ἐν ἀκανθίναις ἀταρπνοῖς.
 γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλλωται
 μαλακαῖσι χερσὶ, κέφως
 προσάγοντ' Ἐρωτος ἄνθος.
 τῷ ψόφῳ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν
 θαλαίαις τε καὶ τραπέζαις,

Διονυσίοις θ' ἑορταῖς.
 τί δ' ἄνευ ῥόδῳ γένοιτ' ἄν;
 ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἡὼς,
 ῥοδοπαῆχες δὲ Νύμφαι·
 ῥοδόχρως δὲ κ' Ἀφροδίτα
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 τόδε καὶ νοσῶσιν ἀρκεῖ,
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 τόδε καὶ χρόνον βιάται.
 χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
 νεότητος ἔχεν ὁδμήν.
 Σέμε δὴ Οὐνὴν λέγωμεν.
 χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
 δεδρωσμένην Κυθήρην
 ἐλόχευε Πόντος ἀφρῶ,
 πολεμόκλονόν τ' Αἰθήνην
 , κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
 φοβεράν θ' Ἐαν Ολύμπῳ,
 τότε καὶ ῥόδων ἀγνητῶν
 νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,
 πολυδαίδαλον λόχευμα.
 μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
 ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
 ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 Φυτόν ἀμβροτον Λυαίει.

LIV.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον
 ἔσομῶ, πάρεσιν ἤβαι.

τότε δὴ, τότε ἐς χορείην
 ὁ γέρον ἐγὼ πλεῖραμαι.
 περίμενόν με, κυθήβα,
 παράδος, θέλω σέφεσθαι.
 πολὺν ἑκάς δὲ γῆρας·
 νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δὲ μοί τις
 Φερέτω ῥοιὰν ὁπώρας,
 εἴν' ἰδὴ γέροντος αἰλικήν
 δεδαηκότος μὲν εἰπῶν,
 δεδαηκότος δὲ πίνειν,
 χαριέντως τε μαινῆναι.

LV.

Εν ἰαχίοις μὲν ἴστωσι
 πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι·
 καὶ Παρθίας τις ἀνδρας
 ἐγνώρισεν τιάραις.
 ἐγὼ δὲ τὰς ἐρῶντας
 ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς.
 ἔχουσι γάρ τι λεωτὸν
 ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

LVI.

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη
 κρόταφοι, πάρα δὲ λευκόν·
 χαρίεσσα δ' ἐκ ἔθ' ἦθη
 πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες·
 γλυκερὰ δ' ἐκ ἔτι πολλὸς
 βίος χρόνος λέλειπται.

διὰ ταῦτα δὲ ἀσαλύζω
 θαμὰ, Τάρταρον δέδοικώς·
 Αἰδέω γάρ ἐστι δεινὸς
 μυχὸς, ἀργαλέη δὲ ἐς αὐτὸν
 κάρθορος, καὶ γὰρ ἔτοιμον
 καταδοᾶντι μὴ ἵναβῆναι.

LVII.

Ἄγε δὴ φέρε' ἡμῖν, ὦ παῖ,
 κελεύθην, ὅπως ἀμυσιν
 προπώϊω. τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
 ὕδατος, τὰ πέντε δὲ εἶναι
 κυάβοις, ὥς ἀνυβρίζῃ
 ἀναδεύων βασσαρήσω.

* * *

Ἄγε δῶτε, μηκέθ' ἔτω
 πατάγω τε καὶ λαλητῶ
 Σκυβικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
 μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὕποπνίνοντες ἐν ὕμνοις

LVIII.

Τὸν ἔρωτα γὰρ τὸν αἶθρον
 μέλωμαι βρύοντα μίτραις
 πολυανθέμοις, αἰείδων.
 ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης·
 ὅδε καὶ βροτῆς δαμάζει.

LIX.

Γυνῆμαί σ', Ελαφειόλε,
 Ξανθή παῖ Διός, ἀγρίων
 δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν·
 ἴκx νῦν ἐπι Ληβαίx
 δίνῃσι, θρασυκαρδίων
 ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
 χαιρxτ· x γὰρ ἀνημέρxς,
 ποιμαίνεις πολίτηας.

LX.

Πῶλε Θρηικίη, τί δή με
 λοζὸν ὄμμασι βλέπxσα
 νηλέως φεύγεις, δοκέεις δὲ
 μ' xδὲν εἰδέναι σοφόν;
 ἰοθι τοι, καλῶς μὲν ἂν σοι
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
 ἡνίας δ' εχων σρέφειμι
 ἀμφὶ τέρματα δρόμx.
 νῦν δὲ λειμώνάς τε βόσκειαι,
 κxφά τε σκιπτῶσα παίζεις·
 δεξιὸν γὰρ ἰωπώπειπην
 xκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

LXI.

Οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα,
 γαλαθηνόν, ὅς τ' ἐν ὕλῃ
 κεροέσσης ἀπολειφθεῖς
 ἰώω μητρὸς ἐπτολήθη.

LXII.

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο·
 ἔ γάρ ἂν ἄλλη
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτο,
 ἔχ' ἅμα τῶνδ'.

LXIII.

Φέρ' ὕδωρ, ῥέ' οἶνον ᾧ παῖ,
 ῥέε δ' ἀνθεμεῦνης ἡμῖν
 τεφάνης· ἔνεικον, αἷς μὴ
 πρὸς Εἰώτα πυκλαλίζω.

LXIV.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνου
 σεφθίσκῃς θέμενοι, νῦν
 θάλασσαν ἐορτὴν
 ἀγάγωμεν Διονύσω.

LXV.

ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
 δίξῃμ' ἱ σε, σὺ δ' ἐκ αἰεὶ,
 ἐκ εἰώως ὅτι τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς ἠνιοχεύεις.

LXVI.

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἔκητι
 οἱ παῖδες ἂν Φιλοῖεν·
 χαρίετα μὲν γὰρ ἴδω,
 χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

LXVII.

Μεγάλω δὲ ἡυτέ μ' ἔρωσ ἔκο' ἐν ᾧσε χυλκείᾳ
 πελέκει, χειμερίῃ δὲ ἔλυσεν ἐν χ' ῥάδιῃ.

LXVIII.

Θεάων ἀνατσα, κύπρι,
 ἱμερε, κράτος χ' οἰνῶν,
 γάμει, βιότοιο θυλάξ,
 ὑμέας λόγοις λιγαίνω-
 ὑμέας σίχοις κυδαίνω,
 ἱμερον, γάμον, πασιγιν.
 δέμκεο τὴν νεανὶν, δερκεο, κέρε
 ἔγρεο, μὴ σε θυγὴ πέυοικος ἀγχα.
 στραβόκλεις οἶλος κυθήρης,
 στραβόκλεις ἀνερ μυρῖλλης,
 ἴδε τὴν φίλην γυναικα,
 κομάει, τέθηλε, λάμπωει.
 ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει·
 ῥόδον ἐν κόραις μύριλλα.
 ἥελιος τὰ σέθεν δέμια φαίνοι,
 κυπάριττος πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κηπῶι.

ΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

LXIX.

Αλκίμων σ', ὦ ῥισοκλείδῃ, πρωτον αἰχλίδω φίλωι.
 ὤλεσας δὲ ἥβην, ἀμύνων πωλίδος δελητην.

LXX.

Οὗτος φειδόλα ἴωπος αὖτ' εὐρυχόμοιο Κορίνθε
 ἀγκειται κροῖδα, μναμμα τούων ἀρετᾶς.

I.XXI.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβλάευσεν δὲ Δύσηρις
εἷμα τόδε. Ξυνὴ δ' αἰμυδέρων σοφίῃ.

LXXII.

Πρόψων, Αργυρότοξε, δίδε χάριν Αἰχύλῃ ἡῶ
Ναυκράτει, εὐχλωὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

LXXIII.

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἰδρύτατο· τόνδε δ' ἐκείνῃ
ἐκγονοὶ ἐσάσαντο, οἷς χάριν ἀντιδίδε.

LXXIV.

Πραξαγόμας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίῃ
ἡὸς ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

LXXV.

Παῖδι Οἰλοσεΐανῃ Σεμέλῃς ἀνέθηκε Μέλανθος
μᾶμα χορᾷ νίκας, ἡὸς Ἀρηφίλῃ.

LXXVI.

Ρυσαμένα Πύθωια δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπίς, Ἀθηναίῃς ἐν τεμένει κρέματαί.

LXXVII.

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄσει κόσμον,
Θεσσαλίας μ' ἀνέβηκ' ἀρχὸς Εἰχεκρατίδας.

LXXVIII.

Εὐχοομαι Τιμώναχ' ἱ Θεῶν κήρυκα γενέσθαι
 ἥπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροισιν
 Ερμῇ τε κρείοντι κατέσσατο. τὸν δ' ἐθέλοντα
 ἀσῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

LXXIX.

Τελλία ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος ἡδὲ,
 αὐτ' ἐρατῶν δώριον τῶνδ' χάριν δέμενος.
 δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Ευωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
 ναῖειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

LXXX.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὃ τόδε σᾶμα.
 Ἀρης δ' ἐκ ἀγαθῶν Φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

LXXXI.

Ἀεθέρων προθανόντα τὸν αἰνοεῖν Ἀγάθωνα
 πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις.
 ὃ τινὰ γὰρ τοιοῖδε νέων ὁ Φιλαίματος Ἀρης
 ἠνάρτισε συγερεῖς ἐν σροφάλιγι μάχης.

LXXXII.

Καί σε, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε παλρίδος αἵης
 θαρσήσαντα Νότῃ λαίλαπι χειμερῇ.
 ὥρῃ γὰρ σε πέδησεν ἀνέγλυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν
 κύματ' ἀφ' ἡμερτὴν ἐκλυσεν ἡλικίην.

LXXXIII.

Η τὸν Θύρσον ἔχασ', Ελικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτὴν,
 Ξανθίωσσι· Γλαύκη δ', ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·
 ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσω δὲ Φέρεσι
 κισσὸν, καὶ σαφύλην, πύονα καὶ χίμαρον.

LXXXIV.

Ο φίλος, ὅς κρατῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλιν δακρυόεντα λέγει·
 εἰς Μασέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Αἰθυδίτης
 συμμίτγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐχροσύνης.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ.

I.

Οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάγκῃων ἐγένοντο ἤες,
ἡμίθεοι, ἄπονον ἔδὲ ἄφθιτον
ἔδ' ἀκίνδυνον βίον, ἐς γήρας
ἔξικοντο, τελέσαντες.

II.

Ανθρώπος γὰρ ἐὼν μήπολε ζήσης ὅ τι γίνεται,
μήδ' ἄνδρα ἰδὼν, ὅσπον χρόνον ἔσσειται.
ὠκεία γὰρ ἔδὲ ταχυτερέυγε μῆας
ἔτως ἂν μετάσσεις.

III.

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δεσπολήτα Χαρυβδί,
αἱ μεγάλαί ἀρεταὶ καὶ ὁ πλῆθος.

IV.

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν εἰς τεθνάναι χρόνος
ζῶμεν δ' ἀριθμῶ
παύρα κακῶς ἔτεα.

V.

Βιοτῆς μὲν γὰρ
χρόνος ἔστι βραχύς· κοῦφ' οὖν δὴ ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἀθάνατον χρόνον.

VI.

Ρεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

VII.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ ἄνεμος
βρέμη πνέων, κινήσεισα δὲ λίμνα
δείματι ἔρειπεν, ἔτ' αδιάντασι
παισῶν, ἀμφὶ τε Περσέϊ βάλε
Σίλαν χεῖρα, εἴπ' ἔν τε ὦ τέκος,
οἶον ἔχω πόνον. σὺ δ' ἄντεϊς, γαλαθῆν' ἦν
τ' ἦτορ κνώσσεις ἐν ἀτερωεὶ δώματι,
χάλκεο γόμφῳ δὲ, νυκτιλαμπῶϊ,
κυανέῳ τε δινόσῳ. τὺ δ' αὐαλέαν
ὑπεῖλε τὴν κόμην βαλῆϊαν
παῖδας κύματος ἐκ ἀλέγεις,
ἐσθ' ἀνέμῳ σθόγῳ, πορφυρέῳ
κείμενος ἐν χλαϊδί, πρόσσωπον καλοί.
εἰ δέ τινι δεινὸν τέγε δεινὸν ἦν,
καὶ κεν ἐμῶν ρημάτων λεῖπ' ὦν
ὑπείχες εἶας, κέλ' ἵμαι, εὐδὲ, βρέθ' οὖν,
εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμετρον κακόν.
ματαιοβελία δέ τις θαλῆη,
Ζεῦ πατερ, ἐκ σέο ὅτι δὴ θαρσαλέον
έπος, εὐχομαι τεκνέοι δίκας μοι.

VIII.

Χρυσῶ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας
κόρσας καὶ σόμα λαβρὸν ὀπαιοδόετοισιν ἱμάσιν.

IX.

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τῷ Μελεάγρῳ τὸν λόγον
πυθέμενος φησὶν·

Ος δὲρὶ πάντας νίκασε νέεξ
δινάειτα βαλὼν Ἀναυρον ὑπὲρ·
πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκῆ.
ἔτω γὰρ Ὀμηρος ἡδὲ Στησίχορος
ἄεισε λαοῖς.

X.

Τίς κεν αἰνήσειε νῶ πίσυρος
λίνδ'α ναέταν Κλεόβελον,
ἄεινάοις ποταμοῖς,
ἄνθεσ' ἰ' εἰαρινοῖς,
αἰελί'α τε φλογί, χρυσᾶς τε σελάνας,
καὶ θαλασσαίαισι δίναις
ἀντιθέντα μένος σάλας·
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω·
λίθον δὲ καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι.
μωρῶ φωτὸς ἀδὲ βελά.

Σ Κ Ο Λ Ι Ο Ν.

XI.

Υγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῶ·
δεύτερον δὲ, φυὰν καλὸν γενέσθαι,

πλεττέειν δ' ἀδόλως τρίτον· κ' ἔπειτα
τέταρτον, μετὰ τῶν φίλων συνηθᾶν.

XII.

Τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινός;
ἢ ποια τυραϊνίς;
τᾶς δ' ἄτερ ἔθ' ἔ
θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

XIII.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάροτος,
ἄπρακτοι δὲ μελεδόνες.
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόιος ἀμφὶ
πόνω. ὁ δ' ἀΐυκτος ὁμῶς
ἐπωκρέμαται θάνατος.
κείνη γὰρ ἴσον λάχον μέρος
οἱ τ' ἀγαθοί, ὅς τις τε κακός.

XIV.

Ἔσι τις λόγος τὰν ἀρετὰν ναίειν
δυσамβάτοισ ἐπὶ πέτραις, νῦν δέ
μιν θοὰν χῶρον ἀγνὸν ἀμφέπειν.
ἐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσωτος,
ᾧ μὴ δακέθυμος ἰδυὼς ἔνδοθεν
μόλη, ἵκητ' ἐς ἄκην ἀνδρείας.

XV.

Τῶν ἐν θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὲς μὲν αἱ τύχα, καλὸς δ' ὁ

πόντος, βυμός δ' ὁ τάφος,
 προγόνων δὲ μνάσις, ὁ δ' οἶτος
 ἔπαινος. ἐντάφιον δὲ τοίχτον
 ἔτ' εὐρώς, ἔθ' ὁ πανδαμάτωρ
 ἀμαυρώσει χρόιος, ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
 ὁ δὲ σηκὸς οἰκετᾶν εὐδοξίαν
 Ἑλλάδος εἶλατο. μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας
 ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν
 λελαιπῶς κόσμον, αἰεῖαόν τε κλέος.

Ε Κ Τ Ω Ν Ι Α Μ Β Ω Ν.

XVI.

Γυναικὸς ἔδ' ἐν χρίμ' ἀνὴρ ληίζεται
 ἐσθλῆς ἀμεινοί, ἔδ' ἐ ρίγιον κακῆς.

XVII.

Π. ἢ γυναικῶν.

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
 ταπρῶτα. τὴν μὲν ἐξ υἱὸς τανύτριχος
 τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβορῶ πεφυρμένας
 ἀκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
 αὕτη δ' ἄλγος, ἄπλυτός τ' ἐν εἰμασιν,
 ἐν κοπρήσιν ἡμένη πιαίνεται.

Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκεν ἀλώπεκος
 γυναῖκα, πάντων ἰδρεῖ, ἔδ' ἐ μιν κακῶν
 λέλῃθεν ἔδ' ἐν, ἔδ' ἐ τῶν ἀμεινόνων·
 τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πολλάκις κακόν,
 τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοι' ἀλλοίην ἔχει.
 Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτρυγόν, αὐτομήτορα,

ἢ πάντ' ἀκῆσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
 πάντῃ δὲ παῖσιν εἶσα, καὶ πλανωμένη
 λεληκεν, ἣν καὶ μηδὲν ἀνθρώπων ὄρα.
 παύσειε δ' ἂν μιν ἔτ' ἀπειλήσας ἀνηυρ
 ἔσθ' εἰ χολωθείς ἐξαρᾷξειεν λίβω
 ἡϊόντας, ἔσθ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
 ἔσθ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·
 ἀλλ' ἐμπεδῶς ἄπρηκτον αὐτὴν ἔχει.

Τὴν δὲ πλάσαις γῆιν Ὀλύμπιοι,
 ἔδωκαν ἀνδρὶ πόνηρον· εἴτε γὰρ κακόν,
 εἴτ' ἐσθλὸν ἔδεν οἷδε τοιαύτη γυνή.
 εὐργεν δὲ μῆνον ἐοίειν ἐπιστάται.
 κῆρ', ἂν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 ριγῶσα δὲ θυρὸν ἄσσον ἔλκεται πυρός.

Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης ἐν Θρῆσιν γ' ἦδη ἰσεί.
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμεῖν.
 ἐπαιέσει μὲν εἰς οἶκον ἐν δόμοις ἰδὼν·
 οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἡ τῆςδε λωίων γυνή
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, ἔδὲ καλλιῶν.
 ἡ δ' ἐκ αἰετὸς ἔσθ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
 οἷ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαινέται τότε
 ἀπλήγον, ὥσπερ ὁμῆτι τέκτοισιν κύων.
 ἀμείλιχος δὲ πασι κῆρυπόδ' ὄμιος,
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοις, γίνεται·
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἐστὶν ἀπῆμων, χάσμα ναυτήσιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
 βαρυκλύποισι κύμασιν φοβευμένη.
 ταύτῃ μάλισ' ἔοικε τοιαύτη γυνή
 οὐ γὰρ· θυὴν δ' ὡς πόντες ἀλλοεῖν ἔχει.

Τὴν δ' ἐκ τε σπαρδιῆς καὶ παλινῳιθεός ονα,
 ἢ σύν τ' ἀνάγκῃ, σύν τ' ἐνιωῆσιν μόγις
 ἐρεξεν ἔν ἀπάνια καὶ πονήσατο
 ἀρεσά. τόσσα δ' ἐοδίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνυξ προῆμαρ, ἐοδίει δ' ἐπ' ἐρχαμῃ
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόνθ' ἐτάωρον ὄντιν' ἐδέξατο.

Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύσηνον οἰζυρὸν γένος.
 κινή γὰρ ἔτι καλὸν ἐσθ' ἐοίμερθι
 πρύστειν, ἐδὲ τερωπὸν, ἐσθ' ἐράσμιον
 εὐνῃ δ' ἀδηνῆς ἐσιν ἀφροδίσις,
 τον δ' αἰδοῖα τὸν συνόντα ναυσίῃ διδοί
 κλέπτεισα δ' ἐρδὲι πολλὰ γείτονας κακὰ,
 ἄθυσα δ' ἱερὰ πολλάκις κατεοδίει.

Τὴν δ' ἰωπὸς ἀβροχαιτόεσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δ' ἐλὶ ἔργα καὶ δύνῃ περιτρέπει,
 κατ' ἀν μύλης ψαύσειεν, ἔτε κόσκινον
 ἀρείεν, ἔτε κόπῳρον ἐξ οἴκῃ βάλοι,
 ἔτε πρὸς ἰωνον, ἀσδύλην ἀλευμένῃ,
 ἰζοιτ', ἀνάγκῃ δ' ἀνδρῶα ποιεῖται σιλον.
 λῆται δὲ πάσης κμέρης ἀπὸς ρύπον
 δις, ἄλλοτε τρις, καὶ μύροις ἀλείφεται.
 αἰὲ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην σορεῖ,
 βαβείαν, ἀνέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ἔν θέαμα τοιαύτῃ γυνὴ
 ἄλλοισι τῶ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,
 ἢν μὴ τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτέχος ἢ,
 ὅσις τοιῶτοις θυμὸν ἀγλαίζεται.

Τὴν δ' ἐκ πιθήκῃ· τῆτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.

ἄιχις αὖ μὲν προσώπα· τοιαυτὴ γυνή
 εἴσιν δι' ἄσπεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μογίς,
 ἄπυγος, αὐτοκώλος. αἶ τάλας ἀνήρ
 ὅσις κακὸν τοιῆτον αἰκαλίζεται.

δήϊα δὲ πάντα καὶ τρόπῳς ἐπίσεται,
 ὥσπερ πίθηκος, εἰδὲ οἱ γέλως μέλει.
 εἰδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τῷθ' ὀρᾷ,
 καὶ τῷτο παῖσαν ἡμέρην βελεύεται,
 ὅκως τί, χ' ὡς μεγίστον, ἔρξειεν κακόν.

Τὴν δ' ἐκ μελίσσης. τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών.
 κείνη γὰρ οἱ Μώμος εἰ προσίζανει.
 θαλλεῖ δ' ὑπ' αὐτῆς ἀπαεξέεται βίος.
 φίλη δὲ σὺν Ξιλεῦνι γηραῖσκει πύσι,
 τεκῆσα καλὸν κ' ἐνομακίλυον γένος.
 καυιτωμεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσῃσι, θεῇ δ' αἰμειδέδρομεν χαίρει.
 εἰδ' ἐν γυναιξὶν ἡδέεται καθημένη,
 ὅκως λέγῃσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοιαῖς γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς αἰείσας, καὶ πολυΰμαδεςάτας.

Τὰ δ' ἄλλα Σῦλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
 εἴσιν τε πάντῃ, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
 Ζεὺς γὰρ μεγίστον τῷτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναῖκας· ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντι τῷ μάλιστα γίνεται κακόν.
 εἰ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἀπάσαν, ὅσις σὺν γυναικὶ πέλεται.
 εἰδ' αἰψὰ λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.

ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηθεῖν δοκῇ
 κατ' οἶκον, ἢ θεῶ μοῖραν, ἢ ἀνθρώπων χάριν,
 εὐρῆστα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
 ὅκω γυνὴ γὰρ ἔστιν, ἔσθ' ἐς οἰκίαν
 ξεῖνον μολόντα προΐρόνως δεχοίατο.
 ἥτις δέ τοι μάλιστα σωΐροειν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωθωμένη.
 κεχρηνότες γὰρ ἀνδρὸς. οἱ δὲ γειτονέες
 χαίρουσ' ὀρώντες καὶ τὸν, ὥς ἀμνηστάνει.
 τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναῖκα, τὴν δὲ θατέρω μωμήσεται.
 ἴσῃ δ' ἔχοντες μοῖραν ἔ' γινώσκωμεν.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τῶν ἐποίησεν κακόν,
 καὶ δεσμὸν ἀμείβεθαι ἀορηξίον πέποι.
 ἔξ' ἔ' τε τῆς μὲν Αἰδὸς ἐδέξατο
 γυναικὸς εἶνεκ' ἀμείβεσθαι μενέας.

XVIII.

ὦ ται, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
 παίων, ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ἵπῃ θέλει.
 νῆς δ' ἔκ' ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
 αἰεὶ βοῦτοὶ δὴ ζῶμεν, ἔσθ' ἐν εἰδότες
 ὅπως ἕκαστον ἐκτελεῖ ἡσὴ θεός.
 ἐλπίς δὲ πάντας κατωπιπεβεῖη τυέθει
 ἀωρηξίον ἑομαίνοντας. οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περὶ τοσούτους.
 νέωτα δ' ἔσθ' ὅστις ἔ' δοκεῖ βροτῶν
 πλεῖτον τε καὶ γαστροῖσιν ἰξεῖσθαι φίλον.
 θάνατι δὲ τὸν μὲν γῆρας ἀζήλον λαβόν,
 ποῖον τέρον ἵκηται· τῆς δὲ δύστηνοὶ νόσοι

Ὀφείρουσι θνητῶν· τὰς δ' Ἀρεῖ δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Αἰδὸς ὑπὸ χθονός.
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ, λαίλαπιν κλονέμενοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς αἰλός, ἴ
 θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν μὴ δυνήσωνται ζᾶν.
 οἱ δ' αἰσχόνην ἄψαντο δυσήνω μόρω,
 καὶ αὐτάγρελοι λείπασιν ἡλίκ' Φάος.
 ἔτω κακῶν ἅπ' ἐδέν· ἀλλὰ μυρίαί
 βροτοῖσι κῆρες, καὶ νεπέφρασαι δῦαι,
 καὶ πῆματ' ἐσίν. εἰ δέ μοι πιθοίατο,
 ἐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν, ἐδ' ἐν ἄλγεσι
 κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζόμεθα.

XIX.

Τῷ μὲν θανόντος ἐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρας μιᾶς.

XX.

Πάμπαν δ' ἄμωμος ἔτις ἐδ' ἀκήριος.

XXI.

Ἐδωκεν ἐδεῖς ἐδ' ἀρυσῆρα τρυγός.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ.

XXII.

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῆνος ἔχει.

XXIII.

Μέσσοι δ' οἳ τ' Εφύραν πολυπύδακα ναιέ[αυ]ν[ε]ς
 παντοίης ἀρετῆς ἰδρύες ἐν πολέμῳ.

οἳ τε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἱ καὶ κάλλιπον μάρτυν ἔβεντο πόνων
χρυσῷ τιμήντος ἐν αἵθερι, καὶ σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α.

XXIV.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἱ θάνον εὐμηλον ρύομενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ελλάς ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας.

XXV.

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν ἔχ' ἵκετο κατωνὸς
αἰθέρα, δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέης,
οἱ βέλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερία τεθαλῆαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

XXVI.

Οἷδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίμοις
Ἰναχίδαῖς Θυρέαν ἄμφι μαχεσσάμενοι,
αὐχένας ἔτρεψαντες, ὅπα ποδὸς ἰχνια πρᾶτον
ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπωμεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀβρυάδαο Φόνω κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἱ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράσθ.
Σπάρτα δ' ἔ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

XXV-II.

Ἡ μέγ' Ἀθηναίοισι ζωὴς γένεθ', ἥνικ' Ἀριστο-
γείτων Ἰωπαρχὸν κλείνε, καὶ Ἀρμόδιος.

XXVIII.

Τὸν τραγόπῳχ' ἐμέ Πᾶνα, τὸν Ἀρκαάδα, τὸν καλὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων, σήσατο Μιλτιάδης.

XXIX.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσῃ χιλιάδες τέτορες.

XXX.

Ὡ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμόνιοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

XXXI.

Μῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχεῖον ποταμὸν κτεῖαν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπαυχομένηας σάφα εἰδώς,
ἐκ ἔτλη Σωάντας ἡγεμόνας προλιπεῖν.

XXXII.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέγος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τῶτ' ἀπένειμε Τύχη.
Ἐλλάδι γὰρ σπαύδοντες ἐλευθερίαν περιβέβαια
κείμεθ' ἀγηράντων χρώμενοι εὐλογίῃ.

XXXIII.

Ασβεστον κλέος οἶδε Φίλη περὶ παλῖδι θέντες
 κυάνεον θανάτῃ ἀμβροάλοιο νέφος.
 ἔδ' ἐτελνᾷσι θανόντες, ἔπει σφ' ἀρετὴ καθύπερβεν
 κυδαίνυσ' ἀνάγει δώματος ἔξ Αἰδέω.

XXXIV.

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σείω
 τῇδ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ,
 πλείων δὴ τόξων τε, καὶ ὠκυπόδων αἰένος ἰσπῶων,
 Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

XXXV.

Θηρῶν μὲν κάρηιστος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
 Φρυγῶν, τῷδε τάφῳ λαινῷ ἐμβροαῶς.
 ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμόν, ὡς ονομ' εἶχεν,
 ἔκ' αἶν' ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

XXXVI.

Αἰδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητῶν
 εἰσάβην εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμόνιοι
 ἔ' γὰρ τοξοφόροις ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

XXXVII.

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
 ὅπλ' ἀνέθεντο λατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.

XXXVIII.

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα
 Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δῆϊον, ἕκτῃ δ' ἀπὸ χειρῶν
 ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωρίδ' ἀλίσκομένην.

XXXIX.

Ωξεῖν', εὐδρόν ποτ' εἰαίομεν ἄστυ Κορίνθ'·
 νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς.
 ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
 καὶ Μήδας, ἱερὰν Ἑλλάδα ῥύομεθα.

XL.

Ακμᾶς ἐσακῆαν ἐπὶ ξυρῷ Ἑλλάδα πᾶσαν
 ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ρυσάμενοι
 δαλοσύνας Πέρσαις δὲ περὶ Φρεσὶ πῆμασ' ἀπάνη
 ἠΐψαμεν, ἀργαλέας μνάμα' ἀναυμαχίας.
 ὅσ' ἔα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμῖς· πατὴρ δὲ Κόρινθος
 ἀντ' εὐεργεσίας μνάμ' ἐπέθηκε τόδε.

XLI.

Οὗτος Αδειμάντης κείνης τάφος, ὃ δια βελαῖς
 Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφοτέρο σέφανον

XLII.

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολεσαντες
 ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δαλοσύνην.

XLIII.

Ελλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσα Μήδων
 Πausanias φοίβῳ μνάμ' ἀνέθηκα τόδε.

XLIV.

Τόνδε ποθ' Ἕλληνας νίκας κράτει, ἔργῳ Ἀρης
 εὐτόλμῳ ψυχᾷς λάματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρα Ἑλλάδι κοινὸν
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίας.

XLV.

Φημι Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζην, Θρασύβηλον
 παῖδας Δεινομένους τὸν τρίποδ' ἀνέμεναι,
 ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πηνήκοντα ταλάντων
 Δαρετίῃ χρυσῷ, τᾷς δεκάταις δεκάταν,
 βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παραχρῆν
 σύμμαχον Ἑλλήσι χεῖρ' ἐς Ἐλευθερίην.

XLVI.

Εξ ἧ γ' Εὐρώπῃ Ἀσίας δίχα πόντος ἐννεμε,
 καὶ πολέμῳ θνατῶν θῆρος Ἀρης ἐφέπει,
 ἔδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γέ ἐτ' ἀνδρῶν
 ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἅμα.
 οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλὰς ὀλέσαντες,
 φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
 ἀνδρῶν πληθυσᾶς· μέγα δ' ἔσειεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν
 πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμῳ.

XLVII.

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντι ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦθ' ἑν
 μαρναμένοι Μήδων τοξοτόρων προμάχους
 αἰχμηταί, περὶ τε αἰκτωόρων ἐπὶ νηῶν
 κάλλισον δ' ἀρετῆς μνήμ' ἔλιπον φθίμενοι.

XLVIII.

Τῶνδε ποτὲ σέροισι ταυρυγλωχίνας οἷσ' ἔσ
 λῆσεν φοινίσσα θῦρος Ἀρης ψεκᾷδι.
 ἀντὶ δ' ἀκοηδοῶν ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
 ἄλ' ὕχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

XLIX.

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπαιγμένα δακρυόεντος
 νηῶ Ἀθηναίης κείται ὑπαρόφια,
 πολλάκι δὲ σονόε' ἰα κατὰ κλόνον ἐν δαῖ Φωτῶν
 Περσῶν ἰσχωμάχων αἵματι λυσάμενα.

L.

Οὕτω τει μελίη ταναή ποτὶ κίονα μακρον
 ἦσο, Πανομθαίω Ζηνὶ μέν' ἔσ' ἱερά·
 ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρον, αὐτὴ τε τέτρυσαι
 πυκνὰ κραδαιομένη δῆϊα ἐν πολέμῳ.

LI.

Χαίρει' ἀριστῆες πολέμῳ, μέγα κῦδος ἔχοντες,
 κῆροι Ἀθηναίων, ἔσ' ὅχοι ἰσχωσύνη,
 οἳ ποτε καλλιχόρῳ περὶ πατρίδος ὠλέσας ἦθ' ἔην
 πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρναμένοι.

LII.

Δίφ' οὖρος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί· σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
 ἔγρ' ἔβεν Εὐρύπῳ δημοσίᾳ κέχυται,
 ἐκ ἀδικῶς· ἐρατὴν γὰρ ἀπώλεσαμεν νεότητα,
 τρηχεῖν πολέμῳ δεξάμενοι νεφέλῃν.

LIII.

Ἀνδρὸς ἀριτεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐϋ' ἑαυτῷ
 Ἰωπώϊς Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις,
 ἢ πατρός τε, καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' ἕστα τυράννων,
 παίδων τ', ἐκ ἥρθη νῦν ἐς ἀτασθαλίην.

LIV.

Ἡμερὶ πανθέλλειρα, μεθυβρόφε, μήτερ οὐωῶρας,
 ἔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα Φύεις ἔλικος,
 Τηίς ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 σήλη, καὶ λεωτῷ χρώματι τῷδε τάφε,
 ὡς ὁ Φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς Φιλόκωμος
 παννύχιος κρῶν τὴν Φιλόπαιδα χέλυν,
 κὴν χθονὶ πεπτηώς, κεῖαλῆς ἐϋύπερθε Θέουσιτο
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ μιν αἰεὶ τέγχοι νοτερὴ δρόσος, ἥς ὁ γεραίὸς
 λαρότερον μαλακῶν ἔπυνεν ἐκ σομάτων.

LV.

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄσβηλον εἶεκα Μῆσῶν
 ὕμνωτόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
 ὃς Χαρίτων πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐρώτων,
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἡμέραν ἡρμόσατο.
 μῆνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, ἔχ' ὅτι λείπων
 ἥελιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡιθέοισι Μεγιστέα,
 καὶ τὸν Σμερδίεω Θρηῆκα λέλαττε πόθον.
 μολπῆς δ' ἔλγθει μελιτερωέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκείνη
 βαμβίτον ἔδὲ θανῶν εὐνάσεν εἰν Αἰδίῃ.

LVI.

Μνήμη δ' ἔτινα Φημί Σιμωνίδῃ ἰσοΦαρίζειν
ὀγδωκονταέτει, παιδὶ Λεωπαρεπώεος.

LVII.

Εξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδες, ἦραο ταύρας
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' αἰθέμεναι πίνακα.
τοσσάκι δ' ἡμερόεντα διδασσάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξῃ Νίκῃς ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέθης.

LVIII.

Ἦρχε μὲν Αδείμαντος Αθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντισχὺς Κυλὴ δαιδαλέον τρίποδα·
Ξεινοφίλῃ δέ τις υἱὸς Αριστείδης ἐχόρηγαι
πεντήκοντ' αἰδῶν καλὰ μαθήντι χορῶ.
ἀμφὶ διδασκαλία δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπαρεπώεος.

LIX.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι· οἱ δ' ὑπὸ γῆν θέντες, ὄναιν' ο βίη.

LX.

Οὗτος ὁ τῷ Κεῖοιο Σιμωνίδῃ ἐστὶ σωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν.

LXI.

Πολλὰ Φαγῶν καὶ πολλὰ πίων, καὶ πολλὰ κακ' εἰπῶν
ἀνθρώπων, κἄμαι Τιμοκρέων Ρόδιος.

LXII.

Ω ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσαι,
 μηδ' ὕδατος προχοαὶς δείδετε χειμερίδας.
 τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμνῳ
 Ζεῦγμα διὰ πλατέος τῆδ' ἔβαλεν ποταμῷ.

LXIII.

Βοίδιον ἡ ὑλητρίς καὶ Πυθιάς, αἵ ποτ' ἐρασαί,
 σοὶ Κύπρι τὰς ζώνας τὰς τε γρυφαῖς ἔβησαν.
 ἔμπροσε καὶ Κορήγῃ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
 καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

LXIV.

Εὐφρὴ καὶ Θαῖς καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
 γραῖαι, ναυκλήρων ὀλκάδες εἰκόσοροι,
 Ἄπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Ἀνθαγόρην, ἐν ἑκάσῃ,
 γυμνὰς, ναυηγῶν ἥσσονας, ἐξέβαλον.
 ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
 Φεύγετε· Σειρήνων αἶδε γὰρ ἐχθρότεραι.

LXV.

Ησέῃ καὶ Ὀθιμένας λευκὴ ὁσέα τῶδ' ἐν τύμβῳ
 ἴσκῳ ἔτι τρομέειν Θῆρας, ἀγρῶστα Λυκάς·
 τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον, ἅ τ' ἀρίδαλος
 Οσσα, Κιβαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκωπταί.

LXVI.

Σπάρτας μὲν βασιλῆες ἐμοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοί,
 ἄρμυσι δ' ὠκυπόδων ἱππέων νικῶσα Κυνόκα

ἐκόντα τάνδ' ἔτθησα. μόναν δ' ἐμὲ Φαμί γυναικῶν
Ελλάδος εκ πάσας τόνδε λαβεῖν σέφαιον.

LXVII.

Γυνῶθι Θεόκριτον προσιδῶν, τὸν Ολυμπιονίκαν
παιῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἥνιοχον,
κίλλισον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' ἐ χειρόνα μορφάς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐσεΐσάνωσε πόλιν.

LXVIII.

Στοῖβ' παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' αἰέθνης
Ερμῆ, καλλικόμης ἐκ ἑλαβες Χάριτας.
ἔτ' Ακαδημίαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοςῶ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

LXIX.

Πατρίδα κυδαίνων ιερὴν πόλιν Σλωπιδ Αθαιας,
τέκνον μελαίνης Γῆς, χαμνιτας αὐλές
ἔσθ' ἐσὺν Πισαίῳ τελεσας, ἀνέστηκ' Ἀφροδίτη
καλῶ δαμασθεις ἡμέρῳ Βουσιωνος.

LXX.

Πύθια δις, Νέμεα δις, Ολύμπια ἐσεΐσάνωτην
ἐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνη,
Αριστόδαμος ὠράσιδος, Αλείος, πάλα.

LXXI.

Αργεῖος Δάνδης σταδιοδρομὸς ἐνθάδε κεῖται,
νίκαις ἰπποκύκτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ολύμπια δις, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,

δύω δ' ἐν Ἰσθμοῖ, πένθηκαίδεχ' ἐν Νεμέῃ·
τὰς δ' ἄλλας νίκας ἐκ εὐμαρές ἐς' ἀριθμῆσαι.

LXXII.

Παῖρὶς μὲν Κορκύρα, φίλων δ' ὄνομ'· εἰμὶ δὲ Γλαύκη
ἕως, καὶ νίκη πύξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

LXXIII.

Ἰθμία καὶ Πυθοῖ Διεφῶν ὁ φίλωνος ἐνέκα
ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

LXXIV.

Εἰπὼν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆς.
Κάσμυλος, Ευαγόρης, Πύθια πύξ, Ρόδιος.

LXXV.

Ἀνθήκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνέκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις τεφάνης λάβε πένι' ἐπ' ἀέθλοις
ἑξῆς, ἀμφιθορεῖς ἐλαίῃς.
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέῳ τρίς ἐπιχερῶν, ἔδ' ἐγένοντο
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί.
καὶ Νεμέῃ τρίς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλω
Πελλάνῃ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέῃ, καὶ ἐν Αἰγίνῃ, κρατερᾷ τ' Ἐπιδαύρῃ,
καὶ Θήβῃ, Μεγάρων τε δάμνῃ.
ἐν δὲ Φλιῆντι καὶ ἑαδίῳ τὰ τε πέντε κρατήσας,
ἠΰφρανεν μεγάλην Κόρινθον.

LXXVI.

Πολλάκι δὴ Φυλῆς Ακαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ωραι
 ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις,
 αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων αἰώτοις
 σθεσίων αἰοιδῶν ἐσκίασαν λιπαράν ἔθειραν,
 οἱ τόνδε τρίποδά σ' ἴσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
 θῆκαντο. κείνης δ' Ἀλκιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
 εὖ δ' ἐτίθηνεϊτο γλυκεράν ὅσα Δωρίοις Ἀρίστων
 Ἀργείος ἦδ' πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς,
 τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἰωπώνικος
 Στρεβλῶνος ἥος, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων Ὀρηθεῖς,
 αἱ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν, ἀγλαάν τε νίκαν
 θῆκαν, Θεᾶν ἰοσεφάνων ἑκάβη Μοισᾶν.

LXXVII.

“Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκε; ἔ Δωριεὺς ὁ Θάριος.
 “ὅς ῥόδιος γένος ἦν; ἔ ναι, πρὶν Φυγεῖν γε πατρίδα·
 δειῖα δὲ χερὶ δεινὰ πόλλ' ἔρεξε καὶ βία.

LXXVIII.

Μίλωνος τόδ' ἀγαλμα καλὸν καλόν, ὅς ποτε Πίσση
 ἐπ' ἰάκι νικήσας, εἰς γόνατ' ἐκ ἔπεσεν.

LXXIX.

Σῶσος καὶ Σωσῶ Σωτείρῃ τάνδ' ἀνέθηκαν·
 Σωσος μὲν σωθεῖς, Σωσῶ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

LXXX.

Ἀρτέμιδος τόδ' ἀγαλμα, διηκόσια δ' αὖ ὁ μισθὸς
 δραχμαὶ τὰ Πάρια, τῶν ἐπίσημ' ἀκσίως·

ἀσκητὸς δ' ἐποίησεν Αθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

LXXXI.

Ἄ Τίς ἄδεις; Ἑ Βάκχα. Ἄ τίς δέ μιν ξέσσει; Ἑ Σκόπας.
Ἄ τίς δ' ἐξεμήνη, Βάκχος, ἢ Σκόπας; Ἑ Σκόπας.

LXXXII.

Γράϊε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱός, περὶβομένην Ἰλίαν ἀκρόπολιν.

LXXXIII.

Ὅκ ἀδαῆς ἐγραΐε Κίμων τάδε. παντὶ δ' ἐπ' ἐρίῳ
μῶμος, ὃν ἔδ' ἴππῳ Δαιδαλος ἐξεΐσυγεν.

LXXXIV.

Κίμων ἐγραΐε τὴν θύειν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιαν Διοιύσιος.

LXXXV.

Ἰφίων ἐγραΐεν ἑᾶ χερσὶ, τὸν ποκα ὕδωρ
ἔθρεΐε Πειρήνης ἄπο.

LXXXVI.

Ἰφίων τοδ' ἐγραΐε Κορινθίος. ἐκ ἑνὶ μῶμος
χερσιν, ἐπ' οὖν δόξας ἔγχα πολὺ προφέρει.

LXXXVII.

Δῆμος Αθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ', εὐνοίης εὐσεβείας ὅ' ἔνεκα.

LXXXVIII.

Εὐχο τοῖς δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
 Λητοίδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
 ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε, καὶ οἱ ναῖεσι Κόμινθον
 αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποια, τοῖς τεύχεσσι.

LXXXIX.

Τὸν ἐν Ρόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
 Λάχης ἐποίηι πηχέων ὁ Λίνδιος.

XC.

Πηξίτελης ὃν ἐπαχε δηκρίβωσεν φρωτα
 ἐξ ἰήης ἑλκων ἀρχετυπον κλαίης,
 φουὺς μισθὸν ἐμεῖο διδῶς ἐμε. Σιλητα δὲ τίκτω
 σκετι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενίζομενος.

XCI.

Μιτομαι, ὃ γὰρ εἴκειν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
 κεῖσθαι θαιῖσαν ἀγλαὰν ἀκοίτην,
 θαιβιπῶην Περιανόου ἀπ' ἐκ' ὄνον, ὅς ποθ' ὑψιπυργῶ
 σήμαινε λαοῖς ἑρμ' ἔχων Κορινθῶ.

XCII.

Ηεὶν Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὠφέλες ἰσμον
 τῆλε, καὶ ἐκ σκυθέων μακρὸν ὄψιν Τάναιν,
 μηδὲ πελας ναίειν σκυρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης,
 ἀπ' ἑκα νιφομέναν ἀμφὶ μεθχοιάδαν.
 ὅς δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κυνεὺς ἰέκυσ· εἰ δὲ βαρεῖαν
 ναυτιλίην κειεὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

XCIII.

Σῆμα θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέως, ὦ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἐταυρεῖης ἀντὶ πολυχρονίας.

XCIV.

Σῆμα καλὰ θημένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἀν' ἰδῶμαι
οἰκείρῳ σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἐπαβες.

XCV.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπῇ κεύθει κόνης, ἐν δέ σε πόνῳ,
κλείσθινες, Εὐξείνῳ Μοῖρ' ἔκιχεν θανάτῳ
πλαζόμενον· γλυκερὲ δὲ μελίθρονος οἶκαθε νόσῳ
ἠμῶλακες, ἔσθ' ἵκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην.

XCVI.

Αἰδῶς καὶ κλεόδαμον ἐπὶ προχοῇσι θεαίρῳ
ἀενάῳ σόνονεντ' ἤγαγεν εἰς θαλάσῳ,
θυγικίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατὴρ δὲ κλεοννὸν
Διόλῳ αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκε ὄνομα.

XCVII.

Τ' ἔσθ' ἀπὸ Τυρρηνῶν ἀκροβίνια φοῖβῳ ἀγόντας
ἐν πέλαγος, μία ναῦς, εἰς τάφος ἐκτέρισε·

XCVIII.

Τῶν αὐτῶν τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικοδικῶ δὲ, φίλοι καὶ πόλεις ἦδε Πόλη.

XCIX.

Χαίρει τις Θεόδωρος ἐπεὶ θάνατον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

C.

Φῆ πῶλε Τίμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἥνικ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔπυνθεν ἡλικίην
ὦ Τιμνορίδη, παιδὸς φίλῃς ἔποτε λήσῃ,
ἔτ' ἀρετὴν ποθέων, ἔτε σαιοφροσύνην.

CI.

Αἰ αἰ νῆστε βαρεῖα, τί δὴ ψυχᾶσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατᾶ παρ' νεότητι μένεις;
ἦ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἤϊβον, πρὶν ἰδεῖν κεριδίην' αλοχον.

CII.

Εὐθάδε Πυθῶνακ' ἰα κασιγνήτην τε κελεύθει
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγαρίστος ἐθήκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

CIII.

Ἀνθρώπων, ἔκ Κροίσου λεύσσεις τάων, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτῃ. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.
ἐκ ἐπιθῶν νύμφειά λέχῃ, κατέβη τον ἀφύκλον
Γόργιππος ξανθῆς φερσεφόνης θάλαμον.

CIV.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χυτῆ' ἐμπέδην αἰεί.
ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνὴρ·

οἷη περ Φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 παῦροί μιν θνητῶν ἔασι δεξάμενοι
 σέρνοις ἐγκατέβην. πάρεσι γὰρ ἐλπίσι ἐκάστω,
 ἀνδρῶν ἢ τε νέων σήβεσιν ἐμθύεται.
 θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχει πολυήρατον ἥθης,
 κῆφον ἔχων θυμὸν, πολλὰ ἀτέλεσα νοεῖ.
 ἔτε γὰρ ἐλπίδι ἔχει γηρασσέμεν, ἔτε θανεῖσθαι,
 ἔδ' ὕγιῆς ὅταν ἦ, Φρονίδι ἔχει καμάτῃ.
 νήπιοι οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, ἐδὲ τ' ἴσασιν
 ὡς χρόνος ἔδ' ἥθης καὶ βίότης ὀλίγος
 θνητοῖς. ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίότης ποτὶ τέρμα
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

CV.

Τῇ ρά ποτ' Οὐλύμπωιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
 ὄξύς αὖτὸ Θρηκῆς οὐνόμενος Βορέης,
 ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε Φρένας. αὐτὰρ ἐκρύβθη
 ζῶν, Πιερίην γῆν ἐπωισσαμένην.
 ἐν τις ἔμοιγ' αὐτῆς χεέτω μέμος. ἔ γὰρ ἔοικε
 θερμὴν βασιάζειν ἀνδρὶ Οἴλω πρόωπον.

CVI.

Μεξονόμῃ τε πατὴρ ἐρίσῃ, καὶ χέτλιος ἰχθύς
 πλησίον ἤρεϊσαντο καρῆατα, παῖδα δὲ νυκτὸς
 δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἀνακτος
 βεβρόνον ἐκ ἐθέλωσι τίθηνεῖσθαι θεράποντα.

CVII.

Φημὶ τὸν ἐκ ἐθέλοντα φέρειν τέτιγος ἄεθλον
 τῷ Παιωνηιάδῃ δώσειν μέγα δειπνον Εὐπειῶν.

CVIII.

Ἡ γρῆϋς Νικῶ Μελίτης τάφον ἐστφάνωσε
παρθενικῆς. Αἰδῶ, τῷθ' ὁσίως κέκρικας·

CIX.

Ἐξάμετρος, καὶ ἑπτος τροχαϊκὸς πεντάμετρος κατὰ μετάθεσιν
τῆς λέξεως.

Μῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρα υἱὸν αἶειδε.
υἱὸν Ἀλκμήνης αἶειδε Μῦσά μοι καλλισφύρα.

CX.

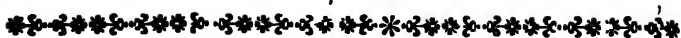
Οὕτω χρόνος ὀξύς ὀδόντας
καὶ πάντα ψήχει, καὶ τὰ βεβαιότατα.

CXI.

Ἐσείσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,
οἶνωπὸν Βάκχῃ βότρυν ἐρεπτόμενος.

CXII.

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' αἰλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
υἱὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο. τῷ δὲ κατ' ἵχνος
βροτάλος ἐς κοίλῃν αἵτραπὸν ἵκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔχευε χειρὶ·
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄνθρωπον ἅπαν.
ἔσθ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν νόμον ὑλονόμος θῆρ
μῆναι, αἶν' ὑλῆεν δ' ὠκύς ἔβυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε φεῖη
ἐνδύτα καὶ ξανθὰς ἐκρέμασε πλοκάμους.

ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ ΡΟΔΙΟΥ.

I.

Σ Κ Ο Λ Ι Ο Ν α

Ωφέλες ὦ τυφλὲ πλῆτε
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν
κ' ἀχέρουσα· διὰ σε γὰρ
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακ' ἐστίν.

II.

Ομοιον τῷ Σίμωνίδῃ, Μῦσά μοι Αλκμήνης.

Κῆία με προσῆλθε Φλυαρία ἐκ ἐθέλοντα.
ἐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κῆία Φλυαρία.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ.

Κυανὴ καὶ τῆσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρητον παλῖδιδα ῥυομένους.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γήοις
τλήμονες οσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Β Α Κ Χ Υ Λ Ι Δ Ο Υ .

I.

Θητοῖς ἐκ αὐθαίρετοι
 ἔτ' ὄλβος, ἔτ' ἀκαμπτῆς Αἰῆς
 ἔτε πάμθερσις τάσις·
 ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος
 ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν γᾶν
 αἰ πάνδωρος Αἴσα.

II.

Εἰς ὅρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
 θυμὸν εἰ τις ἔχων ἀπενβῆ δύναται διατελεῖν βίον.
 ὦ δὲ μυρία μὲν ἀμΟιπολεῖ Τρενί, τὸ δὲ
 πᾶν ἡμᾶρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
 δάπτειαι κέαρ, ἀκαρπων ἔχει πόνον.

III.

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐς' ἄπρα-
 κτ' ὀδυρόμενον δονεῖν καρδίαν;

IV.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
 μανύει χρυσόν·
 ἀνδρῶν δ' ἄρετάν
 σοφίαν τε παῖκρατῆς
 ἐλέγχει ἀλήθεια.

V.

Ως δ' ἅπαξ εἰπεῖν,
Φρένα καὶ πυκινὰν
κέρδος ἀνθρώπῳ βιάται.

VI.

Πάντεσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε
πόνος ἄλλοισιν ἄλλος.

VII.

Θνατοῖσι μὴ Φῦναι Θέριον,
μηδ' ἀελίξ προσιδεῖν Φέγγος·
ὄλβιος δ' ἑδεῖς βροτῶν πάντα χρόνον.

VIII.

Ολβιος ὃ τινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπαυσε,
σύν τ' ἐπιζήλω τύχῃ
ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν.
ὃ γάρ τις ἐπιχθονίαν πάντ' εὐδαίμων ἔφυ.

IX.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνη μεγάλη,
πλῆτον, καὶ μελιγλώσσω ἀοιδῶν ἄνθεα,
δαιδαλείων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεται βοῶν
ξανθὰ φλογὶ μηρία, εὐτρίχων τε μήλων.
γυμνασίῳν τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κόμων μέλει,
ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχναῖν
ἱσοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτά,
ξίφεά τ' ἀμφάκεια εὐρὺς δάμναλοι, χαλκίων

ἢ δ' ἔκτετι σαλπείγων κλύπας, ἔδ' ἐσσυλάται μελίφρων ὕπνος
 ἀπὸ βλεφάρων, ἄμος ὃς θάλλει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίβοντ' ἀγαυαί,
 παιδιοὶ θ' ὕμνοι φλέγονται.

X.

Αἰ αὖ τέκος ἀμέτερον, μεῖζον ἢ πενθεῖν
 ἐϑάνη κακὸν, ἀφθέγκηοισιν ἴσον.

XI.

Γλυκεῖ' ἀνάγκα σευομένα κυλίκων
 θάλλωσι θυμόν· κύπριδος
 ἐλπίς δ' αἰθύσσει φρένας,
 ἀναμιγνυμένα δινυσίοισι δώροις,
 ἀνδράσι θ' ὑψοτάτω
 πέμπται μερίμνας.
 αὐτὸς μὲν πόλεων
 κηδέμενον λύει,
 παῖσι δ' ἀνθρώποισι
 μοναρχήσεν δοκεῖ.
 χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε
 μαρμαίρεσιν οἴκοι·
 πυροδόροι δ' ἐκατ' αἰγλήεντα
 νῆες ἄγασ' ἄπ' Αἰγύπτου
 μέγιστον πλῆτον,
 ὃς πίνοντος ὀρμαίνει κέαρ.

XII.

Ἐστη δ' ἐπὶ λαΐνον ἄδ' ὄν,
 (τοὶ δὲ θοΐνας ἔντυνον) ὧδέ τ' ἔφασκ'·
 K 4

αὐτόματοι ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθες
ἐπ'έρχονται δίκαιοι Φῶτες.

XIII.

Οὐ βοῶν πάρεσι σώματ', ἔτε
χρυσός, ἔτε πορφύρεοι τάπητες,
ἀλλὰ θυμός εὐμενής, μῦσά τε
γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν
ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

XIV.

Οὐχ ἔδρας ἔργον, ἐδ' ἀμβολᾶς,
ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας
χρὴ παρ' εὐδαιδάλον ναὸν
ἐλθόντας, αἶβρόν τι δεῖξαι.

XV.

Φάσωμεν πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·
πλῆτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

XVI.

Ἀκῶσωμιν ἔν πάλιν Βακχυλίῃς τῇ μελοποιᾷ περὶ τῇ θείᾳ
λέγοντος.

Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεικελίῳν νῆσων εἰσὶ,
καὶ ἀναίτιοι, ἐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

XVII.

Ἐτερος δ' ἐξ ἑτέρᾳ σοφός
τό τε πάλαι τό τε νῦν. ἐδὲ γὰρ ῥᾶϊστον
ἀρρήτων ἐπ'έων πύλας ἐξευρεῖν.

XVIII.

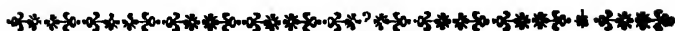
Παύροισι δὲ θνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον
ὁ δαίμων δῶκε πρᾶσσοίλας ἐν καιρῷ,
πολιοκρόταφον γῆρας ἰκνεῖσθαι,
πρὶν ἐκκύρσαι δύαις.

XIX.

Κέρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκη,
πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορὸν
αἰὲν ἐπωπλιεύεις, πολέας δ' ἐν ἀθύρματι Μοισᾶν
Κηῶ ἀμφιτίθει Βακχυλίδη σεφάνης.

XX.

Εὐδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγρᾷ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀέμων πιστάτω Ζεφύρῳ.
εὐσταμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὅσσα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσαχύων.

Τ Ι Μ Ω Ν Ο Σ

Τ Ο Υ Μ Ι Σ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Υ.

Ενθάδ' ἀπορήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι·
τένομα δ' ἐπέυσσατε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

Σ Κ Ο Λ Ι Α

Η ΠΑΡΟΙΝΙΑ ΛΥΣΜΑΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΑ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ ΑΔΗΛΩΝ.

Ι. ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Εχοντα δὲ τόξον καὶ ἰοδόκον Φαρέτρην
τείχειν ποτὶ Φῶτα κακόν.
πιστὸν γὰρ ἔδ' ἐν γλῶσσαι διὰ σώματος λαλεῖ,
διχόμυθον ἔχουσα κραδίη νόημα.

ΙΙ. ΤΟΥ ΑΙΤΤΟΥ.

Συνετῶν ἐστὶν ἀνδρῶν,
πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ,
προνοῆσαι ὥπως μὴ γένηται·
ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θείσθαι.

ΙΙΙ. ΒΙΑΝΤΟΣ ΠΡΙΗΝΕΩΣ.

Ασοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἰκε μένης·
πλείεσσαν γὰρ ἔχει χάριν. αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἄταν.

ΙV.

Εκ γῆς χρη κατιδεῖν πλῆον,
εἴ τις δύναιτο, καὶ παλάμην ἔχει·

ἔπει δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρέοντι τρέχειν ἀνάγκη.

V.

Εἴθ' ἐξῆν ὅποῖός τις
ἦν ἕκαστος, τὸ σῆθος
διελόντα γνῶναι, ἔπειτα
τὸν νῆν ἐσιδόντα, πάλιν τε κλείσαν-
τ', ἄνδρα^ο φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

VI.

Αἱ αἰ λειψύδριον προδοσέταιρον,
οἷς ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθὸς τε, καὶ εὐπατρίδας,
οἱ τότε ἔδειξαν οἷων πατέρων κύρησαν.

VII. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

Εν μύρτῃ κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμος τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.
φίλταβ' Ἀρμόδι', ἔ τι πῃ τέθνηκας
νήσοις δ' ἐν μακάρων σε Φασὶν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
Τυδεΐδην τε Φασὶν Διομήδεα.

Εν μύρτῃ κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰωῶαρχον ἐκαινέτην.

Αἰὶ σφῶν κλέος ἔσsetαι κατ' αἶαν ,
 Φίλταδ' Ἀρμόδιε κ' Ἀριστόγειτον ,
 ὅτι τὸν τύραννον κλάνετον
 ἰσονόμης τ' Ἀθήνας ἐποίησατον.

VIII.

Ἰὼ Πὰν Ἀρκαδίας
 μεδέων κλεενναῖς ,
 ὄρχησά , Βρομίαις ὀψαδὲ
 Νύμφαις γελασίαις ,
 ἰὼ Πὰν ἐπ' ἐμαῖς
 ταῖσδ' εὐφροσύναις αἰοιδαῖς
 αἶεδε κεχαρημένος.
 νικήσαμεν ὡς ἐβελόμεθα ,
 καὶ νίκην ἔδοσαν οἱ θεοὶ ,
 ὄεροντες παρὰ Πανδρόσῃ
 ὡς Φίλην Ἀθηναῖν.

IX.

Παλλὰς Τριτογένεια , ἀνασσ' Ἀθηναῖ .
 ὄρῃς τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἄλγεων τε , καὶ σάσεων ,
 καὶ θανάτων αἰώρων ,
 σύ τε καὶ πατήρ.

X.

Πλῆτ' ἢ μητέρ' Ὀμπωνίαν
 αἰείδω Δήμητρα ,
 σεφανηφόροις ἐν ὥραις
 παῖ Διὸς Περσεφόνῃ ,
 χαίρετον , εὖ δὲ τάνδ' ἀμφ' ὤπειον πόλιν.

XI.

Εν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατῶ,
 φοῖβον χρυσοκόμαν, ἀνακτ' Ἀπόλλωνα,
 ἐλαφεβόλον τ' ἀγροτέραν Ἀρτεμιν,
 ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

XII.

Παῖ Τελαμῶνος, Αἴαν αἰχμητὰ,
 λέγασί σ' ἐς Τροίαν ἄρῃσιν
 ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.
 Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον,
 Αἴαντα δὲ δεύτερον
 ἐς Τροίαν λέγασιν·
 ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

XIII. ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ ΤΗΣ ΣΙΚΤΩΝΙΑΣ.

Αδμήτη λόγον, ὦ ταῖρε, μάστιγ'
 τὰς ἀγαθὰς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχεσθαι,
 γινῆς ὅτι δειλοῖς ἐλίγη χάρις.

XIV.

Ο δὲ καρκίος ὥσθ' ἔφη
 χαλαρὸν τὸν ὄσον λαβῶν·
 εὐθέα χρητὸν ἐταῖρον ἔμεν,
 καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

XV.

Υπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος,
ὦ ταῖρ', ὑποδύεται· φράζευ μὴ σε βάλῃ.
τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

XVI.

Οἷς ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν,
μεγάλην ἔχει τιμὰν, ἐν τε βροτοῖς
ἐν τε θεοῖσιν, κατ' ἐμὸν νόον.

XVII.

Εγχει κῶβωνι, διάκχε,
μηδ' ἐπιλήθῃς, εἰ δὴ χρεῖ
τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XVIII.

Σύν μοι πῖνε, συνήθα,
συνέρα, συνσεφαιηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο.
συνσωφρονήσω σῶφρονι.

XIX.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φοροῖεν
Διούσιον ἐς χορόν.
εἴβ' ἄπυρον καλὸν
γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίῃ
καβαρὸν θεμένη νόον.

XX.

Αὖς τὰν βάλανον
 τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
 καὶ γὰρ παῖδα καλὴν
 τὰν μὲν ἔχω, τὰν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

XXI.

Πόρνη καὶ βαλανεύς
 τῷ τὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
 ἐν ταῦτ' αὖ πυέλῳ
 τὸν τ' ἀγαθὸν, τὸν τε κακὸν λόει.

XXII. ΤΥΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Εσι μοι πλῆτος, μέγα δόρυ, καὶ ξίφος,
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός.
 τέτῳ γὰρ ἀρῶ, τέτῳ θεριζῶ, τέτῳ
 πατέω τὸν ἀδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπελῶ,
 τέτῳ δεσπότης μνοίας κέκλημαι. τοὶ δὲ
 μὴ τολμῶντες ἔχεν δόρυ καὶ τὸ καλὸν λαισήιον,
 πάντες γόνυ πεπληγότες ἐμοὶ, κυνέοντι
 δεσπότην, καὶ βασιλέα μέγαν φωνέοντι.

XXIII. ΑΡΙΦΡΟΝΟΣ ΣΙΚΤΩΝΙΟΥ.

Υγεία, πρεσβεία μακάρων,
 μετὰ σεῦ ναίοιμι
 τὸ λειψόμενον βιοτᾶς.
 σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης.
 εἰ γὰρ τις ἢ πλῆττε χάρις, ἢ τεκέων,
 τᾶς ἰσοδαίμονός τ' ἀνθρώποις

βασιλίδος ἀρχᾶς, ἢ πόων,
 ἔς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσι θηρεύμεν
 ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέυψις,
 ἢ πόων ἀμωνοῦ πέφανται,
 μετὰ σείῳ, μάκαιρ' ὕγεια,
 τέθλε πάντα, καὶ λάμπει Χαρίτων ἕαρ·
 σέθεν δὲ χωρὶς ἔτις εὐδαίμων.

ἄρμα

ΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΙΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

I.

Οἶνος θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρεσβεύων Διόνυσος
 αὐτὴ γὰρ πρόφασις πανθοδαπῶν λογίων.
 αἳ τε Πανελλήνων ἀγοραί, θαλιαί τε ἀνάκτων,
 ἐξ ᾧ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχρόνιον
 πτόμβον ἀναρχομένη, θαλερῶ ἐπτύξατο πῆχαι·
 αἰθέρος ὀφθαλμῶν δ' ἐξέλομαι πύκτιοι
 παῖδες ὠνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.
 πρὶν δὲ σιωπῶσι. παυσάμενοι δὲ βοῆς
 νέκταρ ἀμέλγονται, μοῖον ὕλθιον ἀνθρώποισι,
 ζυὸν τῷ χαίρειν φάρμακον αὐτοθύες,
 τὰ θαλίαί σίλα τέκνα, φιλοφροσύνη τε, χοροί τε
 τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς ὅπως ἔδειξε φύσιν·
 τῷ σὺ πάτερ Διόνυσε, σιλοσεφάνοισιν ἀρέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρυτανί,
 χαῖρε, δίδε δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
 πίνειν καὶ παίζειν, καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

II.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτὴρ τε πατὴρ τε
 ἡμῶν δὲ κρητὴρ' οἰνοχόοι θέραιπες
 κινῶντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ Χρῦσης
 οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἑδάφος.

L

σπένδοντες δ' ἄγνως Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε,
 Προκλεί, Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,
 πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς αἰοιδή·
 ορχεῖσθαι τις· ἐκὼν δ' ἄρχε ΦιλοΦροσύνης.
 ὅν τινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
 κείνος τῶν ἄλλων κυδύστερον πίεται.

III.

Ὡς ὁ μὲν ἠγορῆ τε κεκασμένος ἠδὲ λαὶ αἰδοῖ,
 καὶ Φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοντον.
 εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμας ὁ σοφὸς περὶ πάντων
 ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

IV.

Ἐνιο δὲ καὶ τεκνὸν ἐκ Θησείας Ἀρμόδιον, Οἰνοπίονα καὶ Σταφύλον, ὧν καὶ
 ὁ Χῖος Ἴων ἐστὶ, τερπὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος Ἀλγῶν,

Τὴν πόλιν Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπῶϊον.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΤ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

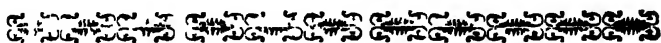
Ακρον ἱατρὸν Ἀκρων, Ακραγαντῖνον, παῖρὸς ἀκρος,
κρύπτει κτήμωνος ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

ἢ ἄλλο.

ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

II.

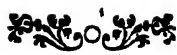
Παυσανίαν ἱατρὸν ἐπώνυμον, Ἀΐχίτις υἱὸν,
ὣτ' Ἀσκληπιῶν πατὴρ εὖθε ἰέλα,
ὅς πολλὰς μογεροῖσι μαρμαινομένους καμάτοισι
ὦπτας ἀπέστρεψεν φεμσεζόνας θαλάμων.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἡλιος ἦν, ὃ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὅς με χλιαίων
γυμνὸν ἐποίησεν σοὶ δὲ Σιλῆϊ ἐτέραν
Βορρᾶς ὠμίλῃσεν. σὺ δ' ὃ σοφός, ὃς τον Ερωτά,
ἀλλοθρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

ΕΥΗΝΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
κρυπτόμενον, μανίας πελὺ χειρότερον.

II.

Πρὸς σοφία μὲν ἔχειν τόλμαν, μάλα σύμφορόν ἐστι
χωρὶς δὲ, βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

III.

Πολλοῖς ἀντιλέγουσιν μὲν ἕβος περὶ παντὸς ὁμοίως
ὁρῶς δ' ἀντιλέγουσιν, ἔκετι τῷ ἐν ἑβεί.
καὶ πρὸς μὲν τῆς ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·
σοὶ μὲν ταῦτα δοκῶντ' ἐστίν, ἐμοὶ δὲ τὰδε.
τῆς ξυνετῆς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἷωεν καὶ ράστης εἰσὶ διδασκαλίας.

IV.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρῶτον ἀνηρὸν ἔχει.

V.

Ιδεὶ ὅση λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

VI.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δὴ ὀλέθραν
αἰρέσθαι χρηστῆς ἔλκος ἔχειν οδύνης.

VII.

Κῆν με φάγης ἐπὶ ρίζαν, ὅμως ἐτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπώεσθαι σοι, τράγε, θυομένω.

VIII.

Εἰδοτὸ ἐν Κνίδῳ Αφροδίτης ἄγαλμα.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον, ἰδῆσαι
τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τον φρυγα μεμφόμεθα.

IX.

Πρόθε μὲν Ἰθαίοισιν ἐν ἔρεσιν αὐτὸς ὁ βέτας
δέυξατο τὰν κάλλεος πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπώησσαν ἐθήκε,
μάρτυρα τῆς τέχνης ὤψον ἔχων Πάριδος.

X.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῆν.

Ητὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοὶ τᾷδ' ἐπίκειται
ἐκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἐνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

XI.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τῆτο Μύρων· ἐκ ἑπλάσα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκὼν ἀπεπλάσαμην.

XII.

Απότε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
κύπριδα σὺν πεύκαις, καὶ γάμον εὐζαμένας,

κεριδίης ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας,
 ἀνδρὸς ἀφ' αὐρ' ἀμειβόμενα ἐξελόχευσα τύπας.
 κυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' Ἀφροδίτης
 Ἀρεα, καὶ βωμὸς ἔτεφον Ἡρακλέους.
 Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγον ποτε, νῦν δέ με Χαλκίς
 τὴν πάρος ἐν μήτραις ἡσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

XIII.

Ἀτθὶ Κόρα, μελίβρετ' ἔτε, λάλος λάλον ἀρωμάξασα
 τέτλιγ', ἀπατήσιν δαῖτα Φέρις τέκεσι,
 τὸν λάλον ἀλαλόεσσα, τὸν εὐπύρεον ἀπερόεσσα,
 τὸν ξένον ἀξείνα, τὸν φερνὸν φερνὰ.
 ἔχ' ἰσχυρὸς ῥιπύεις; ἔ' γὰρ θέμις, ἐδὲ δίκαιον
 ὄλλυαδ' ὑμναπύλας ὑμναπύλαις σόμασι.

XIV.

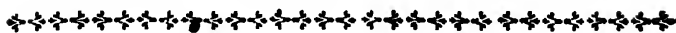
Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πόλιν, Ἴλιον ἱρήν,
 τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληρομένην,
 αἰῶνος τέτρη κατεδήδοκεν. ἀλλ' ἐν Ομήρῳ
 κεῖμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.
 ἐκ ἔτι με σκάπτει Τρωοφθόρα δ' ἔρατ' Ἀχαιῶν,
 πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν σόματι.

XV.

Βάκχης μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ' ἐλάχιστον
 ἐστὶ γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
 χαίρει κινάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός·
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἐτοιμότατος.
 εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραψαι μὲν Ερωτας,
 βασιλίζει δ' ὕπνῳ γέγονι τῷ θανάτῳ.

XVI.

Εχρίβιση μέσαις σελιδηφάγε, λωθήτειρα
 Ωωλὰς, αἰὲ σοφίης κλέμματα Φεβομένη;
 τίπῃ κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,
 σίλφῃ, τὴν Ὀθονερὴν εἰκόνα πλατῖομένη;
 Θεῦγ' ἀπὸ Μῆσάων, ἴβι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
 βάσκανον εὐψήκτω δῆξιν ἐπεισαγάγῃς.

ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ

ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Τίπῃ μύθων ἄτλητος, Εὐναλίσιο λέλογχας,
 Κύπρι; τίς ὁ ψεύσας συγνὰ καθάψε μάταν;
 ἔντεά σοι γὰρ Ἐρωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνὰν
 τέξις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὅτοιοι.
 ἔκκρατα δ' αἰμοτόεντα μέβες Τριτωνίδι δία
 ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Τρέναιον ἴθι.

ΣΙΜΜΙΟΥ

ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλῃ,
τὸν τραγικῆς Μῆσης ἀσέρας Κεκρότωνιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθελῶς
βλαιοσὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρειψε δόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίστι.

II.

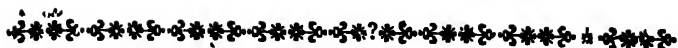
Ηρέμι' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα κισσὲ
ἐρπύροιο, χλοερὰς ἐκπυροχέων πλακάμης,
καὶ πεταλὸν πάντῃ θάλλοι ρόδον, ἥ τε Φιλορρῶς
ἄμπελος, ὕψυά περὶ κλήματα χευαμένη,
εἶνεκεν εὐμαθίης πινυόφρενος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἤσκησεν, Μισσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

Ημίονος καὶ ὄνος Φορέσσαι οἶνον ἔβαινον.
αὐτὰρ οἷος σενάχιζεν ἔω' ἄχθει Φόρτῃ ἐοῖο·
τὴν δὲ βαρυσενάχυσαν ἰδῶσ' ἐρέενεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίῃσ' ὀλοφύρεαι, ἥτε κέρη;
εἰ μέτρον ἐν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦραι·
εἰ δὲ ἐν ἀντιτάβοις, πάντως ἰσότηλα Φυλάξεις.
εἰπὼν τὸ μέτρον, ἄριστι γεωμετρίης ἐπίστροφ.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

I.

Αστέρας εισαθρεῖς Ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γεινοίμην
Οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σε βλέπω.

II.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα Φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν εἶχον
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων, ὡς διαβησομένη.

III.

Νῦν ὁ τὸ μηδὲν Ἀλέξεις, ὅσον μόνον εἶδ' ὅτι καλὸς
ὦπται, καὶ πάντα πᾶς τις ἐπιτρέσσεται.
Θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὄσέον; εἰτ' ἀνιήσει
ὑσέρον. ἔχ' ἔτω φαῖδρον ἀπωλίσσαμεν;

IV.

Μῆλον ἐγώ· βάλλοι με Φιλῶν σέ τις. ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίωπ'· καὶ γὰρ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

V.

Τῷ μῆλ' ἀβάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκῆσα Φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρβενίης μετὰδος.
Λοιπὸν αἶρ' ὃ μὴ γίνωγο νοεῖς, τῷ αὐτὸ λαβῆσα,
σκεῦσαι τὴν ὥρην, ὡς ὀλιγοχρόνιας.

VI.

Αρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταῖραν,
 ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἔζετο δριμύς Ερως.
 ἂ δειλὸν, νεότατος ὑπαντιάσαντες ἐκείνης
 πρωτοβόλῃ, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

VII.

Ησοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐρασῶν
 ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσά νένων,
 τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπιτρον ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὀρεῖσθαι
 ἐκ ἐθέλω· οἷα δ' ἦν πάρος ἐ δύναμαι.

VIII.

Εἰς βάτραχον χαλκῆν αἰατερίνα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου.

Τὸν Νυμφῶν θεράπωντα, Φιλόμυρον, ὕγρον αἰοιδόν,
 τὸν λιβάσιν κῆραις τερπόμενον βάτραχον
 χαλκῶ μορφώσας τις ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν,
 καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενον.
 πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰείσας
 κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιδίῳ στόματι·
 φωνὴν δ' ἠγήτειραν ὁδοιπόρος ἐκ ἀπολείπων
 εὔρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπὶθεὶ λιβάδων.

IX.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Αφροδίτης ἄγαλμα.

Η Παφίῃ Κυθέρεια δι' οἴδματος ἐς Κνίδον ἦλθε,
 βελομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
 πάντῃ δ' ἀβρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 φθέγγατο· πᾶς γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

Πραξιτέλης ἔκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδερος
ἔξεσ', Ἀρης οἶαν ἤθελε τὴν Παφίην.

X.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, ἔθ' ὁ σίδερος·
ἀλλ' ἔτῳς ἔσης ὡς ποτε κρινομένη.

XI.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἔχῃ πεσεῖται,
ζητῆσαι, ψυχὴν εὖρον Αἰσοφάνης.

XII.

Ἐννέα τὰς Μῆσας Φατίν τινες· ὡς ὀλιγώρως,
ἡνίοδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

XIII.

Εἰς ἄγανυα Πανό..

Υψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο Φωνήεσσαν
Ορίσσεσαν πυκινοῖς κῶμον ὑπὸ Ζεφύροις,
καὶ σοι καχλάξουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
Θελγομένων ἀξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

XIV.

Εἰς ἄγανυα Πανός συρίζον.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἱ τ' ἀπὸ πέτρας
κρηνοί, καὶ βληχὴ πηλυμιγῆς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται εὐκελάδω Πανί,
ὕγρον εἰς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
καὶ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χουὸν ποσὶν ἐσήσαντο
Τορριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Αἰμαδουάδες.

XV.

Εἰς Σάτυρον κρήνη ἰφιστῶτα, καὶ Ἐρωτα καθυδονία.

Τὸν Βρομίας Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέῃ χεὶρ
 κωφῷ θεσπεσίως πνεῦμα βαλῆσα λίθῳ.
 εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμείψιος· ἀντὶ δὲ τῶ πρὶν
 πορφυρέε μέθυος, λαρόν ὕδωρ προχέω.
 εὐκηλον δ' ἰθύνη φέρων πόδα, μὴ τάχα κῆρον
 κινήσης, ἀπαλῷ κώμαϊ θελγόμενον.

XVI.

ὃν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, ἔκ ἐτόρευσεν.
 ἦν νύξῃς ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

XVII.

Εἰς δακτύλιον.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
 ὥς ἤδη πάσας ἔμωνοα βοσκομένας.
 ναὶ τάχα καὶν ἀπέστευγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κραλεῖται
 τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βεκόλιον.

XVIII.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὺν ἔλιπε βρόχαν· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
 ὃν λίπεν ἔχ· εὐρὺν, ἥψεν ὃν εὖρε βρόχαν.

XIX.

Αἰὼν πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
 ἔνομα, καὶ μορφήν, καὶ φύσιν, ἥδὲ τύχην.

XX.

Εινοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
 παισὶ λιθοβλήτῃ παίγνιον εὐσοχίης.
 πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνης
 κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
 δειδρεσιν εὐκάστωις ἔδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
 δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρον.

XXI.

Αστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωῶσιν ἐῷος·
 νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

XXII.

Δάκρυα μὲν ἑκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναῖξι
 μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις.
 σοὶ δέ, Δίῳν, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
 δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
 κῆσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἄστροις,
 ὧ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳν.

XXIII.

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπώντες
 ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
 χαῖρε κλυτὴ ποτε πατὴρς Ερέτρια, χαίρετ' Ἀθήναι
 γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα Φίλη.

XXIV.

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ερετρικόν, ἄλχι δὲ Σέσων
 κείμεθα. Φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

XXV.

Ναυηγῷ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἄντίον ἐστὶ γεωργῷ.
ὥς ἀλλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπνῳ Αἰδῆς.

XXVI.

Ναυηγὸν με δέδορκας, ὃν οἰκτεήρασα Θάλασσα
γυμνώσαι πυμάτεσσι Θάλασσεος ἠδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσσε,
τόσσον ἄγος τόσσῃ κέρδεος ἀνείκελος.
κεῖνο μὲν ἐνδύσασατο, καὶ εἰν Αἰδαο Θέροισι,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τέρμον ἔχοντα ῥάκος.

XXVII.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἀλλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴτε δὲ ναυηγῷ σῆμα παρερχόμενοι.

XXVIII.

Ἀρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀσπίς,
Πίνδαρος, εὐφάνων Πιερίδων πρότερος.

XXIX.

Εἰς Ἐρωτα ἐν ἄλλοις κοιμώμενον.

Ἄλσος δ' ὥς ἐκόμεθα βαλυσκίον, εὐρμεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν εὐκότα παῖδα Κυβέβης.
ἔσθ' ἔχεν ἰοδόκον Θαρύτην, ἔκ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὕπῳ εὐπετάλοισι κρέμασθαι
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὖδεν μειδιών· ἔκθαι δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κῆροχύτοις ἐντὸς λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

XXX. .

Α κύπρις Μοῖσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρον ὕμνιν ἐΦοπλίσσεται.
χαί Μοῖσαι ποτὶ Κύπριν· Ἀρεὶ τὰ σωμύλα ταῦτά·
αἶμιν ἔ πέταται τῷτο τὸ παιδάριον.

XX

Π Λ Α Τ Ω Ν Ο Σ

Ν Ε Ω Τ Ε Ρ Ο Τ .

I.

Α νέρα τις λιπώγονον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγῆς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρητάμενος.
ἀμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὅψεις,
ὅς δέ, βάσεις· ἄλλος δ' ἄλλος ὑπηρεσίη·
τυτλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρους ἄρας
ἀτραπὸν ὀθνεῖοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
· μία δ' ἀμφοτέροις ἥκει Φύσις· ἐν γὰρ ἐκάσῳ
τέλλωπες ἀλλήλοισι εἰς ὅλον ἡράνισαν.

II.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμέθυς.

Α λίθος ἔς' ἀμέθυσος· ἐγὼ δ' ὁ πότης Διόνυσος.
ἢ πιβέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

III.

Α σφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ Δάφνη· ποτέρη μᾶλλον ὁ Λητοῖδας;

Σ Π Ε Υ Σ Ι Π Π Ο Υ

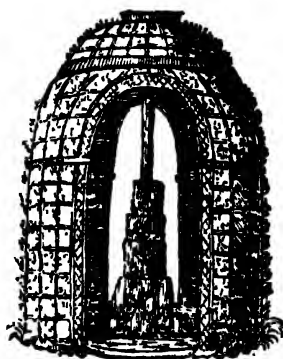
Σῶμα μὲν ἐν κόλποισι κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

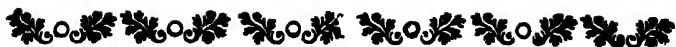
Α Ι Σ Χ Ι Ν Ο Υ

Τ Ο Υ Ρ Η Τ Ο Ρ Ο Σ.

Θητῶν μὲν τέχναις ἀπαρξάμενος, εἰς δὲ τὸ Θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὐπαιδᾶς Ἀθήνας,
ἰάβην ἐλθὼν, Ἀσκληῖαιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἔλπιος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μνητί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

I.

Αρετὰ πολύμοχθε
 γένει βροτείῳ,
 θήραμα κήλυσον βίῳ,
 σᾶς περὶ, παρθένε, μορφᾶς
 καὶ θανεῖν, ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
 καὶ πόνος τλῆναι μαλερὸς
 ἀκάμαντας· τοῖον
 ἐπὶ Φρένα βάλλεις
 καρπὸν τ' ἀθάνατον,
 χρυσῶν τε κρέσσω καὶ γονέων,
 μαλακαυχήοιό θ' ὕπνου.
 σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆος,
 Λήδας τε κῆροι πόλιν ἀνέτλασαν,
 ἔργοις σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
 σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς
 Αἴας τ' Αἰδάο δόμους ἦλθον.
 σᾶς δ' ἔνεκα Φιλίης μορφᾶς
 καὶ Ἀταρνέως ἑντροφός
 ἡλὶς χήρωσεν αὐγὰς.
 τοιγὰρ αἰοίδιμος ἔρτοιοις,
 ἀθάνατόν τε μιν αὖξισι μῆσαι
 Μναμοσύνας θύγατρες,
 Διὸς Ξενίης σέβας αὖξισαι
 Φιλίης τε γέρας βεβαίη.

II.

Τόνδε ποτ' ἔχ' ὁσίως, παραβὰς μακάρων θέμιν αἴην,
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
 ἔφανερῶς λόγχῃ Φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίσει χρησάμενος δολίχ.

III.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡ' ΟΜΗΡΩ, ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένῃ ἐν Βοιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ρέοντι
 παῖδες Βοιωτῶν σῶφρονα Πηνέλεων.

Ἐπὶ Ασκαλάφῃ καὶ Ιαλμένῃ.

Ἀσκαλάφῃ Τροίῃ φθιμένῃ καὶ Ιαλμένῃ ἥδε
 ὅσ' εἰα πληξίεσσιν γῇ Μινυῶν κατέχει.

Ἐπὶ Αἴαντος τῷ Οἰλῷ, κειμένῃ ἐν Μυκονίῳ τῇ νήσῳ.

Ἐνθάδ' ἐπὶ Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέχει
 Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθιμένον.

Ἐπὶ Ελεφάντορος κειμένῃ ἐν Τροίᾳ.

Νήσῃ αὖτ' Εὐβοίῃς Ελεφάντορα ἀρχὸν Ἀδάντων
 ἐνθάδ' ἐπὶ Τροίῃ μοῖρα κατέχευε βίβ.

Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένῃ ἐν Αθῆναις.

Ταξίλοχος λαῶν, ἥδ' ἐπὶ Πετῶν Μενεσθεύς
 ἐνθάδ' ἐπὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

Ἐπὶ Αἴαντος Τελαμωνίῃ κειμένῃ ἐν Τροίᾳ.

Ἀδ' ἐγὼ αἰ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβλημένα, ἔνεκ' Ἀχαιοῖς
 αἰ δολοφόνων Ἀτῶν κρέσσον ἐμὲ κείρεται.

Ἐπὶ Τεύκρῳ κειμένῳ ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἦδε
Τεύκρον ἀποφθίμενον γῇ Σαλαμῖς κατέχει.

Ἐπὶ Διομήδῃς κειμένῳ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδῃ
ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμία.

Ἐπὶ Σθένει καὶ Εὐρυάλῃ κειμένων ἐν Ἀργεῖ.

Ἀργεῖος Σθένελος Κωπανῆιος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τῷ πλησίον Εὐρύαλος.

Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένῳ ἐν Μυκῇαις.

Λεύσσεις Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος, ὃς ἔνε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγιάδῃ κηλομένης ἀλόχῃ.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Μνήμα τόδ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκταν
διὰ Κλυταιμνήστῃ Τυνδαρὶς ἔχ' ὁσίως.

Ἐπὶ Μενέλαῳ.

Ὀλβιος ὃ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλῃ.

Ἐπὶ Νέστορος κειμένῳ ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαβύνῃν, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα,
ἀνδρὶ ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα
γῇ κατέχει, βελῇ Φέρετλον ἡμιθέων.

Ἐπὶ Ἀντιλόχῃ κειμένῳ ἐν Τροίῃ.

Μῆμ' ἀρετῆς ὑπ' τῷ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνειν ἐν Τροίῃ ρυσάμενος πατέρα.

Ἐπὶ Ἀγαπήνωρος.

Ἀρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίης υἱός,
κεῖθ' ὕπ' ἐμοῖ, Ταφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

Ἐπὶ Ἀμφιμάχῃ καὶ Διώρῃ.

Ἀρχὸς τ' Ἀμφίμαχος Κλεάτης παῖς, ἡδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχασσι βίῃ.

Ἐπὶ Θάλπειῃ καὶ Πολυξένῃ κειμένων ἐν Ἡλίδι.

Οἶδε Πολύξεινος καὶ Θάλπειος Ἥλιδι δῖη
δμηθέντες κρυερῷ δῶμ' Αἰίδαο ἔβαι.

Ἐπὶ κενταυρίῃ Μήντρῃ ἐν Δελχίῳ.

Μηῆμα Μέγῃσι Φοῶ, μεγαθύμῃ φυλέως υἱῷ,
Δελχίοι τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ Οδυσσεύῃ κειμένῃ ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

Ἐπὶ τῇ αὐτῇ.

Οὔτος Οδυσσεύς κείνῃ τάφος, ὃν δία πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχισαν.

Ἐπὶ Θόαντι.

Τιδὸν ὑπερθύμῃ Ἀνδραίμονος ἡδὲ Θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἡδὲ κόνης κατέχει.

Ἐπὶ Ἰδομενείῃ καὶ Μηρίνῃ κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίῃ Ἰδομενέῃ ὄρας τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τῇ
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλῃ.

Ἐπὶ Τληπολέμῃ κειμένῃ ἐν Ρόδῳ.

Ἀδ' Ἰρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπολέμῃν κατέχει κυματόεσσα Ρόδος.

Ἐπὶ Διὶ πύλῃ.

Διὶ πύλῃ κόρησ' εὐειδέος Ὀρμενίου
μῆνιμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

Ἐπὶ Νιρέῳ κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Εὐθάδε τὸν κάλλιπον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπῃ παῖδα καὶ Ἀγλαίης.

Ἐπὶ Φειδίππῳ καὶ Ἀντίφῃ.

Φειδίππων Τροίην πέρσαντ' ἦδ' Ἀντίφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἦδ' Εὐρύρα κατέχει.

Ἐπὶ Ἀχιλλέῳ κειμένη ἐν Τροίᾳ.

Παῖδα θεῶς Θέτιδος Πηληϊάδην Ἀχιλλῆα
ἦδ' ἱερὰ Προποντίς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ.

Θησσσαλὸς ἕτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ· ἐβρόνησαν δ' ἑννέα Πιερίδες.

Ἐπὶ Πατρόκλῳ κειμένη μετὰ Ἀχιλλέῳ.

Πατρόκλῳ τάφος ἕτος· ὁμῶ δ' Ἀχιλλῇ τέθαπται,
ὃν κλάνεν ὠκύς Ἀρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.

Ἐπὶ Ποδάρκῳ κειμένη ἐν Σικυῶνι.

Γῇ μὲν Ἀχαιῖς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἀχιλλος ἦν·
ὅς τ' αὖ Σικυῶν γῇ κατέχει Φθιμένη.

Ἐπὶ Φιλοκλήτῃ.

Τόξων Ἡρακλῆος ταμῖν, Ποιάντιον ἦν,
ἥδε Φιλοκλήτην γῇ Μινυᾶς κατέχει.

Ἐπὶ Εὐμήλῃ.

Γιὸς ὅδ' Ἀδμήτῳ Φερετιάδης Εὐμήλος
νέρεθ' ὕπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτῃ.

Ἐπὶ κενοταφίᾳ Ποδαλείριος καὶ Μαχάωνος ἐν Τρίκλῃ.
 Οἷσ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 πρόσθεν μὲν Θνητοὶ, νῦν δὲ Θεῶν μέτοχοι.

Ἐπὶ Εὐρυπύλῃ κειμένῃ ἐν Ορχομενῷ.
 Πάτρη ἐν Ορχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν,
 Εὐρύπυλον, κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

Ἐπὶ Πολυποίτῃ καὶ Λεοντέως.
 Ἀρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
 ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀΦίκοντο βίῃ.

Ἐπὶ Γενίως.
 Σῆμα τὸ μὲν Γενῆος ὄρα· ψυχὴ δὲ θανόντος
 αἰε' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

Ἐπὶ Κενοταφίᾳ Προβός.
 Σῶμα μὲν ἐν πόλῳ Προβός Τενθρηδόνης ἤϊ'
 κεῖται· ἀνοίξιον δ' ἔνομα τύμβος ἔχει.

Ἐπὶ Ταλθύδι κειμένῃ ἐν Μυκηναίῃς.
 Ταλθύδιον θεράπωνίᾳ, Θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
 ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔβαλψεν ἄπας.

Ἐπὶ Αὐτομέδοντος κειμένῃ ἐν Τροίῃ.
 Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ εὖν καὶ πισὸν ἑταῖρον,
 ἦδε καλεσκίασε Τρωαὶς ἄρξα τάφῳ.

Ἐπὶ Εκλέρῳ κειμένῃ ἐν Θήβαις.
 Εκλέρῳ τόνδε μέγαν Βοιωτῆσι ἄνδρες ἔτευξαν
 τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγυγνομένοις.

Ἐπὶ Πυραίχμῃ κειμένῃ ἐν Τροίᾳ.
 Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἄπ' Ἀξίῃ ὧδε Πυραίχμης
 ἀκύμφορος πάντων νόσφι Φίλων ἔθανε.

ΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.

Επὶ Λαομέδοντος.

Ενθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἴστων ὠκυπόδων εἶνεκ' ἀποθνήσκον.

Επὶ Αἰήτε κειμένε ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἀνάκτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ Μοῖρα θεῶν κ' ἔρισε.

Επὶ Ζήτῃ κειμένε ἐν Θήβαις.

Επαπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπὸ χθων
Ζήτης, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

Επὶ Ορφέως κειμένε ἐν Κικονίᾳ.

Θρήικα χρυσολύρην Οἰάγορ παῖδα θανόντα
Ορφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

Επὶ Πυλάδῃ κειμένε ἐν Φωκίᾳ.

Υἱὸς ὅδε Στροφίῃ Πυλάδῃς ἐν Φωκίᾳ γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔωλησε βίῃ.

Επὶ Ἀταλάντης ἐν Λακκείᾳ.

Κέρη, Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα, πέλας στείχων, ἀτρεκέες ἐσι τόδε.

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ

Τ Ο Υ Χ Ι Ο Υ.

Ερμεία εὐνέχα τε, καὶ Εὐδάλω τὸδε δάλα
 μνήμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστέλης,
 ὃς διὰ τὴν ἀκρατῇ γαστρὸς Φύσιν, εἴλετο ναίειν,
 ἀντ' Ἀκαδημείας, Βορβόρε ἐν προχοαῖς.

* Φ Ι Λ Ι Σ Κ Ο Υ.

ΕΙΣ ΛΥΣΙΑΝ ΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ.

Καλλιόπης θυγάτερ πολυήγορε, Φροντίδι δείξεις
 εἴ τι Φρονεῖς, σοφίης καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 τῷ γὰρ εἰς ἄλλο χῆμα μεταρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίᾳ σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσία ὕμνον,
 δόντα καλαφθιμένῳ καὶ τάφον ἀθάνατον,
 ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει Φιλέταιρον ἅπασι,
 καὶ τὴν τῷ Φθιμένῳ πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

---

* Omissum est suo loco hoc Epigramma, quod Platonis carmina
 præcedere debuit.

Χ Ο Ι Ρ Ι Λ Ο Υ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφους, σὸν θυμὸν ἄεξε
 τερπόμενος θαλίῃσι· θανόνῃ τοι ἔτις ὄνησις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σπαρδός εἰμι, Νίνε μεγάλης βασιλεύσας.
 ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐτύβρισσα, καὶ μέν' ἔρωτος
 τέμνων ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀλβία κεῖνα λέλειπται.
 ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

Α Γ Ι Δ Ο Σ.

Καὶ σάλικας καὶ πῆνα λαγωβόλα σοι ταῦδε μείδων,
 φοῖβε, σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλαμοῖς,
 ἐργῶν ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἣν δέ τι μεῖζον
 δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυτελίσσια.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΙΟΥ.

I.

Ερωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος.
 εἰδὲν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσει,
 θεραπεΐα σοὶ τολοιπὸν ἡγήσῃ βρόχος.

II.

Πῆρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπῳ τύφῳ,
 καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος, ἔδεν ἔχουσα,
 εἰς ἣν ἔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιος,
 ἔτε λίχνος πόρνης, ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
 ἀλλὰ θυμὸν καὶ σκόοδα φέρει, καὶ σῦκα, καὶ ἄρβυς,
 ἐξ ὧν ἔπολεμῶσι πρὸς ἀλλήλους· ἐπὶ τέτοις
 ἔχ' ὅπῃα κέκλινται, ἐπὶ κέρματι δ', ἢ ἐπὶ δόξῃ.

III.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἱατρῷ δραχμὴν
 κόλακι τάλαρ' ἑπέντε, συμβᾶλῳ κατωνόν·
 πόρῳ τάλαρ' ἑπέντε, φιλοσόφῳ τριάβαλον.

IV.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
 εὐτελὴς, κλεινὴς ἔκγονε Σωφροσύνης·
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκήσι.

V.

Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον, καὶ Ἐφροῖνισσα, καὶ μέγα Μυρσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τύφος ἔμαρψε.

VI.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ολυμπίῃς ἀγλαὰ τέκνα,
Μῆσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω.
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥ τε μοι αἰεὶ
χωρὶς δαλοθύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

* * *

ὦ Φέλιμον δὲ Φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματ' αἶψ' ἐθέλω συνάγειν κλυτὰ, κανθάρα οἶτον,
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματ' αἰσόμενος·
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν, καὶ πλῆστον ἀγνέειν
εὐφρονον, εὐκλειστον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχῶν Ερμῆν καὶ Μῆσας ἰλάσομ' ἀγνάς,
καὶ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

VII.

Κρατήτης ἐστὶ καὶ τόδ', ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιο.

Θέρμων τε χοῖνιξ, καὶ τὸ μηδενὸς μέλεον.

VIII.

Συναποθνήσκεις ὅτι ἀποθνήσκεις, ἐπεὶ δὲ πρὸς ἑαυτὸν λέγων·

Στείχεις δὴ φίλε κύβων,
βαίνεις τ' εἰς Αἴδαο δόμους, κυφὸς διὰ γῆρας.

ΙΧ.

Πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βέλεται αὐτῷ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι,
 ἔφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος
 ἄλλος αὐτὴν καλᾶσκάψει·

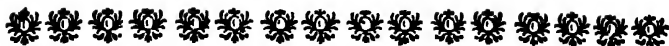
Εχειν δὲ πατρίδα,
 ἀδοξίαν τε καὶ πέναν, ἀνάλωτα τῇ Τύχῃ.

καὶ Διογένης
 εἶναι πολίτης, ἀνεπιβλεύετ' ὀφθίνω.

Χ.

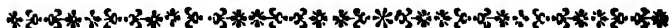
Καὶ θυγάτηρ ἐξέδωκε, ὡς αὐτὸς ἔφη,
 Κυνὶ, ἐπὶ πείρᾳ δὲς τριήκονθ' ἡμέρας.

ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Εγὼ φιλαίνις ἢ ᾧβίωλος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γήραϊ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
 μή μί, ᾧ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπωτων,
 χλεύην τε ποιεῦ, καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
 ἔ γάρ, μὲν τὸν Ζεῦν, ἔ μὰ τὰς κάτω κῆρας,
 ἐκ ἧν ἐς ἀνδρας μάχλος ἐδὲ δημῳδῆς·
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενὴν Αθηναῖος,
 λόγων τι παιπαῖλμα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ὅσσ' ἔγραψ'. ἐγὼ γὰρ ἐκ οἶδα.

ΦΙΛΗΤΑ.

Πἐληκονταέτις καὶ ἔτι πλέον ἢ Φιλέρασος
 Νικίας εἰς νηὸν Κύπριδος ἐκρέμασε
 σάνδαλα, καὶ χαίτης ἀνελίγμῳ, τὸν τε διαιυγὴ
 χαλκὸν, ἀκριβεῖς ἐκ ἀπολειπόμενον,
 καὶ ζώνην πολύτιμον, ἃ τ' ἔ Φωνηλὰ πρὸς ἀνδρας,
 ἀλλὰ πορεῖ πάσης Κύπριδος ὀψίτασιν.

II.

Ασάλα βαρύθεσα λέγει τὰδε· τὰν μινύωρον,
 τὰν μικρὰν Αἰδας ἄρπασε Θεοδοῦταν.
 χαί μικρὰ τὰδε πατρὶ λέγει πάλιν· ἴοχεο λύπας
 Θεοῖδε, θνατοὶ πολλάκι δυσυχέες.

Μ Ν Α Σ Α Λ Κ Ο Υ

Σ Ι Κ Υ Ω Ν Ι Ο Υ.

I.

Αμπελ', ἐπεῖτοι φύλλα χαμαὶ σπυρόμενα βαλέομαι
 δεΐδιας ἐσπέριον Πλειάδα δυομένην,
 μέινον ἐπ' Αντιλέονῃ πεσεῖν ὑπὸ τὸν γλυκύν ὕπνον,
 ἔωδ' ὅτε τοῖς καλοῖς πάντα χαριζομένα.

II.

Ησο κατ' ἠγάθειον τόδ' ἀνάκτορον, ἀσπὶ Φαεινὰ,
 ἄνθεμα λατῶα δῆιον Ἀρτέμιδι.
 πολλάκι γὰρ κατὰ δῆριν Ἀλέξανδρον μετὰ χερσὶν
 μαρναμένα, χρυσέαν ἔκ ἐκόνισσας ἵτυν.

III.

Ασπίς Ἀλέξανδρον τῷ φυλλέως ἱερὸν ἄδε
 δῶρον Ἀπόλλωνι χρυσοκόμῳ δέδομαι,
 γηραλέα μὲν ἵτυν πολέμων ὕπο, γηραλέα δὲ
 ὀμφαλόν· ἀλλ' αἰρετᾷ λάμπωμαι, ἅς ἔκιχον
 ἀνδρὶ κορυσσοσάμενα σὺν ἀριστεί, ὅς μ' ἀνέβηκεν.
 ἐμμὶ δ' αἰήσατος πάντων ἀφ' ἧ γενόμαν.

IV.

Ηδη τῇδε μένω πολέμῳ δίχῃ, καλὸν ἔνακτος
 σῆρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ρυσαμένα.

καίπτερ τηλεβόλῃς ἰς, καὶ χερμάδι' αἰνὰ
 μυρία, καὶ δολιχὰς δεξάμενα κάμακας,
 ἔδέποτε κλείτοιο λιπῶν περιμάκεια πᾶχυν
 Φαμί κατα βλοσυρὸν Φλοῖσθον Εὐναλίσ.

V.

Τῆτό σοι, Ἀβέμι δῖα, Κλεώνυμος εἷσα] ἄγαλμα
 τῆτο σύ γ' εὐθήρῃ τῆθ' ὑπὲρ ἵαχε βίῃ
 εἴτε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνεις,
 δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέχσας κυσὶν,
 * * * * *

VI.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα Φαρέτρα,
 δῶρα παρὰ Προμάχῃ, φοῖβέ, τάδε κρέμαται
 ἰς δὲ πτέρουέντας ἀνὰ κλονον ἄνδρες ἔχουσιν
 ἐν κραδίαις, ὅλοα ξείνια, δυσμενέες.

VII.

Ἀσυριγξ, τί τοι ὦδε παρ' Αφρογένειαν ὄρχσας;
 τίωτ' ἀπὸ ποιμενίῃ χεῖλεος ὦδε πάρεϊ;
 ἔ τοι πρῶνες ἔβ' ὦδ', ἔδ' ἄγκεια πάνηλα δ' Ἐρώλης
 καὶ Πόδος. ἀ δ' ἄγρία Μῆσ' ἐν ὄρεϊ μενέτω.

VIII.

Στάμεν ἀλὶρράνιοι παρὰ χθαμαλὰν χ' ἵνα πόντῃ,
 δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος Εἰναλίας,
 κρᾶναν τ' αἰγείροισι καλᾶσκιον, ἅς ἀπο νᾶμα
 ξεβαὶ ἀφύσσονται χεῖλεσιν ἀλκυόνες.

ΙΧ.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδιονὶ παρθένε, Φωνᾶ,
 Τηρέος ἔ θεμίτων αἵψαμένα λεχέων,
 τίωτε παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδόν;
 παῦσαι, ἐπεὶ σε μένει δάκρυα καὶ καλῶτιν.

Χ.

Ουκέτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγοισιν αἰήσεις,
 ἀκρὶ, κατ' εὐκάρπεις αὐλακας ἐξομένα,
 ἔσθ' ἐμὲ κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,
 ἔχθ' ἂν ἐκ πτερύγων αἰδὺ κρέκησα μέλος.

ΧΙ.

Ακρίδα Δημοκρίτε μελεσίωτερον ἄδε θανῆσαν
 αὐγίλλος δολιχὰν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
 ἃς καὶ, ὅτ' ἰθύσειε πανέσπερον ὕμνον αἰεῖδεν,
 παῖν μέλαθρον μολπαῖς ἰαχ' ὑπ' εὐκελάδῃ.

ΧΙΙ.

Αμπαῦσει καὶ τῇδε θοὸν πτερόν ἱερὸς ὄρνις,
 τᾷσθ' ὑπὲρ ἀδείας ἐζόμενος πλατάνῃ.
 ὤλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλλιος, ἔσθ' ἔτι νεῖται
 ἱζὼν ἐπ' ἀγρευταῖς χιυάμενος καλάμοις.

ΧΙΙΙ.

Αιθήας, ξένε, τόνδε ποδηνέμεν ἐννεπε τύμβον,
 τᾷς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
 πολλαῖς γὰρ νάεσσιν ισόδρομον ἄνυσε μάχος,
 ὄρνις ὅπως, δολιχὰν ἐκπονέεσα τρίβον.

ΧΙΥ.

XIV.

Αδ' ἐγὼ αἰ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῆδε κάθ'·μαι
 Ἠδοῇ, αἰσχίῳως κεραμμένα πλοκάμεις,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβωλημένα, εἴπωρ ἄπασιν
 αἰ κακόφρων Τέρψις κρείσσον ἐμῷ κέκριται.

XV.

Ασκηρὴ μὲν πατρίς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόνῃος
 ὅς τ' αἰ πληξίῳπων γῇ Μινυῶν κατέχει·
 Ἡσ.όδ'·, τῷ πλίσσον ἐν Ελλάδι κῦδος ὀρεῖται
 ἀνδρῶν κυνομένων ἐν βασιάνῳ σοφίης.

XVI.

Οἶδε πάτι'·ων, πολύδακρυ ἐπ' αὐχέει δεσμὸν ἔχουσιν,
 ῥύομενοι, θνοφερὰν ἀμφεβάλλοντο κόνιν·
 ἄρουνται δ' Ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλὰ τις αἰσῶν
 τῶσδ' ἐσιδῶν, θνάσκειν τλάττω ὑπὲρ πατρίδος.

XVII.

Α, αἰ παρθενίας ὀλοόφρονος, ἅς ἄπο Ουιδραὶν
 ἔκλασας αἰλικίαν ἱμερόισσα Κλεοῖ,
 καδύε' σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἰδῶ' ἐπὶ τύμβῳ
 λαῶς Σειρηῶν ἔσταμες εἰδάλιμοι.

XVIII.

Αἰ αἰ Ἀριστοκράτει·, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέρουῃα
 οἴχεται, ὠραίῃς κεκλιμένα πρὸ γάμψ·
 ματρὶ δὲ δάκρυα σᾶ καταλείπεται, αἰ σ' ἐπὶ τύμβῳ
 πολλὰκι κεκλιμένα κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

V:

Χαίρουσάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν ΑΦροδίταν
 ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθρας·
 δαιδαλέος τε γάρ ἐστι, καὶ αἰδύ τι νέκταρος ὄζει,
 τῷ, τῷ καὶ τήνα καλὸν Ἀδῶνα χρίει.

VI.

Εντεα Βρέτλιοι, ἄνδρες ἅπ' αἰνομόρων βάλον ὦμων,
 θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὑπ' ὠκυμάχων,
 ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα, θεῶν ὑπ' ἀνέκτορα κείνται,
 ἔδ' ἐποθεύντι κακῶν πάχεας, ἔς ἔλιπον.

VII.

Αὐτομέλινα τέτυκται· ἴσθ' ὡς ἀγανὸν το πρόσωπον
 ἀμὲ ποιοπλάζειν μελιχίως δοκέει·
 ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρι πάντα ποτώκει.
 ἢ καλὸν ὅκκα πέλει τέκνα γονεύσιν ἴσα.

VIII.

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβειβίδος εἶδες ὅπως ὦπα·
 αἶσθ' εἰκὼν μορῶν καὶ μεγαλοφροσύναν.
 θάεο τὰν πιτυτὰν, τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνας
 ἔλπομ' ὀρῆν· χαίροις πολλὰ, μάκαιρα γύναι.

IX.

Θυμαρέτας μορῶν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
 τεύξε, τό θ' ὠραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάρης.
 σαῖνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοθύλαξ σκυλάκαινα
 δέσποιναν μελάρων οἰομένα ποθορῆν.

X.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς καλῶ δόμον εἰς Ἀφροδίτας,
 εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἐνέθηκεν ἴσαν.
 ὡς ἀγανῶς ἔσακεν· ἰδὲ ἂ χάρις αἰλίκον ἀνθεῖ.
 χαιρέτω· ἔτινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

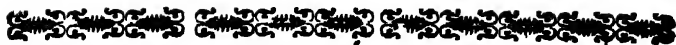
XI.

ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
 τᾶν Σαπφῶς Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
 εἰπῶν ὡς Μῦσαισι φίλαν, τήνα τε Λοκρὺς γὰ
 τίκην ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τένομα Νοσσίς. ἰθι.

XII.

Καὶ κατωρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπων
 ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ρίνθων εἰμὶ ὁ Συρακόσιος,
 Μισάων ὀλιγὴ τις ἀηδονίς· ἀλλὰ γλυκάκων
 ἐκ τραγικῶν ἰδίον κισσοῖν ἐδρεψάμεθα.

Α Ν Υ Τ Η Σ.

I.

Εσαθι τῇδε κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
 χάλκεον ἀμφ' ὄνυχ' αἶζε Φόνον δαίων.
 ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμεν ἡμένα αἰψὺν Αθάνας
 ἄγγελ' ἀνορέων Κρητὸς Εχεκροατίδ'.

II.

Βεχάνδης ὁ λέξης· ὁ δὲ θεὸς Εριασπίδα υἱὸς,
 κλέυβος· αἰ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
 τ' Αθάνα δὲ τὸ δῶρον· Αριστοτέλης δ' ἐπέσχησε
 κλειτόριος, γενέτα ταῦτ' ὀνομα.

III.

Φριζοκόμα τῷδε Πανί, καὶ Αὐλιάσιν θεῷ Νύμφαις
 δῶρον ὑπὸ σκοπιάς Θεούδοτος οιονομος,
 ἔνεχ' ὑπ' ἀζαλέας θέρους μέγα κεκμηῶτα
 παῦσταν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

IV.

Ηνία δὴ τοι παῖδες ἔνι, τράγε, Φοινικόεη
 θέντες, καὶ λασίῳ Φιμαὶ περὶ σῶματι,
 ἔπ' ὦπια παιδεύεσι θεῷ περὶ ναὸν ἄεβλα,
 ὅφρ' αὐτὰς φορέης ἥπια τερωπομένους.

V.

Εἰς Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἐφ' αὖτ' αἰγιαλῷ καὶ ἀποσκοπεῖν
πρὸς τὸ πέλαγος.

Κύπριδος ἔτος ὁ χῶρος, ἔπει Φίλον ἔπαλετο τήνας
αἰὲν ἀπ' ἠπειρᾶ λαμπρὸν ὄρῃν πέλαγος,
ὄφρα Φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμΦι δὲ πόντος
δεμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

VI.

Ιζευ ἅπας ὑπὸ τᾶσδε δάφνας εὐβαλέᾳ φύλλα,
ῥαῖα τ' ἄρυσαι νάματος ἀδύ πόμα,
ὄφρα τοι ἀδμαίνοντα πόνοις θέρεος Φίλα γῆα
ἀμπαύσης, πνοιῇ τυπτόμενα Ζεφύρα.

VII.

Ξεῖν, ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γῆ ἀνάπαυσον
ἀδύ τι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θραεῖ πελάοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὀδίταις
ἀμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τῆτο Φίλον.

VIII.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Τίπῃ κατ' οἰόετον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
ἤμενος, ἀδυόα τῶδε κρέκεις δόνακι;
ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' ἔρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ἡυτόκων δρεπτόμεναι σαχύων.

IX.

Ερμᾶς τᾶψι' ἔσακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις, παλαιᾶς ἐγγυθεν αἰόνας,

ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
ψυχρὸν δ' ἀχραῖς κρανὰ ὑποιάχει.

X.

Θάλασσα τὸν Βρομίᾳ κερατὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενῶν,
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν ἔρσιν ἀμφοὶ παρῆδα
βόστυχον ἐς ροδέαν Ναῖς ἐδεκτο χέρα.

XI.

Εἰς αἰκίλορα.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τοπάρως πυκιναῖς πλερύγεσσι ἐρέσσων
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὀρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαβηθὼν ἐπελθὼν
ἔκλεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεῖς ὄνυχα.

XII.

Εἰς δελφῖνα ἐκβαδόντα ἐκ θαλάσσης ἐν τῇ χέρσῳ.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσι
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
ἔδ' παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περικάλλεα χεῖλη
ποιφύζω, τὰ μᾶ τερπόμενος προτομᾶ.
ἀλλὰ με πορφυρέα πόντις νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χερσὸν,
κεῖμαι δὲ ραδινὰν τάνδε παρ' ἡϊόνα.

XIII.

Ἦν μὲν συ, Πυόαρχε, πεσὼν παίδων, τὰ γε μαῖρὸς
τήθεα ἐν διοφερῶ πένθει ἔβδ' ὀβήμενος.
ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερθεῖν ἔπος τόδε πέτρος αἰεῖδει,
ὡς ἔθανες πρὸ Φίλας μαρναμένος παλῖδος.

XIV.

Ακρίδι τᾶ κατ' ἄρσραν αἰθρόνι, καὶ δρυοκοίτῃ
 τέτλιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,
 παρθένιον φάξασα κόρα δάκρυ· δισσα γὰρ αὐτᾶς
 παίγνι ὁ δυσπειθὴς ὤχετ' ἔχων Αἰδάς.

XV.

Μνάμα τόδε Φθιμένῃ μενεδαίῃ εἰσαῖο Δᾶμις
 ἔπαυε, ἔπει εἴριον τῷδε θαφεινὸς Ἀρης
 τύψε· μέλαν δέ οἱ αἶμα ταλαυρίνῃ διὰ χρωτὸς
 ζέσσει, ἔπει δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδενσε Οὐρανῷ.

XVI.

Αντί τοι εὐλεχέος θαλάμῃ, σεμνῶν θ' ὑμεναίων
 μάτηρ γῆσε τάφῳ τῷδ' ἔπει μαρμαρίνῳ
 παρθενικαὴν, μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἐχοῖσαν,
 Θέρσι· ποτιφθέγκη δ' ἔπαλεο καὶ φθιμένα.

XVII.

Ωχόμεθ', ὦ Μίλητε, Φίλῃ παῖδι, τὰν ἀθέμιστον
 τῶν ἀνόμων Γαλατᾶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
 παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, αἷς ὁ βίαιος
 Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἀρης.
 εἰ γὰρ ἐμείναμεν αἶμα τὸ δυσσεβὲς, εἰδ' ἡμῖν αἰὶν
 νυμφῶν, ἀλλ' Αἰδὴν κηδεμόν' εὐρόμεθα.

XVIII.

Λοίδια δὴ τάδε πατρὶ Φίλῳ, περὶ χεῖρε βαλῶσα,
 εἰπὼν Ἐρᾶν, χλωροῖς δάκρυσι λειβομένην.

ὦ πάτερ, ἔ' τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλαν δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἥδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

XIX.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ κόρας ἐπὶ σάμασι κλεινῷ
μάτῃρ ὠκυμόρε, παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀκαλέεσσα Φιλαινίδος, ἀ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμῷ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

XX.

Λύδιον ἔδρας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα φιλόπῳ,·
πολλὰ σιδαρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
ἔδέ μιν ἀλγινέεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτὸς,
ἀλλ' ὅλετ' ἀμφ' ἐτάρω χῶν κυκλόεσσαν ἴτυν.

XXI.

Μάνης ἔτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποιε. νῦν δὲ τεθνηκώς
ἶτον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

XXII.

Παρθένον Ἀντιβίαν καλοδύρομαι, ἃς ἐπὶ πολλοὶ
νυμφῖοι ἰέμενοι πατρὸς ἰκόντο δόμον,
κάλλεος καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας ἐλομένα μοῖρ' ἐκύλισσε πρόσω.

XXIII.

Ωλεο δὴ ὥστε καὶ σὺ πολὺρρίζον παρὰ θάμνον,
Λόκρι, Φιλοφθόγων ὠκυτάτη σκυλάκων,
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κῶλα
ἰὸν ἀμείλικλον ποικιλόδειρος ἔχης.

Μ Υ Ρ Ο Υ Σ

Β Υ Ζ Α Ν Τ Ι Α Σ.

I.

Κ εἶσαι δὴ χουσεάν ὑπὸ πασάδα τὰν ΑΦροδίτας
βότρυ, Διωνύσῃ πληθόμενος σαγόνι
ἔσθ' ἔτι τοι μάτηρ ἔρατὸν περὶ κλῆμα βαλῆσα
Φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

II.

Νύμφαι Αμαδρυάδες, πόσαμῃ κόραι, αἱ τὰδε βένθη
ἀμβρόσια ῥοδέοις σείθετε ποσσὶν αἰῖ,
χαίρετε καὶ σώζετε Κλεώνυμον, ὃς τὰδε καλὰ
εἰσαβ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι θεαὶ Ἰόανα.

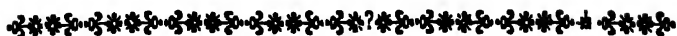
III.

Αποσπασμάτιον ἐκ τῆς ἐπιγραφομένης

Μνημοσύνης.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, ἔσθ' ἄρα τίς νιν
ἤηδαι μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον ἀντρω,
ἀμβροσίην Φορέεσαι ἅπ' Ωκεανοῖο ῥαίων·
νεκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσω,
γαμφελῇ Φορέεσκε ποτὸν Διι μητιόεντι.
τὸν καὶ, νικήσας πατέρα Κρόνον, εὐρύοπα Ζεὺς

ἀθάνατον ποιήσῃ, καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασεν·
ὥς δ' αὐτὼς τρήρωσι πελειάσιν ὥπασε τιμὴν,
αἱ δὴ τοι θέρους καὶ χειμάτος ἄγγελοι εἰσι.

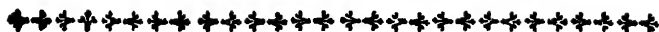

MENANΔPOT

Εἰς Θεμισοκλέα καὶ Εὐπίκην.

Χ αἶρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος· ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
παῖριδά θελοσύνας ῥύσασθ', ὁ δὲ ἀποσύνας.

Σ Ι Μ Μ Ι Ο Υ

Ρ Ο Δ Ι Ο Υ.

I.

Πρόσθε μὲν ἀργαύλοιο δασύτριχος ἰξάλας αἰγὸς
 δισσὸν ἐπὶ χλωροῖς ἐξεφύομην πετάλοις·
 νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραυξόος ἤρμωσε τέκλων,
 ἔγτανύσας ἑλικὸς καρτερὰ νευρὰ βοός.

II.

Σωφροσύνη προφέρων θνητῶν, ἦθει τε δικαίῳ
 ἐνθάδε κείται ἀνὴρ δῖος Αἰριοκλέης·
 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
 ἔστος ἔχει πλεῖστον, καὶ Φθόνος ἔχ' ἔπεται.

III.

Υσατα δὴ τάδ' ἔεσπε Φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ
 δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐπατωμένα·
 αὐθι μένιδις παρὰ πατρὶ, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοῖρᾳ
 ἀλλαν, σὺ πολὺν γήρᾳ καθεμένα.

IV.

Οὐκέτ' ἀν' ὕλην δρύος εὖσκιον, ἀγρότα πέριξ,
 ἡχῆεσαν ἰεὺς γῆρυν ἀπὸ σομάτων,
 θηρεύσεις βαλίᾳς συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
 ὦχεο γὰρ πυμάταν εἰς Ἀχέρωντος ὄδον.

ΠΤΕΡΙΓΕΣ.

Λεῦσσε με τὸν Γᾶς τε βαρυτέρον ἄνακτ', Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἐδράσανθα,

μηδὲ τρέσης εἰ τόσος ὢν δάσκα βέβριθα λάχνη γένεια.

τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμεν, ἀνὶκ' ἔκραν' Ἀνάγκη,

πάνη δὲ Γᾶς εἴκε Φραδαῖσι λυγραῖς

ἐσπετα', πάνθ' ὅσ' ἔρπει

δι' αἰθέρας

χάους τε.

οὐτί γε Κύπριδ' ἔπεισας,

ωκυπέτας τ' αἰέμιος καλεῦμαι.

ἔστι γὰρ ἔκρηνα βία, πᾶν δ' ἔπεισεν αὖτις πεύθοι.

εἰκεῖ ἐμοὶ Γαῖα, Θαλάσσης τε μυχὸς, χάλκεος Οὐρανός τε,

τῶν ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγυγίον σκάπτρον, ἔκρινον δὲ θεαῖς Θέμιδας.

In fequentibus duobus poëmatiis, *Ovo & Securi*, non eo ordine legendi funt verſus, quo conſpiciuntur; ſed a primo ad ultimum, a ſecundo ad penultimum, a tertio ad antepenultimum transgrediendum, & ſic deinceps uſque ad duos medios, qui ſententiam claudunt. Ut autem amoto hoc impedimento plana procedat eorum lectio, faciliorique opera percipiatur ſenſus, ſinguli a tergo verſus eo ordine excudi curavi, quo legendi funt, turbatis & everſis figuris quas re- præſentare voluit poëta.

Ω Ο Ν.

Κωτίλας

μαίερος

τῇ τῷ τῷ νεον

προφρων δὲ θυμῷ δέξῃ δὴ γὰρ ἀγνας

το μὲν θείων εἰδοῖας Ἑρμᾶς ἐδίξε καρυῖ

ἀνωγὲ δ' ἐκ μετρεῖ μονοβᾶμονος μεγάλῃ παροῖσ' ἀέξεν

θῶς δ' ὑπὲρ λεγρίων Φεβίων νευμᾶ ποδῶν σποραδῶν πιΐαυσκε

θῶσι τ' αἰολαῖς νεβροῖς κωλ' ἀλλαστῶν οἰσιποδῶν ἐλαΐων τεκῶσι

παλίσκραιπνοῖς ὑπὲρ ἀκρῶν ἱεμέναι ποσι λοΐων κατ' ἀρήμιας ἰχνῆς τίθηνας

καὶ τίς ωμοθυμὸς ἀμφιπαλῖον αἰψ' αὐδᾷ θῆρ ἐν κολπῷ δέξαμενος θαλαμῶν παγκοῖλῳ

καὶ τοδ' ὠκυβοῖας μεθερπῶν ἀφάρ ὅσγῃ το λασιῶν νεβοδῶν ἀν' ὀρεῶν ἐστυται ἀγκῶς

ταῖσι δὴ δαιμῶν κλυτὰς ἰσα θῆεσι ποσι δονεῶν τὰ πολυπλοκά μετρεῖ μετρεῖ μολπᾶς

ῥιμῶα πετροκοῖτον ἐκλυτῶν ὀρεῶς εὐνᾷ ματρὸς πλαγίῳ μαιόμενος βαλίας ἔλεν τεκῶς

βλαχμαὶ δ' οἶον πολυδῶν ἀν' ὀρεῶν νομῶν εἶαι ταυσόφυρον τ' ἀν' ἀνδρᾶ Νυμῶν

ταῖσι δ' ἀμφοτέρῳ πότῳ Φίλας μαίρεος ῥῶσιτ' αἰψ' ἀ μετ' ἡμεροεῖα μαζῶν

ἰχνεῖ θείων ταν πανακτολὸν Πιερίδων μονοδουτῶν αὐδᾷ

αἰθῆμον εἰς ἀκρᾶν δεκάδ' ἰχνῶν κομᾶμενον τε ῥυθμῷ

φυλ' ἐς βροχῶν ὑπὸ Φίλας ἔλῳν πῆροισι μαίρεος

λιγεία μιν καμ' ἀμφι ματρὸς ὠδῖς

ἀγνας ἀηδῶν

Δωϊας

ατρίων

Ω Ο Ν.

Κωτίλας

ἄτριον

μαίερος

Δωρίας,

τῇ τετ' ὠν νέον

αἰγνάς ἀηδόνοσ·

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο'· δὴ γὰρ αἰγνάς

λίγειά μιν καμ' ἀμυδι ματὺς ὠδὶς.

τὸ μὲν θεῶν ἐρίσας Ερμᾶς ἐδίξε κάμυς

ἔϋλ' ἐς βροτῶν, ὑπὸ Σίλας ἔλων πτεροῖσι μαίρος.

ἀνωγε δ' ἐκ μέτρῃ μοισθεάμονος μέγαν πάροισ' ἀέξεν

ἀριήμον, εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχθύων, κομμένον τε ρυθμῷ.

Θοῶς δ' ὑπὲρ λέχμον Φέρων νεύμα ποδῶν σποράδων πίψαυσκε,

ἰχνει θένων τὰν παναίολον Πιερίδων μονόουπον αὐδαν,

Θραῖσι τ' αἰόλαις νεβρῶς κῶλ' ἀλλείσων, ὀρσιπῶδων ἐλάῳν τέκασσι·

ταὶ δ' ἀμβρότω πτόλῳ Φίλας ματὺς ρώνοντ' ἀπ' αὐτῷ μετ' ἡμεροῖα μαζόν,

παλιχραῖωνοις ὑπὲρ ακρων ἰέμεναι ποσὶ λῶφων, κατ' ἀρ' ἡμίας ἰχνος τίθησας·

βλαχαὶ δ' οἶων πελυθότων ἀν' ὀρέων νόμον ἔσαν, ταυσζύρων τ' ἀν' ἄνῃρα Νυμφῶν·

καί τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλιν αἰψ' αὐδὰν βηρὲν κόλπῳ δεξάμενος θαλάμων πεκωλάτων,

ρίμθα πέρροκοτον ἐκλυτῶν ὄρες εὐνὰν, μαίρος πλαγκτὸν μαϊόμενος βαλίας ἔλεν τέκος,

καὶ τότ' ὠκυβόας μετέρπων, ἄταρ ὅσγε τὸ λάσιον νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυλας ἄγκος.

ταῖσι δ' αἰμῶν κλυτὰς ἴσα θένουσι ποσὶ δονέων τὰ πολύτωλακα μετῖε μέτρα μολπᾶς.

ΠΕΛΕΚΥΣ.

Ἀνδρούθεα δῶρον ὁ Φωκεύς κρατέρας μῆδοσυνας ἤρα τιῶν Ἀθάνῃ
 τᾶμος ἔπει ταν ἱέραν κῆρι πυριπῶνι πολὺν ἠθάλωσεν
 οὐκ ἐναρῆμος γέγας ἐν προμαχοῖς Ἀχαιῶν
 νυν δ' ἐς Ὀμηρεῖον ἔβα κελευθόν
 τρεῖς μακαρὸν σὺ θυμῷ
 ὁδὸν ὁλοῖς

αἰ πναι

ἰλαος ἀμΐιδερχθης

σαν χάριν ἄγνα πολυβέλε Παλλὰς

ἀλλ' ἀπο κρανῶν ἰθάραν νᾶμα κομίζε δυσκλής

Δαρδανίδαν χρυσοδαφύς τ' ἐσφελιζ' ἐκ βεμβέλων ἀνακτᾶς

ῶπας Ἐπειος πελεκυν τῷ ποκα πυργῶν θεοεικλίων κἀρερεψέν ἀπτοῖς

ΠΕΛΕΚΤΣ.

Ἀνδροθέα δῶρον ὁ Φωκυὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Αἰθάνᾳ
 ὥπασ' Ἐπειὸς Πέλεκυν, τῷ πόκα πύργων θεοβέκλων κατέρειψεν ἄκρος,

τᾶμος ἔπει τὰν ἱερὰν κηρι πυρίωνι πόλιν ἠθάλωσεν

Δαρδανιδᾶν, χρισσοβαΐεις τ' ἐς τελέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἀνακτας,

οὐκ ἐνάμθμις γεγαῶς ἐν προμάχοις Αἰχαιῶν,

ἀλλ' ἀπο κραναῖν ἰθαράν νᾶμα κόμιζε δυσκλῆς·

νῦν δ' ἐς Ομήρειον ἔβα κέλευθον,

σὰν χάριν, ἀγνὰ πολύβουλε Παλλὰς.

τῆς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

ἱλαος ἀμειβεσθῆς.

ἔθ' οἴσος

αἰεὶ πνεῖ.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

I.

Νῦν αἰτεῖς, ὅτε λεωλὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἔελος
ἔρωει, καὶ μηροῖς ὀξὺς ἔπασι χνόος·
εἶτα λέγεις· ἥδιον ἐμοὶ τόδε. καὶ τις ἂν εἴπῃ
κρείσσονας αὐχμηρὰς ἀσαχύων καλᾶμας.

II.

Εἰ πλερά σοι προσέκειτο, καὶ ἐν χερὶ τόξα καὶ ἰοί,
ἐκ ἂν Ερώς ἐγράψῃ Κύπριδος, ἀλλὰ σὺ, παῖ.

III.

Εἰ καυυπερὶε λάβοις χρύσεια πλερά, καὶ σὺ ἀπ' ὤμων
τείνοιτ' ἀργυρέων ἰοδόκος Φαρέτης,
καὶ σταίης παρ' Ερώτα, Φιλάγλαον ἔμ' μὰ τὸν Γρημῆν,
ἔσθ' αὐτῇ Κύπρις γινώσκεται ὃν τέτοκεν.

IV.

Αὐτὰ μοι σέθανοι παρὰ δικλίσιν ταῖσδε κρεμαστοὶ
μῖμνετε, μὴ προπετῶς Φύλλα τινασσόμενοι,
ὡς δακρυοῖς κατέβρεξα, κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐγνώμων
ἀλλ' ὅτ' ἀνοιγομένης αὐτὴν ἴδητε θυρῆς,
στάξας ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὕετον, ὡς ἂν ἄμεινον
ἢ ξανθὴ γε κόμη δάκρυα ταῖμα πῆν.

V.

Μικρὸς Ἔρως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος ἀποπαῖς
 ἔξ οἰκῶν, Φησὶν, Δάμιδος ἔ πέταμαι.
 ἀλλ' αὐτὸν Οἰλέω τε, καὶ ἀζήλωτα Οἰληθεῖς,
 ἔ πολλοῖς εὐκράς, τῷδ' ἐνὶ προσφύρομαι.

VI.

Οὕτω τοξοφόρων ἐράγιος, ἀλλὰ νεογνὸς
 αὖμὸς Ἔρως παρὰ τὴν Κύπριν ἐπιστρέφεται,
 δέλτον ἔχων χρύσειον· τὰ φιλοκρατέως δὲ Διαύλης
 τσαυλίζει ψυχῆς φίλτρα κατ' Ἀντιγένεας.

VII.

Εὖρεν Ἔρως τι καλὸν, μῖξιν καλῶ, ἔχι μάραγδον
 χρυσῶ, ο μῆτ' ἀνθεῖ, μῆτε γένοιτ' ἐν ἰσῶ,
 ἔδ' ἐλέφαντ' ἔθειον λευκῶ μέλαν' ἀλλὰ κλέανδρον
 εὐβίοτῳ, πειθῆς ἀνθεα καὶ Φιλίης.

VIII.

Οὐκ εἴμ' ἔδ' ἐτέων δύο κ' εἴκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν.
 ᾧ ῥωτες, τί κακὸν γῆτο; τί με φλέγετε;
 ἦν γὰρ ἐγὼ τι πάδω, τί ποιήσετε; δῆλον, Ἐρωῖες,
 ὡς τοπάρως παίζεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

IX.

Πῖν' Ἀσκληπιάδῃ· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάχεις;
 ἔ σε μόνον χαλεπῇ Κύπρις ἐλήϊσατο,
 ἔδ' ἐπὶ σοι μνήνῃ κατεβήκατο τόξα καὶ ἰατρὰ
 πικρὸς Ἔρως. τί ζῶν ἐν στωδιῇ τιθεσθαι;

πίνωμεν βάκχῃ ζωρὸν πόμα. δάκτυλος αἰώς.
ἡ πάλι κοιμιστῶν λύχνον ἰδεῖν μένομεν;
πίνωμεν γαλερῶς. μετὰ τοι χρόνοι ἔκτετι πελὺν,
χέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα.

X.

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος. ἐρᾶν ἀρνεύμενον ἡμῖν
ἦνυσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προσώσεις.
καὶ γὰρ ἐδάκρυον καὶ ἐνύσασε, καὶ τι κατηφές
ἔβλεπε, χῶ σφιγχθεῖς ἔκ' ἔμενε σέφανος.

XI.

Πρόθε μοι Αρχεάδης ἐβλίβετο· νῦν δὲ τάλαιναν
εἰδ' ὅσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιστρέφεται.
εἰδ' ὁ μελιχρος Ερως αἰεὶ γλυκύς· ἀλλ' ἀνιήσας,
πολλακὸς ἡδίων γίνετ' ἐρώσι θεός.

XII.

Δόρκιον ἡ Φιλέτηςος ἐπίσπεται, ὡς ἀπαλὸς παῖς,
ἔσθαι πανδημὴ κύπριδος ὠκὺ βέλος,
ήμερον ἀστράπτουσα κατ' ὀμματος, ἧς ὑπὲρ ὤμων
ἐν πετάσῳ, γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.

XIII.

Τὲρ' ὅ τι μοι λοιπὸν ψυχῆς, ὅ τι δὴ ποτ', ἰσώλεις,
τῆτό γ' ἔχειν πρὸς θεῶν ἡσυχίην ἄφετε.
εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ βάλλετέ μί, ἀλλὰ κεραυνοῖς,
καὶ πάντως τέφρην θέσθε με κἀνθρακίην.
ναὶ ναὶ βάλλετ' Ερωτὲς· ἐνεσκληκῶς γὰρ ἀνίσαις,
εἰ μείζον τῶτων ἔς' ἐτι, βέλομ' ἔχειν.

XIV.

Ω μολόγησ' ἤξεν εἰς νύκτα μοι ἡ ᾧβόητος
 Νικῶ, καὶ σεμνὴν ὤμοσε Θεσμοφόρον·
 κῆχ' ἤκει, Φυλακὴ δὲ παροίχεται. αἶψ' ἐπιτορκῶν
 ἤθελε; τὸν λύχνον παῖδες ἀποσβέσσετε.

XV.

Νικαρέτης τὸ Πόλοισ μεμελημένον ἡδὺ πρόσωπον,
 πικρὰ δι' ὑψιλόφων Φαινόμενον Ψυρίδων,
 αἱ χαρσπαὶ Κλεοφῶντος ἐπὶ προθύροις ἐμάραναν,
 Κύπρι Φίλη, γλυκερᾷ βλέμματος ἀστερσπαί.

XVI.

Ερμιόνη ποτ' ἐγὼ πύσανῃ συνέωαιζον, ἐχέσῃ
 ζωνίον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ὦ Παζίη,
 χρύσεια γράμματα ἔχον. διόλκ' εἰς ἐγγεγραπτοῖς· φίλει με,
 καὶ μὴ λυπηθῆς, ἦν τις ἔχη μ' ἑτέρος.

XVII.

Ηλαμυρὴ μ' ἔτρωσε Φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα
 μὴ σαφές, ἀλλ' ὁ πόνος δύνεται εἰς ὄνυχα.
 οἴχομ', Ερωτες, ὀλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἐταῖραν
 νυσάζων ἐπέβην, ἥδ' ἐτίγον τ' Αἶδα.

XVIII.

Νύξ, σὲ γὰρ, ἐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἶά μ' ὑβρίζει
 Πυθιάς ἢ Νικᾶς, ὅσα Φίλη, ἔξ ἀπατήs.
 κληθεῖς, ἐκ ἀκλῆτος ἐλήλυθα. ταῦτά παρβῆσα
 σοὶ μέμψαντ' ἐπ' ἐμοῖς εἰσά ποτε προθύροις.

XIX.

XIX.

Υετὸς ἦν καὶ νύξ, καὶ τὸ τρίτον ἄλγος ἔρωτι,
οἶνος, καὶ βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος,
ἀλλ' ὁ καλὸς μόχθος πλέον ἴσχυε, καὶ σὺ γὰρ ἔτιως
ἤλυθες, εἰδὲ θύρην πρὸς μίαν ἡσύχασας.
τῇ δὲ τοσῷτ' ἐβόησα βεβρεγμένος ἄχρι τίνος, Ζεῦ;
Ζεῦ φίλε, σίγησον, καὶ αὐτὸς ἐραῖν ἔμαθες.

XX.

Ἡδὺ θέρης διψῶντι χιῶν ποτὸν, ἡδὺ δὲ ναύταις
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν ζέφانون·
ἡδίστον δ' ὅπόταν κρύψῃ μία τὴς Φιλέοντας
χλαίνας, καὶ αἰνεῖται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

XXI.

Φεῖδῃ παρβενίης· καὶ τί πλέον; εἰ γὰρ εἰς Ἀθην
ἔλθῃς· εὐρήσεις τὸν Φιλέοντα, κόρη.
ἐν ζωῷσι τὰ τερῶνά τὰ Κύπριδος· ἐν δ' Ἀχέροντι
ὅσέα καὶ σπαοδιῇ, παρθένε, κεισόμεθα.

XXII.

Αἰ Σάμιαι Βιτῶ καὶ Νάννιον εἰς Ἀφροδίτης
Σοιτᾶν τοῖς αὐτῆς ἐκ ἐθέλῃσι νόμοις·
εἰς δ' ἔτερ' αὐτομολῶσιν, ἀ μὴ καλὰ. δεσπότη Κύπρις,
μίσσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ Φυγάδας.

XXIII.

Νύξ μακρὴ καὶ χεῖμα, μέσην δ' ἐπὶ Πηλιάδα δύνει,
καὶ γὰρ παρ' προθύροις νύισσομαι ὕμνος.

τρωθεῖς τῆς δολίης Ελένης πόθῳ· ἔ γὰρ ἔρωϊσα
 Κύπρις, αἰνιχρὸν δὲ ἐκ πυρὸς ἦκε βέλεις.

XXIV.

Τῷ Θαλλῷ Διδύμῃ με συνήρπασεν· ὦ μοι, ἐγὼ δὲ
 τήκομαι, ὡς κηρὸς παρ πυρὶ, κάλλος ὀρῶν.
 εἰ δὲ μέλαινα, τί τῷτο; καὶ ανθρακες· ἀλλ' ἂν ἐκείνης
 θάψωμεν, λάμπωσ' ὡς ρόδεαι κάλυκες.

XXV.

Λύχγε, σὲ γὰρ παρεῖσα τρεῖς ὥμοσεν Ἡράκλεια
 ἥξειν, κῆχ' ἥκει· λύχγε, σὺ δ', εἰ θεὸς εἶ,
 τὴν δολίην ἐπαμυνον· ὅταν Φίλον ἔνδον ἔχῃσα
 παίξῃ, ἀποσέσθεις μηκέτι Φῶς πάρεχε.

XXVI.

Νῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνε,
 πάντα τὰ πορφυύροντ' ἐν χθονὶ σεῖε νέϋη.
 ἦν γάρ με κλίνης, τότε παύσομαι· ἦν δέ μ' αἰΦῆς Ζῆν
 καὶ διαθεῖς τέτων χείρονα, κωμάσομαι.
 ἔλκει γάρ μ' ὁ κρατῶν καὶ σὺ θεὸς, ὃ ποῖε πειοθεῖς,
 Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδους θαλάμων.

XXVII.

Τῶν Καρίων ἡμῖν λάβε κωλάδας· ἀλλὰ πόθ' ἥξει,
 καὶ πέντε στεφαίνης, τῶν ροδίνων δ' ἀποπασῶ.
 ἔ Φῆς κέρματ' ἔχων· διολώλαμεν· ἔ τροχιεῖ τις
 τὸν Λατωίδην; λησὴν, ἔ θεράπωντ' ἔχομεν.
 ἔκ ἀδικεῖς; ἔδεν; φέρε τὸν λόγον. ἐλθέ παθεῖσα,
 Φρύνη, τὰς ψήφους· ὦ μεγάλα κινάδας.

πέντ' ἄλλος δραχμῶν· ἄλλος δὺο . . .
 ὧτα λέγεις. σκόμβροι θεῦ μυκίης χαδόνης.
 αὐριον αὐτὰ καλῶς λογιζέμεθα· νῦν δὲ πρὸς Αἴχραν
 τὴν μυρόπωνιν ἰών, πέντε λάβ' ἀργυρέας.
 εἰπὼ δὲ σημείον, βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησα
 ἐξῆς, ὧν κλίνη μάρτυς ἐπεγράφετο.

XXVIII.

Εἰς ἀγορὰν βαδίσας, Δημήτριε, τρεῖς παρ' Ἀμύντῃ
 γλαυκίσκῃς αἰτεῖ, καὶ δέκα Φυκίδια,
 καὶ κυφαῖς καρίδας (ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός)
 εἴκοσι καὶ τέτορας δεῦρο λαβὼν ἄνωθι.
 καὶ παρὰ Θαιβορίῃ ροδίνῃς ἐξ πρόσλαβε δεσμούς,
 καὶ Τρυφέραν ταχέως ἐν παρόδῳ κάλεσον.

XXIX.

Πομφυρέην μάστιγα, καὶ ἥνια σιγαλόεντα
 Πλαβίων εὐίππων θῆκεν ἐπὶ προθύρων,
 νικήσασα κέλῃτι φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον,
 ἐσπερίων πώλων ἄρτι φρυασσομένων.
 Κύπρι Οἶλη, σὺ δὲ τῇδε πόροις νημερίεα νίκης
 δόξαν, αἰείμησον τήνδ' ἐπιθεῖσα χάριν.

XXX.

Λυσιδίῃ σοι, Κύπρι, τὸν ἰωπαετῆρα μύωπα,
 χρύσειον εὐκνήμη κέντρον ἔθηκε ποδός,
 ᾧ πολὺ ὑπέρϊον ἵππων ἐγύμνασεν, ἔ ποτε δ' αὐτῆς
 μηρὸς ἐΦοινίχθῃ κῆφα τινασσομένης·
 ἣν γὰρ ἀκένιγτος τελεόδρομος ἔνεκεν ὅπλων
 σοὶ κατὰ μεσσωπύλης χρύσειον ἐκρέμασε.

XXXI.

Νικήσας τὲς παῖδας, ἔπει καλὰ γράμμι' ἔγραψε,
 Κόνναρος ὀγδῶκοντ' ἀσφαγάλης ἔλαβε,
 καί μιν, χάριν Μῆσαις, τὸν κωμικὸν ᾧδε Χάρητα
 πρεσβύτην θορύβῳ θήκατο παιδαρίων.

XXXII.

Κύπριδος ἄδ' εἰκὼν· Φέρ' ἰδόμεθα μὴ Βερενίκας.
 διαζῶ ποτέρᾳ Φῇ τις ὁμοιότεραν.

XXXIII.

Εἰμὶ Μίθη τὸ γλύμμα σοφῆς χειρὸς, ἐν δ' ἀμεθύσῳ
 γέγλυμμαι· τέχνης δ' ἢ λίθος ἀλλοτρίη.
 ἀλλὰ Κλεωπάτρης ἱερὸν κλέαρ· ἐν γὰρ ἀνάσσης
 χειρὶ θεὸν νήθειν καὶ μεθύσαν ἔδει.

XXXIV.

Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μῆσαι
 ἔδρακον ἐν κραναοῖς ἕρπιν, Ησίοδε,
 καί σοι καλλιπότηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
 ὥρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα,
 δῶκαν δὲ κράνας Ελικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ,
 τὸ πλανῆ πῶλε πρόδεν ἔκοψεν ὄνυξ,
 ἧ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς
 καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

XXXV.

Ο γλυκὺς Ἡρίνης ἕτος πόνος, ἔχι πολὺς μὲν,
 ὥς αὖ παρθενικᾶς ἐννεακαϊδεκέτους,

ἔκ' εἰχλῶν πολλῶν δυνατώτερος· εἰ δ' Αἰδᾶς μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔρχ' ὄνομα;

XXXVI.

Λύδη καὶ γένος εἰμὶ καὶ ἔνομα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρου
σεμνοτέρη πασῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.
τίς γὰρ ἐμ' ἐκ ἦεισε; τίς ἐκ ἀνελέξατο Λύδην,
τὸ ζυγὸν Μισσῶν γραμμή καὶ Ἀντιμάχῃ;

XXXVII.

Ἰὼ παρέρωτων, μικρὸν, εἴ τι χαρτὸν, εἰσάκυσσον,
τὰ Βότρυος περισσὰ δῆτα κήδη,
ὅς πρέσβυς ὀγδώκοντ' ἐτῶν τὸν ἐκ νέων ἔβαιψεν,
ἦδη τι τέχνα καὶ σαφὸν λέγοντα.
Οεῦ τὸν τεκόλια, Οεῦ δὲ καί σε, Βότρυος Φίλος παῖ,
ὅσων ἄμοιρος ἠδονῶν ἀπαλώλου.

XXXVIII.

Ὅκλιώ μευ πήχεις ἄπεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ', ἡλίκαι σοι δύναμις·
ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω κατέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν ἔδεν
κρήγυον, εὐρήσεις δ' ὅσέα καὶ στωοδίην.

XXXIX.

Ὡ παρ' ἐμὸν σείχων κενὸν ἡρίον, εἰπὼν ὀδίτα,
εἰς Χίον εὐτ' ἂν ἴκη, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
ὥς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὐρος
ᾤλεσεν, Εὐίπῳ δ' αὐτὸ λέλπειτ' ὄνομα.

Λ Ε Ω Ν Ι Δ Α

T A P A N T I N O T.

I.

Μηλὼ καὶ Σατύρη ταυνήλικες, Ἀντιγενεΐδῃ
 παῖδες, καὶ Μῆσέων εὐκολοὶ ἐργάτιδες·
 Μηλὼ μὲν Μῆσαις Πιμπλησίι τῆς ταχυχειλεῖς
 αὐλῆς, καὶ ταύτην πύξινον αὐλοδόκην·
 ἡ Φίλερως Σατύρη δὲ τὸν ἑσπερον οἰνοποτήρων
 σύγκωμον, κηρῶ τευξαμένη, δόνακα,
 ἡδὺν συρικλῆρα, σὺν ᾧ πανεπώρφιος ἡᾶ
 ἡγάσεν, αὐλείοις ἐγκροτέσσα θυραῖς.

II.

Εὐθύσανον ζώνην τει ὁμῶ καὶ τόνδε κύπασσιν
 Ἀτῆς παρθενίῳ, θῆκεν ὑπερθε θυρῶν,
 ἐκ τόκx, ᾧ Λητώα, βαρυνομένης ὅτι νηδὺν
 ζῶν ἅπῃ ὠδίνων λύσσαο τῆσδε βρέφος.

III.

Εκ τόκx, Εἰλήθῃα, πικρὰν ὠδῖνα Φυγῆσα
 Ἀμβροσίῃ, κλειῶν θήκατό σοι πρὸ ποδῶν
 δέσμα κόμας καὶ πέπλον, ἐν ᾧ δεκάτῃ ἐπὶ μηνὶ
 δισσὸν ἀπὸ ζώνης κύμ' ἐλόχευσε τέκνων.

IV.

Τέκνονος ἄρμενα ταῦτα Λεοντίχῃ, αἵ τε χαραινῶ
 ῥῖναι, καὶ κάλων οἱ ταχίνοι τορέες,
 παύμαι καὶ μιλιεῖα, καὶ αἱ σχεδὸν ἀμφοιπλήγες
 σφῦραι, καὶ μίλτω Φυρόμενοι κανόνες,
 αἰ τ' αἰρίδες, ξυστῆρ τε, καὶ ἐστελεωμένος ἔστος
 ἐμβριθῆς, τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς,
 τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκύνελλα τέρετρα,
 καὶ γόμφων ἔτοι τοὺ πίστευες τορέες,
 ἀμφίζεν τε σκέπαρον· ἃ δὴ χαμῖεργω Αἰάνα
 ἀνὴρ ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

V.

Τὸν ἀργυρεὴν Ερωτα, καὶ περισφύρον
 πέζαν, τὸ πορφυρεὴν τε λεοεῖδος κόμης
 ἔλιγμα, καὶ μηλεῶχον ὑαλόχουα,
 τὸ χάλκεόν τ' ἔσσωπον, ἡδὲ τὸν πλατὺν
 τριχῶν σαγηνευτῆρα, πύξινον κλῖνα,
 ὣν ἠβελεν τυχεῖσα, Κτησία Κύπρι,
 ἐν σαῖς τίθησι Καλλίνκεια πασάσι.

VI.

Τὸν μόνιον καὶ ἔπαυλα βοῶν καὶ βώτορας ἀνδρας
 σινόμενον, κλαγγάν τ' ἐχὶ τρέσαντα κυνῶν,
 Εὐάλκης ὁ Κρηῆς ἐπινυκτία μῆλα νομεύων
 πέφνε, καὶ ἐκ ταύτης ἐκρέμασε πίτους.

VII.

Δίνδυμα καὶ φρυγίης πυρκαϊέος ἀμφοιπολεῦσα
 πρῶνας, τὴν μικρὴν, μήτερ, Αἰσιδοίκην,

κέρην Σειλήνης, παμπότνια, κείς ὑμέναιον,
 κείς γάμον ἀβρύναις, πείρατα κηροσύνας,
 ἀνθ' ὧν σοι καὶ πολλὰ προνήϊα, καὶ παρὰ βωμῶν
 παρθενικὴν ἐτίναξ ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

VIII.

Αἱ Λυκομήδης παῖδες, Αθηνῶ, καὶ Μελίτεια,
 καὶ Φιντώ, Γληνίς θ', αἱ Φιλοεργόταται,
 ἔργων ἐκ δεκάτας ποτιθύμια τὸν τε πρόσεργον
 ἄτρακτον, καὶ τὰν ἄτρια κριναμένην
 κερκίδα, τὰν ἰσῶν μολπᾶτιδα, καὶ τὰ τροχαῖα
 πανία, κέργασας τέσδε περιρράγας,
 καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυέργας, τηδὲ πενιχραὶ
 ἐξ ὀλίγων ὀλίγην μοῖραν ἀπαρχόμεθα.

IX.

Αὐτονόμα, Μελίτεια, Βοίσκιον, αἱ Φιλομήδεια
 καὶ Νικῆς Κρηῖσαι τρεῖς, ξένη, θυγατέρες·
 αἱ μὲν τὸν μίτοεργον αἰεδίνητον ἄτρακτον,
 αἱ δὲ τὸν ὀρϋνίταν εἰροκόμον τάλαρον,
 αἱ δ' ἅμα τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν, ἰσῶν
 κερκίδα, τὰν λεχέων Πανελόπας Φύλακα,
 δῶρον Αθαναίας Πιτανάτιδι τῷδ' ἐνὶ ναυῷ
 θῆκαν, Αθαναίας παυσάμεναι καμάτων.
 ὧν χέρας αἱ σὺ, Αθαία, ἐπιπλήσας, ἐσσωπίσω
 θεῖης δ' εὐσιπύως ἐξ ὀλιγησιτύων.

X.

Ο σκήπων καὶ ταῦτα τὰ βλαύτια, πῆγνια Κύπρι,
 ἄγκεται κυνικῶ σκυῖλα Πασωχάρους,

ὕλινον· ἐξ ῥυπώσεσσαι, πολυρήτοίό τε πήρας
 λείψανον, ἀρχαίης πληθόμενον σοφίης·
 σοὶ δὲ Ῥόδων ὁ καλός, τὸν πάνσοφον ἡνίκα πρέσβυν
 ἤγρευσεν, σεωτοῖς θήκατ' ἐπὶ προθύροις.

XI.

Πήρην, καὶ δέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
 σέρφος, καὶ βάκλρον τῆτο τὸ λοιπώρινον,
 ὀλπαν τ' ἀσλέγγιον, ἀχάλκωτόν τε κυνῆχον,
 καὶ πῖλον κεφαλαῖς ἐχ' ὁσίας σκέπτανον
 ταῦτα καταφθιμένοιο μυρικίνεον περὶ θάμνον
 σκῦλα Πωσυχάρους λιμὸς ἀπεκνήμασεν.

XII.

Ἀσεμφῇ ποδάγρην, καὶ δ' ἄνακας αἰθυκτῆρας,
 καὶ λῖνα, καὶ γυρὸν τῆτο λαγωοβόλον,
 ἰοδόκην, καὶ τῆτον ἐπ' ὀρυγι τετρανθέντα
 αὐλόν, καὶ πλωτῶν εὐπλεκές ἀμφιβόλον
 Ἑρμείῃ Σώσιπῶπος, ἐπεὶ παρενήξατο τὸν πλεῖν
 ἥβης, ἐκ γήρωος δ' ἀδρανίη δέδεται.

XIII.

Λαφροίη, ἐκ πενίης ταύτην χάριν, ἔκ τε πινέσειω
 κῆξ ὀλιγησιπύω δέξο Λεωνίδεω,
 ψαισά τε πτήντα καὶ εὐθήσαυρον ἐλαΐαν,
 καὶ τῆτο χλωρὸν σῦκον ἀποκραδίον,
 κεύθοις σαφυλῆς ἔχ' ἀποσπᾶδα πενιάρραγον,
 πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑπαστυθμίδιον.
 ἦν δ' ἐμέ γ', ὡς ἐκ νεσσε ἀνειρύσω, ὧδε καὶ ἐχθραῖς
 ἐκ πενίης ῥύσῃ, δέξο χιμαιροθύτην.

XIV.

Λαβροσύνα τάδε δῶρα, φιλευλείχῳ τε λαφυγμῷ
 θήκατο Δηισὸς Δωριέως κεφαλᾷ,
 τῷς Λαρισσαίῳ κυογάτορας ἐψητῆρας,
 καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδῇ κύλικα,
 καὶ τὰν εὐχάλικτον εὐγναμπλόν τε κρεάγραν,
 καὶ κῆσιν, καὶ τὰν ἐτνοδόπον τορύναν.
 Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακῶ κακὰ δωρητῆρος
 δεξαμένα, νεύσαις μὴ ποκα σωφροσύναν.

XV.

Αμάτηρ ζῶν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρὰ,
 Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραῖψαμένα.
 Βάκχε, σὺ δ' ὤψῳς τὸν Μίκυθον· εἰ δὲ τὸ δῶρον
 ῥωπικόν, αἷ λιτὰ ταῦτα φέρεῖ πενίαν.

XVI.

Υλοφόρος τόδ' ἄγαλμα, ὁδοιπὸρος, Μικκαλίωνος·
 ἀλλ' ἴδε τόνδ', Ερμῇ, κρήγυον ὕλοφόνος,
 οἷς ἀπ' οἰζυρῆς ἠπίσσωτο δωροδοκῆσαι
 ἐργασίης· αἰὲν δ' ὦ γαβός ἐς' ἀγαθός.

XVII.

Εὐάγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ διώκων
 ἰξευτῆς ἤκεις τῷ ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
 καί μὲ τὸν ὕληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
 Πᾶνα· συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλάμοις.

XVIII.

Γλευκοπόταις Σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ
 Ἡρώναξ πρώτης δράγματα Φυταλῆς,
 τρισσῶν οἶνοπέδων τρισσῶς ἱερώσατο τέσδε,
 ἐμπλήσας οἶνον πρωτοχύτοιο, κάδους
 ὧν ἡμεῖς σπαείσαντες, ὅσον Θέμις, οἶνοπι Βάκχῳ
 καὶ Σατύροις, Σατύρων πλείονα πτόμεθα.

XIX.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὄμαιμοι,
 ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης.
 ὅς μὲν ἀπὸ πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις,
 τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίων.
 ἀνθ' ὧν τῶ μὲν πέμπωε δι' ἥερος εὐστοχον ἄγρην
 τῷ δὲ, διὰ δρυμῶν· τῷ δὲ, δι' ἡϊόνων.

XX.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς
 καὶ σπιθάμης ἕλης Βίττιον εἰργάσατο·
 θάτερα δ' Ἀντιάειρα προσήρμοσε· τὸν δὲ μεταξὺ
 Μαίανδρον καὶ τὰς παρθενικάς, Βιττή.
 κερᾶν καλλίστη Διὸς, Ἀρτεμι, τέτο τὸ νῆμα
 πρὸς ψυχῆς θείης, ἣν τρεπώνητον ἔριν.

XXI.

Τὸς θυρεὺς ὁ Μολοσσὸς Ἰτωνίδι δῶρον Αθάνα
 Πύρρος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασε Γαλατῶν,
 πάντα τὸν Ἀντιγόναν καθελὼν στρατόν· ἔμμεσα θαῦμα·
 αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος Αἰακίδαί.

XXII.

Αΐδε ποτ' Ασίδα γαῖαν ἐπ' ὄρθησαν πολύχρυσον,
αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δαλοσύνην ἐπαρον·
νῦν δὲ Διὸς ναῶ ποτὶ κίονας ὀρφανά κείται,
ταῖς μεγαλαυχίῃσι σκῦλα Μακεδονίας.

XXIII.

Οκτώ τοι θυρεὺς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντὲς
θώμηναι, τόσσας θ' αἰμαλέας ὑποῖδας,
ταῦτ' ἀπὸ Λευκανῶν Κορυφασία ἔντε θάνατα
Ἀγνων Οἰανθεὺς θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

XXIV.

Οἶδ' ἀπὸ Λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἶδε χαλινοὶ
σοιχηδόν, ξεσαί τ' ἀμφίβολοι κάμακες
δέδμηνται, ποθέεσαι ὁμῶς ἴππους τε καὶ ἄνδρας,
Παλλάδι· τῆς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

XXV.

Εὐκαμπῶες ἄγκιστρον, καὶ δέματα δαλιχόεντα,
χωρμίην, καὶ τὰς ἰχθυόεσσιν σπυρίδας,
καὶ τῆτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνασθέντα
κύρτον, ἀλιπλάγκτων ἄρμενα δικτυόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα, Ποσειδάωνιον ἔγχος,
καὶ τῆς ἐξ ἀκάτων διχθαδίδας ἐρετμῆς
ὁ γριπνεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνουσύνης,

XXVI.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι Φύλαξ ἔστηκα Πρίητος
 ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον·
 εἶσατο γὰρ πισὸν με Θεόκριτος. ἀλλ' ἀποτηλῆ
 Φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσης τὴν Φλέβα δεξάμενος.

XXVII.

Τᾶν αἰγῶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον Ερμῶν
 ἔτασ' αἰτωλίων εὐδόκιμον Φύλακα·
 ἀλλὰ μοι αἶτ' ἀν' ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμένοι ὕλας,
 τῶν ἀρπακλήρων μὴ τι μέλεσθε λύκων.

XXVIII.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπτῇ,
 καὶ τέλανόν, νώτῳ καμπτόμενον, πρίονα,
 καὶ πέλεκυν, ρυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγῆς
 τρύπανον, ἐκ τέχνης ἀνθήτο παυσάμενος.

XXIX.

Ὡ τάνδε σείχοντες ἀταρπιτὸν, αἶτε ποτ' ἀγροῆς
 δαμόθεν, αἶτ' ἀπ' ἀγρῶν νεῖσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
 ἄμμες ὅρων Φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, Ερμᾶς,
 οἷον ὀρῆς μ', ἔτος δ' ἄτερος, Ηρακλῆς.
 ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοι, ἀλλὰ ποθ' αὐτοῖς
 αἶκ' ὡμὰς παραβῆς ἀχράδας, ἐγκεκυῖεν·
 ναὶ μὰν ὡσαύτως τῶς βότρουας, αἶτε πέλονται
 ὠριμοί, αἶτε χύδαυ ὀμφακες, εὐτρέπικεν.
 μισέω τὰν μετοχὰν, ἔσθ' ἥδομαι· ἀλλ' ὁ φέρων τι,
 ἄμφω, μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,

καὶ λεγέτω· τῇ τῆθ', Ἡράκλεες· ἄλλο τὸ τῆτο.
 Ερμᾶ· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

XXX.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανὶ, καὶ εὐασῆρι Λυαίῳ
 πρέσβυς, καὶ Νύμφαις Ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων.
 Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίητορα ματρὸς,
 κισσῶ δὲ βοομῖῳ κλῶνα πολυπλανέος,
 Νύμφαις δὲ σκιερῶς εὐποίκιον ἄνθος ὀπώρας,
 Σύλλα τε πεπταμένων αἱματόεσσι ῥόδων.
 ἀνθ' ὧν εὐδρον, Νύμφαι, τόδε δῶμα γέροντος
 αὖξετε· Παν, γλαγερὸν· Βάκχε, πολυσάφυλον.

XXXI.

Ὅ Κιῆς Θηρίμαχος τὰ λαγωῦλα Πανὶ Λυκαίῳ
 ταῦτα πρὸς Ἀκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
 ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δάων χάριν, ἀγρότα δαῖμον,
 χεῖρα κατήνυοις τοξότιν ἐν πολέμῳ,
 ἐν τε συναίνεσισι παρίσασο, δεξιτερῇ σῇ
 πρῶτα δῶδας ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων.

XXXII.

Τὰν ἔλαστον Κλέελως ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
 ἔκτανε Μαιαίδου παρ' τριέλικλον ὕδωρ,
 Θηκῶ στυρωτῆρι· τὰ δὲ ὀκτάριζα μετὰ πῶν
 θράγμαθ' ὑπὲρ κρاناὴν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

XXXIII.

Εὐσημόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε φιλοκλῆς
 Ερμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,

ἄσφαγάλας θ' οἷς πέλλ' ἐπεμήγατο, καὶ τὸν ἐλκτὸν
ρόμβον, κρησύνῃς παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

XXXIV.

Τὸ χιμῖαιροδάτα Τελέσων αἰγώνυχι Πανί
τὸ σκύλος ἀγρείης τῆιε κατὰ πλάϊνῃ,
καὶ τὰν ραιβόκρανον εὐσφρόθυγα κομύναν,
ἃ πάρος αἰμωπαῖς ἐσφύέλιξε λύκος,
γαυλὸς τε γλαυκωπήγας, ἀγωγυλὸν τε κυνηχῶν,
καὶ τῶν ευρίνων λαίμοπεδον σκυλακῶν.

XXXV.

Αὔλια, καὶ Νυμφῶν ιερὸν πάγος, αἱ θ' ὑπὸ τέτρῃ
πίδακες, ἣ θ' ὑδάσιν γειτονέσσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν, μελοσσόε, Μαιαῖος ἱεμα,
ὅς τε τὸν αἰγιόστην Παιὶν κατέχεις σκοπελον-
ιλαοὶ τὰ ψαῖα, το τε σκύφος ἐμώλεον οἷης
δέξασθ', Αἰακιδεῶ δῶρα Νεοπτολέμε.

XXXVI.

Αὐτὰ εὖ' αἵμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνῶντα Πριηῶσι
ἔσκησεν λαχάνων Δειπομένης φυλάκα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι, ὦρ', ἐμβλεπε. τῆτο δ', ἐρῶνός,
τῶν ὀλίγων λαχανῶν εἰνεκα; τῶν ὀλίγων.

XXXVII.

Πρέσβων Ανακρεῖοντα χύδαν σεσπλαγμῆιον οἶνα
θάεο, δινωτῆ σμετρίον ὑπερεῖε λίθῃ,
ὡς ὁ γέρον λήχισιν ἐπ' ὁμνίαςιν ὑγρά δέδωκας
ἄχρη καὶ ἀσφαγῆαν ἐλκε... ἀμπεχῶν

Διόσῳ δ' ἄρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,
 ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρας ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
 μέλπει δ' ἡὲ Βάβυλλον ἐφίμερον, ἡὲ Μεγιστέα,
 αἰωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλυν.
 ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, Φύλασσε μιν· ὃ γὰρ ἴοικεν
 ἐκ Βάκχης πρῶτειν Βακχιακὸν θέρωτα.

XXXVIII.

Ἰδὲ ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθας Ἀνακρέων
 ὑπεσκέλισαι, καὶ τὸ λῶπῶς ἔλκεται
 ἐσάχρη γήων· τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
 ὅμως Συλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
 μελισθεῖται δὲ τιν χέλυν διακρέκων
 ἦτοι Βάβυλλον, ἡ καλὸν Μεγιστέα.
 Συλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

XXXIX.

Μὴ σύ γ' ἐπ' οἰονόμοιο περιπλέον ἱλύος ᾧδε
 τῆτο χαρτηδυαίης θερμὸν, ὀδίτα, πίης·
 ἀλλὰ μολων μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβολον ἄκραν,
 κείσῃ γε παρ' κείνα ποιμενία πίτυι,
 εὐρίσεις κελαμύζον ἑυκρήνη δια πέτρης
 νᾶμα, Βορειαίης ψυχρότερον νιζάδος.

XL.

Θῆσπιέες τὸν Ερωτα μόνον Θεὸν ἐκ Κυβερείης
 ἄζοντ', ὃχ' ἑτέρας γρηπτοῖν ἀπ' ἀρχετύπων,
 ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω Θεόν, ὃν περὶ Φρυγῇ
 θερκόμενος, σφετέρων λυτρον ἔδωκε πόθων.

XLI.

Τὰν ἐκφυγῶσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
 ἀφρῶ τε μορμύρασαν εὐλεχῇ Κύπριν
 ἰδὼν Ἀπειλλῆς, κάλλος ἡμερώτατον,
 ἔγραπτόν, ἀλλ' ἐμψυχον ἐξεμάξατο.
 εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
 εὖ δ' ὀμμάτων γαλήνῃς ἐκλάμπει πόθος,
 καὶ μαζός, ἀκμῆς ἄγγελος, κυδωνιά.
 αὐτὰ δ' Ἀθάνᾳ, καὶ Διὸς συνευνέτις
 φάσκει· ὦ Ζεῦ, λειπόμεδα τῇ κρίσει.

XLII.

Εἰς τὴν Μύρωνος βῆν.

Οὐκ ἔπρασεν με Μύρων, ἐψεύσατο· βοσκομένην δὲ
 ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

XLIII.

Τ' ὀξοδόλον τὸν Ερωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιθανωτῶ,
 τὸν ποτὲ μηδ' αὐτῶ Ζηνὸς ἀπορχόμενον;
 ἔψέ ποθ' Ἠφαίστῳ κείται σκοπῶς, ὃν καθορᾶσθαι
 ἔπρεπεν ἐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

XLIV.

Μὴ μέμψῃ μὲ ἀπ' ἐπειρον αἰεὶ θάλασσαν ὁπώρην
 αἰχράδα, τὴν καρπῶις πάντοτε βριβομένην.
 ὁπώσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ἐφέλκει·
 ὁπώσα δ' ὡμὰ μένει, μητρὶ περικρέματα.

XLV.

Τὸν φιλοπαωριστὴν Δημόκριτον ἦν παρ' ἐφεύρης,
 ὠνθρωπῶ, ἄγγελον τῆτο τὸ κῆφον ἔπος,
 ὥς ἡ λευκοόπαυρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἦδη
 κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλως·
 σπαυσάτω, ἐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω ζάσιν, εἴπωρ ὁπώρη
 ἀχράντης χρεῖζει δρεῖψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

XLVI.

Αὐτοβελὴς καρπὸς ἀποθιμένοναι, ἀλλὰ πεπείρητος
 πάντοτε· μὴ σκληροῖς τυπῶτε με χερμαδίοις.
 μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνῃ
 ἔργα· λυκέρογειος μὴ λαβέτω σε τύχη.

XLVII.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
 Ἄρης ταύταν τὰν ἄχαριν χάριτα;
 ἄκλασοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
 ἀσπίδες, ἄκλασοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
 αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπῃ
 ἰδρῶς πιδύων σῆθος ἐπισηαλάει.
 πασάδα τις τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρειῶνα, καὶ αὐτὰν
 κοσμεῖτω, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
 Ἄρης δ' αἱματόεντα διωξίτω ποιο λάφυρα
 νηὸν κοσμοίη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

XLVIII.

Τὴν μικρὴν με λέγῃσι, καὶ ἐκ ἴσα πᾶσι πορεύσῃς
 ναυσι διυδύνειν ἄτρομον εὐπλοίην·

ἐκ ἀπόφθιμι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θαλάσση
 πᾶν ἴσον· ἔμπεδον ἢ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
 ἔστω πηδαλίοις ἐτέρῃ πλέον· ἄλλο γὰρ ἄλλη
 θάλασσα· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

XLIX.

Ἄσπρα μὲν ἡμαύρωσε καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
 ἄξονα δινήσας ἔμπεδος ἡέλιος·
 ὕμνοπόλεις δ' ἀγγελῶν ἀπηνάμειπεν Ὀμηρος,
 λαμπρότατον Μυσῶν φέγγος ἀναρχόμενος.

L.

Εἴπω πόκ' Εὐρώτας ποτ' ἂν Κύπριν· ἢ λάβε τεύχη,
 ἢ ἔπιβι τὰς Σπάρτας, ἀπόλεις ὀπλομανεῖ.
 αἶ δ' ἀπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσομαι αἰὲν ἀτευχὴς·
 εἴπω, καὶ οἰκήσω τὰν Λακεδαιμονίαν.
 χά μὲν Κύπρις ἀνοπλος· ἀναιδέες οἱ δὲ λέγῃσιν
 ἴσσορες, ὡς ἀμὴν χά θεὸς ὀπλοφορεῖ.

LI.

Πυρρὸν τῷτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
 Σῶστος ὁ βασιλῆων, δεξιὴ Φονευσάμενος,
 ἄρτι καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόχον,
 ἔσ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὐτὶς ἐπὶ ξυλόχης.
 μοχλεῖς δ' ἀπέτισεν ὁ θῆρ ἀνθ' αἵματος αἵμα,
 βληθεὶς· ἀχθειαν δ' οἶδε βοοκλασίαν.

LII.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν Ερῶτα, γλυκὺς· μαρτύρομαι αὐτῇ·
 Κύπριν. βέβλημαι δ' ἐκ δολίης κέραιας,

καὶ πᾶς τεφρῆμαι· θερμὸν δ' ἐπὶ θερμῷ ἰάλλει
 ἄτρακτον, λωφᾷ δ' ἐδ' ὅσον ἰοβολῶν.
 χῶ θνητὸς τὸν αἰλιτρὸν ἐσώκει· θνητὸς ὁ δαίμων;
 τίσομαι· ἐκλήμων δ' ἐσσομ' ἀλεξάμενος.

LIII.

Εἰ καὶ σοι πτέρυγες ταχίναί περὶ νῶτα τέταται,
 καὶ σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς αἰκίδες,
 Φεύξομ', Ἔρως, ὑπὸ γαῖν σε. τί δὲ πλέονε; ἐδὲ γὰρ αὐτὸς
 σὰν ἐφυγε ῥώμαν πανδαμάτωρ Αἰδάς.

LIV.

Τῆτο τὸ τῆ κλείτωνος ἐπαύλιον, ἥ τ' ὀλιγάλαξ
 σπείρεισθαι, λιτὸς δ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεῶν,
 τῆτό τε ῥωπαῖον ὀλιγοσυλον· ἀλλ' ἐπὶ τέτοις
 κλείτων ὀγδῶκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα.

LV.

Μὴ Φθείρευ, ὠνθρωπε, περιπλάνιον βίον ἔλκων,
 ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθὸν ἀλινδόμενος,
 μὴ Φθείρευ. κενεή σε περιτέλλαιτο καλιή,
 ἣν θάλλωσι μικρὸν πῦρ ἀνακαίόμενον,
 εἰ καὶ σοι λιτή γε καὶ ἐκ εὐάλφитος εἴη
 φύση ἐνὶ γρῶνῃ μασσομένη παλάμαις,
 εἰ καὶ σοι γλήχων, ἥ καὶ θύμον, ἥ καὶ ὁ πικρὸς
 αἰδυμιγῆς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

LVI.

Εὐμάραστον πρηῶνα καὶ εὐσκάνδικα λελογχῶς
 Ερμῇ, καὶ ταύταν, αἶ φίλος, αἰγίβοσιν,

καὶ λαχανηλόγῳ ἔσσο καὶ αἰγίνομῇι προσηνῆς·
ἔξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

LVII.

Ὅ πλόος ὠραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἦδη μέμψλωκεν, χῶ χαρίεις Ζέφυρος·
λαϊμῶνες δ' ἄνθεῦσι, σισίγηκεν δὲ θάλασσα
κύμασι καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιοι καὶ ἐκλύσαιο γύαια,
ναυίλιε, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφείς ὁθόνην.
ταῦτ' ὁ Πρύτωος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτας,
ὠνθρῶφ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

LVIII.

Πέτρης ἐκ δισσηῆς ψυχρὸν καταπάλμενον ὕδωρ,
χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ξόανα,
τέτραι τε κρηνέων, καὶ ἐν ὕδατι κόσμια ταῦτα
ὑμέων, ᾧ κῆραι, μηρία τεγγόμεναι,
χαίρετ'. Αἰτισκλέης δέ σ', ὁδοιπώρε, ὥπερ ἀπῶσα
διψᾶν βαλνόμενος, τῷτο δίδωμι κέρας.

LIX.

Αἰδεῶ λυπηρὲ διηκόνε, τῷτ' Αἰχέροντος
ὑδὼρ ὅς πλώεις πορθημίδι κυανῇ,
δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βοίβεται ὀκρυδέσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὅλπη μοι καὶ πῆρα ἐφόλκια, καὶ τὸ παλαιὸν
ἔσθος, χῶ φθιμένους ναυσολέων ὀβολός.
πανθ' ὅσα κῆν ζωῆς ἐπεπᾶμεθα, ταῦτα παρ' Αἰδαν
ἐρχομ' ἔχων· λείπω δ' ἐδὲν ὑπ' ἡελίῳ.

LX.

Ὁ ὕ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδροισιν οἶδα καθίζων
 αἰεδεῖν, ζαβερεῖ καύματι θαλαπόμενος,
 προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν αἰοδός,
 θηλείης ἐρσης ικμάδα γευόμενος·
 ἀλλὰ καὶ εὐπῆληκος Αθηναίης ἐπὶ δευρὶ
 τὸν τέτλιγ' ὄψει μ', ὦ νερ' ἐφεζόμενον.
 ὅσπον γὰρ Μῆσταις ἐστέργμεθα, τόσπον Αθήνη
 ἐξ ἡμέων· ἡ γὰρ παρθένος αὐλοθερεῖ.

LXI.

Ἰξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἐν ποτ' αἰωῇ
 οἴνης τὰς ἀπαλὰς πάλιας ἔδαιψε κλάδους.
 τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε· κείρε, κάκιζε,
 γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον·
 ῥίζα γὰρ ἔμπεδος ἔστα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει,
 ὅσπον ἐπισπώεισάι σοι, τράγε, θυομένω.

LXII.

Ὀλκάδα πῦρ μ' ἀνέφλεξε, τόσπην ἄλα μετήσασαν,
 ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένη,
 ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ' ἡόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
 τὴν ἐμὲ γειναμένην εὖρον ἀπιστοτέρην.

LXIII.

Εὐθυμος ὦν ἔρυσσε τὴν ἐπ' Αἶδος
 ἀταρπὼν ἔρων· ἔ γάρ ἐστι δύσβατος,
 ἔδ' ἐσκαληνός, ἔδενός πλέως πλάνης,
 ἰθὺια δὲ μάλισα, καὶ καλῶ κλινῆς
 ἀφαστα, κήκμεμυκότες οὐδεύεται.

LXIV.

Εὐθλὸς Αριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπαλθεν εἰς Αχέροντα,
 εἶπ' ὀλιγοχροονίης ἀψάμενος κεθαλῆς,
 παίδων τις μνήσαιο, καὶ ἐδνώσαιο γυναῖκα,
 εἰ καὶ μιν δάκνει δυσβίωτος πενίη.
 ζῶν γυλώσαιο κακὸν δ' ἄστυλος ιδέσθαι
 οἶκος· ὃ δ' αὖ λῶτός τ' ἀνέρος ἐχαρεῶν
 εὐκίων Φαίνοιο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄγκῳ
 ἐνσῆ, αὐγάζων θαλὸν ἐπεχάριον.
 ἦδ' Αριστοκράτης τὸ κρήγυον ἀλλὰ γυναικῶν,
 ὠνήμεναι, ἥχθαιρε τὴν αἰτοφροσύνην.

LXV.

Εἰ καὶ μικρὸς ιδεῖν καὶ ἐπαχθεῖς, ὧ παροδίτα,
 λαῖας ὃ τυμβίτης ἄμμιν ἐπωκροέμαται,
 αἰνοίης, ὠνήρωπε, φιλαινίδα· τὴν γὰρ αἰοιδὸν
 ἀκρίδα, τὴν εὔσαν τῶπρ' ἀκανθοβάτιν,
 δισσῆς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν,
 καὶ θέτ' ἐὼ ὑπνιδίῳ χηραμένη πατάγῳ·
 καὶ μ' ἐδὲ θυμένην ἀπανήγατο· τῆτο δ' ἐφ' ἡμῖν
 τ' ἐλίγον ὠρθωσε σᾶμα πολυστροφίης.

LXVI.

Μνήμην Εὐβόλοιο σάοφρονος, ὧ παριόντες,
 πίνωμεν· κοινὸς πᾶσι λιμὴν Αἰδῆς.

LXVII.

Τίς ποτ' ἄρ', ἢ τίνος ἄρα παρὰ τρίβον ὅσέα ταῦτα,
 τλήμον, ἐν ἡμιΦαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;

μνήμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν, ἀμαξεύοντος ὁδίτεω,
 ἄξονι καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται·
 ἦδη σε ἢ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἄμαξαι,
 χέτλιε, σοὶ δὲ πόδες πόδι' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

LXVIII.

Εἰς ἀννύνυμς τινος τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον καὶ παρὰ τῶν
 ὁδίων καλιστατόμενον.

Ἡ δὴ μευ τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὄσευν,
 ἁρμονίη τ', ὦ νερ, πλώξ' ἐπικεκλιμένη·
 ἦδη καὶ σκώληκες ὑπὲκ σορῶ ἀυγάζονται
 ἡμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεινύμεθα;
 ἦ γὰρ τὴν ἔσω πάρος ἀτραπὸν ἐτμήξαντο
 ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νεισσόμενοι κεφαλῆς.
 ἀλλὰ πρὸς ἐργαίων, Αἰδωνέος, Ερμεία τε,
 καὶ Νυκλὸς, ταύτης ἐκλὸς ἵτ' ἀτραπιτῶ.

LXIX.

Ἀυτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθες, ἔνομα κείνης
 δηλῶσα· Κρηθίων δὲ ἐν χθονίοις σποδιά.
 ὁ πρὶν καὶ Γύγη παρισευμένος ὀλβον, ὁ τοπρὶν
 βεπάμων, ὁ πρὶν πλῆσιος αἰπολίοις,
 ὁ πρὶν... τί πλείω μυθεύμαι; ὁ πᾶσι μακαρτὸς,
 Φεῦ, τόσσης γαίης ὅσον ἔχει μόριον.

LXX.

Μυρίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος προτῶ, ἄχρι πρὸς ἡῶ
 ἦλθες, χῶ λοιπὸς μυρίος εἰς Αἶδην.
 τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσον
 σιγμῇ, καὶ σιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

μικρὴ σὺ ζωὴ τεθλιμμένη· ἔδὲ γὰρ αὐτὴ
ἦδεις, ἀλλ' ἐχθρῶν συγνοτέρῃ θανάτῃ.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' ἐς ὄρμον
ὥς καὶ γὰρ Φείδων ὁ Κρίτης, εἰς Αἶδην.

LXXI.

Τίς, τίνος ἦσα, γύναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
ἘΠρηξὼ Καλλιτέλεις. ἂ καὶ ποδαπῇ; ἘΣαμίη.
ἂ τίς δέ σε καὶ κῆρείξε; ἘΘεόκριτος, ὃ με γονῆς
ἐξέδοσαν. ἂ θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; Ἐἐκ τοκεῖς.
ἂ εὔσα πόσων ἐτέων; Ἐδύο κέικουσιν. ἂ ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
Ἐἔκ. ἀλλὰ τριετὴ Καλλιτέλῃν ἔλπιων.
ἂ ζῶσι σοι κεινός γε, καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἰκοίτο.
Ἐκαὶ σοί, ξείνῃ, πόροι πάντα Τύχῃ τὰ καλὰ.

LXXII.

Πραταλίδα τὸ μνᾶμα Λυκασίῳ, ἄκρον ἐρώτων
εἰδότος, ἄκρα μάχας, ἄκρα λινοσασίας,
ἄκρα χοροῖτυπῆς, Χθόνιοι - - - - -
τῆτον Κρηταιεῖς Κρῆτα παρωκίσσατε.

LXXIII.

Πραταλίδα παιδεῖον Εὐρώς πόθον, Ἀρῆμις ἄγχαν,
Μεῖσα χορὰς, Ἀρης ἐγυάλιξε μάχαν.
πῶς ἔκ εὐαίων ὁ Λυκάσιος, ὃς καὶ ἐρωτι
ἄρχε, καὶ ἐν μολῳᾷ, καὶ δορί καὶ σάλικι.

LXXIV.

Ηχέεσσα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρους ἔτως
πλώνοντ' ἐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρῃν,
Ρ ς.

ἄγρια χειμήνασα, καλεωρηνώσαο πόντῳ
 σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη·
 χῶ μὲν πρὸ καυῆξι καὶ ἰχθυόοις λαοιδέσσι
 τεβρήνητ' ἄπνευς εὐρεῖ ἐν αἰγιαλῷ·
 Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνῃ κεκλαυμένην αἰθρῶν
 τύμβον, δακρύει παῖδας Τελευταγόρην.

LXXV.

Ξεῖνε, συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ορθῶν,
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκλὸς ἴοις·
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιῷτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ γαίης
 πατρίδος, ὀθνεῖν κεῖμαι ἐφροσάμενος.

LXXVI.

Μήτε μακροῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθεῖν
 νηὶ κρατεῖ παντὸς δόρατος εἰς ἄνεμος.
 ὥλεσε καὶ Πρόμαχον πνοιή μίᾳ, κῦμα δὲ ναύτας
 ἀβρόον εἰς πολὴν ἐσυθέλιξεν ἄλα.
 ἔμην οἱ δαίμων πάντῃ κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
 πατρίδι καὶ τύμβῳ καὶ κτερέων ἔλαχε
 κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ τρηχεῖα θάλασσα
 νεκρὸν πεπρωμένοις θῆκεν ἐπ' αἰγιαλοῖς.

LXXVII.

Τέλλῃνος ὅδε τύμβος· ἔχω δ' ὑπὸ βώλει πρέσβυν
 τῆνον, τὸν πρῶτον γνόντα γελοιομελεῖν.

LXXVIII.

Ἐσπέρειον κ' ἡῶν ἀπώτατο πολλάκις ὕπνων
 ἢ γρηῦς πενίην Πλατθὶς ἀμυνομένη·

καὶ τι πρὸς ἡλακάτην καὶ τὸν συνέριβον ἄτρακτον
 ἦεισεν, πολὺ γήραος ἄγχι θυρῶν,
 καὶ τι παριγίδιος δινευμένη ἄχρῃς ἐπ' ἥς
 κεῖνον Αθηναίης σὺν Χάρισιν δαλιχόν,
 ἢ ρικνήν, ρικνὴ περὶ γένατος, ἄρκιον ἰσῶ,
 χειρὶ τρυγύλλῃσ' ἡμερόεσσα κρόκην.
 ὀγδωκοῖαέτις δ' Ἀχερέσιον ἠύγασεν ὕδωρ
 ἢ καλὰ καὶ καλῶς Πλατθῆς ὕφνηαμένη.

LXXIX.

Ἀμπελος ὥς ἤδη κάμακι στήριζομαι αὐτῷ
 σκηπανίῳ καλέει μ' εἰς Αἶδην θάνατος.
 δυσκώθει μὴ Γόργε· τί τοι χαριέστερον, εἰ τρεῖς
 ἢ πίσυρας ποίας θάλλῃς ὑπ' ἡελίῳ;
 ὠδ' εἴπας ἐ κόμπῳ, ἀπὸ ζῶν ὁ παλαιὸς
 ὥσατο, κείς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

LXXX.

Τὸν χαρίεντ' Αλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμναίων
 κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελίσσμενον,
 τύμβος ἔχει, Σπάρτας μεγάλαν χάριν, εἰθ' ὅ γε Λυδὸς
 ἄχθος ἀπορρίψας οἰχεται εἰς Αἶδην.

LXXXI.

Παρθενικὰν νεασιδὸν ἐν ὕμνοπόλοισι μέλισσαν
 Ἥριναν, Μουσῶν ἀνθεα δρεπωμένην
 Αἰδας εἰς ὕμναιον ἀνάρπασεν. ἢ ῥα τόδ' ἔμφρων
 εἴπ' ἐτύμως αἱ παῖς· Βάσκανος ἔσσι Αἶδα.

LXXXII.

Αἰὲ λήϊσαι καὶ ἀλιφθόροι, ἔδ' ἐ δίκαιοι
 Κρηῆτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
 ὥς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν ἔκ' εὐπύονι Φόρτῳ
 Κρηταίης ὥσαν Τιμόλυτον καθ' ἀλός,
 δεΐλαιον. κῆγ' ἄν μὲν ἀλιζώοις λαρίδεσσι
 κέκλαυμαι, τύμβῳ δ' ἔχ' ὕπο Τιμόλυτος.

LXXXIII.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τῆτ' ὀλιγήριον, ὦ νερ,
 σῆμα ποτίῳ θεῖναι τλάμονος Αλκιμένεως,
 εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιέρας
 καὶ βάτῃ, αἷς ποτ' ἐγὼ δήσιος Αλκιμένης.

LXXXIV.

Τί σοχασώμεθά σε, Πεισίστρατε, χῆον ὀρῶντες
 γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;
 ἢ ῥά γε μὴν ὅτι Χίος; εἰκοι γάρ. ἢ ῥ' ὅτι παίχλιας
 ἦσθ' ἄ τις, ἔ' λήν δ', ὦ γὰρ, πλειστοβόλος;
 ἢ τὰ μὲν ἔδ' ἐ συνέγυς, ἐν ἀκροήτῳ δὲ κατέσθης
 Χίῳ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγίσσασθαι.

LXXXV.

Ἦρίον, οἷον νυκτὶ καλὰ φθιμένοιο καλύπτεις
 ὀσέον, οἶνον, γαῖ', ἀμφ' ἔχανες κεφαλὴν;
 ἔ' πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκόμενον Χαρίτεσσι,
 πολλὸν δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Αριστοκράτῃ
 ἦδ' Αριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι,
 στρεβλὴν ἐκ ὀφρυῶν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος.

ἦδ' αὖ καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρας ἀδρῖν
 ἰθῦναι κοινὴν εὐκυλίκην λαλίην·
 ἦδ' αὖ καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσηγέα
 ἔρδειν. ἄ γαῖ' ἐρατὴ τοῖον ἔχοις Θόβιμενον.

LXXXVI.

Αὐτὰ Τιμόκλει, αὐτὰ φιλῶ, αὐτὰ Αἰσῶ,
 αὐτὰ Τιμαίῳ, παῖδες Αἰσιδοῖκος,
 πᾶσαι ὑπὸ ὠδίνεσσι περὶ οὐνευμέναι· αἷς ἔπει τῷτο
 σάμα πατὴρ τᾶσας κάτθαν' Αἰσιδοῖκος.

LXXXVII.

Μαρωνὶς ἡ Φίλοιος, ἡ Πύρων σπαυδὸς,
 ἐνταῦθα κεῖται γεγῆς, ἥς ὑπὲρ τάφῳ
 γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν Αἰλικὴ κύλιξ.
 σέβει δὲ καὶ γὰρ νέρβει, ἔχ' ὑπὲρ τέκνων,
 ἔκ' ἀνδρὸς, ἔς' ἀλέλοιπεν ἐνδεεῖς βίῃ·
 ἐν δ' ἀντὶ πάντων, ἔνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

LXXXVIII.

Εἴη πομπωτέρῳ πλόος ἔριος· ἦν δ' ἄρ' ἀγῆτης,
 ὡς ἐμὲ, τοῖς Αἰδέω προσπελάσῃ λιμέσι,
 μεμψέδῳ μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν,
 ὅστις ἀφ' ἡμετέρῃ πείσματ' ἔλυσε τάφῳ.

LXXXIX.

Ναυηγῷ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
 Φεῦ τόλμης, ἄπ' ἐμῷ πείσματι λυσάμενοι.

XC.

Εὖρε με τρηχεῖα καὶ αἰπώεσσα καταίγεις,
καὶ νύξ, καὶ οὐνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαιψ' Ωρίωνος· ἀπώλιον δὲ βίοιο
κάλλαισχος, λιθυκῆ μέσσα θείων πελάγευς.
καί γ' ἄν μὲν πόντῳ διενέμενος, ἰχθύσι κύρμα,
οἰχεῦμαι· ψεύτης δ' ἔστος ἔπειτα λίθος.

XCI.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἰδήης πλείονα ηἰξάμενον,
ἰχθυσιληισῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
ἔχ' ἰ πολυσκάλμυ πλώτορα ναυτιλίας,
ἔμψης δ' Ἀρκίῃος ἀπώλεσεν, ἔτε καταίγεις
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ ρχοινίτιδι, λύχνος ὁπωῖα,
τῷ μακρῷ σθεοθίῳ ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τῷ δ' ἔ παῖδες ἐθήρυσαν, ἐδ' ὁμόλεκτες,
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυόλων θίασος.

XCII.

Αρχαίαις ὦ θινὸς ἐπεσηλωμένον ἄχθος,
εἰποῖς ὄντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν.
Ἐφίντων Ἑρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κύμα
ᾤλεσεν, Ἀρκίῃος λαίλαπι χρησάμενον.

XCIII.

Πάρμις ὁ Καλλιγνώτης ἐπακταῖος καλαμευτῆς
ἀκρος, καὶ κίχλης καὶ σκάρης ἰχθυοβόλεις,

καὶ λάβρα πέρκης δελεάρπαγος, ὅσα τε κοίλας
 σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίς νέμεται,
 ἄγρης ἐκ πρώτης ποτ' ἱελίδα πετρήεσαν
 δακνάζων, ὅλοπν' ἐξ ἀλὸς ἀράμενος,
 ἔφθιτ'· ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ' ἐκ χειρὸς αἰξάσα
 ὥχετ' ἐπὶ σεινὸν παλλομένη Φάρυγα.
 χῶ μὲν μηρίνων καὶ δένακος ἀγκίστρων τε
 ἐγγὺς ἀπὸ πνοιῆν ἦκε κυλινδόμενος,
 νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τῇ δὲ θανόντος
 γριπῶνος γριπῶεὺς τῆτον ἔχωσε τάφον.

XCIV.

Ναυηγὸς γλαυκοῖο Φυγὰν Τρίτωνος ἀπειλὰς
 Ἀνθεὺς, φθιώτην ἔ' οὐγεν αἰνόλυκον.
 Πηνειῷ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. Φεῦ τάλαν, ὅστις
 Νηρείδων Νύμφας ἔχες αἰψισοτέρας.

XCV.

Κῆν γῆ κῆν πόντῳ κεκρύμμεθα· τῆτο περισσὸν
 ἐκ Μοιρέων Θυᾶσις Χαρμίδης ἠνυσάμεν.
 ἦ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἄλλα δύνων,
 ἰόνιον θ' ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος,
 τὴν μὲν ἔτρωσ'· αὐτὸς δὲ μετὰ τροπὸς ἐκ βυθῆ ἔρρων.
 ἦδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 ἐβρώθη· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὐμεγα κῆτος
 ἦλθεν, ἀπώεβρυξε δ' ἄχρῃς ἐπ' ὀμφαλίῃ.
 χήμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἀλὸς ἡμῶν
 ἦρανθ', ἡμισυ δὲ πρίσις ἀπεκλάσατο.
 ἰόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα θρασίδος, ὦ νερ,
 ἐκρύψαν· πάτερην δ' ἔ' πάλιν ἰκόμεθα.

XCVI.

Τετρηχῆα θάλασσα, τί μ' ἐκ, οἰζυρὰ παθόντα,
 τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἑώλυσας ἡόνος,
 ὡς σεῦ μηδ' Αἰδαο κακὴν ἐπωιμένος ἀχλὺν
 Φιλλεὺς Ἀμφιμένευσ ἄσπον ἐγειτόνεον;

XCVII.

Ατρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
 πικρὸν ἐγειρήτε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
 ἄρτι γὰρ Ἰωπάνακλος ὁ καὶ τοκέων καλαβαύξας
 ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίᾳ.
 ἀλλὰ προσηθήσαοθε· τὰ γὰρ πεπρωμένα κείνῃ
 ῥήματ' αἰ πημαίνειν οἶδε καὶ ἐν Αἰδῇ.

XCVIII.

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰσπολεῖτε,
 αἶγας κενεῖρας ἐμβάλλοντες οἷς,
 κλεισθόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῇ
 τίνετε, χθονίης εἴνεκα φερσεφόνης.
 βληχθήσαντ' οἷές μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμῆν
 πέτρης συρίζοι πρηγέα βοσκομέναις,
 εἰαοὶ δὲ πρῶτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρσας
 χωρίτης σεφέτω τύμβον ἐμὸν σεφάνῳ,
 καὶ τις ἀπ' εὐάρνοιο καλαχραῖνοιο γάλακτι
 οἶος, ἀμολγαῖον μασὸν ἀναχόμενος,
 κρητῶδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων,
 εἰσὶν ἀμοιβᾶν καὶ φθιμένοις χάριτες.

XCIX.

Αδείλ' Αντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἐν ἥβῃς
 ἀκμῇ καὶ μῦνον παῖδα πυρῳασαμένη,
 ἱκτωκαϊδεκέτης ὃς ἀπώλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ
 ὀρϋάνιον κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.
 βαίην εἰς Αἰδος σκιερὸν δόμον· ἔτε μοι ἡὼς
 ἦθεϊ', ἔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἡελίος.
 αἰ δεῖλ' Αντίκλεις, μεμορημέιε, πείθεος εἴης
 ἰητὴρ, ζῶῃ, ἐκ με κομισσάμενος.

C.

Πολλὸν ἄπ' Ἰταλῆς κεῖμαι χθονὸς, ἐκ τε Τάραντος
 πατρίδος· τὶ το δ' ἐμοὶ πικρότερον θανάτου.
 τοιῷτος πλανῶν αἴσις βίος· ἀλλὰ με μῆσαι
 ἐσερξάν, λυγρῶν δ' ἄντι, μελιχοὸν ἔχω.
 ἔιομα δ' ἐκ ἡμυσε Λεωνίδου· αὐτὰ με δῶρα
 κηρύσσει Μεσσήων πάντας ἔπ' ἡελίος.

ΝΙΚΙΟΥ

ΜΙΑΗΣΙΟΥ.

I.

Μαينὰς Εὐναλίη, πολεμαδόκη, θῆρι κράνεια,
τίς νύ σε θῆκε θεᾶ δῶρον ἐγερεσιμάχῃ;
μήνιος· ἦ γὰρ τῷ παλάμας ἄπο ρίμφα θοῦσα
ἴβυσ' ἐν προμάχοις δῆιον ἀμπεδίον.

II.

Μέλλον ἄρα συγεράν κα' γώ ποτε δῆριν Ἀρης
ἐκπωρολιπῶσα, χοῦν παρθενίων αἰειν
Ἀρτέμιδος περὶ ναόν, Εὐπίξενος ἔνθα μ' ἔθηκε,
λευκὸν ἔπει κείνη γῆρας ἔτειρε μέλη.

III.

Δαμαρέτας κρήδεμνα, καὶ ὑδατόεσσα καλύπτῃ,
εἰλήθηα, τεᾶς κεῖται ὑπὲρ κεφαλᾶς,
ἦ σε μετ' εὐχλωᾶς ἐκαλέσσατο, λευγαλέας σὶ
κῆρας ἄπ' ὠδίνων τῇλε βαλεῖν λοχιῶν.

IV.

Ιζευ ὑπ' αἰγείροισιν, ἔπει κάμες, ἐνθάδ' ὁδῖτα,
καὶ πῖε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἀμετέρας·
μᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπρωθεν, ἂν ἔπ' Ἰύλῳ
σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

V.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος Κυλλήνιον αἰπὺν λελογχῶς,
τῆσδ' ἔστηκ' ἐρατῆ γυμνασίᾳ μεδέων,
Ερμῆς· ὧ ἔπι παῖδες ἀμάρατον ἦδ' ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλερὰς θῆκαν ἰὼν σεφάνης.

VI.

Φρῆρὸς ἐπὶ σμήνεσσι, Περιστράτῃ εἵνεκα, μίμνω
ἐνθάδ', Μθιναλίαν κλιτὺν ἀποσπορικῶν,
κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ' ἀλέαοτε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρῃ κῆφον ὄρεγμα ποδός.

VII.

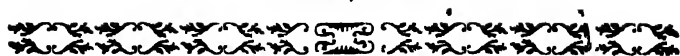
Αἰόλε, ἡμεροθαλὲς ἔαρ φαίνεσθα, μέλισσα,
ἔκθα'. ἐφ' ὠραίοις ἀνέσι μαινομένας,
χωρὼν ἐφ' ἡδύπνοον πῶλωμένα, ἔργα τίθεσσο,
ᾧφρα τεὸς πλήθι κηροπαγῆς θάλαμος.

VIII.

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεῖς
τέμψομ', ἀπὸ ραδινῶν ὀθόγον ἰεῖς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς αἰμαῖαν παιδὸς πέσον, ὅς με λαβραῖως
μάμψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἐζόμενον πετάλων.

IX.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις ἀπώλισσε τὰς τρίχας αὐτάς,
καὶ δασυὲς ὦν λίαν, ὦν ἅπας γέγονε.
τῆτο βαθεὺς ἐπώησε, τὸ μηκέτι κερέα τέμνειν
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

I.

Γραῖα, Φίλη θρέψῃς, τι με προσόντος ὑλακίεις,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δις τόσον εἰς οὐτίκας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις πεικαλλέω, τῆς ἐπιθαίνων
ιχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἰδὲ ὥς Φέβουμαι,
εἶδος ἐσαυγάζων μᾶλλον γλυκύ. τίς Φθόνος ὅσσαν,
δύσμορε; καὶ μορῶας ἀθανάτων βλέπωμεν.

II.

Φωσφόρος, ὦ σώτειρ, ἐπὶ Παλλάδος ἴσαθι κλήρω,
Ἀρῆμι, καὶ χαρίεν Φῶς ἐν ἀνδρὶ δίδῃ,
αὐτῷ, καὶ γενεῇ τε ποτ' εὐμαρές· ἐ γὰρ ἀΨαυγῶς
ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαι· ἴα δίκης.
ἄλσος δ', Ἀρτεμι, τῷτο καὶ ἀν' Χαρίτεσσι θεύσας
εἴη ἐπ' ἀνθεμίδων σάμβαλα κῆρα βαλεῖν.

III.

Χαῖρέ μοι, ἄβρ' ἐκύπασσι, τὸν Ομφάλη, ἥ ποτε Λυδῇ
λυσαμένη, Φιλότῃτ' ἦλθεν ἐς Ηρακλέες.
ὄλβιος ἦοδα, Κύπασσι, καὶ ὥς τότε καὶ πάλιν, ὅς νυν
χρῦσεον Ἀρτέμιδος τῷτ' ἐπέβης μέλαθρον.

IV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος.

Ως πρότωι, Ἀρῆμις εἴμι· εἶδ' Ἀρῆμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς
μανύει Ζηνός, κῆχ' ἐτέρη θύγατρία.

τεκμαίρεται τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἥ γὰρ κεν εἴποις·
πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾷδε κυναχέσιον.

V.

Τὰν ἦσαν ἐς αἶθλα πάλας ἥσκησε κραταιᾶς
αἱ τε Ποσειδῶνος καὶ Διὸς αἱ γενεαί.
κεῖται δέ σφιν ἀγὼν ἔχων χαλκὸν ἀμφὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζῶαν οἴσεται ἢ θάνατον.
Αὐταῖς δὲ τὸ πῖθμα πρέπει Ἡρακλῆα νικᾶν
τὸν Διός. Ἀργείων αἱ πάλας, ἔχοντες Λιθύων.

VI.

Αἱ νόμμοι δύο γρῆες ὁμήλικες ἡμεν, Ἀναξὼ
καὶ Κλεινώ, δίδυμοι παῖδες Ἐπικράτεω·
Κλεινώ μιν Χαρίτων ἱερῇ, Δημητρὸς Ἀναξὼ
ἐν ζωῇ πρόπολος· ἐννέα δ' ἡελίων
κυδωνοῖαί εἰς ἐπιλείπωμεν ἐς τὸν ἱκέσθαι
τῆς μοίρης· ἐτέων δ' ἔχοντες Φθόνος ἰσοδοίους.
καὶ πόσιος καὶ τέκνου φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶτ' ἡμεῖς Αἰδὴν πρῆν ἀφικόμεθα.

VII.

Νυμφίον Εὐαγόρην πολυπένθιμον ἢ Πολυαῖνα
Σκυλλίς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ἠγεμάχην τὸν Εὐφρόσιον· ἔδωκε δ' αὖ ἐκείνῃ
χῆρην πατρὸς αὐτῆς ἐσθλὴν δόμην,
δαιμονίῃ τριτάτῃ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίῳ
ἐλπομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τῷτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολύκλαυτον Φιλότῃτος
ἔστηκεν λείη μνάμα παρὰ τριόδῳ.

VIII.

Ελπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί· ἔ γὰρ ἂν ὥσθι
 λέσθον ὁ λυσιμελής ἀμφεκάλυψ' Αἰδῆς,
 ὅς ποτε καὶ βασιλῇι συνέδραμε, καὶ μετ' Ερώτων.
 χαίρειε κρυφάταί τε δαίμονες ἀθανάτων.
 αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοὶ καὶ ἀπευθέες, οἱ σ' ἐνέπασσι
 κείῳ, ἔπει ἐκ ὠδᾶς, ἔ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων.

IX.

Οὐδὲ λέων ὥς δεινὸς ἐν ἔρσειν, ὥς ὁ Μίκωνος
 υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων παλάτῳ.
 εἰ δὲ κάλυμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο μικρὸς ὁ χῶρος,
 ἀλλ' ἄνδρας πολέμους τλήμονας οἶδε φέρειν.

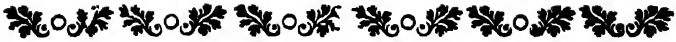
X.

Αὐτόμαλοι δείλης ποτὶ τᾶυλιον αἱ βόες ἦλθον
 ἐξ ὄρεος, πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
 αἰ αἰ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυὶ τὸν μακρὸν εὐδαι
 ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς ἔρανις.

XI.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
 μὴ τέκοι ἢ μέλλει παιδὸς ὄραν θάνατον.
 ἡιθέω γὰρ σῆμα βιάνορι χεύατο μήτηρ·
 ἔπρωπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τᾶδε τυχεῖν.

Α Ρ Α Τ Ο Υ

I.

Αργεῖος φιλοκλῆς Αργεὶ καλός· αἱ δὲ Κορίνθ
 ῥῆλαι, καὶ Μεγαρέων τὰυτὸ βοῶσι τάφοι
 γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν ΑμΦιαρά,·
 ὡς καλός. ἀλλ' ὀλίγοις γράμμασι λειπόμεθα.
 τῷ δ' ἔ γάρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεὺς
 αὐτὸς ἰδὼν' ἐτέρῃ δ' ἐστὶ περισσότερος.

II.

Αιάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
 Γαργαρέων παιτὶ Βῆτα καὶ ΑΛΦα λέγων.

Η Γ Η Σ Ι Π Π Ο Υ.

I.

Δέξαι μ' Ηράκλεις, Αρχεστράτης ἱερὸν ὄπλον,
 ὅφρα ποτὶ στεφάν' πασάδα κεκλιμένα
 γηραλέα τελέβοιμι, χορῶν αἶψα καὶ ἔμνων
 ἀρκεῖτω συγερά δῆρις Εὐναλὶς.

II.

Τάνδε παρὰ τριόδοις τὰν Ἀρτεμιν Ἀγελόχεια,
 ἔτ' ἐν παῖρος μένεσσα παυθένος δόμοις,
 ἔστατο, Δαμαρέτη θυγάτηρ· ἑοάνη γάρ οἱ αὐτὰ
 ἰσθ' παρὰ κρόκισιν, ὡς αὐγὰ πυρός.

III.

Ασπίς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἦμαι
 ναῶν ὑπώροφίας Παλλάδος ἀλκιμάχας,
 πολλὰ σιδαρεῖς πεπονημένα ἐκ πολέμοιο,
 τὸν δὲ Φέρριτά μ' αἰεὶ ῥυομένα θανάτη.

IV.

Εξ αἰλὸς ἡμίθρονον ἀννέγκαντο σαγηνεῖς
 ἄνδρα, πολύκλαυτον ναυτιλῆς σκύβαλον·
 κέρδεα δ' ἐκ ἐδίωξαν ἀ μὴ θέμις· ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
 ἰχθύσι τῇδ' ὀλίγη θῆκαν ὑπὸ ψαμάθῳ.
 ὦ χθών, τὸν ναυηγὸν ἔχεις ὅλον· ἀντί γε λαιπῶς
 σαρκὸς, τῆς σαρκῶν γευσάμενης ἀπέχεις.

V.

Ερμιονεὺς ὁ ξείνος, ἐν ἀλλοδαπῶν δὲ τέθραπται,
 Ζωίλος, Ἀργεῖαν γαῖαν ἐπεσσάμενος, ἰ
 ἂν ἐπὶ οἱ βαθύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νύμφα
 λειβομένα, παῖδες τ' εἰς χροῶα κειρόμενοι.

VI.

Εἰρήτῳ ἡμᾶρ ἐκείνο, καὶ ἔλομένη σκολόμαινα,
 βρόμβος τε δεινὸς ἡνεμωμένης αἰλός,
 οἱ ποτε νῆ' ἐκύλισσαν, ἐφ' ἧς ὁ τὰ πολλὰ μελίφρων
 Ἀθηναίων ἄπορηκτα θεοῖσιν εὐχέτο·
 ραῖδ' ἡ γὰρ διάπαντα, προσσηνέχθη δὲ κλύδωνι
 τρηχεῖαν εἰς Σέριτον, αἰδοίων ὅθι
 ποὺς ξείνων, ὑπὸ χερσὶ λαχὼν πυρὸς, ἵκετο πάτρην
 Ἀθῆνα, κρωσσῶ χαλκίῳ πευσιταλῆι.

VII.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια Φασὶ κέλευθον
 Ερμῆν τῆς ἀγαθῆς εἰς Παδάμανθον ἄγειν,
 ἥ καὶ Αἰριζόνοος, Χαιρεφράτης ἐκ ἀδάκρυτος
 παῖς, ἡγησίλειω δῶμ' Αἰδὸς κατέβη.

VIII.

Ὄξεῖαι πάντα περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι
 καὶ σκόλοπες· βλάβεις τῆς πόδας, ἣν προσίης.
 Τίμων μισάνθρωπος ἐνθικέω· ἀλλὰ παρέλθε.
 ὅσιμῶζειν εἰπὰς πολλά; ἂ παρέλθε μόνον.

ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

I.

Πρώτας ὅπως ἔπεξε καλὰς Εὐδόξος ἐθεύρας,
 φοῖβω παιδείην ὥπασεν ἀγλαίην.
 ἀντὶ δέ οἱ πλοκαμῖδος, Ἐκτιβόλε, κάλλος ἔπειν
 ὥς Χαρνήθεν αἰεὶ κισσὸς ἀεζόμενον.

II.

Οὐ Τρηχὶς λιθιαῖος ἔπ' ὅς τ' αἰ κείνα καλύπτει,
 ἔσθ' ἢ κυάνεον γράμμα λαβῆσα πέτρῃ·
 ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
 Ἰκάριον ῥήσσει κύμα περὶ προκάλαις·
 ἀντὶ δ' ἐγὼ ξενίης πολυκήδεος ἢ κενεῇ χθών
 ὀγκώβην Δρυόπων διψάσιν ἐν βοτάναις.

Φ Α Ε Ν Ν Ο Υ.

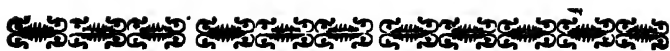
I.

Οὐκ ἔτλας, ὥρισε Λεωνίδα αὐτίς ἰκέσθαι
 Εὐρώταν, χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ·
 ἀλλ' ἐπὶ Θερμοπύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος αἰμύνων
 ἐδμάθης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

II.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυράν ὅκα μῆσαν ἐνίην
 ἀκρίς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγον·
 Δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν εἰκότα τύμβον, ᾄδῃτα·
 ἐγγύθεν ὤρωπ' ἔχευεν ἀποφθιμένα.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

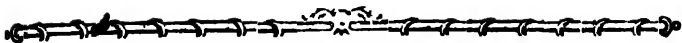
I.

Τίπτε παναμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε κέρα,
 μυρομένα κελαδεῖς τραυλὰ διὰ σωματών;
 ἦτοι Παρθενίας πόθος ἴκετο, τάν τοι ἀπώημα
 Θρηίκιος Τηρεὺς αἰνὰ βιησάμενος;

II.

Οὐκέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
 ἀδείαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχάν·
 ἀλλὰ σε γαυνοντα κατήναυεν, ἀχέτα τέτιξ,
 ἠϊνέες παιδὸς χεῖρ ἀναπεπλημένα.

ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

I.

Κλειῖς αἱ δύο παῖδες Λοισοδίκη καὶ Ἀρμενῶ
 Κρήσσαι, πότνια σῆς Λυτεμι νειο ἰός
 τετραετείς ἀπὸ μητρὸς ἰδοίς, ὦ νασσα, τὴ τησθε
 ευτεκνα, κἀντὶ μιῆς θῆς δύο νειοκόρης.

II.

Ἐκ πυρὸς ὁ ραισῆρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγνη
 ἀγκεινῇ ΗΨαῖς, δῶρα Πολυκράτεος,
 ὦ πυκνὰ κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος εὗρετο παισὶν
 ὀλβον, οἰζυρὴν ὡσάμενος πενίην.

III.

Ωλεσεν Αἰγαίᾳ διὰ κύματος ἄγριος ἀρθεῖς
 λιψὲ Γωιηρείδην Τάσι δυομέναις,
 αὐτὴ συν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ὦ τόδε σῆμα
 ἡακρύσας κενεὸν παιδί πατὴρ ἔκαμε.

ΑΝΤΑΓΟΡΑ

I.

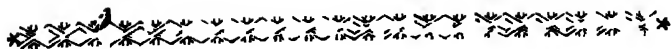
Μνήματι τῷδε Κράτηλα Θεαδέα καὶ Πολέμωνα
 ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,
 ἄνδρας ὁμοφροσύνη μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦθοι
 ἱεροὶ ἦσαν δαιμονίῃ σώματος,
 καὶ βίος καθαρός σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμη
 αἰῶνα, σεμνοῖς δόγμασι πειδόμενος.

II.

Λέγεται δὲ καὶ Ἀνταγόρα τῇ ποιητῇ ὡς Κράντορος ἢς Ερωτα
 πεποιμένῃ φέρεσθαι τρυτί.

Εν δοίῃ μοι θυμὸς, ὅ τοι γένος ἀμφοβόηον,
 ἢ σε θεῶν τὸν πρῶτον αἰεγενέων, Εἰρος, εἴπω,
 τῶν ὅσσης Ερεβός τε πάλαι βασιλεία τε παῖδας
 γείνατο Νυξ, πελάγεσσιν ὑπὲρ εὐρέος Ωκεανοῖο·
 ἢ σέ γε Κύπριδος ἢα περίουonos, ἢέ σε Γαίης,
 ἢ Ἀνέμων· τοῖς σὺ κακὰ φρονέων ἀλάλησαι
 ἀνθρώποις ἡδὲ ἐοθλὰ, τὸ καὶ σέο σῶμα διζυόν.

Φ Α Ι Δ Ι Μ Ο Ύ

I.

Τόξον μὲν ὦ Γιγάντων ὤλεσας Διενος
 ἴαχε βίης, ἐκάλεργ' Αἰωλλων.
 ε σοι Φαρέτρη λύεται λυκοκίονος,
 τὸν δ' ἔπ' ἡιθέοισιν οἴστρον
 στρέφεις Ερωτος, ὅφρ' ἀλέξωνται πάτρη,
 Φαρσαλέοι Φιλότατι κέκρων;
 Εἰως γὰρ ἀλκή, καὶ θεῶν ὑπέρτατος
 οἶδεν αἰὲ προμάχης ἀέξειν.
 Μελισιώνος δὸς παῖρ' ὦν σέβας
 Σχοινιέων ἐπιήρα δέχθαι.

II.

Καλλίσματός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
 ἔθηκε μοῦσῃς ἕνον ἥλικος τύπον.
 Κηφισιεύς ὁ κῆμος ὦ χαρεῖς ἀναξ,
 Αἰωλλοδώμῃ παῖδα, καὶ πάτρην σαω.

III.

Αρτεμι, σοὶ τὰ πέδιλα Κιχησίς εἰσατο ἦος,
 καὶ πέπλων ὀλίγον πῦγμα Θεμισοδικῇ,
 ἕνεκά οἱ πρηεῖα λεχοὶ δισσὰς ὑπερέαχες
 χεῖρας, ἄτερ τόξ, πότνια, νισσομένη.

Αρτεμι, νηπίαχον δὲ καὶ εἰσέτι παῖδα, Λέοντος
νεῦσον ἰδεῖν κῆρον ἤε' ἀεζόμενον.

IV.

Αἰάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ᾧ παραμείβων,
νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Αρισαγόρη,
θεξαμένη σποδιήν τε καὶ ὄσέα, (τὸν δὲ δυσαῆς
ᾤλεσεν Αἰγαίᾳ κῦμα περὶ Σκίαθον)
δύσμερον ὀρθρινοί μιν ἔπει νέκυν ἰχθυορῆες,
ξεῖνε, Τρωαναίων εἴλυσαν εἰς λιμένα.

*****

Ε Ρ Μ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ.

Τὰν Κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν, ξένε, τῷτό κεν εἵπωις·
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἀρχὴ καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ Κεκροπίδαϊς δερυσαρσέα Παλλὰδά λεύσσων,
αὐδάσεις ὄντας βεκέλος ἦν ὁ Πάρις.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς Θεόκριτον.

Αλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεοκρίτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμι Συρηκοσίαν,
ὑὸς Πραξάγορας, Περικλειτῆς τε Φιλίνης·
Μῦσαν δ' ὀβνεῖην ἔπειτ' ἐΧελκυσάμην.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ἐπὶ τῇ ἀθρείσσει τῇ βακολικῇ.

Βακολικαὶ Μῦσαι σποράδες πόκα· νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾷς μαινῆας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

I. (IV.)

Ν Ο Μ Ε Ι Σ.

Β Α Τ Τ Ο Σ καὶ Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

Β Α Τ Τ Ο Σ. ,

Εἰπέ μοι, ὦ Κορύδων, τίος αἱ βόες; ἦ ρα φιλώνδα;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

εἰκ. ἀλλ' Αἶγανος· βόσκειν δ' ἐμὶν αὐτὰς ἔδωκεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ἦ πά' ψε κρύβδαν τὰ ποθέσσωρα πᾶσας ἀμέλγες;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοχρία, κῆμ' ἐϋλάσσει.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ὤχετο χώραν;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

εἰκ. ἀκχσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφειὸν ὤχετο Μιλων.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

καὶ πόκα τήνος ἔλειπον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπωπῃ;

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

φαντί νιν Ηρακλῆι βίαν καὶ κάρτος ἐρίσδεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

κῆμ' ἔφαθ' αἰ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.

Κ Ο Ρ Τ Δ Ω Ν.

κῶχετ' ἔχων σκαπᾶναν τε καὶ εἰκατὶ τετοθε μάλα.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

πείσαι τοι Μίλων καὶ τῷς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκόμεναι ὧδε ποβεῦντι.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

δειλαῖαί γ' αὐται, τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὖρον.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ ἔκτι λῶντι νέμεσθαι.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

τήνας μὲν δὴ τοι τῷς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
ταῦτά. μὴ πρῶκας σιτίσθεται, ὥσπερ ὁ τέτιξ;

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

ὦ Δᾶν· ἀλλ' ὅκα μὲν μιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω,
καὶ μαλακῷ χόρτειο καλὰν κώμυθα διδῶμι·
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμον.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

λεπρὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πύρριχος. αἶθε λάχοιεν
τοὶ τῷ λαμπριάδα τει δαμοται, ὅκκα θύοντι
τᾷ Πρα, τοιόνδε· κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

καὶ μὰν ἐς σομάλιμον ἐλαύνεται, ἔς τε τὰ φύσκει,
καὶ ποτὶ τὸν Νήαιον· ὅπῃ καλὰ πάντα Οὐόντι,
αἰγίπυρος καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Οεῦ Οεῦ· βασεῦνται καὶ ταὶ βόες, ὧ τάλαν Αἶγῳι,
εἰς Αἶδαν, ὅκα καὶ τὸ κακᾶς ἡράσσοο νίκας·
χὰ σύμειγξ ευρῶτι παλύνεται, ἂν ποκ' ἐπάξῃ.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

ὦ τήνα γ', ὦ Νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφ' ἑρῶων

δῶρον ἐμὶν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δὲ τις ἐμμὶ μελίχλης δὲ
 κῆυ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκυρόμαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρων.
 αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος·
 καὶ τὸ ποταῶον τὸ Λακύνιον, ἅπερ ὁ Πύκλεις
 Αἴγων ὀγδῶκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας·
 τηνὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε, πιάξας
 τᾶς ὀπαλᾶς, κῆδον Ἀμαρυλλίῃ· ταὶ δὲ γυναῖκες
 μακρὸν ἀνάνυσαν, χῶ βωκόλος ἐξεγέλαζεν.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνος σέθεν ἐδὲ θανοίσας
 λασεύμεθ'· ὅσον αἶγες ἐμὶν Οἶλαι, ὅσον ἀπώεσθας.
 αἰ' αἰ, τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγη.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

Θαρσεῖν χοῆ, Οἶλε Βάττε· τάχ' αὖριον ἔσσετ' ἄμεινον·
 ἐλπίδες ἐν ζωῆσιν, ἀνέλπιτοι δὲ θανόντες·
 χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πελεαίειρος, ἄλλοκα δὲ ὕει.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Θαρσεῶ· βάλλε κάτωθε τὰ μοχλία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
 τὸν θαλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα· σίτθ' ὁ Λέπ' ἀργος.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν.

σίτθ' αἰ Κιναιβὰ ποτὶ τὸν Λόφον· ἔκ' ἐσακχεῖς;
 ἤξῳ, ναὶ τὸν Πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
 εἰ μὴ ἀπαι τετῶθεν ἴσθ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέσσω.
 αἰθ' ἢς μοι ροικὸν τὸ λαγωόλον, ὥς τυ παλάξω.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Θᾶσαι μ', ὦ Κορύδων, ποτὶ Διός· αἰ γὰρ ἀκωνθα
 ἀρμοῖ μ' ὥσθ' ἐπατάξ' ὑπὸ τὸν σφυρόν· ὥς δὲ βαθεῖαι
 ταὶ ἀτρακτοῦλλίδες ἐντί· κακῶς αἰ πόρτις ὅλοιτο·
 ἐς ταύταν ἐτύπωαν χασμεύμενος· ἦ ῥά γε λεύσσης;

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

καὶ ναὶ, τοῖς ὀνύχουσιν ἔχω τέ νιν· αἶδε καὶ αὐτά.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

ὀσσίχον ἐντὶ τὸ τύμμα, καὶ αἰλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρως, μὴ ἀναίλιπως ἔρχεο, Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

εἰπὼ ἄγε μ', ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει
τῆναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνιάδη;

Κ Ο Ρ Υ Δ Ω Ν .

αἰκμάν γ', ὦ δειλαῖε· πρῶαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθὼν
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδρᾳ καλελάμβανον, ἄμεις ἐνάργη.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

εὗγ' ὠνθρώπω Φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ Σαλυρίσκοις
ἐγγύθεν, ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν εἰσὶ οὗαι.

II. (V.)

Β Ο Υ Κ Ο Λ Ι Α Σ Τ Α Ι ,

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ καὶ Λ Α Κ Ω Ν .

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ .

Αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν παιμένα τῷ Συβαρίτα
φεύγετε, τὸν Λάκωνα· τό μευ νάκος ἐχθρὸς ἐκλείψεν.

Λ Α Κ Ω Ν .

ἐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίτ' ἀμνίδες, ἐκ ἐσορήτε
τόν μευ τὰν σύριγγα πρῶαν κλέψαντα Κρηαταν;

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

τὰν ποίαν σύριγχα; τὸ γὰρ πόκα, δῶλε Συθάρατα,
ἐκλάσα σύριγχα; τί δῖ; ἐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποτῶπύσδεν ἔχοντι;

Λ Α Κ Ω Ν.

τὰν μοι ἔδωκε Λύκων, ὦ λεύθερε, τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀν κλέψας πόκ' ἔβα νάκος; εἰπὼ Κομάτα·
ἐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη· ἧς τοι ἐνεύδεν.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔβυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὸ δῖ, ὦ κακὲ, καὶ τόκ' ἐτάκει
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἐ μὰν, ἐ τὸν Πᾶνα τὸν Αἰχίον, ἐ σέ γε Λάνων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαϊβίδος· ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας, ὠνθρωπε, μαγεῖς ἐς Κράθην ἀλοίμαν.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἐ μὰν, ἐ ταύτας τὰς λιμνάδας, ὦ γαθὲ, Νύμφας,
αἱ τ' ἐμὴν ἱλαοὶ τε καὶ εὐμενέες τελέβοιεν,
ἐ τευ τὰν σύριγχα λαύων ἐκλεψέ Κομάτας.

Λ Α Κ Ω Ν.

αἶ τοι πιτεύσοιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
αλλ' ἔναικα λῆς, ἐριζον θέμεν, ἐντὶ μὲν ἐδὲν
ιερὸν· ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔσε κ' ἀπέωπῃς.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ὅς ποτ' Αθαναίαν ἔριν ἤρισεν· ἥνιδε κεῖται
ἄριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.

Λ Α Κ Ω Ν.

καὶ πῶς, ὦ κίναδε, τάδε γ' ἔσσεται ἐξ ἴσθ' ἄμμιν;

τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο ; τίς δὲ, παρούσας
 αἰγὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγεν ;

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἤσις νικᾷσιν τὸν πλατίοι, ὡς τὺ, πεπωοίθη,
 τῷ ἄξ' βομβέων τέτλιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ ἔ' τοι
 ὄριος ἰσοπαλῆς ; τοῖ δ' ὁ τράγος ἔστος' ἐρίσθη.

Λ Α Κ Ω Ν.

μὴ σπεῦδ'· ἔ' γὰρ τοι πυρὶ θάλλωσαι· ἄλιον ἀσῆ
 τεῖνδ' ὑπο τὰν πότιον καὶ ταλσεα ταῦτα καθίξας.
 ψυχρον ὕδωρ τέτει καλαίεεται· ὦδε πεύκη
 ποία, χά σιβάς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὥδε λαλεῦντι.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἀλλ' ἔ' τι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὺ με τολμῆς
 ὀμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπων, ὃν ποκ' ἐόντα
 παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἂ χάρις ἐς τί ποθέρωται
 θρέψαι ναὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὡς τυ φάγωντι.

Λ Α Κ Ω Ν.

καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεύ τι μαβῶν καλὸν ἢ ἢ ἀκῆσας — ;
 μέμναμ'· ὦ σβονερόν τὺ καὶ ἀπρεπῆς ἀνδρίον αὐτως.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἀνὶκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτάς ἐτρώη.

Λ Α Κ Ω Ν.

μὴ βασιον τήνω πυγίσματος, ὕβει, ταθείης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρδ' ὥδ', ἔρωε, καὶ ὕσαλα βωκολιαζεῖς.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἢ χερσὶ τῆνεί· τέτει δρύες, ὦδε κύπαιρος,
 ὥ'ε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ ὁμάνεσσι μέλισσαι·
 ἐνδ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο· ταῖ δ' ἐπὶ δένδρων

ὄρνιχες λαλαγεῦντι· καὶ αἰ σκιαὶ ἔδρ' ὁμοία
τᾶ παρα τὴν· βάλλει δὲ καὶ αἰ πίτυς ὑψόβη κώνυξ.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἦ μὰν ἀργακίδας τε καὶ εἴρια τείνδ' παῖησεῖς,
αἰκ' ἐνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι,
ταὶ παρα τὴν, ὅσδοντι κακώτερον, ἢ τὴν περ ὅσδεις.
φασὼ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς Νύμφαις, φασὼ δὲ καὶ αἰδέος ἄλλον ἐλαίω.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ. ι

αἰ δὲ κε καὶ τὴν μόλης, ἀπαλὰν πτέριν ὥδ' παῖησεῖς,
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαῖραν
δέρμαθ' αὖ, τῶν παρα τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
φασὼ δ' ὀκτὼ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
ὀκτὼ δὲ σκαυίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

Λ Α Κ Ω Ν.

αὐτόθι μοι ποτέρισδε, καὶ αὐτόθι βωκολιάσδευ·
τὰν σαυτῷ πατέων, ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
τίς κρινεῖ; αὖθ' ἐνθ' ὅχ' ὁ βωκόλος ὡδ' ἐλκώπας.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἔδρ' ἐγὼν τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωσρήσομες, ὅς τας ἐρείκας
τήνας τας παρα τὴν ξυλοχίσσεται· ἐντὶ δὲ Μόρσων.

Λ Α Κ Ω Ν.

βωσρέομες.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

τὴν κάλει νιν.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἴθ' ὦ ξένε, μικρὸν ἄκυσσον
τεῖνδ' ἐνθῶν· ἄμμες γὰρ ἐρίσσομες ὅστις ἀρείων

βωκολαμβάνει ἐντί· τὸ δ' ὦ Φίλε, μήτ' ἐμὲ, Μόρσων,
ἐν χάριτι κρίνης, μήτ' ὦν τύγα τῷτον ὀνασεῖς.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ναί, ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, Μόρσων Φίλε, μήτε Κομάτα
τὸ πλεόν ἰθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίζῃ.

ἀ δέ τοι ἀ ποίμνα τῷ Θερῷ ἐντὶ Συθάρτα·

Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὀρῆς, Φίλε, τῷ Συθαρίτα.

Λ Α Κ Ω Ν.

μὴ τύ τις ἡρώτα ἡ ποτῶ Διὸς, αἶτε Συθάρτα,

αἰτ' ἐμὸν ἐντὶ, κάκις, τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἐσσί.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

βέντι·δ' ἔτος, ἐγὼν μὲν ἀλαβέα πάντ' ἀγορεύω,

κῆρ, καυχέομαι· τύ γε μὰν Φιλοκέρτομος ἐσσί.

Λ Α Κ Ω Ν.

εἴα λεγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθις

ζώντ' ἄφες· ὦ Παιᾶν, ἦ σωμύλος ἦοθα, Κομάτα.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ταὶ Μῶσαι με Φιλεῦντι πολὺ πλέσι, ἢ τὸν αἰοιδόν

Δάφνιν· ἐγὼν δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔβυσσα.

Λ Α Κ Ω Ν.

καὶ γὰρ ἐμ' ὠπόλλων Φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ

κρίον ἐγὼν βόσκω· τὰ δὲ Κάρινα καὶ δὴ ἐφέρπει.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματοκος αἶγας ἀμέλγω·

καί μ' ἀ παῖς ποθορεῦσα, Τάλαν, λέγει, αὐτὸς ἀμέλγεις;

Λ Α Κ Ω Ν.

Φεῦ Φεῦ, Λάκων τοι ταλάρως χεδὸν εἵκατι πληρεῖ

τυρῷ, καὶ τὸν ἀναθεῖν ἐν ἀνθεσι παῖδα μολύνει.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίσα,
τὰς αἶγας παρελεῦντα, καὶ ἀδύ τι ποταπυλιάσδει.

Λ Α Κ Ω Ν.

κῆμέ γάρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λῆος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἀλλ' ὃ σύμβλητ' ἐντὶ κυνόςτατος ὅδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἀνδρῶν παρ' αἰμασιῶσι πεφύκη.

Λ Α Κ Ω Ν.

ὅδε γάρ ὅδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεωρὸν ἀπὸ πρίνοιο λεωύριον· αἱ δὲ, μελιχρῆ.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

κῆγῶν μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα Φάσσαν,
ἐκ τᾷς ἀρκεύθω καβελῶν· τῆνέ γάρ ἐφίσδει.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὅπως ἴσθα πεξῶ
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

σίτ' ἀπὸ τᾷς κοτίνω ταὶ μηκάδες· ὥδε νέμεσθε
ἐς τὸ κάταντες τῆτο γεώλοφον, ἅτε μυρῖκαι.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἐκ ἀπὸ τᾷς δρυὸς ἕτος ὁ Κώναρος, ἅ τε Κυναίθα,
τῆτεί βοσκασιῶσι ποτ' ἀντολας, ὡς ὁ Φάλαρος;

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἐντὶ δ' ἐμὴν γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἐντὶ δὲ κρατὴρ,
ἔργον Πραξιτέλεος· τᾷ παιδί δὲ ταῦτα φυλάσσω.

Λ Α Κ Ω Ν.

χάμῃν ἐντὶ κύων Φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,

ὃν τῷ πατρὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκεν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἀκρίδες, αἱ τὸν Φραγμὸν ὑπερπαδαῖτε τὸν ἀμὸν,
μὴ μευ λωθασεῖσθε τὰς ἀμπελούς· ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

τοὶ τέτλιγες ὀρῆτε τὸν αἰτώλον ὡς ἐρεθίσθω·
ἔτως κ' ὕμμες θὴν ἐρεθίσδετε τῷς καλαμευτάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος,
αἱτε Φοιτεῦσαι τὰ ποθέσπερα, ραγίσθοντι.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τῷς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
συκα καΐατρῶγονις, ὑπανέμιοι πότεονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἢ ἔ μέμνασ' ὅκ' ἐγὼν τὴν κατήλασα, καὶ τὴν σεταρώς
εὖ ποτεκιγκλίζου, καὶ τῷς δρυὸς εἵχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

ἔστο μὲν ἔ μεμναμι· ὅκα μάν ποκα τεῖνθε τὴν δάσας
εὐμαράς ἐκάβημε, καλῶς μάλα τῆτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἔχι παρήδευ;
σχίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.

ΛΑΚΩΝ.

κῆγὼ μὲν κνίσθω, Μόρσων, τινά· καὶ τὴν δὲ λεύσσεις.
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον οὐκ σέ νυν ἐς τὸν Ἀλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρεῖτω γάλα· καὶ τὴν δὲ, Κραῖθι,
οἶνω πορφύροις· τὰ δὲ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.

Λ Α Κ Ω Ν.

ρείτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι· καὶ τὸ πότοθρον
αἰ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλῳιδι κηρία βάψαι.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ταῖ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἶγilon αἶγες ἔδοντι,
καὶ ὄρνιν πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέοντι.

Λ Α Κ Ω Ν.

ταῖσι δὲ ἐμαῖς οἷεσι πάρεσι μὲν αἰ μελίτεια
Φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὁ ῥοδόκιστος ἔωανθεῖ.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ἐκ ἔραμ' Αλκίῳπας, ὅτι με πρὰν ἐκ ἐσίλασε
τῶν ὠτων κατέλοισ', ὅκα οἱ τὰν Φασσαν ἔδωκα.

Λ Α Κ Ω Ν.

ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδους ἔραμαι μέγα· ἢ γὰρ ὅκ' αὐτῶ
τὰν σύριγγ' ὠρεῖα, καλὸν τί με αὐτ' ἐφίλατεν.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

ὃ Θερμιτὸν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνος κίσσας ἐρίσδεν,
ὃδ' ἔπωπας κύκνοισι· τὺ δ', ὦ τάλαν, ἐσσὶ φιλεχέης

Μ Ο Ρ Σ Ω Ν.

παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα· τὴν δὲ, Κομάτα,
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς Νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.

Κ Ο Μ Α Τ Α Σ.

πεμψῶ, ναὶ τὸν Παῖνα. Φριμάσσει παῖσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κηγὼν γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τῆτο καχαῖῶ
κατ'ἰὼ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅτ' ἰ πάκ' ἦδη
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν· εἰς ὠρανὸν ὕμνιν ἀλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερσχίδες· αὐρίον ὕμμε
παῖσας ἐγὼ λησῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθὶ κρῆνας.

ἔτος ὁ Φευκίτας ὁ κυρίτιλος, αἶ τιν' ὀχευσεῖς
 τᾶν αἰγῶν, Φλασῶ τυ, πρὶν ἢ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι
 ταῖς Νύμφαισι τὸν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν; ἀλλὰ γενοίμαν,
 αἰ μή τυ φλάσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

III. (VIII.)

ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.

ΔΑΦΝΙΣ, ΜΕΝΑΛΚΑΣ ἔ ΑΙΠΟΛΟΣ.

Δαφνίδι τῷ χαρίεντι συνήντελο βωκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὡς Φαντὶ, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἀμῶ τω γ' ἦτην πυρρότροίχω, ἀμῶ ἀνάδω,
 ἀμῶ συοῖσδεν δεδαημένω, ἀμῶ αἰείδων.
 πρῶτος δ' ὦν ποτι Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας.

Μυκητᾶν ἐπίχευε βοῶν, Δάφνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;
 Οἶμι τὸ νικᾶξέιν ὅσσον θέλω αὐτὸς αἰεῖδων.

Τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶδ' ἀπαμειβετο μύθῳ·
 Ποιμᾶν εἰσοπύκων οἰων, συοῖά Μενάλκα,
 ἔποτε νικᾶξέεις μ' ἢ ἐδ' εἴ τι πάθης τὸ γ' αἰεῖδων.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Χρήσθεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσθεις καλᾶθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τῆτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ἀλλὰ τί θησεύμεοθ' ὅ κεν ἀμῖν ἄρκιον εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

μόχον ἐγὼ θησῶ, τὸ δὲ θές γ' ἰσομάτορα ἀμνόν.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ὦ θησῶ πόκα ἄμνον, ἔπει χαλεπός θ' ὁ πατήρ μεν,
 χά μάτηρ· τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τι δὲ τὸ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

σύριγ', ἂν ἐποίησα, καλὰν ἔχω, ἐννεάφωνον,
 λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
 ταύταν κατθέην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς ἔκκαλῃσῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἦ μὰν τοι κήγῶν σύριγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν καρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶτον νιν συνέπαξ', ἔτι καὶ τὸν δάκρυλον αἰγλέω
 τῆτον, ἔπει κάλαμός γε διαχιοθεῖς διέτμαξεν.
 ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμείων;

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
 ὡ ποτι ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ Σάλαρος ὑλακτεῖ.

Χοὶ μὲν παῖδες αὔσαι· ὁ δ' αἰπόλος ἡνὶ ἐπακκταῖς·
 χοὶ μὲν παῖδες αἶδον· ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν·
 πρῶτος δ' ὦν αἶιδε λαχὼν ἰνύκῃ Μενάλκας·
 εἶτα δ' ἀμοιβαιαν ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδὴν
 Βωκολικάν. ἔτω δὲ Μενάλκας αὔσατο πρῶτος·

Αγκεα καὶ ποταμοὶ, θεῖον γένος, αἱ τι Μειάλκας
 πῇ ποχ' ὁ συρίκῃ προσΐλῃς ἄσε μέλος,
 βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνίδας· ἦν δὲ ποκ' ἐνθῇ
 Δάφνις ἔχων δαμαλας, μηδὲν ἔλασπον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὰ φυτὰ, αἵ περ ὁμοῖον
 μχοσίσθαι Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν,

τῆτο τ' ἔβωκόλιον πιαίνειτ' κην τι Μενάλκας
τεινδὶ ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

παντὰ ἔαρ, πάντα δὲ νομαί, παντὰ δὲ γάλακτος
ἔβρατα πλήθοντι, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἐνθ' ἂ καλὰ παῖς ἐπινείσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρῃ,
χῶ ποιμαὶν ξηρὸς τηρόβι, χαί βοτάναι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἐνθ' οἰς, ἐνθ' αἰγῶς διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι
σμαίεια πλαρεῦντι, καὶ δρυὲς ὑψίτεραι,
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσιν· αἱ δ' ἂν ἀφέρῃ,
χῶ τὰς βῶς βοσκων, χαί βόες αὐτοτεραι.
ἢ τιάγε· τὰν λευκὰν αἰγᾶν ἀνευ, ὧ βάθος ὕλας
μυσιον, ὧ σιμαί δεῦτ' ἐστ' ὕδωρ ἐριτοί·
ἐν τηγῶ γὰρ ἱήνος· ἰθ' ὧ κολε, καὶ λέγε Μίλων
ὡς Πρωτεὺς Φωκας, καὶ Θεὸς ὦν, ἔνεμε.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

μη μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσοιο τάλαίη
εἴη εἶχειν, μηδὲ προσθεῖ θέειν ἀνέμαν·
ἀλλ' ὑπὸ τὰ περὶ ταῦτα τᾶσ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
συγνομα μαλ' ἴσοισιν, τὰν Σικελαν τ' ἐς ἄλλα.
δείηοεσι μὲν χειρῶν Σοφίρον· κακὸν ὕδασιν αὐχμὸς,
ὄρντιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λινά·
ἀνὴρι δὲ ταρβενικᾶς ἀπαλαῶς πόθος· ὧ πάτερ, ὧ Ζεῦ,
ὃ μόνος ἠράδην· καὶ τὴν γυναικοσίλας.

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες αἴσαν
ταὶν πυμάταιν δ' ὠδὰν ἔτως ἐξᾶρχε Μενάλκας.

Φεῖδευ τῶν ἐρίφων, Φεῖδευ, λύκε, τῶν τοκάδων μεν-
μηδ' ἀδίκει μ'· ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.

IV. (IX)

ΝΟΜΕΤΣ ἢ ΒΟΥΚΟΛΟΙ.

ΝΟΜΕΤΣ, ΔΑΦΝΙΣ καὶ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ΝΟΜΕΤΣ.

Βωκολιάσδεο, Δάφνι· τὺ δ' ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος·
 πρᾶτος ἄειδε τὺ Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλκας,
 μόχως βωσὶν ὑψέντες, ὑπὸ σείρασι δὲ ταύρων·
 χοὶ μὲν ἀμᾶ βόσκονται, καὶ ἐν φύλλοισι πλαυνῶντο
 μηδὲν ἀτιμαγεῦντες· ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδεο
 ἔμπροθεν, ἄλλοτε δ' αὖθις ὑποκρίνοίῃο Μενάλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰδὺ μὲν ὁ μόχος γαρύεται, αἰδὺ δὲ χά βῶς,
 αἰδὺ δὲ χά σύμγξ, χά βωκόλος· αἰδὺ δὲ κῆγών.
 ἐντὶ δ' ἐμὶν παρ' ὕδωρ ψυχρὸν σιβάς· ἐν δὲ νένασαι
 λευκαῖν ἐκ δαμαλαῖν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἀπάσας·
 λελύ κόμαρον τραγοῖσας ἀπὸ σκοπιάς ἐτίναξε.
 τῷ δὲ θέρους φρύγοντος ἐγὼν τόσσον μελεδαίνω,
 ὅττον ἐρῶντε πατρὸς μύθων ἢ ματρὸς ἀκχέν.

ΝΟΜΕΤΣ.

ἐτῶς Δάφνις ἄεισεν ἐμὶν· ἐτῶς δὲ Μενάλκας·

Αἴτνα μάτερ ἐμὰ, κῆγών καλὸν ἄντρον ἐνοικέω
 κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι ὅσ' ἐν ὄνειρῳ
 φαίονται, πολλάς μὲν οἷς, πολλάς δὲ χιμαῖρας,
 ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ παρ' ποσὶ κᾶεα κῆται.
 ἐν πυρὶ δὲ δρυίνῳ χορεία ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὖαι
 φαγοὶ χειμαίνοντες· ἔχω δέ τοι ἐδ' ὅσον ὥραν
 χείματος, ἣν νωδὸς καρύων, ἀμύλοιο παρόντος.

S

Τοῖς μὲν ἔπεπλάγαρχσα, καὶ αὐτῆκα δῶρον ἔφακα·
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατὴρ ἔτρεφεν ἀγρῆς,
 αὐτοφυᾶ, τὰν δ' εἰς ἂν ἴσως μωμάσαίτο τέκνων
 τήνῳ δὲ φρέμβῳ καλὸν ὄσρακον, ᾧ κρέας αὐτὸς
 σιτάβην, πέτραισιν ἐνὶ Καρίαισι δοκεύσας,
 πέντε ταμῶν πέντ' ἔσιν· ὁ δ' ἐγκαιναχῆσατο κόχλῳ.

Βωκολικαὶ Μῶσαι, μάλα χαίρετε· φαίνεται δ' ὡδάν,
 τὰν ποκ ἐγὼν τήνοισι πρῶαν αἶεσα νομεῦσι.

Μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα Φύσης.
 τέτλιξ μὲν τέτλιγι Φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 ἱρηκες δ' ἱρηξίν· ἐμὴν δ' αἰ Μῶσαι καὶ ὡδαί·
 τᾶς μοι πᾶς εἴη πλῆθος δόμος· ὅτε γὰρ ὕπνος,
 ὅτ' εἰμ ἐξαπίνης γλυκερώτερον, ὅτε μελίσσαις
 ἄνθεα, ὅσπον ἐμὴν Μῶσαι Φίλαι· ὅς γὰρ ἐρεῦντι
 γαβεῦσαι, τῶς ὅτι ποτὶ δαλήσατο Κίρκαι.

V. (VI)

Β Ο Υ Κ Ο Λ Ι Α Σ Τ Α Ι.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βωκόλος εἰς ἓνα χῶρον
 τὰν ἀγέλαν πόκ', Ἀράβει, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
 πυρρὸς, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἀμφο
 ἐσδόμειοι φέρεος μέσῳ ἅματι τοιάδ' αἶεδον.
 πρᾶτος δ' ἀρξάτο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἐρίσδεν.

Βάλλει τοι, Πολύφαι, τὸ ποίμνιον αἰ Γαλάτεια
 μάλοισι, δυσέρωτα τὸν αἰπώλον ἄνδρα καλεῦσα.
 καὶ τύ νιν ἐποθοῦντα, τάλαν, τάλαν; ἀλλὰ κἄθησαι
 αἰδέα συρίσδων. πάλιν αἰδ', ἰδε, τὰν κύνα βάλλει,

ἅ τιν' ἔτιν οἶον ἔπειται σκοπός· αἱ δὲ βαύσδει
 εἰς ἔλλα δερμιόμενα· τὰ δὲ νιν καλὰ κύμαλα σαίνει
 αἰσυχὰ καχλάσδοντος ἔτω· αἰγιαλοῖο θεοῖσαν
 φράσδεο μὴ τὰς παιδὸς ἔτω κνάμαισιν ὀρέσῃ
 ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, καὶ αὖ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
 αἱ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθυήσῃαι, ὥς αὖτ' ἀκάνθας
 ταῖ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρους ἀνίκα φρύγῃ
 καὶ Φεύγει Φιλέονῃα, καὶ ἔ Φιλέονῃα διώκει,
 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἥ γὰρ ἔρωτι
 πελλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

Τῷ δ' ἔτιν Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν.
 Εἶδον, ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνὶκ' ἐβόλλε,
 κ' ἔμ' ἔλαβ', ἔ τὸν ἐμὸν τὸν ἔγα γλυκύν, ὦ ποθορῶμι
 ἐς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάνηις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
 ἐχθρὰ σέροιο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼν κνίσδων πάλιν ἔ ποθορήμι,
 ἀλλ' ἄλλαν τινὰ θαμὶ γυναικ' ἔχεν· αἱ δ' αἰοῖτα
 ζαλοὶ μ', ὦ Παιᾶν, καὶ τάκεται· ἐκ δὲ θαλάσσης
 οἰσρεῖ παπῳαίνουσα ποτ' ἀνῆρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας.
 σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τὰν κύνα· καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων
 αὐτᾶς, ἐκνυζῆτο ποτ' ἰαχία ρύγχος ἔχοισα.
 ταῦτα δ' ἴσως ἐσοροῖσα ποιευνὴά με πολλάκι, πεμψεῖ
 ἄγγελον· αὐτὰρ ἐγὼν κλαξῶ θύρας, ἔσε κ' ὁμῶς
 αὐτά μοι σφρέσιν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἔτω νάσω.
 καὶ γὰρ θῆν' ἔδ' εἶδος ἔγω κακόν, ὥς με λέγουσι.
 ἥ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἥς δὲ γαλάνα,
 καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δ' ἐμὴν αἱ μία κόρα,
 ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, καλεομένην τῶν δὲ τ' ὁδόνων
 λευκότεραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
 ὥς μὴ βασκανθῶ δέ, τρεῖς εἰς ἐμὸν ἔπλυστα κόλπον.

ταῦτα γὰρ ἂ γράα με Κετυτάρης ἐξεοθάξεν,
ἂ πρὰν ἀμῶντεσσι παρ' Ἰωποκιωνι ποταύλει.

Τόσσ' εἰπῶν, τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε·
χωὶ μὲν τῷ σύριγ', ὁ δὲ τῷ κελὸν αὐλὸν ἐδωκεν.
αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάσις ὁ βῶτας.
ὠρχεῦντ' ἐν μελακᾷ τὰι πέριξ αὐτίκῃ ποίῃ.
νίκη μὰν ἐδ' ἄλλος, ἀνάσσατο. δ' ἐγγιγνῆτο.

VI. (XI.)

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

Οὐδὲν ποτλὸν ἐρώϊα πεψύκει Φάρμακον ἄλλο,
Νικία, ἔτ' ἐγχρισον, ἐμιν δοκεῖ, ἔτ' ἐπιώασον,
ἢ τὰι Πιερίδες· κῆπον δὲ τι τῶτο καὶ αἰδὺ
γίνετ'· ἐπ' ἀνθρώποις δ' ευρην ἔμειδιον ἐντί.
γινώσκεν δ' οἶμαι τὸ καλῶς, ἱατρον ἔοντα,
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἐξόχα Μοίσαις.
ἔτῳ γέν ράϊσα διαγ' ὁ Κύκλω' ὁ παρ' ἀμῖν,
ὠρχαῖος Πολύταμος, ὅκ' ἤμαρ τὰς Γαλατείας,
αὐτὶ γενειάσδων περὶ τὸ σῶμα, τῶς καρδιάφως τε-
ἤματο δ' ἔτι ρόδοις, ἔμάλαις, ἔδε κικιννοῖς,
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις· ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα
πολλάκι τὰι οἷες ποτὶ τῷυλιον αὐταὶ ἀπῶνθον
χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλατείαν αἰδῶν
αὐτῷ ἐπ' αἰόνος κατετάκειο Συκισέσσας
ἐξ αἶδς, ἐχθισον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
Κύπριος ἐκ μεγάλας, ἃ οἱ ἤπατι πᾶξε βέλεμον.
ἀλλὰ τὸ Φάρμακον εὗρε· καθεσδόμενος δ' ἐπὶ πέτρῃ
υψηλᾷ, ἐς πόντον ὄρων αἰεῖδε τοιαῦτα·

Ω λευκά Γαλαῖταια, τί τὸν Φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
 λευκότερα παλῆας ποτιδῆν, ἀπαλωτέρα δ' ἄρνος,
 μόσχῳ γαυροτέρα, Φιαρωτέρα ὄμθακος ὠμῆς.
 Φοιτῆς δ' αὐτὸς ἔτῳς, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἔχη με
 οἶχῃ δ' εὐθύς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με.
 Φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀθρήσασα.
 ἡράδην μὲν ἔγωγα τεῦ, ὦ κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
 ἦνβες ἐμοὶ σὺν μητρὶ, θέλειτ' ὑακίνθινα φύλλα
 ἐξ ὅσους δρέψασθαι· ἐγὼν δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τὴν καὶ ὕστερον ἐδέ τι πῶ νῦν
 ἐκ τήνῃ δύναμαι· τὴν δ' ἔ μέλει ἔ μα Δί' ἐδέν.
 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος ἔνεκα Φεύγεις·
 ἔνεκ' ἐμὴν λασία μὲν ὄφρυς ἐπὶ παντὶ μελώπῳ
 ἐξ ὅσους τέταται ποτὶ θάτερον ὥς μία μακρὰ,
 ἣς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεισι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.
 ἀλλ' ὡτὸς, τοῖστος εἶων, βοτὰ χίλια βόσκω,
 κῆκ τέτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
 τυρὸς δ' ἔ λείπει μ' ἔτ' ἐν θέρει, ἔτ' ἐν ὁπώρα,
 ἔ χειμῶνος ἀκραι· ταῦτοι δ' ὑπεραχθῆες αἰεὶ.
 συρίζου δ' ὥς ἔ τις ἐπίσταμαι ὧδε κυκλώπων,
 τὴν, τὸ σῖλον γλυκύμαλον, ἀμᾶ κῆμαυτὸν αἰεῖδων,
 πολλάκι νυκτὸς ἀφρί· τρεῖς δὲ τὴν εἶδεκα νεβρῶς,
 πάσας μαννοδόρους, καὶ σκύμνας τέσσαρας ἀρκῶν.
 ἀλλ' ἀΐκει τὴν ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς ἐδέν ἔλασσον·
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθῆν.
 ἀδιδὼν ἐν τῶντρω παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς·
 ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδινὰν κυπαρίσσοι,
 ἐντὶ μέλας κισσὸς, ἐντ' ἄμπελος αἰ γλυκύκασσπος·
 ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι αἰ πολυδέηδρος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος, ποτὸν ἀμβρόσιον, προΐητι.

τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;
 αἱ δὲ τὴν αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασσιώτερος ἤμευ,
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι, καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάμαλον πῦρ
 καϊόμενος δ' ὑπὸ τευ καὶ τὰν ψυχάν, ἀνεχοίμαν,
 καὶ τὸν εἰς ὀφθαλμόν, τῶ μοι γλυκερώτερον εἶδέν.
 ὦ μοι, ὅτ' ἔκ' ἔτεκέ μ' ἁ μάτῃς βράγχι' ἔχοντα,
 ὡς κατέδυν ποτὶ τιν, καὶ τὰν χέρα τευ εὐίλασα,
 αἱ μὴ τὸ σῶμα λῆς· ἔφερον δὲ τὴν ἢ κρίνα λευκά,
 ἢ μάκων ἀπαλὰν, πλαταγώνι ἔχοισεν ἐρυθρά.
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρους, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι
 ὥς' ἔκ' ἂν τὴν ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάσθην.
 νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν γε μαβεῦμαι,
 αἰκα τις σὺν ναι πλέων ξένος ὥδ' ἀφίκηται,
 ὡς εἰδῶ τί ποθ' αἰδὺ καλοικῆν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
 ἐξέμβοις, Γαλάτεια, καὶ ἐξενθοῖσα λάβοιο,
 εἴσπερ ἐγὼν νῦν ὥδε καθήμενος, οἰκαδ' ἀπενθεῖν
 ποιμαίνεν δ' ἐβέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα, καὶ γὰρ ἀμέλγεν,
 καὶ τυρὸν παῖαι, τάμισον θριμέϊαν ἐνείσα.
 ἁ μάτῃς ἀδικῶ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
 εἶδέν πά ποχ' ὅλως ποτὶ τὴν Οἶλον εἶπεν ὑπὲρ μευ,
 καὶ ταῦτ', ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτόν ἐόντα.
 Οασῶ τὰν κεφαλάν καὶ τῷ πύδας ἀμφοτέρως μευ
 σφύσθην, ὡς ἀνιασθῆ· ἔπει κήγων ἀνιῶμαι.
 ὦ κύκλωψ, κύκλωψ, πᾶ τὰς θρένας ἐκπεπώτασαι;
 αἱ καὶ ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις, καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 τοῖς ἀρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχες νῆν.
 τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν Φεύγοντα διώκεις;
 εὐμήσεις· Γαλάτειαν ἰσως καὶ καλλίον ἄλλαν.
 πολλαὶ συμπαίσθην με κόραι τὰν νύκτα κέλονθαι,
 κηχλίσθοντι δὲ παῖσαι, ἐπεὶ καὶ αὐταῖς ὑπακοίσω·

δηλονά ' ἐν τᾷ γὰρ κήγών τις Φαίνομαι ἡμες.

ὦ τω τοι Πολύδαμος ἐπώοιμαινεν τὸν ἔρωτα
μχιστόδων· ῥᾶον δὲ διαγ', ἣ χρυσὸν ἔδωκε.

VII. (III.)

Κ Ω Μ Ο Σ .

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Αμαρυλλίδα· ταὶ δ' ἐμὴν αἶγες
βόσκειναι κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
Τίτυ', ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλαμένε, βόσκει τὰς αἶγας,
καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγε, Τίτυρε· καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιευκὸν Κνάκωνα Φυλάσσειο, μὴ τυ κορύξῃ.

ὦ Χαρίεσσ' Αμαρυλλί, τί μ' ἐκέτι τῆτο κατ' ἄνθρωπον
παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦ ῥά με μισῆς;
ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς κάλαΦαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν,
νύμφα, καὶ προγένειος; ὑπ' ἀγχαδαί με ποιησεῖς.
ἦνιδέ τοι δέκα μᾶλα Θέρω· τήνῳ δὲ καθέϊλον,
οἷ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὐρίον ἄλλα τοι οἶσῶ.
Θᾶσαι μὰν θυμαλγές ἐμὸν ἄχος· αἶθε γενοίμαν
ἂ βομβεῦσα μέλιττα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν,
τὸν κιστὸν διαδύς, καὶ τὰν πλέρην ἅ τ' πυκάσθῃ.
νῦν ἔγνων τὸν Ερωτα· βαρὺς Θεός· ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῶ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ·
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅσέον ἄχρῃς ἰκάνει.
ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα· τὸ πᾶν λίθος· ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξάι με τὸν αἰτώλον, ὥς τυ φιλάσω
ἐντὶ καὶ ἐν κενεοῖσι Φιλάμασιν ἀδέα τέρεψις.
τὸν σέφανον τίλαί με κατ' αὐτίκα λεπῖα ποιησεῖς,
τόν τοι ἐγών, Αμαρυλλί Φίλα, κισσοῖο Φυλάσσω

ἐμπλέξας καλύκεσσι, καὶ εὐόδομοισι σέλινοις.
 ὦ μοι ἐγὼν, τί πάθω; τί ὁ δύσσοος; ἔχ' ὑπακύνει
 τὰν βαίταν ἀποδύς, ἐς κύματ' αἰεῦμαι,
 ὥπερ τῷς Θύνῃας σκοπιάσδελαι Ολῳις ὁ γριπεύς.
 καὶ κα μὴ 'ποθάνω, τό γε μὰν τεὸν αἰδὺ τέτυκται.
 ἔγνω πρὰν, ὅκα μευ μεμναμένω εἰ Φιλέεις με,
 ἔδδ' τὸ τηλέφιλον ποτιμαζάμενον πλάϊάγησεν,
 ἀλλ' αὐτῷς ἀπαλῶ ποτὶ πάχει ἐξεμαράνθη.
 εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τάλαθέα κοσκινόμανις ὅ
 αἰ πρὰν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ἔνεκ' ἐγὼ μὲν
 τὴν ὅλος ἔγκειμαι, τὴν δὲ μευ λόγον ἔδδ' ἐνα ποιῇ.
 ἦ μὰν τοι λευκὰν διδυματοκὸν αἶγα φυλάσσω,
 τὰν με καὶ αἰ Μέρμνωνος ἐριθακίς αἰ μελανόχρους
 αἰτῇ· καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαβρύτῃ
 ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός· ἀρὰ γ' ἰδῇσῶ
 αὐτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὥδ' ἀποκλινθεῖς
 καὶ κε μ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ ἔκ ἀδαμαντῖνα ἐντί.
 Ἰωπομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν, δρόμον ἄνυν' αἰ δ' Ἀταλάντ' α
 ὡς ἰδέν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα.
 τὰν ἀγέλαν χῶ μαίτις ἀπ' Οἰβρυος αἶγε Μελάμπτως
 ἐς Πύλον· αἰ δὲ Βιάνθος ἐν ἀγκοῖναισιν ἐκλίνθη
 μάτρη αἰ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίας.
 τὰν δὲ καλὰν Κυβέρειαν ἐν ὥρεσι μᾶλα νομεύων
 ἔχ' ἐτῶς Ωδωνίς ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
 ὥς· ἔδδ' Φθίμενόν νιν ἄτερ μασσοῖο τίθητι;
 ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
 ἐνδυμίων· ζαλῶ δὲ, Φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
 ὅς τὸσσων ἐκύρησεν, ὅς· ἔ· πευσεῖσθε βέβαλοι.
 ἀλγέω τὰν κεφαλάν· τὴν δ' ἔ· μέλει. ἔ· κέτ' αἰεῖδω,

κείσευμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται·
ὥς μέλει τοι γλυκὺ τῆτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

VIII. (I.)

Θ Υ Ρ Σ Ι Σ, ἡ Ω Δ Η.

Θ Υ Ρ Σ Ι Σ Π Ο Ι Μ Η Ν, καὶ Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

Ἰ Θ Υ Ρ Σ Ι Σ.

Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ αἰπίτους, αἰπώλε, τήνα,
ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖσι, μελίσσεται· ἀδύ τι καὶ τὸ
τυρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποιοῇ.
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τυ λαψῇ·
αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, ἔς τυ καταρρεῖ
αἰ χίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔσε κ' ἀμέλξης.

Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

ἄδιον, ὦ ποιμᾶν, τὸ τεὸν μέλος, ἡ τὸ καταχῆς
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγονται,
ἄρνα τὸ σακίταν λαψῇ γέρας· αἰ δέ κ' ἀρέσκη
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξῇ.

Θ Υ Ρ Σ Ι Σ.

λῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆς, αἰπώλε, τῇδε καθίζας
ἐς τὸ κάταντες τῆτο γεώλοφον, ἅτε μυρῖκαι,
τυρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

καὶ θέρμις, ὦ ποιμᾶν, τὸ μεσαμβρινὸν καὶ θέρμις ἄμμιν

τυρίσθεν· τὸν Πᾶνα δεδοίκομες· ἦ γὰρ ἔπ' ἀγρας
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαυέλαι· ἐντί γε πικρὸς,
 καὶ οἱ αἰεὶ δριμυῖα χολὰ ποτὶ ρινὶ κάβηται.
 ἀλλὰ, τὺ γὰρ δὴ, Θύρσι, τὰ Δάφνιδος ἄλγεα εἶδες,
 καὶ τὰς βωκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο Μώσας,
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν Πιλέαν ἐσθώμεθα, τῷ τε Πριάπῳ
 καὶ τῶν Κρανιαίων κατεναίγιον, ἅπτερ ὁ Θῶκος
 τῆνος ὁ ποίμενικὸς, καὶ ταὶ δρυές· αἱ δὲ κ' αἰείσης
 ὡς πόκα τὸν Λιδύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 αἶγά τε τοι δωσῶ διδυμαλίκον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι,
 ἀδύ' ἔχοισ' ἐρίθως ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας
 καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδεί· καρῶ,
 ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυθάνοιο ποτόσδον·
 τῷ περὶ μὲν χεῖλη μαρύεται ὑψόθι κισσὸς,
 κισσὸς ἐλιχούσῳ κεκονιμένος· ἀδὲ κατ' αὐτὸν
 καρπῶν ἑλίξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τι θεῶν δαίδαλμα, τέτυκται,
 ἀσκητὰ πεπλω τε καὶ ἄμπτυκι· παρ δὲ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράσδοντες ἀμυβασθεῖς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικείοντ' ἐπ' ἑσσι· τα δ' ἔφρενός ἀπτεται αὐτᾶς.
 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιθέρεται ἄνδρα γελεῦσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ριπτεῖ νόον· οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 θηβὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίσδοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπτεύς τε γέρων, πέτρα τε τέτυκται
 λεωρᾶς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ εὐοικῶς·
 Φαίης κεν γήων νιν ὅσον οἶνος ἐλλοπιεύειν·
 ὧδ' οἱ ὠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες,
 καὶ πολὺν περ ἔοντι τὸ δὲ οἶνος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσπον ἄπωθεν ἀλιτρυτοιο γέροντος,

πυρναίῃς σαφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά-
 ταν ἀλγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἤμενος ἀμφὶ δέ μιν δὴ ἀλώπεκες· αἱ μὲν αἶ' ὄρχως
 φοιτῇ, σινομένα τὰν τρώξιμον· αἱ δ' ἐπὶ πῆρᾳ
 πάλα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον ἔπριν ἀνασεῖν
 φατὶ, πρὶν ἢ ἀνάριστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίζη.
 αὐτὰρ ὅ γ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκοιδολήραν,
 χοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ ἔτε τι πῆρας,
 ἔτε Φυτῶν τοσσῆων, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπληται ὑγρὸς ἀκανθος,
 λιολικόν τι θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν αὐτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼν πορβμῆι Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα
 ὦνον, καὶ τυρόεν' ἰα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
 ἔσθ' ἐτι πῶ ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἐτι κεῖται
 ἀχραντῖον· τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
 αἱ κεν μοι τὸ, φίλος, τὸν ἐΦίμερον ὕμνον ἀείσης.
 καὶ τι τυ κερτομέω· πόταγ', ὦ γαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδᾶν
 ἔτι πῶ εἰς Αἰδαν γε τὸν ἐκλελάττο' ἢ Φυλαξέεις.

Θ Υ Ρ Σ Ι Σ.

Ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Φίλοι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 Θύρσις ὅσθ' ὥξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιος ἄσθ' αἱ Φωνά.

Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦδ' ὅκα Δάφνης ἐτάκετο; πᾶ ποκα, Νύμφαι;
 ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδῳ;
 ἔ γὰρ δὴ ποταμῷ γε μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 ἔσθ' Αἴτνας σκοπιᾶν, ἔσθ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Οἴλοι, ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρυσαντο,
 τῆνον χῶ' κ' δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
 ἀρχετ' βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἀρχετ' αἰοιδᾶς.

πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δὲ τε ταῦροι,
 πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύρανοι.
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ἦνθ' Ερμᾶς πρᾶτις αὖ ὥρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς τυ καταλύχει; τίνος, ὦ γαθὲ, τόσσον ἐρᾶσαι;
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες, ὥπῳλοι ἦνθον·
 πάντες ἀνηρώτευν τί πάθοι κακόν· ἦνθ' ὁ Πρίαπος,
 κῆφα Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; αἱ δέ τυ κῶρα
 πᾶσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται,
 (ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς)
 ζαλοῖσ'. αἶ δὺσερῶς τις ἄγαν καὶ ἀμέχανος ἐσσί.
 βῶτας μὲν ἐλέγευ· νῦν δ' αἰπῶλόω ἀνδρὶ ἔοικας.
 ὥπῳλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βαλεῖνται,
 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι εἰ τράγος αὐτὸς ἐγγέη.
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 καὶ τὴ δ', ἐπεὶ κ' ἐσορῇ τὰς παρθένους, οἷα γελεῦνι,
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι εἰ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
 τῶς δ' εἰδὲν ποτελέξαι ὁ βωκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας.
 ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ἦνθέ γε μὰν ἀδεία καὶ αἱ Κύπρις γελάοισα,
 λάθρια μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 κῆπε· τὴν τὸν Ερῶτα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξῆν·
 ἄρ' εἰκ αὐτὸς Ερῶτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;
 ἄρχετ' βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 τὰν δ' ἄρα χῶι Δάφνις πῶταμείψατο· Κύπρι βαρεῖα,
 Κύπρι νεμεσσατὰ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθήσ'·
 ἦδη γὰρ Φράσθει πάνθ' Ἄλιος ἄμμι· δεδύκει
 Δάφνις, κῆν Αἶδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ερωτι.

ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ἔλγεται τῶν Κύπριν ὁ βωκόλος, ἔρωε ποτ' Ἰδαν,
 ἔρωε ποτ' Αὔχισαν· τῆνέ δρυές, ὧδε κύπειρος,
 ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὠρεῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
 καὶ πῖνυας βάλλει, καὶ θύρεα πάντα διώκει.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Σίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 αὐτὶς ὅπως εἴσῃ· Διομήδεος ὅσσον ἰοῖσα,
 καὶ λεγέ· Τον βῶταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὦ λυκοί, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὦρεα Φωλάδες ἀρκίοι,
 χαίρετ'· ὁ βωκόλος ὑμῖν ἐγὼν Δάφνις ἔκει' ἀν' ὕλαν,
 ἔκετ' ἀνὰ δρυμῶς, ἔκ' ἄλσεα· χαῖρ' Ἀρέβοιστα,
 καὶ ποταμοὶ, τει χεῖτε καλὸν κατὰ Θύμβροϊδος ἱλῶν.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι Σίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος οὐ τὰς βόας ὧδε νομεύων,
 Δάφνις οὐ τὰς ταυρῶς καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.
 ἀρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, πάλιν ἀρχετ' αἰοιδᾶς.
 ὦ Παν, Παν, αἰτ' ἔσσι κατ' ὦρεα μακρὰ Λυκαῖω,
 αἶτε τύ γ' ἀμύτωλεῖς μέγα Μαιναλον, ἐνδ' ἐπὶ νᾶσσαν
 τῶν Σικελᾶν, Ελίκας δὲ λίπε ρίον, αἰτώ τε σάμα
 τῆιο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.
 λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
 ἐνθ' ὦ ἰαξ, καὶ τάνδε Φέρου πακίσιο μελίπωνεν
 ἐκ καμῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλίκων.
 ἦ γὰρ ἐγὼν ὕπ' Ερωῖος ἐς Αἰδαν ἔλκομαι ἥδη.
 λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
 νῦν ἴα μὲν Φορέοιτε βάτοι, Φορέοιτε δὲ ἀκάνθαι,
 αἱ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι,

πάντα δ' ἑναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυα ὄχνας ἐνείκῃ,
Δάφνις ἔπει θνάσκει· καὶ τὰς κύνες ὠλάφος ἔλκε,
κῆξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύταιντο.

λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
χωὶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤβελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λῖνα πάντ' ἐλελοίπη
ἐκ Μοιρᾶν· χωὶ Δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δῖνα
τὸν Μοῖσαις Φίλον ἄνδρα, τὸν δ' Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βωκολικᾶς, Μῶσαι, ἴτε, λήγετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὸ δίδοι τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσῃ ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
χαίρετ'· ἐγὼν δ' ὕμνῳ καὶ ἐς ὕψερὸν ἄδιδον αἰσῶ.

Α Ι Π Ο Λ Ο Σ.

πλήρῃς τοι μέλιτος το καλὸν σῶμα, Θύρσι, γένοιτο,
πλήρῃς τοι χαλδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἀδείαν, τέτλιγος ἔπει τύγα φέρτερον ἄδεις.
ἥνιδέ τοι τὸ δέπας· θαῖσαι, Φίλος, ὥς καλὸν ὅσδει·
ὤραν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.
ὥσ' ἰβί, Κισσαίδα· τὸ δ' ἄμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι
δὲ μὴ σκιετᾶσθε, μὴ ὁ τραγὸς ὕμνῳ ἀναστῇ.

IX. (VII.)

Θ Α Λ Τ Σ Ι Α.

Ἦς χρόνος αἰνίξ' ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος ἐς τὸν Ἀλντα
ἔρωτομες ἐκ πόλιος· σὺν δὲ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας·
τᾷ Διοὶ γὰρ ἔτευχε Θαλύσια καὶ φρασιδάμος
κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώπειος· εἴ τι περ ἑδλὸν

χαῶν τῶν ἐπαίνωθα, ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
 Χάλκινος, Βήριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν,
 εὐ γ' ἐρεϊσάμενος πέτρῃ γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
 αἰγυεῖροι Πηλέαι τε εὐσκιον ἄλσος ὕφαινον,
 χλωροῖσι πετάλῃσι κατηρεφέες κομώσασαι.
 κ᾽ ὦπα τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, ἔδὲ τὸ σᾶμα
 ἀμῖν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο· καὶ τιν' ὁδίταν
 ἐδῶλόν σὺν Μοίσαισι Κυδώνιον εὐρομες ἄνδρα·
 ὄνομα μὲν Λυκίδα, ἧς δ' αἰτώολος· ἔδὲ κε τίς μιν
 ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰτώολω ἔζοχ' ἐώκει.
 ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
 κνακὸν δέμῃ ὥμοισι, νέας ταμίσιοιο ποτόσθον·
 ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέμων ἐσφίγγετο πέπλος
 ζωστήρι πλακερῶ· ροικαν δ' ἔχεν ἄγριελαιῶ
 δεξτερᾷ κορύναν· καὶ μ' ἀτρέμας εἴπε σεσαυρὺς
 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δὲ οἱ εἶχετο χεῖλεος·
 Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὴ μεσαμέλειος πόδας ἔλκεις,
 ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αιμασιαῖσι καθεύδει,
 ἔδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυθαλλίδες ἡλαίνονται;
 ἢ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπειγεται; ἢ τινος ἀσῶν
 λανὸν ἐπιβρωσκεις; ὡς τεύ ποσὶ νισσομένοιο
 πασα λίθος πταίοισα ποτ' ἀνδρυλίδεσσιν αἰεΐδει.

Τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψην· Λυκίδα φίλε, Φανί, τὴ πάντες
 ἔμμεν συρίχξαν μέγ' ὑπεύροχον ἓν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀμνητήρεσσι· τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
 ἀμέτερον· καὶ τιν, κατ' ἐμὸν νόον, ἰσοφαρίσθην
 ἔλωμαι· αἱ δ' ὁδὸς ἄδε Θαλυσιας· ἢ γὰρ ἐταῖροι
 ἀνέρες ἐν ὧ πάλω Δαμάτερι δαῖτα τελευντι,
 ὅλω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ
 αἱ δαίμων εὐκρεθὸν ἀνεπαλήρωσεν ἀλωάν.

ἀλλ' ἄγε δὴ, ξυνὰ γὰρ ὁδὸς, ξυνὰ δὲ καὶ αἰὼς,
 βωκολιασδόμεθα· τάχ' ἄτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καταπυρὸν εἶμα, κῆμ' ἐλέγοι·
 πάντες αἰοιδὸν ἄριστον· ἐγὼν δέ τις ἔταχυπειθής·
 ἔ Δᾶν· ἔ γάρ πω, κατ' ἐμὸν νόον, ἔτε τὸν ἐδὺλόν
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ, ἔτε φιλητᾶν
 αἰείδων· βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.

Ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰτωόλος ἀδὺν γελάξας,
 τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι, ἔτεκεν ἐσσι
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 ὥς μοι καὶ τέκνων μέγ' ἀπ᾽ ἐχέβεται, ὅσις ἐρευνῇ
 ἴσον ὅρευσ κορυτᾶν τελέσαι δόμον ὠρομέδοντι,
 καὶ Μοισᾶν ὄνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον αἰοιδὸν
 ἀντία κοκκύσδοντες, ἐτώσια μοχθίσδοντι.
 ἀλλ' ἄγε βωκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' αἰοιδᾶς.
 Σιμιχίδα· κῆγὼν μὲν, ὅρη Οἴλος, εἰ τιν' ἀρέσκει,
 τῷδ' ὅ τι πρᾶν ἐν ὅρει τὸ μελύδριον ἐξεπ᾽ ὄνασα.

Ἔσsetαι Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς Μιτυλάναν,
 χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις Νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, κ' Ὠρίων ὅκ' ἐπ' Ὠκεανῷ πόδας ἰσχή,
 αἶκα τὸν Λυκίδαν ὀπλιέμενον ἐξ Ἀφροδίτας
 ῥύσῃται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
 χάλκυνες φορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν,
 τόν τε Νότον, τόν τ' Εὐρον, ὃς ἔχαλα Φυκία κινεῖ·
 ἀλκύνες, γλαυκαῖς Νηηήσι ταὶ τὰ μάλισα
 ὀνίχων ἐψίλαβεν, ὅσαισί περ ἐξ ἀλὸς ἄγρᾳ.
 Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν
 ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοὸν ὅρμον ἴκοιτο.
 κῆγὼν τῇνο κατ' ἄμαρ, ἀνήθινον ἢ ῥοδόντα

ἢ καὶ λαυκοίων σέφανον περὶ κρατὶ Φυλάσσω,
 τὸν Πιλεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ,
 παρ' πυρὶ κεκλυμένος· κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ Φρυξῇ,
 χάσιβας ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔς' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζα τ', ἀσφοδέλω τε, πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνάμενος Ἀγελάνκλος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι, καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.
 αὐλησεῦντι δ' ἐμὴν δύο ποιμένες· εἰς μὲν, Ἀχαρνεύς,
 εἰς δὲ, Λυκωπίτης· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἀσσεῖ,
 ὡς πόκα τὰς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνης ὁ βώτας,
 χῶς ὅρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρυὲς αὐτὸν ἐβρήνευν,
 ἡμέρα αἶ τε φύοντι παρ' ὄχθαισι πόλαμοιο·
 εὐτε χιῶν ὥς τις κατέλακετο μακρὸν ὕψ' Αἶμον,
 ἢ Λίῳ, ἢ Ροδόπῳ, ἢ Καύκασον ἐχρατόειλα.
 ὥσπερ δ' ὡς ποικ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἐόντας, κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἀνακλῶς·
 ὥς τέ νιν αἰσιμαὶ λειμωνόβη Φέμβον ἰοῖσαι
 κέδρον ἐς ἀδείαν μαλακοῖς ἀνθεσσι μέλισσαι,
 ἔνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ σόματος χεε νέκλειαρ.
 ὦ μακαριστὲ Κομάτα, τὸ θῆν τάδε τέρπων ἐπεπώνθης,
 καὶ τὸ καίεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
 κηρία φερόμενος, ἔτος ὥριον ἐξεπώναςας.
 αἰθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωῖς ἐναρξίμιος ὦφελος εἴμην·
 ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμουν ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἴγας,
 Κοινᾶς εἰσαίων· τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
 αἰδὺ μελίσσόμενος κατεκέκλισο, θεῖε Κομάτα.

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὐθις
 κηγὼν τοῖ' ἐφάμαν· Λυκίδα Οἶλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
 Νύμφαι κῆμ' ἐδίδαξαν ἀν' ὥρεα βωκολέοντα,
 ἐοῦλα, τὰ πε καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἀγαγε φάμα·

ἀλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ὅττι γ' αἰεὶ δὲν
ἀρξέῃμ'· ἀλλ' ὑπάκοισον, ἔπει Φίλος ἔπλεο Μοῖσά ε.

Σιμιχίδα μὲν Ερῶτες ἐπέπλεον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς^{τ'}
τόσσον ἐρῇ Μυρτιάς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἐρῶντι.
Ωρατος δ', ὁ τὰ πάντα Φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ,
παιδὸς ὑπὸ σπαλάγχμοισιν ἔχει πόθον· οἶδεν Ἀρισις,
ἐδῶλος ἀνὴρ μέγ' ἄριστος, ὃν εἰδὲ κεν αὐτὸς αἰεὶ δὲν
φοῖζος σὺν Σόρμῳ, γι παρὰ τριπώδεσσι μεγαῖροι,
ὥς ἐκ παιδὸς Ἀράιος ὑπ' ὅσέον αἶθε' ἔρετι.
τόν μοι Παῖν, Ομόλω γ' ἐρατὸν πέδον ὅς τε λέλολχας,
ἄκλῃστον τήνοιο Σίλας ἐς χεῖρας ἐρεῖσαις,
αἱτ' ἐῖτ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακός, αἶτε τις ἄλλος.
κῆν μὲν ταύτ' ἐρδοῖς, ὦ Παῖν Φίλε, μή τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μασίσσοιεν, ὅκα κρέα τυτθὰ παρείη·
αἱ δ' ἄλλως νεύσοις, κατὰ μὲν χροα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο, καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις·
εἴης δ' Ἡδωνῶν μὲν εἰς αἰεσι χεῖματι μέσσω,
Εὐρον παρ' ποταμὸν, κεκλιμένος ἐγγύθεν ἄρκιχ·
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύεις,
πέτρας ὑπὸ Βλεμύων, ὅθεν ἐκέτι Νεῖλος ὄρατός.
ἤμεις δ' Ἐτιδὸς καὶ Βυβλίδος αἰδὺ λιπὼνίης
νάμα, καὶ οἰκεῦντες Ξανθάς ἑδος αἰπὺ Διώνας·
ὦ μάλοισιν Γρῶτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι,
βαλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἡμερόεντα Φιλῖνον,
βάλλετ'· ἔπει τὸν Ξεῖνον ὁ δῦσμορος ἐκ ἐλεεῖ μεν·
καὶ δὴ μὰν ἀπώϊοιο πεπαιότερος· αἱ δὲ γυναῖκες
αἱ αἱ Σαντί, Φιλῖνε, τὸ τιν καλὸν ἄνθος ὑπαρρήϊ.
μηκέτι τοι Φρερέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἀράϊε,
μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὀρθρῖος ἄλλον ἀλέκλωρ

κοκκύσδων νάρκαθιν ἀνιαραῖσι διδοίη
 ὥς δ' ἐπὶ τᾶσδε, Θέριξε, Μόλων ἄλχιρ' ἰο παλαίστρας
 ἄμμ' δ' αἰσυχία τε μέλοι, γραῖα τε παρείη,
 αἵτις ἐπιφθύσδοισα, τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

Ὡς ἐΦάμαν· ὁ δ' ἐμὴν τὸ λαγωβόλον, αἰδὺ γελᾶξας
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ᾤπασεν εἶμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ, τὰν ἐπὶ Πύξας
 εἶρ' ὁδόν· αὐτὰρ ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος ἐς φρασιδάμῳ
 στραφέντες, χῶ καλὸς Ἀμύντιχος, ἐν τε βαθείαις
 αἰδέας ὀκίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες,
 ἐν τε νεοῖμάτοισι γεγαυότες οἶναρέεσσι.
 πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὺς δονέοντο
 αἰγέροι πηλέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθεαλίωες
 τέτλιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· αἱ δ' ὀλολυγῶν
 τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύξεσκεν ἀκάνθαις.
 αἶειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔσενε τρυγῶν
 πωτῶντο ἔσθαι περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' εἶσδε Θέρεος μάλα πίονος, ὥσδε δ' ἐπ' ὤρας
 ὄχλαι μὲν πὰρ ποσσὶ, περὶ πλευραῖσι δὲ μᾶλα
 δαΰφιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
 ὄρωακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε·
 τετ' αἶνες δὲ πίθῳ ἀπελύετο κρατὸς ἀλειφαρ.
 Νύμφαι Κασαλίδες Παρνάσιον αἶψος ἔχοισαι,
 ἄρ' ἄγε πα τοιοῖδε φόλῳ κατὰ λαῖνον ἄντρον
 κρατὴρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐσάσατο Χείρωνι,
 ἄρ' ἄγε πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάτω,
 τὸν κρατερόν Πολύφαιμον, ὃς ὥρεσι λᾶας ἐβάλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλῖα ποσσὶ χορεῦσαι,

οἷον δὴ τόκα πᾶμα διεκρανώσατε, Νύμφαι,
βωμῶ παρ Δάμαρρος ἀλωάδες; ἅς ἐπὶ σωρῶ
αὐτῆς ἐγὼν πάζωμι μέγα πῆλόν· αἱ δὲ γελάξαι
δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα.

X. (Π.)

Φ Α Ρ Μ Α Κ Ε Τ Τ Ρ Ι Α Ι.

Πᾶ μοι ται δάΐναι; Φέρε Θέσυλι· πᾶ ἐὲ τὰ Φίλῃραι;
τέψον τὰς κελέβαν Οἰνικέω οἶδς αἰώτῳ,
ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα Οἶλον καθάψομαι ἄνδρα,
ὅς μοι ἰωδὲκαταῖος αἶο' ὦ τάλας ἔδὲ ποθήκει,
ἔσθ' ἐγὼν πότερεν τεθνάκαμες, ἢ ζοῖσι εἰμές,
ἔδὲ θύρας ἄρφαξεν ἀναρσιος· ἦ ρά οἱ ἀλλᾶ
ᾤχετ' ἐχων ὁ τ' Εὐρος ταχυῖας Φρινας, αἱ τ' Αἰφροδίται.
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῃτοιο παλαιστραν
αὐρίον, ὥς νιν ἶδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιῇ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταΐσομαι· ἀλλὰ, Σελάνα,
Φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἀσυχᾶ, δαῖμον,
τᾶ χρονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομεροῖτι
ἐρχομέναν νεκρώγ ἀνά τ' ἡρία καὶ μελαν αἷμα.
χαῖρ' Ἐκάτα δασωπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὁπάδῃ,
Ζάυμακα ταυτ' ἐρδούσα χερφείονα μήτε τι Κίρκας,
μήτε τι Μηδείας, μήτε Ξαθήας Περιμήδας.
ιυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπὶ τῷ ασσε,
Θέσυλι· δειλαία, πᾶ τὰς Φρένας ἐκπεπώτασαι;
ἦ ρά γέ τοι, μυσάρᾳ, καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα;
πάσσο' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· Τὰ Δέλφιός ὅς τέα πάσσω.
ιυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφίς ἔμ' αἰνᾶσθαι· ἐγὼν δ' ἐπὶ Δέλφει δάδναι
 αἰεὶ· χῶς αὐτὰ λακῇ μέγα κατωπαυρὸς εὔσα,
 κηΐπῳπῖνας ἄφθῃ, κῆδ' ἐσποδὸν εἰδομες αὐτάς,
 ἔτω τοι καὶ Δέλφίς ἐνὶ Φλογί σάρκ' ἀμαθύνοι.
 ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆιον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ὡς τῶτον τὸν καθὼν ἐγὼν σὺν δαίμονι τάκω,
 ὡς τάκοιθ' ὑπ' ἑωωτος ὁ Μύνθιος αὐτίκα Δέλφίς·
 χῶς οὐκ εἶθ' ὅδε ρόμβος ὁ χαλκῆος ἐξ Ἀφρεθίτας,
 ὡς κείνος δινοῖται ποδ' ἀμετέραισι θύραισιν.
 ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆιον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα· τὸ δ' Ἀστεμι, καὶ τὸν ἐν Αἰδα
 κινήσῃς ῥ' ἀδάμαλῃα, καὶ εἴ τι περ Ἀσχαλὲς ἄλλο.
 Θέσυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀγα πῶλιν ὠρύονται·
 ἂ θεὸς ἐν τριάδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
 ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆιον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἦνιδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγεῦντι δ' αἴηται,
 αἰ δ' ἐμὰ δ' σιγῇ σέβων ἐντοσθεν αἰία·
 ἀλλ' ἐπὶ τῆνῳ πᾶσα καταίνομαι, ὅς με τάλαιναν
 ἀντὶ γυναικὸς ἐβηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἡμέες.
 ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆιον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἐς τρεῖς ἀποσπένδω, καὶ τρεῖς τάδε, πότνια, Φωνῶ·
 Αἶτε γυνὴ τῆνῳ παρακέκλιται, αἶτε καὶ ἀνὴρ,
 τόσσον ἔχοι λάβας, ὅσσον πόκα Θασέα Φαντὶ
 ἐν Δία λαοθῆμεν εὐπλοκάμῳ Αἰριάδνας.
 ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆιον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἰπωπομανὲς φυτὸν ἐντὶ παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσιν
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἰπῶποι·
 ὡς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
 μαηομένῳ ἵκελος, λιπαρὰς ἐκλοσθε παλαίστρας.
 ἰυγξ, ἔλκε τὸ τῆιον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

τῆτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ἄλυσσε Δέλφις,
 ὡ' γὰρ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 αἰ αἰ Ερως ἀνιαρὲ, τί μευ μέλαν ἐκ χροῶς αἷμα
 ἐμφύς, ὡς λιμναῖτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέτωκας;
 ἰυγξ, ἔλκε τὺ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 σαῦράν τοι τρίψασα, ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θέσυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὴν τὰ θρόνα ταῦθ', ὑπόμαξον
 τᾶς τήνω φλιαῖς καθυπέρτερον, ἃς ἔτι καὶ νῦν
 ἐκ θυμῷ δέδεμαι· ὁ δέ μευ λόγον ἐδένα σποῖνῃ
 καὶ λέγ' ἐπιφθύσδοισα· τὰ Δέλφιος ὁσέα πάσσω.
 ἰυγξ, ἔλκε τὺ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μῶνα εἰοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα διακρυῶ;
 ἐκ τίνος ἀρξέσμαι; τίς μοι κακὸν ἄγαγε τῆτο;
 ἦνθ' αἰ τῷ ὕβελιοι καναφόρος ἄμμιν Ἀναξῶ
 ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος. τᾶ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
 θηρία πομπεύεσκε περισσάδον, ἐν δὲ λέαινα.
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελαία.
 καὶ μ' αἰ Θευμαρίδα Θράσσα τροφὸς αἰ μακαρίτις,
 αἰγχιθύρος ναίοισα, κλέυξατο καὶ λιτάνευσε
 τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼν δέ οἱ αἰ μέγαλοιτος
 ὠμάρειν, βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα,
 καμφιστελαμένα τὰν ξυσίδα τᾶς κλεαρίστας.
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 ἤδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτὸν, ἃ τὰ Λύκωνος,
 εἶδον Δέλφιν ὁμῶς τε καὶ Εὐδάμνωπον ἰόντας.
 τοῖς δ' ἦς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
 σήθεα δὲ σίλβοντα πολὺ πλεόν ἢ τὴν, Σελάνα,
 ὡς ἀπὸ γυμνασίου καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.
 Φράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 χῶς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη

δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκεια, καὶ τί πομπᾶς
 τήνδ' ἐφρασάμαν, ἔδλ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆλθον
 ἔγνων· ἀλλὰ μέ τις κατωρεὰ νόσος ἐξαλάτωρξε·
 κῆψαν δ' ἐν κλιντῇρι δέκ' ἁμαῖα καὶ δέκα νύκτας.
 Φράσθ' ὁ μὲν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 καὶ μὲν χρῶς μὲν ὁμοίως ἐγένετο πολλάκι θάψω·
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ
 ὅσ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος ἔκ ἐπ' ἔρασσα,
 ἢ ποῖας ἐλιπονηγναίας δόμον, ἅτις ἐπαῖδεν;
 ἀλλ' ἦς ἔδ' ἐλαθρόν· ὁ δὲ χρόνος ἀνυτο Φεύγων.
 Φράσθ' ὁ μὲν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 χῶτ' αὖ τὰ δῶλα τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
 εἰ δ' ἄγε, Θεσυλί, μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
 τήρησιν ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν·
 τηρεῖ γὰρ Ζοιτῇ, τηρεῖ δὲ οἱ αἰδὺ καθῆσθαι.
 Φρασθ' ὁ μὲν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 κῆψαι καὶ νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἄσυχ' αὖ νεῦσον,
 κῆψ', ὅτι Σιμαῖθα τὴν καλῇ· καὶ ὕδατος τᾶδε.
 ὡς ἐθάμαν· αἱ δ' ἦνθε, καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
 εἰς ἐμὰ δῶματα Δέλφιν· ἐγὼν δὲ νιν ὡς ἐνόασα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ ἔδ' ἀμειβόμενον ποδὶ κέσθω,
 (Φράσθ' ὁ μὲν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα)
 πᾶσα μὲν ἐψύχθη χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρῶς μὲν κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις·
 ἔδ' ἐ τι Φωνᾶσαι δυνάμαν, ἔδ' ὅσσην ἐν ὕπνῳ
 κνυζεῦντα Φωνεῦντι Φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπαῖγ' ὁ δαγῦδι καλὸν χροῖα πάντοθεν ἴσα.
 Φράσθ' ὁ μὲν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 κοῦ μ' ἐσιδὼν ὥσ' ὄργος, ἐπὶ χθονὸς ὁμμάλα πάξας,

ἐσδετ' ἐπὶ κλιτῆρι, καὶ ἐσδόμενος Φάτω μῦθον·
 Ἦ ῥά με, Σιμαίβα, τόσον ἔφθασας, ὅσπον ἐγὼν θῖν
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαζα Φιλῖνον,
 ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε γέγος, ἥ με παρήμες.
 Σφράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 ἦνβον γὰρ κήγων, καὶ τὸν γλυκὺν ἦνβον ἔρωτα,
 ἡ τρίτος ἡὲ τέταρτος ἐὼν Φίλος, αὐτίκα νυκλὸς,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωύσοιο Φυλάσσων,
 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Πρακλέος ἱερὸν ἔφνος,
 πάντοτε πορφυρέασι περιζώσρασιν ἐλπίζαν.
 (Σφράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα)
 κῆμ' αἱ μὲν κ' ἐδέχασθε, τάδ' ἦς Φίλα· ἡ γὰρ ἐλαφρὸς
 καὶ καλὶς πάντεσσι μετ' ἡιθέοισι καλεῦμαι·
 εὐδον δ', αἱ κε μόνον τὸ καλὸν σόμα τεύ' ἐφίλασα·
 αἱ δ' ἀλλὰ μ' ὠθεῖτε, καὶ ἃ θύρα εἶχετο μοχλῶ,
 παντῶς καὶ πελέκεις, καὶ λαμπράδες ἦνβον ἐφ' ὑμέας.
 (Σφράσδεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα)
 νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπρῳ πρᾶτον ὁφείλεν·
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἰλευ,
 ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τῆτο μέλαθρον,
 αὐτὰς ἡμίϋλεκτον· ἔρωσ δ' ἄρα καὶ λιπαραῖα
 πολλάκις Ἀσείσοιο σέλας φλογερώτερον αἰθεῖ·
 (Φράσθεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα)
 σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο,
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιπωῖσαν
 ἀνέρος. — Ὡς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼν δὲ οἱ ἃ ταχυπειθῆς
 χειρὸς ἐφαψάμενα μαλακῶν ἀνέκλιν' ἐπὶ λέκτρῳ·
 καὶ ταχύ χροῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπᾶίνετο, ἡ τὰ πρόσωπα
 θερμότερ' ἦς ἢ πρόθε· καὶ ἐψιθυρίσδομες αἰδύ.
 χῶς κά τοι μὴ μακρὰ Φίλα θρυλόιμι Σελάννα,

ἐπὶ ῥαχθὲ τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πέθον ἥνομεν ἄμῳ.
 ἤϊετι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμφατο μέσφα τοι ἐχθρὸς,
 ἔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ· ἀλλ' ἥνθέ μοι ἄγε Φιλίσας
 μάτηρ τᾶς γε ἐμαῖς αὐλητρίδος, ἄγε Μελίξες,
 σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτρεχον ἴπῳοι.
 Ἀὼ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' ὠκεανοῖο Οἰροῖσαι
 κῆνέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα Δέλφιν ἐρᾷται.
 καίτε μιν αὐτὲ γυναικὸς ἔχει πόθος, αἶτε καὶ ἀνδρὸς,
 ἐκ' ἔφατ' ἀτρεκέϊς ἰδμεν, αἰτὰς τόσον, ἔνεκ' ἔρωτος
 ἀκράβιον ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ὤχετο Φεύγων,
 καὶ Φάτο οἱ σεφάνοισι τὰ δώματα τήνα πυκάσθεν.
 ταῦτ' ἐμὴν αἰ ξείνα μυθήσατο· ἐντὶ δ' αἰαθῆς.
 ἦ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλακ' ἐφοίτη,
 καὶ παρ' ἐμὴν εἰτίβει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλῳαν.
 νῦν δέ τε δωδεκαταῖος ἀπ' ὧτέ νιν ἐδὲ ποτείδον·
 ἀρ' ἐκ' ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασαι;
 νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι· αἰ δ' ἔτι κῆμὲ
 λυτῇ, τῇν Αἰδάο πύλαν, ναὶ Μοῖρας, ἀραξῇ.
 τοῖά οἱ ἐν κίσῃ κακὰ Φάρμακα Θάμι φυλάσσειν,
 Ασσυρίῳ, δέσποινᾳ, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλῃς,
 πότνι· ἐγὼν δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον, ὥσπερ ὑπῆσαν.
 χαῖρε Σελανάια λυπαρόχρσος· χαίρετε δ' ἄλλοι
 ἀσέρες, εὐκῆλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὄπαδοί.

XI.

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ Σ Υ Ρ Ι Γ Ξ.

Οὐδένος εὐνάτερρα, μακροπλόεμοιο δὲ μάττηρ
 μαίαις Αντιπείτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντῆρα·
 ἔχι Κεράσαν, ὃν ποκα θρέψατο ταυροπάτωρ,
 ἀλλ' ἔ Πιλιπὲς αἶθε πάρος Φρένα Τέρμα θ' ἀκῆς.
 ἔνομ' Ολον, δίζων, ὃ τᾶς μέσσωπος πόθον
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεας·
 ὃς Μοῖσα λιγὺ πᾶξεν ἰοσεφάνω
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγῃ·
 ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
 Παπποφόνῃ, Τυρίαν τ' ἐρρύσατο.
 ὣς τόδε τυφλοφύρων ἐρατὸν
 πᾶμα Πάρις θέτο Σιμηχίδας.
 ἦψυχὰν αἰεὶ, βροτοβᾶμον,
 σήτας οἷσσε Σαέτιας,
 κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ,
 λαρνακόγχε, χάροις·
 αἰδὺ μελίσδοις
 ἔλλοπι κέραι,
 καλλιόπας,
 νηλεύστῳ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

XII. (X.)

Θ Ε Ρ Ι Σ , Τ Α Ι .

Μ Ι Λ Ω Ν καὶ Β Α Τ Τ Ο Σ .

Μ Ι Λ Ω Ν .

Εργατίνα βεκαῖε, τί νῦν ὦ ζυρεῖ πεωόνθης;
 ἔθ' ἐὼν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνῃ, ὡς τρωρὶν ἄγες·
 ἔθ' ἅμα λαιοτομῆς τῷ πλατίον· ἀλλ' ἀπολείπῃ,
 ὥσπερ οἷς ποιμένας, τὰς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
 ποῖός τις δείλαν τὴ καὶ ἐκ μέσσω ἅματος ἐσσί,
 ὅς νῦν ἀρχόμενος τὰς ὠλακας ἐκ ἀποδῆρώγης;

Β Α Τ Τ Ο Σ .

Μίλων ὀψαμάτα, πέτρας ἀπόκορμ' ἀτεράμνω,
 ἔδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινα τῶν ἀπεόντων;

Μ Ι Λ Ω Ν .

ἔδαμά· τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρεί;

Β Α Τ Τ Ο Σ. α

ἔδαμά νιν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα;

Μ Ι Λ Ω Ν.

μηδ' γε συμβαίῃ χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ἀλλ' ἐγὼ, ὦ Μίλων, ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς πηλόν· ἐγὼν δ' ἔχω ἐδ' ἄλις ὄξος.

Β Α Τ Τ Ο Σ. β

τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σποδῶ ασκαλα παῖλα.

Μ Ι Λ Ω Ν.

τίς δέ τυ τᾶν παιδῶν λυμαίνεται;

Β Α Τ Τ Ο Σ.

ἀ Πολυβῶτα

ἀ πρὰν ἀμώντεσσι παρ' Ἰωπικίῳνι πόκ' αὖλαι.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ΕΥΡΕ ΘΕΟΣ ΤΟΝ ΑΛΙΤΡΟΝ. ἔχεις πάλαι ὦν ἐπεθύμεις
μάντις τοι τὰν νύκτα χοιζέϊται καλαμαία.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

μωμᾶσθαί μ' ἄρχη τυ· τυφλὸς δ' ἐκ αὐτὸς ὁ Πλῆτος,
ἀλλὰ καὶ ὦ Φρόντισος Ερως· μηδὲν μέγα μυθεῦ.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ἔ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατὰββαλε τὸ λαῖον,
καί τι κόρας Φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ· ἄδιον ἔτῳς
ἐργαζῇ· καὶ μὰν πρότερον πόκα μασσικός ἦσθα.

Β Α Τ Τ Ο Σ.

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδιάν μοι
παῖδ' ὦν γὰρ χ' αἰψέσθε, Θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν ἡλέοντι τὸ πάντες,
 ἰοχρᾶν, αἰλιόκαυσον· ἐγὼν δὲ μόνος μελίχλωρον.
 καὶ τὸ ἴφν μέλαν ἐντὶ, καὶ ἄγραπλὰ ὑάκινθος·,
 ἀλλ' ἐμώας ἐν τοῖς σεΐάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
 ἀ μῖξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διαίκει,
 α γέγρανος τῷροτρον· ἐγὼν δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημμι.
 αἴτε μοι ἦς ὅσσα Κροῖσον πύκα Φαντὶ πεπῶσθαι,
 χρύσειο ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀσροδίτῃ,
 τῷς αὐλῷς μὲν ἔχαψα, καὶ ἡ ῥόδον, ἡ τύγα μᾶλον,
 ῥήμη δ' ἐγὼν καὶ κακνὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
 Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀσφράγαλοι τεῦ,
 ἀ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν δὲ τρώπων ἐκ ἔχω εἰπῶην.

Μ Ι Λ Ω Ν .

ἡ καλὰς ἄμμε ποιῶν ἐλελήθη βῶκος αἰοιδάς·
 ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾷς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
 ὦ μοι τῷ πῶγωνος, ὃν ἀλβίως ἀνέφυσας.

Β Α Τ Τ Ο Σ .

Γάσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λυτιέρσα.

Δάματερ πολύκαυπε, πολύταχυ, τῷ το λαῖον
 εὐεύγον τ' εἴη καὶ καμπωμον ὅτ' ἰ μαλιστα.

Σείγ' γετ', ἀμαλλοδέται, τὰ δ' ἀγμάλα, μὴ ταριῶί τις
 εἴπῃ· Σύκινον ἀνδρες, ἀπώλετο χέτος ὁ μοιός.

Γε Βορέην ἀνεμον τᾷς κέρβυας ἀ τομὰ ὕμνιν
 ἡ Ζέφυρον βλεπῶτω· πιαίνεται ὁ σαχυσ ἐτῶς.

Σῖτον ἀλοιῶντας Φεύγεν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπτιον
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει ταμόσδε μάλιστα.

Ἀρχοδ' ἀμῶντας ἄμ' ἐγειρομένῳ κορυδάλλῳ,
 καὶ λήγεν εὐδοντος· ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκλὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βῆς· ἔμελεδαίνει
τὸν τὸ πλεῖν ἐγχεῦντα· πάρεσι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον, ὦ ᾧμελητὰ Φιλάργυρε, τὸν Φακὸν ἔφη
μὴ ᾧτάμης τὰν χεῖρα, καταπρίων τὸ κύμινον.

Μ Ι Λ Ω Ν.

ταῦτα χρεὶ μοχθεῦντας ἐν αἰλίῳ ἄνδρας αἰεῖδεν·
τὸν δὲ τεόν, βεκαῖε, πρέπει λιμνηρὸν ἔρωτα
μυθίσθεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρβρευοίσσῃ.

XIII. (XXI.)

Α Λ Ι Ε Ι Σ.

Α Πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· ἔδὲ γὰρ εὐδεν
ἀνδράσιν ἐργατῖναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψεύσῃσι, τὸν ὕπνον
αἰφνίδιον θορυβεῦντι ἐπιστάμεναι μελεδῶναι.

Ιχθύος ἀγορευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
σρωσάμενοι βρύον αὖλον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασιν,
κεκλιμένοι τοίχῳ τῷ Φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
κεῖτο τὰ ταῖν χειροῖν ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
τοὶ κάλαμοι, τὰ γκιςμα, τὰ Φυκίοεντά τε λῆδα,
οὐμειαί, κύρτοι τε, καὶ ἐκ χοίνων λαβύρνθοι,
μήρινθοι, κῶά τε, γέρον τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
νέρθεν τὰς κεφαλᾶς Φορμὸς Βραχὺς, εἴματα, πῖλοι.
ἔτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς πόρος, ἔτος ὁ πλῆτος.
ἔδεις δ' ἔχ' ἡ χύτρον· εἶχ' οὐδ' ἓνα· πάντα περισσά,
πάντ' ἐδόκει τήνοις· ἄγρ' αὖ πενίας ψιν ἐταίρα.

ἔδεις δ' ἐν μέσσω φρεῖτων, πενία δὲ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένην καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
 ἔπω τὴν μέσατον δρόμον ἄνυν ἄρμα Σελάνας,
 τῷ δ' αἰλιεῖς ἤγειρε Φίλος πόνος· ἐκ βλεφάρων δὲ
 ὕπνον ἀπωσάμενοι, σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ἀδάν.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Α .

ψεύδουτο, Φίλε, πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔσασκον
 τῷ θέρους μινύβειν, ὅκα τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς
 ἥδη μυρὶ ἐσεῖδον οἰεράτα, καδ' ἔπω αἴως.
 μὴ λαβόμεν; τί τὸ χρεῖμα; χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Β .

αὐτομάτως μέμνη τὸ καλὸν θέρους· ἔ γάρ ὁ καιρὸς,
 Αἰθαλίων, παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 αἰ Φουοντὶς κόπῳ λίσσα, μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τιν.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Α .

ἂρ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 ἔ σε θείλω τῷ μῶ φαντάσματος ἤμιν ἄμοιρον·
 ὡς καὶ τὰν ἄγρην, τῶνείρατα πάντα μερίζου.
 ἔ γὰρ νικᾷ κατὰ τὸν νόον· ἔτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νῆς.
 αἰκώς καὶ χολὰ ἐντί· τί γὰρ ποιῇν ἂν ἔχοι τις
 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύμασι, μηδὲ καθεύδων
 ἀόνος ἐν ψάμμῳ; τί δέ; ΛΙΧΝΙΟΝ ΕΝ ΠΥΤΤΑΝΕΙΩ,
 Φαντί γε· καίεν ἄγρην τόδ' ἔχει.

Α Λ Ι Ε Υ Σ Β .

λέγε μοι πόκα νυκτὸς
 οἶψιν, καὶ τι σοὶ ἐὼλλὸν ἄγει, μάνυσον ἐταίρω.

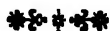
Α Λ Ι Ε Υ Σ Α .

δειλινὸς ὡς κατέδαρθον ἔπ' εἰναλίοισι πόνοισιν,
 (ἐκ ἧν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπωνεῦντες ἐν ὥρᾳ,

εἰ μέμνη, τᾷς γαστρὸς ἐφειδόμεν') εἶδ' ἐμαυτὸν
 ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθισδόμενος δ' ἔδοκευον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν. ἰ
 καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο (καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 πᾶσα κύων ἄστον μαντεύεται· ἰχθύα κήγών)
 χῶ μὲν τῷγκίσρῳ ποτεούετο, καὶ ῥέεν αἷμα·
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
 τῷ χέρεϊ τεινόμειος περικλώμενον εὖρον ἀγῶνα,
 πῶς μιν ἔλω, μέγαν ἰχθύν, ἀφ' αὐροτῆροισι σιδάροισι.
 εἶδ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος· Ἀρ' ἐμὲ νυξεῖς;
 καὶ νύξῃ χαλεπῶς. χέρεα δ', ἔφ' ἐγγύγιος, ἔτεινα,
 κἄνυσ' ἰδὼν τὸν αἰέλον· ἀνείλκυσα χιμύσειον ἰχθύν,
 παντᾶ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δῆμα,
 μή τι Ποσειδάωνι πέλοι πεσιλαμένος ἰχθύς,
 ἢ τάχα τᾷς γλαυκᾷς κέϊμήλιον Ἀμφιτρίτας.
 ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῷγκίσρῳ ἀπέλυσσα,
 μή ποκα τῷ σώματος τᾷγκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν·
 καὶ τῷ μὲν πίσυνος, χαλάσας τὸν ἐπ' ἡράτον ἰχθύν,
 ὥμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγευς πόδα θείναι,
 ἀλλὰ μένειν ἐπὶ γᾶς, καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύειν.
 ταῦτά με καὶ ξήγειρε· τὴν δ', ὦ ξένε, λοιπὸν ἔρειδε
 τὰν γνῶμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼν, τὸν ἐπ' ὥμοσα, ταρβέω.

Α Λ Ι Ε Τ Σ Β.

καὶ τύγα μὴ τρέσσης· ἐκ ὥμοσας· εἰδὲ γὰρ ἰχθύν
 χρύσειον, ὡς ἰδες, εὖρες· ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔκ κινώσων τὴν τὰ χωρία ταῦτα ματευσεῖς,
 ἐλπίς τῶν ὕπνων· ζάτει τὸν σαρκινὸν ἰχθύν,
 μὴ τὴν θάνης λιμῶ, καὶ τοῖς χρυσείοισιν ὀνείροις.

ΧΙΥ. (XIII.)

Τ Λ Α Σ.

Οὐχ ἄμυν τὸν Ερωτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἐδοκεῖμτες,
 Νικία, ὧ τινι τῷτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεν'ιο·
 ἔχ ἄμυν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται ἡμεν,
 οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὖριον ἐκ ἐσορῶμεσ·
 ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάροδιος υἱός,
 ὃς τὸν λῖν ὑπόμεμεν τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς,
 τῷ χαρίεντος Ἰλα, τῷ τὰν πλοκαμῖδα Φορεῦντος·
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε, πατὴρ ὥσπερ Φίλον ἦα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεν'ιο·
 χωρὶς δ' ἐνέποκ' ἦς, ἔτ' αἱ μέσον ἄμαρ ὄροιτο,
 ἐβ' ὅκχ' ἀλεύκιππος ἀνατρέχει' ἐς Διὸς Ἀῶς,
 ἐβ' ὅποκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
 σεισαμένας πλερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεῦρῳ·
 ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονναμένος εἴη,
 αὐτῷ δ' εὖ εἰκὼν ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
 ἀλλ' ὅκα τὸ χρύσειον ἔπλει μιτὰ κῶας Ἰάσων
 Λισονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀρισηῆς συνέπον'ιο,
 πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὁ Φελὸς τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν Ἰαολκὸν
 Ἀλκμήνας υἱός, Μιδεάτιδος ἡρώινας·
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινε Γλας εὐέδρον ἐς Ἀργῶ,
 ἅτις Κυανεᾶν ἔχ ἄψατο συνδρομάδων ναῦς,
 ἀλλὰ διεξαίξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
 αἰετὸς ὥς, μέγα λαῖτμα, ἀφ' ὧ τόκα χοιράδες ἔσαν.
 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελεϊάδες, ἐρχαταιὶ δὲ
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τείραμμένῳ εἶαρος ἦδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος

ἡρώων· κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργῶν
 Ἑλλάσποντον ἵκοντο, Νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι·
 εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
 ὤλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ Θῖνα, κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 διελινοί· πολλοὶ δὲ μίαν σορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο μέγας, σιβάδεσσιν ὄνειαρ·
 ἔνθεν βέτομον ὄξυ, βαθύν τ' ἐτάμοντο κύππειρον.
 κῶχεθ' Ἰλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρωπιον, οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ Ἀσπεμφεῖ Τελαμῶνι,
 οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τραπέσθαι,
 χάλκεον ἄγλῦς ἔχων· τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένῳ ἐν χορτῷ· περὶ δὲ Θρῦα πόλλ' ἐπεφύκη,
 κυάνεόν τε χελιδόνιον, χλοερόν τ' ἀδίδαντον,
 καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλυτενῆς ἄγρωσις·
 ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροικῶταις,
 Εὐνίκα, καὶ Μαλῖς, ἔαρ θ' ὀρόωσα Νυχχεία.
 ἦτοι ὁ κῶρας ἐπέϊχε ποτῶ πολυχανδέα κρωσσόν,
 βάψαι ἐπειγόμενος· ταῖ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφουσιν.
 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλαῆς Φρένας ἀμφεκάλυψεν
 Ἀργεῖῳ ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀβρῶος, ὥς ὅκα πυρσὸς ἄτ' ὠρανῶ ἤρπαιεν ἀσπῆ
 ἀβρῶος ἐν πόντῳ, ναύτας δὲ τις εἶπεν ἐταῖροις·
 Κεφότερ', ὦ παῖδες, ποιεῖθ' ὅπῃ λαὸν πλευστικούς ἔρως.
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γῆνατι κῶρον ἔχουσιν
 δακρυόεντ', ἀγανοῖσι παρῆψύχοντ' ἐπέεσσιν·
 Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί,
 ὥχετο, Μαιωτισὶ λαβὼν εὐκαμπῶέα τόξα,
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερὰ χεῖρ.

τρεῖς μὲν ἴλαν αὔσθη, ὅσον βαθυὺς ἤρυγε λαιμόδς,
 τρεῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκοισεν· αἶραια δ' ἴκετο Φωνὰ
 ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν, εἶδετο πῆρ' ῥω.
 ὡς δ' ὁππότ' ἠϋγένειος ἀπόπρωθι λῖς ἐσακοίσας
 νεβρῶν φθελγξαμένους τις ἐν ὥρεσιν, ὠμοφάγος λῖς,
 ἐξ εὐνάς ἐσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 Ἡρακλῆς τοιῦτος ἐν ἀτρίπλοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
 χρέτλιοι οἱ Φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσ' ἐμόγησεν
 ὥρεα καὶ δρυμῶς· τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 ναῦς ἔμεν' ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια· τῶν παρεόντων
 ἱστία δ' ἠΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθειρον,
 Ἡρακλῆα μένοντες· ὁ δ' ἄ' πόδες ἄγον, ἐχώρει
 μαινόμενος· χαλεπὰ γὰρ ἐσώ' θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 ἔτω μὲν κάλλιπος Ἰλας μακάρων ἀριθμῆται.
 Ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιπωναύταν,
 ἔνεκεν ἥρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ.
 πεσδ' αὖ δ' ἐς Κόλχως τε καὶ ἄξενον ἴκετο Φᾶσιν.

XV. (XIV.)

Κ Τ Ν Ι Σ Κ Α Σ Ε Ρ Ω Σ.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ ζ Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

Χ αῖρην πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον.

Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ἀλλὰ τυ' αὐτόν,

Αἰσχίνα.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

ὡς χρόνιος.

Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

χρόνιος. τί δὲ τὸ μέλημα;

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

πράσσομες ἔχ' ὡς λῶσα, Θυώνιχε.

Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ταῦτ' ἄρα λεπτός,
 χῶ' μύσαζ' πολὺς ἔτος ἄρ', αὐταλείοι δὲ κίκινοι.
 τοιῆτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορίκτας,
 ὠχρὸς, καίνυπόδατος, Αθηναῖος δ' ἔφατ' ἤμεν
 ἦρατο μὰν καὶ τήνος, ἐμὶν δοκεῖ, ὅπῃ ᾧ ἀλεύρω.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

παῖσδεις, ὦ ἄγ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἄ χαρίεσσα Κυρίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανεῖς πόκα· θρίξ ἀνὰ μέσσον.

Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

τοιῆτος μὲν αἰεὶ τὺ, Φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχ' αὖ οἷος,
 πάντ' ἐβέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἰπὼν τί τὸ καιρόν.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

ὦ ῥγεῖος, κήγων, καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἰπποδιώκτας
 Ἀπας, καὶ Κλεόνικος ἐπίνομος ὁ στρατιώτας
 ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν· δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς,
 θηλάσδοντά τε χοῖρον· ἀγῶξα δὲ Βίβλινον αὐτοῖς
 πύωδ' ἑτάροισιν ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ
 βολβοῖ τε κοχλίας τ' ἐξήρεβεν· ἥς πότος ἀδύς.
 ἦδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχειῖσθαι ἄκρατον,
 ὦ τινος ἤθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦ τινος εἰπῶν.
 ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·
 αἱ δ' ἐδὲν, παρεόντος ἐμεῦ· τίν' ἔχεν με δοκεῖς νῶν;

ΟΤ ΦΘΕΓΞΗ; ΛΥΚΟΝ ΕΙΔΕΣ, ἔπαυξέ τις, ΩΣ ΣΟΦΟΣ ΕΙΠΕ.
 χαΐφῃ· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐταῖς καὶ λύχρον αἵψαις.
 ἐντὶ Λύκος, Λύκος ἐντὶ, Λάβω τῷ γείτονος υἱός,
 εὐμάκης, ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἡμῶς·
 τῷ τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα.
 χαίμιν τῷτο δι' ὧτος ἔγεντο πόχ' ἄσυχον ἑτῶς·
 καὶ μὲν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἤδη δ' ὧν πόσιος τοὶ τέτληρες ἐν βαίῃ ἡμῶς,
 χῶ Λαιισσαῖος ΤΟΝ ΕΜΟΝ ΛΥΚΟΝ ἄδεν ἀπ' ἀρχαῖς,
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, ΚΑΚΑΙ ΦΡΕΝΕΣ· αἱ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξ ἀπώνας θαλερώτερον, ἢ παρὰ ματρὶ
 παρθένος ἐξαέτις κόλῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἰσῆς τυ, Θυώνιχε, πύξ ἐπὶ κόρρας
 ἤλασα, κάλλαν αὐθις· ἀνειρύσασα δὲ πέπλωος
 ἔξω ἀπώχετο θάσσον. Εμὸν κακὸν, καὶ τὴν ἀρέσκη;
 ἄλλος τὴν γλυκίαν ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
 θαλπε φίλον· τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ρέοντι.
 μάσακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπὸ πρῶτοισι χελιδὼν
 ἀψυρρὸν ταχινὰ πέτεται, βίον ἄλλον, ἀγεῖρην,
 ὠκυτέρα μαλακάς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 ἰθὺ δι' ἀμφιδύρα καὶ δικλίδος, αἱ πόδες αἶγον·
 αἶνος θῆν λέγεται τις, ΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑΤΡΟΣ ΑΝ' ΤΛΑΝ.
 εἰκατὶ ταῖσδ', ὀκτὼ ταῖσδ', ἐννέα ταῖδε, δέκ' ἄλλαι,
 σάμερον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο· καὶ δύο μᾶνες,
 ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων, καὶ δὴ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἱ δὲ Λύκος νῦν πάντα, Λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἄμμες δ' ἔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι, ἔτ' ἀριθματοὶ,
 οὕσανοι Μεγαροῆς, ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίῃ.
 καὶ μὲν ἀποσέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρωσι·
 νῦν δὲ ποθῶ· ΜΥΣ, Φαντὶ, Θυώνιχε, ΓΕΓΕΤΟ ΠΙΣΣΑΣ.

χῶ' τι τὸ Φάρμακον ἐντὶ ἀμαχανέοις ἔρωτος
 ἔκ οἴδα· πλὰν Σῆμος, ὃ τὰς ἐπιχάλκω ἐραοῦεις,
 ἐκπλεύσας, ὑγιὲς ἐπανήνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 πλευσῆμι κήγῶν διαπόντιος, ἔτε κάκιστος,
 ἔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.

Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ὦ Φελε μὰν χωρὴν κατὰ νῦν τεὸν ὦν ἐπεθύμεις,
 Αἰχίνα· αἱ δ' ἔτῳς ἄρα τὴν δοκεῖ ὥς' ἀποδομεῖν,
 μιαιφόνους Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἷος ἄριστος.

Α Ι Σ Χ Ι Ν Η Σ.

τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις;

Θ Τ Ω Ν Ι Χ Ο Σ.

ἐλευθέρω ὅστις ἄριστος,
 εὐγνώμων, Φιλόμοισος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον αἰδύς,
 εἰδώς τὸν Φιλέοντα, τὸν ἔ Φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον
 πολλοῖς πολλὰ διδῆς, αἰτεύμενος ἔκ ἀνανεύων,
 οἷον χρὴ βασιλέα· αἰτῇν δὲ δεῖ ἔκ ἐπὶ παντὶ,
 Αἰχίνα· ὥς' αἱ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
 λῶπρος ἄκρον περονᾶσαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένην θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 ἃ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμευτα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπιχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιῇν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν.

XVI. (XV.)

Α Δ Ω Ν Ι Α Ζ Ο Τ Σ Α Ι .

ΓΟΡΓΩ, ΕΤΝΟΗ, ΠΡΑΞΙΝΟΗ, ΓΡΑΤΣ,
ΞΕΝΟΙ, ΑΟΙΔΟΣ.

Γ Ο Ρ Γ Ω .

Ενδοῖ Προξινόα;

Ε Τ Ν Ο Η .

Γοργοῖ Φίλα, ὡς χρόνῳ· ἐνδοῖ.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η .

Θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἤνθες. ἔρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾶ·
ἐμβαλε καὶ ποτίκρανον.

Γ Ο Ρ Γ Ω .

ἔχει κάλλιπα.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η .

καθίσδευ.

Γ Ο Ρ Γ Ω .

ὦ τᾶς ἀδαμάτω ψυχᾶς· μόλις ὕμνιν ἐσώθην,
Πραξινόα· πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίπτων.
παντᾶ κρητῶδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
αἱ δ' ὁδοὺς ἀγρυτος· τὴ δ' ἐκασοτέρῳ ἐμ' ἀποικεῖς.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η .

ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔρχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθὼν
ἰλεὸν, ἔκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμιες
ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν Φθονερόν κακὸν, αἰὲν ὁμοῖος.

ΓΟΡΓΩ.

μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, Φίλα, Δείνωνα ταιαῦτα,
τῷ μικρῷ παρεόντος· ὅρη, γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Θάρσει, Ζωπυρίων γλυκερὸν τέκος, ἔ λέγω ἀπ' αὐτῶν.

ΓΟΡΓΩ.

αἰδοῦνεται τὸ βρέφος. ναὶ τὰν πότινιαν, καλὸς ἀπ' αὐτῶν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἀπ' αὐτῶν μὰν τήνος πρώαν (λέγομεν τὰ πρώαν θῆν
πάντα) νίτρον καὶ Φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων,
ἦνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.

ΓΟΡΓΩ.

χρῆμός ταυτά γ' ἔχει, Φθόρος ἀργυρίῃς, Διοκλείδας·
ἐπ' αὐτὰ δραχμῶν κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλμαβα πυγαῖν,
ἀντὶ πόκων ἔλαβ' ἐχθρὸς, ἅπαν ῥύπος, ἔργον ἐπ' ἔργω.
καὶ ἴθι, τὰ μωπέχοιον καὶ τὰν περονατρίδα λάσδεν.
βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ,
θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκῶ χρῆμα καλὸν τι
κοσμήν τὰν βυσίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἐνολγίῳ ὅλβια πάντα.

ὦν ἴδες ὦν εἴπαις ἀν' ἰδοῖσα τυ τῷ μὴ ἰδόντι.

ΓΟΡΓΩ.

ἔρπην ὥρᾳ κ' εἴη· ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

Εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον, αἰνόβραυτε,
θὺς πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσδοντι καθεύδεν.
κινεῦ δὴ, φέρε θάσσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δεῖ.
αἰ δ' ὡς νᾶμα φέρει· δὸς ὅμως· μὴ πελὺ, ἄπληγε,

ἔγχε ὕδωρ. δύσαμε, τί μεν τὸ χιτῶνιον ἀρδεῖς;
παῦσαι. ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἀ κλαῖξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε Φέρι αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταψυχρὸς ἐμπερόναμα
τῆτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰσῶ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μὴ μνάσης, Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνάην
ἢ δύο· τοῖς δ' ἔρθῃσι καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

ΓΟΡΓΩ.

ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ναί· καλὸν εἶπες.

τῶμ' ὀπείχονον Φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν· κατὰ κόσμον
ἀμφίβες. ἔκ' αἰῶν τὴν τέκνον· μωρῶν, δάκνει ἴσως.
δάκρυε ὅσσ' ἐθέλεις· χωλὸν δ' ἔθ' δεῖ τὴν γενέσθαι.
ἔρτωμες. φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσθα λαβοῖσα,
τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
ὦ θεοί, ὅστος ὄχλος, πῶς καὶ πόκα τῆτο περᾶσαι
χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάρητοι καὶ ἄμετροι.
πολλὰ τοι, ὦ Πτολέμαε, πεποιήται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκνών· ἔδοις κακοεργὸς
δαλῆται τὸν ἰόντα, παρέρπων Αἰγυπῳίσι,
εἶα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισιν,
ἀλλήλοισι ὀμαλοῖ, κακὰ παίγνια, πάντες ἀεργοί.
αἰδῖς Γοργοῦ, τί γενοίμεθα; τοῖς πολεμῖται
ἰσῶποι τῷ βασιλῆος· ἄνερ Φίλε, μὴ με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρὸς· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοβαρσής,
Εὐνόα, ἔφ' ἐξῇ; διαχρησέεται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἐνδοῖ.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Θάρσει, Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπωςθε
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

καὺτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἔππων καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ταμάλισα δεδοίκω
ἐκ παιδός. σπαεύδωμες· ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

ἔξ αὐλαῖς, ὦ μᾶτερ;

Γ Ρ Α Υ Σ.

ἐγὼν, ὦ τέκνα.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

παρενθεῖν

εὐμαρές;

Γ Ρ Α Υ Σ.

ἐς Τροίαν περῶμενοι ἦνθον Ληαιοὶ,
καλλίστα παιδᾶν, πείρα θὴν πάντα τελείται.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

χορησμῶς ἂν πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίζασα.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἡραν.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Θᾶσαι, Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅστος ὄμιλος.

Π Ρ Α Ξ Ι Ν Ο Η.

Θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι, λαβὲ καὶ τὸ,
Εὐνόα, Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτὰ μὴ τυ πλανηθῆς.
παῖσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπὸρξ' ἔχου, Εὐνόφ, ἀμῶν.
ὦ μοι διλαία· δίχα μεν τὸ θερύττριον ἤδη
ἔχισαι, Γοργοῖ. ποτὶ ᾧ Διὸς, αἴ τι γένοιο

ἐνδ' αἰμάτων, ὠνθρώπων, Φυλάσσειο τῶμπέχονόν μου.

ΞΕΝΟΣ.

ἐκ' ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ Φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

ἀθρόος ὄχλος·

ὠβέυνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

καίς ὥρας, κῆπεται, Φίλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἵης,
ἄμμε περισέλλων· χρηστῷ κοίκλιρμονος ἀνθρώπος.

ὧλίσσεται Εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ, βιάσθην.
καλλίς· ΕΝΔΟΙ ΠΑΣΑΙ ὁ τὰν ἦνδ' εἴω' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὥδε· τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄβρησον,
λεπτά καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάμαϊα Φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

πότνι Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπώνασαν ἔριθοι;
ποῖοι ζωογράφοι τὰ κοιθεῖα γράμματ' ἔγραψαν;
ὡς ἔτυμ' ἐσάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
ἐμψυχ', ἐκ ἐνυφαντά· σοφόν τι χρῆμ' ὠνθρώπωνος.
αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέῳ κατὰκειται
κλισμῷ, πρᾶτον ἔχλον ἀπὸ κροτάφων καλαβέλλων
ὁ τριφίλατος Ἀδωνίς, ὃ κῆν Αἰχέρολι Φιλεῖται.

ΞΕΝΟΣ.

παύσαοθ', ὦ δύσανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσθοισαι ἀπαυῖα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ.

μᾶ, πόθεν ὠνθρώπος; τί δὲ τὴν εἰ κωτίλλαι εἰμές;

πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπετάσσεις;
 αἷς εἰλῆς καὶ τῆτο, Κορίνθιαι εἰμὲς ἀνωθεν,
 αἷς καὶ ὁ Βελλεροφῶν Πελοποννασιγὶ λαλεῦμις.
 δώρισδεν δ' ἔξεςι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ Οὐῆ, Μελιτῶδες, ὅς ἀμῶν καίτερός εἴη.
 πλὰν ἐνὸς ἔκ ἀλέγω, μὴ μοι κονίαν ἀπομάξης.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

σίγα, Πραξινοά, μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰεῖδεν
 αἷ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυῖδρις αἰοῖδός,
 ἄτις καὶ Σπῆρχιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστουσε
 φθεγγεῖται τι, σάφ' οἶδα, καλόν διαβρύπτεται ἤδη.

Α Ο Ι Δ Ο Σ.

Δέσποιν', ἀ Γολγόν τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας,
 αἰπεινὰν τ' Ἐρυκα, χρυσῶ παῖσδοισ' Ἀφροδίτα,
 οἷόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀνάνω Ἀχέροντος
 μανὶ δυωδεκάτῳ μαλακαῖωδες ἄγαγον Ωραι.
 βάρδισαι μακάρων Ωραι Φίλαι, ἀλλὰ ποθεναὶ
 ἔρχησαι πάντεσσι βροτοῖς, αἰεῖ τι Φοροῖσαι.
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
 ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμυροσίαν ἐς σῆθος ἀποσάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναι,
 ἀ Βερενικεία θυγάτηρ, Ελένη εἰκῆς,
 Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.
 παρ' ἢ μὲν οἱ ὥρια κῆται ὅσα δρυὸς ἄκρα Φέροντι
 παρ' ἢ ἀπαλοὶ κᾶπτοι, πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσχοις
 ἀργυροῖς, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει ἀλάβαστρα,
 εἰδατά θ', ὅσα γυναιῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέοντι,
 ἀνθεα μίσγοισαι λευκῶ παντοῖ' ἀμ' ἀλεύρω,

ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος, τὰ τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
 πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἐρωετὰ τὰδε πάρεντι.
 χλωραὶ δὲ σκιαῶδες μαλακῷ βριθοῖσαι αἰνῆτῳ
 δεδμάνθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτόωνται Ερωῆτες,
 οἷσι ἀηδονίῃς ἐφ'esσόμενοι ἐπὶ δένδρων
 πωτῶνται, πτέρυγων πειρώμενοι, ὅσδον αἶψ' ὅσδῳ.
 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσὸς, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετῷ, οἶνοχρὸν Κρονίῳ Διι παῖδα φέροντες.
 πορφυρεὶ δὲ τάπητες, αἷω μαλακώτεροι ὑπνω·
 ἂ Μίλατος ἐρεῖ, χῶ τὰν Σαμίαν καταδόσκων.
 ἔσρωται κλῖνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα·
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ροδόπανχυς Ἀδωνίς·
 οὐκτακαυδέκτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
 ἔ κεντῇ τὸ Φίλαμ', ἔτι οἱ πέρι χεῖλεα πυρρά.
 νῦν μὲν Κύπρις ἔχουσα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 αἰῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσω ἀθροαὶ ἔξω
 οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰόνι πύοντα·
 λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλῳσι ἀνεῖσαι,
 εἴθεσι φανομένοις, λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς.

Ερωεῖς, ὦ Οἶλ' Ἀδωνι, καὶ ἐνθάδε, κεῖς Ἀχέροντα,
 ἡμιθέων, ὡς Φαντί, μονώτατος· ἔτ' Ἀγαμέμνων
 τᾶτ' ἔπαθ', ἔτ' Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἥρως,
 ἔθ' Ἐκίωρ, Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἰκατὶ παιδῶν,
 ἔ Πατρεοκλῆς, ἔ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἔπανεσθων,
 ἔθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 ἔ Πελοπυριάδαι τε, καὶ Ἀργεὺς ἄκρα Πελασγοί.
 ἴλαθι νῦν, Φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
 καὶ νῦν ἦνθες, Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀΦίκη, Φίλος ἤξεις.

Γ Ο Ρ Γ Ω.

Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον· ἂ θήλειος

ὀλβία· ὅσσα ἴσασι· πανολβία· ὡς γλυκυφωνῇ.
 ὥρα ὅμως κῆς οἶκον· ἀνάρσιος Διοκλείδας,
 χώνηρ ὅξος ἅπαν· πεινᾶντί γε μηδὲ ποτένθης.
 χαίρει Ἀδων' ἀγαπᾶτ'ε, καὶ ἐς χαίροντας ἀΦικνεῦ.

XVII. (XVI.)

ΧΑΡΙΤΕΣ ἢ ΙΕΡΩΝ.

Αἰὲ τῆτο Διὸς κέραις μέλει, αἰὲν αἰοιδοῖς,
 ὑμνεῖν ἀθανάτως, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
 Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐντί· θεὸς θεαὶ αἰείδοντι.
 ἄμμες δὲ βροταί· οἱ δὲ βροτὸς βροτοὶ αἰείδοντι.
 τίς δ' ἄρα τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίοντι ὑπ' αἶω
 ἀμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
 ἀσπασίως, ἔσθ' αὖθις ἀδωρήτως ἀπώσπεμψ'εῖ;
 αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 πολλὰ με τωβάσδοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἤνθον
 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐπὶ πυθμένι χηλῶ
 ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αὖθις σφίσιν ἔδρα, ἐπ' ἂν ἅπαρακτοὶ ἱκῶνται.
 τίς τῶν νῦν τοιοῦδε; τίς εὖ εἰπὼντα Φιλασεῖ;
 ἐκ οἷδ'· ἔ γάρ ἐτ' ἄνδρες ἐπ' ἐργασίῃ, αἷς πάρος, ἐσλ. ιε
 αἰνεῖσθαι σπυεύδοντι· νενίκανται δ' ὑπὸ κερδέων.
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλῳ χειρὰς ἔχων, πόθεν αὖξ' ἐλαί αἰθρεῖ
 ἄργυρος, ἔθ' ἐκεν ἰὸν ἀπορρήψας τινὶ δοίη.
 ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· Ἀπώτέρω ἢ γόνυ κνᾶμα·
 αὐτῷ μοι τι γένοιτο, θεοὶ τιμῶντι αἰοιδάς.
 τίς δὲ κεν ἄλλ' ἀκῆσαι; ἄλλος πάντεσσιν Ὀμηρος·

ἔτις ἀοιδῶν λῶστος ὁ δ' ἐξ ἑμεῦ οἴσεται ἔδεν.
 δρωμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
 κείμενος; ἔχ' ὥδε πλῆτ' Ὀφρονέεσσιν ὄνασις·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καὶ τινι δῆναι ἀοιδῶν
 πολλὰς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλων
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέσδιν·
 μήτ' ἔξινδοκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέσδαι
 μειλίσαντ' ἀποσπένψαι, ἔπ' ἂν ἐθέλωνι νέεσθαι·
 μετὰ δὲ μάλ' αὖ τίειν ἱερὰς ὑποφῆτας,
 ἵστα καὶ εἰν Αἰδαο κεκρυμμένος ἐδῶλος ἀκέρως,
 μηδ' ἀκλεὲς μύρηαι ἐπὶ ψυχρῷ Ἀχέροντος,
 ὥσθ' τις μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
 ἀχρὴν, ἐκ πατέρων πενίαν ἀκτήμενα κλαίων.
 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακλῆος Ἀλεύα
 ἀρμαλιὰν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσαι·
 πολλοὶ δὲ Σκοπᾶδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακῆς
 μόχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκάσαντο βόεσσιν·
 μυρία δ' αἰμπεδίον Κρανώνιον ἐνδιάσσκον
 «οἰμένες ἔκκριτα μᾶλα Φιλοξείνοισι Κρεωνδαῖς·
 ἀλλ' ἔσφιν τῶν ἡδὺς, ἔπ' εἰ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
 θυμὸν ἐς εὐρεῖαν ἡσδίαν τυγιοῖο γέροτος·
 αἰναςτοὶ δὲ, τὰ πολλὰ καὶ ἔλβια τήνα λιπώντες,
 θείλοισι ἐν νεκύεσσι μακρὰς αἰῶνας ἐκείνη,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κῆριος, αἰολοφωνέαν
 βάρβιτον ἐς πολύχορδον, ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστὴς
 ὅπως τέροισι τιμᾶς δὲ καὶ ὠκείας ἐλλαχον ἰπποῖ,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦνθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριεῖας Λυκίων πόκα, τίς κομώωντας
 Πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιάς Κύκλιον ἔγνω,
 εἰ μὴ Φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν αἰετοὶ;

ἔσθ' Οδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκατι μῆνας ἀλαθεῖς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπων, Αἶδαν τ' εἰς ἔχρατον ἐνθῶν
 ζῶος, καὶ σπηλυγὰ Φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπας,
 δηναῖον κλέος ἔαχεν ἐσιγάβη δ' ὁ συφορβός
 Εὐμαιος, καὶ βῆσ' ἰφιτοῖτις ἀμφ' ἀγέλαίαις
 ἔργων ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος λαέρτης,
 εἰ μὴ σφέας ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς αἰοδαί.

Εκ Μοισαῖν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
 χρήματ' αὖ δὲ ζῶντες ἀμαλδύονται θανάτων.
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αἰὶν κύματα μετρεῖν,
 ὅσ' ἄνεμος χέρσονδ' ἐμετὰ γλαυκαῖς αἰλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξιν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,
 καὶ Φιλοκερδεῖα βεβλαμμένον ἄνδρα παρηνθεῖν.
 χαιρέτω ὃς τοῖστος ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἥμερος αὐτόν·
 αὐτὰρ ἐγὼν τιμάν τε καὶ ἀνθρώπων φιλοῖν
 πολλῶν ἡμῶν τε καὶ ἰσῶν πρόδεν ἐλοίμαν.
 δίξηναι δ' ὧ κεν θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθῶ
 σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθοντι αἰοδοῖς
 κερῶν ἀπάνευθε Διὸς μέγα βεβλυσσέοντος.
 ἔπῳ μῆνας ἄγων ἑκάμ' Ωρανὸς ἔσθ' ἐνιαυτῆς·
 πολλοὶ κινήσονται ἐπὶ τροχὸν ἄρματος ἰσῶται.
 ἔσσεται ἕτος αἰνὴρ ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται αἰοδῶ,
 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς Αἴας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἥριον Ἴλκ.
 ἤδη νῦν φοῖνικες, ὕπ' αἰελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες λιθύας ἄκρον σφυρὸν, ἐρρίγαντι·
 ἤδη βασιάζονται Συρακόσιοι μέσσα δῆρα,
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν.
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων, προτέροις ἴσος ἠρώεσσι,

ζώνηται·

ζώπυται· ἰωπαῖαι δὲ κόρον σκεπάζοντι ἔθειραι.
αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιε πάτερ, καὶ πόντι Ἀθάνα,
Κῶρα θ', ἃ σὺν ματρὶ πολυκλάρων Εὐφρυάων
εἴλαχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
ἐχθρὸς ἐκ νάσσοιο κακαὶ πέμψεναν ἀνάγκη
Σαρηόνην κατὰ κῦμα, Φίλων μόρον ἀγγελέοντας
τέκνοις ἦδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματὲς ἀπὸ πολλῶν
ἄστ' αὖτε προτέρησι πάλιν ναίειτο πολίταις,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωθάσαντο κατὰ κράς.
ἀγρὸς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ τ' ἀνὰριθμοι
μάλων χιλιάδες βοτάναι διαπαιανθείσαι
ἀμπεδιὸν βλήχωντο· βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὐλιν
ἐρχόμεναι σκνιπαῖον ἐπισπασεύδοιεν ὀδίταν·
νεοὶ δ' ἐκπονέοιτο ποτὶ σπώρον, ἀνίκα τέτλιξ
ποιμένας ἐνδίκας πεφυλαγμένους, ὑψόθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπῳ ἀράχνια
λεπλὰ διασησαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη.
ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος Θορέοιεν αἰοιδῶ
καὶ πόντε Σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅτῃ πλατὺ τείχος
ἀσφάλλῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
εἷς μὲν ἐγὼν· πολλὰς δὲ Διὸς Φιλέονη καὶ ἄλλας
θυγατέρας· τοῖς πᾶσιν ἴκοι Σικελὰν Ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχματὰν Ἰέρωνα.

Ω Ετεόκλειοι Χάριτες Θεαί, αἱ Μινύειον
Ορχομενὸν Φιλείοισαι, ἀπεχθόμενον πόκα Θήβαις,
ἀκλῆτος μὲν ἐγὼ γὰρ μένοιμί κεν· ἐς δὲ καλεούντων
θαρήσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἰοίμαν·
καλλειψῶ δ' ἔδ' ὕμνε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατὸν
ἀνθρώποις ἀπ' ἀνέuben; ἀπὸ Χαρίτεσσιν ἀμ' εἴην.

XVIII. (XVII.)

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Εκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 αἰθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοῖσιν·
 ἀνδρῶν δὲ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
 καὶ πύμαλος, καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν.
 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
 ῥέξαντες καλὰ ἐργα, σοφῶν ἐκύρησαν αἰοδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼν Πτολεμαῖον, ἐπιτάμενος καλὰ εἰπῶν,
 ὑμνήσαιμι· ὕμνοι δὲ καὶ αἰθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἐς πολυδένδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐνθῶν,
 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργα.
 τί πρῶτον καὶ ἀλεξῶ, ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπῶν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμασαν βασιλῆων;
 ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἦεν τελέσαι μέγα ἔργον
 ὁ Λαγίδας Πτολεμαῖος, ὅκα Φρεσὶν ἐγκατάβοιτο
 βαλῶν, αὖ ἐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 αἰθανάτοισι, καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος Φίλα εἰδὼς
 ἐδέξατο, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομήτραις.
 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα σφιν ταυροφόνοιο
 ἴδρυται, σφρεοῖο τέλῳ γμῖνα ἐξ ἀδάμαντος,
 ἐνθα σὺν ἄλλοισι θαλίας ἔχει ἔρανιδαισι,
 χαίρων ἡωνῶν περιώσιον ἡωνοῖσιν,
 ὅτ' ἰσθέων Κρονίδα φ μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 αἰθανάτοι δὲ καλεῦνται, εἰς νέπωδες γεγαῶτες·
 αἰμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καυτερός Ἡρακλείδας,
 αἰμφοῖν γὰρ ἀριθμεῦνται ἐς ἕχατον Ἡρακλῆα.

ἤ καὶ ἔπει δαίτηθεν ἴοι, κεκαρημένος ἤδη
 νέκταρος εὐόμοιο, Φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπαλένιον τε Φαρέτραν,
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄσθεις·
 οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρας ἤβας
 ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγοντι γυνειήταν Διὸς ἡόν.

Οἷα δ' ἐν πιτυαῷσι περικλετὰ Βερενίκα
 ἔπρεπε θελυτέραις, ὄφελος μέγα γεναμένοισι·
 τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα, Διώνας πότνια κῶρα,
 κόλπων ἐς εὐώδη ῥαδιναῖς ἐσεμάξατο χεῖρας·
 τῷ ἔπω τινὰ Φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικᾶν,
 ὅσσον περ Πτολεμαῖος εἰάν ἐΦίλασεν ἀκοῖτιν.
 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεόν· ὦτ' ἐ τι παῖσιν
 θαρσύνσας σφετέροισιν ἐπιτρέψει οἶκον ἀπαῖλα,
 ὅπως τε κε Φιλέων βαίνει λέχρας ἐς Φιλειόσας.
 ἀσφόργα δὲ γυναικὸς ἔω' ἀλλοτριῶ νόος αἰεὶ,
 ῥηίδιοι δὲ γοναί· τέκνα δ' ἔωτ' εὐοκὸτα πατρί·
 κάλλιε ἀριστεύουσα θεάων, πότν' Ἀφροδίτα,
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκα Βερενίκα
 εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύτρονον ἔκ' ἐπέρασεν·
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατευθῆν
 κυάνεον, καὶ συγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων,
 ἐς ναὸν κατέθηκας, εἰς δ' ἀπαεδοσσας τιμᾶς.
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς, μαλακὸς μὲν ἐρώϊας
 προσπνέει, κέφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα,
 μισγομένα Τυδῆϊ, τέκες Καλυδώνιον ἄνδρα·
 ἀλλὰ θεῖτις βαθύκολπος ἀκοντιστὴν Ἀχιλλῆα
 Αἰακίδα Πηλῆϊ· σὲ δ', αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
 αἰχμητῇ Πτολεμαίῳ ἀρίζαλος Βερενίκα.

καί σε Κόως ἀτίταλθε, βοέφος νεογιλὸν ἄοντα,
 δεξαμένα παρὰ μαῖρος, ὅκα πρᾶτταν ἰδὲς αἰῶ.
 ἔνθα γὰρ Εἰλήθιμαν ἐξώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν·
 ἡ δὲ οἱ εὐμενέεσσα παύσατο, καὶ δὲ ἄρα παντῶν
 νωδυίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ ἐοικώς
 παῖς ἀγαπαλὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 Φᾶ δὲ, καθαπτομένα βρέθεος χεῖρεςσι Φιλῆσιν·
 ὄλβιε, κῶρε, γένοιο· τίσις δέ με τόσσον, ἴσον περ
 Δᾶλλον ἐτίμασε κυανάμπυκα φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τμηῇ Τρίστος καταβεῖο κολώναν,
 ἴσον Δωριέεσσιν νέμων γέρας ἔργυς ἔῃσιν,
 ἴσον καὶ Γήναιαν ἀνάξ· ἐφίλασεν Ἀπόλλων.

Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγγε Φωνᾷ
 εἰς τρεῖς ὑπαὶ νεφέων Διὸς αἰσίσις αἰετὸς ὄρνις.
 Ζανὸς περ τόδῃ σᾶμα· Διὶ Κρονίῳνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὃν κε Φιλᾶση
 γεινόμενον ταπρῶτα· πολὺς δὲ οἱ ὄλβος ὀπαδῆ,
 πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας·
 μυρίαὶ ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία Φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκοντι ὀφελόμενον Διὸς ὄμβρα.
 ἀλλ' ἔτις τόσα Φύη, ὅσα χθαμαλὰ Αἰγυπτοῖς,
 νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅκα βώλακα θρύπτει·
 καὶ τίς ἄτσα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδὲ δμνηται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσῶς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 ῥοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐνδεκάδες τρεῖς,
 τῶν παντῶν Πτολεμαῖος ἀγάνωρ ἐμβασιλεύει.
 καὶ μὲν Φοινίκας ἀποτέμνεται, Ἀρραβίας τε,
 καὶ Συρίας, Λιβύας τε, κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν·

Περὶ Φυλίοισι τε παῖσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 σαρμαίνε, Λυκίοις τε, Φιλοπτολέμοισι τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν· ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
 πόντον ἐπιπλώνοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ πῆλμοι κελεύδοντες ἀνάσσουσι· Πτολεμαῖω·
 πολλοὶ δ' ἰσχυρῆς, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιώται
 χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
 ὁλβῶ μὲν πάντας καταβιβάζει βασιλῆας·
 τοσπον ἐπ' ἅμα· ἕκαστον ἐς ἄνδρ' ἐρχεται αἶκον
 πάντοδε· λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλοντι ἔκκληοι.
 ἔ γάρ τις δι' ἡμῶν πολυκῆτος Νείλον ὑπερβάς
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βῶν ἐξάσατο κόμῃς,
 ἐδὲ τις αἰγιαλὸνδε θοᾶς ἐξέλατο νᾶος
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βῆτιν ἀνδρῶν Αἰγυπτοῖσι.
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν εἰδύρται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλῃεν·
 ὃ ἐπιπαγχυ μέλει πατρώϊα πάντα φυλάσσειν,
 οἱ ἀγαθῶ βασιλῆϊ· τὰ δὲ κτεατίσδεται αὐτός.
 ἔ μὲν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πτόνι χουσός,
 μυρμάκων ἅτε πλῆθος αἰὲ κέχυται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι·
 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδωρηται βασιλεῦσι,
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 ἐδὲ Διωνύσῃ τις ἀνὴρ ἱερὸς κατ' ἀγῶνας
 ἵκετ' ἐπιστάμενος λυγρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδᾶν,
 ὃ ἔ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μωσαίων δ' ὑποφῆται αἰείδοντι Πτολεμαῖον
 ἀντ' εὐεργεσίας, τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
 ὁλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;

τῆτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρίαπῆνα,
ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κλεάτισσαν ἐλόντες,
αἴρι πα κέκρυπται, ὅθεν πάλιν ἔκῃτι νόστος.
μῆνος ὁδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίη
σειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη.
ματρὶ Φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἶσατο ναῶς·
ἐν δ' αὐτὰς χρυσῷ περικαλλέας ἦδ' ἐλέφαντι
ἴδρυσε, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
πολλὰ δὲ πικρὰ πικρὰ βῶν ὁδε μηρία καίετο
μασὶ περιτωλομένοισιν, ἐρευνθιμένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος· τὰς ἔτις ἀρείων
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλει· ἀγοστῶ,
ἐκ θυμῷ σέργοισα κασίγνητόν τε, πόσιν τε.
ᾧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
ὃς ἔτεκε κρείοισα ρέα, βασιλῆας Οὐλύμπῳ·
ἐν δὲ λέχος σόβησιν ἰαυεῖν Ζηνὶ καὶ Ἡρῇ
χεῖρας φοιτήσασα μύροις, ἔτι παρθένοιο Ἰρις.

Καὶ ὦ νᾶξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
μνάσσομαι ἡμιθέων· δοκέω δ', ἔπος ἐκ ἀποβλήσῃον
φθέγγεσθαι ἐσσομένοισι· ἀρετὴν γε μὲν ἐκ Διὸς ἔξοις.

XIX.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ.

Κ' αἱ τις ἀνὴρ αἰτεῖτ' εὐαγρεσίαν τε καὶ ὄλβον.
 ἐξ ἁλὸς ὧ ζῶν, τὰ δὲ δίκτυα κείνω ἄροτρα,
 σφ' ἀζών ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,
 ὃν ΛΕΥΚΟΝ καλέουσιν, ὃ γὰρ Φιαράτατος ἄλλων,
 καὶ κε λῖνα στήσαιο, καὶ ἐξερύσαιο θαλάσσης
 ἐμπώλεα.

XX. (XVIII.)

ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΛΑΜΙΟΣ.

Εν ποκ' ἄρα Σπάρτα, ξανθότριχι παρ Μενελάῳ,
 παρ' ἐνικαί, θάλλονθ' ὑακίνθῳ κόσμον ἔχουσιναι,
 πρόσθε νεογράφῳ θαλάμῳ χορὸν ἐσάσαντο,
 δώδεκα τὰι πρᾶται πόλιος, μέγα χοῦμα Λακωναῖν,
 ἀνίκα Τυνδάρῳ κατεκλάξατο τὰν ἀγαπαίαν
 μνασεύσας Ελέναν ὁ νεώτερος Ατρεὺς υἱός.
 ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέουσιναι
 ποτοὶ περιπλίκτοις· περὶ δ' ἴαχε δῶμ' Ἱμεναίω.

Οὕτω δὴ πρῶϊζα κατέδραβες, ὦ Φίλε γαμβρέ;
 ἦ ῥά τις ἐσσί λῖαν βαρυγύνατος; ἦ ῥα Φίλυππος;
 ἦ ῥα πολὺν τιν' ἔπινες, ὅκ' εἰς εὐναὶν κατεβάλλεις;
 εὐδεν μὲν χρῆσθοντα, καθ' ὥραν εὐδεν ἐχρήν τυ,
 παῖδα δ' ἑᾶν σὺν παισὶ Φιλοσόργῳ παρὰ μητρὶ
 παίσθην ἐς βαθὺν ὄρβρον· ἔπει καὶ ἔναρ καὶ ἐς αἰῶ
 κείς ἔτος ἐξ ἔτους, Μενέλαε, τεὰ νυὸς αἶδε.

ὄλβιε γάμδρ', ἀγαθός τις ἐπέπλησεν ἐρχομένῳ τοι
 εἰς Σπάρταν, ὅπως ὦλλοι ἀριστες, ὡς ἀνύσαιο.
 μῶνος ἐν ἀμυθέοις Κρονίδαυ Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
 Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τῶν μίαν ὥχετο χλαῖναν,
 οἷα γαῖαν Αἰχαιίδα ἔδεμία πατεῖ ἄλλα.
 ἦ μέγα τοί κε τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκην ὁμοῖον.
 ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς
 χρυσαμέναις ἀνδρῶσι παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία
 τῶν ἔθ' ἂν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ελένα παρῖστωθῇ.
 πότνια Νύξ, ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,
 ὥς ἀντέλλουσα καλὸν τοι ἔφαινε πρόσωπον,
 ὥδε καὶ ἡ χρυσέα Ελένα διεφαίνεται' ἐν ἁμῖν.
 πιεῖρα μεγάλα ἄτ' ἀνέδραμε κόσμος ἀρχαῖα
 ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος,
 ὥδε καὶ ἡ ῥόδῃ Ελένα Λακεδαιμόνι κόσμος.
 ἔτε τις ἐν τάλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
 ἔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκνωτέρῳ ἄτριον ἰσῶ
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 ἔμην ἔμιν κινάραν τις ἐπίσταται ὥδε κροτῆσαι,
 Ἀρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρύστερνον Αἰάναν,
 ὡς Ελένα, τῆς πάντες ἐπ' ὀμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.
 ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἤδη
 ἄμμες θ' εἰς δρόμον ἦρι, καὶ εἰς λημῶνια Φύλλα
 ἐρψύμεν, σεφάνως δρεψεύμεναι αἰδὺ πνέοντας,
 πολλὰ τεῦ, ὦ Ελένα, μεμναμέναι, ὡς γαλαθῆναι
 ἄρνες γεναμένας οἷος μασδὸν ποθέοισαι.
 πράτα τοι σέφονον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
 πλέξασαι, σκιερὰν καταβήσομεν εἰς πλατάνισον·
 πράτα θ', ἀργυρέας ἐξ ὀλῳίδος ὑγρὸν ἄλειψαι

λαχόμεναι, τασεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνισον·
 χράμματα δ' ἐν Φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριῶν τις
 ἀννείμη, Δωρισί· ΣΕΒΕΤ Μ', ΕΛΕΝΑΣ ΦΥΤΤΟΝ ΕΜΜΙ.
 χαίρεις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ!
 λατῶ μὲν δοίη, λατῶ καρποτρόφος ὕμμιν
 εὐτεκνίαν· Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις, ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων· Ζεὺς δὲ Κρονίδας, Ζεὺς Ἀφθίγον ὄλβον,
 ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.
 εὐδὲτ' ἐς ἀλλάλῳα σέρονον Φιλότατα πνέοντες
 καὶ πόθον· ἔγρεσθαι δὲ πρὸς αἶω μὴ πῖλάθησθε.
 νεύμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοιδὸς
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτρίχα δειράν.
 ἱμᾶν, ὦ ἱμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρεῖης.

XXI. (XXII.)

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Τ Ρ Ο Ι

Ὑμνέομες Λήδας τε καὶ αἰγιόχω Διὸς ἡῶ,
 Κάστορα, καὶ Φοῖβερὸν Πολυδεύκεα πύξ ἐμεθίσθεν,
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμᾶσιν.
 ὕμνέομες καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενά τέκνα
 κώρας Θεσιάδος, Λακεδαιμονίως δὴ ἀδελφῶς,
 ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυρῷ ἤδη ἑόντων,
 ἴππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
 ναῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ ἔραν' ἐξανιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεπῶις ἐνέκυρσαν αἰήταις·
 οἱ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν αἰετάνηδες μέγα κῦμα,
 ἢ καὶ ἐκ πρῶραθεν, ἢ ὅπῃ θυμὸς ἐκάσκη,
 ἐς κοίλαν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχως

ἀμφοτέρως κρέμαται δὲ σὺν ἰσῷ ἄρμενα πάντα
 εἰκὴ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἔξ ἕραν' ὄμβρος
 νυκτὸς ἐφερπύσας· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα
 κοπιομένα πνοαῖς τε καὶ ἀρρήκιοις χαλαζαῖς.
 ἀλλ' ἔμπας ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθῶ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσι ναύτησιν οἰομένοις θανέεσθαι·
 αἰψα δ' ἀπελλήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλᾶνα
 ἀμπέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλκυδις ἄλλαι·
 ἐκ δ' ἀρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀναγρέσσον ἀμαυρῇ
 Φάτιη, σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθοί, ὦ Φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες, κιθαρίκῃ, ἀεθλητῆρες, αἰοιδοί.
 Κάστροφος, ἡ πρώτῃ Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰείδων·
 ἀμφοτέρω ὑμνέων, Πολυδεύκεα πρᾶτον αἰεσῶ.

Ἡ μὲν ἄρα προφυγῆσα πέτρης εἰς ἓν συνιέσας
 Ἀργῶ, καὶ νιόοντος ἀταρτηρὸν σόμα Πόντῃ,
 Βέβρυκας εἰσαφίκανε, θεῶν φίλα τέκνα φέροισα·
 ἐνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον ἰησονίης ἀπὸ ναός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπῆνεμον ἀκλῆαν,
 εὐνὰς τ' ἐσόνοντο, πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπῳλος, ὃ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης
 ἄμφω ἐρημάζεσκον, ἀποπωλαγχθέντες ἐταίρων.
 παντοίαν δ' ἐν ὄρει θηγέμενοι ἄγχιον ὕλαν,
 εὖρον αἰέναν κράναν ὑπὸ λισσάδι πέτρα
 ὕδατι πετωληθῆσαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπ' ἐνεργε
 λάλλαι κρυφάλῳ ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 ἐκ βυθῶ· ὑψηλαὶ δ' ἐπεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι,
 λεῦκαί τε, πλάτανοί τε, καὶ ἀκρόκομοι κυνάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασαῖαις φίλα ἔργα μελίσσαις,

ὅσσ' ἕαρος λήγοντο ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
 ἐνθα δ' αἰνὴρ ὑπέρωπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει,
 θεινὸς ἰδεῖν, σκληραῖσι τεθλαγμένος ἕατα πυγμαῖς·
 σάββα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια, καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδαρείῃ, σφυρήλατος οἷα κολοσσός·
 ἐν δὲ μῦες στρεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὤμον
 ἔσασαν ἥτε πέτροι ὀλοότροχοι, ἕς τε κυλίνδων
 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.
 αὐτὰρ ὑπὲρ νῶτο καὶ αὐχένος ἠωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδῶνων·
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης·

Χαῖρε ξεῖν', ὅς' ἐσσί· τίνες βροτοὶ, ὧν ὅδε χῶρος;

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

χαίρω πῶς, ὅτε γ' ἄνδρας ὀρῶ τῆς μήποτ' ὄπωπα;

Π Ο Λ Τ Δ Ε Τ Κ Η Σ.

θάρσει· μήτ' ἀδίκας, μήτ' ἐξ ἀδίκων Φάβι λεύσται.

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

ἤμαρσέω· κῆκ ἐκ σεῦ με διδάσκεισθαι τόδ' εἰοικεν.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Τ Κ Η Σ.

ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπλης.

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

τοιοῦσδ', οἷον ὀρᾶς· τῆς σῆς γέ μιν ἔκ ἐπιβάνω.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Τ Κ Η Σ.

ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχῶν, πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις.

Α Μ Τ Κ Ο Σ.

μήτε σύ με ξείνιζε· τά τ' ἐξ ἐμεῦ ἔκ ἐν ἐτοίμῳ.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Τ Κ Η Σ.

δαιμόνι', ἔδ' ἂν τῷδε πιεῖν ὕδατος σύ γε πόις;

Α Μ Υ Κ Ο Σ .

γνώσεαι, εἴ σε δίψης ἀναιμμένα χεῖλεα τέρσει.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ .

ἄργυρον ἢ τίνα μισθὸν ἐρεῖς, ὃ κέν σε πίθοιμεν;

Α Μ Υ Κ Ο Σ .

εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ κατασὰς
 πυγμαίχης, ἢ καὶ ποσσὶ θένων σκέλος, ὄμματα δ' ὀρθὰ
 πύξ διατεινόμενος, σφιδέτης μὴ Φεῖδω τέχνης.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ .

τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμὰς συνερείσω ἱμάντας;

Α Μ Υ Κ Ο Σ .

ἐγγὺς ὄραῖς ἔσ' σὺ μ'; Ἀμυκος κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ .

ἦ καὶ ἀέθλον ἐτοῖμον ἐφ' ὃ δησιόμεθ' ἄμφω;

Α Μ Υ Κ Ο Σ .

σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσῃ.

Π Ο Λ Τ Δ Ε Υ Κ Η Σ .

ὀρίχων Φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

Α Μ Υ Κ Ο Σ .

εἴτ' ἄν ὀρίχεσθιν εἰκότες, εἴτε λέξαι
 γιγόμεθ', ἔκ ἄλλῳ γε μαχησαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.

Ἦ ῥ' Ἀμυκος, καὶ κόχλον ἐλὼν μυκάσατο κοῖλον.
 οἱ δὲ θοῶς συνάγεσθαι ὑπὸ σκιερὰς πλατανίδας,
 κόχλῳ Φυσαθέντος, αἰὲ Βέβρυκες κομδώντες.
 ὥς δ' αὐτῷ ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ ναὸς ὑπεύροχος ἐν δαὶ Κάστρῳ.
 οἱ δ' ἐπὶ ἐν σπείραισιν ἐκατόντα ἢ βοείαις
 χεῖρας, καὶ περὶ γῆα μακρὰς εἰλιξαν ἱμάντας,

ἐς μέσσον σύλαγον, ὅσον ἀλλήλοισι πνέοντες.
 ἔνθα πολὺς στίσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὡς πώτερος κατὰ νῶτα λάβη Φάος ἡελίοιο.
 ἀλλ' ἰδὲ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες, ὃ Πολυδεύκης
 βάλλετο δ' ἄκτινεςσιν ἅπαν Ἀμύκιοι πρόσωπον·
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτο πρόσσω
 χερσὶ τιτυσκόμενος· τῷ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τιτυαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέοι ἢ πρὶν,
 σὺν δὲ μάχην ἐτίναξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκῶς
 ἐς γαῖαν· Βεβρυκές δ' ἐπαύτεον· ἐκ δ' ἐτέρωθεν
 ἤμκες κρατερόν Πολυδεύκεια θαρσύνεσκον,
 θεϊότες μὴ πως νιν ἐπιερίσας δαμάσσει
 χωρῶ ἐνὶ στενῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνὴρ.
 ἦτοι ὁ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς
 ἀμφοτέροισιν ἀμυσσεν ἀμοιβαδὴς· ἔχεθε δ' ὀρμῆς
 παῖδα Ποσειδάωνος, ὑπερφιάλον περ ὄντα.
 ἔσθ' ἡ δὲ πλαγαῖς μεθύων· ἐκ δ' ἐψῆυσεν αἶμα
 ῥοῖον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
 ὡς ἰδὼν ἔλκεα λυγρὰ περὶ σῶμα τε γναβμῆς τε
 ἱμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεψέινωτο πρόσωπα.
 οἱ μὲν ἀναξ' ἐτάραξεν, ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
 πύργον· ἀλλ' ὅκα δὴ μιν ἀμυχανέοι· ἐνόησε,
 μισσας ῥιὸς ὑπερθε κατ' Ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ,
 τῷ δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀσέον· αὐτὰρ ὁ πλοαγῆς
 ὡς ἐν Φύλλοισι τεθαλόσι· ἐξετανύδῃ.
 ἔνθα μάχῃ δριμύεια πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλήλως δ' ὄλεον στεροῖς θείοντες ἱμάσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς σῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
 αὐχένος ἀρχαγὸς Βεβρυκῶν· ὁ δ' ἀεικέσι πλαγαῖς
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος Πολυδεύκης.

σάρκες δ' οἱ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον· ἐκ μεγάλης δὲ αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γῆα ἀπώλομειος Φορέεσκε πόνε, χροιοῖ τ' ἔτ' ἀμείνω.
 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδελφάγον ἀνδρα καθεῖλεν;
 εἰπὲ θεά· σὺ γὰρ οἶδα· ἐγὼν δ' ἐτέρων ὑποθήτης
 φθέγγομαι ὅσσ' ἐθέλεις τυ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτᾶ.

Ἡ τοι ὅ γε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον,
 σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς· ἐτέρῳ δ' ἐπιβαίωνων
 δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γῆον.
 ἀλλ' ὅ γ' ὑπεξάνεδυ κεφαλῇ· τριβαρᾶ δ' ἄρα χεῖρι
 πλάξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταπον, καὶ ἐπέμπεσεν αἷμα
 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
 λαιῇ δὲ σῶμα τύψε, πυκνοὶ δ' ἀραίθησαν ὀδόντες.
 αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ θαλεῖτο πρόσωπον,
 μέχροι συνηλοῖσε παρήϊα· πᾶς δ' ἐπὶ γαῖαν
 κεῖτ' ἄλλοθρονέων, καὶ ἀνέσχεθε, νεῖκος ἀπαυδῶν,
 ἀμφοτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπὶ θανάτῳ χερδὸν ἦεν.
 τὸν μὲν ἄρα, κρατέων περ, ἀτάσθαλον εὐδὲν ἔρεξας,
 ὦ πύκλι Πολυδεύκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Προσειδάωνα κικλήσκων,
 μή ποτ' ἐπὶ ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι, ἀνάξ· σὲ δὲ, Κάτωρ, αἰεσῶ,
 Τυνδαρίδα, ταχύπωλε, δορυσσόε, χαλκιοθώραξ.

Τῷ μὲν ἀναρπάξαιε δύω Φερέτην Διὸς υἱὴν
 δοῖας Λευκίπῳ κοράς· δοῖω δ' ἄρα τῷ γε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶ, ἧ' Αἴφαρ ἦος,
 γαμβρῷ μελλογάμῳ, Λυγχεὺς καὶ ὀκαρῖερός ἴδας.

αλλ' ὅκα τύμβον ἱκανὸν ἀποφθιμένῃς ἈΦαρῆος,
 ἐκ δ' ὄρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλάλοισιν ὄρχσαν,
 ἐγχεσσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκῆς δ' ἄρ' μετέειπεν, ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' αὔσας·

Δαιμόνιοι, τί μάχης ἰμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
 ἀλλοτρίαις χαλεποὶ, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 αἰμὴν τοι λεύκιππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας
 τάσδε πολὺ προτέροις· αἰμὴν γάμος ἔτος ἐν ὄρκῳ.
 ὕμμες δ' ἐκ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι,
 βρῆσιν καὶ ἡμιόνοισι, καὶ ἀμετέροις κλέετ' ἐσσι
 ἄνδρα παρετρέψαδε, γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις.
 ἦ μὰν πολλάκις ὕμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼν εἶπα, καὶ ἐκ πολύμυθος ἐὼν περ
 ἔχ' ἔτῳ, Φίλοι ἄνδρες, ἀρισηέσιν ἔοικε
 μναστεύειν ἀλόχῃς, αἷς νυμφίοις ἥσθ' ἐτοίμοι.
 πολλὰ τοι Σπάρτα, πολλὰ δ' ἰωνήλατος Ἀλῆς,
 Λυκαδία τ' εὐμαλὸς, Ἀχαιῶν τε πολίεθρα,
 Νίεσσάνα τε καὶ Ἀργὸς, ἅπασά τε Σισυφίδ' αἶα·
 ἐνθά κόραι τοκέεσσι ὑπὸ σφετέροισι τρέχονται
 μυρίαί, ἔτε Φυῆς ἐπιδευέες, ἔτε νόοιο·
~~τῶν~~ εὐμαρὲς ὕμμιν ὁππότεν ἄς κ' ἐθέλοιτε,
 αἷς ἀγαθοῖς πολέες βέλοιντό κε πενθεροὶ εἶμεν·
 ὕμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα ματρώιον αἶμα.
 ἀλλὰ, Φίλοι, τῆτον μὲν εἰσάσατε πρὸς τίλος ἐλθέειν
 νῶϊ γάμον, σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα παιτεῖς.
 ἴσκον τοιάδε πολλὰ· τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὠχετο κῦμα
 πνοιῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο· χάρις δ' ἔχ' ἔσπετο μύθοις.
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν,
 πείθεσθ'· ἄμω δ' αἰμὴν ἀνεψίω ἐκ πατρὸς ἐσόν.

εἰ δὲ ὕμνῳ κρᾶδιά πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρῆ
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,
 Ἰδας μὲν, καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερός Πολυδεύκης
 χείρας ἐρωήσῃσιν ἀποσχομένῳ ὑσμίνῃ·
 νῶϊ δὲ, ἐγὼν Κᾶσῳ τε, διακρινώμεθ' ἄρῃ,
 ὅσσοι γένοιτο γεγαῶντες γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 αἰμετέροις λείπωμεν· ἄλλῃς νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
 εἰς· ἀτὰρ ὧλλοι πάντες εὐφρανέσῃσιν ἐταίρης,
 νυμφῖοι ἀντὶ νεκρῶν, ὕμναιώσῃσι δὲ κίρας
 τὰς δὲ· ὀλίγῳ τει ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.

Εἶπε· τὰ δὲ οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μελῳδία βῆσιν.
 τῷ μὲν γὰρ πόλιν γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 τει γενεᾷ προΐεσκον· ὁ δὲ εἰς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς,
 σείων καυέρον ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀνύγα πράταν·
 ὡς δὲ αὐτῷς ἄκρας ἐτινάξατο δῆρατος ἀκμάς
 Κᾶσῳ· ἀμφοτέροισι λόφῳν ἐπένευον ἐθεραῖ.
 ἔγχεσι μὲν πράτις τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον,
 ἀλλ' ἄλλων εἰ περὶ τὴν χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἵτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινα δηλήσασθαι,
 δῆρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα.
 τῷ δὲ ἄορ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενῳ, Φόνον αὖθις
 τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δὲ ἔ' γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν εἰς σάκος εὐρὺ καὶ ἰσχυρόκομον τρυφάλειαν
 Κᾶσῳ, πολλὰ δὲ ἐνυξεν ἀκριβοῦς ὄμμασι Λυγκεὺς
 τοιοῦτο σάκος, Κοῖνικα δὲ ὅσον λόφον ἔκετ' ἀκακή.
 τῷ μὲν ἄκραν ἐκόλυσεν ἐπὶ σκαμνὸν γόνυ χεῖρα
 Φάσγανον ὅξυ Φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κᾶσῳ
 σκαμνῷ· ὁ δὲ πλαγίῃς ξίφος ἐκβαλεν· αἶψα δὲ Φεύγεν
 ὠρμάθη ποτὶ σάμα πατρός, ὅθι καρτέρως Ἰδας
 κεκλιμένος θαῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.

ἀλλὰ

ἀλλ' αὖ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρὸ
 Τυνδαρίδας λαγόνος τε καὶ ὀμφαλῆ· ἔγκαλ' αὖ εἴσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὁ δ' εἰς χθόνα κεῖτο νενευκὸς
 λυγκῆς, καθ' ἧν ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἑδράμεν ὕπνος.
 ἔ μὲν εὖδ' ἐτὼν ἄλλον ἐφ' ἐσὶν εἶδε πατρῷη
 παιδῶν λαοκόοσσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὅ γε τάλαν, Αφαρῆς ἐξανέχοισαν
 τύμβω, ἀναρρήξας ταχέως Μεσσάνιος Ἰδας,
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετεροῖο Φονῆα·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ Φλογέω συνέφλεξε κεραυνῷ.
 ἔτ' ὧς Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν ἔκ' ἐν ἐλαφρῷ.
 αὐτοὶ τε κρατέοντε, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.

Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἀμετέροις κλέος ὕμνοις
 ἐδλὸν αἰεὶ πέμπωιτε· φίλοι δέ τε πάντες αἰοῖδοι
 Τυνδαρίδαις, Ελένα τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
 Ἴλιον οἱ διέπτερσαν, ἀρήγοντες Μενελάω.
 ὑμῖν κῦδος, ἀνακτες, ἐμήσατο Χῖος αἰοῖδός,
 ὕμνήσας Πριάμοιο πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς·
 ὑμῖν δ' αὖ καὶ ἐγὼν λυγαῖν μελίγματα Μοισᾶν,
 οἳ αὐταὶ παρέχοντι, καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω· γεράων δὲ θεοῖς κάλλιπον αἰοῖδά.

XXII. (XXIII.)

ΕΡΑΣΤΗΣ ἢ ΔΥΣΕΡΩΣ.

Αὐτὴ τις πολὺ φίλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω,
 τὰν μορφαὶ ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον ἔκ' ἐβ' ὁμοίω.
 μίσει τὸν φιλέοντα, καὶ ἔδ' ἐν ἄμερον εἶχε,
 καὶ ἤδη τὸν Ερωτα τίς ἦς Θεός, ἀλῖκα τόξα
 χερσὶ κρατεῖ, χῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδιὰ βάλλει
 πάντα δὲ κῆν μύλοισι, καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.
 ἔδ' ἐτι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, ἔκ' ἀμάρυγμα
 χεῖλος, ἔκ' ὅσων λιπαρὸν σέλας, ἔ' ῥοδόμαλον,
 ἔ' λόγος, ἔκ' ἰ Φίλαμα τὸ καφίσθον τὸν ἔρωτα.
 οἶα δὲ θῆρ ὑλαῖος ὀπιπτεύουσι κυναγῶς,
 ἔτῳς πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῶ
 χεῖλεα, καὶ κῶραι θανόν βλέπων, εἶχεν ἀνάγκαν·
 τῶ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο· Φεῦγε δ' ἀπὸ χρῶς
 ὑβρίκλα, ὄργαν περιειμένω. ἀλλὰ καὶ ἔτῳς
 ἦς καλός· ἐξ ὄργῃς δ' ἐρεθίσθετο μᾶλλον ἐρασάς.
 λοῖσιδιον ἔκ' ἤνεικε τόσας φλόγα τᾶς κυβερταίς,
 ἀλλ' ἐνθὼν ἔκλαιε ποτὶ συγνοῖσι μελάνθοις,
 καὶ κύσε τὰν φλιάν· ἔτῳς δ' ἀνενείκατο Φωνάν·

Ἀγριε παῖ καὶ συγνέ, κακῶς ἀνάθρεμμα λεαίναις!
 λαῖνε παῖ, καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦνθον
 λοῖσιδια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· ἔκ' ἐτι γάρ σε,
 κῶρε, θέλω λυτῶν κεχολωμένος· ἀλλὰ βαδίζω
 εἶθα τύ μευ κατέκρινας, ὅπῃ λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
 ξυνὰν, τοῖσι δ' ἐζῶσι τὸ φάρμακον εἶθα τὸ λᾶθος.
 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
 ἔδ' ἐκε τῶς σθεσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρη

τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
 καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐντὶ, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
 καὶ τὸ ἰὸν καλὸν ἐντὶ ἐν εἴαρι, καὶ τάχῃ γηρᾷ·
 λευκὸν τὸ κρίνον εὐθὺ μαραίνεται, ἀνίκα πίπτει·
 αἱ δὲ χιῶν λευκαὶ καὶ τάκεται, εἰ καὶ ἐπάχθη·
 καὶ κάλλος καλὸν ἐντὶ τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
 ἤξει καιρὸς ἐκεῖνος ὅταν ἴκα καὶ τὸ φιλασῆς,
 ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαυσθεῖς.
 ἀλλὰ τὸ, παῖ, θανὼν τῆτο πανύστατον αἰὼν τι ῥέξον·
 ὅπως ὅταν ἐξεῖθων ἡρτημένον ἐν προθύροις·
 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῆς, τὸν τλάμονα μὴ με παρένθης·
 αὖτις δέ, καὶ βραχὺ κλαῦσον· ἐπισπείσας δέ τι δάκρυ,
 λύσον τῷ χοίνω με, καὶ ἀμφίθες ἐκ ρεῖων σῶν
 εἴματα, καὶ κρύψον με· τὸ δ' αὖ πύματόν με Φίλασον·
 κλὴν νεκρῷ χάρισται τὰ σὰ χεῖλαι· μὴ με φοβαθῆς·
 ἔσθυναμαι ζῆν, αἶγε διαλλαξεῖς με Φιλάσας.
 χῶμα δ' ἐμὴν κοίλανον, ὃ μιν κρυψέι τὸν ἔρωτα·
 κῆν ἀπῆκη, τόδ' ἐμὴν τρεῖς ἐπάυσον· Ω ΦΙΛΕ ΚΕΙΣΑΙ.
 ἦν δέ γε λῆς, καὶ τῆτο· ΚΑΛΟΣ ΕΜΙΝ ΩΛΕΘ' ΕΤΑΙΡΟΣ.
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ τίν γε σίχοισι χαραῖται·
 ΤΟΥΤΟΝ ΕΡΩΣ ΕΚΤΕΙΝΕΝ, ΟΔΟΙΠΟΡΕ· ΜΗ ΠΑΡΟΔΕΤΣΗ, Σ,
 ΑΛΛΑ ΣΤΑΣ ΤΟΔΕ ΛΕΞΟΝ· ΑΠΗΝΕΑ ΕΙΧΕΝ ΕΤΑΙΡΟΝ.

Ὡς δ' εἰπὼν μίτον εἶλεν· ἐρεϊσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἀχρὶ μέσων ἔδων φοβερόν λίθον, ἄπειν ἀπ' αὐτῶν
 τὰν πλεκτῶν χοινῶν, βρόχον δ' ἐνέβαλλε τραχήλῳ·
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαι ποδὸς, ἥ δ' ἐκρεμάσθη
 νεκρὸς. ὃ δ' αὐτ' ὥϊξε θύρας, καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἡρτημένον· ἔδ' ἐλυγίσθη
 τὰν ψυχὰν, ἔκλαυσε νέον φόνον· ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν ἐφαικά· βαῖνε δ' εἰς ἄθλως

γυμνασῶν, καὶ τῆλε Φίλων ἐπεμαίετα λητρῶν.
 καὶ ποτὶ τὸν Θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δὲ
 ἴσατ' ἐπὶ κρηπῖδος Εἰως, ὑδάτων ἐφύπερθεν.
 ἄλατο καὶ τῶγαλμα, κακὸν δ' ἐκλινεν ἔφαθον.
 αἷμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο Φωνά·
 Χαίρετε τοὶ Φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐΦονεύθη·
 σέργετε δ' ὕμμες, αἵται· ὁ γὰρ Θεὸς οἶδε δικάζειν.

XXIII. (XXVI.)

Λ Η Ν Α Ι ἢ Β Α Κ Χ Α Ι.

Ινῶ, κ' Αὐτονόα, χαῖ μαλλοπαύρης Αγαυά
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ εἰσσι·
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶντα, καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς,
 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς,
 τῶς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τῶς ἐννέα τῷ Διόνυσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίσας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσται,
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπων ἐπὶ βωμῶν,
 ὡς ἐδίδαχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 Πενθεὺς δ' ἄλυβάτῃ πέτρας ἀπο πάντ' ἐθεώρει·
 χθῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔριος.
 Αὐτονόα πρᾶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα·
 (σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶ μανιώδεις οργια Βάκχῳ,
 ἐξαπώνας ἐπιιοῖσα) Τὰ δ' ἔχ' ὁρώντι βέβαλοι.
 μαίνεται μὲν τ' αὐτὰ, μαίοντο δ' αἶψ' εὐζὺ καὶ ἄλλαι.
 Πενθεὺς μὲν Φεύγε πεφοβημένος· αἱ δ' ὀδῶκον,
 πέπλωες ἐκ ζωσῆρος ἐπ' ἰγνύας εἰρύσασαι.

Πενθήης μὲν τόδ' εἶπε· Τίνος κέχρησθε γυναικες ;
 Αὐτονόα δὲ τόδ' εἶπε· Τάχα γνωσῇ πρὶν ἀκῆται.
 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκάστατο παιδὸς ἐλοῖσα,
 ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἰνὼ δ' αὐτ' ἔρρηξε σὺν ὠμωπλάτα μέγαν ὦμον,
 λαῖξ' ἐπὶ γαστέρα βάσας· καὶ Αὐτονόα ρυθμός αὐτός·
 αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναικες.
 εἰς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πάσαι,
 ἐξ ὄρφος πένθημα· καὶ ὁ Πενθήα Φέροισαι.
 ἦν ἂν ἐγὼν, ὅδ' ἄλλος ἀπεχθόμεναι Διονύσῳ
 Φροντίζοι· μηδ', εἰ χαλεπωτέρα τῶνδ' ἐμόγησεν,
 εἴη γ' ἐνναέτης, ἢ κεν δεκάτῳ ἐπιβαίνοι·
 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι, καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς ἔτος·
 Εὐσεβέων παῖδισσι τὰ λωῖα, δυσσεβέων δ' ἔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφέντι
 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγνήϊδα θήκατο λύσας·
 χαίροι δ' εὐειδὴς Σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμείαι, πολλὰς μεμελημέναι ἡρώιναις,
 αἱ τὸδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίαντος Διονύσῳ,
 ἥτις ἐπιμωμητόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσατο."

XXIV. (XXX.)

ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ.

Αδωνιν ἢ Κυθήρη
 ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
 συγγὰν ἔχοντα χαίταν,

ὠχράν τε τὰν παρειάν ,
 ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτὰν
 ἔταξε τῷς Ερωτας.
 οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν ,
 συγνὸν τὸν ὕν ἀνεῦρον ,
 δῆσαν τε καὶ πέδησαν.
 χῶ μὲν βρόχῳ καθαίψας
 ἔσυρεν αἰχμαλώτον·
 ὁ δ' ἐξόπιον ἐλαύνων
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς·
 φοβεῖτο γὰρ Κυθήραν.
 τῷ δ' εἶπεν Αφροδίτα·
 παντῶν κάκιζε θηρῶν
 σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω·
 σύ μεν τὸν ἄνδρ' ἔτυψας·
 ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ᾧδε·
 ὅμνυμί σοι , Κυθήρα ,
 αὐτὰν σε , καὶ τὸν ἄνδρα ,
 καὶ ταῦτά μεν τὰ δεσμά ,
 καὶ τῷσδε τῷς κυναγῶς ,
 τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ
 ἔκ ἡθελον πατάξαι·
 ἀλλ' ὥς ἄγαλμ' ἐσεῖδον ,
 καὶ μὴ Φέρων τὸ καῦμα ,
 γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν
 ἐμαινόμεν Φιλᾶσαι.
 κ' αἶ μεν κατεσυγνάξου ,
 τέτρε λαβοῖσα τέμνε ,

τῆς τε κολάζει, Κύπρι,
 (τί γὰρ Φέρω περισσῶς;)
 ἐρωτικῶς ὀδόντας·
 αἱ δ' ἔχ' σοι τὰδ' ἀρκεῖ,
 καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χεῖλη·
 τί γὰρ Φιλῶν ἐτόλμων;
 τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
 εἰπέν τε τοῖς Εἰρωσι
 τὰ δόσμά οἱ πιλῦσαι.
 ἐκ τῶδ' ἐπηκολύθει,
 καί ῥ' ὕλαν ἐκ ἔβαινε·
 καὶ δὴ πυρὶ προσελθὼν
 ἔκαιε τῶς ἐρωτας.

XXV. (XXIX.)

ΠΑΙΔΙΚΑ.

ὦνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλαβεία·
 κάμμε χρεὶ μεθύοντας ἀλαβείας ἔμμεναι.
 κίχων μὲν τὰ Φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ·
 ἐχ' ὅλας Φιλέεν μ' ἐθέληθ' ἀπὸ καρδίας
 γινώσκω. τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοίας ἔχω,
 ζᾷ τᾶς σᾶς ιδέας, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
 χῶταν μὲν τὴ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 αἰμέραν· ὅκα δ' ἐκ ἐθέλεις τυ, μάλ' ἐν σκότῳ.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν Φιλέοντ' ἀνίαις διδῶν;
 ἀλλ' αἶ μοι τὸ πίθοιο, νέος προγενεσέρον,
 τῷ κεν λῶιον αὐτὸς ἔχων ἐμ' ἐπαινήσας.

ποιήσαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δενδρέῳ,
 ὅπως μηδὲν ἀπώξεται ἄγριον ἐρωτόν.
 νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
 ἄλλον δ' αὖριον· ἐξ ἑτέρῳ δ' ἕτερον ματῆς.
 καὶ αἰ κεν σεῦ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσῃ,
 τῷδ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ Φίλος·
 τὸν πρᾶτον δὲ Φιλεῦντα, τριταῖον ἐθήκαο.
 χλιδῶντων ὑπερηνορέων δοκέεις πνέεν.
 Φίλει δ' ἄς κε ζῴης τὸν ὕμοιον ἔχην αἰεὶ·
 αἰ γὰρ ὧδε ποῆς, ἀγαθὸς μὲν ἀκῆσται
 ἐξ αἰῶν· ὁ δὲ τοί κ' ἔρος ἐ χαλεπῶς ἔχοι,
 ὅς τ' ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
 κῆμὲ μαλθακὸν ἐξεπώνασε σιδαρέμ.
 ἀλλὰ πρὸς γ' αἰωαλῷ σύματός σε πεδέρχομαι

* * * * *

μνασθῆναι δ' ὅτι πέρυσιν ἦντα νεώτερος,
 χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποσπῆσαι,
 καὶ ῥυσσοί· νεότατα δ' ἔχην παλινάγρετον
 ἐκ ἑσσι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας Φορεῖ·
 κάμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν.
 ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλην ποτιμώτερον,
 καὶ μοι τὰ ραμένῳ συνεῶν ἀδόλως σέθεν,
 ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρείαν ἔχης,
 ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλῆϊοι Φίλοι.
 αἰ δὲ ταῦτα φέρην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψεις,
 ἐν θυμῷ δὲ λέγεις, Τί με, δαιμόνι, ἐνοχλεῖς;
 νῦν μὲν κῆπῳ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἐνεκεν σέθεν
 βαίην, καὶ Φύλακον νεκρῶν πέδα Κέρβερον
 τόκα σί, ἔδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις Θύραις
 προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῶ πόθῳ.

XXVI. (XXVIII.)

ΗΛΑΚΑΤΑ.

Γλαυκάς ὦ Φιλέριβ' Αλακάτα δῶρον Αθανάας,
 γυναιξίν πόνος οἰκωφελέεσσιν, σεῦ ἐπαθόλοις,
 θαρσεύσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἐς Νείλεω ἀγλαάν,
 ὅπως κ' Ὑπριδος ἱερὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑπαὶ καλῷ
 τῇδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα παρ' Διός,
 ὅπως ξείνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδών, κἀντιφιλήσομαι,
 Νικίαν, Χαρίτων ἡμεροφώνων ἱερὸν Φυτόν.
 καὶ σε, τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγεννημέναν,
 δῶρον Νικίεας εἰς ἀλόχῳ χέρρᾳς ὁπάσσομεν
 σὺν τᾷ πολλὰ μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις,
 πολλὰ δ' ἴ, οἷα γυναιῖκες Φορέοισ', ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακῶς ἐν βοτάνᾳ πόκως
 πέξαιντ' αὐτοετὶ, Θευγενίδος γ' ἔννεκ' εὐσφύρω.
 ἔτῳς ἀνυσιεργός· Φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 εἰ γὰρ εἰς ἀκιρῶς εἰδ' ἐς ἀεργῶς κεν ἐβόλλομαν
 ὁπάσσαι σε δόμῳ, αἰμετέρας εὔσαν ἀπὸ χθονός.
 καὶ γὰρ σοι πατρίς, ἀν' ὧς ΕΦύρας κήισε πόκ' Αρχίας,
 γάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 νυῖ μ' αὖ οἶκον ἔχουσ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφὰ
 ἀνθρώποισι νόσῳ Φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκόμεν,
 οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 ὡς εὐαλάκατος Θευγενὺς ἐν δαμότισιν πέλῃ,
 καὶ οἱ μῆασι νῦν τῷ Φιλασιδῷ παρέχῃς ξένῳ.
 κείνο γὰρ τις ἐρεῖ τῷ, ποτιδῶν σ'· Ἡ μεγάλη χάρις
 δῶρω σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιμᾶντα τὰ παρ' Φίλων.

XXVII. (XXIV.)

Η Ρ Α Κ Λ Ι Σ Κ Ο Σ.

Ηρακλέα δεκάμηνον ἔοντα πόχ' αἰ Μιδεᾶτις
 Αλκμήνα, καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
 ἀμφοτέρως λῆσασα, καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἄσπινδα, τὰν Πτερελάχ
 Ἀμφιτρυῶν καλὸν ὄπλον ἀπασκύλευσε πεσόντος.
 ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεθαλαῖς μυθήσατο παιδῶν
 εὐδέτ' ἐμὰ βρέφει γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον
 εὐδέτ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἀδελφεῶ, εὖσσο τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξιοιτε, καὶ ὄλβιοι αὖ ἴδοιτε.

Ὡς φάμενα δῖνασε σάκος μέγα· τῆς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
 ἄμμος δὲ σρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύνειν ἄρκτος
 Ωρίωνα κατ' αὐτὸν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δῦω πολυμήχανος Ἡρῆ,
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας,
 ὠρσεν ἐπὶ πλατὺν ἔδον, ὅθι σταλμά κοῖλα θυράων
 οἰκε, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τὴ δ' ἐξελευσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἀμφω
 αἰμοδόρως ἐκύλιον ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπληον ἰόν.
 ἀλλ' ὅκα δὴ παιδῶν λυχμῶμενοι ἐγγύθεν ἦλθον,
 καὶ τόκ' ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Αλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὃ γ' εὐθύς αὔσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω
 κοῖλα ὑπὲρ σάκος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
 Ἰφικλέης, ἔλαν δὲ ποσὶ διελάκτισε χλαῖναν,
 Φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἵχετο χερσὶν
 Ἡρακλέης, ἀμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δισμῶ,

ἡραξόμενος Φάρυγος, ὅθι Φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται
 ἔλομένοις Ὀφείσιν, ἀ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
 τῷ δ' αὖτε σπείραισιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα
 ὀψίγθον, γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἁδάκρυ.
 αἶψά δὲ πάλιν διέλυον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμῷ ἀναγκαίᾳ πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρῆν.
 Αλκμήνα δ' ἐσάκοισε βοᾷς, καὶ ἐπέγρετο πρᾶτα·
 Ἀνταβ', Ἀμφιτρύων' ἐμὲ γὰρ δέος ἴχει ὀκηρόν
 ἄνυσσ', μηδὲ πόδῃσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 καὶ αἶεις παιδῶν ὁ νεώτερος ὅσπον αὐτῇ;
 καὶ νοεῖς ὅτι νυκτὸς ἄωρί πᾶ οἶδε τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες, καθαρεῶς ἄτερ Ηριγενείας;
 ἐσι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἐσι, Φίλ' ἀνδρῶν.
 ὡς φάβ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῃ κατέβαινε πιδήσας
 δαιδαλέον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὅρρ' οἱ ὑπερθε
 κλιντήρος κεδρίῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 ἦτοι ὁ γ' ὠριγνᾷτο νεοκλώσῳ τελαμῶνος,
 καὶ Δίσδων ἐτέρα κολεόν, μέγα λῶτινον ἔργον.
 ἀμΦιλαφῆς δ' ἄρα πασὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης.
 δμῶας δὴ τόκ' αὖσεν ὑπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 οἴσσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἄπ' ἐχαρεῶνος ἐλόντες,
 ὁμῶες ἐμοί, τιβαρᾶν δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας·
 αἶψα τε, δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς αὐτῇ.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες, ἐνεπλήσθη δὲ δόμος, σπτεύδοντος ἐκάσσης.
 ἦτοι ἄρ' ὡς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
 θῆρε δῶα χεῖρεσσιν ἀπὸρῖξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα
 συμπλήγθην, ἰάχῃσαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρυῶνα
 ἐσπετὰ δεικανάασκεν· ἐπᾶλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
 κωροσύνη· γελάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖν

πατρός ἐξ Θανάτῳ κεκαρωμένα θειὰ πέλωρα.
 Αλκμήνας μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
 Ξηρόν ὑπὸ δαίης ἀκράχολον Ἰφικλῆα·
 Ἀμφιτρυῶν δὲ τὸν ἄλλον ὑπὸ ἁμνείαν θέτο χλαῖναν ἱ
 παῖδα· πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτη.

Ορνιχες τρίτον ἄρτι τὸν ἔχρατον ὄρβρον αἶδον·
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν, ἀλαθέα πάντα λέγοντα,
 Αλκμήνα καλέσασα, τέρας κατέλεξε νεοχμὸν,
 καὶ νιν ὑποκρίεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἐμελλεν.
 ἡνώγει· Μηδ', αἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτει· καὶ ὥς ἔκ' ἔσιν ἀλύξαι
 ἀνθρώποις ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπέειπε,
 μάντι Εὐηρείδα, μάλα σε Ορνέοντα διδάσκω.

Τῷς ἔλεγε βασίλεια· ὁ δ' ἀνταμείβετο τσίως·
 Θάρσει, ἀοιστοκεία γύναι, Περσῆιον αἶμα·
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ Φέγγος ἀποιοχόμενον πάλαι ὄσσων,
 πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γένατι νᾶμα
 χερὶ κατατρίβοντι, ἀκρέσπερον αἰδοῖσιναι
 Αλκμήναν ὀνομασί· σέβας δ' ἐσῇ Ἀργεΐαισι.
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς ἔρανον ἄστρα φέροντα
 αμβαίνειν, τέος υἱός, ἀπὸ ξέρονων πλατυς ἥρως·
 ἔ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
 δώδεκα οἱ τέλεσαντι πεπωρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν
 μόχθως· θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἐξεῖ.
 γαμβρός δ' ἱ ἀθανάτων κεκλήσεται, οἱ τὰδ' ἔπαῳρσαν
 κινῶδαλα Φαλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
 ἔσται δὴ τῆτ' ἄμαρ, ὅταν ἰκᾶνε βροτὸν ἐν εὐνᾷ
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος ἔκ' ἐβελησέ·
 ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σπαοδῶ εὐτυκὸν ἔσω,

κάγκρηνα δ' ἄσπασα λείω ξυλ' ἐτοιμάσασατ', ἢ παλιέρω,
 ἢ βιάτω, ἢ ἀνέμῳ δεδουημένον αὖτον ἄχρηδον·
 καὶ δὲ τῷδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ χρίζεσσι δρακοντε
 ιυκτὶ ρέσσα, ὅκα παῖδα κανὴν τεὸν ἤθελον αὐτοί·
 ἦι δὲ συλλέξαισα κύνιν πυρὸς ἀμφοιπόλων τις
 ριψάτω εὖ μάλα πᾶσαν, ὑπὲρ ποταμοῖο φέρεισα,
 ρωγαῖος ἐκ πέτρας ὑπερέριον· αἶψ' δὲ νέεσθαι
 ἀσπερῶτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
 πρῶτον· ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὡς νειόμισαι,
 ὁλλῶ ἐπιρραίνειν ἐσεμμέιον ἀβλαβὲς ὕδρ'·
 Ζεὺς δ' ἐπιρρέξει καθυπερέτερω ἄρσενά χροῖον.
 θυσμενέων αἰεὶ καθυπερέτεροι ὡς τελέβοιτε.

Φῶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὥχετο δίῳρον
 Τριρεσίας, πολλοῖσι βαρὺς πᾶρ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
 Ηρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ, νέον φυτὸν ὡς ἐν αἰῶα,
 ἐτρέφετ', ἀργεῖα κεκλημένος Ἀμφιτρυῶνος.
 γυάμματα μὲν τὸν παῖδα γέρον Λίνος ἐξεδίδαξεν,
 υἱὸς Ἀπόλλωνος, μελεδωνεὺς ἀγρυπνός, ἱρῶς·
 τόσον δ' ἐντανύσαι, καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἶσόν,
 Ευρυτος, ἐκ πατέρος μεγάλαις ἀθροῖς ἀρχαῖς.
 τίτ' αὖ αἰοδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλάξε
 πύλας ἐν Φόρμιγ'ι φιλαμμονίδας Εὐμελως.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδρεσρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀθλάως σφάλλοντι παλαιόμασιν, ὅσα τε πύκλαι
 δενοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαιόμαλα σύμφορα τέχνη,
 παντ' ἔμαθ' Ἑρμείας διδασκόμενος παρὰ παιδί,
 Ἀσπάλυκ' φανοτῇ· τὸν ὅδ' ἂν τηλόθι λεύσσωι
 θαρσαλέος τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.

ἴππους δ' ἐξέλασσαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσην
 ἀσφαλέως κάμπηλοντα, τροχῶ σύριγλα φυλάττειν,
 Ἀμφιτρυῶν ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 αὐτός· ἔπει μάλ' ἀπολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
 Ἀργεὶ ἐν ἰπποπότῳ κειμήλια· καὶ οἱ ἀαγεῖς
 οἰστροὶ, ἐπ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 δέξαται δὲ προδολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα,
 ἀνδρὸς δοξέσθαι, ξιφίων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν,
 κοσμήσαι τε φάλαγγα, λόχον τ' ἀναμπερῆσαι
 πητμενέων ἐπιόντα, καὶ ἰππήεσσι κελεύσαι,
 Κάσῳ ἰπποαλίδας ἔδαι, Φυγὰς Ἀργεὺς ἐλθὼν,
 ὁπποῦκα κλαῖον ἀπανίκα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖε, παρ' Ἀδρήσοιο λαῶν ἰππήλατον Ἀργεὺς·
 Κάστορι δ' ἔτις ὁμοῖος ἐν ἀμιθέοις πολεμίκλας
 ἄλλος ἔην, πρὶν γῆρας ἀποτρεῖψαι νεότατα.

Ὡδὲ μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρὸς,
 δέρμα λεόντειον, μάλ' αἱ κεχαρισμένοι αὐτῷ·
 δεῖπνον δὲ, κρέα τ' ὅππῃ, καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
 Δωρικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι
 αὐτὰρ ἔπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόσπον.
 εἴματα δ' ἔκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.

* * * * *

ΤΑ ΕΙΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ
ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

XXVIII. (XXV.)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ
ἢ ΑΥΓΕΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ.

* * * * *

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε Φυτῶν ἐπαίχρος ἀροτρεὺς,
παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκετο·

Εκ τοι, ξεῖνε, πρόφρων, μυθήσομαι, ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
Ερμῶ ἀζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνοδίοιο·

τὸν γὰρ Φασὶ μέγιστον ἐπαρانیων κεχολῶσθαι,
εἰ κεν ὁδῶ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.

πείμναι μὲν βασιλῆος εὐφρονος Αὐγείας

ἔπασσαι βόσκονται ἴαν βόσιν, ἔθ' ἕνα χῶρον

ἀλλ' αἱ μὲν ρα νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' Ελισσίνης

καὶ δ' ἱερὸν θεῖοιο παρὰ ῥόον Αλφειοῖο,

αἱ δ' ἐπὶ Βεωπρασίᾳ πολυβότρυος· αἱ δὲ καὶ ὠδὲ.

χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.

αὐτὰρ βεκολίοισι, περιπλήθυσί περ ἑμῆης,

πάντεσσι νομοὶ ὠδὲ τεθηλότες αἰὲν ἔασι,

Πηιεῖς ἀμμέγα τίφος· ἐπὶ μελιηδέα ποίην

λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπὸ δρόσῳ, εἰαμεναὶ τε

εἰς ἄλλης, ἥ ρα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀΐξει.

αὐλὺς δὲ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χερσὸς

Φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα, πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 κείνη ὅθι πλαγάνισοι ἐπηεταναί πεϋάσι,
 χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπώλωνος νομίσι
 ἱερὸν ἔρνος, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σαβμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηκ'· οἱ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλγον
 οὐόμεν' ἐνδυκέως, τριπύλοισι σπώρον ἐν νεοῖσιν
 ἐὼθ' ὅτε βάλλοντες, καὶ τετραπύλοισιν ὁμοίως.
 ἔρως μὲν ἴσασι φυτοσκάφοι, οἱ πολυερτοὶ
 εἰς ληνὰς ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρως ὥριον ἔλθῃ·
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ'· εὐφρονος Αὐγείας,
 πυροφόροι τε γύαι, καὶ αἰλωαὶ δενδρήεσσαι,
 μεχρὶς ἐπ' ἐχατῆς πολυπίδακος ἀκρωρείης·
 ἃς ἡμεῖς ἐργοῖσιν ἐποιχόμεθα πρόπῳαν ἡμαρ,
 ἣ δίκῃ οἰκῶν οἷσι βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγρῶ.
 ἀλλὰ σύ περ μοι ἐνίστωε, τό μοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 ἔσσεται, ὅς τις ὧδε κεχρημένος εἰλήλχθας.
 ἥέ τοι Αὐγείην, ἥέ δμῶν τινὰ κείνῃ
 δίζεαι, οἳ οἱ ἔασιν· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδῶς
 πάντα μάλ' ἐξείποιμ'· ἐπεὶ ἔσέ γε Φημί κακῶν ἐξ
 ἔμμεναι, ἔδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,
 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπεται ἢ ῥά νυ παῖδες
 ἀθανάτων τρισιδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασιν.

Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 Ναί, γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν, ἀρχὸν Ἑπειῶν.
 εἰσιδέειν τῷ γὰρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρεῖω.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις,
 δῆμῳ κηδόμενος, διὰ τε κρίνῃσι θέμιστας,
 δμῶν δὴ τινὰ, πρέσβυ, σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
 ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρώτερος αἰσυμνήτης,

ὦ κε τὸ μὲν γ' εἵπωμι, τὸ δ' ἐκ Φαμμένοιο πυθοίμην.
ἄλλῃ δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα Φωτῶν.

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀροτρεὺς
Ἀθανάτων, ὦ ξεῖνε, Φραδῇ τινὸς ἐνθάδ' ἱκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτελέεσσαι.
ὦδὲ γὰρ Λυγείης, υἱὸς Φίλος Ἡελίοιο,
σφωιτέρῳ σὺν παιδί, βίη φυλῆος ἀγαυῆ·
χθιζὸς ὃ γ' εἰλήχθην ἀπ' ἄστως, ἡμασι πολλοῖς
κλῆσιν ἐποψόμενος, ἥ οἱ νήριβμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς πε καὶ βασιλεῦσιν εἰδέται ἐν Φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν' ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὐλιν ἐφ' ἡμετέρεην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἀναικίᾳ.

Ὡς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόῳ δέ γε πόλλ' ἐμειόνα,
δέρμα τε θηρὸς ὀρῶν, χειροπληθὴ τε κορύνην,
ὅπως θέν ὁ ξεῖνος μέμονε δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·
αἶψ δ' ὄκνος ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τι οἱ ἐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαστο
σπερχομένῳ· χαλεπὸν δ' ἐτέρῃ νόον ἰδμεναι ἀνδρός.
τῆς δὲ κύνες προσιόντας ἀπώπρωθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφοτέρων, ὀδμῇ τε χροὸς, δέπῳ τε ποδοῖιν.
θεσπύτεσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον· ἄλλοθεν ἄλλος
Ἀμφιτρυωνιάδῃ Ἱρακλεί· τὸν δ' ἐτέρωθεν
ἀχρεῖον κλάζον τε, περισσαινόν τε γέροντα.
τῆς μὲν ὃ γε λάεσσιν, ἀπὸ χθονὸς ἄσσαν αἰείρων,
Φευγέμεν αἶψ' ὁπίσω διειδίσσεται· τρηχὺ δὲ Φωνῇ
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμῷ,
χαίρων ἐν Φρεσὶν ἧσιν ὅθ' ἔνεκεν αἰὲν ἔρυντο
αὐτῇ γ' ἐπαρεόντος· ἔπος δ' ὃ γε τοῖον ἔειπεν

ὦ πόποι, οἷον τῆτο θεοὶ ποίησαν ἀνακλεις
 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι· ὡς ἐπιμηθέες.
 εἰ οἱ καὶ Φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθ' ἔησαν,
 ἦδεῖ δ' ὧς τε χρηὲ χαλεπαίνεμεν, ὧς τε καὶ ἔκλιν',
 ἔκλιν' οἱ θηρῶν τις ἐδήρισε περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ζάκατόν τε, καὶ ἀρρήνές γένεθ' αὐτως.

Ἡ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταύλιον ἵξον ἰόντες.
 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἴστωρας,
 δειέλον ἡμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπ' ἡλυθε πίδαα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλιά τε σηκὺς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαί, ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 ἐρχόμεναι, φαίνονθ' ὥσπερ νέφη ὑδατόεντα,
 ὅσσα τ' ἐν ἔρανῳ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
 ἢ Νότοιο βίῃ, ἢ Ἐσθρηκὸς βορέαο·
 τῶν μὲν τ' ἔστις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 ἔσθ' ἄνυσις· τόσας γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδεις
 ἰς ἀνέμῃ, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐθις ἐπ' ἄλλοις·
 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βεκόλῳ ἦει.
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης· σείνοντο δὲ πῖονες ἀγροὶ
 μυκηθμῶν· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήθησαν
 εἰλιπώδωκ' ὅιες δὲ κατ' αὐλάς ἠυλίζοντο.
 ἔνθα μὲν ἔστις ἑκκλησίαν, ἀπειρεσίαν περ ἐόντων,
 εἰσῆκει παρὰ βεσὶν ἀνὴρ, κεχρημένος ἔργῃ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 καλοπῶδιλ' ἀράρισκε, παρασάδον ἐγγυὲς ἀμέλγων·
 ἄλλος δὲ Φίλα τέκνα Φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἴει,
 πῖε μὲν λαοῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος·
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος σρέφε πῖονα τυρόν·
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρας δίχα θηλειῶν.

Λυγῆς δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βαυλῆς,
 ἦντινά οἱ κλεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες·
 σὺν δ' ὑὸς τε, βίη τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος
 ὠμάρτευν βασιλῇ διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
 Ἀμφιτρυωνιάδης, καὶ ἀρηρότα νωλεμές αἰεὶ,
 ἐκπαύλως θαύμαζε, θεῶν τόδε μυρίον ἔργον
 εἰσορόων· ἔ γάρ κεν ἔφασκέ τις, εὐδὲ ἐώλπει
 ἀνδρὸς ληΐδ' ἐνόθ' τόσσην ἔμεν, εὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οἳ γε πολυῤῥηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἡέλιος δ' ὦ παιδί τόδ' ἔξοχον ὥπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μῆλοισι πέρι πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν
 καὶ ρά οἱ αὐτὸς ὅφελλε διαμπατέρεως βοτὰ πάντα
 εἰς τέλος· ἔ μὲν γάρ τις ἐπώηλυθε νῆσος ἐκείνης
 βεκκολίοις, αἷς ἔργα καταθίνεσσι νομῆων.
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνεις
 ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἀπασσαι
 ζωτοκοί τ' ἦσαν περιώσια θηλυτοκοί τε.
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐσιχόωντο,
 κνήμαργοί θ' ἑλικές τε, διηκόσιοί τε μὲν ἄλλοι
 Οοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἳ γ' ἔσαν ἤδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι θυώδεα βεκκλέοντο
 ἱερί, Ἡελίοιο· χοροὶν δ' ἔσαν, ἥύτε κύκνοι,
 ἀργησαί· πᾶσι δὲ μετέπρεπον εἰλιπώδεσσιν,
 οἳ καὶ αἰτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
 ἐν νομῷ, ὧδ' ἐκπαύλῳ ἐπὶ σφίσι γαυριδιώντες.
 καὶ ῥ' ὅπῳτ' ἐκ λασίοιο θροὶ προγενοίατο θῆρης
 εἰς πεδίον δρυμοῖο, βοῶν ἑνὶ ἀγροτεράων,
 πρῶτοι τοί γε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἦσαν ἐσμήν·
 δευρὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεύσοντι προσώπων.

τῶν μὲν τε προφέρεισκε βίῃφί τε καὶ δάεινι ὦ
 ἦ θ' ὑπεροπλή φαέθων μέγας, ὃν ῥα βοτῆρες
 ἀστὲρι πάντες εἰσκον, ὅθ' ἔνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
 βυσσὶν ἰὼν λάμπωσκον, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο·
 ὃς δὴ τοι σκύλος αὖτον ἰδὼν χαροπαῖο λεόντος,
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπώρυσεν εὐσκόπῳ Ἡρακλεῖ,
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη, σιβαρόν τε μέτωπον.
 τῷ μὲν ἀναξ προσιόντος ἐδράξατο χεὶρὶ παχείῃ
 σκαῖς ἄφαρ κέραος· κατὰ δ' αὖχένα ἥρδ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσει, βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω,
 ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ ἐπὶ νεῦρα ταυνοθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιῳ βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 θαύμαζε δ' αὐτὸς τε ἀναξ, ἤός τε δαΐφρων
 φυλεὺς, οἳ τ' ἐπὶ βυσσὶ κορωνίσιν βεκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

Τῷ δ' εἰς ἄστυ, λυπώντε καὶ αὐτόθι πίνοντας ἀγρᾶς,
 ἐσιχέτην, φυλεὺς τε, βίῃ θ' Ἡρακληεῖν.
 λαοφόρος δ' ἀπέβησαν ὅτε πρώτιστα κελεύθε,
 λεπτήν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἦ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταβμῶν τετάνυστα,
 ἔτι λήν ἀρίσθημος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἔχσται,
 τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστιο
 Αὐγείῳ Φίλος ἦός, ἔθεν μετόπιθεν ἐόντα,
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·

Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σθένος πέρι μῦθον ἄκυσται,
 ὥσπερ ἐγὼ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
 ἤλυθε γὰρ σείχων τις ἀπ' Ἀργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
 ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ, Εὐκλῆς ἐξ ἀγχιδάλοιο,
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἑωπείων,

ἔνεκεν Ἀργεῖός τις, ἔβεν παρεόντος, ὄλεσσε
 Θηρίον, ἀνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλῃν αὐλὴν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος·
 ἐκ οἷο' ἀτρεκέως ἢ Ἀργεὺς ἐξ ἱεροῖο
 αὐτόθεν, ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν, ἢ ἐ Μυκήνην.
 ὥς κεῖνος ἀγορεύει· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 (εἰ ἐτέον περ ἐγὼ μιμνήσκομαι) ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι ἔχ' ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλῶν,
 ἢ ἐ σέ· δέσμα δὲ Θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει
 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἰπὼν ἄγε νῦν μοι πρῶτον (ἵνα γινῶ κατὰ θυμὸν,
 ἥρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι, εἴτε καὶ ἥκί)
 εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἤμιν ἀκχόντεσσιν εἴπῃ
 οὐχ' Ἐλίκηθεν Ἀχαιοὺς, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς.
 εἰπὼν δ' ὅπως ὁλοὸν τόδε Θηρίον αὐτὸς ἔπεφνε,
 ὅπως τ' εὐύδρ' Νεμέης εἰσῆλυθε χῶρον.
 ἐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπιδά κνώδαλον εὖροις,
 ἰμείρων ἰδέεν' ἔπει ἐ μάλα τηλίκ' αἰσκέει,
 ἀλλ' ἄρκυος τε, σύας τε, λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔθνος,
 τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκχόντες τότε μῦθον·
 οἳ δὲ νῦ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὴρ' ἔφαιτο,
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρῆσιν.

Ω· εἰπὼν μέσσης ἐξηρώσει κελεύθε
 φυλάξας, ὅφρα κῆσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη,
 καὶ ῥά τε ῥηίτερον Φαμένε κλύοι Ηρακλῆος,
 ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·

Ω Αὐγυιάδῃ, τὸ μὲν ὅ τι με πρῶτον ἀνήρου,
 αὐτὸς καὶ μάλα ῥῆτα κατὰ σάβην ἐνόησας.
 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τῷδε πελώρῃ,

ὅτ' ὥπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκάνην,
 νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
 φεργείων ἰδέεις κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι.
 οἷον δ' ἰθὺς ἀθανάτων τιν' εἰσκόμην ἀνδράσι πῆμα,
 ἱρῶν μνηίσαντα, φορωνήεσσιν ἐφείναι.
 πάντας γὰρ Πισῆας, ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
 λῖς ἄμοιον κερáιζε· μάλιττα δὲ Βεμβινιαίης,
 οἱ ἔθεν ἀγχίμολον ναῖον, ἄτληα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτις τελευτὴν ἐπέταξεν ἀέθλον
 Εὐρυαυτός· κλείναι δ' ἔμ' ἐφίετο Διηρίον αἰνόν.
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλών, κοίλην τε Φαρέτρημ
 ἰῶν ἐμπλείην, νεόμην· ἐτέρηφι δὲ βάκλῃρον
 εὐπαγές, αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνιοι,
 εὐμετρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ελευκῶνι
 εὐρών, σὺν πυκινῇσιν ὀλορχεῖς ἔσπασα ῥίζης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῖς ἦεν, ἴκανον,
 δὴ τότε τόξον ἐλών, σρεπτήῃ ἐπέλασσα κορώνῃ
 νευρεῖην, περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἴβαρ ἔβησα.
 πάντη δ' ὅσσε Φέρων, ὀλοὸν τέρας ἐσκοπιάζον,
 εἰ μιν ἐσαθρήσαιμι, πάρος γ' ἔμ' ἐκείνον ἰδέσθαι.
 ἥματος ἦν τὸ μεσηγυ', καὶ εἰδ' ὅτ' ἔχθρη ἔχθρῳ τοῖο
 φραδοῖσθαι δυνάμην, εἰδ' ὥρυθμοῖο πυθέσθαι·
 εἰ δέ μιν ἀνθρώπων τις ἦν ἐπὶ βεσσί καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπαορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 ἀλλὰ κατὰ σταθμὸν χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
 εἰ μὴν πρὶν πόδας ἔρχον, ὅρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν, ἀλκιῆς τε παραυτικά πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὁ μὲν σήραγμα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκὸς κρεῖων τε καὶ αἵματος· ἀμφὶ δὲ χαίτας
 αὐχμηρὰς πεπάλαιτο Φόνω, χαρσῶν τε πρόσωπον,

σήθεά ~~τῷ~~ γλώσση δὲ περιλιχμάτα γένεον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην,
 εἴ τριζὺ ὑλήεντι δεδευμένος ὥπαθ' ἴκαϊο.
 καὶ βάλλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν εἰς κενῶνα,
 τηύσιός· ἔγάρ τι βέλος διὰ σαρκοῦς ὀλίοθεν
 ὀκρίον, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἐμπέσε ποίη.
 αὐτὰρ ὁ κραῖτα δαφνοῖν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπαίρειε
 θαμβήσας, πάντη δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυραὶ δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἷσ' ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον,
 ἀχαιῶν ὅτι μοι πρὶν ἐτώσιος ἐκφυγε χειρός.
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στήθεων, ὅθι πνεύματος ἔδρη·
 ἀλλ' ἔδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπαρόιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτός.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον, ἀσάμμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς,
 αὐερέεν' ὁ δ' ἐμ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 θῆρ' ἄμοτος· μακρὴν δὲ παρ' ἰγνύσιν ἔλιξε
 κέρκον· ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δὲ οἱ αὐχὴν
 θυμῷ ἐνεπλήσθη, πυρραὶ δ' ἐφριζαν ἔθειραι
 σκυζομένῳ· κυρτὴ δὲ ράχης γένετ' ἥύτε τόξον,
 πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
 ὥς δ' ὅταν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ, πολέων ἰδρὶς ἔργων,
 ὄρωπῃ καμπτῇσιν ἐρινεῷ εὐκαίτοις,
 θάλασσαν ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐναξονίῳ κύκλῳ δίφρω,
 τῷ μὲν ὑπὸ ἐκ χειρῶν ἐφυγε τανύφλοιος ἐρινὸς
 καμπτόμενος, τηλῷ δὲ μῆϊ πήδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπώπρωθεν ἀβρόος ἄλτο
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεχέθουμην, καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην
 τῇ δ' ἐτέρῃ ρόπαλον κόρσης ὑπερ αὖον αἰέρας,

ἦλασα κακιδαλῆς· διὰ δ' ἄνδριχα τρηχὺν ἑαξα-
 αὐτῷ ἐπὶ λαπίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς αἵμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὃ γε, πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι,
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ· καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη
 νευσάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω
 ἦλθε, βίη σμιθέντος ἐν ὅσῳ ἐγκεφάλαιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν οὐδύνησι παραιφρονέοντα βαρείαις
 νοσημενος, πρὶν αὖθις ὑπὸ τροπῶν ἀμπυννῶναι,
 αὐχένος ἀρρήκιοιο παρ' ἰνίον ἔφθασα μάψας,
 ῥίψας τόξον ἔραζε, πολὺ ῥῶσπλόν τε Φαρέτην.
 ἦγχον δ' ἐγκρατέως, σιβαράς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρῦψῃ ὀνύχεσσι.
 πρὸς δ' ἔσδας πλήρηνσι πόδας σπρέως ἐπείεζον
 ἑραίως, ἐπιβάς· πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
 μέχρ' οἱ ἐξετάυσσα βραχίονας, ὀρθὸν αἰείρας
 ἄπνευστον· ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἀοῆς.
 καὶ τότε δὴ βέλεον ὅπως λασιαύχενά βύρσαν
 θηρὸς τεθνεῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον· ἐπεὶ ἔκ' ἔσκε σιδήρεω
 τμητῇ, ἔδ' ἐ λίθοις, πειρωμένῳ, ἔδ' ἐ μὲν ὕλη.
 ἐνθ' ἐμοὶ ἀθανάτων τίς ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀναχίζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος Εὐναλὶς ταμεισίχρους ἰωχμοῖο.
 ἔτος τοι Νεμέα γένετ', ὦ Φίλε, θηρὸς ὀλεθρος,
 πολλὰ πάρος μῆλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.

XXIX. (XII.)

Α Ι Τ Η Σ .

Ηλυθες, ὦ φίλε κῆρ, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῖ,
 ἤλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
 ὅσπον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραδύλοιο
 ἥδιον, ὅσπον οἷς σφετέρῃς λασσιωτέρῃ ἀρνός,
 ὅσπον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
 ὅσπον ἐλαφροτέρῃ μόσχῳ νεβρός, ὅσπον ἀηδῶν
 συμπάντων λυγύφωνος αἰοιδοτάτῃ πετεηνῶν,
 τόσπον ἐμὶ εὐφρηνας σὺ Φανείς· σκιερὴν δ' ὑπὸ Φηγόν
 ἡλὶς φρύλλοντος ὀδοιπόρος ἔδραμον ὥς τις.
 εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ερωτες
 νῶϊν, ἐπεισομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν αἰοιδῇ.

Δοιῶ δὴ τι νῦν τῷδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
 Φῶβ'· ὁ μὲν ἦν Εἰσπληλος, Φαίη χ' ὡς μυκλαίσδων
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι Αἴταν.
 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἰσοζύγω· ἦ ῥα τότε ἦσαν
 χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ Φιληθείς.
 εἰ γὰρ τῷτο, πάτερ Κρονίδῃ, πέλοι· εἰ γὰρ ἀγῆρω
 ἀθανάτοι· γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγείλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 Ἡ σ' νῦν Φιλότῃς καὶ τῷ χαρίεντος αἵτεω
 πᾶσι διὰ σώματος, μετὰ δ' ἡϊθέοισι μάλισσα.
 ἀλλ' ἥτοι τῶτων μὲν ὑπέρτεροι θρανίωνες
 ἔσπονθ' ὥς ἐβέλυσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθεὺς ἀραιῆς ἔκ ἀναφύσσω.
 ἦν γὰρ καὶ τι δακῆς, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας,
 διωπλάσιον δ' ὠνήσας· ἔχων δ' ἐπιμέτρον ἀπαῆλθες.

Νισαῖοι Μεγαρῆες, ἀριτεύοντες ἐρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Αἴλικόν ὡς περιάλλα
 ξέϊον ἐτιμήσαοτε, Διοκλέα τὸν Φιλόπαιδα.
 αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶασι πρῶτω
 πῦρρι ἐριδμάνεσι Φιλήμαϊος ἄκρα φερεσθαι·
 ὃς δέ κε προσμάτῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριβόμενος τεφάνοισιν ἐὴν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.
 ὄλβιος ὅστις παισὶ Φιλήματα κείνα διαιτᾷ.
 ἦ καὶ τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωτᾷ
 Λυδῆ ἴσον ἔχειν πέτρῃ σόμα, χρυσὸν ὥσπερ
 πύθονται μὴ Φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

XXX. (XIX.)

ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Τὸν κλέπτην πόκ' Ερῶϊα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον· ἄκρα δὲ χειρὸς
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν· ὃ δ' ἄλγος, καὶ χεὶρ' ἐφύσση,
 καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε, καὶ ἀλάλο· τᾷ δ' Αφροδίτῃ
 δείξεν εἰάν ὀδύναν, καὶ μέμφοτο ὅτι γε τυτθὸν
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ αἰλικά τραύματα ποιῇ.
 χά μάλιστα γελάσασα· τί δ'; ἐκ ἴσος ἐσσί μελίσσα;
 ὥς τυτθὸς μὲν εἶναι, τὰ δὲ τραύματα αἰλικά ποιεῖς;

XXXI. (XX.)

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδυφιλάσσαι,
 κῆμ' ἐπικερτομέοισα τάσδ' ἔννεπεν· Ἐρρ' αἶψ' ἐμῖο
 βωκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι, τάλαν; ἔμεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέην, ἀλλ' ἀσικὰ χεῖλεα θλίβην.
 μὴ τύγα μευ κύσσης τὸ καλὸν σῶμα, μηδ' ἐν ὀνείροις.
 οἷα βλέπεις, ὅτ' ὡσαῖα φιλεῖς, ὡς αἴγρια παῖσδεις
 ὡς τρυφερόν λαλέεις, ὡς κατίλα ῥήματ' αἰσθεῖς
 ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν.
 χεῖλεα τὴν νοσέοντι, χέρες δὲ τὴν ἐντὶ μέλαιναναι,
 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. αἶψ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.
 τοιάδε μυθίσδοισα τρίς εἰς ἐὸν ἔψησε κόλπον,
 κῆμ' αἶψ' ὅτ' αἶς κεφαλᾷς ποτὶ τῷ πόδε συνεχῆς εἶδε,
 χεῖλεσι μυθίσδοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλεπωῖσα.
 καὶ πολὺ τᾷ μορφᾷ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
 καὶ σοδαρόν μ' ἐγέλαξεν· ἐμὴν δ' ἄφαρ ἔξωσεν αἶμα,
 καὶ χροᾷ φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγος, ὡς ῥόδον ἔρσα.
 χά μὲν ἔδα με λυποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργανον
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμάσαθ' ἐταίρα.
 πρὶν μὲν εἶπατ' ἐμὴν τὸ κρήγυον· ἔκαλός ἐμμί;
 αἶρά τις ἐξαπίνης με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
 καὶ γὰρ ἐμὴν τοπαροῖθεν ἐπάνθεν ἀδύ τι κάλλος,
 ὡς πρὶν ποτὶ πρέμνον ἐμὴν δ' ἐπ' ὕκασθεν ὑπὸ νῆαν
 χαίται δ' οἷα σέλωνα περὶ κροτάφοις ἐκέχυντο,
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπει μελαίναις.
 ὄμματ' ἐμὴν γλαυκαῖς χαροπώτερά πολλὸν θάνατος,
 τὸ σῶμα καὶ πακίῳ γλυκερώτερον· ἐκ σωματῶν δὲ
 ἔρρει ἐμὴν φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μέλι κηρῶ.

αἰδὺ δ' ἐμὴν τὸ μέλιγμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσσων
 κῆν αὐλῶ λαλέω, κῆν δάνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
 καὶ πᾶσαι με καλὸν κατὰ τῶρεα Φαντὶ γυναικες,
 καὶ πᾶσαι με Φιλεῦσθ'· αἱ δ' αἵσικα ἔμ' ἐφίλασεν
 ἀλλ', ὅτι βωκόλος ἐμμὶ, παρῆδραμε, καὶ ποτακῆει.
 χαὶ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.
 ἐκ ἔγνω δ' ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆνατο βῶτα,
 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὥρεσι, καὶ τὸν Ἀδωνιν
 ἐν δρυμοῖς ἐφίλασε, καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἐκθαυσεν;
 Ενδυμίων δὲ τίς ἦς; ἔβωκόλος; ὃν γε Σελάνα
 βωκολέοντ' ἐφίλασεν, ἀπ' Ωλύμπῳ δὲ μολοῖσα
 Λάτμιον ἀν' νάπῳς ἦνθε, καὶ εἰς ὅμα παιδὶ κάβευθε.
 καὶ τὴν, Ρέα, κλαίεις τὸν βωκόλον. ἐχὶ δὲ καὶ τὴν,
 ὦ Κρονίδα, διὰ παῖδα βοηρόμον ὄρεσις ἐπὶ λάγχχης;
 Εὐνίκα δὲ μόνῃ τὸν βωκόλον ἐκ ἐφίλασεν,
 αἱ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος, ἡδὲ Σελάνας.
 μηκέτι μηδὲ τὴν, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστῳ
 μήτ' ἐν ὄρει Φιλεοῖς· μόνῃ δ' ἀνὰ νύκτι καβεύδοις.

XXXII. (XXVII.)

ΟΑΡΙΣΤΤΣ ΔΑΦΝΙΔΟΣ καὶ ΚΟΡΗΣ.

Κ Ο Ρ Η.

Τὰν πιτυτὰν Ελέαν Πάρις ἄρπασε βωκόλος ἄλλος.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μᾶλλον ἔμ' ἄσθ' Ελένα τὸν βωκόλον ἐντὶ Φιλεῦσα.

Κ Ο Ρ Η.

μὴ καυχῶ, σαφύρισκε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγοντι.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἐντὶ καὶ ἐν κενεοῖσι Φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

Κ Ο Ρ Η.

τὸ σῶμα μευ πλύνω, καὶ ἀποπλύνω τὸ Φίλαμα.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

πλύνεις χεῖλα σείο; δίδοι πάλιν ὄφρα Φιλάσω.

Κ Ο Ρ Η.

καλὸν τὴν θαμάλας Φιλέην, ἐκ ἄζυγα κώραν.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μὴ καυχῶ· τάχα γὰρ τε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἢ βα-
 ἱ σαφυλὶς σαφὶς ἔσαι, καὶ ῥόδον αὖτον ὀλεῖται.
 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κατίνως, ἵνα τοί τινα μῦθον ἐνίψω.

Κ Ο Ρ Η.

ἐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήσῃσιν ἀδέι μύθω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πηλέας, ἵν' ἐμαῖς σύριγγος ἀκοίσης.

Κ Ο Ρ Η.

τὰν σαυτῷ φρένα τέρψον· οἷζύος σδὲν ἀρέσκη.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

φεῦ φεῦ, τᾶς Παφίας χόλον ἄζω καὶ τύγα, κώρα.

Κ Ο Ρ Η.

χαιρέτω ἅ Παφία· μόνον ἵλαος Ἀβίμης εἴη.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μὴ λῆγε, μὴ βάλλῃ σε, καὶ ἐς λίαν ἀκλιτον ἐνθης.

Κ Ο Ρ Η.

βαλλέτω ὡς ἐθέλεις· πάλιν Ἀρτέμις ἄμμιν ἀρηγών.
 μὴ πιδάλης τὰν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμυξῶ.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

Φευξίς τὸν Ερωτα, τὸν ἔφύγε παρθένος ἄλλα.

Κ Ο Ρ Η .

Φωξῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα· τὸ δὲ σδυγὸν αἰὲν ἄεφρι.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

δειμαίνω μὴ δὴ τυ κακωτέρῳ ἀνέρι δώσῃ.

Κ Ο Ρ Η.

πολλοὶ μὲ ἐμνώνοντο, νόον δ' ἐμὸν ἔτις ἔαδε.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

εἷς καὶ ἐγὼν πολλῶν, μωαστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἰκάνω.

Κ Ο Ρ Η.

καὶ τί, Φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθοντι ἀνίας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἐκ οδύναν, ἐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείαν.

Κ Ο Ρ Η.

ναὶ μὰν Φαντὶ γυναικάς ἐς τρομέειν παρακοίτας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

μᾶλλον αἰεὶ κρατέοντι· τίνα τρομέοντι γυναικάς;

Κ Ο Ρ Η.

ωδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰληβύδας.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἀλλὰ τεὰ βασίλεια μογοςόκος Αρτεμις ἐντί.

Κ Ο Ρ Η.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἦν δὲ τέκῃς Φίλα τέκνα, νέον Φάος ὄψαι ἤας.

Κ Ο Ρ Η.

καὶ τί μοι ἔδον ἄγχις γάμῳ ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

πᾶσαν τὰν ἀγίλαν, πάντ' ἄλσεια, καὶ νομὸν ἐξιῖς.

Κ Ο Ρ Η.

όμενε μὴ μετὰ λέκτρα, λυπόντ' αἴεσσαν, ἀπενθῆν.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ὃ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν κ' ἐβέλης με διῶξαι.

Κ Ο Ρ Η.

τεύχεις μοι Θαλάμῳ, τεύχης καὶ δῶμα καὶ αὐλᾶς;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

τεύχω τοι Θαλάμῳ, τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω.

Κ Ο Ρ Η.

πατρι δὲ γηραλέῳ τίνα κεν, τίνα μῦθον ἐνιψῶ;

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

αἰησῇ σέο λέκτρον, ἐπὶν ἐμὸν ὄνομ' ἀκοίση.

Κ Ο Ρ Η.

ὄνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ ὄνομα πολλάκι τέρωει.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

Δάφνις ἐγὼν, Λυκίδας δὲ πατήρ, μάτηρ δὲ Νομαία.

Κ Ο Ρ Η.

ἐξ εὐγενέων· ἀλλ' ὃ σέθεν ἐμμί χερσίω.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

· ἄρ' αἰτιμήσσω· πατήρ δὲ τὴν ἐντὶ Μενάλκας.

Κ Ο Ρ Η.

δεῖξον ἐμὴν σέθεν ἄλσος, ὅτῃ σέθεν ἰσταται αὐλῆς.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ραδιναὶ κυπάρισσοι.

Κ Ο Ρ Η.

αἶγες ἐμαὶ βόσκειτε· τὰ βωκόλω ἔργα νοασῶ.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ταῦροι καλὰ νέμεθ', ἵνα τᾶλσα παρθένι διέξω.

ΚΟΡΗ.

τί ρέσθεις, σατυρίσκε; τί δὲ ἔνδοθεν αἶψαο μασδῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χλοαύῃα μαλαξῶ.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ, ναὶ τὸν Πᾶνα· τεὰν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

ΔΑΦΝΙΣ.

Θάρσει, κῶρα φίλα· τί μοι ἔτρεμες; ὡς μᾶλα δευλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ εἴματα καλὰ μαινίεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σῶς πέπλωος ἀπαλον νάκος ἥνιδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

Φεῦ Σεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέχασας· ἐς τί δὲ ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφίᾳ πράτισον ἐγὼν τόδε δῶρον ὁπάσδω.

ΚΟΡΗ.

μίμνε τάλαν, τάχα κέν τις ἐπ' ἐρχεται· ἦχον ἀκῶ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλάλαις λαλέοντι τεὸν γάμον αἱ κυνάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

τῶμ' ἐπ' ἐρχονοι ποίησας ἐμὸν ῥάκος· ἐμμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλαν ἀμπεχόναν τήνας τει κρέσσονα δωσῶ.

ΚΟΡΗ.

Φῆς μοι πάντα δόμεν, τάχα δὲ ὕστερον εἰδὲ ἄλα δοίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλην.

ΚΟΡΗ.

Κ Ο Ρ Η.

Ἀρτεμι, μὴ νεμέσα γαμβείσα, κῆκ' ἔτι πιτῶ.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ῥέξῳ πόρτιν Ερωτι, καὶ αὐτᾶ βῶν ΑΦροδίτα·

Κ Ο Ρ Η.

παρθένος ἔνθα βέβαια, γυνὰ δ' εἰς οἶκον ἀΦερψῶ.

Δ Α Φ Ν Ι Σ.

ἀλλὰ γυνὰ μάτρη, τεκέων τροφὸς, ἔκετι κώρα.

Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἱαινόμενοι μελέεσσιν
 ἀκάλοις ψιθύρισδον· ἀνίστατο Φώριος εὐνά.
 χά μὲν ἀνεγρομένα διαπύετιχε μᾶλα νομεύειν,
 ἔμμασιν αἰδομένα· κραδία δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη·
 ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρημένος εὐνᾶς.

Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Υ

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α

I.

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόενη, καὶ ἡ καλὰ πικνὸς ἐκείνα
 ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἐλικωνιάσι·
 ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάθουσι τὴν, Πύθιε Παιάν,
 Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τῷ τοι ἀγλαΐσει.
 Βωμόν δ' αἰμαξεῖ κεραὸς τράγος, ἕτος ὁ μαλλὸς
 τερμίνης τρώγων ἔχατον ἀκρέμονα.

II.

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
 βωκολικῶς ὕμνος, ἀνθετο Πανὶ τὰδε·
 τῶς τρητῶς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξὺν ἄκοντα,
 νεβρίδα, καὶ πῆραν, ἃ πόκ' ἐμαλοφύρει.

III.

Εὐδεις Φυλλοστῶτι πέδῳ, Δάφνι, σῶμα κεκμακὸς
 ἀμπυαύων· σάλικες δ' ἀρήτωα γαῖες αὖ ὄρη.
 ἀγρεύει δέ τοι Πᾶν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίητος
 κισσὸν ἐφ' ἡμερτῶ κρατὶ καθαπτόμενος,
 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροβοι. ἀλλὰ τὸ Φεῦγε,
 Φεῦγε, μεθεῖς ὕπνῳ κῶμα καλᾷ αρχόμενον.

IV.

Τήναι τὰν λαύραν, τῶς αἰ δρύες, αἰπώλε, κάμψας,
 σύκινον εὐρησθεῖς ἀργυροφῆς ξόανον,
 τρισκέλες, αὐτόφλοιον, ἀνέτατον· ἀλλὰ Φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 σακὸς δ' εὖ ἱερὸς περιυέδρομεν· ἀέναον δὲ
 ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόταις ἑλικί
 ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 κόσσυθοι ἀχεῦσι ποικιλότραυλα μέλη·
 ἔκθαλ' ἀηδονίδες μινυρίσματιν ἀνταχεῦσι,
 μέλωποισαι σόμασι τὰν μελίγηρην ὄπα.
 ἔσδεο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήτῳ
 εὐχέ' ἀποστείξαι τὰς Δάφνιδός με πόδας,
 κευθὺς ἐπιρρεξεῖν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύσῃ,
 τᾶδε τυχῶν, ἐθέλω τρισσοθύην τελέσαι.
 ῥέξῳ γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα, τὸν ἰῶχω
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

V.

Λῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν αἰεῖσαι
 αὐδὲ τι μοι; κήγῶν πακλίδ' αἰετράμενος
 ἀρξεῖμαι τι κρέκειν. ὁ δὲ βωκόλος ἄμμιγα θελξει
 Δάφνις, καροδέτω πνεύμασι μελωπόμενος.
 ἔξ' οὗ δὲ πάντες λασίας δρυὸς, ἄντρ' ὅπωςθεν,
 Πᾶνα τὸν αἰγιόδαταν ὀρφανίσωμες ὕπαν.

VI.

δείλαιε τὺ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ καΐαταξεῖς
 δάκρυσι διγλήνης ὥπας ὀδυρόμενος ;
 οἷχεται αἰ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς Αἶδαν·
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
 αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας
 ὀσέων ἔδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας ;

VII.

Εἰς ἄγαλμα Ἀσκληπιῦ.

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τῷ Παιήονος υἱός,
 ἱητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος,
 Νικία, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
 καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδης γλύψατ' ἄγαλμα κέδρε,
 Ηετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑπασσᾶς
 μυθόν· ὁ δ' εἰς ἔργον πάσαν ἀΦῆκε τέχνην.

VIII.

Ἀνθρῶπε, ζωῆς περιφείθεο, μηδὲ παρ' ὥρην
 ναυτίλος. ἔστι καὶ ὥς ἔ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
 δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
 ἠπεῖγνε, κοίλης ἔμπαρος ἐκ Συρίης,
 ἔμπαρος, ὃ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτῇ
 ποσιπορῶν, αὐτῇ Πλειάδι συγκατέθεης.

IX.

Εἰς ἄγαλμα Μησῶν.

Υμῖν τῷτο, Θεαί, κεχαρισμένοι ἐννέα πάσαις
 τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρίνον,

μυστικός· ἔχ' ἑτέρως τις ἐρεῖ.. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, Μυστέων ἐκ ἐπιλαυθάνεται.

X.

Εὐσθένης τὸ μνήμα· Φυσιγνώμων ὁ σοφιστής,
δαινὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔβαψαν ἐταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα·
χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦν.
πάντων ὧν ἐπέοικε τύχην τεθναῶς ὁ σοφιστής,
καὶ περ αἰοικος ἐὼν, εἴχ' ἄρα κηδεμόνας.

XI.

Δαμοτέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ', ὦ Διόνυσε,
καὶ σε τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναβείς,
μέτριος ἦν ἐν παισὶ· χορῶ δ' ἐκλήσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

XII.

Εἰς ἄγαλμα Οὐρανίας Αφροδίτης.

Αὐτίρρις ἔ' πάνδημος· ἰλάσκειο τὰν θεὸν, εἰπὼν
Οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα χρυσογόνας
εἰκῶ ἐν-Αμφικλέες, ὧ καὶ τέκνα καὶ βίον ἔχε
ξυγόν· αἰεὶ δέ σφιν λωῖον εἰς ἔτος ἦς
ἐκ μέθεν ἀρχομένοις, ὧ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

XIII.

Νήπιον ἡὸν ἔλειπες· ἐν αἰλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς,
Εὐρύμεδον, τύμβος τῷδε θανόν' ἔτυχες.

σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασῦντι, παῖρὸς μνῶμενοι ὡς ἀγαθῷ.

XIV.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δαίμων
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον, ὁδοιπόρ', ἔχει.
χαιρέτω ἕτος ὁ τύμβος, ἑρεῖς, ἔπει Εὐρυμέδοντος
κῆται τῆς ἱερῆς κῆφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

XV.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τῆτον, ὦ ξένη,
σπαρδαῖ, καὶ λέγ', ἐπ' αὖν ἐς οἶκον ἔνθης.
Ἀνακρέοντος εἰκὼν εἶδον ἐν Τέῳ,
τῶν πρόδ' εἴ τι περισσὸν ὠδοποιοῶν.
προδ' εἰς δὲ χάτι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
ἑρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

XVI.

Ἀτε Φωναὶ Δώριος, χρώνηρ ὁ τὰν κωμωδίαν
εὐρῶν Εὐπίχαρμος.
ὦ Βάκχε, χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινῷ
τὴν ὥσ' ἀνέθηκαν
τοῖ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται Πελωρεῖς τᾶ πόλει,
οἳ ἄνδρ' πολῖται,
σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων, μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ καὶ ποτ' αὖν ζῶαν τοῖς παισὶν εἴπε χρήσιμα
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

XVII.

• ΜΗΔΕΙΟΣ ΧΡΗΣΙΜΗ ΤΡΟΦΩ
ΚΛΕΙΤΗ.

Ὀ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θρείσσαι
Μήδειος τὸ μῆν' ἐπὶ τᾷ ὀδῷ, κητέγραψε Κλείτας.
ἔξει τὰν χάριν αἱ γυναῖκες ἀντὶ τήνων
ὧν τὸν κῶρον ἔθρεψε. τί μὲν; ἔτι ΧΡΗΣΙΜΑ καλεῖται.

XVIII.

Ἀρχίλοχον καὶ γᾶθι καὶ εἶσιν τὸν πάλας ποιητὰν,
τὸν τῶν ἰάμβων· ἔτ' ὁ μυρίον κλέος
διήλθε κητὴν νύκτα καὶ πρὸς αἶω.
ἦ ῥά μιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάγευν Ἀπόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἔγεντο κατ' ὀδὸν ἕξις
ἔπειά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

XIX.

Εἰς ἀνδριάντα Πεισάνδρῳ τῷ τῇν Ἡράκλειον ποιήσαντος.

Τὸν τῷ Ζανὸς ὅδ' ὕμνων ὑὸν ὦ νῆρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἐπ' ἀνέωθε μασσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὥκ Καμείρας,
χῶστος ἐξεπώνασεν εἴπ' ἀέθλης
τῆτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆς,
ἔσας ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,
πολλοῖς μασὶν ὁπιοθε κήνιαυτοῖς.

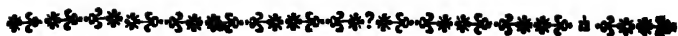
XX.

Ο μυσσποιοὺς ἐνθάδ' Ἰωπῶνάξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μὴ ποτέρχου τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσι κηρύγους τε καὶ παρὰ χρησῶν,
θαρσέων καθίζου, κῆν θέλης, ἀπόδοριζον.

XXI.

Α γοῖς καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἄδε τράπεζα·
θεὸς ἀνελεῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα καίκοις
χρήματα καὶ νυκτὸς βελομένοις ἀριθμεῖ.

ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

I.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

Αιάζω τὸν Αδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Αδωνις.
 ὤλετο καλὸς Αδωνις, ἐπαιάζεσιν Ερωτες.
 μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ Φάρεσι, Κύπρι, κάβευθε·
 ἐγρεο δειλαία, κυανόστολε, καὶ πλαϊάγησον
 σάββα, καὶ λέγε πᾶσιν· Απώλετο καλὸς Αδωνις.
 αιάζω τὸν Αδωνιν· ἐπαιάζεσιν Ερωτες.
 κῆται καλὸς Αδωνις ἐπ' ὥρεσι, μηρὸν ὀδόντι
 λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, καὶ Κύπριν ἀνιά,
 λεπλὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα,
 χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' ὀφρύσι δ' ὁμμαῖα ναρκῇ,
 καὶ τὸ ρόδον Φεύγει τῷ χέλευς· ἀμφὶ δὲ τήνῃ
 θνήσκει καὶ τὸ Φίλαμα, τὸ μῆποτε Κύπρις ἀψησῇ.
 Κυπριδι μὲν τὸ Φίλαμα καὶ ἐζώντος ἀρέσκη
 ἀλλ' ἐκ οἶδεν Αδωνις ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
 αιάζω τὸν Αδωνιν· ἐπαιάζεσιν Ερωτες.
 ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Αδωνις·
 μείζον δ' αἰ Κυβέρεια φέρει ποθηκάρδιον ἔλκος.

τῆγον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσακτο,
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν ὄρεαίδες· αἱ δ' Ἀφροδίτα
λυσάμενα πλοκαμῖδας ἀνὰ θυμῶς ἀλάληται
πενθαλέα, νήπεπλος, ἀσάνδαλος· αἱ δὲ βάτοι νη-
ῖροισι κείροντι, καὶ ἱερὸν αἶμα δρέπονται.
ὅξυ δὲ κωκυόισα δι' ἄγχεα μακρὰ φερεῖται,
Ἀσσύριον βοῶσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῖσα.
ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἶμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖτο·
τάβησεν δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο· οἱ δ' ὑψιμαχοῖ
χιόνεσι τοῦ Ἀδωνιδὸς πορφύροντο.
αἱ αἰ τὰν Κυβέριαν, ἐπαμάχουσιν ἔρωτες.
ᾤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνᾔλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅκα ζώεσκεν Ἀδωνίς·
κάθηνε δ' αἱ μορφαὶ σὺν Ἀδωνιδὶ Κύπριδος, αἱ αἶ
ᾤοντο πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρυεῖς· αἱ τὸν Ἀδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας·
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύνοντι·
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύναις ἐρυθαίνονται· αἱ δὲ Κυθήρα
πάντας ἀνὰ κναμῶς, καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκλήρον αἰεῖδεν·
αἱ αἰ τὰν Κυβέριαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς·
Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν· Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς.

Κύπριδος αἶνον ἔρωτα τίς ἔκκλαυσεν ἄν; αἱ αἶ
ὥς ἴδεν, ὥς ἐνόασεν Ἀδωνίδος ἄρχετον ἔλκος,
ὥς ἴδε Φοῖνιον αἶμα μαραινομένον περὶ μηρῶν,
πάχεας ἀμπελάσασα κινύρετο· Μένον, Ἀδωνι,
δύσπολμε μείνον Ἀδωνι, πανύσταλον ὥς σε κιχέω,
ὥς σε περιπύξω, καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω·
ἔγχεο τυτθόν, Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον·
τοσσᾶτόν με φίλασον, ὅσον ζῶη τὸ φίλαμα,
ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς εἰς ἐμὸν στόμα, κίς ἐμὸν ἦπαρ

πνεῦμα τεὸν ῥευσεῖ, τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ Φίλτρον ἀμειλίῳ,
 ἐκ δὲ πῶν τὸν ἔρωτα· Φίλαμα δὲ τῆτο Φυλαξῶ
 ὡς αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν· ἔπει σύ με, δύσμορε, Φεύγεις,
 Φευγείς μακρὸν, Ἀδωνι, καὶ οἰχεαὶ εἰς Λαχέροντα,
 καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἀδὲ τάλαινα
 ζῶω, καὶ θεὸς ἐμμί, καὶ εἰ δύναμαί σε διώκειν.
 λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσί γὰρ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σέ καταρρή.
 ἐμμί δ' ἐγὼ πανέπολιμος, ἔχω δ' ἀκόρετον ἀνίαν,
 καὶ κλαίω τὸν Ἀδωνιν, ὅ μοι θάνει, καὶ σε φοβεῖται.
 θνάσκεις, ὦ τριπόβατε· πόσις δ' ἐμῖν, ὡς ὄναρ, ἔπει
 χήρη δ' ἀκυβέρεια· κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτες·
 σοὶ δ' ἅμα κεσὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις;
 καλὸς ἔων τοσσῶτον ἔμεινας θηροὶ παλαίειν;

Ὡς δ' ὅλοφύρατο Κύπρις· ἐπαυάζουσιν Ἐρωτες.
 αἰ αἰ τὰν Κυβέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 δάκρυον ἀ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἀδωνις
 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη·
 αἷμα ῥόδον τίχλει· τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 αἰάζω τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.

Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖς τεὸν ἀνέρα μύρεο, Κύπρι.
 ἔς ἀγαθὰ σιβᾶς, ἔσιν Ἀδώνιδι Φυλλὰς ἐτοίμα·
 λέκλινον ἔχει, Κυβέρεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἀδωνις,
 καὶ ῥέκυς ὦν καλὸς ἐντὶ, καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων.
 καὶ θεὸς νιν μαλακοῖς ἐνὶ Φάρεσιν οἷς ἐνίανεν,
 τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθη,
 παγχυρῶς κλιντῆρι· πόθει καὶ συγνὸν Ἀδωνιν.
 βάλλει δ' ἐνὶ σφάνοισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῷ,
 ὡς τῆνος τέθνακε, καὶ ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.

ῥαῖνε δέ νιν καλοῖσιν ἀλείψασι, ῥαῖνε μύροισι
 ὀλγύδῳ μύρα πάντα· τὸ σὸν μύρον ὧλετ' Ἀδωνις.
 κέκλιται ἀπὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέουσιν·
 ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀνασυναλυσιν Ερωτες,
 κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι· χαὶ μὲν οἰσῶς,
 ὅς σ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὅς σ' εὐπτερον ἄγε Φαρέτραι·
 χαὶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδωνίδος, ὅς δ' ἔβησι
 χρυσεῖσι Φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λάβει·
 ὅς σ' ὅπαιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν.
 αἱ αἱ τὰν Κυβέριαν, ἐπααιάζουσιν Ερωτες.

Εσθῆσε λαμπράδα πᾶσαν ἐπὶ Οἰαῖς Τμέναιος,
 καὶ σέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· ἐκέτι δ' Ἰμάν,
 Ἰμάν ἐκέτ' αἰδόμενον μέλος, ἀδεύει Αἰ Αἰ·
 αἱ αἱ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἔτι πλέον, αἱ Τμέναιον.
 αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν ἡῆα τῷ Κινύρῳ,
 ΩΛΕΤΟ ΚΑΛΟΣ ΑΔΩΝΙΣ ἐν ἀλλάλαισι λέγουσαι·
 αὐταὶ δ' ὅζυ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὴ Διώνη.
 καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίουσιν, Ἀδωνιν
 καλὸν ἐπαεῖδουσιν· ὃ δὲ σφισιν ἐκ ἐπακχεί·
 εἰ μὲν, ὅκ' ἐθέλει· Κῶρα δέ μιν ἐκ ἀπολύει.
 λήγει γόων, Κυβέρεια· τοσήμερον ἴαχεο κῶμων·
 δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II.

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δενδράεнти
 ὄρνεα θηρεύων, τὸν ἀπώτροπον εἶδεν Ερωτα
 ἐσθόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδαν· ὥς σ' ἐνόασε,
 χαίρων, ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 τῶς καλὰ μὲν ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων,

τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ερωτα μετάχμενον ἀμφεδόκευε.
 χαῖ παῖς ἀχαλῶν, ὅτι οἱ τέλος ἔδεν ἀπάντη,
 τῶς καλᾶμως ρίψας, ποτὶ ἀροτρεᾶ πρέσβυν ἴκανεν,
 ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγεν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ερωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
 μειδιῶν κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 φείδες τὰς θήρας, μηδ' ἐς τόδε τῶνρον ἐρχεω·
 Σεῦγε μακρὰν κηκὸν ἐντὶ τὸ θηρίον ὄλβιος ἐσση
 εἰσόκα μή μιν ἔλῃς. ἦν δ' ἄνέρος ἐς μέτρον ἐνθης,
 ἔτος ὁ νῦν Σεύγων καὶ ἐπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῶ
 ἐνθὼν ἐξαπίνας, κεΦαλαὴν ἐπὶ σείῳ καθίζεϊ.

III.

Α μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέσα,
 νηπίαχον τὸν Ερωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα,
 ἐς χθόνα νευσάζοντα, τόσον δ' ἐμὴν ἔφρασε μῦθον·
 μέλαιπην μοι, Φίλε βῶτα, λαβὼν τὸν Ερωτα δίδασκε.
 ὥς λέγε. χαῖ μὲν ἀπῆνθεν· ἐγὼν δ' ὅσα βωκολιάσδον,
 ἵππιος, ὥς ἐθέλοις μαθεῖν, τὸν Ερωτα οἰδασκον,
 ὥς εὖρος πλαγίαυλον ὁ Πᾶν, ὥς αὐλὸν Ἀθανα,
 ὥς χέλυν Ερμαῖον, κιθάραν ὥς ἀοὺς Ἀπόλλων.
 ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' ἐκ ἐμπασσδεῖο μύθων,
 αἰν' ἐμὴν αὐτὸς ἀειδεν ἐρωτύλα, κῆμ' ἐδίδασκε
 θνατῶν τ' ἀθανάτων τε πόθως, καὶ ματέρος ἔργα.
 κήγαν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ερωτα δίδασκον,
 ὅσα δ' Ερως μ' ἐδίδασκεν ἐρωτύλα, πάντ' ἐδιδάχθην.

IV.

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ερωτα τὸν ἄγριον ἐφοβέοντο·
 ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι, καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
 κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραςον ὅπαδῃ,
 τῆνον ὑπεκθεύγοντι, καὶ ἐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
 ἦν δὲ νόον τις ἔρωτι δονεῦμενος αἰδὺ μελίσδῃ,
 ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
 μαρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον, ἢ ἀθανάτων τινα μέλω,
 βαμμοικνι μευ γλῶσσα, καὶ ὡς πάρος ἐκέτ' αἰεῖδει·
 ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ερωτα καὶ ἐς λυκίαν τι μελίσδω,
 καὶ τοῖς ἐμὴν χαίροισα διὰ σώματος ρεῖσι ᾠδά.

V.

Οὐκ οἶδ', εἰδ' ἐπέοικεν ἂ μὴ μάθομεν πονέεσθαι.

VI.

Αἱ μοι καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τὰδε μῶνα
 κῦδος ἐμὴν θησεῦντι, τὰ μοι πάρος ὥπασε Μοῖσαι·
 αἱ δ' εἰς αἰδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλήονα μοχθῆν;
 αἱ μὲν γὰρ βιότῳ διαπλόον χρεῖον ἄμμιν ἔδωκεν
 ἢ Κρονίδας, ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥς' ἀνύεσθαι
 τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρμαϊα, τὸν δ' ἐνὶ μόχθῳ,
 ἧς τάχα μοχθήσαντι πόχ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι·
 αἱ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐνθῆν
 ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μήονα παντῶν,
 ἐς πόσον, ἂ δειλοὶ, καμαάτως κείς ἔργα πονεῦμες,
 ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα, καὶ ποτὶ τέχνας
 βάλλομες, ἰμεύροντες αἰὲ πολὺ πλήονος ὀλβω;

λαβόμεθ' ἢ ἄρα πάντες ὅτι θνατοὶ γενόμεθα,
 χῶς βραχὺν ἐκ μοίρας λάχομεν χρόνον;

VII.

ΚΛΕΟΔΗΜΟΣ ἔ ΜΟΡΣΩΝ.

ἔ ΚΛΕΟΔΗΜΟΣ.

Εἶαρος, ὦ Μόρσων, ἢ χεΐματος, ἢ Φθινόπωρῳ,
 ἢ Φέρος, τί τοι αἰδύ; τί δὲ πλέον εὐχέαι ἐνθῆν;
 ἢ Φερος, ἀνίκα πάντα τελείεται, ὅσα μογεῦμες,
 ἢ γλυκερὸν Φθινόπωρον, ὅκ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαττά;
 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον, ἐπεὶ καὶ χεῖματι πολλοὶ
 θαλαπόμενοι θέλγονται ἀεργία τε καὶ ὄκνω;
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπὲ, τί τοι Φρὴν
 αἰρεῖται; λαλέην γὰρ ἐπέτραπεν αἰ χολὰ ἀμῖν.

ΜΟΡΣΩΝ.

κρίνειν ἔκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βροτοῖσι·
 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἕκατι
 ἐξερέω, Κλεῦδάμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 ἔκ ἐτέλω Φέρος ἡμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὁπλή·
 ἔκ ἐθέλω Φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσος ὥρια τίχλει
 ἔλκον χεῖμα Φέρην, νιφετὸν κρυμῶς τε, Φοβεῦμαι
 εἶαρ ἐμὴν τριπτόβατον ὅλω λυκάβαντι παρείη,
 ἀνίκα μήτε κρύος, μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει
 εἶαρ πάντα κυεῖ, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστῇ,
 καὶ νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοίος αἰώς.

VIII.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ
ὑ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ.

ΜΟΡΣΩΝ, ΑΤΚΙΔΑΣ.

ΜΟΡΣΩΝ.

Λῆς νύ τι μοι, Λυκίδα, Σικελὸν μέλος αἰδὺ λυγαίνεν,
ἡμερῶν, γλυκύμυθον, ἐρωτικόν, οἷον ὁ Κύκλωψ
αἰεῖσεν Πολυΐσμος ἐπ' ἀόνι τᾷ Γαλαΐῃ;

ΑΤΚΙΔΑΣ.

κῆμοι συρίσθεν, Μόρσων, Σίλον· ἀλλὰ τί μελψῶ;

ΜΟΡΣΩΝ

Σκύριον, ὦ Λυκίδα, ζαλῶ μέλος, αἰδὺν ἔρωτα,
λάβρις Πηλείδαο Φιλάμαϊα, λάβριον εὐνάν·
πῶς παῖς ἔσσαντο Φᾶρος, ὅπως δ' ἔψεύσαντο μορῶν,
χῶπῳ ἐν κώραις Λυκομηδίσιν ἀμΦαγαπᾶζοι
αἰετὴ καὶ ἄπυσον Αχιλλέα Διηδάμεια.

ΑΤΚΙΔΑΣ.

ἄρπασε τὰν Ελέναν πόχ' ὁ βωκόλος· ἄγε δ' ἔς Ἰδαν,
Οἰνῶνῃ κακὸν ἄλγος· ἐχῶσαντο δ' αἱ Λακεδαίμων,
πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Αχαικόν, ἐδέ τις Ελλην,
ἔτε Μυκηναίων, ἔτ' Αλίδος, ἔτε Λακωνίων
μεῖνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, Φέρων τίσιν, αἶνόν ἄρῃα.
λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μῶνος Αχιλλεύς·
εἴρια δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
παρθενικὸν κόρον εἶχεν· ἐφαίνετο δ' ἥύτε κῶρα.
καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τὸσον ἀνδρὸς

χιονέαις

χιονέαις πόρυρε παρειαῖς· καὶ τὸ βάδισμα
 παρθενικῶς ἐβιάδιζε, κόμας δ' ἐπύκασθε καλύπτειν·
 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 εἰς αἶψα δ' ἐπὶ νύκτι παρίσθeto Δηίδαμειά,
 καὶ πόκα μὲν τήνας ἐφίλει χεῖρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς
 σῶμ' ἀνὰ καλὸν αἶρε, τὰ δ' αἰδέα δάκρυ' ἐπέρρει.
 ἦοιε δ' ἐκ ἄλλα σὺν ὁμάλικι· πάντα δ' ἐποίει
 σπαυέδων κοινὸν ἐϋ ὕπνον· ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτᾶ·
 Ἀλλαι μὲν κνώσσοισι σὺν ἀλλάλαισιν ἀδελφαί·
 αὐτὰρ ἐγὼν μαίνα, μῶνα τὴ δέ, νύμφα, καθεύδεις·
 αἱ δύο, παρθενικαὶ συνομαλίκες, αἱ δύο, καλαί·
 ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· αἱ δὲ πονηρὰ
 νύσσα, καὶ δολία με τροφὸς ἀπὸ σείο μερίσδει.
 ἔ γαρ ἐγὼν σέο.

IX.

Ἀμερε Κυπρογενεῖα, Διὸς τέκος ἠδὲ θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔσαν· τί νυ τόσον ἀπώχθεο, καὶ τί δ' αἰάδης,
 ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν ἔρωτα τέκοιο,
 ἄγριον, ἄστογον, μορφᾷ νόον ἔδδεν ὁμοῖον;
 εἰς τί δέ νιν πῆανον, καὶ ἐκατόλον ὥπασσας αἰμῖν,
 ὥς μὴ πικρὸν ἔοντα δυνάίμεθα τήνον ἀλύξαι;

X.

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντερᾶωνται,
 ὄλβιος ἦν θασεὺς τῷ Πειριθῶ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμικλίκῳ κατήλυθεν εἰς Αἶδαο.
 ὄλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν Ὀρέσας,
 ἔνεκά οἱ ξυναὲς Πυλάδας ἤρητο κελεύθης.

ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζέοντος Ἀχιλλεύς·
ἔλθιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μὲρον αἰνὸν ἄμυνεν.

XI.

Εσπῶρε, τᾷς ἐρατᾷς χρύσειον Φάος Ἀφρογενήας,
Εσπῶρε κυανέας ἱερὸν Φίλε νυκίδος ἄγαλμα,
τόσπον ἀφαιρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος σφῶν,
χαῖρε Φίλος· καὶ ἐμὶν ποτὶ ποιμένα κωφῶν ἀγο.τι
ἀντὶ Σελαναίας τὸ δίδωι Σάος· ὠνεκα τηῖα
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. ἐκ ἐπὶ Γαράν
ἔρχομαι, εἰδὶ ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντ' ἐνοχλήσω·
ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συνερᾶσθαι.

XII.

Αμφασία τὸν φοῖβον ἔλε τόσον ἄλγος ἔχοντα·
δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
χρῆεν δ' ἀμβροσίᾳ καὶ νέκταρι, χρῆεν ἅπασαν
ὠτειλάν· μοίραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

XIII.

Εκ θαρμῆς ραθάμιγτος, ὅπως λόγος, αἰὲν ιῶσας,
χαὶ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται . . . . .

XIV.

Οὐ καλὸν, ὦ Φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκλινα Φοιτῆν,
μηδέ τι πάντ' ἄλλῃ χρέος ἰσχύμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

XV.

Μοῖσας ἔρωσ καλέοι, Μοῖσαι τὸν ἔρωτα φέροισιν·
 μολπὰν ταῖ Μοῖσαί μοι αἰεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τὰς Φάρμακον ἄδιον ἔδῃν.

XVI.

Αὐτὰρ ἐγὼν βασιεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τῆνο, ποτὶ ψάμμβόν τε καὶ αἰόνα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκεῖας
 ἐλπίδας ὑσατίω μέχρι γήραος ἐκ ἀπολοεψῶ.

XVII.

Μηδὲ λίπῃς μ' ἀγέραςον· ἐπὴν χεὶ φοῖβος αἰείδῃ
 μισθὸν ἔδω· τιμὰ δὲ τὰ πρᾶγματα κρέσσονα ποιῶ.

XVIII.

Μορφὰ θηλυτέρῃσι πέλει καλὸν, ἀνέρι δ' αἰκία.

ΜΟΣΧΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ,

I.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ.

Αἰλνά μοι σوناχεῖτε νάπαι, καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ πόταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἡμερόετα Βίωνα.
νῦν Φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσέα νῦν γοάοιτε·
ἄνθεα νῦν συγνοῖσιν ἀποπανεῖοιτε κορύμβοις·
νῦν ῥόδα Φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμώναι·
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα, καὶ πλέον Αἰ Αἰ
βάμβαλε σοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελίκτας.

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε Μοῖσαι.
αἰδόνες, αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ Φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγχείλατε τᾶς Ἀρεθοίσας,
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς αἰοιδά.

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε Μοῖσαι.
Στραυμόνοι μύρεσθε παρ' ὕδασι νάιλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς σμαρτέσσι μελισσδετε πένθιμον ὠδάν·

εἴπαίῃ δ' αὖ κώραις Οἰαγρίσιν, εἴπαίῃ πάσαις
Βισονίαις Νύμφαισιν· Αἰώλετο Δάριος Ορφεύς.

Ἀρχεῖ Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῖ Μοῖσαι.
τῆνος, ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος, ἔκети μέλπει,
ἔκети ἐρημαίαισιν ὑπὸ δ' οὐσὶν ἤμενος ἄδει·
ἀλλὰ παρὰ Πλετῆϊ μέλος Λήβαιον αἰεῖει.
ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες, αἱ ποτὶ ταύροις
πλασσοόμεναι, φοάοντι, καὶ ἔκети λῶντι νέμεσθαι.

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
σεῖο, Βίων, ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Αἰώλων.
καὶ Σάτυροι μύροντο, μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες τριναχέοντι τὸ σὸν μέλος· αἱ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέοντο.
Ἀχὼ δ' ἐν πέτραισιν ὠδύρεται, ὅτι· σιωπῆς,
καὶ ἐκτι μιμεῖται τὰ σα χεῖλεα· σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη·
μάλων ἔκ ἐρρευσσε καλὸν γάλας, ἔ μέλι σίμβλων,
κάτθανεν ἐν καρῶν λυπεύμενον· ἔκети γὰρ δεῖ,
τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος, αὐτὸ τρυγᾶσθαι.

Ἀρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
ἔ τὸσον εἰναλίσαι παρ' ἀέσι μύρατο δελφίν,
ἔ δὲ τὸσον πόκ' αἶεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδῶν,
ἔ δὲ τὸσον θρήνησεν ἀν' ὦρεα μακρὰ χελιδῶν,
Ἀλκυόνος δ' ἔ τὸσσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κηΰξ,
ἔ δὲ τὸσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος αἰδεν,
ἔ τὸσον αἰώοισιν ἐν ἄγκυσι παῖδα τὸν Αἰῶς
ἰωτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις.
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύρατο Βίωνος.

Ἀρχέϊε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεϊε Μοῖσαι.
αἰδονίδες, πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς κοῖ ἕτερωπεν,
ἄς λαλέειν ἐδίδασκε, καβησδόμεναι ἐπὶ πρέμνοισι
ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκουν· αἱ δ' ὕπερ Φώνευν
ὄρνιχες· λυπεῖσθε πελειάδες ἀλλὰ καὶ ὕμμες.

Ἀρχέϊε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεϊε Μοῖσαι.
τίς ποτὶ σᾶ σύριγγι μελίσσεται, ὦ τριπρόβατε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θησεῖ σόμα; τίς θρασυὺς ἐτῶς;
εἰσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χεῖλα, καὶ τὸ σὸν ἄσδμα·
Ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιβόσκει· αἰοιδάς.
Πανὶ Φέρω τὸ μέλιγμα· τάχ' ἂν καὶ τήνος ἐρεῖσαι
τὸ σόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σεῖο Φέρηται.

Ἀρχέϊε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεϊε Μοῖσαι.
κλαίει καὶ Γαλάτεια, τὸ σὸν μέλος ἂν ποκ' ἕτερωπεν
ἐσδομένην περὶ σεῖο παρ' αἰόνεσσι θαλάσσης·
ὃ γὰρ ἶσον Κύκλωπι μελίσσδε· τὸν μὲν ἔφευγεν
αἱ καλὰ Γαλάτεια, σέ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας·
καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματι, ἐν ψαμάθοισιν
ἔσδετ' ἐρημαίαισι, βόας δ' ἔτι σεῖο νομεύει.

Ἀρχέϊε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεϊε Μοῖσαι.
πάντα τοι, ὦ βῶτα, συγκατάθανε δῶρα τὰ Μοισαῶν,
παρθενικῶν ἐρόνηα Φιλάμαθα, χεῖλα παιδῶν·
καὶ συγνοὶ περὶ σάμα τεὸν κλαῖσιν Ερῳίης.
αἱ Κύπρις Φιλέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ Φίλαμα,
τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνήσκοντα Φίλασε.
τῆτό τοι, ὦ ποταμῶν λυγυράτῃ, δεύτερον ἄλγος·
τῆτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὀμηρος,
τῆιο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν σόμα· καί σε λέγουσι
μύεσθαι καλὸν ἢα πολυκλύστοισι ρέεθροις,

πᾶσαν δ' ἔπαλσας Φωνᾶς ἄλλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 ἤέα δακρυεῖς, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
 ἄμ' ὅττινοι παγαῖς πεφιλαμένοι· ὅς μὲν ἔπιπε
 Παγασίως κραναῖς, ὃ δ' ἔχε πόμα τᾶς Ἀρεβοίσας·
 χαῖ μὲν Τυιδερέοιο καλὰν ἄειτε Θύγατρα,
 καὶ Θετίδος μέγαν ἦα, καὶ Ἀτρείδαν Μενέλαον·
 τήνος δ' ἔ' πολέμους, ἔ' δακρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
 καὶ βῶτας ἐλιγνυῖνε, καὶ αἰείδων ἐνόμει,
 καὶ συρῖγας ἔτελχε, καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,
 καὶ παιδῶν ἐδίδασκε Φιλάμαλλα, καὶ τὸν Ερωῖα
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρεβε τὰν Ἀφροδίταν.

Ἀρχέει Σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχέει Μοῖσαι.
 πᾶσα, βίων, θρηνῆ σε κλύα πόλις, ἄστρα πάντα·
 Ἀσκρα μὲν γοᾷ σε πολὺ πλέον Ησιόδοιο·
 Πίνδαρον ἔ' ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες Ὑλαι·
 ἔ' τόσον Ἀλκαίῳ πέει μύρατο Λέσβος ἔρανα',
 ἐδὲ τόσον τὸν αἰιδὸν ἐμύρατο Τήιον ἄστ·
 σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφῆς
 εἰσετι σεῦ τὸ μέλιγμα κινύρεται ἡ Μιθυλάνα.
 πάντες, ὅσοις καπυρὸν τελέθει σῶμα, βωκολιὰ κλαίει
 ἐκ Μοισᾶν, σέο πότμον ἀνακλαίοντι θανόντος·
 κλαίει Σικελίδας, τὸ Σάμῃ κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν
 ὃ πρὶν μειδιόωντι σὺν ἔμματα Φαιδρὸς ἰδέσθαι,
 δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πολίταις
 Τριτωίδαις ποταμῷ θρηνῆ παρ' Ἀλέντι φιλητᾶς·
 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼν τοι
 Αὔσονικᾶς οὐδυνας μέλπω μέλος, ἔ' ξένος ὠδᾶς
 βωκολικᾶς, ἀλλ', ἂν τ' ἐδιδάξας σέϊο μαθητᾶς,
 κλαρονόμος, Μώσας τᾶς Δωρίδος ἄμμι γεραίρων·
 ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμιν δ' ἀπέλειπες αἰοιδάν.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.
 αἰ' αἰ', ταὶ μαλάχαι μὲν ἔπ' ἂν κατὰ κᾶπων ὀλῶνται,
 ἢ δὲ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐβαλὲς ἔλιν ἀνήθον,
 ὕστερον αὖ ζῶντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο Φύοντι·
 ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ κατεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
 ὅπ' ὅκα πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα
 εὐδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετοι ὕπνον.
 καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾶ·
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν Βάτραχον ἄδειν.
 τῷ δ' ἐγὼ ἔ' Φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος ἔ' καλὸν ἄδει.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.
 Φάρμακον ἦνθε, Βίων, ποτὶ σὸν ζόμα, Φάρμακον εἶδες·
 τοιχοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε, καὶ ἐγλυκάνθη.
 τίς δὲ βροτὸς τοσσῶτον ἀνάμερος, ἢ κεράσαι τοι,
 ἢ δῶναι λαλέοντι τὸ Φάρμακον; ἢ Φύγειν ὠδάν.

Ἀρχέῃε Σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχεῃε Μοῖσαι.
 ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼν δ' ἐπὶ πένθει τῷδε
 δακρυχέων τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. αἱ δυνάμαν δὲ,
 ὡς Ορφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποτ' Οδυσσεὺς,
 ὡς πάρος Αλκείδας, κήγων τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦθον
 Πλατῆος, ὥς κεν ἴδοιμι καὶ εἰ Πλατῆϊ μελίσσῃς,
 ὡς ἂν ἀκυσσάιμαν τί μελίσσῃς. ἀλλ' ἐπὶ Κῶρας
 Σικελικόν τι λύγαινε, καὶ αἰδύ τι βωκολιάσδεν·
 καὶ τήνα Σικελὰ, καὶ ἐν Λιτναίαισιν ἔπαιξεν
 αἴοσι, καὶ μέλος οἶδε τὸ Δάριον· ἔκ ἀγέραςτος
 ἔσσειθ' αἱ μολπᾶ· χῶς Ορφεὶ πρόθεν ἔδωκεν
 αἰδέα Φαρμίσδοντι παλίσσυλον Εὐρυδίκειαν,
 καὶ σέ, Βίων, πεμψεῖ τοῖς ὥρεσιν. αἰ' δέ τι κήγων
 συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλατῆϊ καὶ τὸς αἶδον.

ΙΙ.

Ε Τ Ρ Ω Π Η.

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
 νυκλὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσεται, ἔβγυθι δ' ἡώς·
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων,
 λυσιμελὴς, πεδάα μαλακῶ κατὰ Φάεα δεσμῶ,
 εὔτε καὶ ἀτρεκέως ποιμαίνειαι ἔθνος ὀνείρων.
 τῆμος ὕπνωροΐοισιν ἐνικνώσσεσθα δόμοισι
 φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος Εὐρωπαίη,
 ὥισατ' ἠπαίρους δοιας περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσιάδ' ἢ ἀντιπέρην τε· Φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναῖκες.
 τῶνδ' ἢ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν· ἢ δ' ἄρ' ἐώκει
 ἐνδοπαίῃ, καὶ μᾶλλον ἐῆς περιόχετο κήρης·
 Φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς αἰτίτηλέ μιν αὐτή·
 ἢ δ' ἐτέρη κρατερῇσι βιαζομένη παλάμησιν,
 εἵρυν ἐκ ἀέκυσαν· ἐπεὶ Φάτο μόρσιμον εἶναι
 ἐκ Διὸς αἰγίοχου, γέρας ἔμμεν οἱ Εὐρωπαίην.
 ἢ δ' ἀπὸ μὲν σρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνεσθα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαν εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ θερὸν αἰκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρως δὲ
 εἰσέτι πεπλημένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας·
 οὐδὲ δὲ δειμαλέην ἀνενεύκατο παρθένος αὐδὴν·

Τίς μοι τοιάδε Φάσματ' ἐπαρانیων προήλες;
 ποῖοί με σρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἡδὺ μάλα κνώσσεσθαι ἀνεπλοίσαν ὄνειροι;
 τίς δ' ἦν ἢ ξείνη, ἣν εἰσίδον ὑπνώεσσα;
 ὥς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος· ὥς με καὶ αὐτὴ
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὥς σφετέρην ἰδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.

Ως εἰπῶς ἀνόρεσε, φίλας δ' ἐπεδίξετ' ἐταίρας
 ἤλικας, οἰέτας, θυμήρεας, εὐπαλινερείας,
 τῆσιν αἰεὶ συνάθρυεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιλο,
 ἢ ὅτε Φαιδρύνοιτο χροῖα προχοῇσιν ἀναύρε,
 ἢ ὅπῳτ' ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείρια κέρσοι.
 ταὶ δέ οἱ αἶψα Φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 ἀγχιάλως, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἠγερέθοιο,
 τρωπόμεναι ροδῇ τε Φυῇ καὶ κύματος ἀγῇ.
 αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον Φέρειν Εὐρωπείῃ
 θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἡφαιστοιο,
 ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοστυγαίᾳ
 ᾗϊεν· ἡ δὲ πόρε περικαλλεῖ Τηλεφάεσση,
 ἣ τέ οἱ ἔννυος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τελεύχματο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τέτυγμένη Ἰναχίς ἰωῖ,
 εἰσέτι πόρτις ἐσσα, Φυὴν δ' ἔκ εἶχε γυναικός·
 Φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἀλμυρὰ βαίνει κέλευθα,
 νηχομένη ἰκέλη· κυανῇ δ' ἐτέτυκτο θαλάσσοι.
 δοιοὶ δ' ἔσασαν ὑψὺ ἔω' Ὀφρύος αἰγιαλοῖο
 Φῶτες ἀολλήδην· θηεῦντο δὲ ποῖλοπώρον βῆν.
 ἐν δ' ἦν Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χεῖρὶ θεεῖῃ
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν ἐπ' ἀπώρῳ παρὰ Νείλῳ
 ἐκ βοῶς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναιῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλῳ ῥόος· ἡ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκεΐῃ· χρυσεὺς δὲ τέτυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 ἀμφὶ δὲ δινηέντος ὑπὸ στεφάνῃν ταλάροιο
 Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δὲ οἱ ἐκτεταίνυσθαι.
 Ἀργεὺς ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι

τοιο δὲ Κοινήειτος αὖτ' αἵματις ἐξανέτελλεν
 ὄρις ἀγαλλόμενος πλερύγων πολυανθεί χροῖῃ,
 ταρσὸν ἀναπαλώσας· ὥσεί τέ τις ὠκύαλος νηῦς,
 χρυσεὶς ταλάροιο περίσκεπε χεῖλια ταρσοῖς!
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.

Αἱ δ' ἔτι ἔν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
 ἄλλαι ἔπ' ἀλλοίοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 τῶν ἢ μὲν νάρκησον εὐπνοον, ἢ δ' ὑάκινθον,
 ἢ δ' ἰον, ἢ δ' ἔρυλλον ἀπαάντο· πολλὰ δ' ἔραζε
 λειμῶνων ἐαροτροφέων πίπτεσκε πέτηλα·
 αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκη θυόεσσαν ἐθέσθη
 δρέψων ἐριδμάνεσαι· ἀτὰρ μέση ἔση ἀνασσα
 ἀγλαίην πυρσοῖο ρόδῃ χήρεσσι λέγασα,
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Αφρογένηα.
 ἔ μὴν δηρὸν ἔμελλεν ἔπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
 ἔδ' ἄρα παρθενικὴν μίτρην ἄχρανον ἔρυσθαι.
 ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης, ὥς μιν Φράσασθ', ὥς ἐβέβλητο
 θυμὸν, ἀνώϊστοισιν ὑποδμηθεῖς βελέεσσι
 Κύπριδος, ἣ μὲν δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσει.
 δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης,
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπαλῆσαι,
 κρύψε θεὸν, καὶ τρέψε δέμας, καὶ ἐγίνετο ταῦρας
 ἔχ οἷος σαθμοῖς ἐνιφέρεται, ἔδ' μὲν οἷος
 ὦλκα διατμήσσει σύρων εὐκαμπῶές ἄροτρον,
 ἔδ' οἷος ποιμήνης ἐπιβόσκειαι, ἔδ' μὲν οἷος,
 ὅστις ὑποδμηθεῖς ἐρύει πολὺφορτον ἀπ' ἡνῆρα.
 τῆ δ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσω μάρμαρι μετώπῳ,
 ὅσσε δ' ὑπογλαύσεσκε δι' ἥμερον ἀστράπτουτε
 ἴσα τ' ἔπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνη,

ἄντυγος ἡμιτόμῃ κεραῆς ἄτε κύκλα Σελήνης.
 ἦλυθε δ' εἰς λειμῶνα, καὶ ἔκ ἐφάθησε Φαανθείς
 παρθενικάς· πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγυὺς ἰκέσθαι,
 ψαῦσαι θ' ἱμερτοῖο βοῶς, τῷ ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκάνητο λαρὸν αὐτμήν.
 τῇ δὲ ποδῶν προπάρειθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέβελγε δὲ κάρην·
 ἡ δὲ μιν ἀμφαφάσκε, καὶ ἡρέμα χεῖρεφ' ἰν ἀφρὸν
 πολλὸν ἀπὸ σομάτων ἀπομόργνυτο, καὶ κύε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὁ μελίχιον μυκήσατο· φαίης κ' αὐλᾷ
 μυγδονίᾳ λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκχέει·
 ᾤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέρκετο δ' Εὐρωπείην,
 αὐχέν' ἐπιτρέψας, καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον·
 ἡ δὲ βαθυτοκαάμοισι μετέννεπε παρθενικῆσι·

Δεῦθ' ἐτάραι Φίλιαὶ καὶ ὁμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπᾶσας,
 νῶτον ὑποσφρέσας, ἀναδέξεται, οἷά τε νῆϋς.
 πρὸς ὅδ' εἰσιδέειν καὶ μελίχρος, ἔδέ τι ταύροις
 ἄλλοισι προσέεικε· νόος δέ οἱ ἤυτε φωτὸς
 αἴσιμος ἀμφιβέει, μήνης δ' ἐπιθεύεται αὐδῆς.

Ως φαιμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιώσα·
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον· ἄφαρ δ' ἀνεπᾶλλετο ταῦρος,
 ἣν θῆλεν ἀρπάξας· ὥκυς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
 ἡ δὲ μετασφρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἐταίρας,
 χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ' ἔκ ἐδύναντο κιχάνειν·
 ἀκχάων δ' ἐπίβας πρόσσω θῆεν, ἥυτε δελφίς.
 Νηρείδης δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ αἰλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείοις νῶτοισιν ἐφῆμναι ἐσιχόωντο.
 καὶ δ' αὐτὸς βαρὺδ' ὄπισθεν αἰλὸς ἔννοσίγαιος

κῦμα κατιβύνων, αἰλῆς ἠγεῖτο κελεύθε
 αὐτοκασιγνήτω· τοὶ δ' ἄμφι μιν ἠγερέβοντο
 Ἴρίτῳνες, πόντοιο βαθυρρόα ἐναετῆρες,
 κόχλοισι ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
 ἢ δ' ἄρ' ἐΦεζομένη ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
 τῇ μὲν ἔχεν ταύρα δολιχὸν κέρασ, ἐν χειρὶ δ' ἄλλη
 εἰρε πορφυρέας κόλπα πλῆχας, ὄφρα μὴ αἰὴν
 δεύοι ἐΦελκομένη· πολὺς ἀλὸς ἄσπετον ὕδωρ
 κολπώθη δ' ὥμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
 ἰσὶόν οἳά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κάρην.
 ἢ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀνευθε,
 φαίνεται δ' ἔτ' ἀκλῆ τις ἀλῖρροθος, ἔτ' ὄρος αἰτωῦ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ὕπερβεν, ἐνερθε δὲ πόντος ἀπειρών,
 ἀμφὶ ἐπαπλήνασα, τοίην ἀνεγκέκατο Φωνήν·

Πῇ με Φέρεῖς, Θεόταυρες; τίς ἔωλεο; πῶς δὲ κέλευθον
 ἀργαλέοισι πόδεςσι διέρχεται, ἔδὲ θαλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶ γὰρ ἐπιδρομὸς ἐς θαλασσαν
 ἀκυάλοις, ταῦροι δ' αἰλὴν τρομέεσιν ἀταρπών.
 ποῖόν σοι ποτὸν ἠδύ, τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσετ' ἐδωδή;
 ἦ ρά τις ἐσσι Θεός; τί Θεοῖς ἀπειοικότα ρεζεις;
 ἔθ' ἄλλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς, ἔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ σείχουσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄβροχος αἰσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
 ἦ τάχως καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερεθεῖς,
 εἰκελὸς αἰψηροῖσι ποτήσεται οἰωνοῖσιν.
 οἱ μοι, ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἢ ρά τε δῶμα
 πατρὸς ἀσπορολιπῶσα, καὶ ἐσπομένη βοὶ τῶδε
 ξείνῃ ναυτιλίῃ ἐΦέτω, καὶ πλάζομαι οἷη.
 ἀλλὰ σύ μοι, μεδέων πολὺς ἀλὸς Εἰνοσίγαιε,
 ἴλαος ἀντάσσεις· ἐέλπομαι εἰσοράσθαι

τόνδε καθιόνοντα πλὸν προκέλευθον ἐμεῖο·
ἔκ ἀβείι γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρα κέλευθα.

Ὡς Φάτο· τὴν δ' ὦδε προσεφώνεον εὐρύκερος βῆς·
Θάρσει, παρθενικῇ, μὴ δειδίθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε Φανήμεναι ὅ τ' ἐθέλοισι.
σὸς δὲ πόβος μ' ἐνέηκε τόσῃν ἄλλα μετρήσασθαι,
ταῦρον εἰδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἡδὴ,
ἢ μὲν ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅτῃ νυμφῆϊα σείο
ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτὰς μάλα Φύσεαι ἦας,
οἱ σκηπτῆχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.

Ὡς Φάτο καὶ τέλεστο τὰ περ Φάτο. Φαίνεται μὲν δὴ
Κρήτη· Ζεὺς δὲ πάλιν ἐτέρην ἀνελάζετο μορφήν,
λύσε δὲ οἱ μήτηρ, καὶ οἱ λέχος ἔντυνον ὤραι.
ἢ δὲ πάρος κῆρη, Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη,
καὶ Κρονίδῃ τέκνα τίκῃ, καὶ αὐτίκα γίγντο μήτηρ.

III.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Α Κύπρις τὸν Ερῶτα τὸν ἡῆα μακρὸν ἐβώσρει·
Αἷ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ερῶτα,
δραπετιδάς ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτὰς γέρας ἐξεῖ.
μιοδός τοι τὸ Φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
ἔ γυμνὸν τὸ Φίλαμα· τί δ', ὦ ξένη, καὶ πλέον ἐξεῖς.
ἐντὶ δ' ὁ παῖς περίσματος· ἐν εἰκόσι παῶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν ἔ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὁμμάλα δ' αὐτᾷ
δοιμύλα καὶ φλογόντα· κακαὶ φρένες, αἰδὺν ἀλάλημα·
ἔ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι, φωνά·

ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἡπτεροπτευτάς,
 ἔδὲν ἀλαβεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδε.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ πρόσωπον.
 μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κεῖς Αχέρουῖα, καὶ εἰς Λίδεω βασιλῆα.
 γυμνὸς μὲν τό γε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται·
 καὶ πτερόεις, ὅσον ὄρνις, ἐφίπταται ἄλλοι· ἐπ' ἄλλης
 αἰέρας ἢ δὲ γυναικῆς, ἐπὶ σπλάγχχοις δὲ καθηται.
 τόσον ἔχει μάλα βαιὸν, ἐπὶ τόξῳ δὲ βελεμον·
 τυτθὸν εἰς τὸ βέλεμον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι Φορεῖται·
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα Φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντὶ
 τοῖς μικροῖς κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κῆμὲ τίθρῳσκει.
 ταῦτα μὲν ἄγρια πάντ'· πολὺ πλείον δὲ οἱ αὐτῶ
 βαιὰ λαμπρὰς εἰοῖσα· τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναιΐβει.
 ἦν τύ γ' ἔλῃς τήνων, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσης·
 κῆν πόκ' ἰδῇς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ·
 κῆν γελάῃ, τύ νιν ἔλκε· καὶ ἦν ἐβέλη σε Φιλᾶσαι,
 Φεῦγε· κακὸν τὸ Φίλαμα, τὰ χεῖλεα Φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγει, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὅππασα,
 μήτι θίγῃς, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαια.

IV.

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Μῆτερ ἐμὴ, τίφθ' ὦδε Οἶλον κατὰ θυμὸν ἰάπῃεις,
 ἐκπᾶ γλῶσς ἀχέεσσα; τὸ πρὶν δέ τοι ἔκείτ' ἔρευθος
 σῶζετ' ἐπὶ ρεθέεσσι τί μοι τόσον ἠνίησαι;
 ἦ ῥ' ὅτι ἄλγεα πάχει ἀπειρίτα Φαίδιμος υἱὸς
 ἀνδρὸς ὑπὸ ἔτιδανοῖο, λέων ὥσεί θ' ὑπὸ νεβρῆ;
 ὦ μοι ἐγὼ, τί νύ μ' ὦδε θεοὶ τόσον ἠτίμησαν
 ἀθανάτοι; τί νύ μ' ὦδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ;
 δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον Φαέεσσιν ἐμοῖσιν,
 ἦ δ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμὸν
 τῷ δ' ἔτις γένετ' ἄλλος ἀποθιμότερος ζώντων,
 ἐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο Φροντίσι κηδέων
 χέτλιος, ὃς τόξοισιν ἅ οἱ πόρην αὐτὸς Ἀπώλλων,
 ἦέ τις Κηρῶν, ἦ Εριννύος αἰνὰ βέλεμνα,
 παῖδας ἐς κατέπεφνε, καὶ ἐκ Φίλον εἴλετο θυμὸν,
 μαινόμενος κατὰ οἶκον· ὃ δ' ἐμῶλεος ἔσκε Φόνοιο.
 τῆς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί· (τὸ δ' ἔδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ)
 ἐδὲ σφιν δυνάμην αἰδινὸν καλέεσιν ἀρῆξαι
 μητέρ' ἐήν· ἐπεὶ ἐγγυὲς ἀνίκατον κακὸν ἦεν.
 ὡς δέ τ' οὐδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλθυμένοις, ἔστ' αἰνὸς ὄφιν ἔτι νηπιάχοντας
 θάμνοισι ἐν πυκινῶσι κατεδίει· ἦ δὲ κατ' αὐτῆς
 πατᾶται κλάζουσα μάλα λιγυὲς πότνια μήτηρ,
 ἔδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἦ γὰρ οἱ αὐτῇ
 ἄσπον ἵμειν μέγα τάρβος ἀμειλίχοιο πελώρου·
 ὡς ἐγὼ αἰνοτόκη, Φίλον γόνον αἰάξουσα,

μαινομένοισι

μαινομένοισι πόδεςσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θηήσκουσα καὶ αὐτὴ
 κρείσσει, Φαρμακούνειά δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα,
 Ἀρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείσσεια γυναῖξι.
 τῷ χ' ἡμῶς κλαύσαντε Οἴλαις ἐπὶ χερσὶ τοκῆες
 πολλοῖς σὺν κ' ἐρέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης·
 καὶ κεν ἓνα χυύσειον ἐς ὅσα κρωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες, κατέβησαν ὅθι πρῶτον γενόμεδα.
 οὖν δ' οἱ μὲν Θήβην ἰσχωροφρον ἐνναίχσιν,
 Λονίης πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρῶντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἥρης
 πολλοῖσι δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἧτορ
 σιὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεςί μοι ἔσθ' ἴ' ἐρῶ.
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἰκῶ εἰ ἡριτέρω· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
 μόχλῳ, τὰς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχλίζει, πέτρης ὃ γ' ἔχων νόον ἢ ἐσιδήρε
 καθέρον ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἡὔε λείβεαι ὕδωρ,
 νίκηας τε κλαίεις, καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὁπόσσα.
 αἰλὸς μὰν ἐκ ἂν τις εὐφρήναι με παλαστὰς
 κηδεμόνων· ἔ γάρ σ' εἰ δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει,
 καὶ λίην πάντες γε πέρεην πιτυώδεος ἰοδμῆ
 ναίεις· ἔσθ' ἐμοὶ ἐστὶ πρὸς ὄντινά κε βλέψασα,
 οἷα γυνὴ πανάποθμος, ἀναπύξαιμι Οἴλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνεμαίμονος· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχθεται ἱφικλῆϊ,
 σῶ ἡῶ· πάντων γὰρ οἰζυρώτατα τέκνα
 γείνασθαι σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπαι.

Ως ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κόλπων ἐς ἡμέραντα κατὰ βλεφάρων ἔχοντο.

μνησαμένη τεκέων τε, καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
ὥς δ' αὐτὼς δακρύοιςι παρήϊα λεύκ' ἐδάιδεν
Αλκμήνῃ· βαρὺ δ' ἦ γε καὶ ἐκ θυμῷ σενάχασα,
μύθοισι πυκνοῖσι Φίλῃν νυὸν ὥδε μετηύδα·

Δαιμονίη παιδῶν, τί νύ τοι Φρεσὶν ἔμψεσε τῆτο
πευκαλίμης; πῶς ἄμμι ἐθέλεις ὀροβυνέμεν ἄμφω,
κῆδ' ἄλαστα λέγῃσθα; τὰ δ' ἔ νῦν πρῶτα κεκλαυται.
ἦ ἔχ' ἄλῃς οἷς ἐχόμεοθα τὸ δεύτατον αἰεὶ ἔπ' ἡμᾶρ
γιγνομένοις; μάλα μὲν γε Φιλοβορῆνης κέ τις εἴη,
ὅστις ἀριθμήσειεν ἐὼ' ἡμετέροις ἀχέεσσι.
Θάρσει· ἔ τοιῇσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεῶν αἴσης.
καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε, Φίλον τέκος, ἀτρυτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζῃσιν· ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμὶ
ἀρχαλάων, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπῶάγλωσ ὀλοφύρομαι ἥδ' ἐλεαίρω,
ἔνεκεν ἡμετέροιο λυγρῷ μετὰ δαίμονος ἔαχες,
ὅς τ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴσω γὰρ Κῆρ τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,
ἅς κε μέγα βλασθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση
δυσμενέων, μηδὲν σε χειριώτερον Φρεσὶν ἦσι
τέργειν, ἢ εἰ περ μοι ὑπ' ἐκ νηδυόφιν ἤλθες,
καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦοθα·
ἔδ' αὐτὴν γέ νυ πάμπαν ἔολπ' ἀ σε τῆτό γε λήθειν.
τῷ μῃσδ' ἐξέειπες τό γ', ἐμὸν θάλλος, ὥς σευ ἀκηδῶ
μῃσδ' εἰ κ' ἠυκόμῃς Νιόβης πυκινώτερα κλαίω·
ἔδ' ἐν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνῃς γοάσασθαι
μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον,
πρὶν καὶ περ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῷ ὑπὸ ἥπατ' ἔχασα,
καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδοῦθος·
ὥδ' ἐ δυσοκέσασα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.

νῦν δ' ἔμοι οἴχεται οἷος ἔπ' ἄλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· ἔδ' οἶδα δυσάμμορος εἴτε μιν αὐτὶς
 ἠνθάδ' ἐνοσήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ ἔκί.
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπιοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ, παλίσκοτον ὄψιν ἰδῶσα,
 ἐκπᾶγλως, μὴ μοι τὶ τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδοι.
 εἰσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακληΐη·
 τῇ μεγάλῃν ἐλάχαινε, δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μιοδῶ,
 τὰφρον, τηλεθάοντος ἔπ' ἐχατὶ τῆς ἀγρῆς,
 γυμνός, ἄνευ χλαίνης τε καὶ εὐμήτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἔπειδ' ἄπαντος ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργα,
 καρβερὸν οἶνοπέδοιο ποιεύμενος ἔρκος ἀλώης,
 ἦτοι ὁ λίσσρον ἔμελλεν ἐπὶ πρῆχοιτος ἐρείσας
 αἰδὴρ καλὰ δῦναι ἂ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπῶτειο βαθείης
 πῖρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσπαιος εἰλεῖτο φλόξ.
 αὐτὰρ ὁ γ' αἰὲν ὅππῃδε θοοῖς ἀνεχάζετο πῶσσιν,
 ἐκφυγεῖν μεμαῶς ὁλοὸν μένος Ἡσπερίοιο·
 αἰεὶ δὲ προσπάροιθεν ἔξ χροῶς, ἥύτε γέγονον,
 νώμασκε μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπλαινε, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δῆιον πῦρ.
 τῶ μὲν ἀοσσησθαι λελιημένος, ὥς μοι εἰκλο,
 Ἰφικλῆς μεγάλθυμος, ἐπ' ἔδει κάπῳπες ὀλοθῶν
 πρὶν γ' ἐλθεῖν, ἔδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτὶς,
 ἀλλ' ἀσεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὥσεί τ' ἀμνηνός,
 ὄντε καὶ ἔκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 καπῳπείειν· κεῖται δ' ὁ γ' ἐπὶ χθονὸς ἐμπέδον αὐτῷ,
 εἰσέκε τις χερὸς μιν ἀνεκρύψῃ παριόντων,
 αἰδέαδεις ὅππῃδα προτέρην πολλοῖο γενεῖα·

ὥς ἐν γῇ λελίητο σάκεσπαλος Ἰσικλείης.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμνηχανέοις οὐρῶτα
 παῖδας ἐμὰς, μέχρη δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος
 ὀφθαλμῶν, Ἡὼς δὲ παραυτίκα Φαίδιμος ἦλθε.
 τοῖα, Φίλη, μοι ὄνειρα διὰ Σρένας ἐπ'οίησαν
 παννυχίῃ· τὰ δὲ πάντα πρὸς Ευρυδῆα τρέπωσιτο,
 οἷκ' ἀΟ' ἡμετέροιο· γένοιτο δὲ μάντις ἐκκίω
 θυμὸς ἐμός, μηδ' ἄλλο παρεκφέλεσειέ τί δαίμων.

V.

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν, ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν Σρένα τὰν δειλὰν ἐρεβίσθομαι, ἔθ' ἔτι μοι γὰ
 ἐντὶ Φίλα, ποτάγει δὲ πολὺ πλεόν ἄμμε γαλάνα·
 ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολιοὺς βυλὸς, ἀ δὲ θάλασσα
 κυρτὸν ἐπαφρίσθῃ, τὰ δὲ κυμαῖα μακρὰ μεμήνη,
 ἐς χθόνα παπλώσινω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα Φεύγω·
 γὰρ ἐμὶν ἀσπασα, τάχῃ δάσκιος εὐάθεν ὕλα·
 ἐνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὤνεμος, ἀ πιτυς ἄδει.
 ἦ κακὸν ὁ γριπυὺς ζῶει βίον, ὃ δόριος ἀΐαις,
 καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύς ἀ πλάις ἄγρα.
 αὐτὰρ ἐμὶν γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλαταίῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παγᾶς Φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἄχον ἀκχεῖν,
 ἀ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἄγρικον, ἔχι ταρασσει.

VI.

Ἡρα Πὰν Αἰχῶς τὰς γειτοῖος ἦρατο δ' Αἰχῶ
 σκιρῆτᾶ Σατύρῳ· Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
 ὥς Αἰχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Αἰχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυρισκον· Εἰρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾶ.
 ὅσον γὰρ τήνων τις ἐμισσε τὸν Φιλέοντα,

τόσσον ὁμῶς φιλέων ἐχθαίρετό, πάχρ' ὃ ἂ ποίει.
ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῖς ἀνθρώποις·
ῥέγγετε τὰς φιλέοντας, ἵν', ἣν φιλέητε, φιλήσῃτε.

VII.

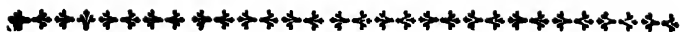
Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύη,
ἐρχεται εἰς Ἀρέβοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
ἐὶ δὲ ῥέων, καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα, καὶ κόνιν ἱρὰν·
καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
νεύθεν ὑποτροχάει, καὶ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ·
ἀλλ' οἶδε θάλασσα διερχομένη ποταμοῖο.
κωρος δεινοθέτας, κακομάχανος, αἰνὰ διδάσκων,
καὶ ποταμὸν διὰ Φίλτρον Εὐρώς ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VIII.

Εἰς Εὐρώα ἀροτριῶντα.

Λαμπαδά θείῃ καὶ τόξῳ, βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
ἔσλος Εὐρώς, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδῆν·
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπο ζυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπαιρε Δήϊς αὐλάκα πυροφόρον.
εἵπτε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· βρέξον ἀρχέρας,
μη σὲ τὸν Εὐρώπης βῆν ὑπ' ἄροτρα βάλλω.

ΔΩΣΙΑΔΑ ΡΟΔΙΟΥ

ΒΩΜΟΣ Α.

Ολὸς ἔμε λιβρὸς ἱρῶν
 λιβάδεσσιν, οἷα κάλχη,
 ὑπὸ Φοινίῃσι τέγγεσθαι
 Μαύλεις δ' ὑπερθε πέτρης Ναξίας θοάμεναι
 Παμάτων Φίδοντο Πανός· οὐ τροβίλῳ λιγνύϊ
 Ἰξὸς εὐώδης μελαίει τρεχνέων με Νυσίαν.
 Ες γὰρ βωμόν ὄρῃς με, μήτε γ' αὐροῦ
 Πλίνθοις, μήτ' Αλύθης παγένηα βώλοισ·
 Οὐδ' ὃν Κυιθογενὴς ἔτευξε Φύτλη
 λαβὼν τὰ μηκάδων κέρα,
 λισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
 Οσσαί νέμονται Κυνθίας,
 Ἰσόρροπος πέλοιό μοι.
 Σὺν Οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
 Εἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής·
 Τάων δ' αἰεζῶον τέχνην
 Εἰευσε πάλμυς ἀφθίτων.
 Σὺ δ' ὦ πιὼν κρήνηθεν, ἦν
 Ἴρις κόλαψε Γοργόνοιο,
 Θύοις τ' ἐπισπένδοις τέ μοι
 Ἵμητ' ἱαδᾶν πολὺ λαροτέρην
 Σπονδὴν ἄδην ἔθι δὴ θαρσέων
 Ες ἐμὴν τεύξιν· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ
 Ἴὸν ἰέντων τεράων, οἷα κέκευθ' ἐκείνοιο
 Ἀμφὶ Νέαις Θρηϊκίαις, ὃν σχεδόνθεν Μυρίνης
 Σοί, Τριπιάτῳ, πορφυρέῃ Φωρῇ ἀνέθηκε κρεῖσθαι.

ΑΩΣΙΑΔΑΨΟΔΙΟΥ

ΒΩΜΟΣ Β.

Εἰμάρσενός με σήτας
 πόσις, μέριψ', δίσταβος
 τευῆς, ἔσποδέναις, ἴνις ἐμπώσας, μόρος
 τευκροῖο¹ βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
 χρύσας δ' αἶτας· ἄμος ἔψανδρα
 τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔρραισεν,
 ὃν ὠπάτωρ δίσσεινος
 μόρησε μητροόριπτως.
 ἐμὸν δὲ τευγμ' ἀβρήσας
 θεοκρίτοιο κλάντας,
 τριεσπώροιο καύτας,
 αἶξεν αἶν' ἰύξας·
 χάλειψε γάρ νιν ἰῶ
 σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας.
 τὸν δ' ἐλλινεῦντ' ἐν ἀμφικλύσῳ
 Πανὸς τε ματρὸς εὐνέτας, Φῶρ
 δίξως, ἴνις τ' ἀνδροβρωῶτος ἱλοραΐτας
 ἦρ' ἀρδίῳν ἐς τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορρον.

ΦΑΝΟΚΛΕΟΥΣ.

I.

Ηώς Οἰάγροιο πάϊς, Θρηίκιος Οοφειὺς
 ἐκ θυμῷ Κάλαιν σέρξε Βορηιάδην.
 πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἔζετ' αἰείδων
 ἂν πόθον, ὅδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ
 ἀλλ' αἰεὶ μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ ψυχῇ μελεδῶνες
 ἔτρυχον, θαλερὸν δερκάμενον Κάλαιν.
 τὸν μὲν Βισονίδες κακομήχανοι ἀμυχιυθεῖσαι
 ἔκλινον, εὐμήκη Φάσγαντα θηξάμεναι,
 ἔνεκα πρῶτον ἔδειξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
 ἄρρενας, ὅδ' ἐ πόθῳ ἦνεσε θηλυτέρων.
 τῷ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῇ χαλκῷ τάμον' αὐτίκα δ' αὐτὴν
 εἰς ἄλλα Θρηικήην ρίπνυ ὁμῶς χέλυι,
 ἤλω καρβύνασαι, ἵν' ἐμφορέοιντο θαλάσση
 ἄμω ἅμα, γλαυκαῖς τετγόμεναι ροβίοις.
 τὰς δ' ἰορῇ λείσσω πολὺν ἐπ' ἔκελσε θάλασσα·
 ἡχὴ δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπ' ἔρχε λύρης,
 νήσῳ τ', αἰγιαλὸς θ' αἰμιμυρέας, ἐνθα λίγειαν
 ἀνέρες οὐφείην ἐκλέρισαν κεφαλῇ.
 ἐν δ' ἐ χέλυι τύμβω λιγυρὴν θέσαν, ἥ καὶ ἀναύδης
 πέτρας, καὶ φόρκας συγνὸν ἔπειθεν ὕδωρ.
 ἐκ κείνῃ μολπαί τε καὶ ἡμερτὴ καθαρίσθης
 νῆσον ἔχει πασέων τ' ἐστὶν αἰδοτάτη.

Θοῆκες δ' οἷς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν
 ἄχρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
 φῆς ἀλόχους ἔτιζον, ἵν' ἐν χροῖ σήματ' ἔχουσιν
 κυάνεα, συγερεῖ μὴ λελάβοιντο Φόνος·
 ποινὰς δ' Ὀρϙῆϊ κλαμένῳ σίζουσι γυναῖκας
 εἰσέτι νῦν, κείνης εἶνεκεν ἀμωπλανίης.

II

Αλλὰ τὸ Μοιράων νῆμ' ἄλυτον, ἐδέ τιν' ἔστιν
 ἐκσυγγέειν, ὅπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.

ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ

I.

Ηρῶσσαι, λιθύων ὄρος ἄκτιον αἶτε νέμεσθε,
αἰγίδι καὶ σρεπλοῖς ζωσάμεναι θυσάνοις,
τέκνα θεῶν, δεξασθε φιλητίδος ἱερὰ ταῦτα
δράγματα, καὶ ξηρὸς ἐκ καλᾶμης σεΐάνης,
ἄσσο' ἀπὸ λιμμητῆ δεκχιεύεται· ἀλλὰ καὶ ἔτως
ἡρῶσσαι, λιθύων χαίετε δεσπότιδες.

II.

Εἰς ἄγαλμα Εἰμῦ.

Αὐτόθεν ὁσράκινόν με καὶ ἐν ποσὶ γήινον Ερμῆν
ἐπλάσεν αἰψίδος κύκλος ἐλισσόμενος.
πηλὸς ἐΦυράβην· εἰ ψεύσομαι. ἀλλ' ἐΦίλησα,
ὦ ξεῖν', ὁσρακέων δύσμορον ἐργασίην.

III.

Οὐκ ἐθέλω, φιλόθρη, κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀρῆρης
δαίνυσθαι, Ζεφύρῃ πνεύμασι τερπόμενος.
ἄρκει μοι κοίτη μὲν ὑπὸ πλευρῇσι χαμμένα·
ἐργὸς γὰρ προμάλα δέμνιον ἐνδαπνίης,
καὶ λύγος, ἀρχαῖον Καρῶν σέφος. ἀλλὰ Φερέω
οἶνος, καὶ Μασέων ἡ χαρίεσσα λύρη,

θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλωμεν, νῆσθ' δεσπότην ἡμετέρης.

IV.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἴσως αἰοιδῶ
ὔδωρ δὲ πίνων ἔδ' ἐν ἅν' τέκοι σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγεν, Δρόνυσε, καὶ ἔπνεεν, ἔχ' ἐνὸς ἀσκή
Κραλίνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδῶς πίθῃ.
τοιγάρτοι σεφάνων δόμος ἔβρουεν, εἶχε δὲ κίτῳ
μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεκροκωμένον.

V.

Ηρίον εἰμὶ Βίτωνος, ὁδοιπόρε· εἰ δὲ Τορῶνι
εἰς κλειτὴν λείπων ἔρχεαι Ἀμφίπολιν,
εἰπὲν Νικαγόρα, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτὰ
Στρυμῶν, ἢ τ' ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

VI.

Αὐτὰρ ὅ γε προτέμωσε κίων Οἰκίστιον ἄστῃ
κίσσατο· Τραγασίῃ δὲ Καλαίνῃς εἶχετο παιδί·
ἢ οἱ Καῦνον ἐτίκλεν αἰεὶ Φιλέοντα θέμισας·
γείναίη δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
Βυθλῖδα, τῆς ἥτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.
βῆ δ' ἔπ' ἔραν Δίας, Φεύγων Ὀϊαδέα Κύπρον
καὶ Κράγος ὑλυγενές, καὶ Κάρια ἱρὰ λοετρά·
ἐνθ' ἥτοι πολίεθρον ἐδείματο πρῶτος ἰώνων.
αὐτὴ δὲ γνωτὴ ὀλολυγόνος οἴκῳ ἔχουσα,
Βυθλῖς, ἀπὸ προπύλων Καῦνῃς ὠδύρατο νόσον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

I.

Πίγρης ὀρνίθων ἄπο δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
 κλειτῶρ δ' ἐμθυίῳ, σοὶ τάδε, Πᾶν, ἔθεσαν.
 ξυνὸν ἀδελφεοὶ θήρης γέρας, ἄλλος ἄπ' ἄλλης,
 ἰδρίτα καὶ γαίης, ἰδρίτα καὶ πελάγευς.
 ἀνθ' ὧν τῷ μὲν ἄλως, τῷ δ' ἱέρως, ὧ δ' ἀπὸ δρυμῶν
 πέμπωε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἔπ' εὐσεβίῃ.

II.

Εἰς Ἀφροδίτην ὀπιτιυμένην.

Αὐτὰν περ τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς,
 τᾶς ἔπ' Ἀλεξάνδρῳ λαβομένα κρίσιος.

III.

Σάρδιες, ἀρχαῖος πατέρων νομὸς, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
 ἐτρεφόμεν, χέρονας ἦν τις ἀν, ἢ βακέλας
 χρυσοφόρος, ῥήσσω καλὰ τύμπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκμᾶν
 ἔνομα, καὶ Σπάρτης εἰμὶ πολυτρίποδος,
 καὶ Μήσας ἐδάην Ελικωνίδας, αἶ με τυράννων
 θῆκαν Δασκύλειω μείζονα καὶ Γύγῃ.

IV.

Εκ τῶν Μυσῶν.

Λκ' ὁ γε πεινόμενος πάγχρη Γραικοῖσι μελέσθαι
 Τιμόθεον, κιθάρης ἰδμονα καὶ μελέων,
 υἱὸν Θεμισάνηρος, τὸν ἤνεσεν ἀνέρα σίκλων
 χρυσεῖων ἱερῇ δὴ τότε χιλιάδι,
 ὑμνῆσαι ταχέως ὧπιν βλήτειραν οἰσῶν
 ἣ δ' ἐπὶ Κεγχρεῶν τίμιον οἶκον ἔχει.
 * * * * *
 μηδὲ θεῆς προλίπη Λητωίδος ἀγλαὰ ἔργα. . .

V.

Εκ τῶ Αἰόλωνος.

Παῖς Ἰωποκλῆος φόβιος Νειληιάδαο
 ἔσαι ἰθαγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων.
 τῷ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἥζεται· ἥς ἔτι νύμφης
 ἠλάκατ' ἐν θαλαμοῖς καλὸν ἐλτισσομένης,
 Ασσησὶ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Λυθεὺς,
 ὅρκι' ὀμυρεῖς πίσ' ἐπιβασάμενος,
 πρωτόθετος, ἔαρος θαλερώτερος· εἰδὲ Μελίσσῳ
 Πετρήνης τοιόνδ' ἀλφεισίβοιον ὕδωρ
 θαλλήσῃ μέγαν υἱόν, ἀφ' οὗ μέγα χάρμα Κορίνθῳ
 ἔσαι, καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις·
 Λυθεὺς Ερμείῃ ταχινῶ φίλος, ὃν ἐνὶ νύμφῃ
 μαινάς ἄφαρ ἀρήσει τὸν λιθόλευστον ἔρον.
 καὶ ἐ, καθαψαμένη γένων, αἰτέλεσα κομίσσαι
 πείσει· ὃ δὲ Ζῆνα ξείνιον αἰδόμενος,
 σπονδάς τε φοβίς, καὶ ἄλλα ξυνέωνα θαλάσσης,
 κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψετ' αἰκνὲς ἔπος.

ἡ δ' ὅταν ἀρνήται μέλεον γάμον ἀγλαὸς Ἀνθεύς,
 δὴ τότε οἱ τεύξει μητιέυλα δόλον,
 μύθοις ἐξαπαφασα, λόγος δέ οἱ ἔσσεται ἕτος·
 Γαυλὸς μοι χρύσεος Φρεΐας ἐκ μυχάτης
 ἄρτι γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κάλον ἤρικεν ὄγκῳ,
 αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ὥχετ' ἐϋδριάδας·
 πρὸς σέ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι (ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἀκῶ
 ῥηιδίην οἶμον τῷδ' ἔμεναι σομίσ)·
 ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα Φιλίatos εἴης.
 ὥδε μὲν ἡ φοβίη Νειλιάδαο δάμαρ
 ὦβεγξέβ· ὁ δ' ἔ' Ουραοθεῖς, ἀπὸ μὲν λελεγῆιον εἶμα
 μητρος εἰς ἔργον θήσεται Ελλαμένης·
 αὐτὸς δὲ σπτεύδων κοῖλον καλαβήσεται ἄγκος
 Ορεΐατος· ἡ δ' ἐπὶ οἱ λυρὰ νοεῦσα γυνὴ
 ἀμφοτέραις χεῖρεσσι μυλακρίδα λαᾶν ἐνήσει.
 καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποβιμότατος
 ἡρίον οἰκῆσει τὸ μεμορμένον· ἡ δ' ὑπὸ δειρὴν
 αἴψαμένη, σὺν τῷ βήσεται εἰς Αἰδὴν.

Φ Α Λ Α Ι Κ Ο Υ

I.

Νικῶ δίαυλον. ἀλλ' ἐγὼ παλαίων.
 ἐγὼ δὲ πενιάρηθλον. ἀλλ' ἐγὼ πύξ.
 καὶ τίς τυ; Τιμόδημος. ἀλλ' ἐγὼ Κρής.
 ἐγὼ δὲ Κρηβεύς. ἀλλ' ἐγὼ Διοκλῆς.
 καὶ τίς πατὴρ τοι; κλεινὸς ὥσπερ ὕμνῳ.
 ἐμῶν δὲ νικῆς; Ἰσθμοί. ἢ τὸ δὲ ἐμῶν;
 Νέμειον ἂν λειμῶνα, καὶ παρ' Ἡρά.

* * * * *

II.

Τῆς ἐγὼ τὸ περισσὸν εἰκόνισμα,
 τῆς κωμωδογέλωτος εἰς θρίαμβον,
 κισσῶ καὶ στεφάνοισιν ἀμψυκαδέν,
 ἔσας, ὅφρα λύκωνι σᾶμι ἔπειθ.
 ὅσσα γὰρ κατέπραξε λαμπρὸς ἀνὴρ,
 μνάμα τῆς χαριέντος ἐν τε λέσχῃ
 ἐν τ' οἴνῳ τόδε κῆπὸν τοῖς ἑπέειπε
 ἀγκυλῇ, παράδειγμα τᾶς ὁπωπαῆς.

III.

Στρεπτὸν βασιλικῶς ῥόμβον διάσοιο μύωπα
 καὶ σκυτὸς ἀμφιδόρεσσι τικλὸν ἀχαυνέης
 καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χάλκεια ῥόπτρων
 καὶ θύρεσσι χλοερὸν κωνοφόρεσσι κάμακα,

καὶ κέφοιο βαρὺν τυπάνῃς βρόμον, ἡδὲ Φορηθὲν
πολλάκι μιτρεδέτε λίκνον ὕπερθε κόμης
εὐάνθη Βάκχῳ, τὴν ἔληρμον ἀνικα θύρσοις
ἄτρομον εἰς προπύσεις χεῖρα μετημφίασεν.

IV.

Φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοων δὲ ἐπιβάλλει ἐχέτλη,
εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πειρατ' ἰδεῖν βιοτῆς
ἡπειρὺν γὰρ ἔνεσι μακρὸς βίος· εἰν' αἰὶ δὲ ἔ' πως
εὐμαρὲς εἰς πολὺν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν.

V.

Φῶκος ἐπὶ ξεινῆς μὲν ἀπεφθίτο· κῦμα γὰρ μέλαινα
ναὺς εἴς ὕπεξήνεικεν, ἐδὲ ἐσέξατο·
ἀλλὰ κατ' Αἰγαίου πόρον βαθὺν ὥχετο πόντος,
βίη Νότῃ πρήσαντος ἐχάτην ἄλα.
τύμβος δὲ ἐκ πατέρων κενεὸν λάχεν, ὃν πέρι Πρόμηθις
μητρὶ, λυγρῇ γ' ὀρνίθι πότμον ἐκέλη,
αἰ αἰ, κακὺίαι τὸν ἐόν γόνον ἥματα πάντα,
λέγῃσα τὸν πρόωρον ὡς ἀπέφθιτο.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

Τ Μ Ν Ο Ι.

I.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζηνὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παραὶ σπονδῇσιν αἰεῖδεν
 λώιον, ἢ θεὸν αὐτὸν, αἰεὶ μέγαν, αἰὲν ἀνακτα,
 πηλαγόνων ἐλατῆμα, δικασπῶλον ἔρανίδησι;
 πῶς καὶ νιν, ΔΙΚΤΑΙΟΝ αἰείσομεν, ἢ ἔ ΛΥΚΑΙΟΝ;
 ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἔπει γένος ἀμφήρισον.
 Ζεῦ, σὲ μὲν ἰδαίοισιν ἐν ἔρεσι φασὶ γενέσθαι,
 Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαιτο;
 Κρῆτες αἰεὶ ψεύσαι· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σείο
 Κρῆτες ἐτεκλήναντο. σὺ δ' ἔθ' θάνατος· ἐσσι γὰρ αἰεὶ.
 ἐν δέ σε Παρράσιω Ρεῖη τέκεν, ἥχι μάλιστα
 ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· εἶθεν ὁ χῶρος
 ἱερός· ἔδ' ἐ τι μὲν κεχρημένον Εἰλειθυῆς
 ἐρωπετὸν, ἔδ' ἐ γυνὴ ἐπιμίσγειαι· ἀλλὰ ἐ Ρεῖης
 ὠγύγιον καλέεσσι λεχώνιον Ἀπιδανῆες.
 ἐνθα σ' ἔπει μῆτηρ μεγάλων ἀπεβήκατο κόλπων,
 αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ὦ κε τόκοιο

Ud

λύματα χυλῶσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρώτα λοέσσαι.
 Λάδων ἀλλ' ἔσσω μέγας ἔρρεεν, ἔσδ' Εὐρύμανθος,
 λευκότελος ποταμῶν. ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
 Ἀρκαδίη (μέλλεν δὲ μάλ' εὐνῆρος καλέεσθαι
 αὐτὶς) ἔπει τμηόσδε, ρέη ὅτ' ἐλύσατο μίτην,
 ἣ πολλὰς ἐφύπευθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
 ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὥχησεν ἀμάξας,
 πολλὰ δὲ Καρνίωιός ανω, διερῶ περ ἑόντος,
 ἱλυὲς ἐβάλοιο κινάπεται· νίσσειο δ' ἀνῆρ
 πεζὸς ὑπὲρ Κραῖβιν τε, πολὺσιόν τε Μετώπῃν
 δι' ἀλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
 καὶ ῥ' ὑπ' ἀμνηχανίης χορμένη Φάτο πότνια Ρεῖη·
 Γαῖα Φίλη, τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῆες ἐλαφραί.
 εἴπω, καὶ ἀντανύσασα θεῇ μέγαν ὑψόθι πῆχυν
 πλήξεν ὄρος σκήπτρῳ· τὸ δὲ οἱ δίχα πάλυ διέσθι,
 ἐκ δ' ἔχει μέγα χεῦμα. τόθι χροά Οαιδρύνασα,
 ὦνα, τεὸν σπείρωσε, Νέδῃ δέ σ' ἔδωκε κομίσσασθαι
 κευθμῶν ἐς Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο,
 πρεσβυτάτῃ Νυμφέων, αἱ μιν τότε μαιώσαιο,
 πρωῒισθι γενεῇφι, μετὰ Στύγα τε, Φιλύρην τε.
 ἔσδ' αἰλὴν ἀπέτισε θεῇ χάριν· ἀλλὰ τὸ χεῦμα
 κεῖνο Νέδῃν ὀνόμινε· το μὲν ποθι πάλυ, κατ' αὐτὸ
 Καυκάωνων πολίεδρον, ὃ Λέπρεον πεφάτισται,
 συμφέρεται Νηξίη· παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
 ἡῶνοι πίνεσι Λυκαονίης ἄρχαιοιο.
 εὔτε Θεναὺς ἀπέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσοῖο Θέρμσα,
 Ζεῦ πάτερ, ἣ Νύμφη σε, (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσσῶ)
 τηλαίκι τει πέσε, δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλός· ἐνθεν ἐκείνο
 Ομφάλιον μετέπειτα πέδον καλέεσι Κύδωνες.
 Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβαίων ἔταραι προσετῶχυναιῶ

Δικλῆαι Μελίαι· σέ δ' ἐκοίμισεν Αδρήστεια
 λικνῶ ἐνὶ χρυσέῳ· σὺ δ' ἐθήσαιο πιονα μαζὸν
 αἰγὸς Αμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρωε.
 γέντο γὰρ ἑξαπιναιῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
 ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τὰ τε κλείεσι Πάνακτρα,
 ἔλα δὲ Κρήτες σε πέρι πρύλιν ὠρχήσαντο
 τεύχεα πεπλήγητες, ἵνα Κρόνος ἔασιν ἡχὴν
 ἀσπίδος εἰσαίοι, καὶ μὴ σέο κερίζοντος.
 καλὰ μὲν ἤέξεν, καλὰ δ' ἔτραφε, ἔρανε Ζεῦ·
 οἷον δ' ἀνήθησας, ταχίνοι δὲ τοι ἦλθον ἱῆλοι.
 ἀλλ' ἐτι παιδὸς ἐὼν ἐφράσσαιο πάντα τέλειαι·
 τῷ τοι καὶ γνωτοὶ, προῖερηγενέες περ ἐόντες,
 ἔρανον ἔκ ἐμέγηραν ἔχεν ἐπιδαίσιον οἶκον.
 θηναιοὶ δ' ἔκ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν αἰοδοί·
 φάντο πάλλον Κρονίδῃσι διὰ τρίχας δάμναλα νῆμαι·
 τίς δέ κ' ἐπ' ἐλύμπῳ τε καὶ αἰδοὶ κλῆρον ἐρύσσαι,
 ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ εἴκει
 πῆλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλείστον ἔχασαι.
 ψευδοίμην αἰόντος ἅ κεν πεπῳθόιεν ἀκμήν.
 ἔ σε θεῶν ἐσσηνα πάλοι θύσαν· ἔργα δὲ χειρῶν,
 σὴ τε βίη, τό τε Κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἴσαι δίφρε.
 θήκαο δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπεύροχον ἀγγελιώτην
 σῶν τεράων, αἳ ἐμοῖσι Φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
 εἴλεο δ' αἰζηῶν ὅ τι φέρτατον· ἔ σύ γε νηῶν
 ἐμπεράμας, ἔκ ἄνδρα σακίσταλον, ἔ μὲν αἰοδόν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίγοσιν ἀντιπαρῆκας,
 ἄλλα μέλειν ἑτέροισι· σὺ δ' ἐξέλεο πηλιαρχας
 αὐτὰς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γιωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς.
 ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' ἔκ κρατέοις ὑπ' ἰχύν;
 αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδίομεν Ἡφαίστιο,

τευχῆσ' αἰς δ' Ἄρης, ἐπακλήρας δὲ Χιτώνης
 Ἀρτέμιδος, φοῖβος δὲ, λύρης εὖ εἰδότας οἰμας
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς ἔδρ' ἀνάκτων
 θειότερον. τῷ καὶ σφετέρην ἐκρίνας λῆξιν
 δῶκας δὲ πολίεθρα φυλασσέμεν· ἴξο δ' αὐτὸς
 ἄκρης ἐν πολίεσσιν ἐπ' ὄψιος, οἳ τε δίκησι
 λαὸν ὑπὸ σκολιῆς, οἳ τ' ἐμπαλιν ἰδύνουσιν
 ἐν δὲ ῥυφεινῇ ἐβαλες σφίσιν, ἐν δ' ἄλυσ' ὄλβον·
 παῖσι μὲν, ἔμάλ' αἰς ἴσον· ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
 ἡμετέρῳ μεδέοντι· περὶ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
 ἐσπέριος κείνός γε τελεῖ τὰ κεν ἦρι νοήσῃ
 ἐσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὐτε νοήσῃ
 οἳ δὲ, τὰ μὲν πλειῶνι· τὰ δ' ἔχ' ἐνί. τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
 αὐτὸς ἄνῃ ἐκόλυσας, ἐνέκλασας δὲ μενοινῇ.
 χαῖρε μέγα, Κρονίδῃ πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
 δῶτορ ἀπημονίης. τί' αἰς ἔργμα' αἰς τίς κεν αἰεῖται;
 ἔ' γένετ', ἔ' ἔσαι· τίς κεν Διὸς ἔργματ' αἰεῖται;
 χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖτις· δίδ' αἰς ἀρετὴν τ' ἀφένος τε.
 ἔ'τ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταιται ἄνδρας αἰέξεν,
 ἔ'τ' ἀρετὴ ἀφένειο. δίδ' αἰς ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Οἶον ὁ τῷ Ἀπόλλωνος ἐσεΐσατο δάδνους ὄρωπῃ,
 οἷα δὲ ὅλον τὸ μέλαθρον· ἐκὰς, ἐκὰς, ὅστις αἰλιτρός.
 καὶ δὴ πῶς τὰ θυμέτρα καλῶ ποδὶ φοῖβος αἰοάσσει.
 εἴχ' ἐμάας; ἐπ' ἔνυσεν ὁ Δῆλιος ἡδύ τι Φοῖνιξ
 ἐλατίνης, ὃ δὲ κύκλιος ἐν ἡέρι καλὸν αἰεΐδει.
 αὐτὰὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
 αὐταὶ δὲ κληίδες· ὁ γὰρ θεὸς ἔκ' ἐκὶ μακράν.
 οἱ δὲ νέοι μελίσιν τε καὶ ἐς χορὸν εἰτύνεσθε.
 ὡ' Ἀπόλλων ἔ' παντὶ Φαείνεται, ἀλλ' ὅ τις ἐδδλός.
 ὅς μιν ἰδῇ, μέγας ἔτος· ὅς δὲ ἔκ' ἰδῇ, λιτὸς ἐκείνος.
 οὐδ' ὅμειβ', ὦ Ἐκάεργε, καὶ ἐσσόμεβ' ἔσθ' ὅτε λιτοί.
 μήτε σιωπῆλὴν κίθαριν, μήτ' αἴψοτον ἶχνος
 τῷ φοῖβῳ τῶν παίδας ἔχαιεν ἐπιδημήσας,
 εἰ τελέεν μέλῃσι γάμον, πολὴν τε κερεῖσθαι,
 ἐτήξεν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέλοις.
 ἡγασάμην τῶν παίδας, ἔπει χέλυς ἔκ' ἐτ' αἰεργός.
 ὑσμῖν' αἰότες ἐπ' Ἀπόλλωνος αἰεΐδῃ.
 εὐσμῖναι καὶ πείτος, ὅτε κλείσῃ, αἰοιδὸν
 ἢ κίθαριν, ἢ τόξα, λυκωρέος ἔντεα φοῖβῳ.
 ἔσ' ὅτε τίς τις Ἀχιλλῆα κινύρεται αἰλινᾷ μήτρῃ,
 ὥπως· ΠΙ ΠΑΙΗΘΝ ΠΙ ΠΑΙΗΘΝ ἀκρόσῃ.
 καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
 ὅστις ἐνὶ φρυγῇ διερὸς λίθος ἐτήρικται,
 μάμμαρον ἀντὶ γυναικὸς οἰζυρόν τι χανέσσης.
 ΠΗ ΠΗ Φθέρ' ἔγειρε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζεν.
 ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῇ μάχοιτο·
 ὅστις ἐμῷ βασιλῇ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.

τὸν χορὸν ὡ' πόλλων, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν αἰδεῖται,
 τιμήσει· δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἦσαι.
 εἴδ' ὁ χορὸς τὸν φοῖβον ἐφ' ἐν μόνον ἡμᾶρ αἰεῖσει·
 ἔστι γὰρ εὐῦμνος· τίς ἂν ἔρεα φοῖβον αἰεῖδοι;
 χρύσεια τῶ' πόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν, ἥ τ' ἐπιπορῶνις,
 ἥ τε λύρη, τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκλιον, ἥ τε Φαοέτρη·
 χρύσεια καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων,
 καὶ τε πολυκλέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
 καὶ κεν αἰεὶ καλὸς καὶ αἰεὶ νέος· ἔπαυσε φοῖβος
 Θηλείαις, εἴδ' ὅσσον, ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
 αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.
 ἔ λῖπος Ἀπόλλωνος ἀποσάξουσιν ἔθειραι,
 ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν· ἐν ἄσφει δ' ὧ κεν ἐκείναις
 πρῶνκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένουσιν.
 τέχνη δ' ἀμφιλαφὴς ἔστι τόσον, ὅσσον Ἀπόλλων.
 κῆνος οἰσεύῃν ἔλαχ' ἀνέρας, κῆνος αἰοιδόν·
 φοῖβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ αἰοιδή.
 κείνῃς δὲ θριαῖ, καὶ μάντιες· ἐκ δὲ νῦ φοῖβος
 ἱητροὶ δαδάασιν αἰάβλησιν θανάτοιο.
 φοῖβον καὶ ΝΟΜΙΟΝ κικλήσκουμεν, ἐξέτι κείνῃς,
 ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσιῶ ζευγῆτιδάς· ἔτρεφεν ἴστωρ,
 ἡϊθέα ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
 ῥῆϊά κε βρεθοσίον τελέβοι πλέον, εἰδὲ κεν αἵγες
 δειύοντο βρεφέων ἐπὶ μηκάδες, ἥσιν Ἀπόλλων
 βοσκομένης ὀφθαλμὸν ἐπὶ ἡγάγεν· εἴδ' ἀγάλακιες
 οἷες, εἴδ' ἄκυβοι, πᾶσαι δὲ κεν εἶεν ὑπάρνοι·
 ἡ δὲ κε μνητοκόος, διδυματοκόος αἰψὰ γένετο.
 φοῖβῳ δ' ἐσπόμενοι πολλὰς διεμετρήσαντο
 ἄνθρωποι· φοῖβος γὰρ αἰεὶ πολίεσσι Φιληδῆϊ
 κίχζομένης, αὐτὸς δὲ θεμείλια φοῖβος ὑφαίνει.

τετραέτης ταπρῶτα θεμείλια· φοῖβος ἔπηξε
 καλῇ ἐν Ορτυγίῃ, περιηγέος ἐγγυῖ λίμνης.
 Ἀρτεμις ἀγρώσασσα καρήατα συνεχες αἰγῶν
 Κυνιάδων Φορέεσκιν, ὃ δ' ἔπαλεκε βωμὸν Ἀπόλλωι.
 δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμοὶ
 ἐκ κεράων, κεραῆς δὲ πέριξ ἔπεβαλλετο τρίχας.
 ὧδ' ἔμαθεν ταπρῶτα θεμείλια φοῖβος ἐγείρειν.
 φοῖβος καὶ βαδύγειον ἐμην πόλιν ἔφορσε κάτῳ·
 καὶ λιθύην ἐσιόντι κόραξ ἠγῆσά το λαῶ,
 θεῖος οἰκιστὴρ· καὶ ὤμοσε τείχεα δάτειν
 ἡμετέροις βασιλεῦσιν· αἰεὶ δ' εὖορκος Ἀπόλλων.
 ὦ πάλλον, πολλοὶ σε ΒΟΗΔΡΟΜΙΟΝ καλέεσσι,
 πολλοὶ δὲ ΚΛΑΡ'ΙΟΝ· πάντῃ δέ τοι ἔνομα πάλυ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ΚΑΡΝΕΙΟΝ· ἐμοὶ πατρώϊον ἔτω.
 Σπάρτη τοι, Καρνείε, τό γε πρώτιστον ἐδέθλον,
 δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης.
 ἐκ μὲν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιστοῖο δαο
 ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀποκλίσιν· ἐκ δὲ σε Θήρης
 ἕλος Αἰριστελῆς Ἀστυιδί· πάρεβτο γαίῃ.
 δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον· ἐν δὲ πόλῃ
 θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ἥ ἐνὶ πολλοὶ
 ὑσάτιον πίπτουσιν ἐπ' ἰχθίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
 ἰὴ ἰὴ, Καρνείε πολὺλλιτε, σέο δὲ βωμοὶ
 ἀνθεα μὲν Φορέεσσιν ἐν εἵαρι, τόσσα περ ὥραι
 ποικίλ' αἰγινεῦσι, Ζεφύρεα πνεύοντος ἔερσιν·
 χείματι δὲ, κρόκον ἡδύν. αἰεὶ δέ τοι ἀένανον πῦρ,
 εἰδὲ ποτε χθιζὸν περιβόσκειαι ἀνθρακα τέφρη.
 ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Εὐρυῆς
 ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι λιθύσσης,
 τέθμαι εὐτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον ὥραι.

οἱ δ' ἔτι πηγῆς Κυρῆς ἐδύναντο πελάσσαι
 Δωριεῖς, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἀζίλιν ἔναιον.
 τῆς μὲν ἀναξ ἰδὲν αὐτῆ, εἴη δ' ἐπεδείξατο νόμῳ,
 τὰς ἐπὶ Μυρτιάσης κερατώδεας· ἦχι λένοντα
 Τυφίης κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
 καὶ κείνῃ χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
 καὶ πόλει τόσ' ἐνείμεν ὀφέλιμα, τόσσα φυρήνη,
 μυνώμενος προτέρης ἀρπακτύος· καὶ μὲν αὐτοὶ
 Βαττιάδαι φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.

ΙΗ ΙΗ ΠΑΙΗΟΝ ἀκρόμεν, ἔνεκα τῆτο
 Δελφός τοι πρῶτιστον ἐφύμνιον εὔρετο λαός,
 ἦμος ἐκβολὴν χρυσέων ἐπεδείκνυστο τόξων.
 Πυθῶ τοι κατιόιτι συνήντητο δαιμόνιος θῆρ,
 αἰνὸς ὄφιν· τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
 βάλλων ὠκύν' οἰσόν· ἐπηύτησε δὲ λαός·
 Ἰὴ ἰὴ Παιῆον, ἰεὶ βέλος, εὐθύ σε μήτηρ
 γείνατ' ἀοσσητῆρα. τὸ δ' ἐξέτι κείθεν αἰείδη.

Ο Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐς ἕατα λάθριος εἶπεν·
 οὐκ ἄγαμα τὸν αἰεδόν, ὅς ἐχ' ὅσα πόντος αἰείδει.
 τὸν φθόνον ὡ' πόλλων ποδὶ τ' ἵλασεν, ὥδέ τ' εἶπεν·
 Ἀσσυρίῃ ποταμῶ οὐ μέγας ῥεύς, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
 λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἔλκει.
 Δημοὶ δ' ἐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέεσι μέλισσαι,
 ἀλλ' ἥτις καθάρη τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρωται
 πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβαῖς, ἄκρον ἄωτον.
 χαῖρε ἀναξ· ὁ δὲ Μᾶϊμος, ἵν' ὁ Φθόρος, ἐνθα νέοιτο.

III.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Αρτεμιν (ὃ γὰρ ἐλαφρόν αἰεδοίτεσσι λαβέσθαι)
 ὑμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίῃ τε μέλονται,
 καὶ χορὸς ἀμμιλαφῆς, καὶ ἐν ἔρεσιν ἐψιάσθαι
 ἀρχόμεν' ὡς ὅτε πατὴρ ἐξεζομένη γονάτεσσι
 παῖς ἔτι κροῖζα, τὰδε προσέειπε γυνῆα·

Δὸς μοι παρθενίῃν αἰώνιον, ἄπῳα, Κυλάσσειν
 καὶ πολυνυμνίην, ἵνα μή μοι φοῖβος ἐρίξη.
 δὸς δ' ἰὺς καὶ τόξα. ἕα πάτερ' ἔ σε Φαρέτρη,
 δ' αἰτέω μέγα τόξον' ἐμοὶ Κύκλωπες οἷσ' ἔς
 αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπῶς ἄεμμα·
 ἀλλὰ Φαειδορίην τε, καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
 ζῶν ἔσθαι λεγνῶτ' ἐν ἄγρια θηρία καίνω
 οὐς δ' ἐμοὶ ἐξήκοντα χορήτιδας Ωκεανίνας,
 πάσας εἰνέτας, πάσας ἔτι πειθῆς ἀμίτρης.
 δὸς δ' ἐμοὶ ἀμμιπόλης, Ἀμνισίδας εἰκόσι Νύμφας,
 αἰτ' ἐμοὶ ἐνδρομίδης τε, καὶ, ὅτε ποτε μηκέτι λύγκας
 μήτ' ἐλάτεις βάλλοιμι, θοὸς κύκλις εὐ κομέοιεν.
 δὸς δ' ἐμοὶ ἔρεα πάντα· πόλιν δ' ἐμοὶ ἦντινα νῆμον,
 ἦντινα λῆς· σπασιδὸν γὰρ, ὅτ' Ἀρτεμις ἄστυ κτεῖται.
 κρεσιν οἰκίῃσ' πόλεσι δ' ἐπιμίσσομαι ἀνδράων
 μᾶλλον ὅτ' ὀξείησιν ὑπ' αἰδίνεσσι γυναικίῃς
 τειρόμεναι καλέεσσι βουβρόν' ἥ σί με Μοῖμαι
 γενομένην τοπαρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν,
 ὅτι με καὶ τίλιδσα καὶ ἐκ ἤλγησε Φέρεσσα
 μήτηρ, ἀλλ' ἀμογυῖτι φίλων ἀπέλῃκατο κόλπων.

Ὡς ἡ παῖς εἰπῶσα γενεάδος ἤθελε πατρὸς

ἄψασται, πολλὰ δὲ μάτην ἐτανύσσαο χεῖρας,
 μέχρ' ἵνα ψαύσει· πατὴρ δ' ἑπένευσε γελάσσας,
 Φῆ δὲ καταρρέζων· ὅτε μοι τοιαῦτα θάιναι
 τίχθαιεν, τυτθὸν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥης
 χωομένης ἀλέγοιμι· φέρευ τέκος, ὅσσ' ἐβελημὸς
 αἰτίξεις, καὶ δ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα θάσει.
 τρεῖς δέκα τοι πολίεθνα, καὶ ἔχ' ἓνα πύργον, ὅπως σῶν
 τρεῖς δέκα τοι πολίεθνα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον αἴξεν
 εἴσεται, ἀλλὰ μόνῃ σε, καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι·
 πολλὰς δὲ ξυνῆ πόλιος διαμετρήσασθαι
 μεσσόγεως, νήσας τε· καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται
 Ἀρτέμιδος βωμοὶ τε καὶ αλσεα· καὶ γὰρ ἀγχαῖς
 ἔσση καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. ὧς ὁ μὲν εἰπὼν
 μῦθον ἐπεκρήνη καρῆατι. βαίνει δὲ κέρη
 λεῦκον ἔπι, Κρητᾶϊον ὄνος, κεκορημένον ὕλη·
 ἔνθεν ἐπ' Ὠκεαίην. πολέας δ' ἐπελεξατο Νύμφας,
 πάσας εἰνέτας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρης.
 χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθύς,
 ἔνεκα θυγατέρας Λητωίδι πέμπωεν ἀμοιβῆς.
 αὐτὴ δὲ Κύκλωπας μετεκίαβε. τῆς μὲν ἔτελλε
 νήσῳ ἐνὶ Λιτώρῃ· Λιτώρῃ νέον, ἀλλὰ τότε ἔσκεν
 ἔνομά οἱ Μελιγχεῖς. ἐπ' ἄκμοσι δ' Ἡφαίστιο
 ἐσώοτες περὶ μύδρον (ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον)
 ἰωπαίην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίσσειν.
 αἱ Νύμφαι δ' ἔδδισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,
 πρὴσίην Ὀσσείοισιν εὐκίετα, πᾶσι δ' ὕπ' Ὀφρὺν
 Φαίᾳ μενόγληνα, σάκει ἴσα τέτραβοείω,
 δαινὸν ὑπογλαύσοντα, καὶ ὅπως ὅτε δῶπον ἄκχσαν
 ἄκμονος ἠχῆσαντος, ἐπὶ μέγα πηλὺ τ' αἶμα
 Φυσάων, αὐτῶν τε βαρὺν ζῆνον. αὐτὴ γὰρ Αἴτη,

αὐε δὲ Τρῳακίῃ, Σικανῶν ἔδος, αὐε δὲ γείτων
 Ἰταλίῃ, μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κύρνος αὐτεῖ,
 εὐθ' οἳ γε ῥαισῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,
 ῥαχάλκον ζείοντα καμινόθεν, ἥε σίδηρον,
 ἀμβολαδὶς τεύπωντες, ἐπὶ μέγα μοχθήσειαν.
 τῷ σφέας ἔκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ωκεανῖναι
 ἔτ' αὐτὴν ιδέειν, ἔτε κλύων ἔασι δέχθαι.
 ἔ νέμεσις· κείνης δὲ καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαῖ
 ἔδ' ἐποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὀρώσι θυγάτρες.
 ἀλλ' ὅτε κεράων τις ἀπειθέα μητέρι τεύχει,
 μήτηρ μὲν Κύκλωπας εἴη ἐπὶ παιδὶ καλισρεῖ,
 Ἀργην, ἣ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτσιο
 ἔρχεται Εὐμείης, σποδιῇ τε κεχηρμένος αἰβῇ
 αὐτίκα τὴν κέρην μορμύσσεται, ἣ δὲ τεκμήσης
 δύνει ἔσω κόλῳπας, θεμένη ἐπὶ Θάεσι χεῖρας.
 κῆρυα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἔχσας,
 εὐτ' ἐμολεν Λητῶ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι Τέρεσσιν,
 Πηλαΐεα καλέοντος, ὅπως ὀπιήρια δοίη,
 βρόντew σὲ σιβαροῖσιν ἐφεισσομένην γονάτεσσιν.
 σήθεος ἐκ μεγάλης λαοίης ἐδυάξας χαίτης,
 ὠλοψάς τε βίησι· τὸ δ' ἄτρεχον εἰσέτι καὶ νῦν
 μεσσησίον σέβονιο μένει μέρος, ὥς ὅτε κόρη
 Φωτὸς ἐνδυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπῃ.
 τῷ μάλα θαρσαλή σφε τάδε προσελέξας τήμερος
 Κύκλωπες, ἣ μοί τι Κυδώνιον, εἰ δ' ἄγε, τόξον,
 ἢ δ' ἰᾶς, κοίλῃν τε καὶ ἀκκληῖδα βελεμένην
 τεύξασθαι. καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωιάς, ὥσπερ Ἀπόλλων.
 εἰ δὲ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος, ἣ τι πέλωνον
 θηρίον ἀγρεύσω, τοῖς κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.
 ἔννεπες· οἳ δ' ἐτέλεσαν· ἄφαρ δ' ὠπλίσσαντο, δαῖμον

αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἦϊες ἵκεο δ' αὖλιν
 Ἀρκαδικὴν ἐπὶ Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγρὸς ἔταμνε
 Μαιναλῆς, ἵνα οἱ τοκᾶδες κύνες εἶδαι ἔδοιεν.
 τὴν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγᾶς,
 τρεῖς δὲ παρκατίχας, ἓνα δ' αἰόλον, οἷ' ῥα λέοντας
 αὐτὰς ἀνερύοντες, ὅτε δρᾶξαντο δεράων,
 εἶλκον ἐτι ζύοντας ἐπ' αὐλίον· ἐπὶ δ' ἔβδωκε
 θάσσανας αὐράων κυνοσφρίδας, αἰ' ῥα διῶξαι
 ὠκίσαι νεβρὰς τε καὶ ἔμύοντα λαγαῶν,
 καὶ κοίτην ἐλάῳιο καὶ ὕψιχος ἐνθα καλιαῖ
 σημῆναι, καὶ ζουκὸς ἐπ' ἰχνιον ἠγήσασθαι.
 ἐνθεν ἀπερχομένη (μετὰ καὶ κύνες ἐσσεύοντο)
 εὖρες ἐπὶ προμελῆς ὄρεας τῇ Παρρασίω
 σκαυρόσας ἐλάῳας, μέγα τι χρέος, αἱ μὲν ἐπ' ὄχθης
 αἰὲν ἐδρακολέοντο μελαμψήϊδος Ἀναύρας,
 μάσσονες ἢ ταῦροι, κεράων δ' ἀπελόμεντο χροῦτός.
 ἔξαπώνης δ' ἔταθές τε, καὶ οὐ ποτὶ θυμὸν εἰώπεις·
 Τῆτό κεν Ἀστέμιδος πρῶτ' ἀγρίον ἄξιον εἶη.
 πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι πίσυρας δ' ἔλες ὦπα θέεστα,
 νόσφι κυνοδρομῆς, ἵα τοι θοὸν ἄρμα φέροιεν
 τὴν δὲ μίαν, Κελάδηντος ὑπὲρ ποταμοῖο Φυγᾶταν,
 Ἥρης ἐννεσίησιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ
 ὕστατον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κούρεος ἔδεκτο.
 Ἀρτεμι παρθενίη, Τιτυοκλόνε, χρύσεια μὲν τοι
 εἵτεα καὶ ζώνη, χρύσειον δ' ἐξεύξαιο δίφρον,
 ἐν δ' ἐβάλευ χρύσεια, θεῇ, κεμάδεσσι χαλινά.
 πᾶ δέ σε τοπαρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ' αἰεῖρειν;
 Αἰμῶ ἐπὶ Θρήικι, τόθεν βορέαο καλᾶίξ
 ἐρχεται ἀχλαίνουσι δυσαιέα κυρμὸν ἄγχστα.
 τῇ δ' ἔταμες πεύκη; ἀπὸ δὲ φλογὸς ἠΐα ποίης;

Μυσῶ ἐν Οὐλύμπῳ· Φάεος δ' ἐνέηκας αὐτμὴν
 ἀσβέσῃ, τὸ ῥα πατρὸς ἀποσάξῃσι κεραυνοί.
 Πησάκι δ' ἀργυρέοιο, θεῇ, πειρήσας τόξῃ;
 πρῶτον ἐπὶ Πηλεΐην, τὸ δὲ δεύτερον ἥκας ἐπὶ δρυῖν,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ Θῆρα· τὸ τέταρτον ἔκείτ' ἐπὶ δρυῖν,
 ἀλλὰ μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἳ τε περὶ σφῆας,
 οἳ τε περὶ ξείνης ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον.
 ῥέτλιοι, οἷς τὴν χαλεπὴν ἐμμάξαι ὀργήν·
 κλῆνιά Οἶν λοιμὸς καταδόσκειαι, ἔργα δὲ πάχνη
 κείρονται δὲ γέροντες ἐὼ ἡάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωίδες, ἢ ἐφυγῆσαι
 τίκῃσιν· τῶν δ' ἔδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.
 ἔς δὲ κεν εὐμειδὴς τε καὶ ἰλαὸς αὐγάσσει,
 κείοις εὖ μὲν ἄλγεα φέρει σάχυν, εὖ δὲ γενέλη
 τετραπύδων, εὖ δ' ὅλβος αἰέσσεται, ἔδ' ἐπὶ σῆμα
 ἔρχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιον τι φέρωσιν·
 ἔδὲ διχασασὶν τρώει γένος, ἥ τε καὶ εὖ περ
 οἴκῃς ἐσηῶτας ἐσίνατο· ταὶ δὲ θυωρὸν
 εἰνάτερες γαλῶν τε μίαν πέρι δίφρα τίθενται.
 πότνια, τῶν εἴη μὲν, ἐμοὶ Φίλος ὅστις ἀληθὴς,
 εἴην δ' αὐτὸς, ἀνασσα· μέλοι δ' ἐμοὶ αἰὲν αἰοιδῇ,
 τῇ ἐνὶ μὲν Λητῆς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλή,
 ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων, ἐν δ' οἳ σέο πάντες ἀέθλοι,
 ἐν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἄντυγες, αἵ τε σε ρεῖα
 θηητὴν φορέουσιν, ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
 ἐνθά τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προμολῇσι δέχονται,
 ὅπῃ μὲν Ἑρμείης ἀπακῆσιος, αὐτὰρ Ἀπόλλων
 θηρίον ὅ τ' ἐφ' ἑρῆα· πάροιθε δὲ, πρὶν περ ἰκέσθαι
 καλῆρεν Ἀλκείδην· νῦν δ' ἔκείτ' ἔττον ἀέθλον
 φοῖβος ἔχει. τοῖος γὰρ αἰὲ Τριφύθιος ἄκμων

ἔστηκε πρὸ πυλέων, πόλιδέγμενος, εἴ τι Φέρεσθαι
 νεῖαι πῖον ἔδεσμαι. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνω
 ἄλληκλον γελώωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτῇ,
 ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἣ ὅ γε χλάνην
 κάπῳρον ὀπιθιδίοιο Φέρων ποδὸς ἀσπαίροντα
 κερδαλέω μύθῳ σε, θεῇ, μάλα τῷδε πινύσκει
 Βάλλε κακὰς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοὶ σε βροτὸν,
 ὡς ἐμὲ, κυκλήσκωσιν. ἕα πρόκας ἠδὲ λαγωὰς
 ἔρεα βόσκεισθαι· τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
 ῥέξιαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται
 καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· βᾶλλ' ἐπὶ καὶ τέξ.
 ὡς ἔνεπε, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖται.
 καὶ γὰρ ὅ γε, φρυγὴ περ ὑπὸ δρυὶ γῆα θεωθεῖς,
 παύσατ' ἀδηφαγίης· ἐτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνῃ
 τῇ ποτ' ἀροτρίωντι συνήνητο θειοδάμαντι.
 σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγλῃφι λυθείσας
 ψήχῃσι κεμάδας, παρὰ δὲ σφίσι πάλυ νέμεσθαι,
 Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι, Φορέσθιν
 ὠκύβοον τριπέτελλον, ὃ καὶ Διὸς ἴστωποι ἔδωσιν
 ἐν καὶ χρυσεῖας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο
 ὕδατος, ὃφρ' ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
 αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεται· οἱ δὲ σ' ἐφ' ἔδρην
 πάντες ὁμῶς καλέεσσι· σὺ δ' Ἀπόλλωνι παρίζεις.
 ἡνίκα δ' αἱ Νύμφαι σε χορῶ ἔνι κυκλώσσονται
 ἀγχόθι πηγᾶν Αἰγυπλίῃς Ἰνωπῶϊο,
 ἣ Πιτάνης, (καὶ γὰρ Πιάνη σέθεν) ἣ ἐνὶ Λίμναις,
 ἣ ἵνα, δαῖμον, Ἀλὰς Αραφηνίδας οἰκήσῃσθα
 ἦλθες ἀπὸ Σκυθίας, ἀπὸ δ' εἴπωο τέθμια Ταύρων,
 μὴ νειὸν τημέτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισοῦ
 τετραέγυον τέμνωσιν ὑπὸ ἄλλοτρίῳ ἀροτρίῳ.

ἦ γὰρ κεν γῆά τε καὶ αὐχένά κεκμηῆαι
 κόπρον ἔπι προγένοιντο, καὶ εἰ Τυμφαῖίδες εἶεν,
 θναετιζόμεναι, κερεαλκείες, αἱ μέγ' ἄρισται
 ἔμνεν ὦλκα βαθείαν· ἔπει θεὸς ἔπαυ' ἐκείνων
 ἦλθε παρ' Ἡέλιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θηῆται,
 δίφρον ἐπισησας, τὰ δὲ Φάεα μηκύνονται.
 τίς δὲ νύ τοι νήδων, ποῖον δ' ὄρος εὐαδὲ πλεῖστον;
 τίς δὲ λιμήν; ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα Νυμφέων
 Οἶλαο, καὶ ποίας ἡρώιδας ἔχες ἐταίρας;
 εἰπέ θεῇ, σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἐτέροισιν αἰείσω.
 νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὐαδὲ Πέργη,
 Τηύγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρύτωιο.
 ἔξοχα δ' ἀλλῶων Γορτυνίδα Οἶλαο Νύμφην,
 ἔλλοζόνον Βριτόμαρην, εὐσκοπὸν ἥς ποτὲ Μίνως
 πῖοιηθεὶς ὕψ' ἔρωτι κατέδραμεν ἔρεα Κρήτης·
 ἦ δ' ὅτε μὲν λασίησιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο Νύμφη,
 ἄλλοτε δ' εἰαμενῆσιν· ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοῖτα
 παίπαλά τε κρημνὸς τε, καὶ ἔκ ἀνέπαυσε διωκτὺν,
 μέσφ' ὅτε, μαρτυρομένη καὶ δὴ σχεδὸν, ἤλατο πόντον
 πρηγόνος ἐξ ὑπάτωιο, καὶ ἐνθορεν εἰς αἰλήων
 δικλῖνα, τὰ σφ' ἐσάωσε· ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
 Νύμφαν μὲν, Δίκλυνναν, ὄρος δ', ὅθεν ἤλατο Νύμφη,
 Δικλῆϊον καλέουσιν· ἀνεστήσαντο δὲ βωμὸς,
 ἱερά τε ῥέζουσι· τὸ δὲ σέφος ἡματι κεινὼ
 ἢ πίτυς, ἢ ὀκύνος· μύρτωιο δὲ χεῖρες ἀδικιοι.
 δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέχετο μύρσινος ὄζος
 τῆς κῆρης, ὅτ' ἐφευγεν· ὅθεν μέγα χῶσατο μύρτω.
 Οὐπὶ ἀνασσ' εὐῶται, Φαεσφόρε, καὶ δέ σε κεινὴς
 Κρηταῖες καλέουσιν ἑωωνυμὴν ἀπὸ Νύμφης.
 καὶ μὴν Κυρήνην ἐταρίσσω, τῇ ποτ' ἔδωκας

αὐτὴ Θηριτῆρε δὺω κύνε, τοῖς ἐνὶ κέρῃ
 Ὑψίης παρὰ τύμβον ἰώλκιον ἔμμορ' αἰέθλα.
 καὶ Κεῖάλας Ξανθὴν ἄλοχον Διονίδας,
 πότνια, σὴν ὁμόθυρον ἐθήκαο· καὶ δέ σε Φασὶ
 καλὴν Αντίκλειαν ἴσον Φαέεσσι Σιλῆσαι,
 αἱ πρῶται θοὰ τόξα καὶ ἄμψ' ὤμοισι Φαρέτρας
 ἰοδόκως ἐφόρησαν· ἀτύλωται δὲ Φιν ὦμοι β.
 δεξιτεροί, καὶ γυμνὸς αἰεὶ παρεΰαίνετο μαζός.
 ἦϊησας δ' ἔτι πάγχυ ποδορρώην Αταλάντην
 κέρυην Ἰασίριο συοκρίοιον Ἀρκασίδαο,
 καὶ ἐκυνηλασίην τε καὶ εὐσοχίην ἐδίδαξας·
 ἔμιν ἐπιήλητοι Καλυδανίης ἀγρευτῆρες
 μεμψονται κάπρωιο· τὰ γὰρ σημήϊα νίκης
 Ἀρκαδίην εἰσηλθὲν, ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας.
 εἰδὲ μὲν Ἰλαῖόν τε καὶ Ἀφρονα Ροῖκον ἐολῶα,
 εἰδὲ περ ἐχθαίροντας, ἐν αἰοδι μωμῆσεσθαι
 τοξότιν· ἔγάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
 τάων Μαιναλὴ νᾶε Φόνω ἀκρώρεα.
 πότνια, πελυμέλαθρε, πολύπρῳλι, χαῖρε Χιτώνη,
 Μιλήτῳ ἐπίδημε, (σὲ γὰρ ποιήσατο Νειλεὺς
 ἡγεμόνην, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπίηθεν)
 Χησιὰς, Ἰρῶρασίη, πρωτόθυρον· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶ,
 μείλιον ἀπλοίης, ὅτε οἱ κατέδησας αἰήτας,
 Τεύκρων ἠνίκα νῆες Ἀχαιοῖδες ἄσπεα κήδειν
 ἔπλεον, ἀμφ' Ἑλένη Ραμνεσίδι θυμωθεῖσαι.
 ἦ μὲν τοι Προΐτος γε δὺω ἐκαθίσσατο νηὲς·
 ἄλλον μὲν Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κέρως
 ἔρεα πλαζομένας Ἀζήνια· τὸν δ' ἐνὶ Ἀρσσοῖς
 Ἡμέρη, ἕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγχιον εἴλεο παίδων.

σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες πολέμῳ ἐπιθυμήτῃραι,
 ἐκ κοτῆ παρράλῃ ΕΦέσῃ βρέτας ἰδρύσαντο
 Φηγῶ ὑπὸ πρέμνῳ· τέλεσε δέ τοι ἱερὸν Ἰωπῶ·
 εὐτάλῃ, Οὐπὶ ἄνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,
 πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὐθι δὲ κύκλῳ
 σπασάμεναι χροὸν εὐρύν· ὑπῆεισαν δὲ λύγαι
 λεωπιάλεον σύργες, ἵνα πλίσσωσιν ὁμαρτῇ·
 (ἐ γάρ πω νέβρεια δι' ὅσῃα τετρήνοιο,
 ἔργον Ἀθηναίης, ἐλάφῳ κακόν) ἔδραμε δ' ἡχῶν
 Σάρδιας, ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον· αἱ δὲ πόδεςσιν
 ἔλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ Φαρέτῃ.
 κείνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρὺ θήμελλον
 δωμήθη· τῇ δ' ἔτι θεώτερον ὄψεται Ἡώς,
 ἐδ' ἀφνειότερον· ρέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
 τῷ ρά καὶ ἡλκίνων ἀλαπαζέμεν ἠπείλησε
 Λυγδάμις ὕβρις· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἰωπημολγῶν
 ἤλασε Κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον, οἳ ρα παρ' αὐτὸν
 κεκλιμένοι ναίεισι βοὸς πόρον Ἰναχιῶνς.
 ἄδειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· ἐ γὰρ ἔμελλεν
 ἔτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετεῖς, ἔτι τις ἄλλος,
 ὅσσαν ἐν λειμῶνι Καῦστρίῳ ἔσαν ἄμαξαι,
 νοσήσεν· ΕΦέσῃ γὰρ αἰεὶ τιὰ τόξα πρόκειται.
 πότνια Μηνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε Φεραίη.
 μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Ἀρβειν· ἐδὲ γὰρ Οἰνῆ
 βωμὸν ἀτιμήσαντι καλοὶ πτόλιν ἤλθον ἀγῶνες.
 μηδ' ἐλαφῆβόλιν, μηδ' εὐσοχίην ἐριδαίνειν·
 ἐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγω ἐπεκόμψασε μυῖαν.
 μηδὲ τινα μυᾶσθαι τὴν παρθένον· ἐδὲ γὰρ Ὀϊτος,
 ἐδὲ μὲν Ωαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήψουσιν.
 μηδὲ χορὸν Φεύγειν· ἐνιαύσιον· ἐδὲ γὰρ Ἰωπῶ

ἀκλαυτεὶ περὶ βωμὸν ἀπείπαλο κυκλώσασθαι.
χαῖρε μέγα κρείσσεια, καὶ εὐάντησον αἰοῖδῃ.

IV.

ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

Τὴν ἱερὴν, ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον ἢ πότ' αἰείσεις
Δῆλον, Ἀπόλλωϊος κισροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἱ νήσων ἱερώταται εἰν αἰλὶ κεῖνται,
εὐῦμνοι· Δῆλος δ' ἐβέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
ἐκ Μῆσέων, ὅτι φοῖβον αἰοιδάων μεδέοντα
λῦσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἦνεσε πρώτη.
ὡς Μῆσαι τὸν αἰοιδόν, ὃ μὴ Πίμπωλειαν αἰεῖσι,
ἔχθρασι, τῶς φοῖβος, ὅτις Δήλοιο λάβηται.
Δήλω νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων
Κύνθιος αἰνήσῃ με Φίλης ἀλέγον|α τιθῆνης.
κεῖνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροπος, οἷά θ' ἀλίπληξ,
αἰθῆης καὶ μᾶλλον ἐπιδόρομος ἥ ἔπερ ἱπποῖς,
πόντω ἐνεσηρικται· ὃ δ' ἀμφὶ ἐπελὺς ἐλίσσων,
Ἰκαρίη πολὴν ἀπομάσσειται ὕδατος ἄχνην·
τῷ σφε καλὰ ἰχθυοβόλῃες ἀλίπλοοι ἐννάσσσαντο.
ἀλλὰ οἱ εὖ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι,
ὅππῃ ὅς ἐς Ωκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθύν
νῆσοι ἀολλίζονται· αἰεὶ δ' ἔξαρχος ὀδεύει.
ἦ δ' ὅππῃθεν φθίνισσα μετ' ἵχθια Κύνρος ὀπηδεῖ,
εἰκ' ὀνοτή· καὶ Μάκρις Ἀθαντιάς Ἑλλωπιήων,
Σαρδὼ θ' ἰμερόεσσα, καὶ ἦν ἐπενήξα|λο Κύνρις
ἐξ ὕδατος ταπρώτα, σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.
κεῖναι μὲν πύργοισι περὶ σκεπέσσιν ἐρυμναί·

Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι. τί δὲ ζήβαρώτερον ἔρκαε;
 Πύχαια μὲν καὶ λαῖες ὑπαιρίτωις κεπέσοιεν
 Στρεφονίης Βορέας· θεὸς δ' αἰεὶ ἀστυφέλικτος,
 Δῆλε Φάλη, τοῖός σε βοηθός ἀμφιβέβηκεν
 εἰ δ' ὀλυγὴ τελέες σε περιτροχόωσιν αἰοδαί,
 ποιή ἐνιπλέξασε; τί σοι θυμῆρες ἀκῆσαι;
 ἢ ὡς ταπρώτισα μέγας θεὸς ἔρεα θείων
 ἄορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν,
 νήσας εἰναλίας εἰργάζετο, νέρθε δὲ πάσας
 ἐκ νεάτων ὠχλίσσε καὶ εἰσεκύλισε θαλάσση;
 καὶ τὰς μὲν κατὰ βένθος, ἵν' ἠπείροιο λάβωνται,
 πρυμνόθεν ἐρρίζωσε· σὲ δ' ἐκ ἔθληψεν ἀνάγκη,
 ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεε· ἔνεμα δ' ἦν σοι
 ΑΣΤΕΡΙΗ τοπαλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἤλαο τάφρον
 ἔρανόθεν, Φεύγασα Διὸς γάμον, ἀσέρι ἴση.
 τόφρα μὲν ἔγω σοι χρυσέη ἐπεμίσγετο Λητώ,
 τόφρα δ' ἔτ' Ἀστερίη σὺ, καὶ ἐδὲ πῶ ἐκλειο Δῆλος.
 πολλάκι σ' ἐκ Τροϊζήνος, ἀλιζάντοιο πολίχνης,
 ἐρχόμενοι Εὐφύρηθε, Σαρωνικῇ ἐνδοθὶ κόλῳα
 ναῦται ἐπεσκεύσαντο, καὶ ἐξ Εὐφύρης ἀνιόντες,
 οἱ μὲν ἔτ' ἐκ ἰδὸν αὐθι· σὺ δὲ φεινοῖο παρ' ὀξὺν
 ἔδραμες Εὐρίπῳιο πόρον καναχηδὰ ρέοντος.
 Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνθηναμένη αἰλὸς ὕδωρ
 μέσφ' ἐς Αθηναίων προενήξας Σένιον ἄκρον,
 ἢ Χίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαζὸν
 Παρθενίης, (ἔγω γὰρ ἦν Σάμος) ἤχι σε Νύμφαι
 γείτονος Αἰγκαίης Μυκαλησίδες ἐξείνισσαν.
 ἠνίκα δ' Ἀπόλλωνι γενέθλιον ἔδας ὑπέρχες,
 τῆτό τοι ἀντημοιβὸν ἀλίπλοοι ἔνομ' ἔθεντο;
 ἔνεκεν ἐκέτ' ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πάντεσσι

κύμασιν Αἰγαίῳ ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
 εἰδ' Ἥρην κοτέεσσαν ὑπέρτερας· ἡ μὲν ἀπάσασιν
 δεινὸν ἔπεβρωμᾶτο λεχωίσιν, αὐτὴ Διὶ παῖδας
 ἐξέφερον· Λητοῖ δὲ διακροῖον, ἕνεκα μένη
 Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε Φιλαίτερον Ἀρεὸς ἦα.
 τῷ ῥα καὶ αὕτῃ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος ἔτα,
 σπερχομένη μέγα δὴ τι καὶ ἔφατόν· εἴγε δὲ Λητῶ
 τερομένην ὠδίσιν· δύω δέ οἱ εἶατο Φρεροῖ
 γαῖαν ὀπιπτεύοντες. ὁ μὲν πέδον ἠπαίρειο,
 ἡμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρηϊκὸς Αἰμῶ,
 Θῦρος Ἀρῆς ἐφύλασσε σὺν ἔντεσιν· τῷ δέ οἱ ἴστω
 ἐπιτάμυχον Βορέαο παρὰ σπᾶτος ἠυλίζοντο·
 ἡ δ' ἔπι νησάων ἐτέρῃ σκοπῶς εὐρεῖάν
 ἦτο, κόρη Θαύμαντος, ἐπαίξασα Μίμαντι.
 ἐνθ' οἱ μὲν πολίεσσιν, ὅσας ἐπεβάλλετο Λητῶν
 μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπειρώτων δὲ δέχεσθαι.
 Φεῦγε μὲν Ἀρκαδίη, Φεῦγε δ' ὅρος ἱερὸν Λύγης
 Παρθένιον· Φεῦγε δ' ὁ γέρον μετόπιθε Φενειός·
 Φεῦγε δ' ὅλη Πελοπῆγος, ὅση παρακέκλιται Ἰοσμῶν,
 ἐμπλην Αἰγιάλῳ τε καὶ Ἀργεὸς· ἔ γὰρ ἐκείνας
 ἀτραπιτῆς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ἰναχον Ἥρῃ.
 Φεῦγε καὶ Ἀονίη τὸν ἕνα δρόμον· αἱ δ' ἐφύποντο
 Δίρκῃ τε, Στροφίῃ τε, μελαμψήφιδος ἔχουσαι
 Ἰσμηνῆ χέρα πατρός· ὁ δ' εἶπετο πολλὸν ὀπίθεν
 Ἀσωπὸς βαρύγχνος, ἐπεὶ πεπάλαιτο κεραυνῶ.
 ἡ δ' ὑποδινθεῖσα χορᾷ ἀπεπαύσατο Νύμφῃ
 αὐτόχθων Μελίῃ, καὶ ὑπόχλοον ἔχε παρειήν,
 ἡλίκος ἀοθμαίνεσσα περὶ δρυὸς, ὡς ἶδε χαίτην
 σειομένην Ἐλικῶνος. ἐμοὶ θεαὶ εἶπατε μέγισται,
 ἡ ῥ' ἔτεον ἐγένοντο τότε δρυὲς ἡνίκα Νύμφῃς

Νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,
 Νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν ὅτε δρυσὶν ἐκέτι Φύλλα·
 ταῖα μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώβη,
 Φθέγγετο δ' ἐκ ἀτέλεστον, ἀπειλήσας ἐπὶ Θήβη·

Θήβη, τίς τε τάλαινα τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;
 μήπω μὴ μὲν ἔκοντα βιάζομαι μαυρύνεσθαι.
 ἔγω μοι Πυθῶνι μέλει τριποδῆϊός ἐδρη,
 ἐδὲ τι πῶ τέθνηκεν ὅφρις μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο
 θνητὸν αἰνογένεστον ἀπὸ Πλειστοῖο καβέροπον
 Παρησὸν νιφόεντα περισέφει ἐννέα κύκλεις.
 ἀλλ' ἔμψης ἐρέω τι τορῶτερον ἢ ἀπὸ δάφνης·
 Φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι, αἵματι λήσων
 τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
 ἔλλαχες. ἐ σὺ γ' ἐμεῖο φίλη τροφός, ἐδὲ Κιβαιρῶν
 ἔσσεται· εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοῖμην.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῶ δὲ μετ' ἄτροπος αὐτὶς ἐχώρει.
 ἀλλ' ὅτ' Ἀχαιῆδες μιν ἀπηρνήσαντο πόλιν
 ἐρχομένην, Εὐκλή τε, Ποσειδάωνος ἑταῖρην,
 Βῆρά τε, Δεξαμενοῖο βοόςασιν Οἰκιάδας,
 αἶψ' ἐπὶ Θησσαλίην πόδας ἔτρεπε. Φεῦγε δ' Ἀναυρος,
 καὶ μεγάλη Λαρίσση, καὶ αἱ Χειρωνίδες ἀκραι·
 Φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς ἐλισσόμενος διὰ Τεμπέων.
 Ἡρῆ, σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο,
 ἐδὲ κατεκλάδης τε καὶ ὤκλῃσας, ἥνικα πήχεις
 αἰμφοτέρης ὀρέγῃσας, μάτην ἐφθέγγετο τοῖα·

Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμῷ γένος, ἑπῶν παρῶν,
 κοιμῆσαι μέγα χεῦμα· περιπλέξασθε γενεῶν,
 λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα δέκασθαι.
 Πηνεὶ φθιῶτα, τί νῦν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;

ὦ πάτερ, ἔ μὴν ἵππον αἰέθλιον ἀμφιέβηκας.
 ἦ ῥά τοι ὦσ' αἰεὶ ταχινοὶ πόδες, ἦ ἐπ' ἐμεῖο
 μῆνον ἐλαφρίζεσι; πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
 σήμερον ἐξαπίνης; ὃ δ' ἀνήκοος. ὦ ἐμὸν ἄχθος,
 πῇ σε φέρω; μέλεις γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες,
 Πήλιον ὦ φιλυρης νυμφήιον, ἀλλὰ σὺ μείνων
 μέινον, ἔπει καὶ θῆρες ἐν ἔρεσι πολλάκι βείο
 ὠμοτόκας ὠδῖνας ἀπηρεΐσαντο λέαινας.

Τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνεὶὸς ἀμείβετο δάκρυα λείβων
 Λητοῖ, Αναγκαίη μεγάλη θεός. ἔ γὰρ ἔγωγε,
 πότνια, σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἶδα καὶ ἄλλας
 λησαμένας ἀπ' ἐμεῖο λεχωίδας. ἀλλ' ἐμοὶ Ἥρη
 δαψιλὲς ἠπαίλησεν. ἀπαύγασμαι οἷος ἐΦεδρος
 ἔρεος ἐξ ὑπάτης σκοπιῇν ἔχει, ὅς κ' ἐμὲ ρεῖα
 βυσσόβεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἦ ἀπολέσθαι
 ἡδύ τί τοι Πηνεῖόν; ἵτω· πεπωρωμένον ἡμᾶρ
 τλήσομαι εἵνεκα σείο, καὶ εἰ μέλλοιμι, ροάων
 διψαλέην ἀμωπῶιν ἔχων, αἰώνιον ἔρρεν,
 καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότητος καλέεσθαι.
 ἦνιδ' ἐγὼ τί περισσά; κάλει μόνον Εἰλήθυαν.
 εἴπω, καὶ ἡρώησε μέγαν ρόον. ἀλλὰ οἱ Ἀρης
 Παῖγ' αἶψα προθέλυμνα καρήϊα μέλαιν αἰέρας
 ἐμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψειν δὲ ρέεθρα.
 ὑψόθε δ' ἐσμαράγησε, καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ
 δέραςτος· ἦ δ' ἐλέλιξεν ἐνόπλιον· ἔτρεμε δ' Οσσης
 ἔρεα, καὶ πεδίον Κρανώνιον, αἶ τε δυσαιεῖς
 ἐχρατιαὶ Πίνδοιο· φόβω δ' ὠρχήσατο πᾶσα
 Θεσσαλὴ. τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.
 ὥς δ' ὅπ' ὅτ' Αἰτναίης ὄρεος πυρὶ τυφομένω
 σείονται μυχὰ πάντα, κατὰ δαίριο γίγαντος

σι, ἑτέραν Βριαρήϊος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
 Ζέρμαστράϊ τε βρέμῃσιν ὑφ' Ἡφαίστιο πυράγῃς,
 ἔργῳ θ' ὁμῶ, δεινὸν δὲ πυρίκμητοῖ τε λέβητες
 καὶ τροπιδὲς πίπτοντες ἐπ' ἀλλήλοισι ἰαχεῦσσι
 τῆμος ἔγενετ' ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλιοιο.
 Πηνειὸς δ' ἔλκεαυτὶς ἐχάζετο, μίμνε δ' ὁμοίως
 καρτερὸς, ὡς ταυρῶτα· θοᾶς δ' ἐσήσατο δῖνας,
 εἰσόκεν οἱ Κοίῃς ἐκέκλετο· Σώζεο χαίρων,
 σώζεο· μὴ σύ γ' ἐμείο πάθῃς κακὸν εἶνεκα, τῆσδε
 ἀντ' ἐλεημοσύνης· χάριτος δέ τοι ἔσσετ' ἀμοιβή.

Η, καὶ, πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔσιχα νήσας
 εἰναλίας· αἱ δ' ἔμιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο·
 ἔλπεσιν ἡνέσιν Εχινάδες ὄρμον ἔχουσαι,
 ἔδ' ἥτις Κέρκυρα Οἰλοξενωτάτη ἄλλων·
 Ἰρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἀφ' ὑψηλοῖο Μίμαντος
 σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν· αἰδ' ὑπ' ὀμοκλῆς
 πασσυδὴ Φοβέοντο, κατὰ ῥόον ἥντινα τέτμοι.
 ὠκυγυῖν δ' ἤπειτα Κόων Μεροπηίδα νῆσον
 ἴκετο, Χαλκιδόωης ἱερὸν μυχὸν ἡρώϊνης.
 ἀλλὰ ἐπαιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε· Μὴ σύ γε μήτερ
 τῇ με τέκοις· ἔτ' ἐν ἐπιμέμφομαι, ἐδὲ μεγαίρω
 νῆσον, ἐπεὶ λιπαρὴ τε καὶ εὐβοτος, εἰ νύ τις ἄλλη.
 ἀλλὰ οἱ ἐκ Μαιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
 ἐστὶ, σωτήρων ὕπατον γένος· ὧ ὑπὸ μήτρῃ
 ἵζεται ἐκ ἀέκαστα Μακηδόνι κοιρανέεσθαι
 ἀμφοτέρῃ μεσόγεια, καὶ αἰ πελάγεσσι κάθηται,
 μέχρις ὅπως περάτῃ τε, καὶ ὅπως ὠκέες ἰσῶσι
 Ἥλιον Φορέουσιν· ὁ δ' εἴσεται ἥθεα πατρός.
 καὶ νύ ποτε ξυνὸς τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἀέθλος
 ὕπατον, ὅπως ἂν οἱ μὲν ἐφ' Ἑλλήνεσσι μάχαιραν

Βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀναστήσαντες ἄρῃα
 ὀψιγόνους Τιτῆνες ἀφ' ἐσπέρης ἐχατώνωντος
 ῥώσονται, νιφιδέσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριβμοι
 τέρεσιν, ἠνίκ᾽ αὖ πλείεσσ' αὖτ' ἡέρα βυκολέοντα·
 Φρύγρια δὲ κῶμαί τε Λοκρῶν, καὶ Δελφίδες ἄλγαι,
 καὶ πεδιά Κρισαῖα, καὶ ἠπείροιο πόλεις
 ἀμφιπερικυβέντωνται· ἰδῶσι δὲ πύονα καρπῶν
 γείτονος αἰθομένοιο, καὶ ἔκτετι μῆνον αἰκῆν,
 ἀλλ' ἤδη περὶ νηὸν ἀπαυγάζοντο Φάλαγγες
 δυσμενέων, ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμείο
 Φάσγανα καὶ ζωστήρες ἀναιδέες, ἐχθόμεναί τε
 ἀσπίδες, αἱ Γαλατῆσι κακὴν ὁδὸν, ἄφρονι Φύλῳ,
 σῆσονται· τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δ' ἐπὶ Νείλῳ,
 ἐν πυρὶ τῆς Φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδῆσαι,
 κείσονται, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος
 ἐσσόμενα. Πτολεμαῖε, τά τοι μανθῆσια Φαίνο·
 αἰνήσεις μέγα δὴ τι τὸν εἶν' ἔτι γαστέρι μάντιν
 ὕστερον ἤματα πάντα. σὺ δὲ ξυμβάλλεο, μήτερ'
 ἔστι διειδομένη τις ἐν ὕδατι ἡῆσος ἀραιή,
 πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ ἐκ ἐνὶ χώρᾳ,
 ἀλλὰ παλιρροίη ἐπιμήχει, ἀνθέρικος ὥς,
 ἔνθα Νότος, ἐνθ' Εὐρος, ὅτῃ Φορέῃσι θάλασσα.
 τῇ με φέροις· κείην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλῃσαν.

Αἱ μὲν, τόσσα λέγοντες, ἀπώετρεχον εἰς αἰλὶ νῆσοι
 Ἀσερίη Φιλόμολπῃ, σὺ δ' Εὐβοίῃθι κατήεις
 Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας· ἔτι παλαιὸν,
 ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίσιον εἴπωτο Φῦκος·
 ἔσης δ' ἐν μέσσησι, καλοικτεῖραςα δὲ Λητῷ,
 Ἡρᾷ αὐτίκ' ἐλεξας, ἐπεί περὶ καίεο κῆρις
 τλήμων' ὕπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὀρόωσα·

Ηρη, τῆτό με ρέξον, ὅ τοι Φίλον· ἐ γὰρ ἀπειλὰς
 ὑμετέρας ἐφύλαξα. πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ Λητοί.
 ἐννεπες· ἡ δ' ἄμα ῥητῶ ἄλης ἀπαπαύσατο λυγρῆς·
 ἔζετο δ' Ἰνωπιοῖο παρὰ ῥόον, ὅντε βαΐευσεν
 γαῖα τοτ' ἔξάνησιν, ὅτε πλήθοντι ρεέθρῳ
 Νεῖλος ἀπὸ κομηνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος·
 λύσατο δὲ ζώνη, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
 Φοίνικος ποτὶ πρόემνον, ἀμμηχανίης ὑπὸ λυγρῆς
 τευρμένη· νότιος δὲ διὰ χροῶς ἔρρεεν ἰδρώς.
 εἶπε δ' αἰλουδαίνουσα· Τί μητέρα, κῆρε, βαρύνεις;
 αὕτη τοι, Φίλε, νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσση.
 γέινεο, γέινεο κῆρε, καὶ ἡπίος ἔξιθι κόλπῳ.

Νύμφα Διὸς βαρύνυμε, σὺ δ' ἐκ ἄρ' ἔμελλες ἄπυστος
 δὴν ἔμεναι· τοίῃ σε προσέδραμεν ἀγγελιωῖτις.
 εἶπε δ' ἔτ' ἀδμαίνουσα, Φόβῳ δ' ἀνεμίσγητο μῦθος·
 Ηρη τιμήεσσα, πολὺ πρῆχσα θεῶων,
 σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα· σὺ δὲ κρείσσεια κάθησαι
 γνησίῃ ἐλύμνωιο· καὶ ἐ χεῖρα δειδίμεν ἄλλην
 θηλυτέρην· σὺ δ', ἄνασσα, τὸν αἴτιον εἶσεαι ὀργῆς.
 Λητώ τοι μήτηρ ἀναλύεται ἐνδοθὶ νήσῃ.
 ἄλλαι μὲν πᾶσαί μιν ἀπέφυγον, ἐδ' ἐδέχοντο·
 Ἀσερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσεν,
 Ἀσερίη, πόντοιο κακὸν σάρον· οἶδα καὶ αὐτή.
 ἀλλὰ Οἶλη, δύνασαι γὰρ, ἀμύνειν, πόντια, δαίλοις
 ὑμετέροις, οἱ σέο πέδον πατέεσσιν ἐφετμῇ.
 ἦ, καὶ ὑπὸ χρύσειον ἐδέθλιον ἵξε, κύων ὥς
 Ἀρτέμιδος, ἥ τις τε, θεῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,
 ἵξει θηρητέρα παρ' ἵχνεσιν· ἔατα δ' αὐτῆς
 ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἐτοίμῃ θεῆς ὑποδέχθαι ὁμοκλήν.
 τῇ ἱκέλῃ θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἵζετο κέκη·

κείνη δ' ἔδ' ὅτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἔδρης,
 ἔδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πλερόν ὕπνος ἐρείσει·
 ἀλλ' αὐτῇ μεγάλοιο ποτὶ γλωχίνα θρόνοιο,
 τυῖθον ἀποκλίναςα καρήατα, λέχοις εὐδαι·
 ἔδ' ὅτε ζώνην ἀναλύεται, ἔδ' ἐταχείας
 ἐνδρομίδας, μή οἱ τὶ καὶ αἰφνίδιον ἔως εἴπω
 δεσπότης ἢ δ' αἰλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσήυδα·

Οὕτω νῦν, ὦ Ζηνὸς ὀνειδέα, καὶ γαμέοισθε
 λάθρια, καὶ τίκῃτε κεκρυμμένα, μηδ' ὅθι δειλαὶ
 θυσοκίαις μογέεσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι Φῶκαι
 εἰνάλῃαι τίκῃσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
 Ἀσερή δ' ἔδ' ἐν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
 ἀμπαλακίης, ἔδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ρέξω,
 τόσσα δέοι μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ·
 ἀλλὰ μιν ἐκπαυγλὸν τι σεβίζομαι, ἔνεκ' ἐμείο
 δέμνιον ἐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθειέλεο πόντον.
 ἢ μὲν ἔφη. κύκιοι δὲ θεῶ μέλποντες αἰοιδοῖ
 Μηόνιον Πακίωλὸν ἐκυκλώσαντο Λιωνόγες
 ἐβδομάκις περὶ Δῆλον, ἐπήεσαν δὲ λοχείῃ·
 ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρη ἐνεδήσατο χορδαῖς
 ὕψτερον, ὅσσοι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν αἶσαν.
 ὄγδοον ἐκ ἔτ' αἶσαν, ὃ δ' ἐκθορεν. αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
 Νύμφαι Δηλιάδες, ποταμῷ γένος ἀρχαίοιο,
 ἔπασαν Ελευθῆς ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθήρ
 χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὀλολυγὴν.
 ἔδ' Ἡρῇ νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
 χρύσεά τοι τότε πάντα θεμέλια γείνετο, Δῆλε,
 χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔρρεε λίμνη,
 χρύσειον δ' ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης·
 χρυσῷ δ' ἐπαλήμμυρε βαθυὺς Ἰνωπὸς ἐλιχθεῖς.

αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἄψ' ἄδιος εἶλεο παῖδα ,
 ἐν δ' ἐβάλευ κόλποισιν , ἔπος τ' ἐφθέγγεο τοῖον

Ἡ μεγάλη, πολύβωμε, πολύπῳλι, πολλὰ φέρεσθαι
 πῶτες ἡπειροί τε, καὶ αἱ περιναίετε νῆσοι ,
 αὕτη ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος· ἀλλ' ἄψ' ἐμῷ
 ΔΗΛΙΟΣ Ἀπώλων κεκλησεται· ἔδ' τις ἄλλη
 γαῖαν τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῃ·
 ἔ Κερκῆς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίῃ ,
 ἔ πάγος Ερμείῃ Κυλλήνιος, ἔ Διὶ Κρήτη ,
 ὡς ἐγὼ Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσσομαι ἐκ ἔτι πλαγκτή.

Ὡδὲ σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκύν' ἔσπασε μαζόν.
 τῷ καὶ νησάων ἀγιωτάτῃ ἐξέτι κείνῃ
 κλήρῃ, Ἀπόλλωνος κερτοτρόφος· ἔδ' σ' Εὐνῶ ,
 ἔδ' Αἰίδης, ἔδ' ἵππῳ ἐπιτεῖβασιν Ἀρης·
 ἀλλὰ τοι ἀμφιετῆς δεκάτηφόροι αἰὲν ἀπαρχαὶ
 πέμπονται· πᾶσαι δὲ χορὲς ἀνάγχεσι πόλῃς,
 αἱ τε πρὸς ἡοῖν· αἱ δ' ἔσπερον, αἱ τ' ἀνὰ μέσσην
 κλήρης ἐσήσαντο, καὶ οἱ καθύπερθε βορείης
 οἰκία θινὸς ἔχουσι, πολυχρονιώτατον αἶμα.
 οἱ μὲν τοι καλὰ μιν τε καὶ ἱερὰ δράγματ' αἰ πρώτοι
 ἀσαχύνων φορέουσιν· ἂ Δωδάνηθε Πελασγοὶ
 τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρῶτιστα δέχονται
 γηλεχέες, θεράπωντες ἀσιγήτοιο λείετος.
 δεύτερον ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἔρ' αἰ Μηλίδος αἶψ
 ἔρχονται· κεῖθεν δὲ διαπλώουσιν Ἀδάντων
 εἰς ἀγαθὸν πεδῖον Ληλάντιον· ἔδ' ἔτι μακρὸς
 ὁ πλόος Εὐβοίῃθεν, ἔπει σέο γείτονες ὄρμοι.
 πρῶταί τοι τάδ' ἐνέικαν ἀπὸ ξανθῶν Ἀριμαστῶν
 Οὐπίς τε, Λοξώ τε, καὶ εὐαίων Ἐκατέρη·

θυγατέρες βορέας, καὶ ἄρσενες αἱ τὸτ' ἄριστοι
 ἠϊθέων· ἔδρ' οἱ γε παλιμπτετὲς οἴκαδ' ἵκοντο·
 εὖ μοιροι δ' ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες ἔσποτ' ἐκείνοι.
 ἦτοι Δηλιάδες μὲν, ὅτ' εὐήχης Ἰμέναιος
 ἤθεα κηράων μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην
 παρθενικαῖς, παῖδες δὲ Θέρος τὸ πρῶτον ἐκλαύ
 ἄρσενες ἠϊθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέεσιν.
 Ἀσπερίη θυέεσσα, σὲ μὲν περί τ' ἀμφί τε νησοὶ
 κύκλον ἐποιήσαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλλοντο·
 ἔτε σιωπηλήν, ἔτ' ἄψοφον ἔλος ἐθείρας
 Ἐσπερος, ἀλλ' αἰεὶ σε καὶ ἀδλέπει ἀμφιβόητον.
 οἱ μὲν ὑπαεῖδ' αἰ νόμον Λυκίοιο γέροντος,
 ὃν τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν Ὠλήν·
 αἱ δὲ ποδὶ πλήσσει χορητίδες ἀσφαλὲς ἔδρας.
 δὴ τότε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
 κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον· ἦν ποτε Θησεύς
 εἶσατο σὺν παίδεσσιν, ὅτε Κρήτηθεν ἀνέωλει,
 οἱ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον ἦα φυγόντες
 Πασιφάης, καὶ γναμψὸν ἔδος σκολιῷ λαβυρίνθῃ,
 πότνια, σὸν περὶ βωμὸν, ἐγειρομένῃς καθαρισμῷ,
 κύκλιον ὠρχήσαντο· χορᾷ δ' ἠγήσατο Θησεύς.
 ἔνθεν αἰεζώνοντα θεωρίδος ἱερὰ φοίβῃ
 κεκροπῖδαι πέμπουσιν τοπήϊα νηὸς ἐκείνης.

Ἀσπερίη πολύβωμε, πολύλλυτε, τίς δέ σε ναύτης
 ἔμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηὶ θεύσῃ;
 ἔχ' ἔτω μεγάλοι μιν ἐπιπνεύσιν αἴηται,
 χροῖά δ' ὅτ' ἰτάχισον ἄγει πλόον' ἀλλὰ τὰ λαίφῃ
 αἰκέες ἐσεύλαστο, καὶ ἔ' πάλιν αὐτὶς ἔβησαν,
 πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσιν ἐλίξαι
 ῥησσόμενοι, καὶ πρέμνον ὀδακιάσαι αἰγνὸν ἐλαίης.

χεῖρας ἀποσρέψαντες· ἃ δηλιάς εὗρετο Νύμφη
παίγνια κερίζοντι καὶ Απόλλωνι γελασύν.

ἑσὶν ὧ νήσων, εὐέσιε, χαίρε μὲν αὐτὴν,
παύροις Ἀπόλλων τε, καὶ ἦν ἐλοχεύσατο Ἀητώ.

V.

ΕΙΣ ΛΟΤΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Ὅσσαι λωτροχόοι τᾷς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι,
ἔξιτε. τᾶν ἰσσιπιδῶν ἄρτι Φρουασσομένην
τᾶν ἱερῶν ἐσάκχεσα, καὶ ἃ θεὸς εὐτυχὸς ἔσπευ·
σῶθι νυν, ὦ ξανθαί, σῶθι Πελασγιάδες.
ἔ ποκ' Αθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
πρὶν κόνιν ἰσσιπιδίαν ἐξελάσαι λαγόνων·
ἔσθ' ὅκα δὴ, λυθρῷ πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
τεύχεα, τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων.
ἀλλὰ πολὺ πρᾶτιςον ὑφ' ἄρματιος αὐχένεας ἰσσιπιδῶν
λυσσάμενα, παγαῖς ἐκλυσεν Ωκεανῷ
ιδρῶ καὶ ραθάμιγας· ἐφοίβασεν δὲ παγέντα
πάντα χαλινοφάγων ἀφρονὶ ἀπὸ τρομάτων.
ὦ ἴτ' Αλχαιῖδες, καὶ μὴ μύρα μῆσθ' ἀλαβάρως,
(συρίγων αἶψα Φθόγγον ὑπαξιόναν)
μὴ μύρα λωτροχόοι τᾷ Παλλάδι, μῆσθ' ἀλαβάρως
(ἔ γὰρ Αθαναία χρίματα μικρὰ Φιλῆϊ)
οἴσετε, μῆδ' ἀποπείρειν· αἰεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
ἔσθ' ὅκα τὰν Ἰδα φρυξ' ἐδίκασεν ἔριν,
ἔσθ' ἐς ὀρείχαλκον μέγαλα θεός, ἔσθ' ὅκα Σιμῶντος
ἔβλεψε δῖον ἐς διαφαινομέναν·

ὤδ' Ἡρα· Κύνρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἐλοῖσα,
 πολλάκι τὰν αὐτὰν δις μετέθηκε κόμαν·
 αἱ δὲ, δις ἐξήκοντα διαβρέξασα διαύλως,
 οἷα παρ' Εὐρώτᾳ τοῖ Λακεδαιμόνιοι
 ἀσέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο, λιτὰ λαβοῖσα
 χρίματα, τᾷς ἰδίας ἔκγονα Φυταλιᾶς·
 ὧ κῶραι, τὸ δ' ἔρευθος ἀνέδραμε, πρῶιον ἄν
 ἢ ῥόδον, ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροίαν.
 τῷ καὶ νῦν ἄρσεν τε κομίσσατε μῶνον ἔλαιον,
 ὧ Κᾶτωρ, ὧ καὶ χριεται Ἡρακλῆς.
 αἴσετε καὶ κίενα οἱ παγχρύσειον, ὡς ἀπὸ χαίταν
 πέζηται, λιπαρὸν σμασαμμένα πλόκαμον.
 ἐξίθ' Ἀθαναία· πάρα τοι καταθύμιος ἴλα,
 παρθενικαί, μεγάλων παῖδες Λεσφοριδᾶν.
 ὧ θάνα, Φέρεται δὲ καὶ αἱ Διομήδεος ἀσπᾶς,
 ὡς ἔθος Αργείως τῆτο παλαιότερον
 Εὐμήδης ἐδίδαξε, τὲν κεχαρισμένος ἱεὺς·
 ὅς πόκα βηλευτὸν γνῆς ἐπὶ οἱ θάνατον
 δᾶμον ἐτοιμάσδοντα, Φυγᾶ τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα
 ὥχετ' ἔχων, κρεῖον δ' εἰς ὄρος ὠκίσατο,
 Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δαῖμον, ἀπορρώγεσσιν ἔθηκεν
 ἐν πέτραις, αἷς νῦν ὄνομα Παλλατίδες.
 ἐξίθ' Ἀθαναία περσέτωλιν, χρυσεοπήληξ,
 ἱππῶν καὶ σακείων ἀδομμένα πατάγων.
 σάμερον ὕδροφόροι μὴ βάπτειτε· σάμερον Αργος
 πίνειτ' ἀπὸ κραναῖν, μηδ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν.
 σάμερον αἱ δῶλαι τὰς κάλπιδας ἐς φυσαλθίαν
 ἢ ἐς Αμυμώνην οἴσετε τὰν Δαναῶν.
 καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἀνθεσιν ὕδατα μίξας
 ἡξεῖ Φορβαίων Ἰναχος ἐξ ὀρέων,

τᾷ θάνα τὸ λουτρον ἄγων καλόν. ἀλλὰ Πελασγέ,

Φράσδεο μὴ ἐκ ἐθέλων τὰν βασιλείαν ἰδῆς.

ὅς κεν ἰδῇ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολυῖχον,

τῶργος ἐσοψείται τῆτο πανυσάτιον.

ποτνὶ Ἀθαναία, σὺ μὲν ἔξιθι· μέσφα δ' ἐγὼν τι

ταῖσάδ' ἐρέω· μῦθος δ' ἐκ ἐμός, ἀλλ' ἐτέρων.

Παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἐκ ποκα Θήσας

πελύ τι καὶ πέρι δὴ Φίλατο τὰν ἑταρᾶν,

ματέρα Τειρεσίαο, καὶ ἔ ποκα χωρὶς ἔγεντο·

ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὐτ' ἐπὶ Θεσπιέων,

ἢ τῷ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθνωμένον ἄλσος,

καὶ βωμοὶ ποταμῷ κείντ' ἐπὶ Κηραλίων·

ἢ τῷ Κορωνείας, ἢ εἰς Ἀλῖαρον ἐλαύνει

ἴστωως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,

πολλάκις αἰ δαίμων μιν ἐῷ ἐπεβάσαστο δίφρω.

ἔ δ' ὄαροι Νυμφᾶν, ἔδὲ χοροσασταί

ἀδελφαὶ τελέθεσκον, ὅθ' ἔχ' ἀγῆτο Χαρικλά.

ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμμεν,

καίτερ' Ἀθαναία καταθύμιον εὔσαν ἑταίραν.

δὴ ποκα γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,

ἴστωω ἐπὶ κράνα Ελικωνίδι καλαὶ ῥεοῖσα

λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἀσυχία.

Τειρεσίας δ' ἔτι μῶνος ἀμᾶ κυσὶν, ἄρτι γένεια

περκαῶν, ἱερὸν χῶρον ἀνεσρέφετο·

διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας,

χέτλιος· ἐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θέμις ἦε.

τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Ἀθάναν·

Τίς σε, τὸν ὀφθαλμῶς ἐκ ἐτ' ἀποισόμενον,

ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἀγαγε δαίμων;

αἱ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὁμμαῖα νύξ ἔβαλεν·

ἐσάθη δ' ἄφθογος, ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίας
 γύναια, καὶ Φωνᾶν ἔχεν ἀμαχανία.
 αἰ Νύμφα δ' ἐβόασε· τί μοι τὸν κῆρον ἔρεξας,
 πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐς ἐφίλαι;
 ὄμματά μοι τῷ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστρον
 εἶδες Αθαναίας σάβηα καὶ λαγόνας·
 ἀλλ' ἔκ ἀέλιον πάλιν ὄψει· ὦ ἐμὲ δειλάνη
 ὦ ὄρος, ὦ Ελικὼν ἔκ ἔτι μοι παριτέ,
 ἢ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὀλέσσω
 καὶ πρόκας ἔ πολλὰς, Φάεα παιδὸς ἔχεις.
 πάχισιν ἀμφοτέροισι Φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα,
 μάτηρ μὲν γοεῖν οἶτον ἀηδονίδων
 ἔχε, βαρὺ κλαίοισα· θεὰ δ' ἐλέησεν ἐταίραν,
 καὶ μιν Αθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος·

Δῖα γύναι, μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν, ὅσσα δι' ὀργάν
 εἴπας· ἐγὼν δ' ἔτι τέκνον ἔθην' ἀλαόν.
 ἔ γὰρ Αθαναία γλυκερὸν πέλει ὄμματα παιδῶν
 ἀρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι·
 Ὅς κέ τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἔληται,
 ἀβροήσῃ, μιοδῶ τῆτον ἰδεῖν μεγάλῳ.
 οἷα γύναι, τὸ μὲν ἔτι παλινάγρετον αὐτῇ γένοιτο
 ἔργον, ἐπεὶ Μοιρᾶν ὧδ' ἐπένευσε λῖνα,
 ἀνίκα τοπρεῶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίσσδευ,
 ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.
 πόσσα μὲν αἰ Καλμῆις ἐσύστερον ἔμπυρα καυσεῖ,
 πόσσα δ' Ἀριταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
 παῖδα, τὸν αἰβάταν Ἀχιλαιοῖα, τυφλὸν ἰδέσθαι;
 καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος Ἀστέμιδος
 ἔσσεται· ἀλλ' ἔκ αὐτὸν ὅ τε δρόμος, αἶψ' ἐν ὄρεσσι
 ῥυσεῦνται ξυνὰ τᾶμος ἑκαβολίαι,

ὁπποῦταν

ὁππότεν ἐκ ἐθέλων περ ἴδῃ χαρίεσσα λοστρά
 δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἀνακλῖα κύνες
 ὀτρτάκι δειπνασεῦντι· τὰ δ' ἤϊες ὅσέα μᾶτῃρ
 λεξέεται, δρυμῶς πάντας ἐπερχομένα·
 ὀλβίσαν ἐρέει σε καὶ εὐκλῶνα γενέσθαι,
 ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ὑποδεξαμένην.
 ὦ ἐτάρα, τῷ μὴ τι μινύρεο. τῷδε γὰρ ἄλλα,
 τεῦ χάριν, ἐξ ἐμύθεν πολλὰ μενεῦντι γέρας·
 μάντιν ἔπειθ' ἤσσω νιν αἰοῖδιμαν ἐσσομένοισιν,
 ἣ μέγα τῶν ἄλλων δὴ τι περισσότερον
 γνωσέεται δ' ὄρνιθας, ὅς αἰσίος, οἵ τε πέτοισι
 ἤλιθα, καὶ ποίων ἐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες·
 πολλὰ δὲ βοιωτοῖσι θεοπρότῳ, πολλὰ δὲ Κρόνῳ
 χρησέῃ, καὶ μεγάλοις ὕπερα λαβδακίδαις.
 δωσῶ καὶ μέγα βᾶκτρον, ὃ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεί,
 δωσῶ καὶ βιότῳ τέρμα πολυχρόνιον·
 καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
 Φοίτασέῃ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγροσίλῳ.
 ὥς Φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελές, ὦ κ' ἐπινεύσῃ
 Παλλὰς· ἔπειθ' ἰώνα Ζεὺς τό γε θυγατέρων
 δῶκεν Ἀθαναία, παῖρ' ἰώια πάντα φέρεσθαι.
 λῶϊροχοοί, μᾶτῃρ δ' ἔστις ἐτικίε θεάν·
 ἀλλὰ Διὸς κορυφά. κορυφὰ Διὸς ἐκ ἐπινεύει
 ψεύδεα· [μηδ' ἀτελῇ νεῦσε Διὸς] θυγάτηρ.
 ἔρχετ' Ἀθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
 τὰν θεόν, ὧ κῶραι, τῷργος ὅσαις μέλεται,
 σὺν τ' εὐαγορία, σὺν τ' εὐγμασι, σὺν τ' ὀλολυγαῖς.
 χαῖρε θεὰ, κἀδευ δ' Ἀργεὺς Ἰναχίῳ.
 χαῖρε καὶ ἐξελαόισα, καὶ ἐς πάλιν αὐτὶς ἐλάσσαις
 ἴπῳως, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἀπαλῖα σάω.

VI.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Τὼ καλάθῳ κατιόντες, ἐπιφθέγγασθε γυναῖκες·
 Δάματερ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πελυμέδμνε.
 τὸν καλάθον κατιόηα χαμαὶ θασεῖσθε βέβηλοι,
 μηδ' ἀπὸ τῷ τέγεος, μηδ' ὑψόθεν αὐγάσσησθε,
 μὴ παῖς, μηδὲ γυνὰ, μηδ' ἅ κατεχεύατο χαίταν,
 μηδ' ὅκ' ἀφ' αὐαλέων σομάτων πύωμες ἄπασοι.
 Εσπῆρος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο πανίκα ιεῖται,
 Εσπῆρος, ὅτε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,
 ἀρτωγίμας ὅκ' ἄπυστα μετέστιχεν ἵχνια Κώρας.
 πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες Φέρεν ἔς' ἐπὶ θυμᾶς,
 ἔς' ἐπὶ τῷς μέλανας, καὶ ὅπα τὰ χρύσεια μᾶλα;
 τρεῖς μὲν δὴ διέβης Αἰχελωῖον ἀργυροδίναν,
 τοσσάκι δ' αἰενάων ποταμῶν ἐπ' ἑρασσας ἔκασον,
 τρεῖς δ' ἐπὶ Καλλιχόρῳ χαμαδὶς ἐκαθίσσας Φρητὶ,
 αὐσαλέα, ἄποτός τε καὶ ἔφάγεις, ἔσθ' ἐλοέσσω·
 μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἃ δάκρυον ἄγαγε Διοί.
 κάλλιον, ὡς πολίεσσιν ἐαδόντα τέθνηα δῶκε·
 κάλλιον, ὡς καλάμαν τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρᾶτα
 ἀσαχύναν ἀπέκοψε, καὶ ἐν βόας ἦκε πατῆσαι,
 ἀνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχνην
 κάλλιον, ὡς (να καὶ τις ὑπερβασίας ἀλέηται)
 θήκατο βεβωεῖα Τριόπῳ γόνον οἰκλήρον ἰδέσθαι.

Οὐπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον,
 τιν δ' αὐτᾶ καλὸν ἄλσος ἐποίησαντο Πελασγοὶ
 δένδρεσιν ἀμφιλαφεῖς· διὰ κεν μόλις ἦνθεν οἵσος·
 ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαις πελέαις ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχραι,

ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα· τὸ δ' ἴ, ὥς' ἀλέκθρινον, ὕδαρ
 ἔξ ἀμαρᾶν ἀνέβυε. Θιὰ δ' ἔπεμαίνετο χώρῳ,
 ὅσπον Ελευσῖνι, Τριόπῳ θ' ὅσπον, ὀκκόσον Εἰνα.
 ἀλλ' ὅκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,
 τῆτάκις αἱ χείρων Φρυσίχθονος αἵψατο βωλά.
 σεύατ' ἔχων θεράπωντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμᾷ,
 πάντας δ' ἀνδρογίγαντας, ὅλαν πόλιν ἀρκίως ἀραι,
 ἀμφότερον πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὀπλίστας.
 ἐς δὲ τὸ τᾶς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
 ἧς δὲ τις αἵγειρος, μέγα δείδρεον αἰθέρι κῦρον
 τῷ δ' ἔπι ταῖ Νύμφαι ποτὶ τῶνδ' ἰδὼν ἐψίατο·
 αἱ πράτα πλαγῆισα, κακὸν μέλος ἴαχεν ἀλλαις.
 ἦοδετο Δαμάτῃρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεί·
 εἴπω δὲ χωσαμένα· τίς ἐμὴν καλὰ δένδρεα κόπτει;
 αὐτίκα Νικίπῳ, τὰν οἱ πόλις ἀρήτειραν
 δαμοσίαν ἔσασαν, εἰσατο· γέντο δὲ χειρὶ
 σέμμαλα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ' ἔχε κλάδα.
 Φᾶ δὲ παραψήχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα Φῶτα·
 Τέκνον, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
 τέκνον, ἐλίνυσον, τέκνον πολύβεσε τοκεῦσι,
 παῦεο, καὶ θεράπωντας ἀπώτρυνε, μὴ τι χαλεφθῇ
 πότνια Δαμάτῃρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐξεις.
 τὰν δ' ἄρ' ὑποβλέψας χαλεπώτερον, ἢ κυναγὸν
 ὥρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λείανα
 ὤμωτόκος, τᾶς Φαντὶ πέλειν βλοσυράτατον ὄμμα,
 Χάζου, ἔφα, μὴ τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χορὶ πάξω·
 ταῦτα δ' ἐμὴν θησεῖ σεγαῖον δόμον, ὃ ἐνὶ δαίτας
 αἰὲν ἐμοῖς ἐτάροισιν ἄδην θυμαμέας ἀξῶ.
 εἶπεν ὁ παῖς· Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο Φωνάν.
 Δαμάτῃρ δ' ἄφατόν τι κοτέσσατο· γείνατο δ' αἱ Θεῦς·

ἰθματα μὲν χέρσῳ, κεφαλὰ δέ οἱ ἄψατ' Ὀλύμπῳ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμιβνῆτες, ἔπει τὰν πάτνιαν εἶδον,
 ἕξαπώνας ἀπώρεσαν, ἐνὶ δρυσὶ χαλκὸν ἀφέντες,
 αἱ δ' ἄλλως μὲν ἔασεν, ἀναγκαῖα γὰρ ἔπαοντο
 δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα· βαρὺν δ' ἄπαμείψατ' ἀνακλᾶ
 Ναιναί, τεύχεα δῶμα, κύον, κύον, ὧ ἐνὶ θαίτας
 ποιησεῖς· θάμιναι γὰρ ἐς ὕπερον εἰλαπίναι τοι.
 αἱ μὲν τότε· εἰποῖσ' Ἑρυσίχθονι τεύχε· πειρηά.
 αὐτίκα οἱ χαλεπὸν τε καὶ αἶγριον ἔμβαλε λιμὲν,
 αἰθῶνα, κρατερὴν· μεγάλη δ' ἐσφρεύγειο νύσῳ.
 χέτλιος, ὅσσα πασαιῖο, τόσων ἔχεν ἴμερος αὐτίς.
 εἴκατι δαῖτα πένοιτο, δωῶδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον.
 καὶ γὰρ τὰ Δάμαλρι συνωργίδη Διόνυσος·
 τόσσα Διώνυσον γὰρ αἱ καὶ Δάμαλρα χαλέπτει
 ὅτε μιν εἰς ἐράνως ὅτε συνδείπνια πέμπτων
 αἰδόμενοι γυῖες· προχανὰ δ' εὐρίσκειο πᾶσα.
 ἦνθον Ἰωνιαλὸς μιν Ἀθαναίης ἐπ' ἄεθλα
 Ὀρμενίδαι καλέοιτες· ἀπ' ὧν ἠρνήσατο μάτῃ·
 Οὐκ εἶδοι· χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κρανῶνα βέβακε
 τέλθος ἀπαιτήσων, ἑκατὸν βόας· ἦνθις Πολυξῶ,
 μάτῃ Αἰχλοβίωνος, ἔπει γάμον ἄρτυε παιῦνι,
 ἀμφότερον· Τριόπαν τε καὶ ἡέα, κικλήσκουσα.
 τὰν δὲ γυναῖ βαρύθυμος ἀμείβετο δακρυχεοῖσα·
 Νεῖταιί τοι τοιόσας· Ἑρυσίχθονα δ' ἤλασε κῆπρος
 Πύδῳ αἰν' εὐαγκαίαν, ὃ δ' ἐννέα Φάεα κείται.
 δευαῖα, Φιλότεκνε, τί δ' ἐκ ἐψεύσαο, μάτῃ;
 δαίνυεν εἰλαπίνας τις; Ἐν ἄλλοτρίοις Ἑρυσίχθων.
 ἀγετό τις νύμφαν; Ἑρυσίχθονα δίσκος ἔτυπεν,
 ἥ ἔπεσ' ἐξ ἰσάπων, ἥ ἐν Ὀθρυὶ ποίμνι ἀμβρεῖ.
 ἐνδόμυχς δ' ἤπετα πανάμερος εἰλαπινασὰς

ἥσθιε μυρία πάντα· κακὰ δ' ἐξάλετο γαστήρ
 αἰεὶ μάλλον ἔδοντι· τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θάλασσας
 ἄλεμάτως ἀχάριστα κατέρρεεν εἰδοῖα πάντα.
 ὥς δὲ Μίμαντι χιῶν, ὥς ἀελίῳ ἐνὶ πλαγῶν,
 καὶ τῶν ἔτι μείζον ἐτάκετο, μέσφ' ἐπινευραῖς
 δειλαίῳ ῥινός τε καὶ ὀστέα μῶνον ἔλιψεν.
 κλαῖε μὲν αἰ μάτιρ, βαρὺ δ' ἔσενον αἱ θυ' ἀδελφαί,
 χῶμας τὸν ἔπινε, καὶ αἱ δέκα, πολλάκι, δῶλαι.
 καὶ δ' αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
 τοῖα τὸν ἐκ αἰοντα Πιστιδάωνα καλισφρέων
 ψευδοπάτωρ, ἰδε τόνδε τεχ' τρίτον· εἴπωρ ἐγὼν μὲν
 σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος· αὐτὰρ ἐμείο
 τῆνο τὸ δαίλιον γείετο βρέφος· αἶθε γὰρ αὐτὸν
 βλητὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος ἐμὰ χεῖρες ἐκίρκειζαν·
 νῦν δὲ κακὰ βέβρωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
 ἢ οἱ ἀπώσασον χαλεπὴν νόσον, ἥ μιν αὐτὸς
 βέσκει λαθὼν· αἶμα γὰρ ἀπειρήκαντ' τραπέσδαι.
 χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δ' ἐμὴν αὐλίας ἦδη
 τετραπόδων· ἦδη γὰρ ἀπηρησάντο μάγειροι.
 εἰλλὰ καὶ ἐρῆας μεγάλαν ὑπέλυσαν ἀμαξᾶν,
 καὶ τὰν βῶν ἔταγε, τὰν Ἑτία ἔτρεθε μήτηρ,
 καὶ τὸν ἀεβλοφόρον, καὶ τὸν πολεμήϊον ἴππων,
 καὶ τὰν αἰλῶρον, τὰν ἔτρεμε θηρία μικρά.
 μέσφ' ὅκα μὲν Τριόπας δόμοις ἐνὶ χρήμασι κέιτο,
 μῶναι ἄρ' οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπώσαντο·
 ἀλλ' ὅκα τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήραναι ὀδόντες,
 καὶ τόχ' ὁ τῷ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο,
 αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.

Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὴν Φίλος, ὃς τιν' ἀπεχθὲς,
 εἴη, μηδ' ὁμότοιχος· ἐμὴν κακογείτονες ἐχθροί.

εἴπαίε παρθενικαί, καὶ ἐπιφθέγξασθε τεκοῖσαι·
 Δάμαϊερ μῦγα χαῖρε, πολύτροφε, πελυμέδιμνε.
 χῶς αἰ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἴσσωποι ἄγοντι
 τέσσαρες, ὥς ἀμῖν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα
 λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος, καὶ χεῖμα φέροισα
 ἡξέῃ καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξέῃ.
 ὥς δ' ἀπεδιλωτοὶ καὶ ἀνάμψυκες ἄστυ πατεῦμες,
 ὥς πόδας, ὥς κεφαλὰς παναπηρέας ἔξομες αἰεῖ.
 ὥς αἱ λικνοφάροι χρυσῷ πλέα λίκνα φέροντι,
 ὥς ἄμμες τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμεσθα.
 μέσφα τὰ τὰς πόλιος πρυτανήια τὰς ἀτελέσως
 τᾶσδε τελεσφορίας· ποτὶ τὰν θεῦν ἄχοις ὁμαρτεῖν
 αἵτινες ἐξήκοντα καλῶτεραι· αἱ δὲ βαρεῖαι,
 χάτις Εληθία τείνει χεῖρα, χάτις ἐν ἄλγει,
 ὥς ἄλις, ὥς αὐτᾶν ἱκανὸν γόνυ· ταῖσι δὲ Δηῶ
 δώσῃ πάντ' ἐπίμεσα, καὶ ὥς ποτὶ ναὸν ἵκωνται.
 χαῖρε θεὰ, καὶ τάνδε σάω πόλιν, ἐν θ' ὁμονοία,
 ἐν τ' εὐημελία· φέρε δ' ἀγράβι νόσιμα πάντα.
 φέρβε βόας, φέρε μᾶλα· φέρε σάχυν, οἷσε θερισμόν.
 φέρβε καὶ εἰσάναν, ἵν' ὅς ἄροσε, τήνος ἀμασέῃ.
 ἴλαθ' ἐμὴν τρίχλιτε, μέγα κρείοισα θεάων.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ. I

I.

Εχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, ἔδ' ἐκελεύθω
 χαίρω, τίς πολλὰς ὥδε καὶ ὥδε Οἰερεῖ
 μισέω καὶ περιφοίτον ἐρώμενον, ἔτ' ἀπὸ κρήνης
 πίνω· σικκάνω πάντα τὰ δημόσια.
 Λυσανίη, σὺ δὲ ναίχι καλὸς καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπῶν
 ὥδε σαφῶς, ἡχώ Φησί τις· ΑΛΛΟΣ LXCI.

II.

Εγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· ἔγ' Ἀχελῶος
 κείνης τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
 καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶε, λίην καλός· εἰ δέ τις ἔχι
 Φησὶν, ἐπιταίμην μῆνος ἐγὼ τὰ καλά.

III.

Θεσσαλικὴ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, ἔμα τὸν ὄξυς
 ἥλιον, ἔσ' ἔγνων· οἰέτλιε πᾶς γέγονας;
 ὅσέα σοι καὶ μῆνον ἔτι τρίχες. ἦ ῥά σε δαίμων
 ὠμός· ἔχει, χαλεπῇ δ' ἦντο θευμορή;
 ἔγνων, Εὐξίθεός σε συνήρπασε, καὶ σὺ παρελθὼν
 τὸν καλόν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

·ΙΨ.

Ημισύ μιν ψυχῆς ἔτι τὸ πῖόν, ἡμισυ δ' ἔκ οἷο
 εἴτ' Ἔρος, εἴτ' Αἰδῆς ἤρωασε· πλὴν ἀφανές.
 ἦ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ὤχετο. καὶ μὲν ἀπαῖτων
 πολλάκι· τὴν δρῆσιν μὴ ὑπόδεχβε, νέοι.
 ἔκ εἰς Κηφισσόν; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιβόλευτος
 κείνη καὶ δύσεως οἷο· ὅτ' ἐπιστρέψειαι.

V

Εἰ μὲν ἐκὼν, Ἀρχὴν, ἐπεκωμασα, μυρία μέμψα·
 εἰ δ' ἄκων ἤκω, τὴν προπέττειαν ἔχε.
 ἄκρητος καὶ Ἔρος ἐμὶ ἀνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
 εἴλκεν, ὁ δ' ἔκ εἰα σώφρονα θυμὸν ἔχειν·
 ἐλθὼν δ' ἔκ ἐκόησα τις ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
 τὴν Φλὴν. εἰ τὰτ' ἐς' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

VI.

Εἰ τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτη,
 ναὶ μὰ Διῶυσον, πῦρ ὑπὸ τῇ στωδιῇ·
 ἔθαρσέω. μὴ δὴ με περίτω ληκε. πολλάκι λήθει
 τοῖχον ὑποδράγων ἡσύχιος ποταμός.
 τῷ καὶ νῦν δαίδοκα, Μενέξενε, μὴ με παρσιδὺς
 ἔτος ὁ σιγέρων εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

VII.

Οἶδ' ὅτι μοι πλέττε κενεαὶ χεῖρες· ἀλλὰ, Μενεταπτε,
 μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τῶνδ' ὄνειρον ἐμοί.
 ἀλγίω θὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκύν·
 ναί, Φίλε, τῶν παρὰ σε τὰτ' ἀνεραστότατον.

VIII.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκοιτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθες
 τέτρακι μισοίης· εἰ δὲ Οἰλεῖ, Φιλέοις·
 ναῖχ' πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, ἔρᾶνι Ζεῦ,
 καὶ σὺ ποτ' ἠράσθης. ἔκ' ἔτι μακρὰ λέγω.

IX.

Ωμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μή ποτ' ἐκείνης
 ἔξειν μήτε Φίλον κρέσσονα, μήτε Φίλην.
 ὥμοσεν· ἀλλὰ λέγῃσιν ἀληθέα, τῆς ἐν ἔρωτι
 ὅρκος μὴ δύναιν ἔατ' ἐς ἀθανάτων.
 νυν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ φέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
 νύμφης, ὡς Μεγαροέων, ἔ' λόγος, ἔτ' ἀριμόος.

X.

Εὐδαίμων ὅτι τάλλα· μανεῖς ὠρχαῖος Ορέσας
 λευκάρεταν μῶναν ἐκ ἐμᾶνι μανίαν·
 ἔδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῷ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
 τὸν Φίλον, ἀλλὰ καὶ ἐν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.
 ἦ τάχα καὶ τὸν ἐταῖρον ἀπώλεσε τῆτο ποήσας·
 καί γ' ὡς τῆς πολλὰς ἐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

XI.

Ω' γρευτῆς, Επίκυδης, ἐν ἔρεσι πάντα λαγῶν
 διφᾶ, καὶ πάσης ἰχθυα δορκαλίδος,
 σίβη καὶ νιφετῷ κεχορημένος. ἦν δέ τις εἴπων,
 Τῇ, τόδε βέβληται θηρίον· ἐκ ἔλαβε.
 χούμος ἔρως τοιόσδε· τὰ μὲν Φεύγοντα διώκειν
 οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσω καίμενα παρῳάτῃαι.

XII.

Ελκος ἔχων ὁ ξείνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρόν
 πνεῦμα διὰ σθητέων, εἶδες, ἀνηγάγετο ;
 τὸ τρίτον ἡνιόχ' ἔπεινε· τὰ δὲ ῥόδα φυλλοξολεῦντα
 τῶνδρὸς ἀπὸ κροτάφων πάντ' ἐχέοντο χαμαί.
 ὥπληται μεγαλωσὶ, μὰ δυίμονας· ἐκ ἀπὸ ῥυσμῶ
 εἰκάζω· Φωρὸς δ' ἵχνια Φῶρ ἔμαθον.

XIII.

Ληοθήση πυρὶ, Φεῦγε Μενέκρατες· εἴπα Πανήμω
 εἰκάδι, καὶ Λῶα — τῇ τίνι ; τῇ δεκάτῃ,
 ἦλθεν ὁ βῆς ὑπ' ἄροτρον ἐκχέσιος. εὐγ' ἐμὸς Ερμῆς,
 εὐγ' ἐμὸς. ἔ' παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

XIV.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνέυρατο, τὰν ἱπποειδὰν,
 τόρρα μένων αἰγᾶν ἔ' καθίμασ' ὁ Κύκλωψ.
 αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατιχναίνοντι, φίλιππε·
 ἦ πανακὲς παντῶν φάρμακον αἱ σοφία.
 τῆτο, δοκῶ, χά' λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ ποτηρὰ
 τῶγαθόν· ἐκκόπτει τὰν Φιλόπαιδα νόσον.
 ἔοθ' ἀμῖν τάσθ' ἕκαστά γ' ἀφειδέα ποτὶν ἔρωτα.
 τετὶ ναὶ κείρει σὰ πλερὰ, παιδάριον·
 εἰδ' ὅσον ἀτλάραγόν σε δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπώδαί
 οἴκοι τῷ χαλεπῷ τρώματος ἀμφοτέραι.

XV.

Ὅπως ὑπνώσαιοις, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
 κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.

ἔτῳς ὑπνώσαις ἀδικωλάτῃ, αἷς τὸν ἐρασὴν
 κοιμίζεις· ἐλέεθ' ἔθ' ὄναρ ἠντίασας.
 γείτονες οἰκείερχσι· σὺ δ' ἔθ' ὄναρ. ἡ πολλὴ δὲ
 αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμῃ.

XVI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
 ἄρτι ποτεπλάσθη, κῆτι μύροισι νοτεῖ
 εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερένικα,
 αἷς ἄτερ ἔθ' αὐταὶ ται Χάριες Χάριες.

XVII.

Μικρὴ τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσογι ποιητῇ
 ῥῆσις· ὁ μὲν ΝΙΚΩ Φησὶ τὸ μακρότατον.
 ὦ δὲ σὺ μὴ πνεύσης ἐνδέξιος, ἦν τις ἔρηται,
 Πῶς ἔβαλες; Φησὶ, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.
 τῷ μερμηρίζαντι τὰ μῆνδικα τῆτο γένοιτο
 τῆπος· ἐμοὶ δ', ὦ ἴναξ, ἡ βραχυσυλλαβία.

XVIII.

Ο λυκτιος Μενόϊτας
 τὰ τόξα ταῦτ' ἐπειπαὼν
 ἔθηκε· Τῇ, κέρας τοι
 δίδωμι καὶ Φαρέττην,
 Σάραπι· τὰς δ' οἷς ἐς
 ἔχσω Εσπεῖται.

XIX.

Τὰ δῶρα τῇ Ὀφροδίτῃ
 Σιμώνη περίφοιτος

[μορφήν ἐν] εἰσὸν αὐτῆς
 ἔθηκε, τήν τε μιτρην,
 ἢ μαστὸς ἐφύλασσε ...
 . . . . . τὸν τε Πᾶνα.
 καὶ τὸς ἔναντι αὐτῆς
 ὀρῆς μάκαιρα ταρσέες.

XX.

Δήμητρι τῇ Πυλῳίῃ, τῇ τᾶτον ἔκ Πελασγῶν
 Ακρίσιος τὸν νηὸν ἐδείμαζο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
 καὶ τῇ κατὰ θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
 εἶσαζο, τῶν κερδέων δεκαλύμαζα· καὶ γὰρ εὗξαθ' ἔτως.

XXI.

Καὶ πάλιν, Εἰλήθια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης
 ἐς λέχος, ὠδίων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ,
 ὥς τοι νῦν μὲν, ἀνασσα, κόρης ὕπερ· ἀντὶ δὲ παιδὸς
 ὕπερον εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

XXII.

Τὸ χρέος ὣς ἀπέχεις, Ασκληπιέ, τὸ πρὸ γυναικὸς
 Δημοδίκης· Ἀκέσων ὦφελεν, ἀρξάμενος
 γινώσκειν· ἦν δ' αἶρα λάβη, καὶ δὴ μιν ἀπωκυτῆς,
 Φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πῖναξ.

XXIII.

Τῷ με Κανωπίτῃ Καλλίσιον εἵκοσι μύξαις
 πλέσιον, ἢ Κριτίῃ, λύχνον ἔθηκε θεῶ,
 εὗξαμένα περὶ παιδὸς Ἀπειλίδος. ἐς δ' ἐμὰ Φείγῃ
 ἀθρήσας Φήσεις· Ἐσώπε, πῶς ἔπωπες;

XXIV.

Φησὶν ὁ με τήσας Εὐαίνετος (ὃ γὰρ ἔγωγε
 γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίας
 ἀγκυῖσθαι χάλκειον αἰλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
 πιστεύω φαιδρὰ παιδὶ φιλοξενίδεω.

XXV.

Ἰναχίης ἔσηκεν ἐν Ἰσιδος ἡ Θάλεω παῖς
 Αἰοχυλὶς, Εἰρήνης μηρὸς ὑπορχεσίῃ.

XXVI.

Τὴν αἰλίην Εὐδήμος ἐφ' ἧς ἄλλα λιτὸν ἐπέδωκεν
 χειμῶνας μεγάλας ἐξέφυγε δανέων
 θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι, λέγων ὅτι τήνδ' κατ' εὐχὴν,
 ὦ λαοὶ, σωθεὶς ἐξ αἰλός, ὦδ' ἔβητο.

XXVII.

Εὐμαθίην ἡτεῖτο, διδὼς ἐμὲ Σιμός ὁ Μίκκας
 ταῖς Μήσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅπως, ἔδρσαν
 ἀντ' ὀλίγας μέγας δῶρον. ἐγὼ δ' αἰνὰ τήνδ' κεχηνῶς
 κῆμαι τῷ Σαμίῃ διωπλόον, ὁ τραγικός
 παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος· οἱ δὲ λέγουσιν,
 ΙΕΡΟΣ Ο ΠΛΟΚΑΜΟΣ, τῷ μὲν ὄνειαρ ἐμοί.

XXVIII.

Τῆς Αγοράνακλός με λεγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως
 ἀγκυῖσθαι νίκης μάρτυρα τῷ Ροδίῃ
 Πάμφιλον, ὃς ἐν ἔρωτι δεδαυμένον ἤμισυ δ' ὥπαι
 ἰχάδι καὶ λύχνοις Ἰσιδος εἰδόμενον.

XXIX.

Αρτεμι, τὴν τόδ' ἄγαλμα φιληρατὶς εἰσαῖο τῆδ'·
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δὲ σάε.

XXX.

Τὶν με λεοντάγωνε, συοκλόνε, Φήγινον ὄζον
θῆκε... ^β τίς; Ἀρχῖνος. ^β ποῖος; ἂ ὁ Κρής. ^β δέχομαι.

XXXI.

Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρίτι, παλαιότερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με,
κύπρι, Σεληναίης ἀνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν αἶται,
τεῖνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
εἰ δὲ γαληναίῃ λωπαρῇ, θεόν αὐτὸς ἐρέσσων
ποσσὶν αἶε, ὥς καὶ τένομα συμφέρεται.
ἔς τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας ἱελίδος, ὄφρα γένωμαι
σοί τι περισκεῶλον παίγιον, Ἀρσινόη,
μηδ' ἐμοὶ ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὥς πάρος (εἰμὶ γὰρ ἅπωνες)
τίκλῃται νοτεῦῃς ὤον ἀλκυόνος.
Κλεονίε ἀλλὰ θυγατρὶ δίδε χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ρέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἅπ' Αἰολίδος.

XXXII.

Ηρως Ηετίωνος ἐπίσταθμος ἈμϜιπολίτew,
ἰδυμαι μικρῶ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄζιν καὶ μῆνον ἔχων ξίφος· ἀνδρὶ δὲ ἰωπῶϊ
θυμωθεὶς πεζὸν καὶ με παρωκίσαιο.

XXXIII.

Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τῆ Κρητὸς Εχέμματα
 κῆται ἐν Ορτυγίῃ τόξᾳ παρ' Ἀρτέμιδι·
 ὥς ἡμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαιλαι,
 αἶγες, ἕπει σπονδάς ἢ θεὸς εἰργάσατο.

XXXIV.

Κρεωφύλω πάνος εἰμι, δόμῳ ποτὲ θεῶν αἰοδὼν
 δεξαμένη· κλαίω δ' Εὐρυτον ὅσσ' ἔπαθε,
 καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ομήρειον δὲ καλεῦμαι
 γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ Φίλε, τῷτο μέγα.

XXXV.

Ἡσιόδῳ τόδ' ἄεσμα καὶ ὁ τρόπος· ἔ τὸν αἰοιδῶν
 ἔρχατον, ἀλλ' ὅχ' ἄκρῳ, καὶ τὸ μελιχρότατον
 τῶν ἑσπεῶν ὁ Σολεὺς ἀπαιμάξατο. χαίρειτε λεωταὶ
 ῥήσιες, Ἀρήτη σύμβολον ἀγρυπνίης.

XXXVI.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν· εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
 τὸν τεὸν ἔχ' αὐτὴ, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
 ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν ἔνομα καιρὸν
 φθέγγονται, κείνῃ δ' Ἑλλάς αἰεὶ σοφίαν.

XXXVII.

Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν ἔτῳ
 τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Τύρραδιν·
 Ἀττα γέρον, δοιὸς με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
 νύμφη καὶ πλῆτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ·

ἢ δ' ἐτέρη προδέδωκε. τί λώιον; εἰ δ' ἄγε σὺν μοι
 βῆλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
 εἶπεν· ὁ δὲ σκίπτωνα, γεροντικὸν ὄπλον, αἰείρας,
 Ἥνιδε, κείνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
 (οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
 ἔσρεον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ)
 κείνων ἔρχεο, Οἰσὶ, μετ' ἵχνια· χῶ μὲν ἐπ' ἔση
 πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤΟΝ ΕΛΑ.
 ταῦτ' αἶων ὁ ξείνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
 δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
 τὴν δ' ὀλίγην ὡς κείνος ἐς οἶκον ἀπήγχετο νύμφην,
 ἔτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

XXXVIII.

Τίμων (ὃ γὰρ ἐτ' ἐσσί) τί τοι, σκότος ἢ Φάος, ἐχθρόν;
 β τὸ σκότος· ὑμείων πλείονες εἰν Αἰδῇ.

XXXIX.

Μὴ χαίρειν εἰπῆς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε
 ἴσον ἐμοὶ χαίρειν ἐς, τὸ μὴ σέ γελαῖν.

XL.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
 εὔρεν ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,
 δακρύσας ἐπ' ὀκηρον ἐὼν βίον· ὃδ' ἔγάρ αὐτὸς
 ἦσυχος, αἰθὺν δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.

XLI.

Οἵτινες Ἠλείοιο παρέρωξε σῆμα Κίμωνος
 ἵτε τὸν Ἰωπαίει παῖδα παρερχόμενοι.

XLII.

XLII.

Τὸν βαλὺν οἶνοπώτην Ερασίζενον ἡ δις ἐΦεξῆς
ἀκρήτε προποθεῖς ὥχετ' ἔχασα κύλιξ·

XLIII.

Τὴν φρυγὴν Αἴαχρον, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζῶην ἔσαν ἐγηροκόμει,
καὶ Φθιμένην ἀνέθηκεν, ἔπασσομένοισιν ὀρεῖσθαι,
ἡ γρηῖς μασῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

XLIV.

Εἰς Μενεκράτην οἰνωθέντα καὶ τελευτήσαντα.

Ἄϊλινε καὶ σὺ γὰρ ὦδε Μενέκρατες, ἔκети πηλὺς
ἦοθα. τίς ἀξείνων, τίς σε κατεργάσατο;
ἦρατο καὶ Κένταυρον, ὃ μοι πεπωρωμένος ἦλθεν
ὑπνος· ὃ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

XLV.

Ιερέη Δήμητρος ἐγὼ ποτε, καὶ πάλιν Καθεύρων,
ῶνεο, καὶ μετέπειλα Δινδυμήνης,
ἡ γρηῖς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἡγο.....
πολλῶν προσασίη νεῶν γυναικῶν.
καί μοι τέκν' ἐγένοντο δὴ ἄρσενα, κηπέμυσ' ἐκείνων
εὐγῆρας ἐνὶ χερσίν. ἔρπε χαίρων.

XLVI.

Ασακίδην τὸν Κρηῖτα, τὸν αἰπόλον, ἤρπασε Νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ασακίδης.

ἐκέτι Δικλαίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν, ἐκέτι Δάφνιν
ποιμένες, Ἀσακιδῆν δ' αἰὲν αἰεσόμεθα.

XLVII.

Εἰς Ἡράκλειτον τὸν Ἀλικαρνασσεά ἐλεγείας ποιητήν.

Εἴτ' ἄγε τις, Ἡράκλειε, τεὸν μόρον, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
ἤγαγε, ἐμνήσθην δ' ὅσσ' αἰὲς ἀμφοτέροι
ἥελιον λείχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν περ,
ξεῖν' Ἀλικαρνησοεῦ, τετράπαλαι σποδὴ·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἥσιν ὁ πάντων
ἀρπακτὴρ Αἰδὸς ἐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

XLVIII.

Νάξιος ἐκ ἐπὶ γῆς ἔθανε Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόνῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνῃθεν ὅτ' ἔωλε. χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως ἔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω παλαιήβες ἔπος τόδε· φεῦγε θαλάσση
συμμίσγειν, ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

XLIX.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνάσκειν μὴ λέγε τὰς ἀγαθὰς.

L.

Ἡ δὲ Τίμαρχον ἐν Αἰδὸς, ὅφρα πύθαι
ἢ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσαι,
δίξεται Φυλῆς Πτολεμαίδος, ἥεα πατὴρ
Παυσανίης· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβείῳ.

LI.

Σύντομος ἦν ὁ Ξεῖνος, ὁ καὶ εἶχος ἔμακρὰ λέξων
Θῆοις Ἀρισταίη Κρηὶς ὑπ' ἐμοί. ^ε δολιχόν.

LII.

Κύζικον ἦν ἔλθης, ὀλίγος πόνος Ἰωπᾶκόν εύρειν
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς ἔτι γὰρ ἡ γενεή·
καί σφιν ἀνιηρόν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμῳα δὲ λέξον
τῷδ', ὅτι τὸν κείνων ἥν' ἔχω Κριτίην.

LIII.

^α Ἦ ῥ' ὑπὸ σοι Χαρίδας ἀναπαύεται; ^β εἰ τὸν Ἀρίμμᾳ
τῷ Κυρηναίᾳ παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
^α ὦ Χαρίδα, τί τὰ νέρθεις; γ πολὺ σκότος. ^α αἱ δ' ἄνοδοι, τί;
γ ψεῦδος. ^α ὁ δὲ Πλέτων; γ μῦθος· ἀπωλόμεθα.
ἔτος ἐμὸς λόγος ὕμνων ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βέλει, Πελλαίη βῆς μέγας εἰν Αἰόη.

LIV.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὖριον, ἀνίκα καὶ σέ,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν αἰμετέροις,
τᾷ ἐτέρᾳ κλαύσαντες ἐθάπτομεν; ἔδεν ἐκένω
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

LV.

Τιμονόη... τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, ἔσ' ἂν ἐπέβῃων,
εἰ μὴ Τιμοθέα πατρὸς ἐπῶν ὄνομα
τήλη, καὶ Μήθυμνα τετὴ πόλις. ἡ μέγα Φημί
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

LVI.

Κρηβίδα τὴν πολύμυθον, ἐπιταμένην καλὰ πάζειν,
 δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγαῖρες,
 ἠδῖσαν συνέριθον, αἰεὶ λάλον· ἣ δ' ἀποδρίζει
 ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπτιον ὀφειλόμενον.

LVII.

Ωφελε μῆδ' ἐγένοντο θαυὶ νέες. εἴ γὰρ ἂν ἡμεῖς
 παῖδα Διοκλείδῃ Σώπολιν ἐσένομεν·
 νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλί πρὸ Φέρεται νέκυς· ἀντὶ δ' ἐκείνῃ
 ἔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

LVIII.

Δωδεκέτῃ τὸν παῖδα πατὴρ ἀνέθηκε φίλιππος
 ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

LIX.

Ἡῶσι μελάντιπον ἐθάπτομεν, ἥελίς δὲ
 θυνομένην βασιλῶν κάτθανε παρθενικὴν
 αὐτοχερὲς ζῶειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θείσα,
 ἔκ' ἔτλη. διδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
 πατρὸς Ἀριστίπῳοιο· κατήφησε δὲ Κυρήνη
 πᾶσα, τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδῆσα δόμον.

LX.

Εἴπας ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ Κλεόμβροτος ὦ μβορακιώτης
 ἤλατ' ἀφ' ὑψηλῆς τείχεος εἰς Αἰόην,
 ἄξιον ἔστι παθὼν θανάτῳ κακόν, ἀλλὰ Πλάτωνος
 ἐν, τὸ περὶ ψυχῆς, γράμμι' ἀναλεξάμενος.

LXI.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ἔτε τι δαινὸν
 ῥέζων, ἔτ' ἀδίκων ἐδύνα, γαῖα Σιλη,
 Δίπυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπῆνεσα, μήτε σὺ κέφη
 γίνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἳ μ' ἔχθει.

LXII.

Εἰς τὸν ἑκυτῷ πατρὶα Βαλίων.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα ὀέρεις πόδα, Καλλιμάχε με
 ἰοθι Κυρηναίη παιδά τε καὶ γενέτην.
 εὐθείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μὲν ποτε πατρίδος ὄπλων
 ἤρξεν· ὁ δ' ἤεσε κρέσσονα βασκανίης.
 εἰ νέμεσις· Μῆσαι γὰρ ὅσας ἰδὼν ὀμματι παῖδας
 μὴ λοξῶ, πολὺς ἐκ ἀπέβεντο Φίλως.

LXIII.

Εἰς τὸν ἑκυτῷ τάφον.

Βασιλιάδην παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν αἰοδὴν
 εἰδότος, εὖ δ' οἶνω καίρια συγχελάσαι.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ

Σ Μ Υ Ρ Ν Α Ι Ο Υ.

I.

Παισιν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
 θείσα, καὶ ἀπλήσῳ δαίμονι μεμφομένη,
 τέτραλ' ἄλγος ἔτικτε, καὶ ἐκ ἀνέμεινεν ἀδήλως
 ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρέφος,
 οὐ θρέψω, λέξασα, τί γὰρ πλέον Αἰδὶ μαστὶ
 καμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

II.

Γῆρας ἐπ' αὖν μὲν ἀπῶν, πᾶς εὐχεται· ἦν δέ ποτ' ἔλθῃ,
 μέμφεται. ἔτι δ' αἰὲ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ.

I.

[Εκ τῆς Ηριγόνης.]

Οἶνός τοι πυρὶ ἵτον ἔχει μένος, εὐτ' ἂν ἐς ἄνδρα
ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα λίθυσσαν ἄλλα
βορρᾶς ἢ ἐνότος, τὰ υἱ καὶ κεκρυμμένα φαίνει
βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξ νόον.

II.

Εκ τῆς Ερμῆ.

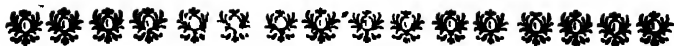
Πέντε δέ οἱ ζῶναι περιελάδες ἐσπείρητο·
αἱ δύο μὲν γλαυκῶ κελαινότεραι κυάνοιο,
ἡ δὲ μία ψαθαρὴ τε καὶ ἐκ πυρὸς οἶον ἐρυθρή.
ἡ μὲν ἔην μεσάτη, ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ
τυπωμένη φλογμῶσιν, ἐπεὶ ῥά ἐ μοῖραν ὕπ' αὐτὴν
κεκλιμέναι ἀκλίνες αἰεθερέες πυρώωσιν·
αἱ δὲ δύο ἐκάτερθε πόλοις περιπεπηῆαι,
αἰεὶ κυμαλᾶαι, αἰεὶ θ' ὕδατι μογέεσσι·
ὃ μὲν ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἄπ' ἔρανόθεν κρύσταλλος
καὶ γαῖαν ἀμπέρχε, περίψυχος δ' ἐτέτυκτο·
ἀλλὰ τὰ μὲν χειρσαῖα καὶ ἀμβρατὰ ἀνθρώποισι.
δοῖαι δ' ἄλλαι ἔασιν ἐναντία ἀλλήλησι
μεσσηγυῖς θέρεός τε καὶ ὑετὶς κυρτάλλῃ,
ἄμφω εὐκρητοὶ τε, καὶ ὄμπωνιον ἀλδήσκασαι

καρπὸν Ελευσινίης Δημήτερος· ἐν δέ μιν ἄνδρες
ἀντίπωδες ναίεσι . . . . .

III.

Εἰ κύβον ἐξ ὀλίγου διαπλάσιον, ὦ γῆρ', τεύχειν
Φράζειαι, τὴν σφερὴν πᾶσαν ἐς ἄλλο Φύσιν
εὖ μεταμορφῶσαι, τόδε τοι πάρα, καὶ σύ γε μάνδρην,
ἢ σιρὸν, ἢ κοίλῃ Φρέατος εὐρὺ κύτος
τῇδ' ἀναμετρήσαιο, μέσας ὅτε τέρμασιν ἄκροις
συνδρομάδας δισσῶν ἐντὸς ἑλῆς κανόνων.
μηδὲ σύ γ' ἀρχύτew δυσμήχανα ἔργα κυλινδρῶν,
μηδὲ Μενεχμείης κωνοτομεῖν τριάδας
δίξῃαι· μηδ' εἴ τι Θεοδέος Εὐδόξοιο
καμπύλον ἐν γραμμαῖς εἶδος ἀναγράφεται.
τοῖσδε δὲ ἐν πινάκεσσι μεσόγραφα μυρία τεύχοισι
ρεῖά κεν, ἐκ παύρος πυθμένος ἀρχόμενος.
εὐαίων Πτολεμαῖε πατὴρ, ὅτι παιδὶ συνηθῶν
πάνθ' ὅσα καὶ Μῆσαις καὶ βασιλεῦσι φίλα
αὐτὸς ἐδωρήσω· τὸ δ' ἐς ὕστερον, ἔρανε Ζεῦ,
καὶ σκήπτρων ἐκ σῆς ἀντιάσκει χερὸς.
καὶ τὰ μὲν ὥς τελέοιτο, λέγοι δέ τις ἄνθεμα λεύσων·
Τῷ Κυρηναίῃ τῷτ' Ερατοδένεος.

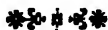

P I A N O Υ

I.

Η ἄρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοι πελόμεθα
 ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόορρα δῶρα
 ἀφραδὴν κραδίη. βίοτοιο μὲν ὅς κ' ἐπιδευῆς
 τρωφᾷται, μακάρεσσιν ἐπὶ ψόγον αἰνὸν ἰάπῃ,
 ἀχνύμενος σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει,
 ἔδὲ τι θαρσαλέος νόεειν ἔπος, ἔδὲ τι ῥέξαι,
 ἐρρίγως, ὅταν ἄνδρες ἐχειλέαντοι παρέωσι·
 καὶ οἱ θυμὸν ἔδωσι κατηφείη καὶ οἰζύς.
 ὅς δέ κεν εὐόχῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὁπάξει,
 καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται ἔνεκα γαῖαν
 ποσσὶν ἐπισείβει, θνητοὶ δὲ οἱ εἰσὶ τοκῆες·
 ἀλλ' ὑπεροπλή καὶ ἀμαρτωλῇσι νόοιο
 ἴσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ αὐχένος ἴσχει,
 καὶ περ ἑὼν ὀλίγος· μνάται δ' εὐπῶρχυν Αἰθήνην,
 ἥ τιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται Οὐλυμπόνδε,
 ὥς κε μετ' ἀθανάτοισι ἐναοῖθμιος εἰλαπινάξῃ.
 ἢ δ' Αἴη ἀπαλοῖσι μεταβρωχῶσα πόδεσσιν
 ἀκοῆς ἐν κεφαλῇσιν ἀνώϊστος καὶ ἄφαντος,
 ἄλλοτε μὲν γράῃσι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 ὀπλοτέρησι γρη῏ς ἐφίσταται ἀμπαλακίῃσι,
 Ζηνὶ θεῶν κρείοντι, Δίκη τ' ἐπιήρα φέρουσα.

II.

Ωραί ται Χάριτές τε κατὰ γλυκὺ χεῦαν ἔλαιον,
ὦ πυγὰ, κνώσσειν ἐδὲ γέροντας ἐᾶς.
λέξον μοι τίνος ἐσσι μάκαιρά τυ, καὶ τίνα παίδων
κοσμεῖς. αἶ πυγὰ δ' εἴπω· Μενεκράτεος.

III.

Η Τροιζὴν ἀγαθὴ κροτρώφους· ἐκ αὖν ἀμάρτοις
αἰνήσας παίδων ἐδὲ τὸν ὑψάτιον.
τόσσον δ' Εμπεδοκλῆς Ψανερώτερος, ὅσσον ἐν ἄλλοις
ἀνθεσιν εἰαρινοῖς καλὸν ἔλαμψε ῥόδον.

IV.

Οἱ παῖδες λαβύρινθος ἀνέξοτος· ἥ γὰρ αὖν ὄμμα
ρίψης, ὡς ἰξῶ τῆτο προσαμπτέχεται.
τῇ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πῖονα σαρκὸς
ἀκμήν, καὶ γῆων ἄνθος ἀκηράσιον·
τῇ δὲ φιλοκλῆος χούσειον ῥέθος, ὅτε καθ' ὕψος
ὃ μέγας, ἔρμανή δ' ἀμΦιτέθηλε χάρις.
ἦν δ' ἐπὶ Λεωτίνεω σρέψης δέμας, ἐκέτι γῆα
κινήσεις, αἰλύτω δ' ὡς ἀδάμαλι μενεῖς,
ἔχνια κολληθεῖς· τοῖον σέλας ὄμμασιν αἰθεῖ
κῆρος, κῆς νεάτης ἐκ κορυφῆς ὄνυχας.
χαίρετε καλοὶ παῖδες, ἐς ἀκμαίην δὲ μολεῖτε
ἥβην, καὶ λευκὴν ἀμφιέσσαδε κόμην.

V.

Η ῥά νυ σοὶ, Κλεόνικε, δι' αἵτραπιδοῖο κρόντι
σεινῆς, ἠντήσανθ' αἰ λιπαραὶ Χάριτες.

καί σε ποτὶ ῥοδέησιν ἐπηχύναντο χέρεσσι ,
 κἄρε, πεπωοῖσαι δ' ἡλίκος ἐσσι χάριν.
 τηλόθι μοι μάλα χαῖρε· πυρὸς δ' ἐκ ἀσφαλὲς ἄσσαν
 ἔρπειν αὐτὴν, ᾧ Φίλος, ἀνδρείκαν, ,

VI.

Ἰξῶ Δεξιόνικος ὑπὸ χλωρῇ πλατανίσῳ
 κόσσυφον ἀγρεύσας, εἶλε κατὰ πηρύγων·
 χῶ μὲν ἀνασθενάχων ἐπεκώκυεν ἱερὸς ὄρνις.
 ἀλλ' ἐγὼ, ᾧ Φίλ' Ἐρως, καὶ Θαλαραὶ Χαίριτες,
 εἶην καὶ κίχλη καὶ κόσσυφος, ὡς αὖ ἐκείνης
 ἐν χερσὶ καὶ Φβοῖγην καὶ γλυκὺ δάκρυ βάλω.

VII.

Ἀγρεύσας τὸν νεβρὸν ἀπώλεσα, χῶ μὲν ἀνατλαῖς
 μυρία, καὶ σῆσας δίκτυα καὶ σάλικας,
 τὺν κενεαῖς χείρεσσιν ἀπέρχομαι· οἱ δ' ἄμογητὶ
 τάμα φέρουσιν, Ἐρως, οἷς σὺ γένοιο βαρύς.

VIII.

Τὸ ῥόπαλον τῷ Πανὶ καὶ ἰοδόλον Πολύαινος
 τόξον, καὶ κάπρη τῆσθε καθ᾽ ἑπὶ πόδας,
 καὶ ταύταν γωρυτὸν, ἐπαυχένιον τε κυνάγχων
 θῆκεν ὀρειάρχῃ δῶρα συναγρεσίης.
 ἀλλ', ᾧ Πὰν σκοπιῖτα, καὶ εἰς ὅπισσω Πολύαινον
 εὐαγρον πέμπουσιν ἕβᾳ Σιμύλειω.

IX.

Ἀχουλὶς ἡ φρυγίη θαλαμηπόλος, ἡ περὶ πεύκας
 πολλάκι τῆς ἱερᾶς χευαμένη πλακάμης,

γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δῶσα
 τὸν βαρὺν εἰς αἰκοᾶς ἤχον ἀπὸ σομαίων,
 τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δικλίδι θῆκεν ὀρεῖα,
 θερμὸν ἐπεὶ λύσσης ᾗδ' ἀνέπαυσε πόδα.

X.

Παῖς Ασκληπιάδew καλῶ καλὸν εἶσατο φοῖβω
 Γόργος ἀφ' ἡμερτᾶς τῆτο γέρας κεφαλᾶς.
 φοῖβε, σὺ δ' ἵλαος Δελφίνιε κῆρον ἀέξοις
 εὐμοῖρον λευκὴν ἄχρῃς ἐφ' ἡλικίην.

H Δ γ Λ O γ

I.

Ὄϊος καὶ προπύσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίχη
αἱ δόλαι, καὶ ἔρως ἡδὺς ὁ Νικαγόρειω,
ἥς πάρα Κύνωιδι ταῦτα μύροις ἔτι πάντα μυδῶντα
κεῖται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων,
σάνδαλα, καὶ μαλακαὶ, μασῶν ἐκδύματα, μίτραι,
ὑπὸν καὶ σκυλμῶν τῶν τότε μαστούρα.

II.

Αἱ μήτραι, τό θ' αἰχμηγὲς ὑπένδυσμα, τοῖ τε Λάκωνες
πέπλοι, καὶ ληρῶν χρύσειοι οἱ κάλαμοι·
πάνδ' ἅμα Νικονόη συνεπέκπιεν. ἦν γὰρ Ερώτων
καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβροσίον τι θάλας.
τοιγὰρ τῷ κρῖνанти τὰ καλλιστεῖα Πριήτωρ
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχουον.

III.

Η διαπαινομένη καλλίσιον ἀνδράσι (θαῦμα,
 καὶ ψευδές) νῆσις τρεῖς χάας ἐξέπειν
 ἥς τόδ᾽ σοι, Παιφίη, ζωρὸν μετρήσα θυῶεν,
 κεῖται πορφυρέης λέσσιον ἐξ ὕλης·
 ἦν γε σὰς πάντως, ὡς καὶ πάντως ἀπ' ἐκείνης
 σοὶ τοίχοι γλυκερῶν σκύλα φέρωσι πότῳ.

IV.

Ζωροπύεται, καὶ τῆτο φιλοξεφύρχ κατὰ νηὸν
τὸ ῥυτὸν εἰδυίης δευτ' ἰδετ' Ἀρσινόης,

ὄρχησθ' ἢ Βήσαν Αἰγυπῆιον, ὅς λιγὺν ἦχον
σαλπίζει, κρήνη πρὸς ῥύσιν οἰγομένα,
καὶ πολέμῃ σύνθημα, διὰ χρυσέας τε γεγωνεῖς
κώβωνος κώμῃ σύνθεμα καὶ θαλῆς,
Νεῖλος ὁποῖον ἀναξ μύσα εἰς Οἶλον ἱεραγωγῷς
εὔρε μέλος θεῶν πατέρων ἐξ ὑδάτων.
ἀλλὰ Κτησιφῆϊς σοφὸν εὔρεμα τίετε τῷτο,
θεῦτε νέει νηῶ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

V.

Ἄγισ Ἀρισαγόρην ἔτ' ἔκλυσεν, ἔτ' ἔθιγ' αὐτῇ·
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθε, κῶχετ' Ἀρισαγόρης.
πῶ τοίην ἀκόνιτον ἔχει Ὀύσιν; ὦ σοροπηγοῖ,
ἄγιν καὶ μίτραις βάλλετε καὶ σφαίροις.

VI.

Λυσιμελῆς Βάκχῃ, καὶ λυσιμελῆς Ἀφροδίτης
γενᾶται θυγάτηρ λυσιμελὲς ποδάγρα.

VII.

Τῷτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπὸ ἥριον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
αὐλητῆς, μίμων κῆν θυμέλῃσι χαρις.
τυφλὸς ὑπαὶ γῆρως. εἶχεν καὶ Σκίρπαλον υἱόν,
νήπιον ἔκ αὐλῆϊν Σκίρπαλον, εὐπάλαμον
αἰεῖδεν αὐτῷ τὰ γενέθλια. τῷτο γὰρ εἶχε,
τῷτο πανημερίων ἡδὺ μάσημα νέων.
ἤλπει δὲ γλεύκεας μεμεθυσμένα παύγνια Μυρσέων,
ἢ τὸν ἐν ἀκρήθοις Βάτταλον ἡδυπότην,
ἢ τὸν Κώταλον, ἢ τὸν Πάγκαλον. ἀλλὰ Θέωνά
τὸν καλαμαυλίτην εἰπάτε, Χαῖρε Θέων.

Σ Α Μ Ι Ο Υ

I.

Δέρμα καὶ ὀργυᾶϊα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος
 Ἀμφιτρυωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρέπυλον,
 τεσσαρακαιδεκάδωρα, τὸν αὐχέντα φιλίῳ πω
 ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
 βῆξοτον Οἰβηλοῖο παρὰ σφυρόν. αἱ πολυάλβος
 Ἡμαθία τοίῳ κραίνεται ἀγεμόνι.

II.

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα Μινυάμαρχε, τῷτο φίλῳ πω
 δερμα ταναϊμύκῃ λευρὸν ἔθηκε βοὸς
 αὐτοῖς σὺν κεράεσσι, τὸν ὕβρει κυδιόωνῃα
 ἔσβεσεν Οἰβηλᾶ τρηχύν ὑπὸ πρόωπα.
 Φθόνος αὐαῖνοιτο, τεὸν δ' ἔτι κῦδος αἰετοῖ
 ῥίζα Βεροιαίῃ κρᾶντορος Ἡμαθίας.

Α Λ Κ Α Ι Ο Υ

Μ Ε Σ Σ Η Ν Ι Ο Υ.

I.

Πρώταρχος καλός ἐστὶ, καὶ ἔθελει ἀλλὰ θελήσει
ὑψέρον· ἢ δὲ ὥση λαμπρόσθι ἔχουσα τρέχει.

II.

Ηκνήμη, Νίκανδρε, δασύνε'· ἀλλὰ Φύλαξαι
μή σε καὶ ἡ πυγὴ ταῦτο παθῆσα λάβῃ·
καὶ γνώσῃ φιλέοντος ὅση σπάνις. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
τῆς ἀμεταβλήτης φρόντισον ἡλικίης.

III.

Ζεῦ Πίστης μεδέων, Πειθήνορα, δεύτερον ἤα
Κύπριδος, ἀτρωενῶ σέψον ὑπὸ Κρονίῳ·
μηδέ μοι οἰνοχόον κυλίκων σέβεν αἰετὸς ἀρθεῖς
μάρψαις αἰτὶ καλῷ, κοίρανε, Δαρδανίδε.
εἰ δέ τι Μῆσάων τοι ἐγὼ Φίλον ἄπασσα δῶρον,
νεύσαις μοι θεῖς παιδὸς ὁμοφροσύνην.

IV.

Εχθαίρω τὸν Ερῶλα. τί γὰρ βαρὺς ἐκ ἐπὶ θῆρας
ὀρύεται, ἀλλ' ἐπὶ ἐμὴν ἰσολεῖν κραδίην;
τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καὶ αὐφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνόν,
δηώσας, ἀπὸ ἐμῆς αἵλον ἔχει κεφαλῆς;

V.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
 Δωρόθεος γοερῶς ἔννεπε Δαρδανίδας,
 καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον, ἔπνεε δ' ἴππῳ
 ἔργματ', αἰεζῶν αἰψάμενος Χαρίτων·
 μένος δ' εἰν ἱεροῖσι Διωνύσοιο προφῆταις
 Μῶμ' λαλῆναι ἐξέφυγε πτέρυγας,
 Θηβαῖος γενεήν, Σωσικλῆος· ἐν δὲ Λυαίᾳ
 νηῶ Φόρμιγγα θῆκατο καὶ καλάμους.

VI.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ραισῆρος Ὀμηρον
 γήσοιτε Φλογέαις ἐν Διὸς ἀστερωαῖς,
 ἐκ εἴμ', οὐδ' ἔσομαι Σαλαμίνιος, οὐδὲ μὲν υἱὸς
 Δημοσγόργου· μὴ ταῦτ' ὄμμασιν Ἑλλάς ἴδοι.
 ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε· τὰ μὰ δὲ, Μῆσαι
 καὶ Χίος, Ἑλλήνων παισὶν ἀείσατ' ἔπη.

VII.

Ἡρώων τὸν αἰοιδὸν ἰὼ ἐνὶ παῖδες Ὀμηρον
 ἦκαχον, ἐκ Μησέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.
 νέκλαρι δ' εἰνάλιαι Νηρηίδες ἐχρίσαντο,
 καὶ νέκυν ἀκλῆα θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
 ὅττι Θέτιν κύδηνε καὶ ἕτα, καὶ μόθον ἄλλων
 ἡρώων, Ἰθακῆ τ' ἔργματ' ἀλαρτιάδew.
 ὁλοβίστη νήσων πόντῳ ἰος, ὅττι κέκυθε
 βαῖη Μησάων ἀστῆρα καὶ Χαρίτων.

VIII.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ Φλέβα Μητρὸς αἰγύρτης
 ὕλης εὐδένδρεα πρῶνας ἐδανοβάτει.
 τῷ δὲ λέων ἦντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ Θοίνην
 χάσμα Θέρων χαλεπὸν πειναλὲς Φάρυγος.
 δείσας δ' ὠμησέω θηρὸς μόρον, ὡς αὐδάξει,
 τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπαλαίᾳγησε νάπης.
 χῶ μὲν ἐνέκλεισε Φονίαν γένυν, ἐκ δὲ τενόντων
 ἔνθεα ρομβητὴν ἐσροφάλιξε Φόβην·
 κείνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἶσατο Ρεῖη
 θῆρα, τὸν ὀρχηβμῶν αὐτομαβῇ Κυβέλης.

IX.

Οἶον ὀρῆς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκειον εἰκόνι λάμα
 κλειτομάχῃ, τοίαν Ἑλλάς ἐσῆδε βίαν.
 ἄρτι γὰρ αἱματοέεντα χερῶν ἀπαλύετο πυγμαῖς
 ἔντεα, καὶ γοργῶ μάχνατο παῖκρατίῳ·
 τὸ τρίτον ἐκ ἐκόνισσεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
 ἀπῶως, τὰς τρισσὰς Ἰοθμόθεν εἶλε πόνους.
 μῶνος δ' Ἑλλάνων τόσ' ἔχει γέρας· ἐπ' ἀπυλοὶ δὲ
 ὦθ' ἔβαι, καὶ γενέτωρ ἐσέφεθ' Ἑρμοκράτης.

X.

Οὐκέτ' ἀνα φρυγίην πιτυδρόφον, ὥς ποτε, μέλιψις,
 κρῆμα δι' εὐτρήτων Φθειγόμενος δονάκων,
 ἔσθ' ἐνὶ σαῖς παλάμῃς Τριτωνίδος ἔργον Ἀθάνας,
 ὡς πρὶν, ἐπανθήσει, νυμφογενὲς Σάτυρε.
 δὴ γὰρ αἰλυκίωπέδαις σφίγγη χέρας, ἔνεκα φοῖβω,
 θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔρην ἠντίασας.

λωτοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον Φόρμιγγι μελιχρὸν
ᾠπασαν ἐξ ἀέθλων, ἔστέφος, ἀλλ' αἶδαν.

XI.

Εἰς Ερωτα δεδιμένον.

Τίς σε τὸν ἔχ' ὀσείως ἠγρευμένον ᾧδε πεδήσας
θῆκαίῃ; τίς πλέγδην σὰς ἐνέδησε χέρας,
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκλήνατο; πᾶθ' ὅτ' αὖ τόξα,
νήπιε, πᾶθ' πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπώνησε λιθοξόος, ὅς σε, τὸν οἷσ' ῥα
κυμήναντα θεῖς, τῇδ' ἐνέδησε πάγχυ.

XII.

Εἰς Πανὸς ἀγαλμα.

Εμῶναι Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χεῖλεσι μῦσαν,
ἐμῶναι, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος, ἐκ δὲ συνωδῶ
κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἀρμονίην·
ἀμφὶ δέ σοι, ῥυθμοῖο κατὰ κρότον, ἔνθεον ἵχνος
ῥησσέσθω Νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

XIII.

Μακύνει τείχη, Ζεῦ Ολύμπιε, ῥέξει φίλιππος
ἀμβατά· χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων
καὶ γὰρ χθών καὶ πόντος ὑπὸ σκάπτῃροισι φιλίππῳ
δέδμανται, λοιπὰ δ' αἶπρὸς Ολυμπον ὁδός.

XIV.

Πίωμα, ὦ Ληναῖε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων·

πίομαι. ὥς Ὀφελόν γε καὶ ἔγκαρον ἐχθρῷ ἀράξας
 βρέγμα φιλιππείης ἐξέτωιον κεφαλῆς,
 ὅσπερ ἐταυρείοιο παρὰ κρητῆρι Φόνοιο
 γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ Φάρμακα χευάμενος.

XV.

Οἶνος καὶ Κένταυρον, Εὐαίκραϊες, ἐχί σε μῆνον
 ὤλεσεν, ἥ δ' ἔρατὴν Καλλιῆς ἡλικίην.
 ἔντως οἰνοχάρων ὁ μονόμματος, ὦ σὺ τάχιστα
 τὴν αὐτὴν πέμψαις ἐξ Αἰδέω πρόωσιν.

XVI.

Αγαγε καὶ Ξέρξης Πέρσαν στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γαῖν,
 καὶ Τίτος εὐρείας ἀγαγ' ἀπ' Ἰταλίας.
 ἀλλ' ὁ μὲν Εὐρώπῃ δῆλον ζυγὸν αὐχένι θήσαν
 ἦλθεν· ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δαλοσύνας.

XVII.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκυν Ἡσιόδοιο
 Νύμφαι κρηνιαδῶν λῆσαν ἀπὸ σφετέρων,
 καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
 ἔρριναν, ξανθῷ μιζάμενοι μέλιτι.
 τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέωνεεν, ἐννέα Μισῶν
 ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λυαάδων.

XVIII.

Εἰς Ἰππώνεκιν.

Οὐδὲ θανάκων ὁ πρέσβυς ἐῷ ἐπιτέτροφε· τύμβῳ
 βότρυν ἀπὸ οἰνάνθης ἤμερον, ἀλλὰ βάτην,

καὶ πνιγέσσαν ἄχειρδον, ἄποσύνθεσαν ὀδιῶν
 χεῖλεα καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγα.
 ἀλλὰ τις, Ἰωπῶνάκῃος ἐπὴν παρὰ σῆμα, νέηαι,
 εὐχέσθω κνώσσειν εὐμενέοντα νέκυν.

XIX.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλάς,
 ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένα·
 αὐτὸς δ' αἰτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 φοῖβος, ἐὼν τιμῶν ἢ θέμις ὕμνοπόλον·
 μῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥόον δ' ἔφησεν ἀκῶν
 Ἀσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ σομάτων·
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσοιο χορείης,
 εὖτε σιδηρεῖν οἶμον ἔβης Αἰδέω.

XX.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκιῆρῳ ναύταις πλῆος, ἔκ τε Βορείης
 λαίλαττος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
 ἔσειχες παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
 ἔκρυψ' Αἰγυῶν ραιόμενον πελάγει.
 ἡϊθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσῃ
 * πλεῖστα πολυκλαύτῃ κήδεα ναυτιλίας.

XXI.

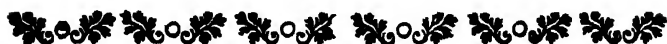
Εἰς γυναῖκα ἧτις ἐκαλεῖτο Φιδίς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτε χάριν ὁ παροδίτας
 δισδάκι φι μῦνον γράμμα λέλογχε πέτρος,
 λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναῖκι
 τᾷ χθονὶ κευδομένῃ ΧΙΛΙΑΣ ἦν ὄνομα ;

τῷτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφόμενος εἰς ἐν ἀριθμός.
 ἢ τὸ μὲν εἰς ὄρθαν ἀτραπὸν ἐκ ἔμολεν,
 αἱ δ' οἰκίρρον νάκυσσά τόδ' ἤριον ἔπαλετο ΦΙΔΙΣ;
 νῦν σφιγγὸς γρίφης Οἰδίπῳ ἐΦρασάμην.
 αἰνετὸς, οὐκ δισσοῖο καμῶν ἀνιγγμα τύποιο,
 Φέγος μὲν ζυνετοῖς, ἀζυνέτοις δ' ἔρεβος.

XXII.

Ακλαυσοὶ καὶ ἄβατλοι, ὁδοιπῶρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
 Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,
 Λιτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἀρεος, ἡδὲ Λατίνων,
 ἕς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας,
 Ημαθίῃ μέγα πῆμα· τὸ δὲ θρασὺ κείνο φιλόπῳκα
 πνεῦμα, θοῶν ἐλάφῳν ὥχετ' ἐλαφρότερον.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ

ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Αφλοῖος καὶ ἄφυλλος, ὁδοιπῶρε, τῷδ' ἐπὶ νώτῳ
 Αλκαίῳ σαυρὸς πῆγνυται ἡλίεστος.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

I.

Πυγὴν Σωσάρχοιο διέπλασεν Ἀμφιπολίτῃ
 μυελίνην παίζων ὁ βροτολοιγὸς Ἔρως,
 Ζῆνα θέλων ἐρεθίσαι, ὅθ' ἔνεκα τῶν Γανυμήδε
 μηρῶν οἱ τέττε περὶ μελιχρότεροι.

II.

Δημόφιλος τοιοῖσδε Θιλήμασιν εἰ πρὸς ἔρσας
 χορήσεται ἀκμαῖν, χύτρη, καὶ ἡλικίῃν,
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐφίλησεν ὁ νήπιος, ἔκείτ' νύκτωρ
 ἥσυχά τῃ κείνῃ μητρὶ μενεῖ πρόθυρα.

III.

Βλέψον ἐς Ερμογένην πλήρει χερσὶ, καὶ τάχα πρῆξεις
 παιδοκόραξ ὅ τι σοι θυμὸς ὀνειροπολεῖ,
 καὶ συγνὴν Ὀφρύων λύσεις τάσιν· ἦν δ' αἰλεύσης
 ὄρφανὸν ἀγκίστρ' κύματι θῆς κάλαμον,
 ἔλξεις ἐκ λιμένος πολλὴν δρόσον, εἰδὲ γὰρ αἰδῶς
 εἰδ' ἔλεος δαπάνῃ κόλλῳσι συντρέφεται.

IV.

Εξέφυγον, Διόδωρε, τὸ σὸν βάρος. ἀλλ' ὅσον εἶπας;
 ἐκ ἔφυγον τὸν ἐμὸν δαίμονα πικρότατον·
 πικρότερός με κατέχευεν. Αἰσχροκράτει δὲ λατρεῦων
 μυρία, δεσποσύνην καὶ τρίτον ἐκδέχομαι.

V.

Σπονδὴ καὶ λιθανωτὲ, καὶ οἱ κρητῆρι μιγέιντες
δαίμονες, οἱ Φιλίης τέρματ' ἐμῆς ἔχετε,
ὕμέας, ὦ σεμνοὶ, μαρτύρομαι, ἔς ὃ μελίχρως
κῆρος Αθηναῖος πάντας ἐπωμόσατο.

VI.

Τὸν καλὸν, ὡς ἔλαβες, κομίσαις πάλι πρὸς με Θεωρὸν
Εὐφραγόρην, ἀνέμων πρητύτατ' Ζέφυρε,
εἰς ὀλίγων τείνας μηνῶν μέτρον, ὡς καὶ ὁ μικρὸς
μυριέτης κέκριται τῷ Φιλέοντι χρόνος.

VII.

Ορκον κοινὸν ἔρωτ' ἀνέθήκαμεν, ὅρκον ὃ πιστὴν
Ἀρσινόης ἔθετο Σωσιπάτρῳ Φιλίην.
αἰλλ' ἢ μὲν ψευδῆς, κενὰ δ' ὀρκία· τῷ δ' ἐφυλάχθη
ἴμερος. ἢ δὲ Θεῶν ἔ' Φανερὴ δύναμις.
Θρήνης, ὦ Γμέναιε, παρὰ κλήισιν ἀπέσταις
Ἀρσινόης, πασῶ μεμψαμένους προδότῃ.

VIII.

Ηπιβανὴ μ' ἔτρωσεν Ἀριστόνη, Φίλ' Ἀδωνι,
κοψαμένη τῇ σῇ σῆθεα παρ' καλύβῃ.
εἰ δώσῃ ταύτην καὶ ἐμοὶ χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπαντι σύμμε λαβὼν ἄπαγε.

IX.

Ητρυφερὴ μ' ἤγρευσε Κλεῶ τὰ γαλάξιν', Ἀδωνι,
τῇ σῇ κοψαμένη σῆθεα πανυχίδι.

εἰ ὄωσαι καὶ μοὶ ταύτην χάριν, ἣν ἀποπνεύσω,
μὴ πρόφασις, σύμπωλεν σύν με λαβὼν ἅπαγε.

X.

Ιῶπον Αθήνιον ἦσεν ἐμοὶ κακόν. ἐν πυρὶ πᾶσα
Ιλιος ἦν, κῆγ' ὡς κείνη ἄμ' ἐΦλεγόμαν,
καὶ δέϊσας Δαναῶν δεκέτη πόνον. ἐν δ' ἐνὶ Φέγγει
τῷ τότε, καὶ Τρῶες καὶ γὰρ ἀπωλόμεθα.

XI.

Σάρδις Πεσσινόεντος ἀπὸ Φρυγὸς ἤβελ' ἰκέσθαι
ἐκ Φρων μαινομένην δ' ἔξ ἀνέμοισι κόμην
ἀγνὸς Αἴυξ, Κυβέλης θαλαμηπόλος· ἄγρια δ' αὐτῇ
ἐσπεύσθη χαλεπῆς πνεῦμ' ὑπὸ Φευφορίης,
ἐσπέρειον τείχεσιλος ἀνὰ κνέφας. εἰς δὲ κατάνηξ
ἄντρον ἔδω, νεύσας βαιὸν ἀπώθεν ὁδῷ.
τῇ δὲ λέων ὥρσσε κατὰ σίβιν, ἀνδράσι δέϊμα
Θαρσαλέοις, Γάλλῳ δ' ἔσθ' ὀνομαστὸν ἄχος,
ὃς τότε ἄναυδος ἔμεινε δέξας ὕπο, καὶ τινας αὖρη
δαίμονος ἐς τὸ ἐὸν τύμπανον ἤκε χέρας·
καὶ βαρὺ μυκήσαντος, ὃ Θαρσαλεώτερος ἄλλων
τέτραπόδων, ἐλάφῳ ἔδραμεν ὀξύτερον,
τὸν βαρὺν καὶ μείνας ἀκοῆς ψόφον. ἐκ δὲ βοήσας
Μητέρα, Σαῖγαρίς χεῖλεσι παρ' ποταμῷ,
ἱρὴν σοι θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα
τῆτο, τὸ θηρὶ Φυγῆς αἴτιον, ἀντίθεμαι.

XII.

Ριπίδα τὴν μαλακοῖσιν αἰεὶ πρηῖαν αἵταις
Παρμενίς ἠδίστη θῆκε παρ' Οὐρανίῃ,
H h 5

ἔξ ευίης δεκάτευμα· τὸ δ' ἡελίχ βαρὺ θάλλωτος
ἡ ταίρη μαλακοῖς ἐκλίζειται Ζεφύροις.

XIII.

Τίς τὰ νεοσκύλευθα ποτὶ δρυὶ τᾶδε καθᾶψεν
ἔντεα; τῷ πέλῃα Δωρίς ἀναγράφεται;
πλάθει γὰρ Θυρεᾶτις ὑφ' αἵματος ᾧδε λοχιτᾶν,
χάρμεν ἂν Ἀργείων τοὶ δύο λειπώμεθα.
πάντα νέκυν μάστευε δεδωρότα, μή τις, ἔτ' ἔμπαυος
λειπώμενος, Σπάρῃα κῦδος ἔλαμψε νόθον.
ἴχε βάσιν. Νίκα γὰρ ἔπ' ἀσπιδος ᾧδε Λακωνίων
Φωνεῖται θρόμβοις αἵματος Οὐρυάδα,
χῶ τόδε μοχλήσας σπαίρει πέλας. ᾧ πρωτάτῳρ Ζεῦ,
σύξον ἀνικάτῃ σύμβολα Φυλότιδος.

XIV.

Σᾶμά τοι ἐχὶ μάταιον ἔπ' ἀσπίδι παῖς ὁ Πολύγυνε,
ἄλλος ἂν Κρήτας θῆρος ἀνὴρ ἔθετο.
Γοργόνα τὰν λιθοεργὸν ὁμῶ καὶ τριπλόα γῆα
γραφάμενος, δῆεις. τῆτο δ' ἔοικε λέγειν·
Ἀσπίδος ᾧ κατ' ἐμῆς πάλλων δόρυ, μὴ κατίδης με,
ἢ Φεῦγε τρισσοῖς τὸν ταχὺν ἄνδρα ποσὶ.

XV.

Αὐλοὶ τῷ φρυγὸς ἔργον Ταγνίδος, ἥνικα μήτηρ
ἱερά τὰν Κυβέλοις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν,
καὶ πρὸς ἐμὸν Φώνημα καλὴν ἀνελύσατο χαίταν
ἐκφρων Ἰδαίης ἀμφίπολος θαλάμης.
εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πάρος ἔπαραιέσας
ἐγνώσθῃ, φοίβῃ τῆτον ἔδειξεν ἔρις.

XVI.

Εἰς τὴν Ὀδυσσεὺς εἰκόνα.

Θέσπις ἐγὼ, τραγικὴν ὅς ἀνέπλασσα πρῶτος αἰοιδὴν
 κωμήταις νεαρὰς καινοτομῶν χάριτας,
 Βάκχος ὅτε τρίτον κατὰ γοῖ χορὸν, ὦ τράγος ἄθλον,
 χαίτηκός ἦν σύκων ἄρριχος ἄθλον ἔτι
 οἱ δὲ μετεπλάσσαντο νέοι τὰδε. μυρίος αἰὼν
 πολλὰ προσευρήσει χάρτεραι· τᾶλλα δ' ἐμά.

XVII.

Θέσπιδος εὖρεμα τῆτο. τὰ δ' ἀγροῖωτιν ἀν' ἔλαν
 παίγνια, καὶ κώμης τὰς ἀτελειοτέρης
 Λιχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὲν σμιλευτὰ χαράξας
 γράμματα, χεῖμαρ' ὦ δ' οἷα καταρδόμενα,
 καὶ τὰ κατὰ σκηπὴν μετεκαίνισεν. ὦ ζόμα πάντων
 δεξιὸν ἀρχαίων, ἦ ὦ τὰ τις ἡμιθέων.

XVIII.

Ταῦρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγειαι· ἔστι γὰρ ἄωνος.
 ἀλλὰ σ' ὁ βεπλάσας ἐξαπατήσῃ Μύρων.

XIX.

Σεῖο, Μύρων, δαμάλει παρακάτθανε μόχος ἀλαθεῖς,
 καὶ γάλα πιτεύων χαλκὸν ἔσθωεν ἔχειν.

XX.

Γάλλον Αἰριταγόρης ὠρχήσατο· τὰς δὲ Φιλόπλες
 Τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διήλθον ἐγὼ.

χωὶ μὲν τιμηθεὶς ἀπεπόμεπεθ' τὴν δὲ τάλαιναν
 Τρηθῶ κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν.
 εἰς πῦρ ἡρώων ὁ πολὺς πόνος. ἐν γὰρ ἀμύσσοις
 καὶ κόρυδος κύκνε Φθέγξειτ' αἰοιδότερον.

XXI.

Εμφορίης λήξαντα φιλόκριτον, ἄρτι δ' αἰρότρε
 γειόμενον, ξείνῳ Μέμφοις ἔκρυψε τάφῳ,
 ἐνθα δραμῶν Νεῖλε ὁ πολὺς ρόος ὕδατι λάβοι
 τάνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφιασεν.
 καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἄλᾳ· νῦν δὲ καλυφθεὶς
 κῆμασι, ναυηγὸν χέτλιος ἔρχε τάφον.

XXII.

Αὐλιν Αρισαγόρεω καὶ κλήματα μυρίος ἀρθεῖς,
 Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδῷ.
 αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρον ἐπενήξατο βῶλε
 ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,
 γείτονος ἡμίθραυσον ἐπ' αὐλίον, Ω πολὺς, εἴπας,
 μόχθος ἐμὸς, πολυῆς τ' ἔργα περισσὰ χερὸς,
 ὕδωρ πᾶντ' ἐγένεαδε· τὸ δὲ γλυκὺ ἔττο γεωργοῖς
 κῆμ' ἐπ' Αρισαγόρην ἔδραμε πικρότατον.

XXIII.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὄρχιον, αἶδε λυκάμβειω,
 αἰ λάχομεν συγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
 ἔτε τι παρθενίην ἠχύναμεν, ἔτε τοκῆας,
 ἔτε Πάρον, νήσων αἰσχυράτην ἱερῶν.
 ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ριγηλὸν ὄνειδος·
 Φήμην τε συγερὴν ἔφλυσεν Αρχίλοχος.

Ἀρχίλοχον, μὰ θεὸς καὶ δαίμονας, ἅτ' ἐν ἀγυαῖς
 εἶδομεν, ἅθ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
 εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, ἐκ ἀν' ἐκείνος
 ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν. '

XXIV.

Σμερδιέω ἐπὶ Θρηκὶ τακεῖς καὶ ἐπ' ἔρχαλον ὄψευν,
 κώμῃ καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
 τερπνότητι Μῦσησιν Ἀνάκρεον, ὦ π' ἐν Βαθύλλῳ
 χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας,
 αὐτόματαί τοι κῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,
 κῆκ μακάρων προχοαὶ νέκταρος ἀμβροσίῃ·
 αὐτόμαλοι δὲ φέροισιν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
 κῆτωι, καὶ μαλακῇ μύρτα τρέφοιτο δρόσῳ,
 ὄφρα καὶ ἐν Δηῆς οἰνώμενος αἶθρα χορεύσῃς,
 βεβληκῶς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλῃν.

XXV.

Ὡδισον Φιλέεσι νέαις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
 Σαπφῶ, σὺν Μῦσαις ἢ ῥά σε Πιερίσῳ
 ἢ Ελικῶν εὐκισσος, ἴσα πνέυσαν ἐκείναις,
 κοσμεῖ, τὴν Ερέσῳ Μῦσαν ἐν Αἰολίδι·
 ἢ καὶ Τμήν Τμέναιος ἔχων εὐφρογέα πεύκην
 σὺν σοὶ νυμφιδίων ἴσαθ' ὑπὲρ θαλάμῳ·
 ἢ Κινύρεω νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτῃ
 σύνβρηνος, μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὄρης.
 πάντα, πότνια, χαῖρε. θεοῖς ἴσας γὰρ αἰοιδάς,
 ἀθανάτας ἔχουσιν σὰς ἔτι θυγατέρας.

XXVI.

Τῆς Σαρμίας τὸ μνήμα Φιλαινίδος. ἀλλὰ προσεπεῖν
 τλήθῃ με, καὶ σήλης πλησίον ὧ' ἔρ' ἰθι.
 ἔκ εἰμ' ἢ τὰ γυναιξὶν ἀναγράψασα προσάντη
 ἔργα, καὶ Αἰχύνην ἔνομίσασα θεόν·
 ἀλλὰ Φιλαιδήμων, ναὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας
 αἰχύνων, λαμυράν' ἔπαλσεν ἰσορίην,
 τῷ μὲν ἀναπύξαι χρόνος ἔτιομα· τὰμά δ' ἐλυσσάν
 ὅσ' ἔα τερφθεῖη κληδὸν' ἀπώσαμένης.

XXVII.

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιωὶ Διδύμῳ τεκῆσα
 ἄρτενας, ἔδ' ἑμᾶς ἔσθ' ἐνὸς ἀνάστατο.
 ἡ μὲν ἀριστεύσασα καὶ εὐτοκος ἔχ' ὑπὸ παίδων,
 ὀθνεΐαις δ' ἑτάφη χερσὶ θανῆσα Βιωί.

XXVIII.

Τύμβος ὁδ' ἐς, ὧ' ἄνθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρα Μυσῶν
 ἱρὴν παρθεσίην, ἱερὸς ὦν, ἔλαχον·
 ὅς με τὸν ἐκ Φλιθντος, ἐτι τρίβολον πατέονθα,
 πρίνινον, ἐς χρύσειον ὀχῆμα μεθηρμόσατο,
 καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τῷ δ' ἐταίριος
 εὐβητον ὀρχηστὴν τῇ δ' ἀνέπαυσσα πόδα.
 ὅλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες τᾶσιν· ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
 κέριμος, ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίας;
 "εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν Φίλον, ἔκ ἂν ἀμάρτοις,
 εἴτε καὶ Ηλέκτρην· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

XXIX.

Κῆγὰ Σωσιθέα κομέω νέκυν, ὅσπον ἐν ἄστει
 ἄλλος ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλῆν,
 Σκῆπτος ὁ πυρρογένειος. ἐκισσοφόρησε γὰρ αἰὲν ἠὲ
 ἀξία, Φλιασίων ναὶ μὰ χορὸς Σατύρων,
 κῆμ', τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἦθεσιν ἤδη,
 ἤγαγεν εἰς μνήμην, πατρίδ' ἀναρχαίσας
 καὶ πάλιν εἰσώρμησα τὸν ἄρσενά Δωρίδι Μῆσῃ
 ῥυθμόν, πρὸς τ' αὐδὴν ἐλκόμενος μεγάλην.
 εὐαδὲν ἡρώων τύπος ἐ χειρὶ καινοτομηθεὶς,
 τῇ Φιλοκινδύνῳ Φροντίδι Σωσιθέα.

XXX.

Τῷ κωμωδογράφῳ, κέδη κόνι, τὸν Φιλάγωνα
 κισσὸν ὑπὲρ τύμβῳ ζῶντα Μάχωνι Φέροις·
 ἐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπωλτον, ἀλλά τι τέχνης
 ἄξιον ἀρχαίης λειψανόν ἡμΟίεσας.
 τῷτο δὲ πρέσβυς ἐρεῖς Κέκροπος πόλιν· καὶ παρὰ Νείλῳ
 ἔστιν ὅτ' ἐν Μῆσαις δριμὺ πέφυκε θυμόν.

XXXI.

Τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ᾠδίνεσσι λαμίσκην
 ὕσατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
 σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμῖν γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
 κρύπτεισιν λιθύης ἥονες εἰκοσέτην.
 ἀλλὰ, κόραι, τῇ παιδί λεχώϊα δῶρα Φέρεσαι,
 θερμαῖ κατὰ ψυχρῷ δάκρυα χεῖτε τάφῳ.

XXXII.

Αρχιλέω με δάμαρτα Πολυξείην, Θεοδέκῃ
 παῖδα καὶ αἰνοπαθεῖς ἐννεπὲ Δημαρέτης,
 ὅσπον ἐπ' ὠδῖσιν καὶ μητέρα· ^ἦπ. ὕδα δὲ δαίμων
 ἔφθασεν, ἔσθ' αὐτὸν εἴκοσιν ἡελίων.
 ὀκλῶκαιδεκέτις δ' αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκῆσα,
 ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, παντολιγοχροῖος.

XXXIII.

Τὰν Πιάναν Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄωνος,
 ἐπ' αἰὰ πρὸς Ἀργείων τραύμαλα δεξιόμενος,
 δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἱματοέοντα δ' ὁ πρέσβυς
 θεῖς ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τάδε·
 Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δέ σε, τέκνον, ἄδακρυς
 θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

XXXIV.

Εἰς δῆϊον πέμψασα λόχους Δημανέτη ὀκλῶ
 παῖδας, ὑπὸ σήλῃ πάντας ἔβαψε μιᾷ.
 δάκρυα δ' ἐκ ἑρῆξ' ἐπὶ πένθεσιν· ἀλλὰ τόσ' εἶπε
 μῆνον· Ω Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

XXXV.

Λυδὸς ἐγὼ, καὶ Λυδὸς, ἐλευθερίῳ δ' ἐμὲ τύμβω,
 δέσποια, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔβευ τροφέα.
 εὐαίων ἀσινῇ τείνοις βίον. ἦν δ' ὑπὸ γήρωσ
 πρὸς με μόλης, σὸς ἐγὼ, δέσποια, κῆν Αἰδῆ.

XXXVI.

XXXVI.

Εὐφράτην μὴ καῖε, φιλώνυμε, μηδὲ μινήης
 πῦρ ἔω' ἐμοί· Πέρσης εἰμὶ γὰρ ἐκ πατέρων,
 Πέρσης αὐθιγενής, ναὶ δέσπολα. πῦρ δὲ μῖναι
 ἡμῖν τῷ χαλεπῷ πικρότερον θανάτῳ.
 ἀλλὰ περιστείλας με δίδῃς χθονί· μηδ' ἔω' νεκρῷ
 λατρὰ χεῖς· σέβομαι, δέσπολα, καὶ πόλαμῆς.

XXXVII.

Τὴν τίτθην Ἰέρων Σιληνίδα, τὴν, ὅτε πῖνοι
 ζωρὸν, ὑπὸ ὀδεμῆς θλιβομένην κύλικος,
 αἰγρῶν ἐντὸς ἔθηκεν, ἐν ἧ Φιλάκρητος ἐκείνη,
 καὶ φθιμένη, ληνὶ γείτονα τύμβον ἔχῃ.

XXXVIII.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολὺὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
 τύμπα' ἔω' σήλη ῥήσσει' Αλεξιμένεος,
 καὶ περιδινήσαδε μακρῆς ἀνελίγματ' αἰατὸς
 Στρυμονίην ἄφεται θιάδες Ἀμφίπολιν,
 ἧ, γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν αἰδάσσει,
 πολλάκι πρὸς μαλακὰς τῷδ' ἐχόρευσε νόμους.

Σ Ω Σ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ

I.

Μήποτε γαστροβαρῇ πρὸς σὸν λέχος ἀντιπρόσωπον
 παιδογόνῳ κλίνης Κύπριδι τερπόμενος.
 μεσσοῦθι γὰρ μέγα κύμα, καὶ ἔκ ὀλίγος πόνος ἔσται,
 τῆς μὲν ἐρεσσομένης, σὺ δὲ σαλευομένης.
 ἀλλὰ πάλιν σρέψας ῥοδοειδέϊ τέρπειο πυγῇ,
 τὴν ἄλοχον νομίσας ἀρσενόπαιδα Κύπριν.

II.

Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνας
 ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.
 ἡ γὰρ ὑπερφύεσσι μέσον διαβᾷσά με ποσσὶν,
 ἦνυν ἀκλινέως τὸν Κύπριδος δόλιχον,
 ὄμμασι νωθρὰ βλέψασα· τὰ δ' ἴ, ἥτε πνεύματι φύλλα,
 ἀμφισαλευομένης, ἔτρεμε πορφύρεα,
 μέχρ' αἰπεσπαείδῃ λευκὸν μένος ἀμφοτέροισι,
 καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεισι.

III.

Εκμαίνει χεῖλη με ῥοδόχροα, 'ποικιλόμυθα,
 ψυχотаκῇ, τόμαλος νεκταρεὺς πρόθυρα,
 καὶ γλῆναι λασίησιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτεισαι,
 σπαλάγχων ἡμετέρων δίπτυα καὶ παγίδες,
 καὶ μαζοὶ γλαγύνεις, εὐζυγες, ἡμερόεντες,
 εὐφυέες, πάσης τερπωνότεραι κάλυκος.
 ἀλλὰ τί μηνύω κυσὶν ὁσέα; μάστιγές εἰσι
 τῆς ἀθυρονομίας οἱ Μίδεω κάλαμοι.

Τ Υ Μ Ν Ε ' Ω.

I.

Μίκκος ὁ Πελλαγαῖος Εὐναλίῃ βαρὺν αὐλὸν
τόνδ' ἐς Αἰθναίας ἐκρέμασ' ἱλαδός,
Τυρσηνὸν μελέδαμα, δι' ἧ πόκα πόλλ' ἐβόασεν
ὦ ἦν' εἰράνας σύμβολα καὶ πολέμῃ.

II.

Ορνεον ὦ Χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
ἀλκυόσιν τὸν σὸν Φβοῖγον ἰσωσάμενον,
ἥρωάδης Φίλε λάρε' σὰ δ' ἦθεα, καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

III.

Εἰς ἄγαλμα Περσέως.

Πάντα πρηνεῖζω, καὶ ἦ Κρόνος· εἰ διακρίνω
ἔδνα Φῶρ' ἔτ' αἰσθε παρα' πρασίαις.
ἔωρετω μὴ λαχάνων ἔνεκεν τάδε καὶ κολοκυνθῶν,
Φήσῃ τις, με λέγειν. ἔωρεπεν· ἀλλὰ λέγω.

IV.

Τὸν παραδάλια νόμῳ Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
αἰ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.
Θήκλιν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν, ὁδόν τε
ἔξ' ἐπιβούκῃσ', οἷα Λάκαινα γυνά·

Ἐρρε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔρρε ποθ' Αἶδαν,
ἔρρε τὸν ἔ Σπάρτας ἄξιον, ἔ σ' ἔτεκον.

V.

Μή σοι τῆτο, φιλανὶ, λίην ἐπικήριον ἔσω,
εἰ μὴ πρὸς Νείλω γῆς μορίης ἔτυχες,
ἀλλὰ σ' Ελευθέρης ὁδῷ ἔχει τάφος. ἔσι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς Αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

VI.

Εὐήθη Τρύωνος ἐπ' ἐκ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόνσιν· ἔ γὰρ αὖν ὥσθ' ὤλετο δαιμονίη
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν ἐν βρέφος Αἶδη
σὺν κείνῃ· δεκάτην δ' ἔχ ὑπερῆρεν ἔω.

<p>ARGENTORATI, TYPIS IOANNIS HENRICI HEITZ, ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.</p> <p>Die 1 Augusti MDCCLXXII.</p>
